

26/2

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w

radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1890.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1890.

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1890 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1889			
15. kwietnia	Deklaracja dodatkowa do konwencji międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881, dotyczącej się mszycy winnej (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882)	16	34
10. listopada	Umowa między monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckim, w przedmiocie wzajemnego wspierania żeglarzy pomocy potrzebujących	102	251
21. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Celje do Velenje	2	3
21. grudnia	Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami, dotyczące się liczenia jeźdźnego za drogę tam i napowrót w razie podróży służbowych osób w c. k. służbie rządowej zostających . . .	30	49
21. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy miasta Steyr do 5. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885) .	8	23
28. „	Ustawa pozwalająca na pobór w roku 1890 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska (marynarki wojennej) i obrony krajowej	3	7
29. „	Ustawa o uwolnieniu od należności dokumentów, pism i wpisów hipotecznych, dotyczących się pożyczki krajowej galicyjskiej w sumie 300.000 zł., jakoteż dotyczących się zapomóg i zaliczek, które z tej pożyczki będą udzielone, tudzież o ściąganiu rat zaległych	1	1
1890			
4. stycznia	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa, dotyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 6. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 161), którem okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa górno- i dolno-śląskiego i księstwa bukowskińskiego, dotkniętym niedostatkami z przyczyny nieurodzaju, udzielone zostały zapomogi i zaliczki z funduszów państwa	4	8
4. „	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa, dotyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 173), którem okolicom Tyrolu i Karyntyi, dotkniętym powodziami, udzielone zostały zapomogi z funduszów państwa	5	8
6. „	Ustawa o ochronie znaków towarowych	19	35

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
12. stycznia	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Raczy delegacyi królewskiej komory głównej mitrowickiej	13	27
13. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Ischlu do Salzburga z odnogą do Steindorfu	15	29
14. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Schwarzenau do Waidhofen nad Thayą	20	41
17. „	Ustawa, mocą której zaprowadzone zostają pewne zmiany w ustawie z dnia 28. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 127) o urządzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie ustawy górniczej powszechnej już istnieją lub będą jeszcze utworzone	14	27
18. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Żytkowie w Czechach	21	45
19. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmu krajowego czeskiego	6	9
20. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia tudzież Ministra skarbu, którem z uchYLENIEM rozporządzenia z dnia 2. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 99), wydaje się nowe postanowienia w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) o tymczasowem polepszeniu dotacyi pasterzy duchownych katolickich	7	11
21. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	9	23
21. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o uchyleniu przepisów ogłoszonych obwieszczeniami z dnia 27. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11) a dotyczących się urzędzenia, sprawdzania i cechowania beczkomiaru Stampfera do oznaczania pojemności beczek, naczyń walcowych i stożkowych (kadzi), tudzież ciał graniastych	10	24
24. „	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, w przedmiocie deklaracyi dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889 do konwencyi międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882), dotyczącej się mszycy winnej	17	34
24. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się podatku konsumcyjnego przypadającego od wyprowadzonej ilości alkoholu podatkiem konsumcyjnym obciążonej, której nadejście do wolnego składu gorzalki nie jest udowodnione	11	25
25. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się postępowania ze względu na clo z kreoliną, mydłem kreolinowem i wytworami farmaceutycznymi kreolinowemi	12	26
28. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Krechów do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885)	40	53
1. lutego	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej, dotyczące się zmiany w I. Części Przepisów o służbie wojskowej	18	34
4. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy miasta Most do 5. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885)	31	49

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
6. lutego	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu na miesiące zimowe upoważnienia c. k. komory głównej w Trydencie do zakazania oliwy . . .	22	45
9.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej II. klasy w Stalliach (Przymorzu)	23	45
12. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej II. klasy w Taufers i delegacji cłowej w Trafoi do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróжных napród lub później wysłanych	24	45
14. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej I. klasy w Risano w Dalmacji do potwierdzenia wyjścia kawy i płynów wysokokowych pędzonych	25	46
18. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się postępowania ze względu na cło z węglanem strontyanu sztucznie wyrabianym	26	46
18. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Trutnowie do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 <i>a</i> i <i>b</i> , tudzież Nr. 284 <i>bis</i> taryfy cłowej	32	49
19. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym żyżkowskim w Czechach	27	46
20. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień delegacji cłowej pełniącej oraz służbę portową w Suciurii na wyspie Hvarze w Dalmacji	33	50
21. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Plansee delegacji cłowej opatrzonej upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy	36	51
23. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przeniesienia do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Tryeście utrzymywania ksiąg gruntowych dla tautejszego okręgu zamiejskiego	28	46
27. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem z powodu nieurodzaju, jaki w skutek przeszłorocznej posuchy Galicyą wschodnią dotknął, zawieszają się czasowo opłaty cłowe od pewnych rodzajów zboża wprowadzanych z Rosyi do Galicyi	29	46
1. marca	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa o handlu winoroślami mającemi korzenie	34	50
6. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem zmienia się postanowienie części III <i>A</i> , l. 10 do regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku (Dodatek <i>D</i> do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888)	35	50
8. „	Rozporządzenie Ministra rolnictwa, tyczące się ulg dla uczniów c. k. akademij górniczych w Leoben i Przybramie, odbywających służbę pod chorągwią w przymioście ochotników jednorocznych	37	51
11. „	Ustawa o uwolnieniu od opłat z powodu wykupu praw gruntowych, które na wyspie Sulecie służą gminie Spletu	41	53
12. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się zmiany a względnie uzupełnienia niektórych postanowień przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888)	38	51

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
14. marca	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, w przedmiocie urzędowania asystentów inspektora przemysłowego	42	53
15. „	Ustawa o warunkach i przyzwoleniach do wybudowania kolei żelaznej od Porzyczan do Mochowa i od Brandyzu nad Łabą do Neratowic	43	54
16. „	Ustawa, tycząca się konwersyi 5%owych kolejowych obligacyj państwa w złocie kolei Cesarzowej Elżbiety	39	52
19. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o nadaniu koncesyi na założenie i utrzymanie w ruchu publicznego domu składowego ze składem wolnym połączonym w rzeczywistości należącej do Unionbanku w Wiedniu przy ulicy Franzensbrückenstrasse 17	44	55
19. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Uściu nad Ł. w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 a i b tudzież Nr. 284 bis taryfy cłowej	51	69
21. „	Ustawa o urządzeniu stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religii izraelskiej	57	109
22. „	Ustawa, zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyczące się okręgów wyborczych w Czechach a) wielkie posiadłości ziemskie; wielkie posiadłości ziemskie nie powiernicze ll. 1 i 5	48	65
22. „	Ustawa o budowie drugiego toru na liniach krakowsko-przemyskiej i przemysko-lwowskiej uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika	49	65
25. „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1890	45	56
26. „	Ustawa, upoważniająca Ministra sprawiedliwości do wydania drogą rozporządzenia taryfy do takich prac adwokatów i ich biur w postępowaniu sądowym, których cenę średnią można oznaczyć z przyczyny ich jednostajności i powrotności	58	114
27. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się postępowania celniczego w obrocie hafcarskim	56	73
27. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem ustanawia się tarę dla naprawionych beczek amerykańskich do oleju kopalinnego z rafinerii oleju kopalinnego	52	69
28. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem zmieniają się a względnie uzupełniają postanowienia abecadłowego spisu towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem „Towary kuśnierskie“	50	67
28. „	Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych o umowie między monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckiem z dnia 12. marca 1890 w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok	46	59
30. „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmiku krajowego margrabstwa morawskiego	47	63
31. „	Ustawa o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich	53	69
31. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o uznaniu domu składowego ziemiańskiego w Innsbrucku za publiczny dom składowy z wolnym składem połączony w duchu ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64)	54	72

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
2. kwietnia	Ustawa o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego dotkniętym niedostatkami z powodu nieurodzaju	55	72
5. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się częściowej zmiany I. części rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 15. sierpnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 130)	59	114
6. "	Ustawa, pozwalająca używania zapisów dłużnych funduszowych, gminnych i melioracyjnych, przez Bank krajowy królestwa czeskiego emitowanych, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i powierniczych, pieniędzy depozytowych i kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach	60	115
7. "	Ustawa, zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Czechach <i>d)</i> gminy wiejskie I. 1	61	115
7. "	Ustawa, zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Galicji <i>d)</i> gminy wiejskie II. 11 i 12	62	116
7. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeistoczeniu komory pomocniczej I. klasy i urzędu solnego w Koparzu na komorę główną II. klasy i o upoważnieniu jej do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych napród lub później wysłanych	63	116
11. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane	64	116
18. "	Ustawa o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich	65	116
18. "	Ustawa o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich grecko-wschodnich w Dalmacji	66	117
14. "	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Radgony do Lutomerza	85	199
15. "	Ustawa o użyciu indemnizacji, którą skarbu otrzyma z powodu objęcia przez kraj prawa propinacji w Galicji	69	119
16. "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, dotyczące się obowiązkowego opatrywania znakami pewnych rodzajów towarów	67	117
16. "	Dokument koncesyjny na koleje miejscowe od Suchdolu do Budiszowa, od Suchdolu do Fulneku i od Oppawy do Bennischu	90	207
18. "	Ustawa o zastępowaniu namiestnika w radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie	70	119
18. "	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej, którem objaśnia się Część I. Przepisów o służbie wojskowej	68	117
23. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zmianie nazwy król. węg. komory pomocniczej „Almásmező“ na „Gyergyóhékas“	71	120
23. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu kr. węg. komory głównej w Orsovie do ekspedycyowania we własnym zakresie działania bez poboru cła rzeczy osób przesiedlających się a względnie mienia przychodźców	72	120
26. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, o ustawieniu w Opawie maszyny do stęplowania rachunków	73	120

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
3. maja	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, w przedmiocie przyłączenia gmin miejscowych Liebeswar i Widlice do okręgu Sądu powiatowego hostyńskiego w Czechach	74	120
3. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi pomostowej opatrzonej dwoma urządzeniami do ciężarka ruchomego a przeznaczonej głównie do ważenia wózków zwanych psami w kopalniach	86	203
4. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu, którem odnośnie do §. 22. ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody postanawia się, w jaki sposób przedsiębiorca przemysłowy uwiadamiać ma osoby, zatrudniane w przemyśle obowiązkowi ubezpieczenia podlegającym, o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich ciąży	75	120
4. „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyżące się postępowania ze względu na cto z lepem gąsienicznym Mützela i innymi podobnymi środkami do tępienia gąsienic	91	211
6. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, którem zmieniają się niektóre postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) w przedmiocie szkolnego w szkołach średnich rządowych (gimnazyach, szkołach realnych)	76	121
7. „	Ustawa o uzyskaniu funduszów na wystawienie budynku głównego dla uniwersytetu w Grazu	87	203
9. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, którem przepisy tyżące się okresu nauki i służby pomocników farmaceutycznych zostają zmienione	81	133
9. „	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o przeniesieniu komory a oraz agencji portowej i zdrowotnej morskiej na wyspie Meledzie w Dalmacji z Bahinopola do Porto-Sovra	123	291
10. „	Ustawa o reformie akcyzy w Wiedniu i o zaprowadzeniu akcyzy w kilku gminach do Wiednia przylegających	78	125
10. „	Obwieszczenie c. k. Rządu o umowie ze Szwecją i Norwegią w przedmiocie wzajemnej opieki nad znaczkami fabrycznymi i handlowymi	77	122
12. „	Patent cesarski, tyżący się zwołania sejmu krajowego arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy	79	131
12. „	Patent cesarski, tyżący się zwołania sejmu krajowego królestwa czeskiego	80	131
14. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu, tyżące się ułatwień w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu zarazy pyskowej i racicowej w Galicyi i na Bukowinie	82	134
16. „	Ustawa o udzieleniu zapomóg z funduszów państwa okolicom królestwa czeskiego, księstwa krańskiego i uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyńskiego zagrożonym niedostatkami	88	204
19. „	Ustawa skarbowa na rok 1890	83	135
20. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Chrudim do siódmej a gminy Slatinau do 8. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885)	103	252

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
22. maja	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory głównej II. klasy w Rovnem do ekspedycyowania bez poboru cla rzeczy podrózných naprzód lub później wysłanych	104	252
23. „	Patent cesarski, tyczący się rozwiązania sejmów krajowych górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego	84	197
25. „	Ustawa, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 15. lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych do przewozu osób kolejami żelaznymi	89	204
25. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się zaprowadzenia znaczków stęplowych gazetowych 25centowych, tudzież zmiany znaczków stęplowych gazetowych 1no i 2u centowych	92	211
25. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się wyjawienia majątku, podlegającego równoważnikowi należności, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku za V dziesięciolecie (1891 do 1900)	101	225
26. „	Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu, w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53) o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich	93	213
27. „	Ustawa o ulgach i warunkach do wybudowania kolei miejscowej od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau	94	220
29. „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, tyczące się sprawowania nadzoru rządowego nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla słowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych	95	221
1. czerwca	Ustawa o uwolnieniu od stępli i opłat fundacyj i nadań na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne poczynionych z powodu zaślubin Jej cesarskiej i królewskiej Wysokości najoświecześniejszej Arcyksiężny Maryi Waleryi	96	221
1. „	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17)	97	222
1. „	Ustawa o uwolnieniu od opłat kontraktów i wszelkich innych dokumentów, które będą spisane na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12 o zalesieniu Karstu w Krainie i na zasadzie ustawy krajowej z dnia 7. maja 1886, Dz. u. kr. Nr. 32 z r. 1887 o zalesieniu Karstu w Istrii	98	223
1. „	Ustawa o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej od Schrambachu do Kernhofu	105	252
3. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Magdalówki do okręgu Sądu powiatowego skałackiego w Galicyi	10	223
3. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeistoczeniu c. k. komory pomocniczej II. klasy w Martinsbruck na komorę pomocniczą I. klasy	99	223
3. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, którymi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane i o zmianie w ustanowieniu pierwszego peryodu obliczenia	106	253
4. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Milczyce do okręgu Sądu powiatowego rudeckiego w Galicyi	107	253

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
4. czerwca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem zmienia się a po części uzupełnia postanowienia, dotyczące się opatrywania znaczkami urzędowymi wyrobów cukrowych opodatkowanych	108	253
5. „	Ustawa o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobnostkowych	109	253
5. „	Ustawa, dotycząca się zawarcia umowy z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego celem uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej	110	254
5. „	Ustawa o dodatkowych zmianach ustawy skarbowej z dnia 20. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 72)	140	311
5. „	Ustawa o placach zastępców nauczycieli w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych, takichże seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich, jakoteż szkołach żeglarskich ze względu na ich obowiązek do służby czynnej w wojsku stałym, w marynarce wojennej, w obronie krajowej lub w popolicem ruszeniu	116	287
6. „	Ustawa o ulgach, które Rząd ma poczynić z powodu przeistoczenia długu indemnizacyjnego i innych długów margrabstwa morawskiego na nowy dług krajowy w sumie aż do 9,000.000 złotych	117	287
6. „	Ustawa o ulgach i warunkach do budowy kolei Dolno-kraińskich	118	288
7. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Łopuszna, Łukawica i Manasterzec do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego w Galicyi	119	289
7. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, upoważniające komorę główną w Karłowych Warach do ekspedycyowania towarów całojedwabnych za opłatą cła po 200 zł.	124	291
8. „	Ustawa o udzieleniu z funduszków państwa zapomóg na przywrócenie i wyporządzenie uszkodzonych w Tyrolu przez powódzie w roku 1889 budowli regulacyjnych i ujęcia dzikich potoków	141	314
8. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podaje się do wiadomości postanowienie dodatkowe do przepisów ogłoszonych obwieszczeniem z dnia 12. sierpnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 107) o sprawdzaniu i cechowaniu ram do mierzenia drzewa opałowego w szczapach	120	289
10. „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, którem dobrodziejstwo służby jednorocznej pod chorągwią przyznane uczniom dwu oddziałów c. k. Akademii sztuk pięknych w Wiedniu rozciąga się na wszystkich uczniów rzeczonyj Akademii	111	255
11. „	Ustawa, zabraniająca opatrywania beczek, które mają być urzędownie cechowane, pewnymi znakami prywatnemi	125	291
11. „	Ustawa o obrocie beczek, na obszarze krajów węgierskiej cechowanych, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych	126	292
12. „	Ustawa o upoważnieniu banku austriacko-węgierskiego do eskomptowania ceduł zastawnych składowych (warrantów) przez publiczne domy składowe wystawionych	112	256
12. „	Ustawa, upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowo na czas najdalej aż do 31. grudnia 1890 stosunków handlowych z temi krajami, w których Traktat handlowy i żeglarski austriacko-turecki z dnia 22. maja 1862 w dniu wyjścia onegoż będzie obowiązywał	113	256

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
14. czerwca	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych. tyczący się umundurowania c. k. urzędników leśnych i górniczych	115	259
15. „	Ustawa o ulgach rządowych, które przyznane być mają pożyczce kolejowej krajowej księstwa styryjskiego w sumie aż do 10 milionów zł. w a. . . .	121	290
15. „	Ustawa, pozwalająca na wyjątki od zakazów wywozu wydanych dla pewnych roślin na zasadzie ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61) . . .	142	314
15. „	Ustawa, zmieniająca ustawę z dnia 27. czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z roku 1886) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej (<i>Phylloxera vastatrix</i>)	143	315
18. „	Ustawa o pozbyciu drogą zamiany nieruchomości własności państwa w Innsbrucku	146	317
18. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeistoczeniu komory głównej w Splecie na komorę główną I. klasy	122	290
19. „	Ustawa o czasowym uwolnieniu od opłaty podatku zarobkowego i dochodowego przemysłu żeglarskiego na morzu wykonywanego parowcami i okrętami żaglowymi żelaznymi lub stalowymi, w krajach tutejszych zbudowanymi	130	303
20. „	Rozporządzenie całego ministerstwa, zarządzające tymczasowo postępowanie w obrocie z tych krajów, których tyczy się Traktat handlowy i żeglarski z Turcją z dnia 22. maja 1862 (Dz. u. p. Nr. 42)	114	257
21. „	Dokument koncesyjny na koleje miejscowe a) od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i b) od Brandyżu nad Łabą do Neratowic	174	401
23. „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej I. klasy w Srodolesiu w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 i 284 bis Taryfy	131	303
23. „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Brzewnów w Czechach do 4. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885)	148	319
25. „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem na zasadzie ustawy z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) wydaje się taryfę wynagrodzeń za określone w tejże ustawie prace adwokatów i ich biur	129	297
25. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1890/91 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru	127	292
26. „	Ustawa o statystyce handlu zagranicznego	132	304
27. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczące się wydania nowych znaczków pocztowych	133	306
27. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu o opłacaniu należności pocztowych w obrocie poczty wozowej znaczkami pocztowymi	134	307
27. „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tyczące się zamienienia na miarę metryczną pewnego oznaczenia miary podanego w rozporządzeniu ministerstwa handlu z dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122), którym wydany został tymczasowy Porządek dla żeglugi i policji rzecznej na części Dunaju górno- i dolno-austriackiej	135	308

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
27. czerwca	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zawieszeniu ekspedycyowania celniczego w deputacji portowej i zdrowotnej morskiej w Traghetti	136	308
28. „	Ustawa o karaniu za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu do wojska i za uwiedzenie do tego	137	308
1. lipca	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, zawierające częściowe zmiany rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 188) o obrocie szwyt z Galicyi do innych krajów	128	293
1. „	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu, którem postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 137), dotyczące się strażników leśnych administracyi rządowej zostają po części zmienione i uzupełnione	138	309
2. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, zabraniające przywozu i przewozu szmat, starzyzny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli z Hiszpanii i Azji mniejszej	139	310
6. „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 15. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 143), zmieniającej ustawę z dnia 27. czerwca 1885 (Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1886) o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej	144	315
7. „	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu, podające do wiadomości nowy przepis co do warunków, pod któremi, gdy chodzi o oznajmione działki gruntów, wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego ma być zaniechane (§. 23 ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego)	149	319
9. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, zabraniające przywozu szmat i galanów z Egiptu przeznaczonych na handel	145	316
14. „	Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu, dotyczące się zwrotu kosztów wykonania kar aresztu, odbytych przez defraudantów stanu cywilnego	150	323
18. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o nabyciu przez uprzyw. austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa kolei miejscowej od Brandyżu nad Łabem na Czepakowice do Mochowa, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 7. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 134)	175	405
18. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przeniesieniu Najwyższej koncesyi, dotyczącej się kolei miejscowej z Nusla do Modrzan na austriacką Spółkę kolei miejscowej	176	405
18. „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o przeniesieniu Najwyższej koncesyi z dnia 28. sierpnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 128), dotyczącej się kolei miejscowej ze Smidar do Wysokiego Wesela na Spółkę akcyjną uprzyw. kolei czeskich handlowych	177	407
21. „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa, zmieniające postanowienie co do obrotu szwyt rzeźnych z Galicyi do Prus, zawarte w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 128)	147	317
22. „	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau	163	391

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
23. lipca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się umundurowania urzędników przy c. k. żupach solnych rządowych	156	327
23. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, wkładające na przedsiębiorców wolnych składów cukru i gorzalki obowiązek wydawania organom skarbowym holet potwierdzających zapłacenie lub kredytowanie podatku	151	323
27. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem objaśnia się i uzupełnia niektóre postanowienia regulaminu, dotyczącego się gorzalki, przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku	152	323
28. "	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, uzupełniające rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 116), którem utrzymywanie biur informacyjnych do udzielania wyjaśnień o stosunkach kredytowych firm zaliczone zostało do rodzajów przemysłu wymagających konsensu	157	345
31. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem zmieniają się niektóre postanowienia abecedowego spisu towarów do Taryfy cłowej z r. 1882 i dodatku do niego	153	324
31. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem uzupełniają się postanowienia uwagi 11 do wyrazu „towary tkackie i dziane“ abecedowego spisu towarów Taryfy cłowej	154	325
31. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, objaśniające a po części zmieniające niektóre postanowienia instrukcyi o postępowaniu ze względu na cło z maszynami i przyrządami	155	325
1. sierpnia	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się udowodnienia pochodzenia zboża bułgarskiego lub tureckiego, wprowadzanego przez Serbię do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	158	345
2. "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, zmieniające artykuł 10 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 143), zawierającego przepisy bezpieczeństwa dla okrętów morskich, które przewożą podróżnych	159	347
3. "	Rozporządzenie Ministrów handlu i spraw wewnętrznych ustanawiające, że handel niektórymi wytworami prasy, przeznaczonymi wyłącznie na zaspokojenie potrzeb przemysłu i obrotu, albo pożytku domowego i towarzyskiego, dozwolony jest także bez uzyskania osobnego konsensu przemysłowego	160	347
9. "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się wykonania spisu ludności w roku 1891	162	351
16. "	Umowa handlowa i żeglarska pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Egiptem	226	497
20. "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którem uzupełniają się i zmieniają niektóre postanowienia Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) a względnie dodatków do niego, ogłoszonych rozporządzeniami z dnia 20. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 51) i z dnia 1. listopada 1889 (Dz. u. p. Nr. 174)	161	349
21. "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się zakazu przywozu i przewozu z całej Azyi szmat, starzyny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli	164	395
22. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia król. węgierskiej komory głównej II. klasy w Panczowie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych	165	395

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
23. sierpnia	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się sprostowania nazwy laskiego Sądu powiatowego w Krainie	166	396
23. "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, zakazujące przywozu i przewozu z Egiptu szmat i łachmanów, starzyny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli	167	396
25. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się uzupełnienia postanowień co do wywozu gorzalki, na której ciąży podatek konsumcyjny	168	396
29. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Łabacz do okręgu Sądu powiatowego bródzkiego w Galicyi	170	397
30. "	Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się zachowania się publiczności w obec rogatek kolejowych zaopatrzonych w sygnały dzwonekowe i w obec przejazdów opatrzonych tablicą z przestrożą „Baczność na pociąg“ kolei miejscowych	169	396
1. września	Rozporządzenie ministerstwa handlu, dotyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników zakładu pocztowo-telegraficznego przeznaczonych do służby obrotowej	171	397
3. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia wyrazu „sprężyny“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów do powszechnej Taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	178	408
6. "	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się pokrycia wydatków potrzebnych z przyczyny najświeższych powodzi w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu	172	397
11. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia postanowień abecadłowego spisu towarów do Taryfy cłowej w przedmiocie postępowania ze względu na cło z Wzorami książkowemi	181	411
15. "	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, goryckiego i gradyjskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu	173	399
15. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się ustawienia w Salzburgu maszyny do stęplowania rachunków	179	409
19. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się podwyższenia powszechnej ceny sprzedaży warzonki w c. k. Zarządzie warzelni soli w Hallein	180	409
21. "	Dokument koncesyjny na kolej miejscową od Steyru a względnie Pergemu do zdrojowiska Hall	188	415
26. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło ze starymi zużytymi prętami fiszbinowemi z parasoli . . .	183	413
27. "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa którem wydają się przepisy weterynaryjno-policyjne z powodu dozwolonego wprowadzania świń rzeźnych z monarchii austriacko-węgierskiej pochodzących do rozmaitych targowisk i rzeźni w państwie niemieckiem	182	411
3. października	Obwieszczenie ministerstwa handlu o nadaniu Najwyższej koncesyi na wybudowanie od kolei miejscowej, prowadzącej do hodońskińskiej fabryki wyrobów tytoniowych odnogi aż do granicy krajowej w kierunku Holicza . .	184	413

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
4. października	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników administracji skarbu	185	414
5. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania celniczego z naczyniami i opakowaniami z towarów, ocleniu według wagi brutto podlegających, które w obszarze cłowym austriacko-węgierskim przepakowano	186	414
5. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory pomocniczej w Aquabona do ekspedowania bez poboru cła rzeczy podróŜnych narzód lub później wysłanych	187	414
8. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przestrzegania wzajemności w przedmiocie doręczenia skarg podanych do Sądu królewsko saskiego przeciwko obywatelom austriackim lub przeciwko cudzoziemcom w krajach tutejszych przebywającym	189	417
15. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 1. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 97), zmieniającej ustawę z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) o podatku budynkowym	190	417
19. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w dworcu austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa w Pradze zupełnej delegacji c. k. komory głównej praskiej	191	419
22. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia drugiego Sądu delegowanego miejsko-powiatowego dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu	192	419
27. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu, dotyczące się zmiany uwagi w abecadłowym spisie towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem „kwas karbolowy“	230	509
28. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Ried wprowadza się w wykonanie poczynszy od dnia 1. marca 1891, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	195	423
30. "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa którem zmienia się postanowienie zawarte w §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 128), dotyczące się przybywania świń rzeźnych z Galicyi na stacją kolejową w St. Marx	193	421
30. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się nazwy Sądu powiatowego kappelskiego w Karynty	194	421
7. listopada	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Giurgevacu delegacji królewskiej komory seńskiej a w Cerkvenicy komory pomocniczej II. klasy	196	423
8. "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się kontroli nad świńmi w powiatach pogranicznych Bukowiny	199	425
8. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zakazania roztworem szelaku gorzałki przeznaczonej do wykończania tkanin gumowych	197	423
10. "	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się udzielenia okolicom margrabstwa morawskiego dotkniętym niedostatkami zapomóg z funduszów państwa	198	424
16. "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem uchyla się rozporządzenie ministeryalne z dnia 18. sierpnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 1:0)	200	425
18. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia przedaŜy osobnych blankietów stęplowanych do przekazów kupieckich na sumy, których termin płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu	201	425

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
19. listopada	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w miasteczkach Bełzie, Janowie, Kopyczyńcach, Tyśmienicy, Obertynie, Żurawnie, Kalwaryi, Dębicy, Tyczynie, Dukli i Mielnicy w Galicyi po jednym urządzie podatkowym	202	427
24. "	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się zaliczenia c. k. komory pogranicznej w St. Margarethen do komor wchodowych, w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) wymienionych i wykreślenia c. k. komory głównej w Feldkirchu z listy tychże komor	208	455
24. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu na stacyi a względnie w dworcu kolejowym „Budapeszt-Lipótváros“ delegacyi komory	203	429
26. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, zawierające dalsze postanowienia co do utrzymywania rachunku z podatku konsumcyjnego	204	429
26. "	Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych o decyzjach najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw w zwierzętach i szkodnictw myśliwskich, jakoteż co do rozcząstkowania gruntów, które w pewnej części Tyrolu podlega przyzwoleniu Władzy administracyjnej	209	455
27. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o umowach zawartych z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w przedmiocie funduszków indemnizacyjnych	219	477
28. "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, którem tak zwane „obrazki do przyklejania“, pyłem szklanym posypane, jakich dzieci do zabawy używają, zostają zakazane	205	430
28. "	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 11. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 41) o zaprowadzeniu nowej ustawy o służbie wojskowej	207	431
1. grudnia	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, dotyczące się obrotu w Tyrolu winorośli z korzeniami	210	456
2. "	Obwieszczenie całego ministerstwa o zamieszczeniu Bułgarii w spisie tych krajów, których towary doznawać mają w postępowaniu cłowym największego uwzględnienia	206	430
3. "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników zarządu sprawiedliwości	211	456
8. "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się stosowania środka leczniczego przeciw gruźlicy odkrytego przez profesora Dra Kocha w Berlinie	212	457
8. "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1891	215	475
10. "	Rozporządzenie Ministrów handlu i skarbu, którem wydają się przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego	213	459
10. "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany §. 1go przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 9. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888)	216	475

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1890			
11. grudnia	Rozporządzenie ministerstwa handlu, dotyczące się przedłużenia okresu ważności znaczków pocztowych i wszelkich innych blankietów pocztowych ze znaczkami emisji 1883 roku	217	476
12. "	Obwieszczenie Ministrów handlu i skarbu o wydaniu statystycznego spisu towarów dla handlu zagranicznego	214	473
14. "	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na czas od 1. stycznia 1891 aż do końca 1895 roku na zasadzie §. 30go ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tejże taryfy	225	487
16. "	Ustawa o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie	218	476
20. "	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca kwietnia 1891	220	481
20. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu komory głównej II. klasy w Predealu i o przeistoczeniu komory głównej II. klasy w Tömös na komorę pomocniczą I. klasy	221	482
21. "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o ustanowieniu barwy dla cech tożsamości, które wyciskane być mają na tkalinach w obrocie hafciarskim	222	482
21. "	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 6. września 1890 (Dz. u. p. Nr. 172), dotyczącego się pokrycia wydatków potrzebnych z przyczyny powodzi w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu	231	510
21. "	Obwieszczenie całego ministerstwa o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 198), dotyczącego się udzielenia okolicom margrabstwa morawskiego, dotkniętym niedostatkami, zapomóg z funduszów państwa	232	510
22. "	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmu krajowego czeskiego	223	483
25. "	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmu krajowego tyrolskiego	224	485
28. "	Ustawa o objęciu przez Rząd ruchu na kolei portowej tryestyńskiej	228	508
28. "	Ustawa o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei miejscowych i utrzymywania na nich ruchu	229	508
28. "	Ustawa, upoważniająca Rząd do dalszego tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Turcją i Bułgarią	233	510
28. "	Ustawa, przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 31. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 52), o czasowem uwolnieniu od stępli i należytości, tudzież o ulgach w postępowaniu z układami, mającemi na celu wykreślenie pomniejszych pozycji hipotecznych	234	511
30. "	Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu o zamieszczeniu Egiptu w spisie krajów, których towary doznawać mają największego uwzględnienia	227	508

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1890 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XLII, część I do LXIX ogłoszonych *).

- Abecadłowy** spis towarów do statystyki handlu zagranicznego; obwieszczenie o wydaniu 214, 473.
- — — do taryfy cłowej; zmiana postanowień 50, 67; 153, 324; 154, 325; 178, 408; 181, 411; 230, 509.
- Adwokaci**; ustawa o wydaniu taryfy dla prac, których cenę można oznaczyć z przyczyny ich jednostajności i powrotności 58, 114; rozporządzenie wykonawcze i taryfa wynagrodzeń 129, 297.
- Akademia** sztuk pięknych w Wiedniu; przyznanie dobrodziejstwa służby jednorocznej pod chorągwią uczniom wszystkich jej oddziałów 111, 255.
- Akademie** górnicze w Leoben i Przybramie; ulgi dla uczniów odbywających służbę wojskową w przymocie ochotników jednorocznych 37, 51.
- Akcyza** w Wiedniu; ustawa o jej zreformowaniu 78, 125.
- Alkohol**; podatek konsumcyjny od ilości z gorzelnii wprowadzonych, które nie nadeszły do wolnego składu 11, 25.
- Almásmező**, ob. Komora.
- Apteki**; cennik lekarstw na rok 1891 215, 475.
- zmiana przepisów, dotyczących się okresu nauki i służby pomocników farmaceutycznych 81, 133.
- Asystenci** inspektora przemysłowego; rozporządzenie w przedmiocie ich urzędowania 42, 53.
- Babinopole**, ob. Komora.
- Bank** austriacko-węgierski; upoważnienie go do eskompotowania warrantów 112, 256.
- krajowy królestwa czeskiego; ustawa pozwalająca używania zapisów dłużnych przezeń emitowanych do korzystnego lokowania kapitałów 60, 115.
- Barwa** dla cech tożsamości w obrocie hafciarskim 64, 116; 106, 253; 222, 482.
- Beczki** amerykańskie do oleju kopalinnego; tara dla naprawionych 52, 69.
- ustawa zabraniająca opatrywania pewnymi znakami tych, które mają być urzędownie cechowane 125, 291.
- cechowane na obszarze krajów węgierskich; ustawa o ich obrocie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 126, 292.
- Beczki** Stampfera; pozwolenie przyjmowania go do sprawdzania uchylone 10, 25.
- Bennisch**, ob. Kolej żelazna.
- Bezpieczeństwo** na okrętach morskich, które przewożą podróżnych; zmiana odnośnych przepisów 159, 347.
- Biura** informacyjne do udzielania wyjaśnień o stosunkach kredytowych firm; zaliczenie do rodzajów przemysłu wymagających konsensu 157, 345.
- Bischoflack**, ob. Sąd powiatowy.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszymi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

- Blankiety do rachunków**; ustawienie maszyny do ich stępowania w Opawie 73, 120; w Salzburgu 179, 409.
- do przekazów kupieckich; zaprowadzenie osobnych stępowanych 201, 425.
- Bluza mundurowa**; zaprowadzenie jej dla urzędników sprawiedliwości 211, 456.
- — — — — zakładu pocztowo-telegraficznego 171, 397.
- Bolety** potwierdzające zapłacenie lub kredytowanie podatku od cukru i gorzałki; obowiązek przedsiębiorców wolnych składów wydawania ich organom skarbowym 151, 323.
- Bonifikacja** płacona przy wywozie cukru; wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek jej zwrotu 127, 292.
- Bractwa górnicze**; ustawa zmieniająca ustawę o ich zaprowadzeniu 14, 27.
- Brandyz nad Łabą**, ob. Kolej żelazna.
- Brzewnów**, ob. Taryfa czynszów wojskowych.
- Budapeszt-Lipótváros**, ob. Delegacja komory.
- Budiszów**, ob. Kolej żelazna.
- Budynkowy** podatek; zmiana ustawy o nim 97, 222.
- Budżet państwa** na rok 1890 83, 139.
- Bukowina**; kontrola nad świniami w powiatach pogranicznych 199, 425.
- ułatwienie w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu zarazy pyskowej i racicowej 82, 134.
- Bułgarskie i tureckie** zboże wprowadzane przez Serbię; udowadnianie pochodzenia 158, 345.
- Bulgaria**; zamieszczenie jej w spisie tych krajów, których towary doznawać mają w postępowaniu cłowym największego uwzględnienia 206, 430.
- ustawa o uregulowaniu stosunków handlowych 233, 510.
- Cechy tożsamości** w obrocie hafciarskim; barwa dla nich 64, 116; 106, 253; 222, 482.
- Celenje**, ob. Kolej żelazna.
- Celkowe** więzienie w Ried; wykonywanie kar w aresztach odosobnionych 195, 423.
- Celnicze** postępowanie w obrocie hafciarskim 56, 73.
- Cennik lekarstw** na rok 1891 215, 475.
- Cerkvenica**, ob. Komora.
- Chrudim**; zaliczenie do 7. klasy Taryfy czynszów wojskowych 103, 252.
- Cło** od kreoliny, mydła kreolinowego i wytworów farmaceutycznych kreolinowych 12, 26.
- od węglanu strontyanu sztucznie wyrabianego 26, 46.
- od pewnych rodzajów zboża wprowadzanych z Rosji do Galicji; zawieszenie czasowe 29, 46.
- Cukier**; zmiana niektórych postanowień przepisu wykonawczego o opodatkowaniu 38, 51 i 216, 475.
- zmiana postanowień, dotyczących się opatrywania znaczkami urzędowymi 108, 253.
- wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy jego wywozie 127, 292.
- i gorzałka; obowiązek przedsiębiorców wolnych składów wydawania organom skarbowym bolet potwierdzających zapłacenie lub kredytowanie podatku 151, 323.
- Czechy**; zmiana Porządku obiorczego dla Rady państwa 48, 65 i 61, 115.
- ustawa i rozporządzenia cesarskie o zapomogach z funduszów państwa 88, 204; 172, 397; 231, 510.
- patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmiku krajowego 6, 9; 80, 131; 223, 483.
- Czynsze wojskowe**, ob. Taryfa.
- Defraudanci** stanu cywilnego; zwrot kosztów wykonania kar aresztu, na które byli skazani 152, 323.
- Deklaracja** dodatkowa do konwencji, dotyczącej się mszycy winnej 16, 34; rozporządzenie wykonawcze 17, 34.
- Delegacja** komory budapeszteńskiej w dworcu kolejowym Budapeszt-Lipótváros; zaprowadzenie 203, 429.
- — mitrowickiej w Raczy; zaprowadzenie 13, 27.
- — w Plansee; zaprowadzenie 36, 51.
- — praskiej; zaprowadzenie w dworcu austr. węg. Spółki kolei państwa w Pradze 191, 419.
- — seńskiej w Giurgevacu; zaprowadzenie 196, 423.
- — w Suciurje na wyspie Hwarze; rozszerzenie jej upoważnień celniczych 33, 50.
- — w Trafoi; upoważnienie do ekspedycjonowania rzeczy podróżnych bez poboru cła 24, 45.
- Deputacja** portowa i zdrowotna morska w Traghetto; zawieszenie w niej urzędowania celniczego 136, 308.
- Dług** indemnizacyjny Morawii; ustawa o ulgach, które Rząd ma poczynić z powodu przeistoczenia go na inny dług krajowy 117, 287.
- Dodatek** piętnasty do Porządku sprawdzania miar i wag 9, 23.
- Dolna Austria**, ob. Powodzie.

Dom składowy w realności należącej do Unionbanku w Wiedniu; obwieszczenie o nadaniu koncesyi na założenie 44, 55.

— — ziemiański w Innsbrucku; uznanie go za publiczny 54, 72.

Dotacje pasterzy duchownych katolickich; zmiana rozporządzenia wykonawczego do ustawy o ich polepszeniu 7, 11.

Drukarskie wyroby do potrzeb przemysłowych i domowych; handel niemi dozwolony jest bez konsensu 160, 347.

Drzewo opałowe w szczapach; dodatek do przepisów o sprawdzaniu ram do mierzenia 120, 289.

Duchowni, ob. Dotacje.

Dunaj; zamiana na miarę metryczną pewnego oznaczenia długości, podanego w Porządku żeglugi na tej rzece 135, 308.

Egipt; umowa z nim handlowa i żeglarska 226, 497.

— ustawa o jurysdykcji Sądów konsulowskich 218, 476.

— zakaz przywozu i przewozu szmat 145, 316 i 167, 396.

— zaliczenie go do krajów, których handel doznaje największego uwzględnienia 227, 508.

Eksponowani pomocnicy kapłańscy; ustawy o podwyższeniu kongruy 65, 116 i 66, 117.

Farmaceutyczne wytwory kreolinowe, ob. Kreolina.

Farmaceutyczni pomocnicy; zmiana przepisów, dotyczących się okresu ich nauki i służby 81, 133.

Fiszbin, pręty z parasoli zużyte; postępowanie z niemi ze względu na cło 183, 413.

Fulnek, }
Fürstenfeld, } ob. Kolej żelazna.

Fundacye poczynione z powodu zaślubin Jej C. W. Arcyksiężny Marii Waleryi; uwolnienie ich od stępli i opłat 96, 221.

Fundusz indemnizacyjny Galicyi; umowa z reprezentacją krajową celem uregulowania stosunków państwa do tego funduszu 110, 254 i 219, 477.

Galicya; ustawa o uwolnieniu od należności dokumentów i wpisów hipotecznych, dotyczących się pożyczki krajowej w sumie 300.000 zł., jakoteż dotyczących się zapomóg i zaliczek, które z tej pożyczki będą udzielone, tudzież o ściąganiu rat zaległych 1, 1.

— zawieszenie czasowe opłat cłowych od pewnych rodzajów zboża wprowadzanych z Rosyi 29, 46.

Galicya; ustawa o udzieleniu jej zapomóg z funduszków państwa 55, 72.

— zmiana Porządku obiorczego dla Rady państwa 62, 116.

— ustawa o użyciu indemnizacyi, którą skarż otrzyma za prawo propinacyi 69, 119.

— — o zastępowaniu namiestnika w Radzie szkolnej krajowej 70, 119.

— ułatwienia w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu zarazy pyskowej i racicowej 82, 134.

— przyłączenie gminy Magdaliówki do okręgu Sądu powiatowego skałackiego 100, 223.

— przyłączenie gminy Milczyce do okręgu Sądu powiatowego rudeckiego 107, 253.

— umowa z jej reprezentacją celem uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych 110, 254 i 219, 477.

— przyłączenie gmin Łopuszna, Łukawica i Manasterzec do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego samborskiego 119, 289.

— zmiana rozporządzenia z dnia 8. grudnia 1889 o obrocie świń 128, 293.

— — postanowienia co do wywozu świń rzeźnych do Prus 147, 317.

— przyłączenie gminy Łabacz do okręgu Sądu powiatowego brodzkiego 170, 397.

— zmiana co do dnia przybywania świń do St. Marx 193, 421.

— zaprowadzenie urzędów podatkowych w Belzie, Janowie, Kopyczyńcach, Tyśmienicy, Obertynie, Żurawnie, Kalwaryi, Dębicy, Tyczynie, Dukli i Mielnicy 202, 427.

Gazetowe znaczki; zaprowadzenie 25centowych a zmiana 1no i 2u centowych 92, 211.

Gąsienice; postępowanie ze względu na cło ze środkami do ich tępienia 91, 211.

Gimnazya i szkoły realne rządowe; zmiana postanowień, dotyczących się szkolnego 76, 121.

Giurgevac, ob. Delegacya.

Gorycyja i Gradyska; ustawa o zapomogach z funduszków państwa 88, 204.

Gorzałka; podatek konsumcyjny od tej, która z gorzelnii wyprowadzona, nie nadeszła do wolnego składu 10, 25.

— zmiana postanowień dotyczących się gorzałki, przeznaczonej do użycia uwolnionego od podatku 35, 50.

— — I. części rozporządzenia z 18. sierpnia 1889, dotyczącego się zakazania 59, 114.

— i cukier; obowiązek przedsiębiorców wolnych składów wydawania organom skarbowym bolet potwierdzających zapłacenie lub kredytowanie podatku 151, 323.

- Gorzalka** do użycia uwolnionego od podatku; objaśnienie regulaminu, dotyczącego się takiej gorzalki 152, 323.
- na której ciąży podatek konsumcyjny; uzupełnienie postanowień co do jej wywozu 168, 396.
 - do wykończenia tkanin gumowych: zakażenie 197, 423.
 - dalsze postanowienia co do utrzymywania rachunku z podatku konsumcyjnego 204, 429.
- Górna Austria**; patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmiku 79, 131.
- — ob. Powódzie.
- Górnicy** i leśni urzędnicy; ich umundurowanie 115, 259.
- Graz**; ustawa o wystawieniu budynku głównego dla tamtejszego uniwersytetu 87, 203.
- Gruntów** działy; nowy przepis co do warunków, pod którymi wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego może być zaniechane 149, 319.
- Gruźlica**; stosowanie środka odkrytego przez Dra Kocha 212, 457.
- Gyergyóbakas**, ob. Komora.
- Hafciarski obrót**; barwa dla cech tożsamości 64, 116; 106, 253; 222, 482.
- — postępowanie celnicze w tymże 56, 73.
- Hall**, ob. Kolej żelazna.
- Hallein**; podwyższenie ceny soli w tamtejszej warzelnii 180, 409.
- Handel** napojami wysokokowemi; uchylene rozporządzenia z dnia 18. sierpnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 140) 200, 425.
- winoroślami mającemi korzenie; cofnięcie rozporządzenia, którem był zakazany 34, 50.
 - zagraniczny; ustawa o statystyce takowego 132, 304; rozporządzenie wykonawcze 213, 459.
 - wytworami drukarskimi do potrzeb przemysłowych i domowych dozwolony jest bez konsensu 160, 347.
- Handlowe** stosunki z temi krajami, w których obowiązywał traktat austriacko-turecki; ustawa o ich uregulowaniu 113, 256 i 233, 510; rozporządzenie wykonawcze 114, 257.
- Hartberg**, ob. Kolej żelazna.
- Hipoteczne** pożyczki pomniejsze; przedłużenie ustawy o ulgach przy ich wykresłaniu 234, 511.
- sprawy drobnostkowe; wpisywanie do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych 109, 253.
- Horzany**, ob. Kolej żelazna.
- Indemnizacya**, którą skarb otrzyma w skutek wykupu prawa propinacyi w Galicyi 69, 119.
- Indemnizacyjne** fundusze Galicyi wschodniej i zachodniej, uregulowanie stosunku państwa do tych funduszy 110, 254 i 219, 477.
- Indemnizacyjny** dług Morawii. ob. Długi.
- Informacyjne** biura, ob. Biura.
- Innsbruck**; uznanie domu składowego ziemiańskiego za publiczny 54, 72.
- pozbycie drogą zamiany nieruchomości skarbowej 146, 317.
- Inspektorowie** przemysłowi; rozporządzenie w przedmiocie urzędowania ich asystentów 42, 53.
- Instrukcyja** o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami 155, 325.
- Ischl**, ob. Kolej żelazna.
- Izraelska** społeczność religijna; ustawa o urządzeniu jej stosunków prawnych zewnętrznych 57, 109.
- Jednoroczna** służba pod chorągwią; przyznanie tego dobrodziejstwa uczniom wszystkich oddziałów akademii sztuk pięknych w Wiedniu 111, 255.
- Jezdne**; liczenie go za drogę tam i napowrót osobom w służbie rządowej zostającym 30, 49.
- Kappel**, ob. Sąd powiatowy.
- Karłowe Wary**. ob. Komora.
- Karst**; ustawa o uwolnieniu od opłat kontraktów, dotyczących się zalesienia onegoż 98, 223.
- Kary** aresztu, na które byli skazani defraudanci stanu cywilnego; zwrot kosztów wykonania 152, 323.
- Katolicy** pasterze duchowni; polepszenie ich dotacyi ob. Pasterze duchowni.
- Kawa**; upoważnienie komory w Risano do potwierdzenia jej wyjścia 25, 46.
- Kernhof**, ob. Kolej żelazna.
- Koch** Dr. w Berlinie; stosowanie środka przeciw gruźlicy przezeń odkrytego 212, 457.
- Kolej żelazna** miejscowa, od Brandyżu nad Łabą do Mochowa; nabycie jej przez austr. węg. Spółkę kolei państwa 175, 405.
- — — od Celje do Velenje; koncesya 2, 3.
 - — — od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau; ustawa o budowie 94, 220.
 - — — od Fürstenbergu do Hartbergu z odnogą do Neudau; koncesya 163, 391.
 - — — od Porzyczan do Mochowa i od Brandyżu n. L. do Neratowic; ustawa o wybudowaniu 43, 54.

Kolej żelazna miejscowa od Nusla do Modrzan; przeniesienie jej koncesyi na austryacką Spółkę kolei miejscowej 176, 405.

— — — Radgony do Lutomerza; koncesya 85, 199.

— — — od Ischlu do Salzburga; koncesya 15, 29.

— — — od Schwarzenau do Waidhofen nad Thayą; koncesya 20, 41.

— — — ze Smidar do Wysokiego Wesela; przeniesienie koncesyi na Spółkę kolei czeskich handlowych 177, 407.

— — — od Steyru a względnie Pergernu do Hall; koncesya 188, 415.

— — galicyjska Karola Ludwika; ustawa o wybudowaniu nowego toru 49, 65.

— — portowa w Tryeście; ustawa o objęciu ruchu przez Rząd 228, 508.

— — od Schrambachu do Kernhofu; ustawa o wybudowaniu jej kosztem państwa 105, 252.

Koleje żelazne; ustawa zmieniająca ustawę z r. 1877 o taryfach maksymalnych do przewozu osób 89, 204.

— — miejscowe; od Suchdolu do Budiszowa; od Suchdolu do Fulneka i od Opawy do Bennischu; koncesya 90, 207.

— — nadzór rządowy nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla ich stowarzyszenia zawodowego 95, 221.

— — dolno-kraińskie; ustawa o ulgach i warunkach do ich wybudowania 118, 288.

— — zmiana porządku ruchu 161, 349.

— — zachowanie się publiczności przed rogatekami 169, 396.

— — miejscowe od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu nad Łabą do Neratowic; koncesya 174, 401.

— — — przedłużenie mocy obowiązującej ustawy o ich budowie i utrzymywaniu ruchu 229, 508.

Komora główna w Karłowich Warach; upoważnienie jej do ekspedycyowania towarów całojedwabnych za opłatą cła po 200 zł. 124, 291.

— — w St. Margarethen; upoważnienie jej do ekspedycyowania roślin 208, 455.

— — mitrowicka i zaprowadzenie jej delegacyi w Raczy 13, 27.

— — w Rownem; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych 104, 252.

— — w Splecie; przeistoczenie jej na komorę główną I. klasy 122, 290.

— — w Trutnowie; upoważnienie do pobierania cła od machin 32, 49.

Komora główna w Trydencie; rozszerzenie upoważnienia do zakażania oliwy 22, 45.

— — w Uściu n. L. upoważnienie do pobierania cła od machin 51, 69.

— — pomocnicza i urząd solny w Koparze; przeistoczenie na komorę główną 63, 116.

— — w Martinsbruck II. klasy; przeistoczenie na komorę pomocniczą I. klasy 99, 223.

— — w Risano; upoważnienie do potwierdzania wyjścia kawy i płynów wysokowych pędzonych 25, 46.

— — w Środolesiu; upoważnienie jej do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 i 284 bis Taryfy 131, 303.

— — w Stalliach; zaprowadzenie 23, 45.

— — w Taufers; upoważnienie do ekspedycyowania rzeczy podróźnych bez poboru cła 24, 45.

— — a oraz agencya portowa i zdrowotna morska na wyspie Meledzie; przeniesienie z Babinopola do Porto Sovra 123, 291.

— — węgierska w Almánsmezo; zmiana jej nazwy na Gyergyóbkás 71, 120.

— — w Cerkwenicy; zaprowadzenie 196, 423.

— — w Orsowie; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy osób przesiedlających się 72, 120.

— — w Panczowie; upoważnienie do ekspedycyowania rzeczy podróźnych bez poboru cła 165, 395.

— — w Predealu; zaprowadzenie, w Tömös przeistoczenie 221, 482.

Koncesya na założenie domu składowego w realności Unionbanku w Wiedniu; obwieszczenie o nadaniu 44, 55.

Kongrua eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich; ustawa o podwyższeniu jej 65, 116.

— — — grecko-wschodnich w Dalmacyi; ustawa o podwyższeniu jej 66, 117.

Konsens do handlu wyrobami drukarskimi na potrzeby domowe i przemysłowe nie jest wymagany 160, 347.

— — dla biur informacyjnych do udzielania wyjaśnień o stosunkach kredytowych firm 157, 345.

Konskrypcya ludności; wykonanie jej w r. 1891 162, 351.

Kontrola nad świniami w okręgach pogranicznych Bukowiny 199, 425.

Konwencya międzynarodowa tycząca się mszycy winnej; deklaracya dodatkowa 16, 34; rozporządzenie wykonawcze 17, 34.

Konwersya obligacyi 5%owych kolei Cesarzowe Elzbiety; ustawa 39, 52.

Kopar, ob. Komora.

- Kosy**, sierpy, siekacze do słomy; obowiązek opatrywania ich znakami fabrycznymi w lokalu wyrobu 67, 117.
- Koszta** wykonania kar aresztu, na które skazani zostali defraudanci stanu cywilnego 152, 323.
- Kraina**; ustawa o ulgach i warunkach do budowy kolei dolno-kraińskich 118, 288.
- ustawa o zapomogach z funduszków państwa 88, 204.
- Krechów**; zaliczenie go do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych 40, 53.
- Kreolina**, mydło kreolinowe i wytwory farmaceutyczne kreolinowe; postępowanie z niemi ze względu na cło 12, 26.
- Księgi gruntowe**; ustawa o wpisywaniu do nich na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobnostkowych 109, 253.
- — dla okręgu zamiejskiego Tryestu; przeniesienie ich utrzymywania do tamtejszego Sądu delegowanego miejsk-powiat. 28, 46.
- Kuśnierskie towary**; zmiana postanowień abecadłowego spisu towarów do taryfy cłowej pod tym wyrazem 50, 67.
- Kwas karbolowy**; zmiana uwagi w abecadłowym spisie towarów 230, 509.
- Lekarstwa**; cennik na r. 1891 215, 475.
- Leoben**, ob. Akademię górnicze.
- Leopoldstadt**, ob. Wiedeń.
- Lep gąsieniczny Mützela**; postępowanie z nim ze względu na cło 91, 211.
- Leśni i górniczy urzędnicy**; ich umundurowanie 115, 259.
- Liebeswar**, ob. Sąd powiatowy.
- Lutomierz**, ob. Kolej żelazna.
- Łabacz**, ob. Sąd powiatowy.
- Łopuszna**, }
Łukawica, } ob. Sąd delegowany.
- Machiny** Nr. 284 *a* i *b* tudzież 284 *bis* Taryfy cłowej upoważnienie komory w Trutnowie do pobierania od nich cła 32, 49.
- Nr. 284 *a* i *b* tudzież 284 *bis* Taryfy cłowej; upoważnienie komory w Uściu nad Ł. do pobierania od nich cła 51, 69.
- Nr. 284 i 284 *bis* Taryfy; upoważnienie komory w Środolesiu do pobierania od nich cła 131, 303.
- i przyrządy; zmiana instrukcyi o postępowaniu z niemi ze względu na cło 155, 325.
- Magdalówka**, przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skałackiego 100, 223.
- Manasterzec**, ob. Sąd delegowany.
- Martinsbruck**, ob. Komora.
- Mączka cukrowa i piasek cukrowy**; opatrywanie ich znaczkami urzędowymi 108, 253.
- Meleda**, ob. Komora.
- Miary i wagi**; dodatek pietnasty do porządku sprawdzania 9, 23.
- Milczyce**, ob. Sąd powiatowy.
- Mochów**, }
Modrzany, } ob. Kolej żelazna.
- Morawia**; ustawa o ulgach, które rząd ma poczynić z powodu przeistoczenia jej długu indemnizacyjnego 117, 287.
- zwołanie sejmu 47, 63.
- zapomogi dla okolic dotkniętych niedostatkiem; rozporządzenie cesarskie 198, 424; zatwierdzenie 232, 510.
- Most**, ob. Taryfa^{um} czynszów wojskowych.
- Mszyca winna**, ob. Deklaracya dodatkowa do konwencyi
- — zmiana ustawy o środkach jej rozszerzaniu się zapobiegających 143 i 144, 315.
- Mützel**, lep gąsieniczny; postępowanie z nim ze względu na cło 91, 211.
- Mydło kreolinowe**, ob. Kreolina.
- Myśliwskie szkodnictwa**; wydawanie decyzyj 209, 455.
- Nadzór rządowy nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austr. kolei żelaznych** 95, 221.
- Napoje wyskokowe**, ob. Handel.
- Neratowice**, }
Neudau, } ob. Kolej żelazna.
- Niemcy**, umowa z niemi w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok 46, 59.
- umowa z niemi w przedmiocie wzajemnego wspierania żeglarzy potrzebujących pomocy 102, 251.
- Nieposuszeństwo** rozkazowi powołującemu do wojska i ustawa o karaniu za takowe 137, 308.
- Nusle**, ob. Kolej żelazna.
- Objaśnienie** i uzupełnienie regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku 152, 323.

- Obrazki** do przyklejania, pyłem szklanym posypane; zakaz wyrobu i sprzedaży 205, **430**.
- Obrót** hafciarski, ob. Hafciarski obrót.
- Ochotnicy** jednorocznicy; ulgi dla tych, którzy są uczniami akademii górniczych w Loeben i Przybramie 37, **51**.
- Okrety** morskie przewożące podróżnych; zmiana przepisów bezpieczeństwa 159, **347**.
- żelazne lub stalowe w krajach tutejszych zbudowane; uwolnienie od podatków przemysłu żeglarskiego na morzu, niemi wykonywanego 130, **303**.
- Oliwa**; rozszerzenie upoważnień komory w Trydencie co do jej zakazania 22, **45**.
- Opawa**, ob. Kolej żelazna.
- ustawienie tamże maszyny do stęplowania rachunków 73, **120**.
- Opłacanie** znaczkami pocztowymi należności od posyłek wozowych 134, **307**.
- Opłaty** stęplowe i bezpośrednie, ustawa 53 **69**; rozporządzenie wykonawcze 93, **213**.
- Opodatkowanie** gorzałki; zmiana postanowień dotyczących się tej, która jest przeznaczona do użycia uwolnionego od podatku 35, **50**.
- Orsowa**, ob. Komora.
- Panczowa**, ob. Komora.
- Pasterze** duchowni katolicy; zmiana rozporządzenia wykonawczego do ustawy o polepszeniu ich dotacji 7, **11**.
- Pasporty** dla zwłok; umowa z Niemcami w przedmiocie wzajemnego ich uznawania 46, **59**.
- Patent** cesarski, dotyczący się rozwiązania sejmów górnoaustriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego 84, **197**.
- Patenty** cesarskie, dotyczące się zwołania sejmów 6, 9; 47, **63**; 79, **131**; 80, **131**; 173, **399**; 223, **483** i 224, **485**.
- Pergern**, ob. Kolej żelazna.
- Plansee**, ob. Delegacya.
- Plące** zastępców nauczycieli w szkołach średnich ze względu na ich obowiązek do służby czynnej w wojsku 116, **287**.
- Pobór** rekrutów w r. 1890 ustawa 3, **7**.
- Pochodzenie** zboża bułgarskiego i tureckiego przez Serbią wprowadzanego ma być udowodnione 158, **345**.
- Poczta** wozowa i opłacanie należności od posyłek przez przyklejanie znaczków pocztowych 134, **307**.
- Pocztowe znaczniki**, zaprowadzenie 133, **306**; ~~—~~ dłużenie okresu ważności, dawnych 217, **476**.
- Podatek** budynkowy; zmiana ustawy z r. 1882 97, **222**; rozporządzenie wykonawcze 190, **417**.
- konsumcyjny od ilości alkoholu z gorzelnii wyprodukowanych, które nie nadeszły do wolnego składu gorzałki 11, **25**.
- Podatki i opłaty**; ustawa o dalszem ich pobieraniu w kwietniu i maju 1890 45, **56**; od 1. stycznia do końca kwietnia 1891 220, **481**.
- Podatkowy** i sądowo-depozytowy urząd w Żyżkowie zaprowadzenie onegoż 21, **45**.
- Podróże** służbowe; liczenie jeźdźcy za drogę tam i napowrót 30, **49**.
- Podróżni**; upoważnienie komór do ekspedycyowania ich rzeczy bez poboru cła:
w Koparze 63, **116**.
w Panczowie 165, **397**.
w Rovnem 104, **252**.
w Taufers i Trafoi 24, **25**.
- Pomiar** przez urzędnika pomiarowego, gdy chodzi o oznajmione działki gruntów; nowy przepis 149, **319**.
- Pomocnicy** kapłańscy eksponowani; ustawy o podwyższeniu kongruy 65, **116** i 66, **117**.
- farmaceutyczni, ob. Farmaceutyczni pomocnicy.
- Pomostowa** waga do ważenia worków zwanych psami; obwieszczenie o przyjmowaniu do cechowania 86, **203**.
- Porto-Sovra**, ob. Komora.
- Porządek** obiorecy Rady państwa, zmiany: dla Czech 48, **65** i 61, **115**; dla Galicyi 62, **116**.
- ruchu na kolejach żelaznych; zmiana 161, **349**.
- sprawdzania miar i wag; dodatek pietnasty do niego 9, **23**.
- Porzyczany**, ob. Kolej żelazna.
- Postępowanie** celnicze w obrocie hafciarskim 56, **73**.
- Powódzie** w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu; rozporządzenie cesarskie dotyczące się pokrycia wydatków z tej przyczyny potrzebnych 172, **397**.
- Pozbycie** drogą zamiany nieruchomości własności państwa 146, **317**.
- Pożyczka** kolejowa styryjska; ustawa o ulgach rządowych dla niej 121, **290**.
- galicyjska w sumie 300.000 zł.; uwolnienie od należności dokumentów i wpisów hipotecznych, które się jej tyczą 1, **1**.
- Praga**, ob. Delegacya komory.
- Predeal**, ob. Komora.

- Preliminarz państwa** na r. 1890 83, 139.
- Propinacyi** prawo w Galicyi; ustawa o indemnizacyi, którą skarż za nie otrzyma 69, 119.
- Przedsiębiorca przemysłowy**; w jaki sposób uwiadomić ma robotników o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich ciąży 75, 120.
- Przedłużenie** ustawy o ulgach przy wykresłaniu pomniejszych pozycyij hipotecznych 234, 511.
- Przejazdy** na kolejach żelaznych; zachowanie się publiczności 169, 396.
- Przekazy kupieckie**; zaprowadzenie do nich osobnych blankietów stęplowanych 201, 425.
- Przemysłowi inspektorowie**; urzędowanie ich asystentów 42, 53.
- Przeniesienie** koncesyi, tyżącey się kolei od Nusła do Modrzan na austryacką Spółkę kolei miejscowej 176, 405.
- koncesyi, tyżącey się kolei od Śmidar do Wysokiego Wesela na Spółkę kolei czeskich handlowych 177, 407.
- Przepisy** o służbie wojskowej; zmiana w I. części 18, 34.
- — — objaśnienie części I. 68, 117.
- — — część III. 207, 431.
- Przybram**, ob. Akademię górnicze.
- Przywóz** i przewóz szmat zakazany; z Hiszpanii i Azji mniejszej 139, 310; z całej Azji 164, 395.
- — — z Egiptu zakazany 145, 316 i 167, 376.
- Rachunek** z podatku konsumcyjnego od gorzałki; dalsze postanowienia co do utrzymywania onegoż 204, 429.
- Racza**, ob. Delegacya komory.
- Rada państwa**; zatwierdzenie rozporządzeń cesarskich, tyżących się zapomóg dla Galicyi, Śląska, Bukowiny, Tyrolu i Karyntyi z przyczyny nieurodzaju i powodzi 4, 8 i 5, 8.
- Rady szkolne** krajowe w Wiedniu, Pradze i Lwowie; ustanowienie dla nich wiceprezesów 70, 119.
- Radgona**, ob. Kolej żelazna.
- Ramy** do mierzenia drzewa opałowego w szczepach; dołączenie do przepisów o ich sprawdzaniu i cechowaniu 120, 289.
- Regulamin**, tyżący się gorzałki przeznaczoney do użycia uwolnionej od podatku; objaśnienia 152, 323.
- Rekrucii**; ustawa o poborze kontyngentu w r. 1890 3, 7.
- Ried**, ob. Więzienie.
- Risano**, ob. Komora.
- Robotnicy**; sposób uwiadomiania ich o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich ciąży 75, 120.
- Rogatki** na kolejach żelaznych; zachowanie się publiczności 169, 369.
- Rosya**, ob. Cłó.
- Równoważnik** należytości; wyjawianie majątku do opłaty tego podatku i wymiar jego na V. dziesięciolecie 101, 225.
- Rovne**, ob. Komora.
- Rozkaz** powołujący do wojska; ustawa o karaniu za nieposłuszeństwo takowemu 137, 308.
- Rozwiązanie** sejmów krajowych górno-austryackiego, sałzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego 84, 197.
- Rudki**, ob. Sąd powiatowy.
- Rzeczy** podróźnych, ob. Podróźni.
- Saksonia**; przestrzeganie wzajemności w przedmiocie doręczenia skarg podanych do sądów 189, 417.
- Salzburg**; ob. Kolej żelazna.
- ustawienie machiny do stęplowania rachunków 179, 409.
- Sambor**, ob. Sąd delegowany.
- Sanct Margarethen**, ob. Komora.
- Sąd** delegowany miejsko-powiatowy samborski; przyłączenie gmin Łopuszna, Łukawica i Manasterzec do jego okręgu 119, 289.
- — — — w Tryeście; przeniesienie do niego utrzymywania ksiąg gruntowych 28, 46.
- — — — dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu; zaprowadzenie IIgo takiego Sądu 192, 419.
- powiatowy brodzki; przyłączenie gminy Łabacz do jego okręgu 170, 397.
- — hostuński w Czechach; przyłączenie gmin Liebeswar i Widlice do jego okręgu 74, 120.
- — kappelski; zmiana jego nazwy 194, 421.
- — lacki w Krainie; zmiana jego nazwy na bischoflacki 166, 396.
- — rudecki; przyłączenie gminy Miłczyce do jego okręgu 107, 253.
- — skalacki; przyłączenie gminy Magdalówki do jego okręgu 100, 223.
- — żyżkowski; rozpoczęcie urzędowania 27, 46.
- Sądowo-depozytowy** urząd w Żyżkowie; zaprowadzenie onegoż 21, 45.
- Sady**; przestrzeganie wzajemności w przedmiocie doręczenia skarg podanych do sądów saskich 189, 417.

Sądy konsulowskie w Egipcie; ustawa 218, 476.

Schrambach, }
Schwarzenau, } ob. Kolej żelazna.

Sejmy krajowe; patenty zwolujące: 6, 9; 47, 63; 79, 163; 80, 131; 173, 399; 223, 483 i 224, 485.

— — górno-austryacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, bukowiński, morawski, śląski i vorarlberski; ich rozwiązanie 84, 197.

Skałat, ob. Sąd powiatowy.

Skarbowa ustawa z dnia 20. maja 1889; zmiany dodatkowe w teże 140, 311.

— ustawa na rok 1890 83, 135.

Skład wolny gorzałki; podatek konsumcyjny od ilości alkoholu z gorzelnii wyprodukowanych, które do składu nie nadeszły 10, 25.

Składy wolne cukru i gorzałki; obowiązek ich przedsiębiorców wydawania organom skarbowym bolet potwierdzających zapłacenie lub kredytowanie podatku 151, 323.

Służba wojskowa; objaśnienie części I. przepisów o niej 68, 117.

— — zmiana w I. części przepisów o niej 18, 34.

— — przepisów o niej część III. 207, 431.

Smidary, ob. Kolej żelazna.

Solne żupy; umundurowanie urzędników 156, 327.

Spis ludności w r. 1891; rozporządzenie wykonawcze 162, 351.

— towarów do statystyki handlu zagranicznego 214, 473.

Splet, ob. Suleta.

— ob. Komora.

Sprawdzanie i cechowanie wagi pomostowej do waznia wózków zwanych psami w kopalniach 86, 203.

Sprenzyny; uzupełnienie postanowień, dotyczących się tego towaru w abecadlowym spisie towarów 178, 408.

Sprostowanie, str. 26, 47, 205, 422, 428.

Stallie, ob. Komora.

Stampfera beczkomiar, ob. Beczkomiar.

Stęplowanie rachunków; ustawienie do tego maszyny w Opawie 73, 120; w Salzburgu 179, 409.

Statinau, zaliczenie do 8. klasy taryfy czynszów wojskowych 103, 252.

Statystyka handlu zagranicznego, ustawa o niej 132, 304; rozporządzenie wykonawcze 213, 459.

Steyr, ob. Kolej żelazna.

Steyr, ob. Taryfa czynszów wojskowych.

Strażnicy leśni administracji rządowej; zmiana rozporządzenia z 27. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 137) 138, 309.

Styrya; ustawa o ulgach rządowych dla jej pożyczki kolejowej 121, 290.

Suciurie na Hwarze, ob. Delegacja komory.

Suchdol, ob. Kolej żelazna.

Suleta; uwolnienie od opłat z powodu wykupu praw gruntowych, które na tej wyspie służą gminie Spletu 41, 53.

Szkoły średnie; zmiana postanowień, dotyczących się szkolnego 76, 121.

Szkodnictwa w zwierzynie; wydawanie decyzji, dotyczących się onychże 209, 455.

Szmaty; starzyzna itp. zakaz przywozu z Hiszpanii i Azji mniejszej 139, 310; z całej Azji 164, 395.

— zakaz przywozu tychże z Egiptu 145, 316 i 167, 396.

Szwecya i Norwegia; umowa z nimi w przedmiocie opieki wzajemnej nad znaczkami fabrycznymi i handlowymi 77, 122.

Śląsk, ob. Powodzie.

Środolesie w Czechach, ob. Komora.

Świnie; przepisy wydane z powodu dozwolonego wprowadzania ich do rozmaitych targowisk i rzeźni w państwie niemieckiem 182, 411.

— zaprowadzenie kontroli nad nimi w powiatach pogranicznych Bukowiny 199, 425.

— zmiana postanowień co do ich wywozu z Galicji do Prus 147, 317.

— — rozporządzenia co do dnia ich przybywania do St. Marx 193, 421.

— — rozporządzenia z dnia 8. grudnia 1889 o ich obrocie z Galicji do innych krajów 128, 293.

Tara dla naprawionych beczek amerykańskich do oleju kopalinnego 52, 69.

Taryfa czynszów wojskowych; zaliczenie gminy Brzeznowów do 4. klasy 148, 319.

— — — — — Chrudim do 7. a gminy Statinau do 8. klasy 103, 252.

— — — — — Krechów do 7. klasy 40, 53.

— — — — — Most do 5. klasy 31, 49.

— — — — — Steyr do 5. klasy 8, 23.

— — — nowa na pięćdziesiąt lat 1891—1895 225, 487.

- Taryfa** dla prac adwokatów, których cenę można oznaczyć z przyczyny ich jednostajności i powrotności; ustawa 58, 114.
- wynagrodzeń za prace adwokatów, wydana w myśl ustawy z dnia 26. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 58) 129, 297.
- Taryfy** maksymalne do przewozu osób kolejami żelaznymi; ustawa zmieniająca postanowienia z roku 1877 89, 204.
- Taafers**, ob. Komora.
- Tkaniny** gumowe; zakażenie gorzałki do ich wykończenia potrzebnej 197, 423.
- Tömös**, ob. Komora.
- Towarowe** znaki; ustawa o nich 19, 35.
- — obowiązek opatrywania niemi pewnych rodzajów towarów 67, 117.
- Towary** taryfy cłowej; zmiany w ich spisie abecadlowym 50, 67; 153, 324; 154, 325; 178, 408; 181, 411; 230, 509.
- zagraniczne; spis statystyczny 214, 473.
- Trafoi**, ob. Delegacja cłowa.
- Traghetto**, ob. Deputacja.
- Trutnow,** }
Trydent, } ob. Komora.
- Tryest**, ob. Sąd delegowany.
- ustawa o objęciu ruchu na kolei portowej 228, 508.
- Turcyja**; uregulowanie stosunków handlowych z powodu wyjścia traktatu; ustawy 113, 256 i 233, 510; rozporządzenie wykonawcze 114, 257.
- Tyrol**, ob. Zapomogi.
- obrót winorośli z korzeniami 210, 456.
 - zwołanie sejmu 224, 485.
- Ubezpieczenie** robotników na wypadek przygody; sposób uwiadomiania ich o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich ciąży 75, 120.
- Uchwały** Rady państwa w przedmiocie oспорządzeń cesarskich, dotyczących się zapomóg dla Galicyi, Śląska, Bukowiny, Tyrolu i Karyntyi, Czech, Górnej i Dolnej Austrii, Vorarlbergu i Morawii z przyczyny nieurodzajów i powodzi 4, 8 i 5, 8; 231, 510 i 232, 510.
- Uchylenie** pozwolenia do sprawdzania i cechowania beczkomiaru Stampfera 10, 25.
- rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. sierpnia 1883, dotyczącego się handlu napojami wysokokowemi 200, 425.
- Uczniowie** akademii sztuk pięknych w Wiedniu, przyznanie im dobrodziejstwa służby jednorocznej pod chorągwią 111, 255.
- Ulgi** dla uczniów akademii górniczych w Leoben i Przybramie odbywających służbę wojskową w przymocie ochotników jednorocznych 37, 51.
- Umowa** z Egiptem handlowa i żeglarska 226, 497.
- z Niemcami w przedmiocie wzajemnego wspierania żegiarzy 102, 251.
 - — — — uznawania paszportów dla zwłok 46, 59.
 - ze Szwecyą i Norwegią w przedmiocie wzajemnej opieki nad znakami fabrycznymi handlowymi 77, 122.
- Uniwersytet** w Grazu; ustawa o wzniesieniu dla niego budynku 87, 203.
- Umundurowanie** urzędników leśnych i górniczych 115, 259.
- — przy żupach solnych rządowych 156, 327.
- Urzędnicy**; liczenie jezdnego za drogę tam i napowrót w razie podróży służbowych 30, 49.
- leśni i górniczy; ich umundurowanie 115, 259.
 - przy żupach solnych; umundurowanie 156, 327.
 - zaprowadzenie dla nich bluzy mundurowej w zakładzie pocztowo-telegraficznym 171, 397; w zarządzie sprawiedliwości 211, 456.
- Urzędnik** pomiarowy; nowy przepis co do warunków, pod któremi, gdy chodzi o oznajmione działki gruntów, wykonanie pomiaru ma być zaniechane 149, 319.
- Urzędy** podatkowe w Galicyi; zaprowadzenie nowych 202, 427.
- Ustawa** o uwolnieniu od należytości dokumentów, pism i wpisów hipotecznych, dotyczących się pożyczki krajowej galicyjskiej w sumie 300.000 zł. jakoteż dotyczących się zapomóg i zaliczek, które z tej pożyczki będą udzielone, tudzież o ściąganiu rat zaległych 1, 1.
- pozwalająca na pobór w roku 1890 kontyngentów rekruckich do uzupełnienia wojska (marynarki wojennej) i obrony krajowej 3, 7.
 - zmieniająca ustawę o bractwach górniczych 14, 27.
 - o ochronie znaków towarowych 19, 35.
 - dotycząca się konwersyi 5%owych obligacyj kolejowych rządowych kolei Cesarzowej Elżbiety 39, 52.
 - o uwolnieniu od opłat z powodu wykupu praw gruntowych, które na wyspie Sulecie służą gminie Spletu 41, 53.
 - o budowie kolei żelaznej od Porzyczan do Mochowa i od Brandyzu n. Ł. do Neratowic 43, 54.
 - o dalszem pobieraniu podatków i o pokryciu wydatków rządowych w kwietniu i maju 1890 45, 56.
 - zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Czechach a) wielkie posiadłości ziemskie nie powiernicze 48, 65.

Ustawa o budowie drugiego toru na kolei galicyjskiej Karola Ludwika 49, 65.

- o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich 53, 69.
- o udzieleniu Galicyi zapomóg z funduszów państwa 55, 72.
- o urządzeniu stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religijnej izraelskiej 57, 109.
- o wydaniu taryfy dla takich prac adwokatów, których cenę średnią można oznaczyć z przyczyny ich jednostajności i powrotności 58, 114.
- dozwalająca używania zapisów dłużnych przez Bank krajowy królestwa czeskiego emitowanych do korzystnego lokowania kapitałów 60, 115.
- zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych w Czechach *d*) gminy wiejskie l. 1. 61, 115.
- — — — — w Galicyi *d*) gminy wiejskie l. 11 i 12 62, 116.
- o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich 65, 116.
- — — — — grecko-wschodnich w Dalmacyi 66, 117.
- o użyciu indemnizacji, którą skarb otrzyma z powodu objęcia przez kraj prawa propinacji w Galicyi 69, 119.
- o zastępowaniu namiestnika w radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie 70, 119.
- o reformie akcyzy w Wiedniu i o zaprowadzeniu akcyzy w kilku gminach do Wiednia przylegających 78, 125.
- skarbowa na rok 1890 83, 135.
- o wystawieniu budynku dla uniwersytetu w Grazu 87, 203.
- o zapomogach dla okolic Czech, Krainy, Gorycyi i Gradyski, zagrożonych niedostatkiem 88, 204.
- zmieniająca ustawę z roku 1877, o taryfach maksymalnych do przewozu osób kolejami żelaznymi 89, 204.
- o budowie kolei od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau 94, 220.
- o uwolnieniu od stępli fundacyj poczynionych z powodu zaślubin Jej C. W. Arcyksiężnej Maryi Waleryi 96, 221.
- zmieniająca ustawę z roku 1882 o podatku budynkowym 97, 222.
- o uwolnieniu od opłat kontraktów, dotyczących się zalesienia Karstu 98, 223.
- o wybudowaniu kosztem państwa kolei od Schrambachu do Kernhofu 105, 252.

Ustawa o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobnostkowych 109, 253.

- o umowie z reprezentacją Galicyi, celem uregulowania stosunków państwa do funduszów indemnizacyjnych 110, 254.
- o upoważnieniu banku austriacko-węgierskiego do eskomptowania cedui zastawnych składowych (warantów) 112, 256.
- o uregulowaniu stosunków handlowych z temi krajami, w których obowiązywał traktat handlowy austriacko-turecki 113, 256.
- o płacach zastępców nauczycieli w szkołach średnich rządowych, seminaryach nauczycielskich, jakoteż szkołach żeglarskich ze względu na ich obowiązek służby wojskowej 116, 287.
- o ulgach, które Rząd ma poczynić z powodu przestoczenia długu indemnizacyjnego morawskiego 117, 287.
- o warunkach i ulgach do budowy kolei Dolno-kraińskich 118, 288.
- o ulgach rządowych dla pożyczki kolejowej krajowej księstwa styryjskiego 121, 290.
- zabraniająca opatrywania beczek, które mają być urzędownie cechowane pewnymi znakami prywatnymi 125, 291.
- o obrocie beczek cechowanych na obszarze krajów węgierskich w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych 126, 292.
- o czasowym uwolnieniu od podatków przemysłu żeglarskiego na morzu wykonywanego okrętami żelaznymi w krajach tutejszych zbudowanymi 130, 303.
- o statystyce handlu zagranicznego 132, 304.
- o karaniu za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu do wojska i za uwiedzenie do tego 137, 309.
- o dodatkowych zmianach ustawy skarbowej z dnia 20. maja 1889 140, 311.
- o zapomogach na naprawienie szkód, które w Tyrolu zrzędziły powodzie w budowłach regulacyjnych 141, 314.
- pozwalająca na wyjątki od zakazów wywozu pewnych roślin 142, 314.
- zmieniająca ustawę o środkach przeciwko mszycy winnej 143, 315.
- o pozbyciu w Innsbrucku drogą zamiany nieruchomości własności państwa 146, 317.
- o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie 218, 476.
- o dalszem pobieraniu podatków w czasie od 1. stycznia do końca kwietnia 1891 220, 481.
- o objęciu ruchu na kolei portowej tryestyńskiej 228, 508.

- Ustawa** o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy, ty-
czącej się kolei żelaznych miejscowych 229, 508.
- o dalszem uregulowaniu stosunków handlowych
z Turcyą i Bułgaryą 233, 510.
 - o uwolnieniu od stępli i ułatwieniach przy wykreśla-
niu pomniejszych pozycyji hipotecznych 234, 511.
- Uście** n. L., ob. Komora.
- Uwolnienie** od podatków przemysłu żeglarskiego na
morzu wykonywanego okrętami żelaznymi w krajach
tutejszych zbudowanemi 130, 303.
- Uwzględnienie** największe w postępowaniu cłowym;
przyznanie go Bułgaryi 206, 430.
- Velenje**, ob. Kolej żelazna.
- Vorarlberg**, ob. Powódzie.
- Waga** pomostowa do ważenia wózków zwanych psami;
obwieszczenie o przyjmowaniu do sprawdzania 86,
203.
- Waidhofen** nad Thaya, ob. Kolej żelazna.
- Warranty**; ustawa o upoważnieniu banku austriacko-
węgierskiego do ich eskomptowania 112, 256.
- Warzonka**; podwyższenie jej ceny w Hallein 180, 409.
- Weterynaryjno-policyjne** przepisy, z powodu dozwo-
lonego wywozu świń do Niemiec 182, 411.
- Węglan** strontyanu; postępowanie z nim ze względu na
cło 26, 46.
- Węgry**; beczki tamże cechowane; ustawa o ich obrocie
w królestwach i krajach w Radzie państwa repre-
zentowanych 126, 292.
- Wiceprezesa** rad szkolnych krajowych w Wiedniu,
Pradze i Lwowie; ustawa o ich mianowaniu 70,
119.
- Widlice**, ob. Sąd powiatowy.
- Wiedeń**; reforma akcyzy i zaprowadzenie jej w kilku
gminach do Wiednia przylegających 78, 125.
- zaprowadzenie IIgo Sądu delegowanego miejsko-
powiatowego, dla dzielnicy Leopoldstadt 192, 419.
- Więzienie** w Ried; wykonywanie kar w aresztach od-
osobnionych 195, 423.
- Winorośle** mające korzenie; rozporządzenie dotyczące się
handlu niemi 34, 50.
- — — — — obrotu onychże w Tyrolu 210,
456.
- Wojskowa** służba; objaśnienie części I. przepisów o niej
68, 117.
- — — — — zmiana w I. części przepisów 18, 34.
 - — — — — przepisów o niej część III. 207, 431.
 - — — — — ustawa o karaniu za nieposłuszeństwo rozkazowi
powołującemu do niej 137, 308.
- Wojskowe** czynsze, ob. Taryfa czynszów.
- Wozowa** poczta; opłacanie należności przylepianiem
znaków pocztowych 134, 307.
- Wydatki** potrzebne z przyczyny powodzi w Czechach,
Austrii Górnej i Dolnej, Śląsku i Vorarlbergu; roz-
porządzenie cesarskie, dotyczące się ich pokrycia 172,
397.
- Wyjawy** przychodów pasterzy duchownych, ob. Paste-
rze duchowni.
- Wyjątki** od zakazów wywozu pewnych roślin 142, 314.
- Wyjawianie** majątku podlegającego równoważnikowi
należności, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku
za V. dziesięciolecie (1891—1900) 101, 225.
- Wykreślanie** pomniejszych pozycyji hipotecznych; prze-
dłużenie ustawy o ulgach 234, 511.
- Wynagrodzenie** dla adwokatów za prace; ustawa 58,
114; Taryfa 129, 297.
- Wyroby** cukrowe, ob. Cukier.
- Wysokowe** płyny; upoważnienie komory w Risano do
potwierdzania ich wyjścia 25, 46.
- Wywóz** gorzałki, na której cięży podatek konsumcyjny;
uzupełnienie odnośnych przepisów 168, 396.
- świń do Niemiec; przepisy weterynaryjno-policyjne
182, 411.
- Wzory** książkowe; uzupełnianie odnośnych postano-
wień abecadłowego spisu towarów 181, 411.
- Wzajemność** w przedmiocie doręczania skarg podanych
do Sądów saskich przeciw obywatelom austriackim
lub cudzoziemcom w Austrii przebywającym 189,
417.
- Zagraniczny** handel, statystyka, ob. Handel.
- Zakaz** przywozu szmat z Egiptu 145, 316.
- przywozu i przewozu szmat z Hiszpanii i Azji mniej-
szej 139, 310; z całej Azji 164, 395
 - wyrobu i sprzedaży obrazków do przyklejania pyłem
szklanym posypanych 205, 430.
- Zakazy** wywozu pewnych roślin; ustawa pozwalająca
na wyjątki 142, 314.
- Zakażanie** gorzałki, ob. Zmiana.
- oliwy: rozszerzenie upoważnień komory w Try-
dencie 22, 45.
 - roztworem szelaku gorzałki do wykończania tkanin
gumowych 197, 423.
- Zakład** pocztowo-telegraficzny zaprowadzenie bluzu
mundurowej dla urzędników 171, 397.
- ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowa-
rzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych;
nadzór rządowy nad nim 95, 221.
- Zalesienie** Karstu; ustawa o uwolnieniu od opłat kon-
traktów tego się dotyczących 98, 223.
- Zaliczenie** biur informacyjnych, udzielających wyja-
śnień o stosunkach kredytowych firm do rodzajów
przemysłu wymagających konsensu 157, 345.
- Zamiana** na miarę metryczną pewnego oznaczenia dłu-
gości podanego w porządku żeglugi na Dunaju 135,
308.
- Zapisy** dłużne Banku krajowego królestwa czeskiego;
ustawa pozwalająca używania ich do korzystnego
lokowania kapitałów 61, 115.
- Zapomogi** dla Galicyi 4, 8 i 85, 172.
- dla okolic Morawii dotkniętych niedostatkiem 198,
424 i 232, 510.

Zapomogi dla okolic Czech, Krainy, Gorycy i Gradyski zagrożonych niedostatkami; ustawa 88, 204.

- dla Tyrolu na przywrócenie budowli rzecznych uszkodzonych przez powódź 141, 314.
- dla Czech, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląska i Vorarlbergu 172, 397 i 231, 510.
- dla Morawii 198, 424 i 232, 510.

Zaraza pyskowa i racicowa; ułatwienia w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu jej w Galicyi i na Bukowinie 82, 134.

Zastępcy nauczycieli w zakładach średnich; ustawa o ich placach ze względu na obowiązek służby wojskowej 116, 287.

Zasłubiny Jej C. W. Arcyksiężny Maryi Waleryi; uwolnienie od stępli fundacyj na tę pamiątkę poczynionych 96, 221.

Zatwierdzenie rozporządzenia cesarskiego tyczącego się zapomóg dla Galicyi, Śląska i Bukowiny z przyczyny nieurodzaju 4, 8.

- — — — — dla Tyrolu i Karyntyi z przyczyny powodzi 5, 8.
- — — — — dla Czech, Górnej i Dolnej Austrii, Śląska i Vorarlbergu 231, 510.
- — — — — dla Morawii 232, 510.

Zawieszenie czynności celniczych w deputacji portowej w Tragheto 136, 308.

Zboże z Rosyi do Galicyi wprowadzane; czasowe uwolnienie od cła 29, 46.

- bułgarskie i tureckie wprowadzane przez Serbią udowodnianie pochodzenia 158, 345.

Zmiana instrukcyi o postępowaniu ze względu na cło z maszynami i przyrządami 155, 325.

- porządku obiorczego dla Rady państwa obowiązującego w Czechach 48, 65 i 61, 115.
- — — — — w Galicyi 62, 116.
- — ruchu na kolejach żelaznych 161, 349.
- postanowień tyczących się szkolnego w szkołach średnich rządowych 76, 121.
- — co do obrotu świń rzeźnych z Galicyi do Prus 147, 317.
- w I. części przepisów o służbie wojskowej 18, 34.
- przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru 37, 51 i 216, 475.
- przepisów tyczących się okresu nauki i służby pomocników farmaceutycznych 81, 133.
- — dla okrętów morskich, które przewożą podróżnych 159, 347.
- regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku 35, 50.
- I. części rozporządzenia z dnia 15. sierpnia 1889, tyczącego się zakazania gorzałki 59, 114.
- rozporządzenia z dnia 8. grudnia 1889, o obrocie świń z Galicyi do innych krajów 128, 293.

Zmiana rozporządzenia z 27. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 137), tyczącego się strażników leśnych administracyi rządowej 138, 309.

- — tyczącego się przybywania świń rzeźnych z Galicyi na stacyą w St. Marx 193, 421.
- ustawy o bractwach górniczych 14, 27.
- ustaw o opłatach stęplowych i bezpośrednich; ustawa 53, 69; rozporządzenie wykonawcze 93, 213.
- ustawy o podatku budynkowym 97, 222; rozporządzenie wykonawcze 190, 417.
- ustawy o środkach przeciwko mszycy winnej 143 i 144, 315.
- nazwy Sądu powiatowego w Kappel na Eisenkapel-ski 194, 421.
- znaczków pocztowych 133, 306; przedłużenie okresu ważności 217, 476.
- postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej 50, 67; 153, 324; 154, 325; 182, 411; 230, 509.

Zmiany dodatkowe ustawy skarbowej z dnia 20. maja 1889 140, 311.

Znaczk stęplowe gazetowe; zmiana 92, 211;

- pocztowe nowe 133, 306.
- — używanie ich do opłacania należności od posyłek wozowych 134, 307.
- urzędowe do wyrobów cukrowych; opatrywanie niemi mączki cukrowej i piasku cukrowego 108, 253.

Znaki prywatne na beczkach, które mają być urzędownie cechowane; ustawa zabraniająca takich znaków 125, 291.

- fabryczne i handlowe; umowa ze Szwecyą i Norwegią w przedmiocie opieki nad niemi 77, 122.
- towarowe; ustawa o nich 19, 35.
- — obowiązek opatrywania niemi pewnych rodzajów towarów 67, 117.

Zwierzyna; wydawanie decyzyj co do szkodnictw 209, 455.

Zwłoki, ob. Paszporty dla zwłok.

Zwrot kosztów wykonania kar aresztu, na które skazani zostali defraudanci stanu cywilnego 152, 323.

Żeglarski przemysł okrętami żelaznymi w krajach tutejszych zbudowanemi; uwolnienie go od podatków 130, 303.

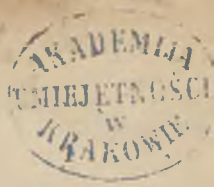
Żeglarze pomocy potrzebujący; umowa z niemi w przedmiocie wzajemnego ich wspierania 102, 251.

Żegluga na Dunaju; zamiana na miarę metryczną pewnego oznaczenia długości podanego w porządku tej żeglugi 135, 308.

Żupy solne; umundurowanie urzędników 156, 327.

Żyżków w Czechach; zaprowadzenie urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego 21, 45,

- ob. Sąd powiatowy.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 1. stycznia 1890.

1.

Ustawa z dnia 29. grudnia 1889,

o uwolnieniu od należności dokumentów, pism i wpisów hipotecznych, tyczących się pożyczki krajowej galicyjskiej w sumie 300.000 zł., jakoteż tyczących się zapomóg i zaliczek, które z tej pożyczki będą udzielone, tudzież o ściąganiu rat zaległych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dokumenty, protokoły, podania i wpisy hipoteczne, tyczące się pożyczki w sumie 300.000 zł., którą kraj Galicya w myśl uchwały sejmiku krajowego z dnia 30. października 1889, Najwyższem posta-

nowieniem z dnia 1. grudnia 1889 zatwierdzonej, ma zaciągnąć na uśmierzenie niedostatku, jakoteż tyczące się zapomóg i zaliczek, które z tej pożyczki mają być udzielane, uwalnia się od należności stęplowych i bezpośrednich.

Raty zaległe można od obdzielonych zaliczkami ściągać porządkiem administracyjnym.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1889.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1890 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słowieńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w którymkolwiek z ośmiu języków wynosi za cały rocznik 1890 aż do końca czerwca 1890 **2 zł. 50 c.**, a począwszy od dnia 1. lipca 1890 podwyższa się ją na **3 zł.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1890:

Rocznik	1849 za	2 zł. 10 c.
"	1850 "	5 " 25 "
"	1851 "	1 " 30 "
"	1852 "	2 " 60 "
"	1853 "	3 " 15 "
"	1856 "	2 " 45 "
"	1857 "	2 " 85 "
"	1858 "	2 " 40 "
"	1859 "	2 " — "
"	1860 "	1 " 70 "
"	1861 "	1 " 50 "
"	1862 "	1 " 40 "
"	1863 "	1 " 40 "
"	1864 "	1 " 40 "
"	1865 "	2 " — "
"	1866 "	2 " 20 "
"	1867 "	2 " — "
"	1868 "	2 " — "
"	1869 "	3 " — "
"	1870 "	1 " 40 "

Rocznik	1871 za	2 zł. — c.
"	1872 "	3 " 20 "
"	1873 "	3 " 30 "
"	1874 "	2 " 30 "
"	1875 "	2 " — "
"	1876 "	1 " 50 "
"	1877 "	1 " — "
"	1878 "	2 " 30 "
"	1879 "	2 " 30 "
"	1880 "	2 " 20 "
"	1881 "	2 " 20 "
"	1882 "	3 " — "
"	1883 "	2 " 50 "
"	1884 "	2 " 50 "
"	1885 "	1 " 80 "
"	1886 "	2 " 30 "
"	1887 "	2 " 50 "
"	1888 "	4 " 20 "
"	1889 "	3 " 30 "

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 aż do 1889 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu Dziennik ustaw państwa wydany będzie tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedynczo każdą część roczników wydania niemieckiego od **1849** aż do **1889** włącznie, z wyjątkiem wyczerpanych roczników 1854 i 1855, począwszy zaś od roku 1870 każdą część wszystkich wydań w ośmiu językach; natomiast części roczników **1854** i **1855** można dostać pojedynczo, po powyższej cenie handlowej jedynie o ile zapas wystarczy.

W roku 1890 także roczniki 1854 i 1855 niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa będą skompletowane.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć II. — Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1890.

2.

Dokument koncesyjny z dnia 21. listopada 1889,

na kolej miejscową od Celje do Velenje.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroatycki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Aroksiężę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęoony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Daniel Lapp przedsiębiorca budowniczy i Edward Klemensiewicz podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Celje do Velenje, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238),

jakoteż ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od Celje na Šoštan do Velenje z koleją podjazdową do kopalni węgla pod Skalisem.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo kolei miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów powyższych, a mianowicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi i od kwitów tymczasowych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć natychmiast budowę kolei w §. 1ym wymienionej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać mają koncesjonaryusze kaucyą w sumie 5.000 złotych, w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu kon-

syjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniesć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione. Natomiast nadaje się koncesjonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda, należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcy zakładowe nabeżdą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego razem z zaopatrzeniem kolei, parkiem wozowym i zapasem materiałów podlega za twierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego i zapasów materiałowych, tudzież na uposażenie funduszu zasobowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urzą-

dzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji zakładowych i akcji pierwszorzędnych, gdyby miały być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzyw. kolei południowej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami, orzeka zaś o tem ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusze obowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podofi-

cerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60)

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3eim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Koncesyonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej po upływie lat 15 od dnia otwarcia ruchu i utrzymywanie go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza mianowicie w tym przypadku, gdyby została bezpośrednio połączona z jedną z kolei, na których ruch Rząd utrzymuje lub będzie utrzymywał.

Warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu czasu przed rzeczywistą chwilą odkupu i obliczony będzie średni dochód czysty jednego roku.

Jeżeli w chwili odkupienia upłynęło już siedm lat ruchu, strąca się przy obliczaniu średniego dochodu czystego dwa lata najniepomyślniejsze.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po 5 od sta kapitału akcyjnego przez c. k. Rząd dla kolei koncesyonowanej zatwierdzonego (§. 6, ustęp 6, 7 i 8) i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 przewidziany, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusów obrotowych i zasobnych z kapitału zakładowego utworzonych, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż utworzone z kapitału zakładowego fundusze obrotowe i zasobne w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji,

która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesjonariusze są obowiązani płacić skarbowi państwa ze względu na łączące się z tem uciążliwe czynności, wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wysokość oznaczy Rząd podług rozmiarów przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesjonaryuszów od przepisanego w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesjonaryuszowi prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego pierwszego miesiąca listopada, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym dziewiątym, Naszego panowania czterdziestym pierwszym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

3.

Ustawa z dnia 28. grudnia 1889,

pozwalająca na pobór w roku 1890 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska (marynarki wojennej) i obrony krajowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1890 pomiędzy zdatnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich, do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, potrzebnych, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przypadających, a mianowicie w ilości:

60.389 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do obrony krajowej, prócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg w myśl ustawy mają do niej dostarczyć i

rezerwy zasobowej.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie jej poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1889.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Welsersheimb r. w.

4.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 4. stycznia 1890,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 6. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 161), którem okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa górno- i dolno-śląskiego i księstwa bukowskińskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny nieurodzaju, udzielone zostały zapomogi i zaliczki z funduszków państwa.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucji rozporządzenie cesarskie z dnia 6. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 161), którem na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141), okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa górno- i dolno-śląskiego i księstwa bukowskińskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny nieurodzaju, udzielone zostały zapomogi i zaliczki z funduszków państwa.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

5.

Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 4. stycznia 1890,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 173), którem okolicom Tyrolu i Karyntyi, dotkniętym powodzią, udzielone zostały zapomogi z funduszków państwa.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucji rozporządzenie cesarskie z dnia 29. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 173), którem na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141), okolicom Tyrolu i Karyntyi, dotkniętym powodzią, udzielone zostały zapomogi z funduszków państwa.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 21. stycznia 1890.

6.

Patent cesarski z dnia 19. stycznia 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego czeskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feld-

kirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy czeski, na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 21. listopada 1889 odroczone, zwołuje się do podjęcia na nowo czynności na dzień 23. stycznia 1890 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 19. stycznia, tysiąc osmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Weltersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1890 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słowieńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w którymkolwiek z ośmiu języków wynosi za cały rocznik 1890 aż do końca czerwca 1890 **2 zł. 50 c.**, a począwszy od dnia 1. lipca 1890 podwyższa się ją na **3 zł.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1890:

Rocznik 1849 za	2 zł. 10 c.	Rocznik 1871 za	2 zł. — c.
" 1850 "	5 " 25 "	" 1872 "	3 " 20 "
" 1851 "	1 " 30 "	" 1873 "	3 " 30 "
" 1852 "	2 " 60 "	" 1874 "	2 " 30 "
" 1853 "	3 " 15 "	" 1875 "	2 " — "
" 1856 "	2 " 45 "	" 1876 "	1 " 50 "
" 1857 "	2 " 85 "	" 1877 "	1 " — "
" 1858 "	2 " 40 "	" 1878 "	2 " 30 "
" 1859 "	2 " — "	" 1879 "	2 " 30 "
" 1860 "	1 " 70 "	" 1880 "	2 " 20 "
" 1861 "	1 " 50 "	" 1881 "	2 " 20 "
" 1862 "	1 " 40 "	" 1882 "	3 " — "
" 1863 "	1 " 40 "	" 1883 "	2 " 50 "
" 1864 "	1 " 40 "	" 1884 "	2 " 50 "
" 1865 "	2 " — "	" 1885 "	1 " 80 "
" 1866 "	2 " 20 "	" 1886 "	2 " 30 "
" 1867 "	2 " — "	" 1887 "	2 " 50 "
" 1868 "	2 " — "	" 1888 "	4 " 20 "
" 1869 "	3 " — "	" 1889 "	3 " 30 "
" 1870 "	1 " 40 "		

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 aż do 1889 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu Dziennik ustaw państwa wydany będzie tylko za opłatą należności handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedynczo każdą część roczników wydania niemieckiego od **1849** aż do **1889** włącznie, z wyjątkiem wyczerpanych roczników 1854 i 1855, począwszy zaś od roku 1870 każdą część wszystkich wydań w ośmiu językach; natomiast części roczników **1854** i **1855** można dostać pojedynczo, po powyższej cenie handlowej jedynie o ile zapas wystarczy.

W roku 1890 także roczniki 1854 i 1855 niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa będą skompletowane.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 29. stycznia 1890.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia tudzież Ministra skarbu z dnia 20. stycznia 1890,

którem z uchYLENIEM rozporządzenia z dnia 2. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 99), wydaje się nowe postanowienia w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) o tymczasowym polepszeniu dotacji pasterzy duchownych katolickich.

§. 1.

Wyjawy przychodów, z urzędami duchownymi połączonych, składać mają w myśl §. 3go ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) ci pasterze duchowni, którzy mają pobierać przychód beneficyalny lub inny miejscowy i roszcżą sobie prawo do uzupełnienia kongruy z funduszu religijnego.

Wyjawy składać należy przy objęciu urzędu lub na polecenie Ministra wyznań.

Tym pasterzom duchownym, którzy nie mają dochodu beneficyalnego, ani żadnego innego miejscowego, wypłacać należy kongruę, od objęcia urzędu, z funduszu religijnego, za złożeniem relacji przez ordynaryat.

§. 2.

Wyjawy składać należy Władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu.

Z powodu objęcia urzędu złożyć należy wyjaw w przeciągu dwóch miesięcy po jego objęciu.

Prośby o przedłużenie tego terminu podawać trzeba na dni czternaście przed jego upływem do Władzy krajowej, która, jeżeli słuszne przyczyny będą udowodnione, może przedłużyć termin aż do upływu następných czterech tygodni.

§. 3.

Wyjawy winny wykazywać podług dołączonych wzorów (A a względnie B) w dwóch rubrykach głównych przychody i wydatki pasterzy duchownych, które w myśl §. 3go ustawy mają być wyjawiane.

Uzasadnienie niektórych pozycji, gdyby było potrzebne, wpisać należy w rubryce pobocznej „Uwagi“.

Pasterz duchowny, składający wyjaw, winien go podpisać.

Jeżeli pomocnikowi kapłańskiemu należy się płaca z przychodu przełożonego pasterza duchownego, ten ostatni winien dołożyć swój podpis na wyjawie pomocnika kapłańskiego, czem potwierdza rzetelność owej pozycji przychodowej.

§. 4.

Wyjawy podawać należy w dwóch egzemplarzach i do jednego z nich dołączyć najświeższy inwentarz majątku beneficjalnego, tudzież szczegółowy wykaz wszystkich pod jakąkolwiek nazwą pobieranych z funduszu religijnego dochodów składającego wyjaw pasterza duchownego a wreszcie dowody poniżej wyszczególnione.

We względzie oddzielnych pozycji przychodów i wydatków, tudzież ich udowodnienia, trzeba mieć na względzie co następuje:

I.

- a) Czysty dochód ekonomiczny z gruntów własnych urzędu pasterskiego lub tylko do używania z nim połączonych udowodnić należy podatkovym arkuszem posiadania,
- b) dochód czynszowy z wynajętych budynków lub części budynków, certyfikatem urzędu podatkovego,
- c) dochód z kapitałów wykazem, w którym wyszczególnić należy, ile każdy kapitał wynosi, tudzież stopę procentową każdego i znamiona każdego dokumentu dłużnego,
- d) dochód z prawa użytkowego (prawa propinacyi, poboru drzewa, wypasu, rybołóstwa itd.), z przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacyj w naturze podać należy średnio podług dochodu z ostatnich lat sześciu i udowodnić dokumentami, któreby potwierdzały cyfrę dochodu, podaną przez składającego wyjaw pasterza duchownego (kontrakty dzierżawy, certyfikaty cen targowych lub szacunkowych itp.).

Jeżeli dochód ten wyjaśniają księgi główne i zapisy urzędu podatkovego, za podstawę wziąć należy ostatnią tamże zapisaną cyfrę dochodu i dołączyć do wyjawu potwierdzenie urzędu podatkovego.

Gdyby w myśl §. 3, 1, lit. d), ustęp 2 ustawy roszczono sobie prawo do potrącenia z dochodu, który przynoszą kapitały lub renty, należy odpowiednio uzasadnić te roszczenia w wyjawie, w rubryce „Uwagi“ ale wtedy tylko mogą być uwzględnione, jeżeli chodzi o kosztą do uzyskania dochodu potrzebne i regularnie powtarzające się, których wymagają szczególne okoliczności i stosunki miejscowe;

- e) przychody z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego udowodnić należy pozwoleniami Władzy i wszelkimi innymi dokumentami, na których się opierają;

f) co się tyczy opłat kościelnych, dołączyć trzeba do wyjawu, w celu oznaczenia ich sumy ryczałtowej w myśl §. 3, 1, lit. f) ustawy, potwierdzony przez urząd dziekański wykaz średniej z ostatnich sześciu lat ilości dokonanych aktów, opłatom podlegających, podług klas oddzielnie zestawionych i opłat za nie przypadających, jakoteż średniej ilości i sumy opłat kościelnych nie uzyskanych z przyczyny ubóstwa lub z innych przyczyn.

W wyjawie położyć winien pasterz duchowny tymczasowo sumę uznaną w ostatnim, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) sprostowanym wyjawie, w braku zaś takowego, średnią z lat sześciu kwotę opłat kościelnych rzeczywiście uzyskanych, po strąceniu kwoty trzydziestu złotych wal. austr.

Stanowczą sumę opłat kościelnych, które mają być policzone, oznaczy Władza administracyjna krajowa w porozumieniu z biskupem diecezji, albo, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań, poczem zarządzone będzie sprostowanie sumy opłat kościelnych w wyjawie zamieszczonej.

Jeżeli jest wyjaw sprostowany w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), składanie dokumentów powyższych może być zaniechane w przeciągu lat dziesięciu od dnia tego sprostowania, o ile z powodu zachodzących szczególnych stosunków Władza administracyjna krajowa nie uzna za potrzebne ich zażądać;

- g) dochód ze wszystkich, przed dniem 15. czerwca 1885, przy kościele i beneficjum w pewnej oznaczonej kwocie utworzonych stypendyj mszalnych i fundacyj na służbę Bożą, bez różnicy, czy zapis fundacyjny został już wygotowany czy nie, udowodnić należy wykazem, w którym, z odwołaniem się do dokumentów, dotyczących się utworzenia fundacji, podać należy oddzielnie rodzaj i ilość funkcji fundacyjnych, dzień odprawiania tychże, kapitały na pokrycie fundacji, tudzież jak są ulokowane i jaki niosą dochód, na koniec, kto w nim ma udział.

Jeżeli wliczeniu dochodu fundacji sprzeciwia się postanowienie zapisu fundacyjnego, dołączyć należy ten zapis fundacyjny do wyjawu a względnie do przerzeczonego wykazu.

Jeżeli jest już wyjaw sprostowany w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr 47), można zaniechać złożenia dowodów powyższych, dochód zaś z fundacji mszalnych i fundacji umieścić należy w wyjawie w tej kwocie, która przy ostatnim sprostowaniu została uznana.

II.

- a) Podatki monarsze od przychodów, które mają być wyjawiane, podatki krajowe, powiatowe i gminne i wszelkie inne należności, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należności, udowadniać trzeba właściwymi książeczkami podatkowymi, certyfikatami, nakazami zapłaty itp.;
- b) we względzie wydatków biurowych na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego, trzymać się należy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 170), a we względzie wydatków, które mogą być policzone za sprawowanie urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego), rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107);
- c) dla uzasadnienia zobowiązań do świadczeń w pieniądzech lub wartościach pieniężnych, polegających na szczególnym tytule prawnym dołączyć należy do wyjawu odnośne dokumenty.

Do świadczeń w pieniądzech i wartościach pieniężnych z tytułu obowiązków, ciężących na przychodzie, należą także świadczenia dotychczasowe z przychodu plebańskiego na utrzymanie pomocników kaptkańskich przy urzędzie pasterskim ustanowionych, tak na wieloletnim zwyczaju polegające, jak i szczególnym tytułem prawnym uzasadnione;

- d) postanowienie §. 3, 2, lit. e) ustawy nadaje beneficjentowi prawo wymagania z funduszu religijnego w każdym z osobna przypadku tylko większych wydatków na budowę, uszczuplających należącą się mu kongrue, rozumie się w granicach wymiaru teje kongruy.

Wydatki na budowę, tyjące się budynków lub części budynków w najem puszczonech, nie mogą być brane na uwagę z przyczyny, że w §. 3, 1, lit. b) ustawy, koszta utrzymania i amortyzacyi są już uwzględnione.

Udzielanie pozwolenia do zamieszczania wydatków nadzwyczajnych, np. na zabezpieczenie potrzebnej ilości wody w myśl przedostatniego ustępu §. 3go ustawy jest rzeczą Ministra wyznań.

§. 5.

Wyjawy nadchodzące do ordynaryatu posyła także Władzy krajowej według okoliczności z jednoczesnym wydaniem opinii co do wysokości ryczałtu opłat kościelnych.

Władza krajowa, o ile nie uzna za stosowne zarządzić zwrócenie wyjawu do uzupełnienia lub poprawienia z powodu wad formalnych, poleci w razie potrzeby Władzy administracyjnej powiatowej wykonanie dochodzeń mających na celu wyjaśnienie stanu rzeczy.

Gdy w takim razie chodzi o oznaczenie wartości przychodu w naturze, lub o przychód zmienny z wyjątkiem takiego, który jest udowodniony dokumentami urzędu podatkowego, natenczas, jeżeli nie można oznaczyć wartości na podstawie zapisków urzędowych, zarządzić należy sporządzenie wyводу szacunkowego pod kierunkiem Władzy administracyjnej powiatowej, przyzwawszy do tego dwóch biegłych.

Koszta dochodzeń ponieść ma pasterz duchowny, wyjaw składający, w takim razie, jeżeli dochodzenia udowodnią, że pozycja o którą chodziło, wynosi najmniej o dwadzieścia od sta więcej niż w wyjawie podano.

§. 6.

Co się tyczy opłat kościelnych, gdyby Władza krajowa nie mogła przychylić się do wniosku podanego w tej mierze przez biskupa dyecezyi, winna w tej mierze zakomunikować ordynaryatowi z odpowiednim uzasadnieniem kwotę ryczałtową, którą zamierza przyznać i otrzymaną od ordynaryatu odpowiedź, gdyby jej następstwem nie mogło być porozumienie się, posłać razem z odnośnymi aktami Ministrowi wyznań do wydania decyzji.

§. 7.

Następnie po dokładnem zbadaniu wyjawu wydać należy decyzją co do sprostowania onegoż, jakoteż co do zaasygnowania uzupełnienia kongruy i wręczyć tę decyzją składającemu wyjaw pastorzowi duchownemu za pośrednictwem Władzy administracyjnej powiatowej; jednocześnie posłać należy ordynaryatowi odpis tej decyzji.

Drugi egzemplarz wyjawu zatrzymać ma Władza krajowa u siebie.

§. 8.

Przeciwko orzeczeniu Władzy krajowej może interesowany pasterz duchowny w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia doręczenia mu orzeczenia, wnieść do Władzy administracyjnej powiatowej rekurs wystosowany do ministerstwa wyznań i oświecenia.

Do rekursu dołączyć należy załatwienie przeciw któremu się występuje, wyjaw i wszystkie zwrócone załączki onegoż.

Władza krajowa posłać ma rekurs do ordynaryatu z zażądaniem wydania opinii a następnie przedstawić go jak można najrychlej ministerstwu wyznań i oświecenia razem z ową opinią i z dołączeniem właściwych aktów poprzednich, tudzież zdania swego co do wywodów w rekursie przytoczonych.

Decyzją ministerstwa, która w tej mierze będzie wydana, doręczyć należy rekurującemu za pośrednictwem Władzy administracyjnej powiatowej a zarazem odpis onejże posłać ordynaryatowi.

§. 9.

Orzeczenie, dotyczące się sprostowania, może być z urzędu kiedykolwiek poddane superrewizyi a według okoliczności zmienione.

§. 10.

O zmianach w iściźnie majątku beneficyalnego a względnie w przychodzie miejscowym, mających wpływ na uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, winien pasterz duchowny donieść Władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu trzech miesięcy od chwili, w której zajdą.

Zaniebdanie doniesienia o zmianie uzasadniającej zmniejszenie uzupełnienia kongruy, pociąga za sobą następstwa wzmiankowane w §. 4 ustęp 1 ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47).

§. 11.

Gdyby zaszły okoliczności, wzmiankowane w ustępie 1 §u 4go ustawy, postępowanie karne wytoczyć ma Władza administracyjna powiatowa z zostawieniem wolności odwołania się drogą ustawową.

§. 12.

Uzupełnienia dotacyi będą asygnowane i wypłacane w sposób dotychczas używany a mianowicie pomocnikom kapłańskim tam, gdzie dotychczas tak się działo, do rąk przełożonego samodzielnego pasterza duchownego.

Pasterzowi duchownemu nowo-mianowanemu, na jego prośbę, mogą być tymczasowo wypłacane od dnia objęcia urzędu, kwoty, które pobierał jego poprzednik, pod warunkiem wyrównania, gdy uzupełnienie kongruy, dla niego ostatecznie ustanowione, będzie asygnowane.

Gdyby w terminie przepisany (§. 2) nie złożył wyjawu, dalszą wypłatę tych płac należy wstrzymać i zarządzić co potrzeba, żeby kwoty wypłacone zostały zwrócone.

§. 13.

Gdyby w przypadku takim albo w razie wyrównania z uzupełnieniem kongruy ostatecznie przyznanem, pasterz duchowny miał zwrócić funduszowi religijnemu więcej niż dwadzieścia złotych w. a., spłacić ma należność w dwunastu ratach miesięcznych.

§. 14.

Prowizorowie zawiadujący temporaliami parochialnymi, mają prawo brać sobie płacę, która się im należy, z dochodów beneficyum, i zamieszczają ją w rachunku interkalarnym jako wydatek.

Zresztą przepisy dotychczasowe, dotyczące się składania rachunków z przychodów i wydatków opróżnionych prebend (rachunku interkalarnego), nie ulegają zmianie.

Zawiadowcy opróżnionych prebend mają prawo do fundacyjnego stypendyum mszalnego tylko aż do wysokości w dyecezyi polspolitej.

Atoli, jeżeli ich płaca wynosi tylko 30 zł. miesięcznie, nie są obowiązani odprawiać mszy fundacyjnych inaczej jak za poborem stypendyum w dyecezyi polspolitego.

Wynagrodzenia prowizorów delegowanych oznaczać będzie Władza krajowa po zniesieniu się z ordynaryatem w granicy nieprzekraczalnej, w §. 5 ustępu 3 ustawy postanowionej, ze względu na odległość i ilość parafian opróżnionego urzędu pasterskiego.

§. 15.

Do pokrycia emerytur pasterzy duchownych samodzielných, którzy mają być przeniesieni w stan deficyentów, użyć należy najprzód nadwyżek przychodu tego beneficyum, przy którym sprawowali obowiązki w chwili przeniesienia w stan spoczynku.

Jeżeli niema wyjawu przychodu beneficyalnego, sprostowanego według zasad ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), starający się o przeniesienie w stan spoczynku, winien razem z prośbą o tymczasowe zapewnienie przeniesienia w stan spoczynku, którą wnieść ma za pośrednictwem ordynaryatu, złożyć Władzy krajowej wyjaw, według zasad tejże ustawy wygotowany, w celu stwierdzenia, czy beneficyum posiada rozrządzalną nadwyżkę, wystarczającą na zupełne lub częściowe pokrycie emerytury, do sprostowania zaś tego wyjawu zastosowane być mają odpowiednio przepisy powyższe.

§. 16.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lutego 1890; od tego dnia uchylają się postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 2. lipca 1885 (Dz. u. p. Nr. 99).

Gautsch r. w.

Dunajewski r. w.

Wzór A.

Diecezja

Powiat administracyjny

Dziekanat

Okrąg podatkowy

W y j a w

przychodów połączonych z urzędem proboszcza w
 celem uzupełnienia dotacyi z funduszu religijnego w myśl ustawy z dnia 19. kwie-
 tnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47).

Stan z dnia

Z załączkami.

Przychód.

Liczba bieżąca	Nr. Załączki	Przedmiot	Kwota w wal. austr.		Uwaga
			zł.	c.	
1	<u>1</u> 1	Dochód z gruntów plebańskich	100	.	Ad 1. Stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. L.
2	<u>2</u> 1	Dochód z gruntów kościelnych <i>in partem congruae</i>	60	.	Ad 2. Stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. L.
3	<u>3</u> 1	Czynsz za budynki puszczone w najem	40	.	Ad 3. Stosownie do certyfikatu podatkowego ddo. L.
4	<u>4</u> 1	Dochód z kapitałów, ulokowanych: a) w funduszach publicznych b) u prywatnych	75 180	60	Ad 4. Stosownie do wykazu ddo.
5	<u>5—7</u> 3	Dochód z praw użytkowania, przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacji w naturze	40	.	Ad 5. Stosownie do potwierdzenia urzędu podatkowego ddo. L. a względnie kontraktu dzierżawy ddo. i wykazu cen targowych ddo.
6	<u>8</u> 1	Dochód ze stałych rent i dotacji w pieniądzu i wartościach pieniężnych	180	.	Ad 6. Stosownie do wykazu ddo.
7	<u>9</u> 1	Wpływ z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego	10	.	Ad 7. Stosownie do rozporządzenia L.
8	<u>10</u> 1	Oplaty kościelne	Ad 8. Dołącza się wykaz potwierdzony przez dziekanat w myśl §. 4, I, lit. f, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 7 (a względnie ostatniego sprawdzonego wyjawu z dnia)
9	<u>11—12</u> 2	Należności fundacyjne	297	20	Ad 9. Stosownie do wykazu (a względnie ostatniego sprawdzonego wyjawu) z z przyczyny pominięcia fundacji wzmiankowanej tamże pod pozycją dołącza się zapis fundacyjny z dnia
Suma przychodów .			.	.	

W y d a t k i.

Liczba bieżąca	Nr. Załączki	Przedmiot	Kwota w wal. austr.		Uwaga
			zł.	c.	
1	1—3	Podatki monarsze	21	34	Ad 1. Stosownie do książki podatkowej, certyfikatu podatkowego ddo. i nakazu zapłaty ddo. Nr. reg.
	3	Podatki krajowe, powiatowe i gminne	28	26	
		Równoważnik należytości	10	15	
2	4 1	Wydatki biurowe na utrzymywanie metryk	2	50	Ad 2. Stosownie do wykazu z ilość dusz wynosi 576.
3	—	Wydatki na sprawowanie urzędu dziekańskiego	150	.	
4	5 1	Ryczałtowa opłata kościelna proboszczowi w	10	.	Ad 4. Stosownie do aktu erekcyjnego plebanii z
5	6 1	Na utrzymanie drugiego pomocnika kapłańskiego	289	80	Ad 5. Stosownie do listu fundacyjnego (albo stosownie do dokumentu systemizacji, zatwierdzonego protokołu komisyjnego itd.) z dnia lub ze względu na wyjaw pomocnika kapłańskiego (§. 4, lit. a).
6	7 1	Emerytura poprzednikowi, w kwocie	50	.	Ad 6. Stosownie do rozporządzenia z dnia L.
7	—	Czynsz za grunta kościelne <i>in partem congruae</i>	10	.	Ad 7. Obacz załączkę 5 do pozycji wydatkowej 4.
8	—	Innym księżom za odprawianie mszy fundacyjnych	115	31	Ad 8. Stosownie do wykazu ddo. (załączka Nr. 11 do pozycji 9 przychodów).
		Suma wydatków	
		Gdy przychody wynoszą	
		czysty dochód czyni	
		a ponieważ kongrua wynosi	
		niedobór (nadwyżka) wynosi rocznie	Stosownie do załączki 6 do 5 pozycji wydatkowej ustanowiony jest jeden pomocnik kapłański.

N. N.,
proboszcz.

Wzór B.DiecezjaPowiat administracyjnyDziekanatOkrąg podatkowy**W y j a w**

przychodów połączonych z urzędem pomocnika kapłańskiego w
 celem uzupełnienia kongruy z funduszu religijnego w myśl ustawy z dnia 19. kwie-
 tnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47).

Stan z dnia

Z załączkami.

Przychód.

Liczba bieżąca	Nr. Załączki	Przedmiot	Kwota w wal. austr.		Uwaga
	ilość		zł.	c.	
1	<u>1</u> 1	Procenta od kapitału fundacyjnego	55	.	Ad 1. Stosownie do wykazu z dnia
2	<u>2—3</u> 2	Od proboszcza	280	80	Ad 2. Stosownie do listu fundacyjnego (albo stosownie do dokumentu systemizacji, zatwierdzonego protokołem komisyjnym itd.) z dnia (według okoliczności): pierwopis przy wyjawie proboszcza.
3	<u>4</u> 1	Należności fundacyjne	5	20	Ad 3. Stosownie do wykazu z dnia
		Suma przychodów .	.	.	

W y d a t k i.

Liczba bieżąca	Nr. Załączki	Przedmiot	Kwota w wal. austr.		Uwaga
	ilość		zł.	c.	
			.	.	
		Suma wydatków .	.	.	
		W porównaniu z przychodami w sumie .	.	.	
		dochód czysty wynosi	
		a w porównaniu z kongruą wynoszącą ⁿ .	.	.	
		okazuje się niedobór (nadwyżka)	

N. N.,
pomocnik kapłański.

Widziałem i pozycyą przychodów Nr. 2 potwierdzam

N. N.,
proboszcz.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1890.

8.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1889,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy miasta Steyr do 5. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z r. 1885).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 168), zalicza się w porozumieniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny gminę miasta Steyr w Górnej Austrii do 5. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej do końca 1890 roku.

Dunajewski r. w. Welsersheimb r. w.

9.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 21. stycznia 1890,

którem ogłasza się postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą ustanowiony zo-

stał nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujące rozporządzenie c. k. komisji głównej miar i wag.

Bacquehem r. w.

Pietnasty dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

Do §. 2.

W przedmiocie miar wstęgowych z blachy metalowej.

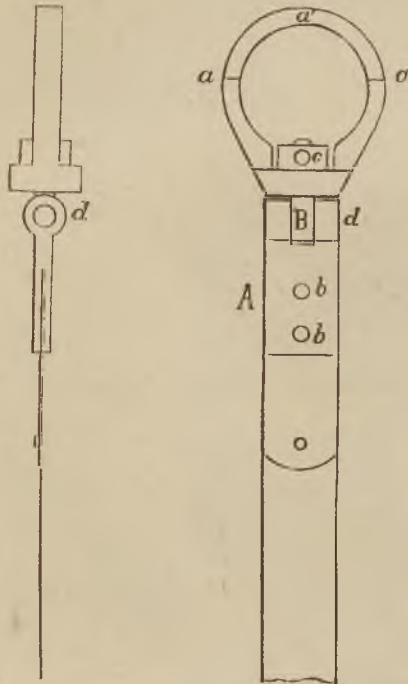
Do sprawdzania i cechowania będą przyjmowane:

1. Miary wstęgowe długości 20, 10, 5 metrów, 2 metry i 1 metr, u których tak końce jak i podziały oznaczone są kreskami na blaszkach mosiężnych przynitowanych.

2. Miary wstęgowe długości 20, 10, 5 metrów, 2 metry i 1 metr, u których końce i podziały oznaczone są kreskami wyraźnie wygryzionemi bezpośrednio na wstędze miary.

U obu tych rodzajów miary wstęgowej obadwa końce owych części wstęgi, które wystają poza kreskami długość miary ograniczającymi, mogą być przytwierdzone do ruchomych lub nieruchomych kółek lub kabłąków.

Nadto pozwala się, żeby u miar drugiego rodzaju jeden koniec wstęgi był przytwierdzony do kółka lub kabłąka, drugi zaś do osi, w puzderku metalowem umieszczonej, na którą się wstęga miary nawija.

3. Takie miary wstęgowe długości 20, 10 i 5 metrów, u których końce tworzą punkta środkowe lub powierzchnie kresowe kółek ruchomych lub nieruchomych, całe zaś metry podziału oznaczone są kreskami na blaszkach metalowych przynitowanych a dziesiąte części metra albo małemi guziczkami mosiężnymi albo małemi okrągłemi dziurkami.

U miar, których końce tworzą punkta środkowe kółek, końce te oznaczone być powinny kreskami na powierzchni kółek, jak wskazują głoski *a a* na figurze obok wyobrażonej.

Na każdej mierze wstęgowej długość jej w metrach oznaczona być powinna przynajmniej po jednej stronie.

Do oznaczenia używać należy albo wyrazu „metr“ barwy czerwonej albo głoski *m*.

Podziały metra oznaczone na mierze wstęgowej numerować należy według decymetrów lub centymetrów i obok cyfr znajdować się mogą oznaczenia *dm* dla decymetrów a *cm* dla centymetrów.

Miary wstęgowe pod 1 i 2 wzmiankowane, cechować należy na blaszkach mosiężnych przynitowanych do końców miary, a to na ich nitach. U miar wstęgowych opatrzonych puzderkiem, dostatecznym jest ocechowanie na kresce, która jest początkiem miary.

U miar wstęgowych z kółkami ruchomemi, wzmiankowanych pod 3 cechować należy:

Kreski *a* na powierzchni kółek umieszczone i wskazujące gdzie jest ich środek a względnie granica miary *a'* (obacz figurę), tudzież przynajmniej jeden z nitów *b b*, któremi wstęga przynitowana jest do części zawiasowej *A* i nit *c*, przechodzący poprzecznie przez głowę przytwierdzoną do części zawiasowej *B* i przez tęż część zawiasową, nakoniec oś zawiasową *d*.

U miar wstęgowych wzmiankowanych pod 3, których kółka są nieruchome, cechuje się tylko przy *a a* a względnie przy *a' i b*.

Wiedeń, dnia 25. lipca 1889.

C. k. komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

10.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 21. stycznia 1890,

o uchyleniu przepisów ogłoszonych obwieszczeniami z dnia 27. stycznia 1878 (Dz. u. p. Nr. 11) a tyczących się urządzenia, sprawdzania i cechowania beczkomiaru Stampfera do oznaczania pojemności beczek, naczyń walcowych i stożkowych (kadzi), tudzież ciał graniastych.

Podaje się do publicznej wiadomości zamieszczony poniżej przepis c. k. komisji głównej miar i wag, którym uchylone zostaje pozwolenie przyjmowania beczkomiaru Stampfera do sprawdzania i cechowania, ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa pod Nr. 11 z r. 1878.

Bacquehem r. w.

Przepis

którym uchyla się pozwolenie przyjmowania beczkomiaru Stampfera do sprawdzania i cechowania ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa pod Nr. 11 z r. 1878.

Przepisy, dotyczące się przyjmowania beczkomiaru Stampfera do sprawdzania i cechowania (Dz. u. p. Nr. 11 z r. 1878) zostają uchylone.

Wiedeń, dnia 25. lipca 1889.

C. k. komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

11.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 24. stycznia 1890,

tyczące się podatku konsumcyjnego przypadającego od wyprowadzonej ilości alkoholu podatkiem konsumcyjnym obciążonej, której nadejście do wolnego składu gorzałki nie jest udowodnione.

Odnośnie do postanowienia §. 24 II, lit. a, l. 2 i 6, tudzież punktu 7, lit. b Dodatku C przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu co następuje:

Jeżeli wysyłający gorzałkę, która wyprowadzona być ma z gorzelnii, obciążona podatkiem konsumcyjnym, celem złożenia jej w wolnym składzie lub w rafinerii gorzałki za skład wolny uznanej, nie jest zarazem przedsiębiorcą gorzelnii (lecz np. przedsiębiorcą wolnego składu) i jeżeli nie tylko dał przepisane zabezpieczenie transportowe, lecz nadto dołożył swój podpis na oznajmieniu, tyczącem się wyprowadzenia a względnie pod deklaracją zobowiązania się tamże przydaną, rzeczony wysyłający bierze przez to na siebie solidarnie z przedsiębiorcą gorzelnii zobowiązanie, że gorzałkę w oznajmieniu wyszczególnioną odstawi do dalszego załatwienia

w niezmienionej jakości i ilości w czasie oznaczonym do urzędu skarbowego, któremu nadzór nad wolnym składem jest poruczony i że złoży oznajmienie a względnie że zapłaci podatek konsumcyjny, przypadający od odnośnej ilości alkoholu, tudzież karę porządkową w §. 69 ustawy o opodatkowaniu gorzałki ustanowioną, jeżeliby wymierzona została w takim razie, gdyby i o ileby owa ilość alkoholu nie nadeszła do wolnego składu a zniszczenie jej podczas przewozu nie zostało udowodnione.

Jeżeli więc w takim razie zajdzie przypadek przewidziany w §. 24, ustęp II, lit. a, liczba 6 rzeczzonego przepisu wykonawczego a względnie w punkcie 7, lit. b regulaminu dla wolnych składów gorzałki, mianowicie, że podatek konsumcyjny od ilości alkoholu nie dostawionej do miejsca przeznaczenia musi być zapłacony, natenczas odnośnie do §. 69 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, uwiadomić o tem wprawdzie należy także przedsiębiorcę gorzelnii, atoli zapłaconia przypadającego podatku konsumcyjnego żądać trzeba bezwarunkowo w pierwszym rzędzie od osoby, która jest do tego obowiązana, jako wysyłającej a względnie ściągnąć go trzeba z zabezpieczenia, które ta osoba złożyła, przedsiębiorcę zaś gorzelnii pociągać należy do zapłaconia tego podatku konsumcyjnego tylko o tyle, o ile nie możnaby go ściągnąć od samego wysyłającego.

Podatek konsumcyjny od ilości alkoholu, która nie doszła do miejsca przeznaczenia, płacić należy zwyczajnie w tym urzędzie poborczym, któremu poruczone jest wydawanie bolet dla odnośnej gorzelnii. Gdy zaś wysyłającym jest przedsiębiorca wolnego składu lub rafinerii gorzałki za skład wolny uznanej, w takim razie, jeżeli siedziby tak tych przedsiębiorstw jak i gorzelnii znajdują się w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, można płacić go także w tym urzędzie poborczym, któremu poruczone jest wydawanie bolet dla odnośnego wolnego składu a względnie dla rafinerii gorzałki, za skład wolny uznanej.

Urząd poborczy, w którym podatek zapłacono, wydać ma posyłającemu boletę potwierdzającą i zarazem uwiadomić o tem nadzór nad gorzelnią a względnie nad wolnym składem.

Rozumie się samo przez się, że przedsiębiorca gorzelnii winien dołożyć swój podpis na deklaracji, tyczącej się wyprowadzenia także w tych przypadkach, gdy nie on lecz inna osoba jest wysyłającym.

Dunajewski r. w.

12.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 25. stycznia 1890,

tyczące się postępowania ze względu na cło z kreoliną, mydłem kreolinowym i wytworami farmaceutycznymi kreolinowymi.

W nowszym czasie wprowadzane bywają pod nazwą kreoliny roztwory mydła w olejkach ze smoły węgla kamiennego (naftalinowych), które z barwy i woni swojej są podobne do kwasu karbolowego surowego lub do olejków ze smoły węgla kamiennego, lecz za pomocą prostej próby łatwo odróżnić się dają. Kilka kropli roztworu zawierającego mydło, wlane do szklanki wody, mieszają się natychmiast z wodą i zamieniają ją w płyn mleczny, podczas gdy kwas karbolowy surowy i olejki ze smoły węgla kamiennego pozostają w wodzie nierozpuszczone w postaci kropelek lub warstwy.

Takie roztwory, mydło zawierające, gdy są wprowadzane w beczkach itp., podlegają cłu według 331 numeru taryfy, w kwocie 10 zł. od 100 kilogramów.

Jeżeli zaś w jakikolwiek sposób (za pomocą napisów, etykiet itp.) podane są za środki lecznicze (płyn antyseptyczny lub odwietrzający, tynktura przeciw pasożytom dla zwierząt itp.) podlegają cłu według 336 numeru taryfy w kwocie 24 zł. od 100 kilogramów, przyczem stosowane być mają

ograniczenia w sprowadzaniu przepisane dla towarów lekarskich przyrządzonych.

Mydło kreolinowe (przeciw pasożytom itp.) podlega cłu jak mydło przednie według numeru taryfy 342 b w kwocie 15 zł. od 100 kilogramów, o ile stosownie do postanowień ogólnych nie należy postąpić z nim według 336 lub 337 numeru taryfy.

W tym ostatnim jednak przypadku nie stosuje się ograniczeń obrotu przez urząd zdrowia przepisanych.

Wytwory farmaceutyczne kreolinowe (pigułki, kapsułki itp.) podlegają tak co do postępowania ze względu na cło, jak i co do ograniczenia obrotu, postanowieniom, tyczącym się towarów lekarskich.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Sprostowanie.

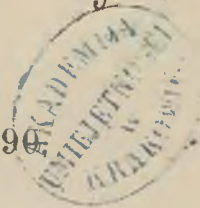
W dokumencie koncesyjnym z dnia 23. listopada 1889 na kolej miejscową wąskotorową od Mori na Arco do Riva, zamieszczonym pod Nr. 194 w LXVII części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 24. grudnia 1889, zakończenie 4go ustępu §. 6go (str. 567, wiersz 16 i 17) opiewać powinno zgodnie z osnową ustępu 3go §. 1go: „nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1890.

13.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. stycznia 1890,

o zaprowadzeniu w Raczy delegacji królewskiej komory głównej mitrowickiej.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu, zaprowadzoną została w Raczy, na miejsce zniesionej komory pomocniczej II. klasy, delegacja cłowa królewskiej komory głównej mitrowickiej i upoważniona została tylko do ekspedycyowania rzeczy, które podróżni wiozą ze sobą, jakoteż towarów od cła uwolnionych tak wprowadzanych jak i wywożonych.

Delegacja rzeczona rozpoczęła urzędowanie swoje dnia 1. listopada 1889.

Dunajewski r. w.

14.

Ustawa z dnia 17. stycznia 1890,

mocą której zaprowadzone zostają pewne zmiany w ustawie z dnia 28. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 127) o urządzeniu stosunków bractw górniczych, które na zasadzie ustawy górniczej powszechnej już istnieją lub będą jeszcze utworzone.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchyla się dotychczasową osnowę §§. 19, 20 i 38 ustawy z dnia 28. lipca 1889 (Dz. u. p. Nr. 127) i takowe opiewać mają jak następuje:

§. 19.

W siedzibie każdego urzędu górniczego rewirowego ustanawia się Sąd polubowny.

Tenże składa się ze stałego przewodniczącego, czterech asesorów i odpowiedniej ilości zastępców.

Przewodniczącego i jego zastępcę mianuje starostwo górnicze z grona urzędników publicznych na wniosek urzędu górniczego rewirowego.

Dwóch asesorów jakoteż ich zastępców powołuje przewodniczący z grona właścicieli lub kierowników kopalń osiadłych w okręgu urzędu górniczego rewirowego, a dwóch wybierają zarządy bractw górniczych. Powołuje się jednych a wybiera drugich na cztery lata. Co dwa lata występuje połowa asesorów i ich zastępców. Asesorowie jakoteż ich zastępcy, gdy wystąpią, mogą być ponownie powołani lub wybrani.

Gdy ma być rozstrzygnięty spór, tyczący się bractwa górniczego, do którego jeden z asesorów należy jako właściciel lub jako kierownik kopalni, albo jako członek, natenczas jego miejsce zająć ma zastępca.

§. 20.

Sąd polubowny jest wyłącznie właściwym do rozstrzygnięcia wszelkich sporów, które ze stosunków ubezpieczenia powstaną między bractwami górniczymi jego okręgu, jakoteż między członkami lub prowizyonistami z jednej a bractwami górniczymi jego okręgu z drugiej strony. Do rozstrzygnięcia sporów, które ze stosunków ubezpieczenia powstaną między bractwami górniczymi, znajdującymi się w okręgach rozmaitych urzędów górniczych rewirowych, jakoteż między członkami lub prowizyonistami bractwa górniczego w okręgu pewnego urzędu

rewirowego a bractwem górniczym w okręgu innego urzędu górniczego rewirowego, powołany jest Sąd polubowny w okręgu tego urzędu górniczego rewirowego, w którym mieszka a względnie ma siedzibę strona pozwana.

Środki prawne i zażalenia przeciw orzeczeniu Sądu polubownego nie są dopuszczalne. Do wykonania orzeczenia Sądu polubownego lub ugody przed Sądem polubownym zawartej, właściwym jest Sąd zwyczajny dłużnika. Postępowanie przed Sądem polubownym urządzone będzie osobnym rozporządzeniem.

§. 38.

Funduszem zasobnym ogólnym zawiaduje komisya, mająca siedzibę w Wiedniu, której przewodniczącym jest Minister rolnictwa, członkami zaś:

1. Zastępca Ministra rolnictwa;
2. czterej właściciele kopalń należący do zarządów bractw górniczych, mianowani każdy na trzy lata przez Ministra rolnictwa lub członkowie przez tychże właścicieli kopalń mianowani (§. 17);
3. czterej górnicy mianowani w podobny sposób z pomiędzy członków zarządów;
4. referent zawodowy ministerstwa rolnictwa;
5. zwierzchnik publicznego biura techniczno-asekuracyjnego lub jego zastępca;
6. delegat ministerstwa skarbu.

Co do wielkości opłat, które na rok bieżący mają być wymierzone, jakoteż co do przyznania zasiłków kasom prowizyjnym, dotkniętym przygodami szerszych rozmiarów, orzeka komisya ostatecznie bezwzględną większością głosów.

Komisya ma z końcem każdego roku zdać Radzie państwa sprawę ze wszystkich swoich czynności.

Porządek czynności uchwała dla siebie sama komisya.

Członkowie komisji sprawują obowiązki swoje bezpłatnie i mają prawo tylko do zwrotu wydatków łączących się z ich urzędowaniem.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa, tudzież Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 17. stycznia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

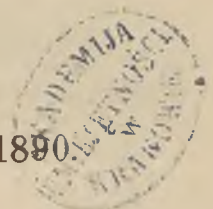
Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 13. lutego 1890.

15.

Dokument koncesyjny z dnia 13. stycznia 1890,

na kolej miejscową od Ischlu do Salzburga z odnogą do Steindorfu.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; książęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy inżynier Wilhelm Michel w związku z przedsiębiorstwem budowniczym pod firmą Stern i Haferl w Wiedniu podali prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Ischlu do Salzburga z odnogą od Mondsee do Steindorfu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy

o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei, która wybudowana być ma jako miejscowa wąsko-torowa od Ischlu na Strobl, St. Gilgen i Mondsee do Salzburga, gdzie w stacyi tej samej nazwy łączyć się ma z koleją rządową wiedeńsko-salzburską i będzie miała odnogę od Mondsee do stacyi Steindorf na rzeczonej kolei rządowej.

Nadto upoważnia się koncesyonaryuszów do wybudowania kolei miejscowej na górę Schafberg, która wychodzić ma z linii głównej i ma być wykonana jako zębata.

Do wybudowania jednak tej ostatniej linii mają być koncesyonaryusze obowiązani tylko wtedy, gdy według zdania Administracyi państwa można będzie spodziewać się, że ciężar kapitałowy, nowo przybyły koncesyonaryuszom z powodu wybudowania owej linii pokryją czyste dochody nowego szlaku zapewnione dopłatami interesowanych lub w jakikolwiek inny sposób, łącznie z istotnym czystym dochodem szlaków poprzednio wybudowanych, o ile tenże będzie przewyższał ich ciężar kapitałowy, licząc po pięć od sta na dywidendę od akcyj.

Nadane koncesyonaryuszom upoważnienie do wybudowania linii powyżej wzmiankowanej straci

moc swoją, jeżeliby koncesjonaryusze nie zrobili z niego użytku w przeciągu lat czterech, licząc od dnia dzisiejszego. Nadto Administracja państwa zastrzega sobie, że nawet przed upływem okresu czteroletniego powyżej ustanowionego, będzie miała prawo unieważnić nadane koncesjonaryuszom upoważnienie do wybudowania wzmiankowanej linii kolejowej i koncesją na tę linią nadać innemu przedsiębiorcy, jeżeliby koncesjonaryusze nie mogli wybudować tej linii pod warunkami przez innych kandydatów podawanemi a przez Administracją państwa przyjętemi.

Do oświadczenia się w tym względzie wyznaczony będzie koncesjonaryuszom termin trzymiesięczny, liczący się od dnia uwiadomienia ich o ubieganiu się innych osób o koncesją.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsiębiorstwo kolei miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów powyższych, a mianowicie:

1. tyjących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyjących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi i od kwitów tymczasowych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- e) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat dwadzieścia pięć, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć natychmiast budowę szlaków częściowych kolei od Ischlu do Salzburga w §. 1ym wymienionej, t. j. od Ischlu do Strobl i od Mondsee do Salzburga, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Dalszy szlak częściowy od Strobl do Mondsee z odnogą od Mondsee do Steindorfu skończyć należy najpóźniej w przeciągu lat czterech, licząc od dnia dzisiejszego.

Gotowe szlaki kolejowe oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać mają koncesjonaryusze kaucyą w sumie dwadzieścia tysięcy złotych, w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

Budowę odnogi na górę Schafberg, jeżeli przyjdzie do skutku, skończyć należy najpóźniej w przeciągu dwóch lat od udzielenia pozwolenia na budowę.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

Gdyby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały części gościńca rządowego, koncesjonaryusz dopełnić ma warunków, które Władza administracyjna krajowa jako zarząd drogowy przepisze w porozumieniu z inspekcją główną austriackich kolei żelaznych.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały inne drogi publiczne, konce-

syonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione. Natomiast nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda, należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcy zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei, na koszta sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i

do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami, orzeka zaś o tem ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusze obowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolejach koncesyonowanych bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolejach koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na kolejach koncesyonowanych i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszów.

W przypadku tym koncesyonaryusze obowiązani będą zwrócić Rządowi koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek, pod następującemi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomysłniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po 5 od sta kapitału akcyjnego przez c. k. Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 przewidziany, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż funduszów obrotowych i zasobnych z kapitału zakładowego utworzonych, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż utworzone z kapitału zakładowego fundusze obrotowe i zasobne w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcyjną Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały

(Polniach.)

albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia aż do dalszego zarządzenia.

Uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §cie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia trzynastego miesiąca stycznia, w roku zbowienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym, Naszego panowania czterdziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

16.**Deklaracya dodatkowa do konwencyi międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881,**

tyczącej się mszycy winnej (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882).

Nizej podpisani, należycie do tego upoważnieni, zgodzili się przydać do artykułu 3go konwencyi międzynarodowej, tyczącej się mszycy winnej, następujący dodatek jako ustęp 3:

W obrocie tym między Państwami traktat zawierającymi przewidziane w ustępie 2 świadectwo Władzy właściwej kraju pochodzenia nie będzie potrzebne wtedy, gdy wprowadzane posyłki roślin pochodzą z zakładu wymienionego w wykazach na zasadzie artykułu 9, l. 6 konwencyi ogłaszanych.

Działo się w Bernie, dnia 15. kwietnia 1889.

Seiller r. w.

O. Bülow r. w.

J. Jooris r. w.

Hr. Diesbach r. w.

A. Peiroleri r. w.

M. W. van Wickevoort-Crommelin r. w.

V. Ernst r. w.

Droz r. w.

Powyższą deklaracyą dodatkową, zatwierdzoną przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1890.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

17.**Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 24. stycznia 1890,**

w przedmiocie deklaracyi dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889 do konwencyi międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882) tyczącej się mszycy winnej.

Na zasadzie deklaracyi dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 16) do konwencyi międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z r. 1882), tyczącej się mszycy winnej, postanawia się w porozumieniu z Rządem król. węgierskim, że dołączanie do posyłek roślin, w rozporządzeniu z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) pod l. 2 wymienionych, świadectw właściwej Władzy kraju pochodzenia, w artykule 3, ustępie 2 konwencyi przewidzianych, nie jest potrzebne wtedy, gdy posyłki te pochodzą z zakładu, w którym odbywają się regularne badania w odpowiedniej porze roku i który urzędownie uznany został za czyniący zadość wymaganiom konwencyi.

Spisy takich zakładów, ogłaszane przez Państwa, które konwencyą zawarły, będą komorom wchodowym komunikowane.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

18.**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 1. lutego 1890,**

tyczące się zmiany w I. Części Przepisów o służbie wojskowej.

Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny uznało za stosowne uzupełnić ogłoszony rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 45) wzór 1 do §. 15 I. Części Przepisów o służbie wojskowej w ten sposób, że napis 3ej rubryki pionowej onegoż opiewać ma: „Miejsce i dzień urodzenia“.

Welsersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lutego 1890.

19.

Ustawa z dnia 6. stycznia 1890,

o ochronie znaków towarowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Przez znaki towarowe rozumieją się w ustawie niniejszej te cechy szczególne, które służą do odróżnienia wyrobów i towarów do obrotu handlowego przeznaczonych od innych wyrobów i towarów tego samego rodzaju (godła, cyfry, winiety itp.).

§. 2.

Kto chce zabezpieczyć sobie wyłączne prawo używania pewnego znaku, winien wyjednać sobie zaciągnięcie go do rejestru stosownie do postanowień następującego rozdziału.

§. 3.

Od zaciągania do rejestru są wyłączone a przeto nie kwalifikują się do nabycia wyłącznego prawa używania takie znaki towarowe, które:

1. przedstawiają same tylko wizerunki Cesarza lub członków rodziny cesarskiej;

2. są tylko herbami państwa lub innymi publicznymi, liczbami, głoskami lub wyrazami;

3. używane są w handlu powszechnie do oznaczenia pewnych rodzajów towarów;

4. zawierają ryciny lub napisy niemoralne i wywołujące zgorzenie lub w ogóle porządkowi publicznemu uchybiające albo takie wyrażenia, które są niezgodne z istotnymi stosunkami przemysłowca lub z prawdą i mogłyby ludzić publiczność konsumującą.

§. 4.

Takie znaki towarowe, których część składową tworzą wizerunki Cesarza lub członków rodziny cesarskiej, odznaczenie, orzeł cesarski lub herb publiczny, mogą być zaciągnięte do rejestru tylko w takim razie, jeżeli wprzód udowodniono w myśl istniejących przepisów prawo używania tych szczególnych znaków.

§. 5.

Zaciągnięcie do rejestru znaku, zawierającego oraz wyrazy lub głoski, nie ma być nikomu przeszkodą do używania swojego nazwiska a względnie firmy nawet w formie skróconej dla oznaczenia swoich towarów.

§. 6.

Używanie znaku zaciągniętego do rejestru jest zwyczajnie zostawione do woli; jednakże Minister handlu może co do pewnych rodzajów towarów zarządzić, że towarów tego rodzaju nie wolno wpro-

wadzać w obrót, dopóki znakiem w myśl ustawy niniejszej do rejestru zaciągniętym, nie zostaną opatrzone w sposobie, który drogą rozporządzenia będzie przepisany.

§. 7.

Wyłączne prawo używania pewnego znaku nie stoi innemu przedsiębiorcy na przeszkodzie do opatrywania tym samym znakiem towarów innego rodzaju.

Gdyby zachodziła wątpliwość, czy te towary są różnego rodzaju, rozstrzyga ją Minister handlu po wysłuchaniu Izby handlowo-przemysłowej (§. 13).

§. 8.

Oznajmienie zgodne z przepisami ustawy niniejszej kilku znaków, chociażby przeznaczone były do towarów tego samego rodzaju, jest dozwolone.

§. 9.

Prawo używania znaku przywiązane jest do przedsiębiorstwa, dla którego znak jest przeznaczony, kończy się razem z niem a w razie zmiany posiadania, przechodzi na nowego posiadacza.

Jednakże w tym ostatnim przypadku, wyjąwszy, jeżeli przedsiębiorstwo jest dalej prowadzone bądź przez wdowę lub nieletniego dziedzica owej osoby, która była właścicielem znaku, bądź też na rachunek masy spadkowej lub konkursowej, nowy posiadacz winien w przeciągu trzech miesięcy po nabyciu posiadania postarać się o przepisanie znaku na jego imię, w przeciwnym razie prawo używania znaku ustaje.

§. 10.

Bez pozwolenia osoby interesowanej niewolno nikomu używać do oznaczenia towarów lub wyrobów nazwiska firmy, herbu lub nazwy przemysłowej zakładu innego producenta lub kupca.

§. 11.

Wszystko, co w ustawie niniejszej powiedziano o oznaczaniu towarów, stosuje się także do oznaczeń umieszczanych na opakowaniu, naczyniach, owinięciach itp.

§. 12.

Ustawa niniejsza nie zmienia w niczem przepisów istniejących, które tyczą się szczególnych oznaczeń ustanowionych dla niektórych towarów, mianowicie przepisów o cechowaniu.

Rozdział II.

Zaciąganie do rejestru, przepisywanie i wykreślanie znaków.

1. Zaciąganie do rejestru.

§. 13.

Gdy kto chce zapewnić sobie wyłączne prawo używania znaku towarowego, winien złożyć go w czterech egzemplarzach w tej izbie handlowo-przemysłowej, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo.

Jeden egzemplarz dołącza się do rejestru, który utrzymywać ma izba handlowo-przemysłowa; jeden egzemplarz zwraca się stronie z potwierdzeniem w następujących paragrafach określonym.

Dwa egzemplarze przedstawić należy Ministrowi handlu.

Ubiegający się o ochronę marki, winien zarazem oznajmić, do jakiego rodzaju towarów znak jego jest przeznaczony.

Nadto złożyć należy w izbie handlowo-przemysłowej po jednej kliszy znaku, która po zrobieniu użytku będzie ubiegającemu się o ochronę zwrócona.

Gdy znaki służą do materiałów, np.: do metalu, gliny, szkła itp., dołączyć należy najmniej po trzy egzemplarze próbek tych materiałów z wyciętymi (wybitymi) rycinami znaku.

§. 14.

Na każdym egzemplarzu znaków złożonych w izbie handlowo-przemysłowej, zanotować ma osoba, którą izba do tego przeznaczy:

- a) liczbę bieżącą rejestru,
- b) dzień i godzinę złożenia,
- c) nazwisko lub firmę, na którą znak zaciągnięto do rejestru,
- d) nazwę przedsiębiorstwa i towarów, dla których znak jest przeznaczony.

Zapiski te opatrzone być mają podpisami i pieczęcią urzędową.

Rejestry znaków zawierać mają szczegóły w punktach a) aż do d) przytoczone i powinny być w izbach handlowo-przemysłowych wystawione do przeglądania.

§. 15.

Zaciągnięcie każdego znaku do rejestru podlega taksie w kwocie pięć złotych i takowa wpływa do kasy tej izby handlowo-przemysłowej, u której znak do rejestru zaciągnięto.

§. 16.

Zaciągnięcie znaków do rejestru odnawiać należy co lat dziesięć, licząc od dnia zaciągnięcia do rejestru, za ponowną opłatą taksy, w razie przeciwnym prawo używania znaku uważać należy za wygasłe.

§. 17.

W ministerstwie handlu utrzymywać należy główny rejestr znaków, w którym znaki, zaciągnięte do rejestru w izbach handlowo-przemysłowych zapisywać należy w takiej kolei w jakiej nadeszły.

W głównym rejestrze znaków zapisywać należy te same szczegóły, które zawierają rejestry utrzymywane w izbach handlowo-przemysłowych (§. 14).

Rejestr główny znaków jakoteż katalogi ich treści abecadłowo uporządkowane, wystawione być powinny w odpowiednich lokalach urzędowych do przegladania.

Toż samo rozumie się o próbkach (§. 13).

Po zapisaniu znaków w rejestrze głównym podać należy do powszechnej wiadomości ich odciśki zapomocą dołączonych kliszy (§. 13) zrobione.

§. 18.

Ubiegającego się o ochronę znaku, jeżeli dla tego samego rodzaju towaru istnieje już znak taki sam jak oznajmiony lub podobny do niego, wiadomi o tem Minister handlu, według okoliczności po wysłuchaniu znawców, zostawiając mu wolność utrzymania, zmienienia lub cofnięcia oznajmienia według własnego zdania.

O uwiadomieniu ubiegającego się o ochronę znaku otrzyma jednocześnie wiadomość posiadacz odnośnego znaku, już dawniej do rejestru zaciągniętego.

§. 19.

Prawo wyłączne używania znaku przez tego, który go złożył, zaczyna się od dnia i godziny złożenia w izbie handlowo-przemysłowej i według tego ocenia się pierwszeństwo żądania w takim razie, gdyby kilku ubiegających się o ochronę złożyło ten sam znak u pewnej izby handlowo-przemysłowej lub u rozmaitych takich izb.

2. Przepisanie.

§. 20.

Ubiegający się o przepisanie w myśl §. 9go prawa używania znaku, winien złożyć dowód nabywania odnośnego przedsiębiorstwa.

Przepisanie podlega tej samej taksie co pierwsze zaciągnięcie do rejestru (§. 15) i należy je zanotować tak na potwierdzeniu dla strony przeznaczonej (§. 13, ustęp 2), jak i w rejestrze izby handlowo-przemysłowej (§. 14) i w głównym rejestrze znaków (§. 17) a następnie podać do wiadomości §. 17 (ustęp końcowy).

3. Wykreślenie.

§. 21.

Wykreśla się znak:

- a) na prośbę uprawnionego do używania onegoż;
- b) jeżeli wbrew przepisom §. 16go zaciągnięcia do rejestru nie odnowiono w czasie właściwym;
- c) jeżeli przepisanie nie nastąpiło w czasie właściwym (§§. 9 i 20);
- d) jeżeli według orzeczenia Ministra handlu nie należało zaciągać znaku do rejestru w myśl §§. 3 i 4;
- e) w skutek orzeczenia Ministra handlu wydanego w sporze o istnienie prawa używania znaku (§. 30).

§. 22.

Wykreślenie zanotować należy tak na znaku (§. 14) jak i w rejestrze izby handlowo-przemysłowej (§. 14) i w rejestrze głównym znaków a następnie ogłosić (§. 17).

Rozdział III.

Naruszenie prawa używania znaku.

§. 23.

Kto towary, opatrzone nieprawnie znakiem, do którego komu innemu służy wyłączne prawo używania, świadomie w obrót wprowadza lub pozbywa, tudzież kto do tego celu świadomie znak podrabia, staje się winnym występku i ma być karany grzywnami w kwocie od 500 zł. aż do 2000 zł. lub aresztem od trzech miesięcy aż do roku, według okoliczności łącznie z grzywną aż do 2000 zł.

Kara ta nie wyklucza jednoczesnego zastosowania surowszych postanowień powszechnej księgi ustaw karnych, mianowicie dotyczących się zbrodni oszustwa (§. 197 i n.).

§. 24.

Postanowienie §. 23go stosuje się także do osoby, która towary, nazwiskiem, firmą, herbem lub nazwą przemysłową zakładu producenta lub kupca

nieprawnie oznaczone, świadomie w obrót wprowadza lub pozbywa, tudzież do osoby, która wzmiankowane oznaczenia świadomie do tego celu wyrabia.

§. 25.

Karygodności czynów, w §§. 23 i 24 wzmiankowanych, nie uchyla okoliczność, że znak, nazwisko, firma, herb lub nazwa przemysłowa zakładu oddane są ze zmianami, jeżeli zmiany są tak małe lub tak niewyraźnie uczynione, że zwyczajny nabywca tylko z dołożeniem szczególniejszej uwagi mógłby dostrzedz różnicę.

§. 26.

Do postępowania i wyrokowania co do występów w §§. 23 i 24 wzmiankowanych, powołane są Sądy zwyczajne.

Seiga się tylko na żądanie poszkodowanego.

§. 27.

Na żądanie poszkodowanego orzec należy, że narzędzia i przyrządy, wyłącznie lub głównie do podrabiania lub nieprawego oznaczania służące, mają być uczynione nieprzydatnymi do tego celu, istniejące zapasy podrobionych znaków i nieprawnie zrobionych oznaczeń zniszczone a znaki i oznaczenia nieprawnie umieszczone, mają być zdjęte z towarów w posiadaniu skazanego będących a względnie z ich opakowania nawet w takim razie, gdyby to spowodować miało zniszczenie towaru.

Nadto przyznać należy poszkodowanemu prawo ogłoszenia wyroku na koszt winnego. Sposób ogłoszenia wyroku, jakoteż termin do uczynienia tego ustanowić należy w wyroku, ze względem na wnioski poszkodowanego.

Zamiast wynagrodzenia szkody należącej się poszkodowanemu według prawa prywatnego, może Sąd karny na żądanie onegoż naznaczyć łącznie z karą także odpłatę do zapłacenia poszkodowanemu, wymierzając ją według niczem nie krępowanego uznania, kierując się tylko względem na wszystkie okoliczności, w kwocie aż do 5000 zł. Skazani na zapłacenie odpłaty są za nią odpowiedzialni jak dłużnicy solidarni. Postanowienia paragrafu niniejszego stosują się także wtedy, gdy uka-

ranie następuje według surowszego postanowienia powszechnej księgi ustaw karnych.

§. 28.

Poszkodowany ma prawo jeszcze przed wydaniem orzeczenia karnego żądać zaareztowania lub w ogóle wzięcia w zachowanie przedmiotów w §. 27, ustęp 1 wzmiankowanych, jakoteż zastosowania środków potrzebnych do przeszkodzenia, żeby czyn karygodny nie został ponowiony.

Sąd karny winien wydać decyzją co do tego żądania niezwłocznie i jemu zostawia się także pozwolenie na żądanie zaareztowania a względnie na wzięcie w zachowanie, jakoteż na inne żądane środki tylko za kaucją, którą poszkodowany ma złożyć.

§. 29.

Jeżeli z powodu jednego z występów w §§. 23 i 24 wzmiankowanych, poszkodowany żąda od sędziego cywilnego przyznania wynagrodzenia, tenże winien wydać decyzją tak co do istnienia, jak i co do wysokości szkody według niczem nie krępowanego uznania, kierując się tylko względem na wszystkie okoliczności.

§. 30.

Co do pytania, czy komu służy wyłączne prawo używania znaku, jakoteż co do pierwszeństwa i przeniesienia tego prawa, tudzież co do pytania, czy trzecia osoba może do innego rodzaju towarów (§. 7) używać znaku zaciągniętego do rejestru, orzeka Minister handlu.

Jeżeli w jednym z przypadków, w §ie 23im wzmiankowanych, pokaże się w toku postępowania karnego, że decyzja zależy od pytania wstępnego, co do którego powołanym do wydania orzeczenia jest według ustępu pierwszego Minister handlu, Sąd karny winien prosić rzonego Ministra, z dołączeniem potrzebnych aktów, o wydanie poprzednio decyzji co do tego pytania i nadejścia onejże oczekiwać.

§. 31.

Przekroczenia przeciwko przepisom na zasadzie §. 6go wydanym, karać będzie Władza administracyjna w myśl przepisów ustawy przemysłowej, przyczem zawyrokować należy zawsze przepadek towarów o które chodzi.

Rozdział IV.

Znaki przedsiębiorstw nieaustriackich.

§. 32.

Pod względem ochrony znaków, jakoteż nazwisk, firm, herbów lub nazw przemysłowych, których używają zakłady przedsiębiorstw zagranicznych, trzymać się należy traktatów lub umów z odnośnymi państwami zawartych.

Pod jakimi warunkami znaki zaciągnięte do rejestru w krajach korony królewsko węgierskiej, jakoteż nazwiska, firmy, herby lub nazwy przemysłowe zakładów tamtejszych producentów lub kupców mogą korzystać z opieki ustawą niniejszą zabezpieczonej, oceniać należy według postanowień przymierza cłowego i handlowego.

Rozdział V.

Postanowienia końcowe.

§. 33.

Znaki, zaciągnięte do rejestru na zasadzie dotychczasowych przepisów, jeżeli od zaciągnięcia ich do rejestru aż do dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, nie upłynął jeszcze termin dziesięcioletni, do zaciągnięcia na nowo do rejestru w §. 16 ustawy niniejszej ustanowiony, używają bez ponownego zaciągnięcia do rejestru aż do upływu lat dziesięciu prawa ochrony, którego dochodzić można na zasadzie ustawy niniejszej.

Natomiast te znaki, które w chwili, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, są do rejestru zaciągnięte od lat więcej niż dziesięciu, należy po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, wykreślić z rejestrów, jeżeli właściciel owych znaków nie przedstawi ich w przeciągu tego terminu do zaciągnięcia na nowo do rejestru.

Sprawy, toczące się już w chwili, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, dokończone być mają u tych Władz, które dotychczas były do tego właściwymi i na zasadzie dotychczasowych przepisów.

§. 34.

Ustawa powyższa o ochronie znaków towarowych nabyć ma mocy obowiązującej w trzy miesiące od dnia ogłoszenia.

Od tego terminu traci moc swoją ustawa z dnia 7. grudnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 230).

§. 35.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu, Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 6. stycznia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych,

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1890.

20.

Dokument koncesyjny z dnia 14. stycznia 1890,

na kolej miejscową od Schwarzenau do Waidhofen nad Thaya.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski, Aroksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy gmina miasta Waidhofen nad Thaya podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Schwarzenau do Waidhofen nad Thaya, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj gminie miejskiej koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy gminie miasta Waidhofen nad Thaya prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od pewnego punktu na linii wiedeńsko-gmünderńskiej kolei rządowej pomiędzy stacyami Schwarzenau-Zwettl a Göpfritz do Waidhofen nad Thaya.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie kolei miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi i od kwitów tymczasowych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat dwadzieścia pięć, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1ym wymienionej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesjonaryuszka kaucyą w sumie 5.000 złotych w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesjonowanych i ruchu na niej zastosować się powinna koncesjonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijsię ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszki.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesjonaryuszce prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda, należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na koszta sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udo wodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarniery, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoimi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesjonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami, orzeka zaś o tem ministerstwo handlu.

Koncesjonaryuszka obowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego będzie utrzymywany przez Rząd na rachunek koncesjonaryuszki. Zasady tego utrzymywania ruchu określone będą w kontrakcie, tyczącym się ruchu, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszką.

§. 10.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po cztery od sta kapitału akcyjnego przez c. k. Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, powyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesjonaryszce dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2 przewidziany, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczka bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wy-

grodzienia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesjonaryszka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów kolei miejscowej i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesjonaryszki

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyj, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesjonaryszka nie jest obowiązana aż do dalszego zarządzenia płacić skarbowi państwa osobnego wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesjonaryszkę od przepisane go w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokarów urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie uczynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia czternastego miesiąca stycznia, w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym. Naszego panowania czterdziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

21.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. stycznia 1890,

tyczące się zaprowadzenia urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Żyżkowie w Czechach.

Z powodu zaprowadzenia Sądu powiatowego w Żyżkowie w Czechach (Dz. u. p. Nr. 56 z roku 1889), ustanawia się tamże na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 25. października 1889 urząd podatkowy i sądowno-depozytowy, który rozpocznie urzędowanie dnia 1. maja 1890.

Począwszy od rzeczzonego dnia, gminy Hrdlarczy, Malesszyce i Żyżkow z Olszanami zostaną oddzielone od okręgu podatkowego królewsko winohradzkiego i przyłączone będą do okręgu urzędu podatkowego żyżkowskiego.

Dunajewski r. w.

22.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 6. lutego 1890,

o rozszerzeniu na miesiące zimowe upoważnienia c. k. komory głównej w Trydencie do zakazania oliwy.

Upoważnienie udzielone komorze głównej trydenckiej (Dz. u. p. Nr. 9 z r. 1886) do ekspedycyowania zakazanej oliwy w czasie od dnia 1. kwietnia aż do 30. września każdego roku według Uwagi do Nr. 72 Taryfy, rozszerza się w ten sposób, że oliwę nadchodzącą tamże w stanie całkiem płynnym, pozwala się jej zakazać i ekspedycyować według Uwagi do Nr. 72 Taryfy za opłatą cła w kwocie 80 c. od 100 kilogramów także w miesiącach zimowych, t. j. od dnia 1. października aż do 31. marca.

Dunajewski r. w.

23.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 9. lutego 1890,

o zaprowadzeniu komory pomocniczej II. klasy w Stalliach (w Przymorzu).

W Stalliach w Przymorzu, w okręgu skarbowym pulskim zaprowadzona została komora pomocnicza II. klasy, która rozpoczęła urzędowanie dnia 18. stycznia 1890.

Dunajewski r. w.

24.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1890,

o upoważnieniu komory pomocniczej II. klasy w Taufers i delegacyi cłowej w Trafoi do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych na-przód lub później wysłanych.

W myśl artykułu IX, l. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1852, upoważnia się c. k. komorę pomocniczą II. klasy w Taufers i delegacją cłową w Trafoi (urzędującą tylko w lecie) do ekspedycyowania bez

poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Dunajewski r. w.

25.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1890,

o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej I. klasy w Risano w Dalmacyi do potwierdzania wyjścia kawy i płynów wysokowych pędzonych.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę pomocniczą I. klasy w Risano w Dalmacyi do potwierdzania wyjścia następujących towarów przewozowych: kawy surowej Nr. T. 2 a i płynów wysokowych pędzonych Nr. T. 76.

Dunajewski r. w.

26.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 18. lutego 1890,

tyczące się postępowania ze względu na cło z węglanem strontyanu sztucznie wyrabianym.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi i na zasadzie artykułu IV. ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882, wyłącza się węglan strontianu (Strontiumcarbonat), który tak samo jak hydrat strontyanowy (Strontiumhydrat) służy pospolicie do odcukrzania melasu, z Nr. 331 powszechnej Taryfy cłowej i zalicza się go do przedmiotów Nr. 319 b tejże Taryfy, podlegających cłu w kwocie 20 centów od 100 kilogramów.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

27.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 19. lutego 1890,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w Sądzie powiatowym żyzkowskim w Czechach.

Sąd powiatowy żyzkowski, ustanowiony rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 19. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 56) rozpocząć ma urzędowa-

nie dnia 1. maja 1890 i od tego dnia Sąd powiatowy królewsko winohradzki zawiesić ma swoje czynności urzędowe co do okręgu przyłączonego do Sądu powiatowego żyzkowskiego.

Schönborn r. w.

28.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. lutego 1890,

tyczące się przeniesienia do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Tryeście utrzymywania ksiąg gruntowych dla tamtejszego okręgu zamiejskiego.

Utrzymywanie ksiąg gruntowych dla zamiejskiego okręgu Tryestu przenosi się od dnia 1. września 1890 w myśl §. 49 c) przepisu o jurysdykcji z dnia 20. listopada 1852 (Dz. u. p. Nr. 251) z Sądu krajowego w Tryeście do tamtejszego Sądu delegowanego miejsko-powiatowego.

Schönborn r. w.

29.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. lutego 1890,

którem z powodu nieurodzaju, jaki w skutek przeszłorocznej posuchy Galicyą wschodnią dotknął, zawieszają się czasowo opłaty cłowe od pewnych rodzajów zboża wprowadzanych z Rosyi do Galicyi.

W porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim rozporządza się na zasadzie upoważnienia nadanego c. k. Rządowi w artykule VII ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), co następuje:

W czasie aż do końca czerwca 1890 eksportować należy bez poboru cła następujące rodzaje zboża, wprowadzane przez granicę rosyjską do Galicyi aż do ilości maksymalnych obok wyrażonych, a mianowicie:

jęczmień	aż do	40.000	celnarów metr.
owies	" "	70.000	" "
tatarkę	" "	10.000	" "
żyto	" "	10.000	" "

Z tego uwolnienia od cła korzystać mogą tylko rolnicy w powiatach administracyjnych borszczowskim, brzeżańskim, brodzkim, buczackim, czort-

kowskim, horodynieckim, husiatyńskim, kamionieckim, podhajeckim, rawskim, sokalskim, trembowelskim, tarnopolskim, skałackim, zaleszczyckim, zbarraskim i złoczowskim aż do powyższych granic maksymalnych, w ilościach, które za każdym razem oznaczać będzie Wydział krajowy.

Szczegółowe zasady nabywania tego zboża bez opłaty cła, ustanowi c. k. dyrekcya skarbowa krajowa we Lwowie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Sprostowanie.

Obwieszczenie c. k. ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1889 o zaprowadzeniu nowych urzędów podatkowych w Galicyi w roku 1889 zawarte w LXII Części Nr. 181 Dziennika ustaw państwa

z roku 1889, prostuje się w ten sposób, że pomiędzy wymienionemi także gminami, które począwszy od dnia 1. grudnia 1889 oddzielone być miały od okręgu urzędu podatkowego złoczowskiego i przyłączone do urzędu podatkowego oleskiego, wykreślić należy gminę Pobocz, a pomiędzy gminami, które począwszy od tego terminu, oddzielone być miały od okręgu urzędu podatkowego buczackiego i przyłączone do nowego urzędu podatkowego monasterskiego, wykreślić należy gminę Wierzbiatyn, ponieważ gminy te Pobocz i Wierzbiatyn pozostać mają nadal w swoich dotychczasowych okręgach podatkowych, pierwsza w złoczowskim a druga w buczackim.

Natomiast z powodu zaprowadzenia w Galicyi nowych urzędów podatkowych w roku 1889 gminy Bołożynów, Ciszki, Kouty z Brachówką, Labacz i Przewłoczna oddzielają się począwszy od 1. grudnia 1889 od okręgu urzędu podatkowego złoczowskiego i przyłączają do nowego urzędu podatkowego oleskiego.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć X. — Wydana i rozesłana dnia 12. marca 1890.

30.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami z dnia 21. grudnia 1889,

tyczące się liczenia jezdnego za drogę tam i napowrót w razie podróży służbowych osób w c. k. służbie rządowej zostających.

Oдноśnie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 158), rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 47) rozporządza się w porozumieniu z wszystkimi ministerstwami, że osoby w służbie rządowej zostające, gdy odbywają podróże służbowe temi kolejami żelaznymi, które dla c. k. urzędników w tym ich przyimocie nie zniżyły jezdnego o 50%, mogą liczyć tylko kwoty ustanowione za bilety tam i napowrót, o ile stosownie do szczególnej czynności służbowej można bez nadzwyczajnego opóźnienia powrócić tą samą linią w obrębie ustanowionego terminu ważności biletu powrotnego i ze względem na plan kursów owej linii kolejowej.

Dunajewski r. w.

31.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 4. lutego 1889,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy miasta Most do 5. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z roku 1885).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 168) zalicza się w porozumieniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny gminę miasta Most w Czechach do 5. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej do końca 1890 roku.

Dunajewski r. w. Welsersheimb r. w.

32.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 18. lutego 1890,

o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Trutnowie do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 a i b tudzież Nr. 284 bis taryfy cłowej.

W porozumieniu z ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Trutnowie

do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a i b*, tudzież Nr. 284 *bis* powszechnej taryfy cłowej pod warunkiem ścisłego zachowywania rozporządzenia z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 58) o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami.

Dunajewski r. w.

33.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. lutego 1890,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych delegacji cłowej pełniącej oraz służbę portową w Suciurii na wyspie Hvarze w Dalmacyi.

Delegacji cłowej pełniącej oraz służbę portową w St. Jurze na wyspie Hvarze w Dalmacyi nadaje się upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i nadto upoważnia się ją do ekspedycyowania mułów, muloosłów i osłów (Nr. T. 49), kawy (Nr. T. 2) aż do 80 kilogramów, cukru surowego od Nr. 19 standardu i wyżej (Nr. T. 17 *b*) aż do 50 kilogramów, tudzież oleju kopalinnego Nr. T. 121 *c* aż do 1000 kilogramów.

Dunajewski r. w.

34.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 1. marca 1890,

o handlu winoroślami mającemi korzenie.

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu rozporządza się co następuje:

§. 1.

Wydany rozporządzeniem z dnia 29. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 109) zakaz kupczenia winoroślami wszelkiego rodzaju mającemi korzenie, traci moc obowiązującą od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§. 2.

Począwszy od terminu w §. 1 oznaczonego, kupczenie winoroślami wszelkiego rodzaju mającemi korzenie będzie podlegało w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko temu

ograniczeniu, że na mocy osobnych obwieszczeń, wydanych w myśl §§. 1 i 4 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61), wywóz winorośli z pewnych miejsc jest zakazany.

§. 3.

Pod względem wprowadzania winorośli mających korzenie do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież pod względem wywozu i przewozu zatrzymują moc swoją postanowienia umowy międzynarodowej z dnia 3. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 105 z roku 1882), tudzież deklaracji dodatkowej z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1890), jakoteż przepisy szczególne w tej mierze wydane, mianowicie rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) a względnie dla Włoch z dnia 13. września 1888 (Dz. u. p. Nr. 149) i z dnia 1. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 58), jakoteż z dnia 24. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 17).

Falkenhayn r. w.

35.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 6. marca 1890,

którem zmienia się postanowienie części III *A*, l. 10 regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku (Dodatek *D*, do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888).

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu zmienia się postanowienie regulaminu tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionej od podatku, zawarte w jego części III *A*, w ustępie końcowym l. 10, i postanawia się, że jeżeliby ilość rzeczywista gorzałki zakazanej powszechnym środkiem zakazającym, różniła się od ilości jaka być powinna, można zaniechać wytoczenia postępowania karnego, jeżeli różnica ta nie przenosi 5 od sta ilości gorzałki, która przy ostatnim badaniu ilości w zapasie pozostała i ilości gorzałki, zakazanej od czasu tego badania ilości.

Wykonawcy kontroli skarbowej obowiązani są po każdym zbadaniu ilości zapisać znalezione pozostały zapas gorzałki zakazanej w rejestrze sprzedaży, który strona ma przedstawić.

Rozporządzenie niniejsze nabyć ma mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1890.

36.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1890,

o zaprowadzeniu w Plansee delegacyi cłowej opatrzonej upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

W Plansee w Tyrolu, w okręgu skarbowym innsbruckim (na granicy bawarskiej), zaprowadza się delegacyą komory pomocniczej schönbichelskiej i nadaje się jej upoważnienie celnicze komory pomocniczej II. klasy, jednakże delegacya ta urzędować ma tylko w porze letniej, to jest w czasie od dnia 1. maja aż do 15. października każdego roku.

Dunajewski r. w.

37.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa z dnia 8. marca 1890,

tyczące się ulg dla uczniów c. k. akademij górniczych w Leoben i Przybramie, odbywających służbę pod chorągwią w przymocie ochotników jednorocznych.

Na zasadzie upoważnienia udzielonego mi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. marca 1890 uznają za stosowne wydać następujące przepisy:

§. 1. Uczniom, którzy służbę pod chorągwią odbywają bezpośrednio po złożeniu egzaminu dojrzałości, wolno immatrykulować się w jednej z akademij górniczych w Leoben i Przybramie bez zapisanania się na pojedyncze przedmioty.

Immatrykulacya taka będzie ważna aż do upływu pierwszego roku służby pod chorągwią. Uczniowie ci nie mają za ów rok płacić czesnego.

§. 2. Uczniowie, odbywający służbę pod chorągwią w ciągu okresu nauk swoich w akademii górniczej, pozostają immatrykulowanymi aż do końca pierwszego roku tej służby.

§. 3. Gdy uczeń, pobierający stypendyum rządowe akademii górniczej przerywa nauki swoje, ażeby odbyć służbę pod chorągwią w przymocie ochotnika jednorocznego, i po upływie jednorocznego okresu służby wojskowej, uczęszcza znowu jako uczeń zwyczajny do jednej z dwu akademii górniczych, ma tenże przed wszystkimi innymi kandydatami pierwszeństwo do uzyskania równie wielkiego stypendyum jak to, które było mu nadane przed odbyciem służby pod chorągwią w przymocie ochotnika jednorocznego.

Falkenhayn r. w.

38.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1890,

tyczące się zmiany a względnie uzupełnienia niektórych postanowień przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888).

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie

§. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, co następuje:

1. W duchu §. 25 ustawy o opodatkowaniu cukru marką przemysłową opatrywać należy w ogólności wyroby cukrowe w zakładzie cukrowniczym wyrobione, do sprzedaży zdalne (§. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru) a przeto także syrop (melas) niezdatny na spożycie dla ludzi i w skutek tego wyłączony od opodatkowania.

2. Postanowienie §. 20, l. 3 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru uzupełnia się w ten sposób, że w rejestrze odbytu zapisywać należy także ilość i gatunek naczyń, w których zbywa się wyroby cukrowe opłatne a to zgodnie w jukstach i w boletach.

3. Gdy się wyprowadza z zakładu cukrowniczego syrop (melas) niezdatny na spożycie dla ludzi, drugi egzemplarz oznajmienia (Wzór Nr. 13 do §. 21go przepisu wykonawczego) służyć ma za dokument przewodni i organom skarbowym należy go na żądanie pokazać.

4. Postanowienie oddziału IV, l. 2, ustęp 2—4 Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru, według którego, gdy chodzi o inny cukier nie zaś o surowy, można pod warunkami w ustępie 2 zastrzeżonemi, odprawić pod tem samym zamknięciem miejsca ładunku także kilka posyłek cukru do wywozu za linią cłową, stosować wolno również wtedy, gdy do stałego nadzoru nad zakładami cukrowniczemi przeznaczone organa skarbowe sprawują obowiązki urzędów ekspedujących.

Jednakże w przypadku tym oprócz postanowień podanych w ustępie 3 i 4 dopełnić należy ściśle jeszcze i następujących:

- a) Paki wszystkich posyłek przeznaczonych do wywozu pod tem samym zamknięciem miejsca ładunku, opatrzone być powinny numerami bieżącemi; jeżeli więc posyłka składa się np. z 5 pak, numerowanie drugiej posyłki powinno się zaczynać od liczby 6.
- b) Razem z deklaracją wywozową winna strona złożyć prosty plan wozu kolejowego, w którym uwidoczniony być musi rozkład pojedynczych posyłek w zamkniętym miejscu ładunku.

Urząd ekspedujący winien zbadać plan i przekonawszy się o jego dokładności, potwierdzić na nim tę okoliczność. Plan iść ma z posyłką aż do komory wywozowej.

Przez posyłkę w duchu postanowień powyższych rozumie się tę ilość cukru, która oznajmiona jest w tej samej deklaracji wywozowej.

Postanowienie oddziału II, liczba 2 Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru, według którego każda posyłka zawierać powinna tylko cukier jednego rodzaju i jednakowej jakości zachowywać należy ściśle także w przypadku, którego tyczą się postanowienia powyższe.

Dunajewski r. w.

39.

Ustawa z dnia 16. marca 1890,

tycząca się konwersyi 5%owych kolejowych obligacyi państwa w złocie kolei Cesarzowej Elżbiety.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Celem spłacenia kolejowych obligacyi państwa kolei Cesarzowej Elżbiety na zasadzie ustawy z dnia 23. grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 141) emitowanych, w księdze hipotecznej dla kolei żelaznych na liniach kolei Cesarzowej Elżbiety prawem zastawu zabezpieczonych, rocznie pięć od sta w złocie w uwolnieniu od podatku niosących, a które w ciągu najwięcej 85 lat, począwszy od roku 1887 spłacone być mają, upoważnia się c. k. Rząd do zaciągnięcia przez emisję obligacyi kolejowych państwa pożyczki, najwięcej cztery od sta w złocie z uwolnieniem od podatku niosącej, również na liniach rzeczonych kolei prawem zastawu zabezpieczonej i najpóźniej w terminie wyżej wzmiankowanym w złotych austriackich złotem spłacić się mającej, w taki sposób, żeby przez to osiągnięte zostało dla skarbu państwa trwałe zmniejszenie wydatku w porównaniu z obecną ratą roczną.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, polecam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 16. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XII. — Wydana i rozesłana dnia 27. marca 1890.

40.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1890,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Krechów do 7. klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z roku 1885).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 168) zalicza się w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny gminę Krechów w Galicyi do 7. klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej do końca 1890 roku.

Dunajewski r. w. Welsersheimb r. w.

41.

Ustawa z dnia 11. marca 1890,

o uwolnieniu od opłat z powodu wykupu praw gruntowych, które na wyspie Sulecie służą gminie Spletu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Uwalnia się od opłat stęplowych i bezpośrednich:

kontrakt pomiędzy gminą Spletu a gminą i mieszkańcami Sulety w przedmiocie wykupu praw

gruntowych, które na wyspie Sulecie służą gminie Spletu,

dokumenty, tyjące się pożyczki, którą gmina i mieszkańcy Sulety mają zaciągnąć dla uzyskania sumy wykupnego,

potwierdzenia odbioru, któremi gmina Spletu kwitować będzie spłatę wykupnego i odsetek od niego,

nakoniec podania o zahipotekowanie kontraktu wykupu, jakoteż o hipoteczne zabezpieczenie sumy wykupnego i pożyczki na wykupno zaciągniętej, tudzież odnośne wpisy hipoteczne.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 11. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

42.

Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. marca 1890,

w przedmiocie urzędowania asystentów inspektora przemysłowego.

§. 1.

Asystenci inspektora przemysłowego, których Minister handlu w porozumieniu z Ministrem spraw

wewnętrznych już zamianował i w miarę potrzeby zamianuje w przyszłości, są pomocnikami ustanowionymi do wspierania inspektorów przemysłowych i sprawować mają swoje czynności urzędowe w zakresie ustawy z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) i w granicach okręgu nadzorczo tego inspektora przemysłowego, przy którym do służby są przeznaczeni.

Co się tyczy teraźniejszego obrębu tych okręgów nadzorczych, odsyła się do rozporządzenia ministerjalnego z dnia 5. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 2.

Asystenci inspektora przemysłowego podlegają bezpośrednio temu inspektorowi przemysłowemu, przy którym są do służby ustanowieni.

Razem z nim podlegają tej Władzy administracyjnej krajowej, w której okręgu znajduje się siedziba urzędowa a względnie okrąg nadzorczy inspektora przemysłowego.

§. 3.

Asystenci inspektora przemysłowego wykonywają swoje czynności urzędowe w imieniu przełożonego inspektora przemysłowego na jego polecenie i podług jego wskazówek.

§. 4.

Zresztą ustawa z dnia 17. czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 117) stosuje się odpowiednio do asystentów inspektora przemysłowego jako pomocników inspektorów przemysłowych.

Naczelnicy rządów krajowych wydawać będą asystentom inspektora krajowego karty legitymacyjne, które mają być co rok odnawiane a które w myśl §. 8go przerzeczonej ustawy uprawniają ich do zwiedzania pracowni i pomieszczeń robotników w przedsiębiorstwach przemysłowych, znajdujących się w okręgu nadzorczym.

Od każdego asystenta inspektora przemysłowego wymaga się przysięgi służbowej, przepisanej w §. 16 teje ustawy.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

43.

Ustawa z dnia 15. marca 1890,

o warunkach i przyzwoleniach do wybudowania kolei żelaznej od Porzyczan do Mochowa i od Brandyzu nad Łabą do Neratowic.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby uprzywilejowanej austriacko-węgierskiej Spółce kolei państwa, nadając jej koncesyę na szlaki kolejowe, które wybudowane być mają jako kolej żelazna parowa o torze normalnym w celu utworzenia bezpośredniego połączenia kolejowego między Porzyczanami a Neratowicami, mianowicie zaś

1. od Porzyczan lub w pobliżu tej stacji leżącego punktu północnej linii rzeczonoj Spółki do Mochowa z uściem do istniejącej kolei miejscowej mochowsko-czelakowicko-brandyjskiej nad Łabą i

2. od stacji przerzeczonej kolei miejscowej w Brandyzu nad Łabą na Kostjelec nad Łabą do Neratowic z wcieleniem kolei podjazdowej od Kostjelca nad Łabą do Neratowic, która już istnieje i do obrotu publicznego ma być przerobiona — zapewnił następujące ulgi:

a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które Spółka jako koncesyonaryszka powyższej kolei żelaznej zawrze, od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniiane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

b) uwolnienie od stępli i należytości od emisji akcji i obligacji pierwszorzędných wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi,

jakoteż od kwitów tymczasowych, od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi dla kolei żelaznych lub na innych nieruchomościach, mających służyć do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;

- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na czas aż do 7. listopada 1911.

Artykuł II.

Nadając koncesyą powyższą, włożyć należy na uprzywilejowaną austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa obowiązek, że na żądanie administracyi państwa przedłuży wzmiankowaną w artykule I linią łączącą od Neratowic aż do zetknięcia się w stosownym punkcie z północną koleją rządową prasko-podmokielską.

W razie wybudowania tego przedłużenia ulgi finansowe, w artykule I przewidziane, mogą być do niego odpowiednio zastosowane.

Artykuł III.

Kolej w artykule I wzmiankowana musi być wybudowana i oddana na użytek publiczny najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi.

Gdyby przedłużenie, w artykule II wzmiankowane, miało być budowane, termin skończenia wyznaczy administracya państwa, dając polecenie do wykonania budowy.

Artykuł IV.

Dopóki kolej żelazna, w artykule I wzmiankowana, nie będzie na kolej główną drugiego rzędu przeistoczona i jako takowa eksploatowana, mogą jej być przyzwolone pod względem budowy i ruchu takie ułatwienia i ulgi, które w myśl ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz u. p. Nr. 81) służą kolejom miejscowym.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 15. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

44.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1890,

o nadaniu koncesyi na założenie i utrzymywanie w ruchu publicznego domu składowego ze składem wolnym połączonego w realności należącej do Unionbanku w Wiedniu przy ulicy Franzensbrückenstrasse 17.

Rozporządzeniem z dnia 10. lutego 1890, liczba 4382, c. k. ministerstwo handlu w porozumieniu z c. k. ministerstwem skarbu nadało na zasadzie §. 4 ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64) pierwszej austriackiej Spółce akcyjnej publicznych domów składowych w Wiedniu koncesyą do założenia i utrzymywania w ruchu publicznego domu składowego ze składem wolnym połączonego w realności należącej do Unionbanku w Wiedniu przy ulicy Franzensbrückenstrasse 17. Skład wolny przeznaczony jest do zachowywania towarów w §. 2, lit. a, c, d rzeczonyj ustawy wzmiankowanych.

Delegacya c. k. komory głównej wiedeńskiej, której według obwieszczenia c. k. ministerstwa skarbu z dnia 6. października 1877 (Dz. u. p. Nr. 92) poruczone było sprawowanie nadzoru i ekspedycyowanie celnicze w dawnym składzie wolnym Unionbanku została pozostawiona także w teźniejszym składzie wolnym Spółki domu składowego.

Utrzymywanie w ruchu składu wolnego rozpoczęło się już dnia 1. marca 1890.

Dunajewski r. w.

45.

Ustawa z dnia 25. marca 1890,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1890.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1890 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku przychodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 20. maja 1889 (Dz. u. p. Nr. 72).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1890 w miarę potrzeby na rachunek dotacji, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1890.

§. 3.

Następujące dotacje, które ustają z dniem 31. marca 1890, mogą być używane jeszcze aż do końca maja 1890, dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1889 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4 ustawy skarbowej na rok 1889.

A. W etacie ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1886 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest części jej między trzecim mostem na strumieniu Podberdo a Petroberdo aż do granicy krajowej kraińskiej, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie	8.000 zł.
2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 7, §. 7, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużoną aż do końca marca 1890 w sumie	2.000 „
3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 2 na tenże sam cel wyznaczona w sumie	8.000 „

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, w części od Hudajuzny do Podbrda w sumie	8.000 zł.
5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 4, wyznaczona jako dodatek skarbowy na poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Idryi w sumie	3.000 „
6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 1, wyznaczona na dalszą budowę gościńca tonalskiego z Sigmundskronu przez wązów mendelski do Rufre, Saronico, Fondo do Brezu w sumie	40.000 „
7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 6, wyznaczona na dalsze odbudowywanie gościńca valsugańskiego pomiędzy Il Merlezzo a Visintainer w sumie	10.000 „
8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 8, wyznaczona jako dodatki konkurencyjne na budowle ochronne, które na gościńcu pusterthalskim, włoskim, valsugańskim, primierskim i tonalskim mają być wykonane w myśl ustawy państwa z dnia 13. marca 1883 w sumie	36.400 „
9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 1, wyznaczona na odbudowanie gościńca karpackiego od 82 do 94 kilometra w sumie	27.000 „
10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 2, wyznaczona na wyźwirowanie tejże drogi od 95 do 129 kilometra w sumie	28.000 „
11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 3, wyznaczona na wyźwirywanie drogi łączącej tarnopolskiej od 19 do 28 kilometra w sumie	14.000 „
12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 14, l. 3, wyznaczona na wybudowanie gościńca skarbowego makarsko-duarskiego jako drogi łączącej od Makarska aż do gościńca śródziemnego pod Sestanovacem a względnie odbudowanie części od wozu Dubci aż do Sabanu w sumie	7.000 „
13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 14, l. 5, wyznaczona na wybudowanie nowego mostu z przyczółkami muirowanemi i wierchem żelaznym na rzeczce Karinie na drodze handlowej zadarsko-obbrovazzo-malihalańskiej w sumie	7.000 „

14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1886 w tytule 8, §. 2, l. 1, na regulacyą Dunaju pod Linzem i urządzenie tamże placu do przeładowywania towarów, wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 70.000 zł.

15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 2, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 aż do końca marca 1890 przedłużona w sumie 80.000 „

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 80.000 „

17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacyą Dunaju koło Struden, według okoliczności na zbadanie odnogi Hössgang pod względem możliwości uczynienia jej splawną, na koszt robot przygotowawczych i projektów w sumie 100.000 „

18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887, w tytule 8, §. 7, l. 3, wyznaczona na odbudowanie grobli skarbowych w rzece Noce powyżej Zombano, zniszczonej przez powódź w roku 1882, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 40.000 „

19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 7, l. 3, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . 19.000 „

20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 8, l. 1, wyznaczona na uregulowanie Mołdawy w sumie 120.000 „

21. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 10, l. 1 wyznaczona na regulacyą Odry oraz na budowę grobli i tam, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 11.000 „

22. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 10, l. 2, na regulacyą Wisły wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1888 aż do końca marca 1890 przedłużona w sumie . . 15.000 „

23. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 11, na budowę rzeczne na Prucie wyznaczona w sumie 20.000 „

B. W etacie ministerstwa obrony krajowej:

Dotacya nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 2, §. 2, wyznaczona na uzbrojenie obrony krajowej i pospolitego ruszenia a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie . . 11,961.735 zł.

C. W etacie ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 10, §. 12, wyznaczona jako dodatki na budowę w Dalmacji a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 4.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 11, §. 2 wyznaczona na reparacyą posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 3.000 „

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 3.000 „

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6 wyznaczona na restauracyą dzwonicy w Splecie w sumie 5.000 „

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6, wyznaczona na restauracyą i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau w sumie . . . 5.000 „

6. Dotacye ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 12 wyznaczone na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na dodatki na budowle w Dalmacji w sumie 37.000 „
a względnie w sumie 1.500 „

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 13, jako dodatki na budowle w Czechach w sumie 16.930 „

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 18, wyznaczona na zaliczki zwrotne dla Bukowiny w sumie 2.600 „

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, wyznaczona na rozpoczęcie restauracyi kościoła Maria am Gestade w Wiedniu w sumie 4.700 „

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, wyznaczona na dokończenie restauracyi kościoła św. Piotra w Wiedniu w sumie . . . 27.625 „

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 13, §. 1, wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież kupna w Dalmacyi w sumie 10.000 zł.

12. Dotacja nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7 wyznaczona dla instytutu geologicznego państwa bez szczegółowego określenia w sumie 1.500 „

D. W etacie ministerstwa handlu:

1. Dotacja ustawą z dnia 30. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 109, wyznaczona na sporządzenie projektu kolei łączącej od Schrambachu do Neubergu z odnogą do Gusswerku a według okoliczności do Wegscheidu, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 70.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 9, §. 1, wyznaczona na budowę kolei żelaznej ze Stryja na Skole do granicy węgiersko-galicyskiej pod Beskidem, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 900.000 „

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 1, wyznaczona na tenże sam cel w sumie 60.000 zł.

E. W etacie ministerstwa sprawiedliwości:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 4, §. 17, wyznaczona na budowę domu na sąd i więzienie w Opawie w sumie 80.000 zł.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia 1. kwietnia 1890, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 25. marca 1889.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. marca 1890.

46.

Obwieszczenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28. marca 1890,

o umowie między monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckiem z dnia 12. marca 1890 w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok.

Pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckiem zawarta została w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok umowa następująca:

1. Paszporty dla zwłok, wystawione przez Władzę właściwą w Niemczech, będą uznawane w obu obszarach monarchii austriacko-węgierskiej a paszporty dla zwłok, wystawione w jednym z dwóch obszarów monarchii austriacko-węgierskiej, będą uznawane w Niemczech za ważne do przyjęcia zwłok w celu przewiezienia ich kolejami żelaznymi.

Paszporty dla zwłok wygotowywane być powinny według dołączonego wzoru.

Toż samo tyczy się transportów zwłok w ściślejszym obrocie pogranicznym, wiezionych nie koleją żelazną na odległość aż do 15 kilometrów, z tem jednak zastrzeżeniem, że do tych transportów nie stosują się postanowienia, dotyczące się umieszcza-

nia w trumnach zwłok, które mają być wiezione koleją żelazną.

2. Strony rokujące wymienią sobie nawzajem Władze i urzędy upoważnione do wystawiania paszportów dla zwłok.

3. Paszport wydany być może tylko dla takich zwłok, co do których dostarczone zostały następujące dowody:

- a) Urzędowy akt zejścia;
- b) poświadczenie lekarza urzędowego co do przyczyny śmierci, jakoteż poświadczenie tegoż, że według jego przekonania przewóz zwłok nie wzniesie obaw pod względem zdrowotnym.

Jeżeli w chorobie, która śmiercią się skończyła, pielęgnował zmarłego inny lekarz, lekarz urzędowy winien go przed wydaniem poświadczenia wysłuchać co do przyczyny śmierci.

- c) Dowód, że zwłoki są umieszczone w trumnie według przepisów.

Pod tym ostatnim względem obowiązują następujące postanowienia:

Zwłoki powinny być szczelnie zamknięte w trumnie metalowej dostatecznie wytrzymałej, trumna zaś otoczona być ma osłoną drewnianą w taki sposób, żeby trumna nie mogła się w niej wcale ruszać.

Dno trumny powinno być pokryte warstwą najmniej 5 centymetrów wysoką trocin, prochu z węgla drewnianych, okruchów torfu itp., warstwa

zaś ta musi być obficie skropiona 5% roztworem*) kwasu karbolowego.

W szczególnych przypadkach, np. gdy transport ma trwać dłużej lub w cieplej porze roku, można na wniosek lekarza urzędowego zażądać zastosowania środków powstrzymujących zgniliznę. Polega to pospolicie na owinięciu zwłok w chusty nasyczone 5% roztworem kwasu karbolowego. W niebezpieczniejszych przypadkach można nadto zapobiedz szkodliwości zwłok przez wprowadzenie do jamy brzusznej i piersiowej takiegoż roztworu kwasu karbolowego (biorąc do zwłok człowieka dorosłego razem najmniej 1 litr) itp.

4. Jeżeli śmierć nastąpiła w ciągu jednej z następujących chorób: oспа, płonica, tyfus plamisty, dyfterya, cholera, żółta febra lub morowe powietrze, paszport do zwłok wydać wolno dopiero po upływie najmniej roku od dnia śmierci.

5. Zwłoki konwojować ma osoba pewna.

Zresztą przewóz zwłok kolejami żelaznymi skuteczniony być ma według przepisów pod tym względem w każdym kraju obowiązujących.

6. Postanowienia niniejsze nie naruszają umów między pojedynczymi krajami związkowymi, do państwa niemieckiego należącymi a monarchią austriacko-węgierską, któremi transportom zwłok urzędników rządów cłowych i kolejowych, w miejscach pogranicznych obustronnych obowiązki sprawujących, jakoteż transportom zwłok ich krewnych zapewnione zostały pewne ułatwienia.

7. Umowa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. kwietnia 1890.

Każdej ze Stron służy prawo odstąpienia od niej za sześciomiesięcznem wypowiedzeniem.

W dowód czego podpisani opatrzyli deklaracją niniejszą w obu wygotowaniach swemi podpisami i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w Wiedniu dnia 12. marca 1890.

(L. S.) **Kálnoky** r. w.

*) Uwaga. Część tak zwanego ciekłego kwasu karbolowego (Acidum carbolicum liq. factum) rozpuścić należy wśród częstego kłócenia w 18 częściach wody

Paszport dla zwłok.

Zwłoki zmarłe . . . dnia . . .⁸⁰
18 . . . w (miejsce) z (przyczyna śmierci), lat . . .
liczącego (imię i nazwisko zmarłego, stan, co do dzieci: stan rodziców) umieszczone w trumnie według przepisu, mają być dla pogrzebania powieszono kolejną żelazną z (gmina, powiat, komitat, kraj) przez (stacya graniczna kolei żelaznej) do (gmina, powiat, komitat, kraj).

Ponieważ konwojujący te zwłoki (stan i nazwisko) otrzymał pozwolenie do ich przewiezienia, uprasza się wszystkie władze, przez których okręgi te zwłoki będą wiezione, ażeby je przez przeszkody i zatrzymywania przepuszczają.

. dnia . . .⁸⁰ 18 . . .

(L. S.) (Podpis.)

Po dokonanej wymianie deklaracji ogłasza się umowę powyższą jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych i podaje się poniżej wykaz władz i urzędów, które w państwie niemieckiem są obecnie upoważnione do wystawiania paszportów dla zwłok.

W y k a z

władz i urzędów, które w pojedynczych krajach państwa niemieckiego są teraz właściwemi do wydawania paszportów dla zwłok.

1. Królestwo pruskie.

1. Prezydenci rządu dla prowincyi poznańskiej, rządu w Bydgoszczy i Poznaniu.

2. Prezydenci policyi w Berlinie, Wrocławiu, Frankfurcie n. M. i Królewcu w Prusach wschodnich; dyrekcye policyi w Akwizgranie, Kasselu, Celle, Koblency, Kolonii, Gdańsku, Getyndze, Hanowerze, Magdeburgu, Poznaniu, Potsdamie, Szczecinie i Wiesbaden; radcy ziemscy (w okręgu rządu dla Sigmaringen naczelnicy administracyjni), jakoteż królewscy urzędnicy pomocniczy w Elbingerode, Neuenhaus, Norderney i Wilhelmshafen.

3. Urzędy administracyjne (Hardenvoigteien) na Föhr, Sylt i Pellworm; zwierzchność klasztorna w Preetz i komisaryat policyjny w Gaarden, jakoteż zarządy policyjne miejskie i wiejskie w następujących miejscach:

Aken, Alsleben n. S., Alt-Damm, Altona, Andernach, Arendsee, Wisze, Aschersleben, Aurich,

Borzywój, Barciany, Bartoszyce, Barcin, Bart, Biela-góra, Bendorf, Bibra, Bingerbrück, Bismark, Bocholt, Bodenwerder, Bonn, Boppard, Branibor n. H., Braunfels, Bredstedt, Brehna, Bremervörde, Bydgoszcz, Brüssow, Bukow, Bünde, Burg p. M. (okrąg rządowy magdeburgski), Burg (okrąg rządowy düssel-dorfski), Burscheid, Buxtehude, Calbe n. M., Callies, Camon, Carlshafen, Clötze, Cochstadt, Cönnern, Conz, Khotjebuz, Cranenburg, Crone n. Brahem, Cronenberg, Croppenstedt, Kostrzyn, Damna, Dardesheim, Derenburg, Dinslaken, Dom-mitzsch, Drengfurt, Duderstadt, Dubin, Dülken, Eberswalde, Egelu, Ehringshausen, Ilburg, Einbeck, Elbląg, Eldagsen, Elten, Emden, Emmerich, Ems, Erfurt, Esens, Kcyuia, Eydtkuhnen (stacya pograniczna), Grabin, Borszė w L., Frankfurt n. O., Friedland (okrąg rządowy królewiecki), Friedrich-stadt, Fürstenwalde (n. Sprea), Gardisztje n. O., Gębice, Gerbstedt, Gerresheim, Dąbrowno, Glück-stadt, Zgorzelec, Gollantsch, Kladkowo, Gałymir, Gąsawa, Goslar, Gräfenheiuichen, Groninga, Gross-Salze, Gubin, Dobrodzień, Hadmersleben, Halber-stadt, Hameln, Horeborg, Havelberg, Heiligenhafen, Heilsberg, Helmarshausen, Hilden, Hildesheim, Hit-dorf, Hohenmölsen, Melsztyrek (okrąg rządowy kró-lewiecki), Hornburg, Janowiec, Ibbenbüren, Jerychów, Jaseń, Joachimsthal, Kaiserswerth, Kaldenkirchen, Kappeln, Katowice, Kemberg, Kettwig, Kiel, Kiru, Królewska Huta g. Ś., Wołczyń, Kruświca, Łabiszyn, Landsberg n. W. (okrąg rządowy frankfurcki n. O.), Landsberg (okrąg rządowy merseburgski), Langen-berg, Langensalza, Leer, Lengerich, Łęczno, Leśnica, Lichnowy, Liebstadt, Lignica, Lingen, Loburg, Löbe-jün, Lontzen, Loslau, Lüdenscheid, Lüneburg, Lüt-jenburg, Lychen, Melle, Merscheid, Mettmann, Gniew, Mühlhausen (okrąg rządowy erfurcki), Młynary (okrąg rządowy królewiecki), Müncheberg, Münden, Münder, Münster, Mysłowice, Neumünster, Neun-kirchen, Neustadt n. R. (okrąg rządowy hanowerski), Neustadt (okrąg rządowy szlezwicki), Niedermars-berg, Nienburg, Mikołów, Norden, Nordhausen n. H., Northeim, Oberhausen, Oberlahnstein, Odenkirchen, Öbisfelde, Öynhausen, Oldesloe, Opladen, Orsoy, Ortrand, Osnabrück, Osterfeld, Osterode p. H., Osterwieck, Oltensen, Odmuchów, Pakość, Papen-burg, Pozdziwilk, Pasynek, Paczkowo, Pattensen, Pień, Byczyna, Pollnow, Polzin, Prettin, Pretzsch, Pritzwalk, Quakenbrück, Ratingen, Rheinberg, Rheine, Rogowo, Rügenwalde, Zelwald, Sandau, Schildau, Sėpopol, Schkölen, Schmiedeberg (okrąg rządowy merseburgski), Piła, Skoki, Schönebeck, Trzcianka, Schraplau, Schwanebeck, Schwelm, Swiebodzin, Seehausen w A. (obwód osterburgski), Seehausen (obwód wanzleberński), Seyda, Sobern-heim, Bad-Soden, Żary g. Ś., Działdów, Żemr, Sonnenburg, Spandawa, Stade, Stassfurt, Steele, Stössen, Stolberg, Storków, Strälen, Strela, Stras-berg (okrąg rządowy potsdamski), Strausberg, Strom-

berg, Suhl, Tangermünde, Telgte, Tucheryn, Trar-bach, Trzemeszno, Treptow n. Rega, Treptow n. Dolenicą, Treuenbitzen, Trewir, Ulessen, Unna, Velbert, Verdeń, Versmold, Viersen, Vlotho, War-burg, Wattenscheid, Wegeleben, Wendisch-Buch-holz, Wierzbnó, Werden, Żuławy, Werl, Wettin, Wielborg, Witten, Wittstock, Wollin na Pom., Wülf-rath, Wunztorf, Xanten, Zahna, Zanow, Cedenik, Koziaszja, Ziesar, Zurbieg.

2. Królestwo bawarskie.

Urzędy powiatowe,
magistraty miejskie,
dyrekcya policji w Monachium,
wydelegowani asesorowie urzędów powiato-wych, jakoteż dla transportów zwłok, wzmiankowa-nych w §. 34 Nr. 8 regulaminu ruchu kolei żela-znych, zarządy zakładów karnych i domów robo-czych.

3. Królestwo saskie.

Władze obwodowe,
rady miejskie,
dyrektor połączonych zakładów krajowych
w Hubertusburgu.

4. Królestwo wirtemburskie.

Dyrekcya miejska w Sztutgardzie,
urzędy powiatowe.

5. Wielkie księstwo badeńskie.

Urzędy powiatowe.

6. Wielkie księstwo heskie.

Urzędy obwodowe.

7. Wielkie księstwo-meklenbursko-szweryńskie.

Władze policyjne miejscowe, a mianowicie:
w Domanium: urzędy,
w dobrach rycerskich: zwierzchności dóbr,
w okręgach miejskich: magistraty i władze poli-cyjne miejskie, jakoteż
w okręgu trzech klasztorów krajowych: urzędy klasztorne.

8. Wielkie księstwo saskie.

Dyrektorowie powiatowi,
zwierzchności gminne w Jenie i Ilmenau.

9. Wielkie księstwo meklenbursko-strelieckie.

a) w księstwie strelieckim:

Urzędy,
zwierzchności dóbr,
magistraty.

b) w księstwie Ratzeburg:

Namiestnictwo,
zarządy dóbr.

10. Wielkie księstwo oldenburskie.

a) w księstwie oldenburskiem i w księstwie lubeckiem:

Zwierzchności gminne,
magistraty miast.

b) w księstwie Birkenfeld:

Burmistrz.

11. Księstwo brunświckie.

Dyrekcye obwodowe,
dyrekcya policyi w Brunświku,
władze policyjne miejskie w Blankenburgu,
Eschershausen, Gaudersheim, Hasselfelde, Helmstedt, Holzminden, Königslutter, Schöningen, Schöppenstedt, Seesen, Stadtoldendorf, Wolfenbüttel.

12. Księstwo sasko-meiningskie.

Radcy ziemscy, jakoteż
dla transportów zwłok, wzmiankowanych w §. 34, Nr. 8 regulaminu kolei żelaznych, dyrekcya zakładu karnego w Massfeld.

13. Księstwo sasko-altenburskie.

Urzędy radziecko-ziemskie,
rady miejskie.

14. Księstwo sasko-koburskie i gotajskie.

a) w księstwie koburskiem:

Urząd radziecko-ziemski w Koburgu,
magistraty w Koburgu, Neusztadzie i Rodachu,
rada miejska w Königsbergu w Frankonii.

b) w księstwie gotajskim:

Urzędy radziecko-ziemskie,
rady miejskie w Gotha, Ohrdruf i Waltershausen.

15. Księstwo Anhalt.

Rząd, oddział spraw wewnętrznych,
dyrekcye obwodowe, jakoteż dla transportów zwłok, wzmiankowanych w §. 34, Nr. 8 regulaminu ruchu na kolejach żelaznych,
dyrekcya zakładu karnego w Coswig.

16. Księstwo Schwarzburg-Sondershausen.

radcy ziemscy.

17. Księstwo Schwarzburg-Rudolstadt.

- a) Dla transportów zwłok w granicach księstwa: władze policyjne miejscowe.
b) Dla transportów poza granice księstwa idących: urzędy radziecko-ziemskie.

18. Księstwo Waldeck.

Urzędy obwodowe.

19. Księstwo Reuss starszej linii.

Urząd radziecko-ziemski w Greiz,
sędzia urzędowy w Burgk.

20. Księstwo Reuss młodszej linii.

Urzędy radziecko-ziemskie w Gera i Schleiz.

21. Księstwo Schaumburg-Lippe.

Urzędy radziecko-ziemskie,
dyrektor policyi w Bückebergu,
magistrat w Stadthagen.

22. Księstwo Lippe.

Magistraty miejskie w Barntrup, Blomberg, Detmold, Horn, Lage, Lemgo, Salzuflen, Schwalenberg,
urzędy administracyjne w Blomberg, Brake, Detmold, Lipperode-Cappel, Schötmar.

23. Miasto wolne i hanzeatyckie Lubeka.

Urząd policyjny w Lubece.

24. Miasto wolne i hanzeatyckie Bremen.

Dyrekcya policyi w Bremen,
zawiadowca okręgu wiejskiego w Bremen,
urzędy w Bremerhaven i Vegesack.

25. Miasto wolne i hanzeatyckie Hamburg.

Władza policyjna miejska w Hamburgu,
zawiadowca urzędowy w Ritzebüttel,
burmistrz w Bergedorfie.

26. Alzacya i Lotaryngia.

Dyrektorowie obwodowi,
dyrekcye policyi w Metz i Strassburgu.

Nadto reprezentanci dyplomatyczni państwa niemieckiego w St. Petersburgu, Konstantynopolu i Rzymie, cesarski ministerrezydent w Tangerze, cesarskie urzędy konsulowskie w Rosyi, we Włoszech, w Szwajcaryi, w Algierze i Tunisie, cesarscy konsulowie generalni w Konstantynopolu i Kairze upoważnieni są do wydawania paszportów dla transportów zwłok przeznaczonych do państwa niemieckiego.

Taaffe r. w.

Rok 1890.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1890.

47.

Patent cesarski z dnia 30. marca 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego margrabstwa morawskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodemeryjski i illiryjski; król jerczolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krański i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gerycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feld-

kirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kettorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

widzimy się spowodowani, na prośbę wydziału krajowego morawskiego o zwołanie sejmu krajowego dla naradzenia się i uchwalenia co do zbycia pożyczki krajowej, która w celu przeistoczenia długu indemnizacyjnego Morawii i spłacenia innych długów krajowych ma być zaciągnięta, zwołać sejm krajowy Naszego margrabstwa morawskiego na dzień 9. kwietnia 1890 do miejsca na jego zebra-
nia ustawą wyznaczonego.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 30. marca, tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Second line of handwritten text.

Third line of handwritten text.

Fourth line of handwritten text.

Fifth line of handwritten text.

Sixth line of handwritten text.

Seventh line of handwritten text.

Eighth line of handwritten text.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1890.

48.

Ustawa z dnia 22. marca 1890,

zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyczące się okręgów wyborczych w Czechach a) wielkie posiadłości ziemskie; wielkie posiadłości ziemskie nie powiernicze; ll. 1 i 5.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyczące się okręgów wyborczych w Czechach a) wielkie posiadłości ziemskie; wielkie posiadłości ziemskie nie powiernicze; ll. 1 i 5, zawarte w artykule II ustawy z dnia 4. października 1882 (Dz. u. p. Nr. 42), zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

1. Karliński, królowo-winohradzki, horzowicki, rakonicki, słański, mielnicki, czesko-brodzki, smichowski, przybramski, wybory odbywają się w Pradze 3 deputowanych.

5. chrudimski, pardubicki, wysokomycki, lancoroński, litomyski, policki, królogrodzki, krółodworski, rychnowski, żamberski, nowomiejski n. M., brunowski, czaslawski, kutnohorski, ledecki, koliń-

ski, podjebradzki, chotieborski, niemiecko-brodzki, wybory odbywają się w Chrudymie . 4 deputowanych.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 22. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

49.

Ustawa z dnia 22. marca 1890,

o budowie drugiego toru na liniach krakowsko-przemyskiej i przemysko-lwowskiej uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby Spółce uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika, na pokrycie kosztów budowy drugiego toru na liniach krakowsko-przemyskiej i przemysko-lwowskiej za-

pewnił udzielanie dodatków niezwrotnych z funduszów państwa w sumie maksymalnej rocznej 862.290 zł. 20 c. wal. austr. srebrem przez lat 67, licząc od dnia 1. stycznia 1890, pod warunkami w ustawie niniejszej wyrażonemi.

Artykuł II.

Dodatki roczne, które Państwo ma płacić w myśl artykułu I, używane będą wyłącznie na oprocentowanie i umorzenie według planu obligacyj pierwszorządnych, które Spółka kolejowa ma na cel w artykule I wzmiankowany wypuścić w obieg za sumę imienną 20 milionów złotych waluty austr. a które mają nieść bez jakiegokolwiek potrącenia cztery od sta. rocznie i spłacone być powinny w przeciągu lat 67, licząc od dnia 1. stycznia 1890.

Przerzeczony obligacje pierwszorządne mogą być wypuszczone w obieg albo jako samoistna pożyczka pierwszorządna, albo jako część składowa pożyczki pierwszorządnej jednorakiej, bez jakiegokolwiek potrącenia cztery od sta. niosącej i w przeciągu 67 lat, licząc od dnia 1. stycznia 1890 spłacalnej, za sumę imienną 75 milionów złotych waluty austr. srebrem, która użyta być ma zarazem na konwersyę istniejącej pożyczki pierwszorządnej Spółki, jakoteż na wszelkie inne jej wkłady.

Sposoby zbycia pożyczki pierwszorządnej, która ma być wypuszczona a w szczególności kurs zbycia, tudzież formularze i plan umorzenia jakoteż warunki konwersyi obligacyj pierwszorządnych, gdyby miała przysięść do skutku, podlegają zatwierdzeniu Administracyi Państwa.

Artykuł III.

Administracyi Państwa zastrzega się oznaczenie na podstawie wykazów, których Spółka dostarczy, kosztów rzeczywistych budowy drugiego toru w artykule I wzmiankowanego, jakoteż dokładnej, tymże po doliczeniu odsetek interkalarnych i kosztów uzyskania gotówki, odpowiadającej cyfry kapitału imiennego, który na cel powyżej wzmiankowany przypada z emisji obligacyj pierwszorządnych, w artykule II, okrągło w sumie 20 milionów złotych oznaczonej.

Jeżeliby w skutek tego suma przez emisją uzyskana nie została w zupełności użyta na cel wzmiankowany, pozostała reszta tej sumy służyć ma za oddzielny fundusz zasobny, którego używać należy tylko w miarę zasięgniętego w tym względzie poprzedniego zezwolenia lub w skutek polecenia Administracyi Państwa na takie wkłady na liniach uprzywilejowanej kolei galicyjskiej Karola Ludwika, których kosztą musiałaby Administracya Państwa sama w inny sposób pokrywać.

Oddzielny fundusz zasobny, który w myśl powyższego ma być utworzony, ulokować należy korzystnie pod kontrolą Administracyi Państwa w taki sposób, żeby osiągnięte ztąd zyski sam tylko fundusz pomnażały.

Artykuł IV.

Zapewnienie, w artykule I przewidziane, połączone jest z warunkiem, że Spółka kolejowa zobowiąże się:

- a) Oddać Państwu połowę zysku kapitałowego osiągniętego w razie konwersyi pożyczki pierwszorządnej, dotychczas emitowanej, w razie zaś zupełnego przeprowadzenia wzmiankowanej konwersyi, najmniej sumę rzeczywistą 1,500.000 zł. waluty austriackiej i
- b) odstępować na rzecz Państwa, poczynwszy od roku 1890 celem zmniejszenia ciężaru, który przez dopłaty w artykule I wzmiankowane, Państwo ma ponosić, połowę tych nadwyżek czystego dochodu z całego swego przedsiębiorstwa, które kiedykolwiek pozostaną z bezpośrednio poprzedniego roku ruchu z doliczeniem zysków z lat poprzednich a po pokryciu następujących pozycyji wydatkowych a mianowicie:

1. wydatku na potrzeby pożyczki pierwszorządnej (nie licząc obligacyj pierwszorządnych przeznaczonych w myśl artykułu I i II na drugi tor);
2. wydatków własnych Spółki, licząc do nich płace rady zawiadowczej;
3. dotacyi funduszów Spółki przepisanej statutem lub w ogóle zezwolenia Administracyi Państwa wymagającej;
4. kwoty na umorzenie według planu kapitału akcyjnego;
5. dywidendy czteroprocentowej od akcji, jakie kiedykolwiek będą jeszcze nie umorzone.

Artykuł V.

W razie odkupienia na rzecz Państwa w myśl koncesyi linii krakowsko-przemyskiej i przemysłowowskiej, także drugi tor owej linii, jako przynależność odkupionej kolei, tudzież przewidziany w artykule III oddzielny fundusz zasobny, o ile za zezwoleniem lub na polecenie Administracyi Państwa nie został już użyty stosownie do swego przeznaczenia, przejść ma na własność Państwa, Państwo zaś oprócz ceny w koncesyi oznaczonej, płacić ma Spółce kolejowej także sumę roczną w artykule I oznaczoną.

Artykuł VI.

Emisyą i wpis hipoteczny pożyczki pierwszorzędnej, w artykule II, ustęp pierwszy wzmiankowanej, jakoteż akta i dokumenty, które z tego powodu będą spisane, uwalnia się od stępli i należitości. Kupony od tej pożyczki są wolne od podatku dochodowego; należitość zaś stęplową od tych kuponów opłacać ma Spółka kolejowa z własnych funduszków.

W razie wypuszczenia w obieg jednorakiej pożyczki pierwszorzędnej, która ma służyć zarazem do skutecznienia konwersyi pożyczek pierwszorzędnych dotychczas emitowanych, jak i na wkłady (artykuł II, ustęp drugi), emisya i wpis hipoteczny całej tej pożyczki pierwszorzędnej, jakoteż akta i dokumenty, które z tego powodu zostaną spisane, będą wolne od należitości i stępli. Co się tyczy owej części tej pożyczki, która w sumie 20 milionów złotych użyta być ma stosownie do artykułu II, ustęp 2 na pokrycie kosztów budowy drugiego toru i na wkłady, będzie ona wolną nadto od podatku dochodowego, któremu podlegają kupony; należitość zaś stęplową od kuponów do całej pożyczki pierwszorzędnej opłacać ma Spółka kolejowa z własnych funduszków, niezawisłe od przyznanych koncesyami uwolnień od podatków i należitości co do kolei miejscowych jarosławsko-sokalskiej i dembicko-nadrzezińsko-rozwadowskiej.

Artykuł VII.

Co się dotyczy zakładów kolejowych, które z powodu położenia drugiego toru na liniach krakowsko-przemyskiej i przemysko-lwowskiej mają być wykonane, uwalnia się od należitości i stępli wszelkie kontrakty, podania i dokumenty potrzebne do wykupu gruntów, budowy i urządzenia wzmiankowanych zakładów kolejowych, jakoteż od należitości za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam

Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

50.**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 28. marca 1890,**

którem zmieniają się a względnie uzupełniają postanowienia abecadłowego spisu towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem „Towary kuśnierskie“.

W porozumieniu z interesowanymi królewsko-węgierskimi ministerstwami zmieniają się po części a względnie uzupełniają postanowienia zawarte w Uwagach 1 i 2 na str. 184 urzędowego abecadłowego spisu towarów, tyczące się postępowania ze względu na cło z towarami kuśnierskimi:

Do Uwagi 1, punkt a.

Błamy z kóz lub skórki szeszurze (oposum) niepodszyte, poseszywane ale nie przykrojone do żadnego wyraźnego celu, należą do futer nie gotowych z błamów pospolitych (Nr. 220 a).

Postanowienie to nie narusza postępowania dotychczas przepisanego z oponami angorowemi i owczemi.

Do Uwagi 2.

Z błamami wombata (Nativbärenfelle), wallaby i kangura — australskich świstaków i torbaczków — postępować należy jak z futrami z błamów pospolitych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVI. — Wydana i rozesłana dnia 5. kwietnia 1890.

51.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1890,

o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Uściu nad Ł. w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a* i *b* tudzież Nr. 284 *bis* taryfy cłowej.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Uściu nad Ł. w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a* i *b*, tudzież 284 *bis* taryfy cłowej pod warunkiem ścisłego zachowywania postanowień rozporządzenia z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 58) o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami, tudzież rozporządzenia wykonawczego do traktatu handlowego z Szwajcaryą z dnia 28. grudnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 195, ustęp 10).

Dunajewski r. w.

52.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27. marca 1890,

którem ustanawia się tarę dla naprawionych beczek amerykańskich do oleju kopalinnego, gdy służą do wyprowadzenia oleju kopalinnego z rafinerji oleju kopalinnego.

Z częściową zmianą §. 4go, liczba 3, ustęp 3 rozporządzenia wykonawczego z dnia 23. czerwca

1882 (Dz. u. p. Nr. 78) do ustawy o opodatkowaniu oleju kopalinnego z dnia 26. maja 1882 i odnośnie do rozporządzenia z dnia 18. stycznia 1883 (Dz. u. p. Nr. 9) postanawia się w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu, że gdy naprawione beczki amerykańskie do oleju kopalinnego (jakości w tem ostatniem rozporządzeniu określonej), użyte są do wyprowadzenia oleju kopalinnego z rafinerji oleju kopalinnego, na tarę liczyć można 19% wagi brutto.

Dunajewski r. w.

53.

Ustawa z dnia 31. marca 1890,

o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Zniżenie opłat od przeniesienia własności nieruchomości i służebności na równi z niemiejącymi.

§. 1.

Gdy prawo własności, lub gdy służebności używania lub użytkowania nieruchomości przenoszą

rodzice na dzieci swoje prawe i nieprawe lub na ich potomków i odwrotnie;

rodzice na osoby z ich dziećmi małżeństwo zawierające lub małżeństwem już połączone;

ojczym i macocha na pasierbów i pasierbice a przysposobiciela na dzieci przybrane;

małżonkowie nie separowani lub nie rozwiedzeni, między sobą,

natenczas — o ile przenoszona nieruchomością jest budynek, przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany, albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą sam właściciel lub jego rodzina przy pomocy lub bez pomocy sług lub wyrobników uprawiała, albo realność, która tylko dla tego nie jest uprawiana w sposób powyższy, ponieważ pociągnięta jest do egzekucji lub ponieważ właściciel zostaje pod opieką lub kuratelą — składa się następujące opłaty bezpośrednie:

1. Jeżeli przeniesienie następuje na mocy darowizny, kontraktu przedślubnego lub z powodu śmierci, wartość nieruchomości nie przewyższa 500 zł. a zarazem cały czysty majątek, który się przenosi, nie przewyższa tej wartości — tylko jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia, po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje.

2. Jeżeli w przypadkach pod liczbą 1 wzmiankowanych, wartość nieruchomości nie przewyższa sumy 4000 zł. — jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje, tudzież $1\frac{1}{2}$ od sta bez dodatku od wartości nieruchomości a względnie rzeczonych służebności.

3. Jeżeli przeniesienie nieruchomości, której wartość nie przewyższa 8000 zł., następuje na mocy czynności prawnej między żyjącymi, odpłatnie lub nieodpłatnie i o ile ulgi pod liczbami 1 i 2 nie mogą być zastosowane — jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia, po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje, tudzież $1\frac{1}{2}$ od sta z dodatkiem od wartości nieruchomości a względnie rzeczonych służebności.

§. 2.

Przeniesienie własności lub współwłasności nieruchomości na mocy kontraktu przedślubnego (pozycja 42 taryfy do ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50), jeżeli nie doznaje większych ulg w myśl §. 1go, podlega takiej opłacie, jak kontrakty pod tytułem darmym.

§. 3.

Do kontraktów między rodzeństwem i ich potomkami lub osobami w §. 1 wzmiankowanymi co

do działu takich nieruchomości, które na nich spadają ze spuścizny po rodzicach lub innej osobie w §. 1 wzmiankowanej, po przysądzeniu a nawet po poprzedniczym zahipotekowaniu wspólnej własności zawartych, stosują się postanowienia §. 4go rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 53).

§. 4.

Opłatę od spadków, do których stosuje się dobrodziejstwo §. 1go, l. 1, wymierzać należy i składać w myśl §. 6go C ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 5.

O ile w §§. 1 aż do 4 nie są przepisane odmienne postanowienia, stosują się do przeniesień tamże wzmiankowanych przepisy ogólne ustaw o opłatach a w szczególności także przepisy rozporządzenia z dnia 3. maja 1850 (Dz. u. p. Nr. 181), dotyczące się darowania opłat, jakoteż odnośnych rozporządzeń dodatkowych.

Również zatrzymują moc swoją ulgi dla Tyrolu i Vorarlbergu w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 11. stycznia 1860 i ustęp 12 rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. maja 1859 (Dz. u. p. Nr. 89).

II.

Zmiana pozycji 57 taryfy A i B do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Z a k ł a d.

§. 6.

Zakład podlega opłacie według skali III. Za podstawę do wymierzenia opłaty służy stawka, jeżeli zaś są rozmaite stawki, wyższa. Jeżeli na podstawie zakładu następuje przeniesienie własności albo służebności używania lub użytkowania nieruchomości, dokument prawny podlega stęplowi w kwocie 50 c. od każdego arkusza, czynność prawna zaś opłatom ustanowionym za przeniesienie nieruchomości lub rzeczonych służebności.

Jeżeli zakład według prawa cywilnego uważać należy za darowiznę, natenczas podlega on tej opłacie co inne darowizny.

§. 7.

Od zakładów na wyścigach, regattach itp., w których pośredniczą osobne przedsiębiorstwa (totalisateur), opłacać mają te przedsiębiorstwa bezpośrednio w odstępach czasu, które ministerstwo skarbu oznaczy, podatek wynoszący 5 od sta ogólnej sumy stawek.

Do przedsiębiorstw tych stosować należy §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Loterye, losowania, ciągnięcia, pożyczki loteryjne.

§. 8.

Udział w loteryach, losowaniach, ciągnięciach jest przedmiotem opłaty, którą pobiera się po części przed nadaniem prawa do gry, a przeto, jeżeli takowe wynika z emisji losów, przed emisją tychże, po części po ciągnięciu.

- a) Co do loteryj, których przedmiotem są towary, kosztowności, efekta itp. a do których należy także emisja kart rocznych, jakimi Towarzystwa sztuk pięknych itp. nadają prawo udziału w swoich losowaniach, przedsiębiorstwo gry winno złożyć bezpośrednio jeszcze przed losowaniem opłatę według skali II przypadającą od sumy ogólnej wszystkich pojedynczych wkładek w planie gry zawarowanych i bez względu na dochód ze zbycia.

Losy loteryj fantowych, które odbywają się na cele dobroczynne, albo w których ogólna suma wkładek nie przenosi kwoty 500 zł., są wolne od opłaty w ustępie powyższym ustanowionej.

Postanowienia te nie naruszają przepisów loteryjnych, dotyczących się takich losowań.

- b) Loterye rządowe, losowania zapisów dłużnych połączonych z premiami i inne losowania podlegają po ciągnięciu opłacie od wygran w gotówce, w monetach krajowych lub zagranicznych złotych lub zagranicznych srebrnych, albo w papierach publicznych, wynoszącej 20 od sta, z potrąceniem wkładki do gry, to jest kwoty imiennej losu.

Wartość tych wygran obliczać należy ze względu na datę losowania według przepisu §. 51go ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i §. 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Wymierza się podług stopnia wartości, stopnie zaś wzrastają co 5 złotych, przyczem reszta, wynosząca 1 złoty lub więcej, liczy się za cały stopień a tej, która wynosi mniej jak 1 złoty, nie bierze się w rachubę.

Ustępy powyższe nie stosują się do wygran w papierach publicznych XIV. loteryi

rządowej na cele dobroczynne dla wojska wspólnego.

- c) Od wygran na loteryi liczbowej wynosi opłata 15 od sta bez potrącenia stawki i bez zaokrąglenia. Wygrane, wynoszące mniej jak 2 zł., są bezwarunkowo wolne od opłaty.

Gdy po obliczeniu tej opłaty wypadną ułamki, wynoszące mniej jak 1 cent, nie biorą się w rachubę.

§. 9.

Opłaty w §. 8, ustępy *b* i *c* ustanowione potrącać mają przedsiębiorstwa gry (co do loteryi liczbowej urzędy loteryjne i kolektanci loteryjni) z wygran, według planu gry przypadających i składać je winny bezpośrednio w terminie płatności wygran.

Potwierdzenia odbioru wypłaconych wygran są wolne od opłat.

§. 10.

Opłaty ustanowione w §. 7, jakoteż w §. 8, ustępy *b* i *c*, nie podlegają dodatkowi nadzwyczajnemu.

III.

Zmiana w wymiarze udziałów donosicieli i imaczy w podwyższonych opłatach stepowych i bezpośrednich.

§. 11.

Udziały donosicieli i imaczy w podwyższonych opłatach stepowych i bezpośrednich (§. 94 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50) ustanawia się do tych przypadków, w których podwyższenie opłaty wymierzane być ma w dziesięcio- a względnie w pięćdziesięciokrotnej sumie prostej opłaty (z dodatkiem), dla donosicieli w jednej dwunastej, dla imaczy w jednej szóstej, do innych przypadków podwyższenia opłaty, dla donosicieli w jednej szóstej, dla imaczy w jednej trzeciej kwot, wpływających ponad miarę prostej opłaty (z dodatkiem).

Prawo do wzmiankowanych w ustępie pierwszym wynagrodzeń donosicieli i imaczy ustaje wtedy, jeżeli donosiciele lub imacze nie odebrali asygnowanego wynagrodzenia w przeciągu trzech miesięcy po otrzymaniu uwiadomienia.

Zresztą postanowienia §. 94go ustawy z dnia 9. lutego 1850 zatrzymują moc swoje.

IV.

Postanowienie końcowe.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1890, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 31. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

54.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 31. marca 1890,**

o uznaniu domu składowego ziemiańskiego w Innsbrucku za publiczny dom składowy z wolnym składem połączony w duchu ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64).

C. k. ministerstwo handlu rozporządzeniem z dnia 21. marca 1890, L. 11928 uznało w porozumieniu z c. k. ministerstwem skarbu ziemiański dom składowy w Innsbrucku, rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 2. lipca 1884, L. 24051 w porozumieniu z c. k. ministerstwem skarbu koncesyonowany, za publiczny, ze składem wolnym połączony dom składowy w duchu ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64).

Publiczny skład wolny przeznaczony jest do zachowywania towarów zagranicznych nieoclonionych (§. 2, lit. a u. o d. s.).

Nadzór nad nim i sprawowanie w nim służby urzędu dochodów niestałych poruczone zostało delegacyi komory głównej innsbruckiej, według obwieszczenia z dnia 28. listopada 1884 (Dz. u. p. Nr. 187) w ziemiańskim domu składowym w Innsbrucku zaprowadzonej.

Dunajewski r. w.

55.**Ustawa z dnia 2. kwietnia 1890,**

o udzieleniu zapomóg z funduszów państwa okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego dotkniętym niedostatkiem z powodu nieurodzaju.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu dalszego zaradzenia niedostatkowi w okolicach królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, dotkniętych przeszłorocznym nieurodzajem, wydał sumę 700.000 zł. z funduszów państwa w miarę rzeczywistej potrzeby na zapomogi niezwrotne dla ludności wiejskiej pomocy potrzebującej, mianowicie na kupno żywności i zboża na zasiew.

§. 2.

Zapomogi rozdawać mają c. k. Władze państwa z współdziałaniem zwierzchności gminnych.

§. 3.

Dokumenty, podania i protokoły, tyżące się zapomóg, które mają być udzielane, są wolne od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 9. kwietnia 1890.

56.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. marca 1890,

tyczące się postępowania celniczego w obrocie hafciarskim.

W wykonaniu punktu 4go oddziału Igo obwieszczenia z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 60), z Rządem królewsko węgierskim umówionego, wydają się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim pod względem postępowania celniczego w obrocie hafciarskim tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych następujące zarządzenia:

§. 1.

Obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych rozpada się na następujące rodzaje odmiennemu postępowaniu celniczemu podlegające:

1. Na obrót sztuk tkanin bawełnianych (surowych, bielonych, barwionych, tkanych w kilku barwach lub drukowanych), które wyprawdane są napowrót po wyhaftowaniu surowe lub z niezmiennym stanem apretury, jaki był przy wyprawdaniu i niepokrajane lub tylko podzielone na kawałki (kupony, odcinki) opatrzone każdy dwiema cechami tożsamości, i

2. na obrót takich tkanin bawełnianych, które po wyhaftowaniu są jeszcze bielone, na paski po-

krajane i otrzymują postać handlową a dopiero po takiej apreturze są napowrót wywożone.

§. 2.

W prośbach, które do dyrekcji skarbowej powiatowej według bliższego objaśnienia w §§. 4 i 17 zamieszczonego, podawać należy o pozwolenie do jednego z obrotów hafciarskich w §. 1 wzmiankowanych, oznajmić należy wyraźnie, czy zamierzony jest obrót w §. 1, l. 1, czy w §. 1, l. 2 wzmiankowany.

Tym osobom, którym pozwala się na obrót hafciarski według §. 1, l. 1, wolno jest sprowadzone tkaniny bawełniane i przędze bawełniane deklorować do postępowania celniczego albo razem albo oddzielnie, przeto osoby te już w odnośnej prośbie podać winny wyraźnie, jaki sposób deklaracji obierają, gdyż w każdym z tych obrotów komora cłowa odmiennych używa cech do oznaczenia tożsamości tkanin.

Do pierwszego przypadku stosują się postanowienia zamieszczonego niżej rozdziału *I A*, do ostatniego postanowienia rozdziału *I B*.

§. 3.

Pozwolenia do wszystkich rodzajów obrotu hafciarskiego tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych dawane będą na czas nieoznaczony, z zastrzeżeniem odwołania w razie nadużycia, a to osobom lub zakładom ze stanowiska urzędu dochodów niestałych na zaufanie zasługującym, które trudnią

się same hafciarstwem lub używają do tego hafciarzy najemnych, jakoteż pośrednikom pracy (faktorom, ferggerom) zasługującym na zaufanie ze stanowiska urzędu dochodów niestałych.

I. Obrót hafciarski tkanin bawełnianych surowych, bielonych, barwionych, tkanych w kilku barwach lub drukowanych i należącej do nich przędzy hafciarskiej z bawełny, gdy wywożona napowrót tkanina wyhaftowana jest w takim samym stanie jaki był przy wprowadzeniu, to jest surowa a względnie niezmieniona i niepokrajana albo tylko pokrajana na kawałki (kupony, odcinki), opatrzone każdy dwiema cechami tożsamości.

A. Deklaracja łączna tkanin i przędzy.

§. 4.

Strona, prosząca o pozwolenie do tego obrotu hafciarskiego, winna wystosować prośbę do właściwej ze względu na swoją siedzibę dyrekcji skarbowej powiatowej.

W prośbie tej, do której dołączony być ma konsens przemysłowy petenta, oznajmić należy wyraźnie, czy strona trudni się hafciarstwem sama, czy jest dla hafciarzy pośrednikiem pracy (faktorem, ferggerem), tudzież jaką kwotę zamierza strona złożyć na zabezpieczenie cła od tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, które chce sprowadzać, tudzież na której komorze towary do obrotu hafciarskiego przeznaczone mają być do wejścia i wyjścia ekspedywane.

Osoby, posiadające już pozwolenie do tego obrotu hafciarskiego nie potrzebują wprawdzie prosić o nowe; jednakże wszystkie zarządzenia niniejszego rozdziału mają być odtąd stosowane także do ich obrotu.

Tkaniny bawełniane i przędze bawełniane, sprowadzone, zanim rozporządzenie niniejsze nabyło mocy obowiązującej, wliczone będą w pierwszy półroczny peryod wchodu (trwający aż do 30. czerwca 1890).

§. 5.

Jeżeli zostanie stwierdzone, że strona, jak to w §. 3 jest zastrzeżone, zasługując na zaufanie, dyrekcja skarbowa powiatowa daje żądane pozwolenie i komorze a mianowicie, jeżeli szczególne względy służby cłowej nie stoją na przeszkodzie, tej, którą strona wymieniła, polca wykonywanie dla tego obrotu ekspedycji wchodowej i wychodowej.

Ekspedycją wchodową i wychodową dla obrotu pewnej strony zawsze tylko ta sama komora załatwiać może; do załatwiania obrotu jednej strony nie może być więcej komor przeznaczonych.

§. 6.

Potrzebne zabezpieczenie cła złożyć ma strona na wyznaczonej komorze w tej sumie, którą w prośbie oznaczyła, w gotówce lub papierach publicznych pewnych, albo dać ma kaucyą hipoteczną a to zanim się obrót hafciarski rozpocznie, t. j. zanim pierwsza pozycya wchodowa towarów będzie oznajmiona do postępowania celniczego.

Każdoczesne zabezpieczenie cła od wagi ogólnej wprowadzanych przędz bawełnianych i tkanin bawełnianych obliczać należy podług tego, jakie cło dla towarów Nru 132 taryfy, wprowadzanych z krajów najbardziej protegowanych będzie kiedykolwiek przepisane (obecnie 140 zł. od 100 kilogramów).

Strona, która złoży zabezpieczenie cła, otrzyma przepisane potwierdzenie.

§. 7.

Deklaracja tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, w obrocie hafciarskim wprowadzanych, którą złożyć należy na komorze pisemnie w dwóch egzemplarzach lub też ustnie (ustęp przedostatni niniejszego paragrafu) uczyniona być ma według objaśnienia w załączce A podanego, mianowicie zaś ma zawierać następujące szczegóły:

Ilość całych sztuk (kuponów, odcinków) tkaniny, które nie mają już być krajane;

wagę netto tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych razem;

dzień wprowadzenia;

rodzaj haftu, który na wprowadzonych tkaninach ma być wykonany a to według następujących podziałów:

a) haft misterny ręczny i szydełkowy;

b) haft ścięciem płaskim;

c) haft czołenkowy;

d) haft aplikacyjny.

Jeżeli wprowadzane sztuki tkaniny mają być dopiero dzielone na części (kupony, odcinki) mniejszej niż wprowadzana sztuka długości, strona oznajmiając ilość sztuk tkaniny, deklarować ma zamiast całej sztuki ilość tych odcinków i dokładnie wskazać komorze miejsca podziału.

Jednakże, aby ułatwić złożenie deklaracji według przepisów cłowych, pozwala się używać do tego także zagranicznych listów przesyłkowych, not komisyjnych itp. lub egzemplarzy tej deklaracji, które oddane były za granicą do wywozowej czynności urzędowej, o ile dokumenty te zawierają powyższe szczegóły do deklaracji cłowej potrzebne. Jeżeli zaś w nich czego niedostaje, odbiorca lub jego pełnomocnik winien je odpowiednio uzupełnić.

Ustna deklaracja tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych wprowadzanych w obrocie hafciarskim, dozwolona jest tylko w takim razie, jeżeli cło od wagi ogólnej wprowadzanych tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, które ma być zabezpieczone (§. 6) nie przenosi kwoty 15 zł. Deklaracją ustną zaciągnąć należy do księgi zanotowań.

Gdyby potrzebne było dodatkowe sprowadzenie samej przędzy, którą aż do dalszych zarządzeń wolno zamówić dodatkowo w ilości najwięcej 5 od sta wagi tkanin i przędz bawełnianych łącznie sprowadzonych, postąpić należy równie według przepisu niniejszego paragrafu, tylko komora winna w deklaracji towarów, którą strona ma złożyć, lub w poświadczeniu zanotowania, tyczącem się tkanin i przędz bawełnianych, poprzednio sprowadzonych, nadmienić o dodatkowym sprowadzeniu przędzy i w formie uwagi wyrazić ilość tej przędzy. Jeżeli strona żąda, żeby przędzę dodatkowo sprowadzoną rozłożono na kilka deklaracji lub potwierdzeń zanotowania, winna te ostatnie dokumenty złożyć a komora ilości częściowe przez stronę podane z powołaniem się na potwierdzenie zanotowania, zapisze w złożonych deklaracjach lub potwierdzeniach zanotowania w formie uwagi.

§. 8.

Komora bada tkaniny i przędzę pod względem rodzaju i ilości (§. 7), sprawdza podania stron i jeżeli deklaracją złożono na piśmie, potwierdza w wywodzie ich rzetelność, oblicza zabezpieczenie cła podług §. 6, opatruje każdą sztukę tkaniny a a względnie kawałki przez stronę wskazane na lewym górnym i na prawym dolnym końcu tkaniny (lub przeciwnie) cechą urzędową, której barwa zmienia się co pół roku (§. 10) i ilość wybitych cech zapisuje w wywodzie oględzin.

Okoliczność, że na tkaninie znajdują się już cechy tożsamości wybite przez komory zagraniczne, nie uwalnia komory od opatrzenia tkaniny cechami urzędowymi.

B. Jeżeli deklaracją złożono ustnie, komora wydaje stronie potwierdzenie zanotowania /./, w którym podać należy szczegóły wyvodu urzędowego tak samo jak wtedy, gdy deklaracja złożona jest na piśmie.

§. 9.

Za każdą razą, gdy strona składa deklaracją do wprowadzenia towarów, komora winna przekonać się, czy kwota zabezpieczenia cła, przypadająca na tkaniny i przędze tej strony, znajdujące się w krajach tutejszych, nie przewyższa kwoty złożonego zabezpieczenia cła.

Jeżeli ją przewyższa, postarać się należy, żeby kaucya została odpowiednio uzupełniona.

§. 10.

Co pół roku (dnia 1. stycznia i dnia 1. lipca) barwa cech do zabezpieczenia tożsamości tkaniny w obrocie hafciarskim zmieniać się będzie na wszystkich komorach jednakowo.

Barwę przeznacza za każdym razem c. k. ministerstwo skarbu i opatruje komory w barwniki.

Tkaniny, w przeciągu tego okresu wprowadzone, można aż do upływu pół roku, licząc od ostatniego dnia tego okresu półrocznego, wyprowadzić napowrót wyhaftowane. Np. tkaninę wprowadzoną dnia 2. stycznia 1891 trzeba wywieść najpóźniej aż do 31. grudnia 1891.

§. 11.

Tkaniny wyhaftowane, które mają być napowrót wywiezione, odstawić należy na komorę.

Komora, sprawdzwszy ilość sztuk tkaniny, przekonywa się, czy urzędowe znaki tożsamości są i czy są właściwe (czy każda sztuka jest po obu końcach opatrzona cechami i czy barwa ich odpowiada peryodowi cechowania) i bada wagę netto sztuk wyhaftowanych, którą równie jak ilość sztuk zapisać należy na odwrotnej stronie potwierdzenia zanotowania w rubrykach tamże wydrukowanych.

Zarazem winna komora w rubryce na rodzaj haftu zapisać tenże rodzaj po rozpoznaniu jakiego rodzaju użyto do wyhaftowania przedstawionych sztuk (haft misterny ręczny i szydełkowy, ścięciem płaskim, czołenkowy i aplikacyjny).

Tkaniny będące przedmiotem jednej deklaracji a względnie jednego potwierdzenia zanotowania, uszlachetniać można tylko jednym rodzajem haftu.

§. 12.

Wyprowadzenie za linią cłową tkanin napowrót przystawionych, winna komora według istniejących postanowień ogólnych nadzorować i potwierdzić.

§. 13.

Jeżeli oddano do wywozu wszystkie sztuki tkaniny zapisane w deklaracji lub potwierdzeniu zanotowania, albo jeżeli termin do wyprowadzenia napowrót, w §. 10 wyznaczony, już upłynął, komora przystępuje do likwidacji i zamknięcia rachunku.

W tym względzie postępować należy w sposób następujący:

Jeżeli ilość wyprowadzonych sztuk tkaniny a względnie kawałków zgadza się z ilością zanotowaną przy wprowadzeniu, odciąga się zbadaną zesumowaną wagę netto tkanin wyhaftowanych, które mają być wyprowadzone, od sumy wagi czy-

stej tkanin i przędzy przy wprowadzeniu zanotowanych, przyczem dla haftów ścięciem płaskim dozwala się na odpisanie wolnego od cła ubytku w ilości najwięcej 7 od sta, dla haftów zaś czołenkowych na odpisanie wolnego od cła ubytku w ilości najwięcej 4·5 od sta tychże haftów.

Jeżeli waga wyprowadzanych tkanin wyhaftowanych nie zmniejszyła się bardziej jak o tę różnicę, potwierdzenie zanotowania należy odebrać, przez co zabezpieczenie cła, dane dla odnośnej pozycji zanotowania wchodu, staje się znowu wolnem.

Jeżeli zaś waga wyprowadzonych tkanin wyhaftowanych zmniejszyła się bardziej jak o tę różnicę, ściągnąć należy od ilości niedostającej cło jak od przędzy według 126 numeru taryfy.

Co się tyczy haftu aplikacyjnego, to jest tego, w którym dwie warstwy tkaniny (np. tiul i muslin) łączą się za pomocą haftu, trzeba obie warstwy wykrojone lub nie wykrojone, jednakże tylko gdy jeszcze można rozpoznać, że są całami odcinkami i każdy ma na sobie dwie cechy tożsamości, liczyć za dwie sztuki i w tym przypadku, jeżeli wszystkie sztuki tkaniny, przy wprowadzeniu zapisane, potem znowu odpisuje się jako wyprowadzane, gdyby waga wyprowadzanych haftów aplikacyjnych była mniejsza, nie bierze się tego w rachubę.

Dla haftu misternego ręcznego i szydełkowego nie liczy się nic na ubytek przędzy.

§. 14.

Jeżeli ilość wyprowadzanych sztuk tkaniny lub kawałków jest mniejsza niż wprowadzonych, komora winna na podstawie zanotowanej przy wprowadzeniu wagi czystej obliczyć średnią wagę jednej sztuki. (Waga czysta podzielona przez ilość sztuk = wadze średniej).

Przez tę wagę średnią pomnożyć należy ilość sztuk tkaniny nie przystawionej do wprowadzenia. Od wagi tym sposobem otrzymanej ściągnąć należy cło według numeru 132 taryfy.

Zarazem ilość nie przystawionych napowrót sztuk tkaniny i obliczoną ich wagę czystą odciągnąć należy od odnośnej pozycji zanotowania do wchodu.

Ponieważ tym sposobem ilość sztuk wprowadzonych i wyprowadzonych przywiedziona jest do zgodności, przeto przy likwidacyi rachunku obrotu przez porównanie wagi czystej sztuk wprowadzonych i wyprowadzanych postępować należy według §. 13. (Porównaj także przykład w załączce A).

§. 15.

Tkaniny z zagranicy wprowadzone mogą także być wywiezione napowrót bez wyhaftowania na ob-

szarze cłowym. W przypadku tym ilość sztuk i ich wagę netto, którą zbadać należy przy wywozie bez wyhaftowania, odpisać należy od ilości przy wprowadzeniu zanotowanej.

Cechy znajdujące się na nich, po sprawdzeniu wprzód onychże właściwości, należy przekreślić na krzyż w sposób trwale widoczny.

Przy wyjściu za linią cłową postępować należy tak samo jak z tkaninami, które wyprowadza się wyhaftowane.

Co się tyczy przędzy, która nie została zużyta, komora może także odpisać przy wyprowadzeniu jej wagę netto a to, aż do dalszego zarządzenia w ilości aż do 5 od sta ogólnej wagi wprowadzonych przędz bawełnianych i tkanin bawełnianych. Jeżeli strona chce wyprowadzić napowrót większą od powyższej stopy procentowej ilość przędzy niezużytej, winna podać prośbę o to do Władzy skarbowej powiatowej a w niej wykazać w sposób wiarogodny, jakie okoliczności są przyczyną odesłania przędzy napowrót.

§. 16.

Potwierdzenia zanotowania, na których w terminie w §. 10 wzmiankowanym wywóz napowrót nie jest stwierdzony, uznać należy po upływie tego terminu za przepadłe i wygotować należy stanowczy rachunek z zabezpieczenia cła a względnie zarządzić co przepisy nakazują.

Przedłużenie tego terminu, jakoteż przeniesienie zanotowanych tkanin i przędz na inne deklaracje lub poświadczenia zanotowania miejsca mieć nie może.

B. Oddzielna deklaracja tkanin i przędzy.

§. 17.

Prośby o pozwolenie na utrzymywanie tego obrotu podlegają warunkom i formalnościom (§§. 4 i 5) przepisany dla obrotu pod A wzmiankowanego.

Zabezpieczenie cła od wagi wprowadzanych tkanin bawełnianych obliczać należy za każdym razem podług cła 132 numeru taryfy od przywozu z krajów największej przychylności doznających (obecnie 140 zł. od 100 kilogramów), od wagi zaś wprowadzanych przędz bawełnianych podług cła Nr. 126 taryfy (obecnie 24 zł. od 100 kilogramów). Zabezpieczenie złożyć należy podług przepisów §. 6go.

Jeżeli w ciągu półroczia okaże się, że ilości wprowadzane są większe od wyprowadzanych, kaucją złożoną należy uzupełnić.

§. 18.

Strony, którym utrzymywanie tego obrotu hafciarskiego zostało dozwolone, otrzymają od komory mającej czynności urzędowe z materiałami wprowadzanymi i wyprowadzanymi załatwiać, arkusz rachunkowy dla wprowadzanych tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych podług wzoru *C* ułożony, na którym, w miejscu do tego przeznaczonym, komora wpisze rodzaj haftu (§. 7) przez stronę zamierzony.

Jeżeli strona chce używać wprowadzonych tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych do rozmaitych rodzajów haftu, winna z jednoczesnym wymienieniem przeznaczonej dla każdego rodzaju haftu części złożonego przez siebie zabezpieczenia cła, deklarować komorze oddzielnie według tych rodzajów haftu, ilości wprowadzonych tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, komora wystawia następnie stronie odpowiednią rodzajom haftu ilość arkuszy rachunkowych (wzór *C*), w których zapisać należy przeznaczoną dla tego rodzaju haftu kwotę częściową złożonego zabezpieczenia cła tudzież ilości wprowadzonych tkanin i przędz podzielone już według osobnych rodzajów haftu.

Komora otwiera dla strony w miejsce przepisane dotychczas utrzymywania księgi zanotowań, rachunek urzędowy podług wzoru *D* lub do rozmaitych rodzajów haftu, kilka takich rachunków.

§. 19.

Przędzę bawełnianą do haftu potrzebną można sprowadzać bez tkaniny lub też razem z tkaniną. W każdym razie strona winna przędze przeznaczone do każdego z osobna rodzaju haftu deklarować oddzielnie a to na piśmie w jednym wygotowaniu.

Deklaracja ta podawać ma nadto wagę brutto rodzajów przędzy, jakoteż wagę ich netto. Wagę netto podawać należy zresztą oddzielnie według następujących rodzajów jakości:

- a) Wagę netto przędz w pakietach (licząc także papier i wiązadła);
- b) wagę netto przędz w motkach bez owinięcia.

Wagę netto przędz wzmiankowanych pod *a*) i *b*) stwierdzić należy przez zważenie;

- c) wagę netto przędz na cewkach. Wagę netto przędz na cewkach badać można według żądania strony albo przez odważenie albo przez doliczenie ustawowych odsetek na tarę. Gdy przędze deklarowane są jako przędze na cewkach, komora ma zbadać i przekonać się, czy cewki papierowe zupełnie przez cały kłębek przechodzą; tylko w tym ostatnim przypadku zapisać należy przędze w rachunku jak przędze na cewkach, w przeciwnym razie za-

pisuje się je jako przędze w motkach bez opakowania.

§. 20.

Sprawdziwszy deklaracją towarową a według okoliczności zarządziwszy jej sprostowanie, komora zapisuje szczegóły teje w przeznaczonych na to rubrykach arkusza rachunkowego *C* i rachunku urzędowego *D* i wymierza zarazem zabezpieczenie cła na sprowadzoną przędzę przypadające, w czym trzymać się należy postanowienia §. 17, ustęp 3.

§. 21.

Tkaniny wprowadzane w obrocie hafciarskim deklarować należy piśmiennie w jednym egzemplarzu podług wagi brutto i netto, podając jednak zarazem także ilość sztuk (§. 7).

Po sprawdzeniu a w razie potrzeby sprostowaniu deklaracji towarowej komora opatruje każdą w szczególności sztukę tkaniny osobnemi cechami tożsamości przepisane do obrotu pod *B* (§§. 2 i 8).

Zbadaną wagę i ilość sztuk zapisuje komora w arkuszu lub arkuszach rachunkowych (*C*), trzymając się przepisów podanych w §. 18.

Te ostatnie szczegóły przynosi komora do rachunku urzędowego a według okoliczności do rachunków urzędowych (Wzór *D*).

§. 22.

Kwotę cła od tkaniny przypadającą obliczyć należy i wpisać podług wagi netto z zastosowaniem się do postanowienia §. 17.

Pod względem kontroli nad tem, żeby kaucyi nie przekroczone, postępować należy według §. 17, ustęp 3.

§. 23.

Tkaniny wprowadzone można wywozić napowrót wyhaftowane lub niewyhaftowane; aż do dalszego rozporządzenia wolno także stronie przędzę nie zużytą do wyhaftowania, o ile ilość jej nie przenosi 10 od sta ogólnej wagi przędz wprowadzonych, wywieść napowrót lub za okazaniem jej na komorze przenieść na najbliższy rachunek (§. 28).

Jeżeli ilość przędzy, która ma być wywieziona napowrót lub przeniesiona na najbliższy rachunek, przynosi powyższą stopę procentową, strona winna wpród podać prośbę o to do Władzy skarbowej powiatowej a w prośbie wykazać w sposób wiarygodny, jakie okoliczności są przyczyną odesłania napowrót lub przeniesienia.

Termin do wywiezienia jest ten sam co podany w §. 10.

a) Wywożenie napowrót tkanin po wyhaftowaniu.

§. 24.

Pisemna deklaracja wywozowa strony podawać ma tkaniny do wywiezienia napowrót przeznaczone oddzielnie podług rodzaju haftu i barwy cechy a oraz wagę netto na każdą z osobna z tych pozycyj przypadającą i ilość sztuk tkanin wyhaftowanych.

Po przystawieniu tkanin wyhaftowanych do wywiezienia napowrót komora winna przekonać się, czy cechy tożsamości znajdują się po obu końcach sztuk lub kawałków a to w barwie właściwej odnośnemu peryodowi wywozu i w formie przepisanej dla obrotu B (§. 2) tudzież w jaki sposób tkaniny są wyhaftowane, czy jestto haft misterny ręczny, szydełkowy, ścięciem płaskim, czołenkowy lub aplikacyjny.

Komora sprawdziwszy deklaracją tkanin przystawionych do wywiezienia napowrót i potwierdziwszy jej rzetelność spisaniem wywozu rewizyjnej, zapisuje w przeznaczonych na to rubrykach arkusza rachunkowego C peryodu przywozu barwie cech odpowiadającego, tudzież w rachunku urzędowym D ilość sztuk i wagę netto wyprawdzanych tkanin wyhaftowanych, nadzoruje i potwierdza wyprowadzenie według istniejących ogólnych przepisów.

§. 25.

W takim razie, jeżeli strona domaga się zwrotu odpowiedniej części zabezpieczenia cła, złożonego w gotówce lub papierach publicznych, obliczyć należy jak najdokładniej tę kwotę częściową cła, o którą dane zabezpieczenie cła stało się wolnem w skutek wyprowadzenia napowrót tkanin uszlachetnionych. W tym celu komora winna na każde 190 kilogramów tkanin wyprawdzanych po wyhaftowaniu liczyć kwotę 82 zł. jako tymczasowo wolne zabezpieczenie cła i odpowiednio to ostatnie wymierzyć.

b) Wywożenie napowrót tkanin niewyhaftowanych.

§. 26.

Gdy tkaniny niewyhaftowane mają być napowrót wywiezione, komora winna przekonać się o właściwości cech tożsamości i ich barwy, zbadać deklarowaną przez stronę ilość sztuk i ich wagę netto i potwierdzić spisaniem wywozu.

Następnie zbadane szczegóły te wpisać należy do odpowiedniego rachunku w rubrykach przeznaczonych na to dla tkanin (Nr. 13 — 15).

Cechy znajdujące się na nich, po sprawdzeniu wprzód onychże właściwości, należy przekreślić na krzyż w sposób trwale widoczny.

Wyjście należy według przepisu dozorować i potwierdzić.

c) Wywożenie napowrót przędzy nie zużytej.

§. 27.

Komora bada, według okoliczności po nadejściu odnośnego pozwolenia Władzy skarbowej powiatowej (§. 23) sposób opakowania i wagę netto przędzy do wywiezienia napowrót przystawionych a które deklarować należy piśmiennie i zapisuje wagę w przeznaczony na to rubryce przędzy (Nr. 17 — 19).

Wyjście przędzy należy według przepisu dozorować i potwierdzić.

d) Przeniesienie przędzy nie zużytej na najbliższy okres rachunkowy.

§. 28.

Stronie wolno także przędzę nie użytą w ciągu okresu rachunkowego przenieść na następny okres rachunkowy.

W tym celu winna strona przy czynności urzędowej zlikwidowania bieżącego rachunku pokazać komorze przędzę nie użytą. Komora bada, według okoliczności po nadejściu odnośnego pozwolenia Władzy skarbowej powiatowej (§. 23) sposób opakowania i wagę netto tej przędzy i zapisuje tę wagę w rubryce arkusza rachunkowego, przeznaczony dla przędzy nie zużytej napowrót wywożonej. W tymże arkuszu rachunkowym postępuje się z przędzą, która ma być przeniesiona na następny okres rachunkowy, ściśle tak samo, jak gdyby przystawiona była do wywiezienia napowrót.

Czyniąc powyższy zapisek jednocześnie otwiera komora stronie arkusz rachunkowy na następny półroczny okres wprowadzenia i zapisuje w nim wagę przędzy według przepisu §. 19.

e) Oclenie tkanin nie zużytych w obrocie hafciarskim których tożsamość jest stwierdzona.

§. 29.

Jeżeli strona chce zostawić w krajach tutejszych sztuki tkaniny zapisane w rachunku obrotu hafciarskiego, winna zawsze przystawić je na komorę i deklarować według taryfy w dwóch wygotowaniach. Komora bada wagę netto i ilość sztuk i zapisuje te szczegóły w rubrykach arkusza rachunkowego „Tkaniny niewyhaftowane napowrót wywiezione lub do wprowadzenia ocłone“ (Nr. 13 — 15) arkusza rachunkowego.

Następnie przekreśla się na krzyż cechy tożsamości i ściąga się kwotę cła przypadającą według taryfy od sztuk tkaniny.

Sztek tkaniny już wyhaftowanych nie można poddawać temu postępowaniu.

f) Likwidacja rachunku.

§. 30.

Zamknięcie i likwidację rachunku czynić ma komora po upływie terminu w §. 10 oznaczonego w każdym razie, lub też po zupełnem wyczerpaniu rachunku (C) przez uskutecznione wprzód wywiezienie napowrót towarów wprowadzonych, na żądanie strony, w sposób następujący:

Najprzód sumuje komora pozycje zapisku wchodowego umieszczone w rubrykach arkusza rachunkowego lub arkuszy rachunkowych „przędza w pakietach“, „przędza bez opakowania“ i „przędza na cewkach“.

Podobnie sumuje komora ilość sztuk i wagę netto tkanin do wprowadzenia przedstawionych.

Następnie pozycje w rubrykach dla nie zużytych w obrocie hafciarskim przędz i tkanin (rubryki Nr. 13—18) podane umieszcza się w takichże samych rubrykach zapisku wchodowego i odciąga się je od sum tamże już zapisanych.

Potem od otrzymanej wagi ogólnej przędz w pakietach odciąga się dwa od sta na wagę opakowania, od wagi „przędz na cewkach“ (tylko dla haftu czołenkowego) 6 od sta na wagę cewek papierowych — jednakże tylko wtedy, jeżeli cewki te przechodziły zupełnie przez cały kłębek.

Teraz sumuje komora:

- a) dla haftu misternego ręcznego i szydełkowego, dla haftu ścięciem płaskim i dla haftu aplikacyjnego czystą wagę netto „przędz w pakietach“ i „przędz bez opakowania“;
- b) dla haftu czołenkowego czystą wagę netto „przędz w pakietach“, „przędz bez opakowania“ i „przędz na cewkach“.

W arkuszu rachunkowym dla tkanin wyhaftowanych ścięciem płaskim potrąca komora z ogólnej wagi netto 20 od sta a w arkuszu rachunkowym dla tkanin uszlachetnionych haftem czołenkowym potrąca z ogólnej wagi netto przędz (także i od przędz na cewkach) 8 od sta na odpadki przędzy.

Dla haftu misternego ręcznego i szydełkowego, jakoteż dla haftu aplikacyjnego nie liczy się nic na odpadek przędzy.

§. 31.

Po wykonaniu tych działań rachunkowych w arkuszu rachunkowym na stronie wejścia (porównaj przykład w załączce C), sumuje komora ilość sztuk i wagę netto tkanin, które wywieziono wyhaftowane.

Od tej wagi ogólnej netto tkanin, które wyhaftowane wywieziono, odciąga się ogólną wagę netto tkanin wprowadzonych, którą według instrukcji §. 30 znaleziono na stronie wejścia w arkuszu rachunkowym.

Reszta tym sposobem otrzymana przedstawia wagę przędz zużytych w obrocie hafciarskim i jeżeli obrót był prawidłowy, powinna być taka sama lub większa jak ogólna waga netto przędz przy wprowadzeniu zanotowanych.

§. 32.

Jeżeli ilość zsumowanych na stronie wyjścia sztuk tkanin po wyhaftowaniu wyprowadzonych, zgadza się z ilością sztuk zsumowaną na stronie wejścia i jeżeli waga przędzy znaleziona na stronie wejścia nie jest większa od zapisanej na stronie wyjścia, należy arkusz rachunkowy jako wyczerpany uchylić a zabezpieczenie cłowe na niego przypadające, staje się całkiem wolne.

Jeżeli waga przędzy na stronie wejścia znaleziona jest większa od zapisanej stronie wyjścia, różnicę poddać należy oczeniu dla przędzy przepisanej według numeru 126 taryfy. Przypadającą kwotę cła należy stanowczo ściągnąć.

§. 33.

Jeżeli ilość sztuk tkanin zapisanych na stronie wyjścia w rubrykach Nr. 11 i 12 (dla tkanin wywożonych napowrót po wyhaftowaniu) i Nr. 13 i 14 (dla tkanin nie zużytych w obrocie hafciarskim) nie zgadza się z ilością sztuk zanotowanych przy wprowadzeniu, to jest jeżeli mniej sztuk tkaniny wyszło niż było przy wprowadzeniu zapisanych, obliczyć należy dla każdej niedostającej sztuki cło według numeru 132 taryfy przypadające od wagi 800 gramów i takowe stanowczo ściągnąć.

Tę wagę tkaniny, którą pomnożyć należy przez ilość sztuk niedostających, odciąga się od ogólnej wagi netto tkanin wprowadzonych, podobnie ilość sztuk tkanin zanotowanych przy wprowadzeniu zmniejszyć należy o ilość sztuk niedostających, poczem postępuje się według §. 32.

II. Obrót hafciarski tkanin bawełnianych surowych i przędzy bawełnianej pod warunkiem wywiezienia napowrót tkanin wyhaftowanych bielonych, pokrajanych i w postaci handlowej.

§. 34.

Fabrykanci haftów (nie zaś ferggerzy) mogą w myśl przepisów §§. 4 i 5 prosić o pozwolenie do utrzymywania obrotu hafciarskiego tkanin bawełnianych surowych i przędz bawełnianych pod warunkiem wywiezienia napowrót tkanin wyhaftowanych wybielonych, pokrajanych i w postaci handlowej.

Do sprowadzania tkanin bawełnianych surowych i przędz do haftu, które w obrocie tym deklarować należy zawsze oddzielnie, stosują się pod względem próśb, które mają być podawane, udzielania pozwoleń, zabezpieczania cła, które składać należy i deklaracji wchodowej towarów przepisy §§. 4, 5, 17 — 22.

§. 35.

Dla obrotu hafciarskiego tego rodzaju wyznaczony będzie również za każdym razem półroczny okres notowania (poczynający się dnia 1. stycznia i dnia 1. lipca każdego roku), podczas gdy cecha tożsamości na tkaninach wybijana, której barwa również co pół roku się zmienia, będzie ważna do wywiezienia napowrót tkanin wyhaftowanych i wybielonych itd. rok jeden licząc go od ostatniego dnia okresu zanotowania wejścia.

Notowanie na komorze tego obrotu hafciarskiego rozpada się na dwa okresy:

Pierwszy obejmuje notowanie wejścia tkanin i przędz i haftowanie bez dalszej apretury.

Po wyhaftowaniu tkanin surowych trzeba te tkaniny surowe wyhaftowane, bardziej nie uszlachetnione, przystawić na komorę w celu kontroli urzędowej najpóźniej w przeciągu terminu rocznego w paragrafie powyższym ustanowionego.

Dla tego pierwszego peryodu obowiązującymi są wszystkie przepisy §§. 17 aż do 21 dotyczące się obrotu hafciarskiego pod *B* traktowanego z wyjątkiem terminu (§. 35).

W szczególności wolno stronom także wywozić napowrót sztuki tkaniny nie wyhaftowane (§. 26), tudzież przędzę nie zużytą (§. 28) lub sprowadzoną tkaninę surową lub w pierwotnym stanie apretury.

Materyał nie zużyty lub hafty nie poddane dalszej apreturze wolno jednak wywieść napowrót

tylko w przeciągu pół roku, licząc od upływu okresu zanotowania wejścia.

Wywiezienie napowrót takich tkanin, przędz lub haftów zanotować należy na ostatniej stronie arkusza rachunkowego *C*.

§. 37.

Drugi okres kontroli zaczyna się od przystawienia tkanin surowych wyhaftowanych na komorę a kończy się (po upływie rocznego terminu do wywiezienia napowrót) z zamknięciem rachunku całego obrotu w odnośnym okresie.

Przystawione na komorę tkaniny surowo wyhaftowane, które w krajach tutejszych mają być jeszcze bardziej uszlachetnione, zapisać należy na ostatniej stronie arkusza rachunkowego *C* według ilości sztuk i ogólnej wagi netto w taki sam sposób, jak to w rozdziale *B* jest postanowione.

Ilość sztuk i wagi netto zapisuje się tu z urzędu. Przez to zapisanie a względnie odpisanie z urzędu odpada składanie piśmiennej deklaracji towarowej do wywozu a tem samem czynność urzędowa wywozowa staje się nateraz niepotrzebną.

Po tem zapisaniu na ostatniej stronie arkusza rachunkowego *C* winna komora przenieść wagę netto tkanin surowych wyhaftowanych a mianowicie każdego z osobna rodzaju haftu do książeczki rachunkowej *E*, która będzie stronie wręczona a tkaniny surowe wyhaftowane, jeżeli mają być dalej pocięte (na wstążki, paski itp.) opatrzeć w kierunku pionowym do wyhaftowanych pasków po obu końcach każdego z osobna haftu cechą wałkową tej barwy, która jest ważna w okresie zanotowania wejścia.

Tych tkanin surowych wyhaftowanych, które bez cięcia na paski mają być poddane dalszej apreturze, nie trzeba oznaczać cechą wałkową.

Następnie wydaje się stronie napowrót arkusz rachunkowy *C* i książeczkę rachunkową *E*. Komora zaś otwiera u siebie rachunek urzędowy *F*.

§. 38.

Przy wywożeniu napowrót haftów poddanych dalszej apreturze, wybielonych, pokrajanych i w postaci handlowej (pasków, wstążek, festonów, firanek itp.), owinięcie tychże w proste paski papierowe, wstążeczki i bibułkę nie bierze się na uwagę, stanowi bowiem kompensatę za ubytek na wadze w skutek rozcięcia, wyklócia, wykrojenia lub ząbkowania.

Jeżeli hafty przyrządzone gotowe do wywiezienia napowrót zapakowane są jeszcze w pudełkach, w każdym pudełku umieszczać wolno tylko hafty tego samego rodzaju. Na każdym z tych pudełek strona napisać ma wagę netto tego opakowania,

Przy badaniu, które odbywać się ma na komorze, przekonać się należy najprzód o właściwości cech tożsamości na każdym z osobna kawałku haftu (pasku, wstążce itp.) a co do towarów sortowanych, jakoteż co do wagi tary i netto kontrola ograniczyć się może do stosownych prób wyrwykowych.

Wagę netto haftów oznaczyć należy przez odciążenie wagi opakowań od wagi ogólnej towarów tak opakowanych i przysposobionych.

Strona może jednak przed zapakowaniem haftów w pudełka prosić o oznaczenie przez oględziny w domu wagi haftów owiniętych tylko w paski papierowe, wstążki lub bibułkę.

W tym celu winna strona w każdym z osobna przypadku podać do właściwej Władzy skarbowej powiatowej prośbę o pozwolenie na oględziny domowe i zobowiązać się do zapłacenia należności z tem połączonych.

Jeżeli odbywają się oględziny domowe, można potem hafty rozmaitego rodzaju zapakować w tem samem pudełku.

W takim jednak razie hafty zapakowane być winny napowrót w pudełka pod dozorem urzędowym a delegaci komory, którym oględziny domowe były poruczone, winni przygotowane do wysłania zabite paki itp. opatrzyć zamknięciem urzędowym do przewozu za linią cłową i do dalszej przepisanej czynności urzędowej wywozowej. Jeżeli ta komora, przez którą odbywa się obrót hafciarski, ma siedzibę nie na granicy, zastosować należy postępowanie z cedulą przewodnią.

§. 39.

Na podstawie piśmiennej deklaracji wywozowej przez stronę złożonej, którą należy urzędownie zbadać i wywodem urzędowym potwierdzić a według okoliczności sprostować, zapisuje komora wagę brutto i netto haftów przysposobionych (§. 39) na stronicy wyjścia książeczki rachunkowej *E* w rubrykach, które się tamże znajdują.

Wyjście towarów należy według przepisów cłowych nadzorować i potwierdzić.

§. 40.

Po upływie terminu jednorocznego do wywiezienia napowrót albo gdy w książeczce rachunkowej *E* wszystkie pozycje zanotowane do wyjścia zostaną wprzód wyczerpane, przystąpić należy do likwidacji rachunku.

W tym celu strona przedstawić ma komorze arkusz a względnie arkusze rachunkowe *C* i książeczkę rachunkową *E*. Gdyby zaniedbano przedstawić tych dowodów rachunkowych likwidacja nastą-

pić ma z urzędu na podstawie rachunków urzędowych *D* i *F* tudzież odnośnych dokumentów urzędowych.

§. 41.

Najprzód zamknąć należy książeczkę rachunkową *E* w sposób następujący:

Zapisane na stronicy wejścia tej książeczki podług rodzajów haftu rozgatunkowane pozycje pojedyncze wagi netto surowych kawałków haftu i zapisane na stronicy wyjścia w odpowiednich rubrykach wagi netto haftów, które gotowe przysposobione wyprowadzono, należy zsumować — każdą rubrykę oddzielnie.

Jako równoważnik za stratę na wadze przez biczenie tkaniny dolicza się 2 od sta wagi netto haftów zapisanych na stronicy wyjścia.*)

Jeżeli znaleziona tym sposobem waga tkanin wywiezionych równa się stojącej na stronicy wejścia wadze netto lub ją przewyższa, w takim razie uważać należy ten rachunek częściowy za załatwiony.

Jeżeli ta waga netto na stronicy wejścia jest większa niż waga netto na stronicy wyjścia, postąpić należy według §. 43.

§. 42.

Gdy wszystkie rubryki wejścia i wyjścia na kartkach książeczki rachunkowej *E* zostaną w taki sposób obliczone, przystąpić należy do likwidacji arkusza a względnie arkuszy rachunkowych *C*.

W tym celu najprzód według przepisów §§. 26 i 29 odpisuje się w tym lub w tych arkuszach rachunkowych ilości tkaniny, które bez wyhaftowania wywieziono napowrót lub które były przystawione na komorę celem pozostawienia w krajach tutejszych.

Następnie podane na stronie wyjścia w rachunku *C* wagi netto i ilości kawałków tkanin surowych wyhaftowanych, które w swoim czasie przeniesiono do rachunku *E*, należy zsumować, przy czem przekonać się trzeba, czy zostały dokładnie i całkowicie do arkusza *E* przeniesione.

Gdy książeczka rachunkowa *E* na podstawie zamknięcia (§. 41) jest wyczerpana i jeżeli ilość sztuk tkanin surowych wyhaftowanych na stronicy wyjścia w rachunku *C*, których wagę netto do rachunku *E* przeniesiono, zgadza się z ilością sztuk zanotowanych do wejścia w rachunku *C*, dalsze zamknięcie tego rachunku *C* skutecznie należy podług §§. 30 i n.

Gdyby odpowiadająca wagom tkaniny przeniesionym do arkusza *E* ilość sztuk na stronicy wyj-

*) Wagę netto haftów zapisanych na stronicy wyjścia o 2 od sta powiększoną otrzymuje się mnożąc tę wagę netto przez 100 a następnie dzieląc przez 98.

ścia w arkuszu *C* była mniejsza od wykazanej na stronie wejścia w tymże arkuszu rachunkowym *C*, natenczas od ilości niedostającej ściągać należy cło według §. 33.

§. 43.

Pozostaje teraz załatwienie takiego przypadku, gdy powiększona o 2 od sta waga netto haftów zanotowanych na stronie wyjścia w rachunku *E* jako wywiezionych jest mniejsza niż waga netto tkanin zapisanych na stronie wejścia tego samego rachunku. Przypadek ten miałby miejsce, gdyby strona ilość tkaniny, którą surową wyhaftowaną przystawiła na komorę do zanotowania w rachunku *E*, pozostawiła w krajach tutejszych, w którymto razie opłacić należy cło.

W przypadku tym ściągnąć należy od różnicy w wadze cło według Nr. 132 taryfy w kwocie 140 zł. od 100 kilogramów.

III. Badanie wagi w obrocie hafciarskim i zamykanie rachunków urzędowych.

§. 44.

Oznaczenia wagi netto, które mają być podane w deklaracjach towarowych strony i w książeczkach rachunkowych, wyrażone być powinny z dokładnością aż do dwóch cyfr dziesiętnych.

Rachunki urzędowe dla wszystkich rodzajów obrotu hafciarskiego mające tę samą numeracją co arkusze rachunkowe strony a względnie książeczki rachunkowe strony, rozpoczynając się na nowo z początkiem każdego półrocznego okresu przywozu, zamykać należy w sposób całkiem taki sam, jak książeczki rachunkowe strony.

Nadsyłając zamknięte rachunki urzędowe do Władzy cenzorskiej, przydać należy wszystkie dokumenty do nich należące jako załączki do tych rachunków. Załączki numeruje się w rachunku urzędowym liczbami bieżącymi w miarę nadchodzących oznajmień.

IV. Postępowanie z haftami wprowadzanymi do dodatkowego wyhaftowania.

§. 45.

Osoby, którym na zasadzie niniejszego rozporządzenia dozwolone zostało utrzymywanie obrotu hafciarskiego, mogą wyhaftowane tkaniny bawełniane, które w obrocie hafciarskim zostały na obszarze cłowym wyhaftowane — o czym przekonac się można z przekreślonych na krzyż cech tożsamości na tkaninach umieszczonych, wprowadzać napowrót w obrocie hafciarskim do poprawienia, lub dohaftowania z przydaniem lub bez przydania przędzy do tego potrzebnej. W takim razie sztuki haftu należy ocechować na nowo.

Obrót ten podlega przepisom podanym wyżej pod I. A dla obrotu hafciarskiego z tą różnicą, że zabezpieczenie cła złożyć należy według Nr. 133 taryfy a towary nie wywiezione, w razie gdyby ilości sztuk (§. 13) nie zgadzały się z sobą, poddać należy oczeniu według tegoż numeru taryfy.

V. Inne rodzaje obrotu hafciarskiego.

§. 46.

Obrót hafciarski tkanin bawełnianych do wyhaftowania innemi materiałami hafciarskimi a nie przędzami bawełnianymi i wszelkich innych tkanin jakimkolwiek materiałem hafciarskim, podlega aż do dalszego rozporządzenia warunkom i kontrolom, jakie aż dotąd były przepisane i zależy od pozwolenia Władzy skarbowej krajowej.

§. 47.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia pierwszego tego miesiąca, który nastąpi po jego ogłoszeniu.

Pierwszy okres notowania wejścia kończy się się dnia 30. czerwca 1890.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Wzór A.

Nazwisko strony: *Franciszek Egger.*

Regestr zapisków Nr. 35.

Unikat
Duplikat.

D e k l a r a c y a

do wprowadzenia towarów w obrocie hafciarskim, w której wprowadzane tkaniny bawełniane i przędze bawełniane podaje się łącznie.

Podpisany *Fergger z Klaus* oznajmia c. k. komorze *pomocniczej* w *Koblach* tkaniny bawełniane i przędze bawełniane wewnątrz opisane, dołączonemi sztukami listów przewozowych i sztukami innych dokumentów opatrzone, do zanotowania wejścia w obrocie hafciarskim, na który c. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa w *Feldkirchu* rozporządzeniem z dnia 3. września 1889, L. 2567 dała mu pozwolenie i ręczy za prawdziwość i zupełność *swojego* zeznania.

Koblach dnia 23. stycznia 1891.

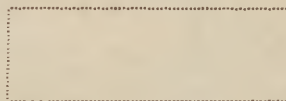
Franciszek Egger r. w.

Cedula transportowa.

Ważna do przewozu w okręgu pogranicznym na *Koblach* do *Klaus* w przeciągu 3 godzin a w głąb obszaru cłowego na do w przeciągu . . . dni, z obowiązkiem przystawienia do aż do 18 . .

C. k. komora *pomocnicza* w *Koblach* dnia 23. stycznia 1891 o 10 godz. przed południem
po południu.

Forma i barwa cechy do zabezpieczenia tożsamości tkaniny:

Ważna dla wywozu napowrót po wyhaftowaniu lub bez wyhaftowania aż do dnia 31. grudnia 1891.

Kwota zabezpieczenia cła złożonego według *kwitu kasowego z dnia 26. lutego 1889: 600 zł. . . w. a.*

I. Deklaracja towarów										
Bieżąca		Nazwisko i miejsce zamieszkania		T o w a r ó w						U w a g a
				opakowanie			ilość			
liczba	lit.	odbiorcy	posyłającego	ilość	rodzaj	znaki i numer	waga tkanin z przędzą do nich należącą		Ilość odcinków, których możność ma być zabezpieczona	
							sporco	netto		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	a	Franciszek Egger w Klaus	Benedykt Müller w St. Gallen	10	wor- ków	—	414	408	636	<p>Wyrażone obok tkaniny bawełniane i przędze bawełniane pochodzą z <i>Szwajcaryi</i> i są zanotowane jako wprowadzone do wyhaftowania</p> <p><i>szydeltkiem</i></p> <p>w krajach tutejszych a to w terminie, który do wywiezienia ich napowrót jest na stronie zewnętrznej oznaczony.</p> <p>Waga średnia jednej sztuki nie-dostającej (§. 14).</p> $408 : 636 = 0.64$ 264 10 <p>Przeto 12 sztuk:</p> 0.64×12 128 7.68
										<p>wyraźnie dziesięć worków sporco czterysta czternaście, netto czterysta ośm kilogramów i sześćset trzydzieści sześć sztuk.</p> <p>Koblach, dnia 23. stycznia 1891.</p> <p>Franciszek Egger r. w.</p> <p><i>nie wyprowadzono 12 sztuk ważących średnio 7.68 kg; od których pod l. 101 r. p. zapisano stanowczo do pobrania cło w kwocie 10 zł. 75 c.</i></p> <p>Koblach, dnia 31. grudnia 1891.</p>

II. Wywó d o g l ę d z i n						Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. 132 taryfy	U w a g i u r z ę d u	
Opakowanie, ilość, rodzaj, znaki i numera posyłek	Waga tkanin razem z przędzą do nich należącą według zważenia		Ilość odcinków, których tożsamość ma być zabezpieczona	Ilość wyciśniętych cech tożsamości	Zabezpieczenie cła			
	sporco	netto			zł.			c.
	kilogramów							
11	12	13	14	15	16			
<i>rewizyją wewnętrzną stwierdzone</i>				1272	571	20	Zapisano w rejestrze zanotowań dla <i>Franciszka Eggera</i> Nr. 35 pod l. 1.	

Potwierdzenie wywiezienia.

Deklarowano do wywozu dnia:	Według deklaracji wywozowej Nr. . .	Wywieziono napowrót wyhaftowanych		Wywieziono napowrót nieużytych			Potwierdzenie wyjścia
		rodzaj haftu: <i>haft szydełkowy</i>		tkanin		przędz	
		Ilość sztuk	Waga netto <i>kg</i>	Ilość sztuk	Waga netto <i>kg</i>	Waga netto <i>kg</i>	
1	2	3	4	5	6	7	8
28./6. 1891	1	146	90				
30./7. 1891	2	154	75				
11./8. 1891	3	40	29				
3./10. 1891	4	.	.	52	15		
14./10. 1891	5	110	86				
3./11. 1891	6	102	75				
28./12. 1891	7	20	22				
		572	377	52	15		
		52	15				
		624	392	12 sztuk niedostaje; objaśnienie obliczenia wagi obacz na str. 2.			
		12	7·68	Waga sztuk niedostających.			
		636	399·68	W porównaniu z wagą wprowadzonych tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych jest mniej o 8·32 <i>kg</i> ; od tej wagi ściągnąć należy w myśl §. 13go cło według Nr. 126 taryfy, ponieważ ilość sztuk się zgadza.			
		636	408				
		—	8·32				
<p><i>Od powyższych 8·32 kg cło w kwocie 2 zł. zapisano stanowczo do pobrania pod l. 102 r. p.</i></p> <p><i>Koblach, dnia 31. grudnia 1891.</i></p>							

Wzór B.

Prowincya: *Czechy.*C. k. komora pomocnicza I w *Kraślicach.*

Potwierdzenie zanotowania

towarów wprowadzonych w obrocie hafciarskim, tyżące się tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych deklarowanych łącznie.

Pozwolenie c. k. Dyrekyi skarbowej powiatowej w *Chebie* z dnia 3. listopada 1889, L. 2432.

Nazwisko strony: *Józef Berger z Grünbergu.*

Regestr zanotowań Nr. 26, wpisano pod L. 3.

Rodzaj haftu: *Ściegiem płaskim.*

Ilość poszytek	Waga tkanin razem z przędzą do nich należącą		Ilość odcinków, których tożsamość ma być zabezpieczona	Ilość wybitych cech tożsamości	Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. 132 T.		Uwagi urzędu
	sporco <i>kg</i>	netto <i>kg</i>			zł.	c.	
1	2	3	4	5	6		7
1	10 ³²	10	40	80	14	—	<p>Forma i barwa cechy urzędowej:</p> <div style="border: 1px dashed black; width: 150px; height: 40px; margin: 10px auto;"></div> <p>Termin do wywiezienia napowrót aż do 31. grudnia 1891.</p> <p>Strona złożyła zabezpieczenie cła w kwocie 100 zł. — c.</p> <p>według <i>tutejszego kwitu kasowego z dnia 10. grudnia 1890.</i></p>

Ważne do przewozu w okręgu pogranicznym na *Kraślice* do *Grünbergu* w przeciągu 1 godziny a w głąb obszaru cłowego na do w przeciągu dni z obowiązkiem przystawienia do aż do 18

C. k. komora pomocnicza I w *Kraślicach*, dnia 3. lutego 1891 o godz. 10 $\frac{\text{przed południem}}{\text{po południu}}$

Potwierdzenie wywiezienia.

Deklarowano do wywiezienia dnia:	Wyprowadzono napowrót wyhaftowanych		Wyprowadzono napo- wrót niezutytych			Potwierdzenie wyjścia
	rodzaj haftu: <i>haft ścięgiem płaskim</i>		tkanin		prze- dzy waga netto kg	
	ilość sztuk	waga netto kg	ilość sztuk	waga netto kg		
1	2	3	4	5	6	
2./6. 1891	10	2·03				
3./7. 1891	15	4·10				
13./10. 1891	5	1·00				
14./11. 1891	6	1·20				
28./12. 1891			4	1·20		
		8·33				
		1·20				
		9·53				

Różnica wynosi mniej niż 7 od sta (§. 13), przeto
potwierdzenie zanotowania należy odebrać.

Wzór C.

Przykład dla haftu ścięgiem płaskim.

Arkusze rachunkowy

dla *Franciszka Hubera* w *Hohenems*, któremu c. k. Dyrekcya skarbowa powiatowa w *Feldkirchu* rozporządzeniem z dnia *3. września 1889*, L. *2567*, pozwoliła utrzymywać obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, ważny dla przywozu wszelkich rodzajów tkanin bawełnianych, które wyhaftowane być mają *ścięgiem płaskim*.

Rachunek urzędowy № 153.

Ważny dla przywozu od *1. stycznia 1891* aż do *30. czerwca 1891*.

Tożsamość wprowadzonych tkanin zabezpieczona jest następującą cechą urzędową:

Tkaniny te wywiezione być mają napowrót najpóźniej dnia *31. grudnia 1891* i niniejsza książeczka rachunkowa także najpóźniej w tymże dniu musi być zlikwidowana, w którymto celu przedstawić ją należy podpisanej komorze.

Suma złożonego zabezpieczenia cła według *tutejszego kwitu kasowego 1400 zł. w. a.*

Z niej przypada na powyższy rodzaj haftu *700 „ „ „*

C. k. komora *główna* w *St. Margarethen*,

dnia *4. stycznia 1891*.

W e j ś c i e

Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkaniny bawełniane			Przędze bawełniane			Potwierdzenie urzędowe				
		Ilość sztuk (kuponów, odcinków), których tożsamość jest zabezpieczona	Czysta waga netto kg	Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 132		Waga netto				Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 126		
				zł.	c.	w pakietach	na cewkach			bez opakowania	zł.	c.
1	2	3	4	5	6	7	8	9				
20./1. 1891	1	50	32·50	45	50	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
26./1. 1891	2	100	61—	85	40	40	· · · ·	· · · ·	9	60		
5./2. 1891	3	10	5·70	7	98	· · · ·	· · · ·	20	4	80		
15./2. 1891	4	50	24—	33	60	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
22./2. 1891	5	100	52—	72	80	30	· · · ·	· · · ·	7	20		
26./2. 1891	6	10	6·10	8	54	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
5./3. 1891	7	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·	100	· · · ·	· · · ·	24	·		
15./3. 1891	8	50	26—	36	40	· · · ·	· · · ·	50	12	·		
20./3. 1891	9	100	57—	79	80	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
26./3. 1891	10	10	6·50	9	10	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
1./4. 1891	11	50	28·50	39	90	30	· · · ·	· · · ·	7	20		
8./4. 1891	12	100	48—	67	20	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
16./4. 1891	13	10	4·80	6	72	20	· · · ·	· · · ·	4	80		
22./4. 1891	14	50	30·50	42	70	· · · ·	· · · ·	· · · ·	· · · ·			
30./4. 1891	15	100	65—	91	·	20	· · · ·	· · · ·	4	80		
2./5. 1891	16	10	5·20	7	28	· · · ·	· · · ·	30	7	20		
Według §. 30:		800	452·80	633	92	240	· · · ·	100	81	60		
Według §. 33:		780	440·60	Waga sztuk niedostających		235·2	— 2% 15 235·2 250·2 50·04 200·16		(Waga przędzy przeniesionej na najbliższy rachunek w myśl §. 30.) 20% strąca się na odpadki. Ogólna waga netto przędzy.			
		10	8									
		770	432·60									

W myśl §. 24 obeszło się bez uzupełnienia zabezpieczenia cła ze względu na wywóz, który już nastąpił.

W y j ś c i e

Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkanina bawełniana					Przędze bawełniane				Potwierdzenie wyjścia lub uwaga tycząca się oclenia tkaniny lub przeniesienia przędzy na najbliższy rachunek
		wyhaftowana		wywieziona napowrót niewyhaftowana lub oclona do wprowadzenia			wywiezione napowrót nieużyte lub przeniesione na najbliższy rachunek			Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 126	
		Ilość sztuk	Waga netto kg	Ilość sztuk	Waga netto kg	Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 132	waga netto				
							w pakietach	na cewkach	bez opakowania		
				zł. c.		kg			zł. c.		
10		11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
15./3. 1891	1	40	39·—								
30./3. 1891	2	70	59·78								
14./4. 1891	3	20	18·24								
28./4. 1891	4	40	39·04								
6./5. 1891	5	60	44·46								
2./7. 1891	6	20	14·56								
3./8. 1891	7	30	23·94								
30./8. 1891	8	10	8·32								
10./9. 1891	9	40	33·80								
20./9. 1891	10	20	15·86								
1./10. 1891	11	50	42·75								
15./10. 1891	12	70	47·32								
30./10. 1891	13	10	7·20								
5./11. 1891	14	20	15·36								
10./11. 1891	15	60	54·60								
30./11. 1891	16	80	53·76								
15./12. 1891	17	20	20·80								
28./12. 1891	18	60	46·80	20	12·20	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	
31./12. 1891	19	50	31·20	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	85	· · · · ·	
		770	616·79	20	12·20	· · · · ·	· · · · ·	· · · · ·	85	· · · · ·	
<p>10 sztuk tkaniny niedostaje. (§. 33) $800 \times 10 = 8000 \text{ grm} = 8 \text{ kg}$. Nie wywieziono 10 sztuk tkaniny według obliczenia 8 kg ważących, od których cło według Nr. T. 132 w kwocie 11 zł. 20 c. opłacone, zapisane jest pod l. 685 r. p. St. Margarethen, dnia 31. grudnia 1891.</p>											
Według §. 31:		770	616·79								
		770	432·60								
			184·19								

Cło wchodowe według Nr. T. 131 a) opłacone, zapisane jest pod l. 682 r. p.
Przeniesiono na najbliższy rachunek.
 Likwidacya rachunku po obliczeniu wagi niedostających sztuk w myśl §. 32:
 Wyszło: 770 sztuk
 Weszło: 770 sztuk.
 Przepo waga przędzy wyprodukowanej . . . 184·19 kg
 w porównaniu z wagą wprowadzoną . . . 200·16 „
 niedostaje przędzy 15·97 kg.
Cło w kwocie 3 zł. 83 c. od 15·97 kg przędzy według Nr. T. 126 opłacone, zapisane zostało pod l. 686 r. p.
 St. Margarethen, 31. grudnia 1891.

Wzór C.

Przykład dla haftu członkowego.

Arkusze rachunkowy

dla *Franciszka Hubera w Hohenems*, któremu c. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa w *Feldhirczu* rozporządzeniem z dnia 3. września 1889, L. 2567, pozwoliła utrzymywać obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, ważny dla przywozu wszelkich rodzajów tkanin bawełnianych, które wyhaftowane być mają *haftem członkowym*.

Rachunek urzędowy № 154.

Ważny dla przywozu od 1. stycznia 1891 aż do 30. czerwca 1891.

Tożsamość wprowadzonych tkanin zabezpieczona jest następującą cechą urzędową.

Tkaniny te wywiezione być mają napowrót najpóźniej dnia 31. grudnia 1891 i niniejsza książeczka rachunkowa także najpóźniej w tymże dniu musi być zlikwidowana, w którymto celu przedstawić ją należy podpisanej komorze.

Suma złożonego zabezpieczenia cła według *tutejszego kwitu kasowego* 1400 zł. w. a.

Z niej przypada na powyższy rodzaj haftu 700 „ „ „

C. k. komora główna w *St. Margarethen*,

dnia 4. stycznia 1891.

W e j ś c i e												
Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkaniny bawełniane				Przędze bawełniane			Potwierdzenie urzędowe			
		Ilość sztuk (kuponów, odcinków), których tożsamość jest zabezpieczona	Czysta waga netto kg	Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 132		Waga netto					Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 126	
						w pakietach	na cewkach	bez opakowania				
1	2	3	4		5	6	7	8		9		
20./1. 1891	1	50	32·50	45	50		
26./1. 1891	2	100	61—	85	40	.	.	30	.	7 20		
5./2. 1891	3	10	5·70	7	98		
15./2. 1891	4	50	24—	33	60	10	.	.	.	2 40		
22./2. 1891	5	100	52—	72	80		
26./2. 1891	6	10	6·10	8	54	.	.	.	10	2 40		
5./3. 1891	7	100	.	24 .		
15./3. 1891	8	50	26—	36	40	20	.	.	.	4 80		
20./3. 1891	9	100	57—	79	80		
26./3. 1891	10	10	6·50	9	10	10	.	.	.	2 40		
1./4. 1891	11	50	28·50	39	90		
8./4. 1891	12	100	48—	67	20	10	.	.	.	2 40		
16./4. 1891	13	10	4·80	6	72		
22./4. 1891	14	50	30·50	42	70	.	.	20	.	4 80		
30./4. 1891	15	100	65—	91		
2./5. 1891	16	10	5·20	7	28		
Według §. 30:		800	452·80	633	92	50	150	10	50	40		
Według §. 33:		780	440·60	Waga sztuk niedostających		49	141	8% na odpadki				
		10	8			49						
		770	432·60			10						
						200						
					16							
					184							

Obliczenie 2% strącenia dla przędzy w pakietach a 6% strącenia dla przędzy na cewkach.

W y j ś c i e

Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkanina bawełniana					Przędze bawełniane				Potwierdzenie wyjęcia lub uwaga dotycząca oceny tkaniny lub przeniesienia przędz na najbliższy rachunek		
		wyhaftowana		wywieziona napowrót niewyhaftowana lub oclona do wprowadzenia			wywiezione napowrót lub przeniesione na najbliższy rachunek						
		Ilość sztuk	Waga netto kg	Ilość sztuk	Waga netto kg	Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 132	waga netto			Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 126			
							w pakietach	na cewkach	bez opakowania				
10	11	12	13	14	zł. c.		kg		zł. c.		19	20	
15./3. 1891	1	40	39·—										
30./3. 1891	2	70	59·78										
14./4. 1891	3	20	18·24										
23./4. 1891	4	40	39·04										
6./5. 1891	5	60	44·46										
2./7. 1891	6	20	14·56										
3./8. 1891	7	30	23·94										
30./8. 1891	8	10	8·32										
10./9. 1891	9	40	38·80										
20./9. 1891	10	20	15·86										
1./10. 1891	11	50	42·75										
15./10. 1891	12	70	47·32										
30./10. 1891	13	10	7·20										
5./11. 1891	14	20	15·36										
10./11. 1891	15	60	54·60										
30./11. 1891	16	80	53·76										
15./12. 1891	17	20	20·80										
28./12. 1891	18	60	46·80	20	12·20	· · · ·							
31./12. 1891	19	50	31·20										
		770	616·79	20	12·20								
		10	sztuk tkaniny niedostaje										
(Obliczenie według §. 33: $800 \times 10 = 8000 = 8 \text{ kg}$).													
Nie wywieziono 10 sztuk tkaniny według obliczenia 8 kg wążących, od których cło według Nr. T. 132 w kwocie 11 zł. 20 c. opłacone, zapisane jest pod l. 685 r. p.													
St. Margarethen, dnia 31. grudnia 1891.													
Według §. 31:		770	616·79										
		770	432·60										
			184·19										

Likwidacja rachunku po obliczeniu wagi niedostających sztuk (§. 33):
Wyszło: 770 sztuk
Weszło: 770 sztuk.
Waga przędzy wyprodukowanej 184 1/2 kg w porównaniu z wagą wprowadzoną 184 kg jest większa, przeto arkusz rachunkowy należy odebrać.

Wzór D.

Przykład dla haftu ścięciem płaskim;
podobnie postąpić należy jak w poprzednim przykładzie dla haftu czółenkowego.

Rachunek urzędowy № 153

dla *Franciszka Hubera w Hohenems*, któremu c. k. Dyrekcya skarbowa powiatowa w *Feldkirchu* rozporządzeniem z dnia 3. września 1889, L. 2567, pozwoiliła utrzymywać obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych do haftowania *ścięciem płaskim*.

Ważny dla przywozu od dnia 1. stycznia 1891 aż do 30. czerwca 1891.

Tożsamość wprowadzonych tkanin zabezpieczona jest następującą cechą urzędową:

Do tego rachunku urzędowego należą: 16 sztuk deklaracji przywozowych,
19 „ „ wywozowych.

Zamknięto dnia 31. grudnia 1891.

Suma złożonego zabezpieczenia cła według kwitu kasowego	1400 zł. — c. w. a.
Na powyższy rodzaj haftu przypada	700 „ — „ „ „
Suma zabezpieczenia cła wolna po zlikwidowaniu	700 „ — „ „ „
Cło stanowczo ściągnięte: od przędz	3 „ 83 „ „ „
„ „ „ „ tkanin	11 „ 20 „ „ „

C. k. komora główna w *St. Margarethen*.

Oddano do cenzury z 35 załączkami dnia 1. stycznia 1892.

W e j ś c i e

Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkaniny bawełniane			Przędze bawełniane			Potwierdzenie urzędowe			
		Ilość sztuk (kuponów, edeków), których tożsamość jest zabezpieczona	Czysta waga netto kg	Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 132		Waga netto				Zabezpieczenie cła przypadające według Nr. T. 126	
				zł.	c.	w pakietach	na cewkach				bez opakowania
1	2	3	4		5	6	7	8		9	
20./1. 1891	1	50	32·50	45	50	·	·	·	·	·	
26./1. 1891	2	100	61—	85	40	40	·	·	9	60	
5./2. 1891	3	10	5·70	7	98	·	·	20	4	80	
15./2. 1891	4	50	24—	33	60	·	·	·	·	·	
22./2. 1891	5	100	52—	72	80	30	·	·	7	20	
26./2. 1891	6	10	6·10	8	54	·	·	·	·	·	
5./3. 1891	7	·	·	·	·	100	·	·	24	·	
15./3. 1891	8	50	26—	36	40	·	·	50	12	·	
20./3. 1891	9	100	57—	79	80	·	·	·	·	·	
26./3. 1891	10	10	6·50	9	10	·	·	·	·	·	
1./4. 1891	11	50	28·50	39	90	30	·	·	7	20	
8./4. 1891	12	100	48—	67	20	·	·	·	·	·	
16./4. 1891	13	10	4·80	6	72	20	·	·	4	80	
22./4. 1891	14	50	30·50	42	70	·	·	·	·	·	
30./4. 1891	15	100	65—	91	·	20	!	·	4	80	
2./5. 1891	16	10	5·20	7	28	·	·	30	7	20	
Według §. 30:		800	452·80	633	92	240	·	100	81	60	
Według §. 30:		20	12·20			4·8	--2%	85	(Waga przędzy przeniesionej na najbliższy rachunek w myśl §. 30).		
Według §. 30:		780	440·60	Waga sztuk niedostających		235·2		15			
		10	8					235·2			
		770	432·60					250·2			
								50·04	20% strąca się na odpadki.		
								200·16	Ogólna waga netto przędzy.		

W myśl §. 24 obeszło się bez uzupełnienia zabezpieczenia cła ze względu na wywóz, który już nastąpił.

W y j ś c i e

Data deklaracji	Numer deklaracji	Tkanina bawełniana					Przędze bawełniane				Potwierdzenie wyjścia lub uwaga tycząca się oclenia tkaniny lub przeniesienia przędz na najbliższy rachunek																																				
		wyhaftowana		wywieziona napowrót niewyhaftowana lub oclona do wprowadzenia			wywiezione napowrót nieużyte lub przeniesione na najbliższy rachunek			Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 126																																					
		Ilość sztuk	Waga netto kg	Ilość sztuk	Waga netto kg	Zabezpieczenie cła wolne według Nr. T. 132																																									
						zł.	c.	kg																																							
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20																																					
15./3. 1891	1	40	39—																																												
30./3. 1891	2	70	59-78																																												
14./4. 1891	3	20	18-24																																												
28./4. 1891	4	40	39-04																																												
6./5. 1891	5	60	44-46																																												
2./7. 1891	6	20	14-56																																												
3./8. 1891	7	30	23-94																																												
30./8. 1891	8	10	8-32																																												
10./9. 1891	9	40	33-80																																												
20./9. 1891	10	20	15-86																																												
1./10. 1891	11	50	42-75																																												
15./10. 1891	12	70	47-32																																												
30./10. 1891	13	10	7-20																																												
5./11. 1891	14	20	15-36																																												
10./11. 1891	15	60	54-60																																												
30./11. 1891	16	80	53-76																																												
15./12. 1891	17	20	20-80																																												
28./12. 1891	18	60	46-80	20	12-20																																					
31./12. 1891	19	50	31-20	85	...																																					
		770	616-76	20	12-20	85	...																																					
<p>10 sztuk tkaniny niedostaje.</p> <p>(§. 33) $800 \times 10 = 8000 \text{ grm} = 8 \text{ kg}$.</p> <p>Nie wywieziono 10 sztuk tkaniny według obliczenia 8 kg wających, od których cło według Nr. T. 132 w kwocie 11 zł. 20 c. opłacone, zapisane jest pod l. 685 r. p.</p> <p>St. Margarethen, dnia 31. grudnia 1891.</p>																																															
<p>Według §. 31:</p> <table border="1"> <tr><td>770</td><td>616-79</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td>770</td><td>432-60</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> <tr><td></td><td>184-19</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr> </table>												770	616-79											770	432-60												184-19										
770	616-79																																														
770	432-60																																														
	184-19																																														
<p>Likwidacya rachunku po obliczeniu wagi niedostających sztuk w myśl §. 32:</p> <p>Wyszło: 770 sztuk Weszło: 770 sztuk Przeło waga przędzy wyprodukowanej . . . 184-19 kg w porównaniu z wagą wprowadzoną . . . 200-16 „ niedostaje przędzy 15-97 kg</p> <p>Cło w kwocie 3 zł. 83 c. od 15-97 kg przędzy według Nr. T. 126 opłacone, zapisane zostało pod l. 686 r. p.</p> <p>St. Margarethen, 31. grudnia 1891.</p>																																															

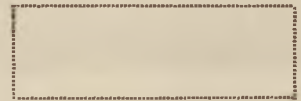
Wzór E.

Książeczka rachunkowa

dla *Franciszka Hubera w Hohenems*, któremu c. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa w *Feldkirchu* rozporządzeniem z dnia 3. września 1889, L. 2567, pozwoliła utrzymywać obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych, ważna dla tkanin bawełnianych wyhaftowanych, z arkuszy rachunkowych ddo. 4. stycznia 1891 przez tę komorę do rachunku urzędowego Nr. 153 i Nr. 154 wystawionych, tutaj przeniesionych, które w powszechnym austriacko-węgierskim okręgu cłowym mają być poddane dalszej apreturze, polegającej na wybieleniu, pokrajaniu i nadaniu postaci handlowej.

Rachunek urzędowy № 264.

Tożsamość tkanin wewnątrz zapisanych zabezpieczona jest cechą urzędową a względnie wałkową:

Tkaniny poddane dalszej apreturze wywiezione być mają najpóźniej dnia 30. czerwca 1892, przeto też niniejszą książeczkę rachunkową razem z przerzeczonymi arkuszami rachunkowymi ddo. 4. stycznia 1891 trzeba w tymże dniu przedstawić podpisanej komorze dla zlikwidowania.

Suma złożonego zabezpieczenia cła według *tutejszego kwitu kasowego* 1400 zł. — c. w. a.

C. k. komora główna w *St. Margarethen*,

dnia 15. marca 1891.

N. B. Przykład wewnątrz podany zestawiony jest według Załączki C dla przykładów tamże przerobionych (haft ścięgiem płaskim i czółenkowy).

Przeniesienie z arkuszy rachunkowych Nr. 153 i 154					Wyjście tkaniny w postaci					
Data przeniesienia	Czysta waga netto tkanin surowych wyhaftowanych				Deklaracji wywozowej		Waga tkanin			
	haft misterny ręczny i szydeł- kowy	haft ściegiem płaskim	haft czołen- kowy	haft aplika- cyjny			haft misterny ręczny i szydełkowy		haft ściegiem płaskim	
					waga brutto	waga netto	waga brutto	waga netto		
	kg	kg	kg	kg	Data	Nr.	kg	kg	kg	kg
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
*) 15./3. 1891		39·—	39·—		15./12. 1891	1			235·20	200·10
30./3. 1891		59·78	59·78		6./3. 1892	2			395·40	300·20
14./4. 1891		18·24	18·24		30./6. 1892	3			124·30	109·80
23./4. 1891		39·04	39·04							
6./5. 1891		44·46	44·46							
2./7. 1891		14·56	14·56							
3./8. 1891		23·94	23·94							
30./8. 1891		8·32	8·32							
10./9. 1891		33·80	33·80							
20./9. 1891		15·86	15·86							
1./10. 1891		42·75	42·75							
15./10. 1891		47·32	47·32							
30./10. 1891		7·20	7·20							
5./11. 1891		15·36	15·36							
10./11. 1891		54·60	54·60							
30./11. 1891		53·76	53·76							
15./12. 1891		20·80	20·80							
28./12. 1891		46·80	46·80							
31./12. 1891		31·20	31·20							
Według §. 43:		616·79	616·79 607·60			Według §. 41.			754·90	610·10 622·55

9·10 kg niedostaje.

Od niedostających 9·19 kg cło według
Nr. T. 132 w kwocie 12 zł. 87 c. opła-
cone, zapisane jest pod l. 510 r. p.

St. Margarethen, dnia 30. czerwca 1892.

*) Wyrobienie przykładów we wzorze C podanych daje tutaj tylko przypadkowo te same cyfry do prze-
niesienia, ponieważ do przykładów także wyrobionych wzięte zostały te same jakości tkaniny i stosunków
haftowania, ażeby wykonanie rozmaitych manipulacyj rachunkowych co do tych rodzajów haftów pokazać na
tych samych przykładach liczbowych.

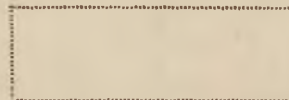
zupelnie gotowej				Potwierdzenie urzędowe a względnie uwagi
wywiezionych				
haft czolenkowy		haft aplikacyjny		
waga brutto	waga netto	waga brutto	waga netto	
<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	
12	13	14	15	16
120·10	108·90			
160·20	255·80			
243·30	230·75			
				Obliczenie dodatku na bielenie według §. 41:
				$610 \cdot 10 \times 100 = 11010 : 98 = 622 \cdot 55$
				$545 \cdot 45 \times 100 = 59545 : 98 = 607 \cdot 60$
623·60	596·45 607·60			(2% dodatek na bielenie)

Wzór F.

Rachunek urzędowy № 264

dla *Franciszka Hubera w Hohenems*, któremu c. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa w *Feldkirchu* rozporządzeniem z dnia 3. września 1889, L. 2567, pozwoliła utrzymywać obrót hafciarski tkanin bawełnianych i przędz bawełnianych. ważny dla tkanin bawełnianych wyhaftowanych, z arkuszy rachunkowych ddo. 4. stycznia 1891 przez tę komorę do rachunku urzędowego Nr. 153 i Nr. 154 wystawionych, tutaj przeniesionych, które w powszechnym austriacko-węgierskim okręgu cłowym mają być poddane dalszej apreturze, polegającej na wybieleniu, pokrajaniu i nadaniu postaci handlowej.

Tożsamość tkanin zabezpieczona jest następującą cechą urzędową a względnie wałkową:

Do tego rachunku urzędowego należą: Rachunki urzędowe Nr. 153 i 154 z załączkami tamże
wzmiankowanymi
i 3 sztuki deklaracji wywozowych.

Zamknięto dnia 30. czerwca 1892.

Suma złożonego zabezpieczenia cła według <i>tutejszego kwitu kasowego</i> . . .	1400 zł. — c. w. a.
„ zabezpieczenia cła wolna po zlikwidowaniu	1400 „ — „ „ „
Cło stanowczo ściągnięte od wagi niedostającej	12 „ 87 „ „ „

Inne pobory cłowe zapisane są w dołączonych rachunkach urzędowych 153 i 154.

C. k. komora główna w *St. Margarethen*.

Oddano do cenzury dnia 1. lipca 1892.

Przeniesienie z arkuszy rachunkowych Nr. 153 i 154					Wyjście tkaniny w postaci					
Data przeniesienia	Czysta waga netto tkanin surowych wyhaftowanych				Deklaracji wywozowej		Waga tkanin			
	haft misterny ręczny i szydeł- kowy	haft ściegiem płaskim	haft czolen- kowy	haft aplika- cyjny			haft misterny ręczny i szydełkowy		haft ściegiem płaskim	
					waga brutto	waga netto	waga brutto	waga netto		
	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	Data	Nr.	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
*) 15./3. 1891		39·—	39·—		15./12. 1891	1			235·30	200·10
30./3. 1891		59·78	59·78		6./3. 1892	2			395·40	300·20
14./4. 1891		18·24	18·24		30./6. 1892	3			124·30	109·80
23./4. 1891		39·04	39·04							
6./5. 1891		44·46	44·46							
2./7. 1891		14·56	14·56							
3./8. 1891		23·94	23·94							
30./8. 1891		8·32	8·32							
10./9. 1891		33·80	33·80							
20./9. 1891		15·86	15·96							
1./10. 1891		42·75	42·75							
15./10. 1891		47·32	47·32							
30./10. 1891		7·20	7·20							
5./11. 1891		15·36	15·36							
10./11. 1891		54·60	54·60							
30./11. 1891		53·76	53·76							
15./12. 1891		20·80	20·80							
28./12. 1891		46·80	46·80							
31./12. 1891		31·20	31·20							
Według §. 43:		616·79	616·79 607·60			Według §. 41.			754·90	610·10 622·55

9·19 kg niedostaje.

Od niedostających 9·19 kg cło według
Nr. T. 132 w kwocie 12 zł. 87 c. opła-
cone, zapisane jest pod l. 510 r. p.

St. Margarethen, dnia 30. czerwca 1892.

*) Wyrobienie przykładów we wzorze C podanych daje tutaj tylko przypadkowo te same cyfry do prze-
niesienia, ponieważ do przykładów tamże wyrobionych wzięte zostały te same jakości tkaniny i stosunków
haftowania, ażeby wykonanie rozmaitych manipulacyj rachunkowych co do tych rodzajów haftów pokazać na
tych samych przykładach liczbowych.

zupełnie gotowej				Potwierdzenie urzędowe a względnie uwagi
wywiezionych				
haft czołenkowy		haft aplikacyjny		
waga brutto	waga netto	waga brutto	waga netto	
<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	<i>kg</i>	
12	13	14	15	
120·10	108·90			<p style="text-align: center;">16</p> <p style="text-align: center;">Obliczenie dodatku na bielenie według §. 41:</p> $610 \cdot 10 \times 100 = 61010 : 98 = 622 \cdot 55$ $595 \cdot 45 \times 100 = 59545 : 98 = 607 \cdot 60$ <p style="text-align: center;">(2% dodatek na bielenie)</p>
160·20	255·80			
243·30	230·75			
623·60	596·45 607·60			

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1890.

57.

Ustawa z dnia 21. marca 1890,

o urządzeniu stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religijnej izraelskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznają za stosowne wydać pod względem urządzenia stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religijnej izraelskiej następujące postanowienia:

§. 1.

Za podstawę do urządzenia stosunków prawnych zewnętrznych społeczności religijnej izraelskiej służyć ma gmina wyznaniowa.

Zadaniem gminy wyznaniowej jest staranie się w granicach ustawami państwa zakreślonych o zaspakajanie potrzeb religijnych członków, tudzież utrzymywanie i popieranie zakładów do tego celu potrzebnych.

§. 2.

Każda gmina wyznaniowa obejmuje obszar miejscowo ograniczony; w obszarze tym istnieć może tylko jedna gmina wyznaniowa.

Każdy izraelita należy do tej gminy wyznaniowej, w której okręgu leży jego stała siedziba.

§. 3.

Okręgi gmin wyznaniowych ustanowione być mają w przeciągu lat trzech od ogłoszenia ustawy niniejszej a to w sposób następujący:

1. Podstawą do ich ustanowienia są obszary gmin wyznaniowych istniejących w chwili ogłoszenia ustawy niniejszej, jakoteż owych związków przez Rząd dopuszczonych, które stosownie do swego celu są w istocie tem samem co gmina wyznaniowa.

2. Reprezentacye rzeczonych korporacyj winny w terminie, który drogą rozporządzenia będzie wyznaczony, podać Władzy państwa granice swego obszaru i poczynić jednocześnie wnioski co do zakreślenia na przyszłość granic okręgu gminy.

3. W tych miejscach, które dotąd nie należą do żadnego ze związków wyznaniowych pod 1 wzmiankowanych, w których jednak mieszka większa ilość izraelitów, wezwać należy tych ostatnich w tym samym terminie za pomocą obwieszczenia publicznego, żeby oświadczyli, czy chcą utworzyć samoistną gminę wyznaniową, czy też chcą być wcieleni do jednej z gmin już istniejących.

4. Przy ustanawianiu okręgów gmin wyznaniowych trzeba z jak największym względem na stosunki istniejące trzymać się tej zasady, że po pierwsze, gminy wyznaniowe tylko w takim razie mają być tworzone, gdy rozrządcalne fundusze są dostateczne do zabezpieczenia istnienia zakładów i urzędzeń do służby bożej potrzebnych, utrzymania duchownych i porządnego udzielania nauki religii a powtórę, o ile warunki te zachodzą, że okręgi gmin wyznaniowych nie mają być zanadto rozległe.

Okręgi pojedynczych gmin wyznaniowych ustanowi się drogą rozporządzenia.

§. 4.

Ustanowienie i rozgraniczenie okręgów gmin wyznaniowych ogłoszone będzie w Dzienniku ustaw odnośnego kraju z oznaczeniem terminu, od którego ma stać się obowiązującym. Od tego terminu nowe gminy wyznaniowe uważane być mają za urządzone. Dotychczasowe związki wyznaniowe (§. 3. l. 1) istnieć mają aż do tej chwili.

§. 5.

Gdy na zasadzie postanowień powyższych znosi się dotychczasowe istnienie pewnej gminy wyznaniowej lub pewnego związku wyznaniowego (§. 3. l. 1) lub gdy się zmienia granice ich obszaru: porządkiem administracyjnym wydana być ma decyzja co do ich majątku (czynnego i biernego).

Zwyczajnie przejść ma ten majątek na ową gminę wyznaniową nowo utworzoną, w której okręgu leżała siedziba dawnej. Atoli, jeżeli obszar byłego związku wyznaniowego podzielony jest teraz na dwa lub więcej okręgów, zarządzić należy porządkiem administracyjnym odpowiedni stosunkom podział majątku. W tej mierze trzymać się należy tej zasady, że przeznaczenie zakładów do służby bożej istniejących nie może być zmienione.

W żadnym jednak razie zarządzenia powyższe nie mogą naruszyć postanowień fundacyjnych lub opierających się na szczególnych tytułach prawnych.

§. 6.

Co się tyczy obszarów, które nie będą wcielone w ustrój gmin wyznaniowych w duchu §. 3, postanowić należy drogą rozporządzenia i ogłosić (§. 4), do których gmin przyłączeni być mają izraelici, którzy kiedykolwiek będą tam mieszkali.

Przyłączać należy podług krajów, powiatów, gmin i miejscowości ile można ze względu na odległości, tudzież na stosunki komunikacyjne i wszelkie inne istotne.

Przyłączeni uważani być mają za równych należącym do gminy z ograniczeniami praw i obowiązków z szczególnych stosunków wynikającymi, które w statutach będą określone.

§. 7.

Wszelka zmiana w rozgraniczeniu okręgów gminnych, stosownie do postanowień powyższych dokonaniem, jakoteż utworzenie nowej gminy wyznaniowej, podlega zezwoleniu Rządu.

Wnioski, dotyczące się tego, brać należy pod rozwagę tylko wtedy, gdy pochodzą od reprezentacji gminy wyznaniowej lub najmniej od trzydziestu naczelników rodzin wyznania izraelickiego.

Pozwolenie do utworzenia nowej gminy wyznaniowej dane być może tylko pod warunkami w §. 3. l. 4 wzmiankowanymi.

§. 8.

Gdy środki materialne pewnej gminy wyznaniowej nie wystarczają już do dopełniania warunków ustawowych jej istnienia, uznanie rządowe tej gminy może być cofnięte. Obszar jej wcielić należy po wysłuchaniu interesowanych reprezentacji do jednej lub kilku ościennych gmin wyznaniowych, przyczem co do majątku orzec należy w myśl §. 5.

§. 9.

Do zawiadywania sprawami gminy ustanowić należy zwierzchność, która ją na zewnątrz reprezentuje.

Dalszą organizacją gminy (rady wyznaniowej, wydziału itp.) urządza statut.

Członkowie zwierzchności rady wyznaniowej, wydziału itp. powoływani są drogą wyboru. Powody wyłączenia od wybieralności do reprezentacji gminy miejscowej są także stanowczymi dla wyborów do gminy wyznaniowej.

Do zwierzchności mogą być powoływani tylko należący do gminy wyznaniowej, którzy są obywatelami austriackimi i używają w całej pełni praw obywatelskich.

O wyborze członków zwierzchności uwiadomić należy Władzę państwa.

§. 10.

Duchownymi mogą być mianowani tylko obywatele austriacy, których sprawowanie się pod względem moralnym i obywatelskim wolne jest od zarzutu.

§. 11.

Dla każdej gminy wyznaniowej ustanowić należy najmniej jednego rabina; tenże powinien mieszkać stale w granicach obszaru gminy.

Wyjątkowo może być za zezwoleniem Ministra wyznani ustanowiony wspólny rabin dla dwóch lub więcej gmin z oznaczeniem stałej siedziby.

Do otrzymania urzędu rabina potrzebne jest oprócz przymiotów w §. 10 wzmiankowanych udowodnienie ogólnego wykształcenia.

Miara tegoż określona będzie drogą rozporządzenia ze względu na stosunki w każdym z osobna kraju istniejące. Nadto zastrzega się Ministrowi wyznań na lat dziesięć, licząc od ogłoszenia ustawy niniejszej, prawo uwalniania w przypadkach na względy zastępujących od składania tego dowodu.

Postanowienia, dotyczące się teologicznego wykształcenia kandydatów na rabinów i udowodnianie tego wykształcenia, będą uregulowane oddzielnie.

§. 12.

Zwierzchność obowiązana jest uwiadomić Władzę państwa, komu zamierzono nadać urząd rabina.

Władzy tej służy prawo w przeciągu dni 30 od otrzymania uwiadomienia sprzeciwić się mianowaniu z podaniem powodów (§. 11).

Mianowanie bez zezwolenia Władzy państwa wbrew sprzeciwieniu się lub przed upływem rzeczowego terminu, jest nieważne i winni tego uchybienia mają być karani (§. 30).

§. 13.

Gdy posada rabina opóźni się, uwiadomić należy o tem niezwłocznie Władzę państwa i zarazem wymienić osobę, której sprawowanie czynności rabina ma być na czas opróżnienia poruczone.

Jeżeli co do osoby do tego upatrzonej, zachodzi przeszkoda zasadzająca się na §. 10, Władza państwa ma zabronić powierzenia jej zastępstwa.

Urząd rabina musi być obsadzony na nowo najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy od dnia opróżnienia.

§. 14.

Postanowienia powyższe, dotyczące się zastępstwa, stosują się także wtedy, gdy ma być ustanowiony zastępca dla rabina, który dla jakiejś przeskody nie może urzędować.

Jeżeli przeszkoda trwa dłużej niż sześć miesięcy, zastępca winien udowodnić stopień wykształcenia ogólnego, dla urzędu rabinackiego według §. 11go przepisany.

§. 15.

Ustanowienie rabina, jakoteż jego zastępcy winna zawsze zwierzchność ogłosić w gminie wyznaniowej.

§. 16.

Stosunek służbowy funkcjonaryuszów gminnych uregulować należy w statucie w taki sposób,

żeby rabini mianowani byli na czas dłuższy i obmyśleć środki przeciw nieusprawiedliwionemu oddalaniu tychże.

§. 17.

Poruczone rabinom lub nauczycielom religii (szkolnikom) w myśl postanowień powszechnej księgi ustaw cywilnych, funkcyje, dotyczące się zapowiedzi, zaślubin, rozdziału co do stołu i łoża i rozwodu (§§. 126—133), sprawować może tylko rabin w myśl §. 12go ustawy niniejszej mianowany lub, podczas opróżnienia urzędu rabina, tudzież gdy rabin nie może sprawować obowiązków, jego zastępca (§§. 13 i 14).

Z kilku rabinów, dla tej samej gminy mianowanych, może każdy wzmiankowane funkcyje wykonywać prawomocnie. Ograniczenia, które gmina wyznaniowa pod tym względem zaprowadzi, są dla zakresu Władzy rządowej bezskuteczne.

Aż do chwili, w której nabędzie mocy ustanowienie okręgu gminy wyznaniowej (§. 4), uprawnienie do sprawowania funkcyj, w ustępie 1ym tego paragrafu wzmiankowanych, oceniać należy według postanowień, które dotychczas obowiązywały.

§. 18.

Z władzy urzędowej, służącej duchownym i innym czynnikom gminy wyznaniowej, można czynić użytek tylko przeciw osobom należącym do społeczności religijnej izraelskiej a nigdy nie można używać jej w celu przeszkadzania stosowaniu się do ustaw i rozporządzeń Władzy lub swobodnemu wykonywaniu praw obywatelskich.

W ogóle nie wolno używać przymusu zewnętrznego w sprawowaniu tej władzy.

§. 19.

Świadczenia na cele wyznaniowe izraelskie a w szczególności daniny i opłaty nakładane być mogą tylko sposobem w statucie ustanowionym i nie ponad wymiar maksymalny tamże oznaczony.

Władza państwa, zatwierdzając odnośne postanowienie statutu (§. 28, l. 7), winna mieć należyty wzgląd na interesa publiczne, mianowicie zaś na wymagania administracji skarbu państwa.

Zresztą pozostawia się Władzy rządowej wolność cofnięcia zatwierdzenia odnośnych postanowień statutowych, jak tylko dalsze istnienie świadczeń uzna za szkodliwe dla interesu państwa i w przypadku tym wezwać należy gminę wyznaniową, żeby zaproponowała zmianę statutu.

To ostatnie zarządzenie nabywa mocy z końcem roku administracyjnego, jeżeliby nie wyznaczono późniejszego terminu.

§. 20.

O ileby w pojedynczych przypadkach było udowodnione, że dla pokrycia niezbędnego wydatku nadzwyczajnego świadczenia w §. 19 wzmiankowane i inne do rozrządzenia będące środki nie wystarczają. Władza państwa może na czas nadzwyczajnej potrzeby pozwolić na powiększenie wymiaru świadczeń ponad ich statutową wysokość maksymalną.

§. 21.

Władze rządowe mają karać (§. 30) sprzeciwiające się ustawom lub statutowi postępowanie przy rozpisywaniu lub poborze świadczeń wyznaniowych; w wyroku wymierzać należy także odwetowanie szkody, do którego winni są obowiązani.

§. 22.

Do ściągania świadczeń nałożonych w myśl statutu dozwala się egzekucji administracyjnej.

§. 23.

W razie zmiany stałego zamieszkania i łączącej się z tem zmiany przynależności do gminy, obowiązek ponoszenia świadczeń na rzecz gminy wyznaniowej nowej siedziby zaczyna się od najbliższego roku administracyjnego, należytości zaś, przypadające za rok bieżący, zapłacić należy gminie wyznaniowej dawnej siedziby.

Jednakże obowiązek do świadczeń na rzecz tej ostatniej gminy trwa nadal, jeżeli interesowany zaniedbał najmniej na miesiąc przed upływem roku administracyjnego uwiadomić zwierzchność tej gminy o zmianie siedziby.

§. 24.

Zakłady przeznaczone na cele wyznaniowe izraelskie, nie przez samą gminę wyznaniową utrzymywane, jakoteż fundacye do rządu wyłączenie wyznaniowych należące, zostają — niezawisłe od wpływu rządowego ustawami uzasadnionego pod nadzorem gminy wyznaniowej.

Gmina sprawuje ten nadzór za pośrednictwem czynników w myśl statutu do tego powołanych.

§. 25.

Nie wolno czynić przeszkód swobodnemu objawianiu przekonania religijnego, mianowicie pod względem rytuału.

Każda gmina jest w myśl §. 1go obowiązana utrzymywać bożnicę lub, stosownie do wielkości gminy kilka bożnic. Przy zakładaniu i utrzymywaniu bożnic uwzględniać należy ile możliwości rozmaite formy rytuału w gminie używane.

Zakładanie i istnienie bożnic prywatnych, jakoteż urządzenie zgromadzeń do praktyk religijnych lub rytuałowych zawisa od pozwolenia gminy wyznaniowej i podlega też jej nadzorowi.

Statut zawierać ma dokładne postanowienia, pod jakimi warunkami pozwolenie do zakładania bożnic prywatnych, jakoteż do urządzania zgromadzeń w celu odbywania praktyk religijnych i rytuałowych ma być udzielane, w jakich przypadkach i w jakim wymiarze gmina wyznaniowa dawać ma bożnicom prywatnym zasiłki i w jaki sposób prawo nadzoru, gminie służące, ma być wykonywane.

Postanowienia niniejsze nie tyczą się praktyk religijnych domowych.

§. 26.

Prawo nadzoru, według §§. 24 i 25 gminie wyznaniowej służące, stosowane być ma także do stowarzyszeń, które celom tamże wzmiankowanym poświęcają swoje działania.

§. 27.

Władzy rządowej zostawia się prawo zabrania zgromadzeń w celach wyznaniowych, gdyby względy publiczne stały na przeszkodzie.

§. 28.

Urządzenie i zakres działania gminy wyznaniowej uregulować należy statutem w granicach ustawą niniejszą zakreslonych.

Statut obejmować ma w każdym razie następujące punkta:

1. Oznaczenie granic miejscowych obszaru gminy i nazwę siedziby zwierzchności gminnej;

2. skład, sposób mianowania i peryod urzędowania zwierzchności, jakoteż dalszą organizacją gminy wyznaniowej (§. 9), tudzież oznaczenie zakresu działania odnośnych czynników, w szczególności zaś także pod względem prawa rządowego poświadczania czynności prawnych imieniem gminy wyznaniowej;

3. sposób ustanawiania rabina, określenie jego praw i obowiązków a jeżeli w gminie wyznaniowej kilku rabinów ma być mianowanych, odgraniczenie zakresów ich władzy; podobnież sposób ustanawiania innych funkcjonaryuszów, ich prawa i obowiązki (§. 16);

4. prawa i obowiązki członków gminy i osób przyłączonych (§. 6), w szczególności zaś postanowienia co do praw wyborczych;

5. sposób udzielania nauki religii, kierowania niem i sprawowania nad niem bezpośredniego nadzoru;

6. postanowienia dotyczące się bożnic prywatnych i wspólnych praktyk religijnych (§§. 25, 26);

7. sposób uzyskiwania funduszków potrzebnych na cele ekonomiczne gminy wyznaniowej, z dokładnym oznaczeniem, jakie świadczenia będą nałożone i ustanowieniem granicy maksymalnej ich wysokości (§. 19), jakoteż sposób lokowania;

8. postanowienia co do załatwiania sporów wynikających ze związku gminnego;

9. postępowanie w razie zmiany statutu.

§. 29.

Statuty, jakoteż wszelkie w nich zmiany stają się ważnymi dopiero wtedy, gdy je Rząd zatwierdzi.

Dla gmin, które w myśl §. 3 ustawy niniejszej będą nowo utworzone lub pod względem rozległości obszaru przekształcone, wydać należy drogą rozporządzenia tymczasowe postanowienia co do ustanowienia zwierzchności wyznaniowej i załatwiania spraw gminnych a względnie zarządzenia tymczasowe, jakich zmiana obszaru wymaga; zarazem wyznaczyć należy termin, w którym zwierzchność przedstawić ma Władzy rządowej projekt statutu do zatwierdzenia.

Również inne gminy wyznaniowe winny w terminie, który drogą rozporządzenia będzie wyznaczony, wygotować statuty lub zastosować statuty dotychczasowe do przepisów ustawy niniejszej i przedstawić Rządowi do zatwierdzenia.

W przyszłości jednocześnie z wnioskiem o utworzenie gminy wyznaniowej (§. 7) przedstawiać należy także projekt statutu.

§. 30.

Władza rządowa czuwać ma nad tem, żeby czynniki gmin wyznaniowych nie przekraczały swego zakresu działania i żeby stosowały się do postanowień ustawowych, jakoteż do zarządzeń na zasadzie ustaw wydanych.

W tym celu mogą Władze uchylać uchwały lub zarządzenia czynników gminy wyznaniowej ustawom lub statutowi przeciwnie, rozwiązywać oddośnie ciała reprezentacyjne a nadto nakładać kary pieniężne w wysokości stosunkom majątkowym odpowiedniej, jakoteż stosować wszelkie inne środki przymusowe ustawami dozwolone.

§. 31.

Nadto zastrzega się Władzy rządowej prawo składania z urzędu członków zwierzchności gminnej jakoteż duchownych, których urzędowanie wystawia porządek publiczny na niebezpieczeństwo.

Złożenie z urzędu zarządzić należy w każdym takim przypadku, gdy jeden z rzeczonych funkcyjaryuszów straci obywatelstwo austriackie, zostanie uznany za winnego czynów zbrodniczych lub takich karygodnych, które pochodzą z chciwości, uwłaczają moralności lub wywołują publiczne zgorszenie.

Złożenie z urzędu w myśl postanowień powyższych zarządzone ma ten skutek, że kontrakt dotyczący się umieszczenia na posadzie staje się nieważnym; ów funkcyjaryusz, niezawisłe od skutków ustawowych skazania przez Sąd karny, traci na przeciąg lat trzech zdolność do piastowania urzędu w gminie wyznaniowej.

§. 32.

Nowe wybory, które będą potrzebne w skutek zarządzeń wzmiankowanych w §. 30 i 31 polecić ma Władza niezwłocznie a jeżeli chodzi o utworzenie nowej zwierzchności, uregulować ma stosownymi środkami tymczasowe załatwianie zwykłych spraw administracyjnych.

§. 33.

Drogą rozporządzenia będzie postanowione, które Władze przestrzegać mają praw na zasadzie ustawy niniejszej Rządowi służących.

§. 34.

Ustawa niniejsza nie narusza używania i administracyi funduszków i zakładów wspólnych istniejących w poszczególnych krajach dla izraelitów.

§. 35.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Od tego dnia uchylają się wszystkie ustawy i rozporządzenia będące w sprzeczności z jej postanowieniami.

Ustawa niniejsza nienarusza postanowień dotyczących się utrzymywania metryk narodzin, zaślubin i zejścia.

§. 36.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia, tudzież Moim Ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 21. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

58.

Ustawa z dnia 26. marca 1890,

upoważniająca Ministra sprawiedliwości do wydania drogą rozporządzenia taryfy do takich prac adwokatów i ich biur w postępowaniu sądowym, których cenę średnią można oznaczyć z przyczyny ich jednostajności i powrotności.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministra sprawiedliwości, żeby dla takich prac adwokatów i ich biur w postępowaniu sądowym, których cenę średnią można z przyczyny ich jednostajności i powrotności oznaczyć, ustanowił przez wydanie taryfy drogą rozporządzenia miarę wynagrodzenia za takowe przypadającego.

Tu należą podania do Sądu w postępowaniu spornem i nie spornem, które już same przez się lub z przyczyny zawsze jednostajnego w głównych częściach sposobu wygotowywania i postępowania, nie wymagają szczególnego trudu, porozumiewanie się ze stroną, zasięgnięcie informacji u Władz sądowych, podatkowych lub innych, stawianie na terminach, na których nie odbywa się rozprawa merytoryczna, zawiadywanie pieniędzmi i papierami publicznymi, podróże adwokatów lub ich funkcyjaryuszów, właściwe czynności biurowe i inne prace podobnego rodzaju.

§. 2.

Taryfa jest obowiązującą tak w stosunku między stroną a adwokatem jak i przy oznaczaniu kosztów, które w postępowaniu spornem przeciwnik procesowy ma zapłacić — z zastrzeżeniem prawa ugody dobrowolnej i z zastrzeżeniem sędziemu prawa zbadania potrzeby i odpowiedności pojedynczych prac.

§. 3.

Taryfa dla rozmaitych miejsc może być rozmaita.

§. 4.

Taryfa ma być stosowana także wtedy, gdy czynności w niej podane wykonywają notaryusze, o ile są do nich uprawnieni, i o ile wynagrodzenie nie jest uregulowane postanowieniami taryfy notaryalnej lub nie ma być wymierzane podług taryfy opłat dla notaryuszów sprawujących obowiązki komisarzy sądowych.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 26. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

59.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 5. kwietnia 1890,

tyczące się częściowej zmiany I części rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 15. sierpnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 130).

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu część I rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 130), którem zmienione zostały niektóre postanowienia co do zakazania powszechnym środkiem zakazującym gorzałki przeznaczony do użycia u wolnionego od podatku, zmienia się w sposób następujący:

Oprócz przepisanej mieszaniny 2 części wyskoku metylowego i 1/2 części zasad pirydonowych, służyć mają za powszechny środek zakazujący 20 centymetrów sześciennych roztworu fenolfaleiny w wyskoku metylowym, okazującego na alkoholometrze urzędowym 90—95 odsetek objętościowych, które dodaje się do każdego 100 litrów alkoholu gorzałki mającej być zakazaną. Do zrobienia tego roztworu najodpowiedniejszym jest ów wyskok metylowy, którego się używa do zakazania powszechnym środkiem zakazującym.

Osobne badanie wyskoku metylowego nie jest jednak potrzebne, jeżeli tenże okazuje na alkoholometrze 90—95 odsetek objętościowych. Roztwór robi się w ten sposób, że 10 kilogramów fenolfaleiny rozpuszcza się w 93 litrach wyskoku metylowego. Fenolfaleina do tego użyta czynić powinna zadość wymaganiom przepisany w załączce do rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 15. sierpnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 130) o tyle, że jeden gram fenolfaleiny polany 10 C³ wyskoku metylowego okazującego na alkoholometrze urzędowym 90—95 odsetek objętościowych, rozpuścić się musi bez pozostałości w płyn przezroczysty, brunatno-żółto zabarwiony (p. 2 załączki).

Zresztą postanowienia przerzeczonego rozporządzenia nie ulegają zmianie.

Istniejących obecnie zapasów roztworów fenolfaleiny można używać nadal; można także używać gorzałki nabytej już od ekonomatów skarbowych krajowych do zrobienia roztworów.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1890.

60.

Ustawa z dnia 6. kwietnia 1890,
dozwalająca używania zapisów dłużnych funduszowych, gminnych i melioracyjnych, przez Bank krajowy królestwa czeskiego emitowanych, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i powierniczych, pieniędzy depozytowych i kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Zapisy dłużne funduszowe, gminne i melioracyjne, przez Bank krajowy królestwa czeskiego na zasadzie statutu pod gwarancją kraju emitowane, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i powierniczych, pieniędzy depozytowych i kapitałów zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną, na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 6. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Schönborn r. w.

(Poinkch.)

61.

Ustawa z dnia 7. kwietnia 1890,
zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyjące się okręgów wyborczych w Czechach d) gminy wiejskie l. 1.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Postanowienie Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa zawarte w ustawie z dnia 9. kwietnia 1877 (Dz. u. p. Nr. 28) a tyjące się okręgów wyborczych w Czechach: d) gminy wiejskie l. 1, zmienia się i opiewać ma jak następuje:

„1. karliński, król. winohradzki, żyżkowski, brandyski, jilowski, wybory odbywają się w Karlinie;

czesko-brodzki, czern-okostelecki, rzyczański, wybory odbywają się w Czeskim Brodzie.“

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia, w którym Sąd powiatowy żyżkowski rozpocznie urządowanie.

Wiedeń, dnia 7. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

29

62.**Ustawa z dnia 7. kwietnia 1890,**
zmieniająca postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyczące się okręgów wyborczych w Galicyi d) gminy wiejskie II. 11 i 12.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, tyczące się okręgu wyborczego w Galicyi d) gminy wiejskie, l. 11, zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

„11. sanocki, bukowski, rymanowski, wybory odbywają się w Sanoku;

brzozowski, dynowski, wybory odbywają się w Brzozowie;

liski, lutowski, baligródzki, wybory odbywają się w Lisku.“

§. 2.

Postanowienia Dodatku do Porządku obiorczego dla Rady państwa, zawarte w ustawie z dnia 9. kwietnia 1877 (Dz. u. p. Nr. 27) a tyczące się okręgu wyborczego w Galicyi d) gminy wiejskie, l. 12, zmieniają się i mają opiewać jak następuje:

„12. przemyski, niżankowicki, dubiecki, wybory odbywają się w Przemysłu;

dobromilski, birczycki, ustrzycki, wybory odbywają się w Dobromilu;

mościski, sądowo-wiszeński, wybory odbywają się w Mościskach.“

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 7. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

63.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1890,**

o przeistoczeniu komory pomocniczej I. klasy i urzędu solnego w Koparze na komorę główną II. klasy i o upoważnieniu jej do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Przeistacza się c. k. komorę pomocniczą I. klasy i urząd solny w Koparze w Istrii na komorę główną

II. klasy i nadto upoważnia się ją w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882, do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Dunajewski r. w.

64.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 11. kwietnia 1890,**

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56) o postępowaniu ze względu na cło w obrocie hafciarskim, postanawia się, że w okresie od dnia 1. maja aż do końca czerwca 1890 tkaniny wprowadzane w obrocie hafciarskim, opatrywane być mają cechami tożsamości jak dotąd barwy czarnej.

Dunajewski r. w.

65.**Ustawa z dnia 13. kwietnia 1890,**

o podwyższeniu kongruy eksponowanych pomocników kapłańskich rzymsko-katolickich i grecko-katolickich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przychód najmniejszy, dla pomocników kapłańskich, w §. 2 ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), jakoteż w dołączonym do tejże ustawy wzorze I ustanowiony, podwyższa się o 100 zł. dla tych pomocników kapłańskich systemizowanych, którym poruczone zostały czynności pasterskie przy kościele znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy siedzibę urzędową mają przy tym kościele.

Ekspozytury, ustanowione dopiero po terminie, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, będą miały prawo do rzeczzonego podwyższenia tylko w takim razie, jeżeli ustanowione zostały za zezwoleniem Rządu.

Postanowienia ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) zatrzymują zresztą dla tych po-

mocników kapłańskich moc obowiązującą bez ograniczenia.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1890.

§. 3.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 13. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taafe r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

66.**Ustawa z dnia 13. kwietnia 1890,**

o podwyższeniu kongrui eksponowanych pomocników kapłańskich grecko-wschodnich w Dalmacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przychód najmniejszy. dla pomocników kapłańskich, w §. 2 ustawy z dnia 10. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 142), jakoteż w dołączonym do niej wzorze I ustanowiony, podwyższa się o 100 zł. dla tych pomocników kapłańskich systemizowanych, którym poruczone zostały czynności pasterskie przy kościele znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy siedzibę urzędową mają przy tym kościele.

Ekspozytury, ustanowione dopiero po terminie, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, będą miały prawo do rzeczzonego podwyższenia tylko w takim razie, jeżeli ustanowione zostały za zezwoleniem Rządu.

Postanowienia ustawy z dnia 10. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 142) zatrzymują zresztą dla tych pomocników kapłańskich moc obowiązującą bez ograniczenia.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1890.

§. 3.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 13. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taafe r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

67.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 16. kwietnia 1890,**

tyczące się obowiązkowego opatrywania znakami pewnych rodzajów towarów.

§. 1.

Na zasadzie §. 6go ustawy z dnia 6. stycznia 1890 (Dz. u. p. Nr. 19) o ochronie znaków towarowych, rozporządza się, że kos, sierpów i siekaczów do słomy nie wolno wprowadzać w obrót, dopóki znakiem, w myśl ustawy powyższej do rejestru załączonym, nie są opatrzone i to w taki sposób, że znaki te mają być wybijane lub wygniatane, gdy towary są jeszcze żarzące, zanim opuszczą lokal wyrobu.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z rzeczoną ustawą.

Bacquehem r. w.

68.**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z d. 18. kwietnia 1890,**

którem objaśnia się Część I. Przepisów o służbie wojskowej.

W porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny podaje się do wiadomości, że postanowienia §§. 55 : 15 Części I. Przepisów o służbie wojskowej (Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45) stosują się także wtedy, gdy dobrodziejstwo jest reklamowane dla syna ślubnego na rzecz jego matki owdowiałej lecz powtórnie zaślubionej.

Weltersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 10. maja 1890.

69.

Ustawa z dnia 15. kwietnia 1890,

o użyciu indemnizacji, którą skarb otrzyma z powodu objęcia przez kraj prawa propinacji w Galicyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Indemnizacja, którą Skarb, będąc obecnie właścicielem prawa propinacji w kilku gminach w Galicyi, otrzyma z powodu, iż w myśl ustawy krajowej dla Galicyi z dnia 22. kwietnia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 30), prawo propinacji obejmuje tam od dnia 1. stycznia 1890 kraj na siebie, użyta będzie na zakupienie w Galicyi nieruchomości na rzecz skarbu.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 15. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

70.

Ustawa z dnia 18. kwietnia 1890,

o zastępowaniu namiestnika w radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W radach szkolnych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie ustanowiony być ma osobny urzędnik do zastępowania namiestnika.

Urzędnik ten, którego mianuje Cesarz na wniosek Ministra wyznań i oświecenia, używa tytułu „wiceprezes c. k. rady szkolnej krajowej“ i należy do piątej klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 18. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Gautsch r. w.

71.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 23. kwietnia 1890,****o zmianie nazwy król. węg. komory pomocniczej „Almásmező“ na „Gyergyóbkás“.**

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu nazwa królewsko węgierskiej komory pomocniczej „Almásmező“ zmieniona została na „Gyergyóbkás“.

Dunajewski r. w.

72.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 23. kwietnia 1890,****o upoważnieniu kr. węg. komory głównej w Orsovie do ekspedycyowania we własnym zakresie działania bez poboru cła rzeczy osób przesiedlających się a względnie mienia przychodźców.**

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu upoważniona została królewsko węgierska komora główna w Orsovie do ekspedycyowania we własnym zakresie działania bez poboru cła na zasadzie artykułu VIII, liczba 7 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 rzeczy osób przesiedlających się a względnie mienia przychodźców.

Dunajewski r. w.

73.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26. kwietnia 1890,****u ustawieniu w Opawie maszyny do stęplowania rachunków.**

W dalszem wykonaniu rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 175), którem dozwolone zostało wyciskanie znaczka stęplowego 1-no i 5-cio centowego na blankietach rachunkowych, podaje się do wiadomości, że do tego celu ustawiono także maszynę w c. k. komorze głównej w Opawie

i że w urzędzie tym, począwszy od dnia 1. czerwca 1890, na blankietach rachunkowych niezapisanych, tamże do ostęplowania przedstawionych, znaczki 1-no i 5-cio centowe mogą być wyciskane za złożeniem przypadającej opłaty.

Dunajewski r. w.

74.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. maja 1890,****w przedmiocie przyłączenia gmin miejscowych Liebeswar i Widlice do okręgu Sądu powiatowego hostuńskiego w Czechach.**

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminy miejscowe Liebeswar i Widlice od okręgu Sądu powiatowego przimdańskiego a obwodowego chebskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego hostuńskiego a obwodowego pilzeńskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

75.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu z dnia 4. maja 1890,**

którem odnośnie do §. 22go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody postanawia się, w jaki sposób przedsiębiorca przemysłowy uwiadamiac ma osoby, zatrudniane w przemyśle obowiązkowi ubezpieczenia podlegającym, o kwocie dodatku na ubezpieczenie, która na nich ciąży.

Stosownie do §. 22go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888), o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody, ciężąca na ubezpieczonych kwota opłaty na ubezpieczenie,

zakładowi ubezpieczenia przypadającej, ma być wliczana i zatrzymywana przy wypłacie zarobku lub pensyi w ciągu statutowego okresu wnoszenia opłat, za który opłata na ubezpieczenie ma być złożona, na podstawie obliczenia sporządzonego przez przedsiębiorcę przemysłowego, które udzielone być ma wszystkim osobom ubezpieczonym, w przedsiębiorstwie zatrudnionym.

Odnosnie do tego postanowienia ustawy rozporządza się, że w każdym przedsiębiorstwie przemysłowym, obowiązku ubezpieczenia na wypadek przygody podlegającym, przedsiębiorca przemysłowy wywiesić ma w miejscu stosownem, dla wszystkich ubezpieczonych łatwo dostępnem, ogłoszenie zawierające następujące szczegóły:

1. Do której klasy niebezpieczności i do której stopy procentowej tej klasy niebezpieczności zaliczył przedsiębiorstwo właściwy zakład ubezpieczenia na wypadek przygody.

2. Ile centów od każdego wypłacanego lub w myśl §. 16go ustawy policzalnego złotego zarobku przedsiębiorca ma składać w zakładzie ubezpieczenia jako ogólną opłatę na ubezpieczenie.

3. Jaką część tej opłaty na ubezpieczenie, na ubezpieczonego przypadającą, ma przedsiębiorca w myśl §§. 17 i 22 ustawy, temuż odciągać przy ciągłych wypłatach zarobku lub pensyi.

4. Czy przedsiębiorca postanowił robić użytek z tego prawa i jeżeli tak, czy będzie odciągał przy każdej wypłacie zarobku lub pensyi, albo, gdyby to ze względu na wypadające ułamki centa było niemożliwe, przy których wypłatach zarobku i pensyi w ciągu dozwolonego jednomiesięcznego okresu (§. 22 u. o. u. n. w. p.).

Każdą zmianę w szczegółach, które według powyższego mają być podawane do wiadomości, ogłaszać należy niezwłocznie w podobny sposób.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. czerwca 1890.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

76.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 6. maja 1890,

którem zmieniają się niektóre postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) w przedmiocie szkolnego w szkołach średnich rządowych (gimnazyach, szkołach realnych).

Uznając za stosowne zmienić niektóre przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) w sposób następujący:

1. Uczniowie publicznej klasy I. obowiązani są opłacić szkolne w I. półroczu z góry, najpóźniej w przeciągu pierwszych trzech miesięcy po rozpoczęciu się roku szkolnego.

2. Termin zapłacenia szkolnego może być uczniom publicznym klasy I. przedłużony aż do końca I. półroczu:

- a) jeżeli z moralnego sprawowania się i pilności otrzymują jeden z dwóch pierwszych stopni przepisanej skali klasyfikacyjnej a z postępu we wszystkich przedmiotach obowiązkowych przynajmniej stopień „zadowolniająco“, i
- b) jeżeli zachodzi warunek wymagany w punkcie 6, lit b rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100).

3. Chcąc dla ucznia klasy I. uzyskać przedłużenie terminu do zapłacenia szkolnego, trzeba w przeciągu dni ośmiu po przyjęciu onegoż podać prośbę do dyrekcji szkoły średniej, do której uczęszcza i dołożyć do niej świadectwo urzędowe co do stosunków majątkowych, nie dawniej jak przed rokiem wydane.

W dwa miesiące po rozpoczęciu się roku szkolnego grono nauczycielskie winno na podstawie dotychczasowych prac uczniów wziąć pod rozwagę, czy czynią zadość także warunkom w punkcie 2, lit. a przepisany.

Prośby uczniów, nie czyniących zadość tym ostatnim warunkom, winno grono nauczycielskie natychmiast odrzucić, a zarazem ostrzedz ma uczniów, że obowiązani są opłacić szkolne w tym terminie, który w punkcie 1 jest ustanowiony.

Inne prośby posyła się niezwłocznie z odpowiedniami wnioskami grona nauczycielskiego do Władzy szkolnej krajowej, która wydaje decyzją a zarazem, jeżeli pozwala na przedłużenie terminu, wydaje także orzeczenie co do stanowczego uwolnienia od opłaty szkolnego za I. półrocze pod tym warunkiem, że świadectwo z I. półroczu będzie czyniło zadość wymaganiom przepisany w punkcie 6, lit. a) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100), tak pod względem stopni z moralnego zachowania się i pilności jak i pod względem ogólnej klasy postępu.

Uczeń, któryby z końcem półroczu nie czynił zadość temu warunkowi, winien opłacić szkolne zanim się II. półrocze rozpocznie.

Decyzją rady szkolnej krajowej podać należy do wiadomości w stosownym czasie przed upływem terminu do zapłacenia szkolnego (punkt 1).

4. Na prośbę tych uczniów klasy I, którzy w I. półroczu otrzymali świadectwo pierwszej klasy ze stopniem celującym, może Władza szkolna krajowa pozwolić, żeby im zwrócono szkolne za I. półrocze opłacone, jeżeli na podstawie dopełnionych warunków w punkcie 6, lit. a) i b) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100) podanych, uzyskują uwolnienie od zapłacenia szkolnego za II. półrocze.

5. Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 100), o ile ich nie zmienia rozporządzenie niniejsze, zatrzymują nadal moc swoją.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od początku roku szkolnego 1890/91.

Gautsch r. w.

77.

Obwieszczenie c. k. Rządu z dnia 10. maja 1890,

o umowie ze Szwecją i Norwegią w przedmiocie wzajemnej opieki nad znaczkami fabrycznymi i handlowymi.

(Pierwopis.)

Déclaration.

Afin d'assurer aux Autrichiens et aux Hongrois en Suède et en Norvège et, réciproquement, aux Suédois et aux Norvégiens dans la Monarchie Austro-Hongroise la protection de leurs marques de fabrique et de commerce, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont arrêté les dispositions suivantes.

Article I.

Les Suédois et Norvégiens en Autriche-Hongrie et les Autrichiens et Hongrois en Suède et en Norvège jouiront de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce de toute espèce.

Le droit exclusif d'exploiter une marque de fabrique ou de commerce ne peut avoir au profit des Suédois et Norvégiens en Autriche-Hongrie et, réciproquement, au profit des Autrichiens et Hongrois en Suède et en Norvège un degré plus étendu ou une durée plus longue que dans le pays d'origine.

Article II.

Les nationaux de l'un des pays contractants qui voudront s'assurer dans l'autre la propriété d'une marque, devront remplir les formalités prescrites à cet égard par la législation de ce dernier pays.

Quant au dépôt de leurs marques, il devra s'effectuer en Suède au bureau Royal des brevets à Stockholm, en Norvège au bureau d'enregistrement

(Przekład.)

Deklaracya.

Ażeby Austryakom i Węgom w Szwecyi i Norwegii i nawzajem Szwedom i Norwegczykom w monarchii austryacko-węgierskiej zapewnić opiekę nad ich znaczkami fabrycznymi i handlowymi, podpisani należycie do tego upoważnieni, ułożyli postanowienia następujące:

Artykuł I.

We wszystkiem co się tyczy własności znaczków fabrycznych i handlowych wszelkiego rodzaju, Szwedzi i Norwegczycy będą doznawali w monarchii austryacko-węgierskiej a Austryacy i Węgrzy w Szwecyi i Norwegii takiej samej opieki jak własni obywatele.

Wyłączne prawo używania znaczka fabrycznego lub handlowego nie może mieć na korzyść Szwedów i Norwegczyków w monarchii austryacko-węgierskiej a na korzyść Austryaków i Węgrów w Szwecyi i Norwegii większej rozciągłości i nie może trwać dłużej niż w kraju rodzinnym.

Artykuł II.

Obywatele jednej ze Stron rokujących, którzy zechcą zapewnić sobie własność znaczka w obszarach drugiej Strony, winni dopełnić formalności przepisanych pod tym względem przez prawodawstwo tejże Strony.

Co się tyczy zaciągania znaczków do rejestrów, czynić to należy: w Szwecyi w królewskim biurze patentowem w Sztokholmie, w Norwegii w biurze

et de dépôt des marques de fabrique et de commerce à Christiania, en Autriche - Hongrie aux chambres de commerce et d'industrie à Vienne et à Budapest.

Les marques de fabrique ou de commerce auxquelles s'appliquent les stipulations précédentes sont celles qui, dans les pays respectifs, sont légitimement acquises aux industriels ou négociants qui en usent, c'est à dire que le caractère d'une marque suédoise ou norvégienne doit être apprécié d'après la loi de Suède ou de Norvège, de même que celui d'une marque autrichienne ou hongroise doit être jugé d'après la loi autrichienne ou hongroise.

Toutefois le dépôt pourra être refusé si la marque pour laquelle il est demandé est considérée par l'autorité compétente comme contraire aux bonnes moeurs ou à l'ordre public.

Article III.

Le présent arrangement entrera en vigueur dès le jour de sa publication et restera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

En foi de quoi, les Soussignés ont signé le présent arrangement et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, en double expédition, le 20 septembre de l'an de grâce 1889.

(L. S.) Szögyény m. p.

(L. S.) F. Adelborg m. p.

do rejestrowania znaczków fabrycznych i handlowych w Chrystianii, w monarchi austriacko-węgierskiej w Izbach handlowo-przemysłowych w Wiedniu i w Budapeszcie.

Znaczkami fabrycznymi i handlowymi, do których stosują się postanowienia powyższe, są takie, które w odnośnych krajach prawnie nabyte zostały przez przemysłowców lub kupców onychże używających, przeto charakter znaczka szwedzkiego lub norweskigo oceniany być ma według ustaw szwedzkich lub norweskich jak również charakter znaczka austriackiego lub węgierskiego według ustaw austriackich lub węgierskich.

Jednakowoż zaciągnięcia do rejestru można odmówić, jeżeliby władza właściwa uznała, że znaczek, o który chodzi, uwłacza moralności lub porządkowi publicznemu.

Artykuł III.

Umowa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i będzie ją miała aż do upływu roku od dnia, w którym ją jedna lub druga ze Stron rokujących wypowie.

W dowód czego podpisani podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 20. września 1889.

(L. S.) Szögyény r. w.

(L. S.) F. Adelborg r. w.

Umowa niniejsza na zasadzie ustawy z dnia 15. czerwca 1865 (Dz. u. p. Nr. 45) nabywa mocy obowiązującej dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych począwszy od dnia ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 10. maja 1890.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 11. maja 1890.

78.

Ustawa z dnia 10. maja 1890,

o reformie akcyzy w Wiedniu i o zaprowadzeniu akcyzy w kilku gminach do Wiednia przylegających.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obszar Wiednia, który do poboru akcyzy uznany jest za zamknięty, rozszerza się i tenże obejmować będzie:

1. Wiedeń z wyjątkiem części leżącej na lewym brzegu uregulowanego Dunaju;

2. Simmering, Gaudenzdorf, Meidling Górny i Dolny, Hetzendorf, Speising, Lainz, Hietzing, Schönbrunn, Penzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Sechshaus, Breitensee, St. Veit Górny i Dolny, Ottakring, Neulerchenfeld, Hernals, Dornbach, Pötzleinsdorf, Gersthof, Weinhaus, Währing, Döbling Górny i Dolny, Sievering Górny i Dolny, Neustift am Walde, Nussdorf, Heiligenstadt i Josefsdorf;

3. części gmin katastralnych: Kahlenbergerdörfel, Kaiser-Ebersdorf, Schwechat, Klederling, Laa Górne i Dolne, Inzersdorf, Altmannsdorf, Mauer, Auhof, Hütteldorf, Hadersdorf, Schottenwald, Neuwaldegg, Salmannsdorf, Weidling i Grinzing, a mianowicie te, które będą leżały w obrębie nowej linii obwodowej obszaru akcyzowego.

Szlak tej linii wytknięty będzie drogą rozporządzenia. Linia ta niema przecinać budynków, dziedzińców i ogrodów trwałem ogrodzeniem obwiedzionych.

§. 2.

Na obszarze akcyzowym, w myśl §. 1go zamkniętym, obowiązuje dołączona Taryfa akcyzy z uwagami. Istniejący dodatek nadzwyczajny dwudziestoprocentowy do opłat akcyzowych i do dodatku podatkowego od piwa jest już wliczony w kwoty podatkowe tej Taryfy.

Teraźniejsza taryfa akcyzowa dla Wiednia, jakoteż postanowienia artykułu 6go ustawy z dnia 18. maja 1875 (Dz. u. p. Nr. 84), dotyczące się kwoty dodatku do podatku od piwa w Wiedniu zostają uchylone. Również w częściach obszaru akcyzowego na mocy §. 1go zamkniętego, obecnie jeszcze akcyzie nie podlegających, uchylają się postanowienia ustawy z roku 1829 o podatku konsumcyjnym od drobnej sprzedaży wina, moszczu winnego i moszczu owocowego, tudzież rozporządzeń do tej ustawy później wydanych, jakoteż ustawa z dnia 16. czerwca 1877 (Dz. u. p. Nr. 60) o podatku konsumcyjnym od mięsa poza obrębem miejsc uznanych za zamknięte do poboru akcyzy.

§. 3.

Wzdłuż linii obwodowej obszaru akcyzowego (§. 1) a mianowicie od strony wewnętrznej, oznaczy Władza skarbowa ze względem na stosunki miejscowe obszar kontroli, którego jednak szerokość, mierzona od linii akcyzowej, nie może w żadnym punkcie wynosić więcej jak jeden kilometr.

W obrębie tego obszaru każdy przedmiot opłatny, w Taryfie (§. 2) wymieniony, do wewnętrznego obszaru akcyzowego transportowany, powinien być opatrzoney cedułą akcyzową i tę cedułę trzeba organom skarbowym na każde żądanie pokazać albo udowodnić, że przedmiot opłatny, cedułą akcyzową nie zasłonięty, nabyty został w obrębie linii akcyzowej.

Organa skarbowe mają prawo rewidować każdy transport przechodzący przez taki punkt linii akcyzowej, przez który nie wolno wprowadzać przedmiotów opłatnych.

Organa skarbowe mają nadto prawo patrolować także na tych częściach linii akcyzowej, gdzie niema dróg i ścieżek do powszechnego użytku służących. Skarb państwa wynagradzać będzie szkodę udowodnioną, którą z tego powodu powstała.

§. 4.

Przedmioty, w dołączonej Taryfie (§. 2) wymienione, które wtedy, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, będą się znajdowały w częściach zamkniętego na mocy §. 1 obszaru akcyzowego, leżących poza obrębem teraźniejszej linii akcyzowej Wiednia, podlegają opodatkowaniu według stóp podatkowych w Taryfie przepisanych.

Uwolnione są od tego opodatkowania:

1. Mięso świeże wymienione pod liczbą bieżącą 7 *a* i *b* Taryfy.

2. Zapasy przedmiotów pod liczbami bieżącymi 1, 2, 3, 7 lit. *c* i *d*, 8, 9, 10, 11 i 12 Taryfy wymienionych, znajdujące się u przemysłowców i u innych rządców gospodarstw domowych, o ile, a to co do każdego z osobna z tych przedmiotów, podatek akcyzowy taryfowy nie przenosi 4 zł.

Każda osoba, która w chwili, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, posiada lub dla innej osoby zachowuje w powyższych częściach zamkniętego obszaru akcyzowego bydło pod liczbami bieżącymi 4, 5 i 6 Taryfy wymienione lub przekraczający uwolnioną od podatku miarę zapas przedmiotów, pod innymi liczbami bieżącymi Taryfy (z wyjątkiem liczb bieżących 7 *a* i *b*) wymienionych, obowiązana jest, w pierwszym dniu wejścia ustawy w wykonanie, oznajmić piśmiennie organowi skarbowemu, do tego przeznaczonemu, ilość sztuk i rodzaj bydła a względnie zapas innych, powyżej wzmiankowanych przedmiotów, jakoteż lokale, w których się bydło lub te przedmioty znajdują i opłacić akcyzę według taryfy, od bydła pod liczbami bieżącymi 4, 5 i 6 Taryfy wymienionego, w całości, a od zapasu każdego z innych wzmiankowanych przedmiotów, w strąceniu 4 zł.

Jeżeli zaś zapas wina pewnej strony, składu wolnego nie posiadającej, przenosi 200 hektolitrów, wolno jej będzie pod warunkami i ostrożnościami do zabezpieczenia skarbu państwa potrzebami, opłacić akcyzę po strąceniu 4 zł. tylko od owej części tego zapasu, która w przeciągu lat 3 od dnia wejścia ustawy w wykonanie, ani za linią akcyzową nie będzie wywieziona, ani dla dopełnienia dalszej czynności podatkowej nie będzie przeniesiona do wolnego składu wina, znajdującego się w obrębie tej linii, a to podług stwierdzanego peryodycznie w ciągu powyższego terminu zmniejszania się tej części zapasu a względnie podług ostatecznej reszty onegoż.

Przepisane oznajmienie wolno stronom złożyć na piśmie u organu skarbowego do tego przeznaczonego także już w jednym z trzech dni poprzedzających wejście ustawy niniejszej w wykonanie.

W ciągu pierwszych dni trzydziestu od wejścia ustawy niniejszej w wykonanie, organa skarbowe mają prawo rewidować dla sprawdzenia lokale, w których się bydło opłatne lub zapasy opłatne znajdują. Strony zaś obowiązane są wykazać nabycie lub oznajmienie a względnie opodatkowanie takiego bydła lub zapasów przekraczających miarę uwolnioną od podatku.

W ciągu pierwszych ośmiu dni po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, od każdego transportu przedmiotów w Taryfie wymienionych, nie przeznaczonego do wywozu z zamkniętego obszaru akcyzowego (§. 1), gdy takowy z części tego obszaru, jeszcze nie podlegających akcyzie, przechodzi za teraźniejszą linią akcyzową Wiednia, opłacić należy akcyzę taryfową przy przejściu przez tę linią akcyzową, jeżeli okazaniem ceduły akcyzowej lub potwierdzeniem uczynionego oznajmienia zapasu nie będzie udowodnione, że przedmioty te zostały już poddane opodatkowaniu według Taryfy (§. 2) lub były oznajmione w celu stwierdzenia zapasu i opodatkowania.

Gdyby całkiem zaniedbano podać oznajmienie powyżej przepisane, albo, gdyby co do zwierząt wymienionych pod liczbami 4, 5, 6, 8, 9 i 11 Taryfy podano mniejszą ilość sztuk lub, ze względu na stopę taryfową, gatunek pośledniejszy, albo, gdyby co do przedmiotów podanych w Taryfie pod liczbami 1, 2, 3, 7 lit. *c* i *d*, tudzież 10 i 12 uczyniono oznajmienie zapasów o tyle niedokładne, iżby kwota akcyzy według oznajmienia od tych zapasów przypadająca, była mniejsza o więcej niż dziesięć od sta, aniżeli się należy od rzeczywistego zapasu tych przedmiotów, natenczas w takich przypadkach, w których nie było zamysłu uszczuplenia akcyzy, wymierzyć należy karę od 2 aż do 100 złotych, jak

za uchybienie przepisom, w innych zaś przypadkach karę przepisaną za ciężkie przestępstwo defraudacyjne.

Również karę za uchybienie przepisom a względnie za ciężkie przestępstwo defraudacyjne wymierzyć należy, jeżeli co do przedmiotów, które mają być opodatkowane według ilości sztuk, albo co do zapasu innych przedmiotów opłatnych, przekraczającego miarę uwolnioną od oznajmienia, albo wcale nie uczyniono zadosyć obowiązkowi wykazania nabycia lub opodatkowania, albo go nie zupełnie dopełniono.

Za podstawę do wymiaru kary za ciężkie przestępstwo defraudacyjne zaniedbania lub niedostatecznego wykazania nabycia lub opodatkowania bierze się kwotę akcyzy przypadającą od sztuk bydła a względnie od przedmiotów, co do których wykazania nie dostaje.

§. 5.

Co do tych zapasów piwa i brzezki, które w chwili, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, będą się znajdowały w obrębie dotychczasowej linii

akcyzowej Wiednia w magazynach fabrykacji, w obrębie tej linii były wyrobione i od których kwota dodatku skarbowego z dwudziestoprocentowym dodatkiem została opłacona lub wzięta na przepis, różnica między tą opłatą a tą, która według dołączonej Taryfy przypada, będzie zwrócona a względnie odpisana.

§. 6.

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej w rok od tej chwili, w której sprawa dodatków gminnych do akcyzy w obszarze na mocy §. 1go zamkniętym zostanie ważnie uregulowana.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 10. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Taryfa akcyzowa.

Liczba bieżąca Taryfy	N a z w a przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa		U w a g a
			zł.	c.	
1	a) Wino w { beczkach	1 hektolitr	4	.	
	{ flaszkach	"	8	.	
	b) Moszcz winny i zacier winny	"	3	.	
	c) Winogrona	100 kilogr.	1	50	
<p>U w a g a. 1. Wino sztuczne i półwino wyrobione w obrębie linii akcyzowej podlega opodatkowaniu w myśl ustawy z dnia 30. marca 1882 (Dz. u. p. Nr. 45, 1882).</p> <p>2. Także wino, wyrobione w obrębie linii akcyzowej z winogron zebranych w winnicach w obrębie tej linii leżących, podlega opłacie po 4 zł. od hektolitra a moszcz winny przeznaczony bezpośrednio na spożycie, po 3 zł. od hektolitra. Od tego wina lub moszczu, jeżeli się go wywozi za linią akcyzową, nie opłaca się podatku. Opodatkowanie to uregulowane będzie drogą rozporządzenia o ile możliwości ze względu na stosunki winogrodników.</p> <p>3. Osobom, które w obrębie linii akcyzowych trudnią się handlem winnym w większym rozmiarze, dozwolane będzie utrzymywanie składów wolnych wina pod warunkami i ostrożnościami dla zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi.</p>					
2	Moszcz owocowy	1 hektolitr	1	.	
3	Piwo przy wprowadzeniu do obszaru akcyzowego . .	1 hektolitr	1	.	
<p>U w a g a. Od piwa wyrobionego w obszarze akcyzowym opłacać należy akcyzę powszechną według przepisów szczególnych w tej mierze istniejących a nadto jako dodatek do podatku od piwa 95 c. od hektolitra brzezczi.</p> <p>Przy wywozie piwa wyrobionego na obszarze akcyzowym, jeżeli posyłka zawiera najmniej 1/2 hektolitra, zwraca się ten dodatek w kwocie 1 zł. od hektolitra piwa. Od piwa wywożonego we flaszkach zwraca się dodatek bez względu na pochodzenie, gdy posyłka zawiera 1/2 hektolitra i więcej, także gdy posyłka składa się z kilku pak, których jednak oddawcą powinna być ta sama osoba.</p>					
4	a) Rogaczna nad 400 kilogramów wagi żywej . .	1 sztuka	7	.	
	b) Rogaczna aż do 400 kilogramów wagi żywej . .	"	3	50	
	c) Rogaczna aż do 120 kilogramów wagi żywej lub 100 kilogramów po zabiciu (t. j. cielęta ze skórą)	"	1	30	
<p>U w a g a. Od rogaczny a) i b), wprowadzanej przez linią akcyzową do celów gospodarskich, np. do mleczarni, zwraca się przy wyprowadzeniu za tę linią opłatną akcyzę bez względu na przeciąg czasu od wprowadzenia aż do wyprowadzenia. Od rogaczny wprowadzonej, która padła przed zabiciem i dowodnie nie była użyta na pokarm dla ludzi, należy zwracać opłatę.</p>					

Liczba bieżąca Taryfy	N a z w a przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa		U w a g a
			zł.	c.	
5	<p>a) Owce, barany, skopy, jagnięta, kozy, kozły, tudzież kozłeta nad 10 kilogramów żywe lub 8 kilogramów po zabiciu</p> <p>b) Kozłeta aż do 10 kilogramów wagi żywej lub 8 kilogramów po zabiciu</p> <p>U w a g a. Osobom, które w obrębie linii akcyzowej bliżej skopy w większej ilości, ażeby je po zabiciu wywieść za linię cłową, pozwalac się będzie pod warunkami i ostrożnościami do zabezpieczenia skarbu państwa potrzebnymi na stosowanie do tych zwierząt wyłącznie w powyższym celu postępowania przewoźnego.</p>	1 sztuka	.	50	
		"	.	50	
6	<p>Świnie:</p> <p>a) Prosięta aż do 10 kilogramów wagi żywej lub 8 kilogramów po zabiciu</p> <p>b) Warchlaki, t. j. świnię nad 10 kilogramów aż do 35 kilogramów wagi żywej albo nad 8 aż do 25 kilogramów po zabiciu</p> <p>c) Świnię nad 35 kilogramów wagi żywej lub 25 kilogramów po zabiciu</p>	1 sztuka	.	50	
		"	1	.	
		"	2	.	
7	<p>a) Mięso świeże i inne świeże, zdatne na pokarm dla ludzi części rogacizny, wymienionej pod L. 4, lit. a i b Taryfy, tudzież zwierząt wymienionych pod L. 5 a i b Taryfy, kielbasy i konserwy mięsne</p> <p>b) Mięso świeże i inne świeże, zdatne na pokarm dla ludzi części cieląt (L. 4, lit. c Taryfy), tudzież świń z wyjątkiem słoniny i tłuszczu oddzielonych od mięsa</p> <p>c) Mięso, solone lub marynowane, tudzież wędzone</p> <p>d) Salami, ozory marynowane lub wędzone</p>	100 kilogr.	2	50	
		"	4	.	
		"	5	.	
		"	6	.	
8	<p>a) Indyki, kapłony, tudzież gęsi w miesiącach marcu aż do czerwca włącznie</p> <p>b) Gęsi od początku lipca aż do końca lutego, i kaczki</p> <p>c) Kury i gołębie</p>	1 sztuka	.	25	
		"	.	15	
		"	.	4	
9	<p>Dziczyzna:</p> <p>a) Jelenie</p> <p>b) Dzikie nad 17 kilogramów i daniela</p> <p>c) Dzikie (warchlaki) aż do 17 kilogramów, sarny, kozice</p> <p>d) Zające</p>	1 sztuka	3	50	
		"	3	.	
		"	1	50	
		"	.	15	
10	<p>Dziczyzna porąbana:</p> <p>a) jelenina</p> <p>b) wszelka inna dziczyzna porąbana</p>	100 kilogr.	6	.	
		"	4	.	

Liczba bieżąca Taryfy	N a z w a przedmiotu opłatnego	Skala opodatkowa- nia	Stopa taryfowa		U w a g a
			zł.	c.	
11	Ptactwo dzikie:				
	a) Bazanty, gluszcze, cietrzewie	1 sztuka	.	40	
	b) Jarzabki, dzikie gęsi, dropie, słonki, dzikie kaczki z wyjątkiem podgorzałek (Duckenten)	"	.	20	
	c) Kuropatwy, pardwy i kuropatwy górne (Stein- hühner), bekasy małe, także gajowe i łąkowe (Moos-, Haide-, Wiesenschnepfen)	"	.	10	
	d) Kurki wodne, podgorzałki, gołębie dzikie . . .	"	.	5	
	e) Kwiczoty, przepiórki i inne ptaszki jadalne . . .	"	.	2	
12	Ryby i skorupiaki:				
	a) jadalne, szczególnie nie wymienione, morskie, rzeczne, jeziorne, stawowe, świeże, nasolone, marynowane lub w oliwie, ikra rybia, raki, śli- maki, ostrygi, pająki morskie i raki morskie . .	100 kilogr.	5	.	
	b) miętuzy, wątlusze, łupacze (Weissfische, Stock- fische, Schellfische)	"	1	.	
	U w a g a. Śledzie, nasolone, są wolne od opłaty.				
	U w a g a. Przedmioty akcyzie podlegające w tak małej ilości, że opłata łącznie z dodatkiem na rzecz gmin nie przynosi 2 centów, są wolne od opłaty. W razie nadużywania, ulga ta może być na pe- wien oznaczony czas uchylona co do osób pojedynczych lub niektórych przestrzeni i punktów wchodu.				

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1890.

79.

Patent cesarski z dnia 12. maja 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacenccki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, oieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Goryoyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeśoie, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

widzimy się spowodowani, na prośbę wydziału krajowego górno-austriackiego o zwołanie sejmu krajowego w celu naradzenia się i uchwalenia w sprawach górno-austriackiego banku hipotecznego krajowego, który ma być założony, zwołać sejm krajowy

Naszego arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy na dzień 20. maja 1890 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 12. maja, tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

80.

Patent cesarski z dnia 12. maja 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego królestwa czeskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski;

książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krainński i bukowski; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książęceony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydenoie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy królestwa czeskiego zwołany jest na dzień 19. maja 1890 do miasta stołecznego Pragi.

Dan w Lainz dnia 12. maja tysiąc ósmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. maja 1890.

§ 1.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. maja 1890,

którem przepisy dotyczące się okresu nauki i służby
pomocników farmaceutycznych zostają zmienione.

Ze względu na przepisy porządku nauk i egzaminów dla farmaceutów z dnia 16. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 200) rozporządza się na zasadzie postanowienia §. 2 lit. e ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) co następuje:

1. Na naukę aptekarską przyjmować należy tylko takich kandydatów, którzy świadectwem lekarza urzędowego Władzy administracyjnej miejsca zamieszkania, albo świadectwem lekarskim przez tegoż lekarza urzędowego potwierdzonem udowodnią, że posiadają odpowiednią zdatność fizyczną a świadectwem szkolnem, ważnem w państwie, że skończyli z pomyślnym skutkiem szóstą klasę gimnazjalną lub szóstą klasę szkoły realnej, w którymto ostatnim przypadku winni nadto złożyć świadectwo potwierdzające, że w gimnazyum publicznem zdali z dostatecznym skutkiem egzamin z języka łacińskiego w rozciągłości odpowiedniej wymaganiom sześciu pierwszych klas gimnazjalnych.

2. Okres nauki dla uczniów aptekarskich ustanawia się w ilości lat trzy.

Dla kandydatów, którzy zdali w gimnazyum egzamin dojrzałości, skraca się okres ten do lat dwóch.

3. Egzamin aptekarski zdać należy niezwłocznie po upływie przepisane go okresu nauki i rozpocząć nauki farmaceutyczne w uniwersytecie od początku tego roku szkolnego, który nastąpi bezpośrednio po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu aptekarskiego.

4. W takim razie, gdy z powodów na szczególne względy zasługujących potrzebne jest odroczenie terminu do złożenia egzaminu aptekarskiego, prośbę o osobne do tego pozwolenie podać należy do ministerstwa spraw wewnętrznych za pośrednictwem Władzy administracyjnej i dołączyć do niej metrykę urodzenia, tudzież świadectwa z nauki i praktyki ucznia, uwierzytelnione dowody co do szczególnych okoliczności odroczenia usprawiedliwiających a nareszcie opinią lekarza urzędowego Władzy administracyjnej co do zasługiwania na względy i uzdolnienia ucznia.

Nadto Władza administracyjna postarać się ma o opinią zgromadzenia aptekarzy, jeżeli takowe istnieje i w każdym razie uczynić wnioszek umotywowany co do załatwienia prośby.

Na wypadek potrzeby odroczenia nauk uniwersyteckich przepisane jest w §. 2 Porządku nauk i egzaminów dla farmaceutów z dnia 16. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 200), że w takim razie podać należy o pozwolenie do ministerstwa wyznań i oświecenia.

5. Ci kandydaci farmacyi, którzy wtedy, gdy rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie, zdali już egzamin aptekarski i przyjęli w aptekach obowiązki pomocników (asystentów), rozpocząć mają nauki uniwersyteckie najpóźniej po upływie drugiego roku tej służby.

6. Ażeby nabyć prawa do samodzielnego kierowania apteką publiczną, winien farmaceuta udowodnić, że po uzyskaniu stopnia akademickiego magistra farmacyi — o ile nie wchodzi w zastosowanie przepis punktu 7 — najmniej przez lat pięć sprawował w aptece obowiązki asystenta. Z tych pięciu lat służby winien kandydat spędzić najmniej trzy lata w aptekach publicznych krajowych.

Pod tym warunkiem można w pięcioletni okres służby wliczać czas spędzony w aptekach zagranicznych, jakoteż rok w szkołach głównych w celu wyższego zawodowego wykształcenia się spędzony, tudzież jednoroczne lub dwuletnie sprawowanie obowiązków w c. k. aptekach wojskowych przy odslugiwaniu służby ochotniczej jednorocznej.

8. Tym farmaceutom, którzy stosownie do dotychczasowych przepisów ponad okres służbowy w aptekach przed rozpoczęciem nauk uniwersyteckich w przymocie asystentów służyli albo jeszcze służą, wliczać należy ten czas służby w okres pięcioletni, odtąd za правило przyjęty, z tem ograniczeniem, że bezwarunkowo dwa lata służby odbyć należy w przymocie magistra farmacyi.

8. O odbyciu przez farmaceutę przepisane go pięcioletniego okresu służby winien kierownik apteki, w której tenże sprawuje obowiązki,awiadomić Władzę administracyjną I. instancyi, ta zaś po dokładnem zbadaniu odnośnych dowodów i po wysłuchaniu zgromadzenia aptekarzy, potwierdzić ma to w dyplomie magistra farmacyi następującym dopiskiem urzędowym i wyciśnięciem pieczęci urzędowej:

L.

Tenże magister farmacyi N. N. dopełnił z dniem (data) przepisane go obowiązku służby pięcioletniej i przez to nabył kwalifikacyi do samodzielnego kierowania apteką publiczną.

Data.

(Pieczęć urzędowa.)

Podpis
przełożonego urzędu.

Bez tego potwierdzenia żaden magister farmacyi nie może być na podstawie swego dyplomu magistra przypuszczony do samoistnego kierowania apteką publiczną.

9. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i od tego dnia tracą moc swoją wszelkie przepisy istniejących porządków gremialnych z jego postanowieniami niezgodne.

Taaffe r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu z d. 14. maja 1890,

tyczące się ułatwień w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu zarazy pyskowej i racicowej w Galicyi i na Bukowinie.

Ze względu na znaczne zmniejszenie się zarazy pyskowej i racicowej w Galicyi i na Bukowinie tudzież na pomyślniejsze stosunki zdrowotne zwierząt domowych w przyległych częściach Rosyi, ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu uznają za stosowne zmienić §. 16 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 188).

Tenże opiewać ma odtąd jak następuje:

§. 16.

W obrębie obszaru rewizyjnego, w §. 9 ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 i odnośnych rozporządzeniach wykonawczych z dnia 12. kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 37 i 38) wzdłuż granicy rumuńskiej na Bukowinie ustanowionego, gon świń z jednego miejsca do drugiego i z jednego domu do drugiego jest bezwarunkowo zakazany.

Gon świń na pastwisko, do poiska lub pławiska i napowrót, jakoteż przewóz świń na wozach końmi zaprzężonych na targi bydłce lub do stacyi kolei żelaznych i napowrót jest dozwolony także w rzeczonym obszarze rewizyjnym.

Postanowienie niniejsze nie narusza zarządzeń szczególnych, któreby w tym względzie wydał Rząd krajowy w Czerniowcach.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 22. maja 1890

83.

Ustawa skarbowa z dnia 19. maja 1890, na rok 1890.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1890 roku wyznacza się ogółem sumę 546,303.035 zł. waluty austriackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracji wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach, paragrafach i oddzielnych ustępach paragrafów tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach, paragrafach i ustępach paragrafów wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa, w sumie 548,820.006 zł. waluty austriackiej.

Artykuł IV.

Dla uzyskania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe

pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz należności zwyczajnej dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należność zwyczajna podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przynosi kwoty 30 zł. wal. austriackiej, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie wynoszącej tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1890, można puścić w obieg stosownie do §u 2go ustawy z dnia 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacye niezwrótnego jednorakiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie tychże otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

Na rachunek tej amortyzacji kapitałów wygotować należy niezwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye w kwocie imiennej 11,344.800 zł. długu niosącego odsetki w papierach, tudzież obligacye w sumie 914.500 zł. długu niosącego odsetki w srebrze.

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1890, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjątkiem dotacyj zarządu cłowego, tudzież dotacyj na zwroty podatkowe od wyrobu gorzałki i piwa, jakoteż dotacye na zwroty

podatku konsumcyjnego i bonifikacye, które z końcem roku zawieszają się, mogą także być jeszcze wydawane aż do 31. marca 1890 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyji tamże ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, niewyczerpanych nawet i w pierwszych trzech miesiącach 1891 roku, traci moc z dniem ostatnim marca 1891.

Postanowienie to nie rozciąga się do kwot, wyznaczonych na pokrycie stałych płac, jakimi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te można wydawać aż do upływu terminu przedawnienia.

Również nie rozciąga się postanowienie powyższe na te dotacye, co do których w pierwszej części preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca marca 1892, jeżeliby jednak w roku 1890 użyte nie były, tak uważane będą, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1891 roku i dla tego mają być policzone na zarząd tegoż ostatniego roku.

Przychody z ceł, z podatku od gorzałki (konsumcyjnego i od wyrobu), tudzież z podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa i z podatku konsumcyjnego od wyrobu cukru z buraków (z trzciny), nie mają być policzone na zarząd przeszłoroczny.

Następujące dotacye mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1891, dotacye jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1889 roku w myśl artykułu VI, ustępu 4 ustawy skarbowej na rok 1889.

A. W etacie ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1886 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest części jej między trzecim mostem na strumieniu Podberdo a Petroverdo aż do granicy krajowej krainińskiej, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 8.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 7, §. 7, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 2.000 „

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 2 na tenże sam cel wyznaczona w sumie 8.000 „

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 3, wyznaczona jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, w części od Hudajuzny do Podbrda w sumie 8.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 7, l. 4, wyznaczona jako dodatek skarbowy na poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Idryi w sumie 3.000 „

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 1, wyznaczona na dalszą budowę gościńca tonalskiego z Sigmundskronu przez wąwóz mendelski do Ruffre, Sarnonico, Fondo do Brezu w sumie 40.000 „

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 6, wyznaczona na dalsze odbudowywanie gościńca valsugańskiego pomiędzy Il Merlezzo a Visintainer w sumie 10.000 „

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 8, l. 8, wyznaczona jako dodatki konkurencyjne na budowle ochronne, które na gościńcu pusterthalskim, włoskim, valsugańskim, primierskim i tonalskim mają być wykonane w myśl ustawy państwa z dnia 13. marca 1883 w sumie 36.400 „

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 1, wyznaczona na odbudowanie gościńca karpackiego od 82 do 94 kilometra w sumie 27.000 „

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 2, wyznaczona na wyźwirowanie tejże drogi od 95 do 129 kilometra w sumie 28.000 „

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 13, l. 3, wyznaczona na wyźwirowanie drogi łączącej tarnopolskiej od 19 do 28 kilometra w sumie 14.000 „

12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 14, l. 3, wyznaczona na wybudowanie gościńca skarbowego makarsko-duarskiego jako drogi łączącej od Makarska aż do gościńca śródziemnego pod Sestanovacem a względnie odbudowanie części od wąwozu Dubci aż do Sabanu w sumie 7.000 „

13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 7, §. 14, l. 5, wyznaczona na wybudowanie nowego mostu z przyczółkami murowanymi i wierzchem żelaznym na rzeczce Karinie na drodze handlowej zadarsko-obbrovazzo-malihalańskiej w sumie 7.000 „

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1886 w tytule 8, §. 2, l. 1, na regulacją Dunaju pod Linzem i urządzenie tamże placu do przeładowywania towarów, wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 70.000 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 2, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1889 aż do końca marca 1890 przedłużona w sumie 80.000 „

16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 80.000 „

17. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 2, l. 2, wyznaczona na regulacją Dunaju koło Strudena, według okoliczności na zbadanie odnogi Hössgang pod względem możliwości uczynienia jej splawną, na koszt robot przygotowawczych i projektów w sumie 100.000 „

18. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887, w tytule 8, §. 7, l. 3, wyznaczona na odbudowanie grobli skarbowych w rzece Noce powyżej Zombano, zniszczonej przez powódź w roku 1882, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 40.000 „

19. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 7, l. 3, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . 19.000 „

20. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 8, l. 1, wyznaczona na uregulowanie Mołdawy w sumie 120.000 „

21. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 10, l. 1 wyznaczona na regulacją Odry oraz na budowę grobli i tam, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 11.000 „

22. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 8, §. 10, l. 2, na regulacją Wisły wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1888 aż do końca marca 1890 przedłużona w sumie . . 15.000 „

23. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 8, §. 11, na budowę rzeczne na Prucie wyznaczona w sumie 20.000 „

B. W etacie ministerstwa obrony krajowej:

Dotacja nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 2, §. 2, wyznaczona na uzbrojenie obrony krajowej i pospolitego ruszenia a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie . . 11,961.735 zł.

C. W etacie ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 10, §. 12, wyznaczona jako dodatki na budowę w Dalmacji a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 4.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 11, §. 2 wyznaczona na reparację posadzki marmurowej w kościele katedralnym salzburskim a ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 3.000 „

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, na tenże sam cel wyznaczona w sumie 3.000 „

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6 wyznaczona na restauracją dzwonicy w Splecie w sumie 5.000 „

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6, wyznaczona na restauracją i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau w sumie . . 5.000 „

6. Dotacje ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 12 wyznaczone na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na dodatki na budowle w Dalmacji w sumie 37.000 „
a względnie w sumie 1.500 „

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 13, jako dodatki na budowle w Czechach w sumie 16.930 „

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 18, wyznaczona na zaliczki zwrotne dla Bukowiny w sumie 2.600 „

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, wyznaczona na rozpoczęcie restauracji kościoła Maria am Gestade w Wiedniu w sumie 4.700 „

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 11, §. 2, wyznaczona na dokończenie restauracji kościoła św. Piotra w Wiedniu w sumie . . . 27.625 „

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 13, §. 1, wyznaczona na nowe budowlę, dobudowania i przebudowania, tudzież kupna w Dalmacji w sumie 10.000 zł.

12. Dotacja nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 7 wyznaczona dla instytutu geologicznego państwa bez szczegółowego określenia w sumie 1.500 „

D. W etacie ministerstwa handlu:

1. Dotacja ustawą z dnia 30. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 109, wyznaczona na sporządzenie projektu kolei łączącej od Schrambachu do Neubergu z odnogą do Gusswerku a według okoliczności do Wegscheidu, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 70.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1887 w tytule 9, §. 1, wyznaczona na budowę kolei żelaznej ze Stryja na Skole do granicy węgiersko-galicyjskiej pod Beskidem, ustawą skarbową na rok 1889 przedłużona aż do końca marca 1890 w sumie 900.000 „

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 1, wyznaczona na tenże sam cel w sumie 60.000 „

E. W etacie ministerstwa sprawiedliwości:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 4, §. 17, wyznaczona na budowę domu na sąd i więzienie w Opawie w sumie 80.000 zł.

Artykuł VII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1890 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, dał w ciągu 1890 pozwolenie do sprzedaży zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Lainz, dnia 19. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1890 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
1			I. Dwór cesarski	4,650.000		4,650.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%	74.978		74.978	
3			III. Rada państwa.				
1			Izba panów	40.042		40.042	
2			Izba deputowanych	574.892		574.892	
3			Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa	81.520	615	82.135	
4			Delegacja	21.300		21.300	
5			Komisya kontroli długu państwa	4.685	3.300	7.985	
6			Budowa domu dla parlamentu			25.000	
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—6)	722.439	3.915	25.000	
						751.354	
4			IV. Trybunał państwa	22.600		22.600	
5			V. Rada Ministrów.				
1			Prezydyum Rady Ministrów	143.137	3.400	146.537	
2			Fundusz dyspozycyjny	50.000		50.000	
3			Koszta gazet urzędowych	608.300		608.300	
4			Biuro korespondencyj telegraficznych	110.000		110.000	
5			Trybunał administracyjny	131.050		131.050	
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—5)	1,042.487	3.400		
						1,045.887	
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.				
1			Nadwyżki przychodów cłowych	35,157.000		35,157.000	
2			Podatek dochodowy austriacko-węgierskiego Lloyda	134.800		134.800	
3			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych	61,477.919		61,477.919	
4			Wydatek nadzwyczajny wojskowy na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu		2,997.820	2,997.820	
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—4)	96,769.719	2,997.820		
						99,767.539	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аџ до конца марта		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.				
	1	1	Kierownictwo naczelne	447.700	4.600	452.300
		2	Biuro techniczne ubezpieczeń	35.500	35.500
	2		Wydatki policji rządowej	120.000	120.000
		3	Koszta Dziennika ustaw państwa	55.400	2.400	57.800
	4	1	Zarząd administracyjny wszystkich krajów	5,754.225	42.617	5,796.842
		2	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych	217.500	217.500
	5	1	Bezpieczeństwo publiczne (8.502 zł. w złocie)	3,811.100	12.380	3,823.480
			Strata na monecie za to złoto (20% azyo)	1.700	1.700
		2	Nadzwyczajne wydatki policyjne w Dalmacyi	4.000	4.000
		3	1. Dodatek rządowy na budowę domu pracy przymusowej w Pardubicach w Czechach, który kosztem kraju ma być postawiony (1 rata)	100.000	100.000
			2. Dodatek rządowy na przysposobienie domu poprawy, który kosztem kraju ma być założony w Kostenblatt w Czechach (dodatek jednorazowy)	10.000	10.000
	6	1	Służba budownicza rządowa	1,132.870	3.740	1,136.610
		2	Koszta podróży z powodu nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych	39.000	39.000
			Suma (Tytuły 1—6)	11,321.295	320.437	153.000	11,794.732
7			Budowa dróg:				
		1	Austria poniżej Anizy	447.000	447.000
			Naprawienie istniejącego bruku na gościńcu pressburskim na szlaku przejazdowym w Simmeringu pod Wiedniem w powiecie Bruck nad Litawą (2 rata)	30.000	30.000
		2	Austria powyżej Anizy	184.300	184.300
		3	Salzburg	96.000	96.000
		4	Styrya	270.000	270.000
			Dodatek skarbowy na uzupełnienie regulacji Anizy w powiatach liezeńskim i gröbmińskim (8 rata)	1.260	1.260
	5		Karyntya	175.600	175.600
		1	Regulacja dzikiego potoku Luschari jego koryta i rozcieku w dolinie dla zabezpieczenia gościńca włoskiego w powiecie administracyjnym bielańskim (1 rata)	10.000	10.000
			Zniesienie	1,172.900	41.260	1,214.160

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	1,172.900	41.260	1,214.160	
7	7	5	2. Odbudowanie gościńca włoskiego pod Luznicami i Marborjetem, w powiecie administracyjnym bielackim		12.000	12.000	
			3. Dodatek skarbowy na poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Lessachu w powiecie hermagorskim (8 rata)		3.000	3.000	
			4. Dodatek skarbowy na budowę dla ochrony dróg na gościńcu tyrolskim w powiatach bielackim i spittalskim (7 rata)		*) 20.000	20.000	
		6	Kraina	120.000		120.000	
			1. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a St. Bartholomä w części pod Froschdorfem i Zikawą w powiatach nowomiejskim i kerskim		12.000	12.000	
			2. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a St. Bartholomä w części idącej przez górę Ratesz w powiatach nowomiejskim i kerskim (1 rata)		10.000	10.000	
			3. Przełożenie gościńca zagrzebskiego między Nowem Miastem a Bartholomä, w części na górze Kapitel w powiatach nowomiejskim i kerskim (1 rata)		12.000	12.000	
			4. Przełożenie gościńca karlsztadzkiego w części prowadzącej przez górę Gorianz i w części od Weindorf do Ingörje w powiecie nowomiejskim (3 rata)		16.000	16.000	
		7	Przymorze	96.800		96.800	
			Przełożenie gościńca karyntyjskiego między Serpenizą i Żagą w powiecie tołmińskim (1 rata)		15.000	15.000	
		8	Tyrol i Vorarlberg	350.800		350.800	
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Maso w 38 kilometrze gościńca valsugańskiego w powiecie borgeńskim (1 rata)		20.000	20.000	
			2. Odbudowanie mostu drewnianego na strumieniu Ancona na szlaku gościńca ampezzańskiego w 21—21.1 kilometrze, powiat Ampezzo		5.400	5.400	
			3. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Eissacku pod Blumau w kilometrze 114.2 gościńca włoskiego w powiecie bozeńskim		18.900	18.900	
			Zniesienie	1,740.500	185.560	1,926.060	

*) Budowle popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,740.500	185.560	1,926.060	
7	7	8	4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym i poprawienie gościńca pod Sigmundskron przez stare łożysko Adygi w kilometrze 4·5 gościńca tonalskiego w powiecie bozeńskim		11.000	11.000	
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym przez strumień Barnes w kilometrze 53·5 gościńca tonalskiego w powiecie Cles		12.000	12.000	
			6. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na Leiblachu w kilometrze 2·1 górnego lindsayskiego gościńca w powiecie bregneckim		6.500	6.500	
			7. Subwencya na wybudowanie drogi konkurencyjnej enneberskiej w powiecie bruneckim (3 rata)		15.000	15.000	
			8. Dalsze odbudowywanie gościńca valsugańskiego pomiędzy Pergino a Levico na szlaku Merlezzo-Capitello alla Cis w powiecie trydenckim (4 rata)		20.000	20.000	
			9. Subwencya dla drogi konkurencyjnej przez dolinę Patznaun w powiecie landeckim (3 rata)		4.000	4.000	
			10. Dodatki konkurencyjne na budowle ochronne, które na gościńcu pusterthalskim, włoskim, valsugańskim, primierskim i tonalskim mają być wykonane w myśl ustawy państwa z dnia 13. marca 1883		*) 16.800	16.800	
		9	Czechy	1,050.000		1,050.000	
			1. Budowa mostu żelaznego na Wotawie w Strakonnicach na szlaku gościńca domažlicko-trzebońskiego w powiecie strakonickim (1 rata)		15.000	15.000	
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Iserze w Turnowie na szlaku gościńca podjebradzko-turnowskiego w powiecie turnowskim (1 rata)		30.000	30.000	
			3. Budowa mostu żelaznego na Łabie pod Podjebradem, na szlaku drogi podjebradzko-nachodzkiej w powiecie podjebradzkim (3 rata)		15.400	15.400	
		10	Morawia	230.000		230.000	
			Zniesienie .	3,020.500	331.260	3,351.760	

*) Budowle popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	3,020.500	331.260	3,351.760	
7	7	11	Śląsk	109.000		109.000	
			Budowa nowego mostu na gościńcu frydecko-bielskim na Olzie w Cieszynie w powiecie cieszyńskim (1 rata)		30.000	30.000	
		12	Galicya i Krakowskie	906.000		906.000	
			1. Budowa mostu żelaznego na rzece Strwiążu pod Berechami na szlaku gościńca tatrzańskiego w powiecie sanockim		7.000	7.000	
			2. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej rohatyńsko-chodorowskiej w powiatach rohatyńskim i bobrzeckim (1 rata)		32.000	32.000	
			3. Odbudowanie drogi gminnej siwiecko-mielnickiej w powiatach kałuskim i żydaczowskim (1 rata)		20.000	20.000	
			4. Postawienie mostu na rzece Swicy pod Żurawnem i budowa drogi dojazdowej na szlaku gościńca halicko-żydaczowskiego w powiecie żydaczowskim		7.700	7.700	
			5. Odbudowanie drogi gminnej błazowsko-łańcuckiej w powiatach rzeszowskim i łańcuckim (1 rata)		35.000	35.000	
			6. Podwyższenie gościńca wiślańskiego pod Oświęcimem w powiecie białskim		13.450	13.450	
			7. Budowa mostu Nr. 1 na rzece Sanie pod Liskiem i dojazdu na szlaku drogi gminnej bałogrodzko-ciśnieńskiej w powiecie sanockim		36.000	36.000	
			8. Budowa mostów Nr. 13 i 60 na rzece Osławie na szlaku drogi gminnej zagórsko-radoszyckiej w powiecie sanockim		16.000	16.000	
			9. Dodatek skarbowy na wyprzedzenie drogi grodecko-stradecko-dombrowickiej w powiecie grodeckim (1 rata)		18.000	18.000	
			10. Dodatek skarbowy na wyprzedzenie części drogi trynczycko-leżajskiej w powiecie łańcuckim (1 rata)		20.000	20.000	
			11. Podwyższenie gościńca samborskiego pod Koniuszkami i odbudowanie mostu Nr. 48 na rzece Strwiążu w powiatach samborskim i rudeckim (1 rata)		10.000	10.000	
			12. Odbudowanie drogi gminnej przeworsko-sieniawskiej w powiatach łańcuckim i jarosławskim (6 rata)		13.800	13.800	
			Zniesienie .	4,035.500	590.210	4,625.710	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	4,035.500		590.210	4,625.710
7	7	13	Bukowina	105.300			105.300
			1. Budowa nowego mostu Nr. 435 na rzece Dornic pod Dorna-Kandreny na szlaku gościńca karpackiego w powiecie kimpolungskim			6.200	6.200
			2. Odbudowanie mostu Nr. 199 na rzece Mołdawicy pod Wamą na szlaku gościńca karpackiego w powiecie kimpolungskim			12.800	12.800
		14	Dalmacya	90.000			90.000
			1. Budowa drogi jezdnej od portu Almissa przez dolinę Cettiny do Duare z uściem do gościńca makarsko-duarsko-sestanowackiego w powiecie spleckim (1 rata)			10.000	10.000
			2. Podwyższenie gościńca śródziemnego neumsko-metkowickiego na szlaku między Vukovklanaczem a groblą Pologosa w dolinie Narenty w powiecie metkowiickim (1 rata)			10.000	10.000
			3. Dalsza budowa części drogi skarbowej topolsko-kiewskiej w powiatach knińskim i sińskim (10 rata)			12.700	12.700
			4. Dalsza budowa gościńca z Castelnuovo do Meljin a względnie z Meljin na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuricem, w powiecie kotorskim, na III części z Komburu do Punta Pivica (3 rata)			17.980	17.980
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—14)	4,230.800		659.890	4,890.690
7	8		Budownictwo wodne:				
		1	Austria poniżej Anizy	275.150			275.150
			1. Dodatek skarbowy na regulacją Dunaju (9 rata)		430.000		430.000
			2. Odbudowanie dolnego upustu na obszarze odwodnienia w Laxenburgu (1 rata)			8.400	8.400
		2	Austria powyżej Anizy	188.410			188.410
			1. Regulacja Dunaju pod Lincem i urządzenie tamże placu do przeładowywania towarów			10.000	10.000
			2. Regulacja Dunaju koło Struden			10.000	10.000
			Zniesienie	463.560	430.000	28.400	921.960

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	463.560	430.000	28.400	921.960
7	8	2	3. Inne budowle wodne na Dunaju			60.000	60.000
			4. Budowle wodne na rzece Innie			60.000	60.000
			5. " " " " Salzachu			20.000	20.000
			6. " " " " Traunie			60.000	60.000
		3	Salzburg	39.000			39.000
			Uregulowanie Salzachu i Sali			65.000	65.000
		4	Styrya	39.600			39.600
			1. Dodatek skarbowy na uregulowanie Muru (16 rata)			30.600	30.600
			2. Dodatek skarbowy za przydatkowe roboty koło regulacji Muru (8 rata)			23.100	23.100
			3. Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy (8 rata)			1.260	1.260
		5	Karyntya	37.800			37.800
			Dodatek skarbowy na uregulowanie Drawy (7 rata)			150.000	150.000
		6	Kraina	13.400			13.400
			Uregulowanie Sawy			60.000	60.000
		7	Tyrol i Vorarlberg	68.800			68.800
			1. Budowle recesowe na rzece Inn			6.000	6.000
			2. Budowle regulacyjne na Renie			25.000	25.000
			3. Odbudowanie zniszczonych przez powódź w r. 1882 grobli skarbowych na rzece Noce powyżej Zambano w powiecie trydenckim (5 rata)			*) 17.100	17.100
		8	Czechy	212.000			212.000
			1. Regulacja Mołdawy			150.000	150.000
			2. Regulacja Łaby			90.000	90.000
		9	Morawia:				
			1. Regulacja Odry			1.000	1.000
			2. Regulacja Morawy			2.000	2.000
			Zniesienie .	874.160	430.000	849.460	2,153.620

*) Budowle popowodziowe.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	874.160	430.000	849.460	2,153.620
7	8	10	Galicja i Krakowskie	166.500			166.500
			1. Budowle na Wiśle			180.000	180.000
			2. " " Dunajcu			45.000	45.000
			3. " " Sanie			115.000	115.000
			4. " " Dniestrze			80.000	80.000
			5. " " Wisłocze			10.000	10.000
		11	Bukowina	2.500			2.500
			1. Budowle rzeczne na Prucie			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—11)	1,043.160	430.000	1,289.460	2,762.620
		9	Nowe budowle dla zarządu administracji i większe urządzenia:				
		1	Styrya:				
			Roboty celem przysposobienia tak zwanego domu urzędu obwodowego w Bruck nad Murem (2 rata)			4.700	4.700
		2	Galicja i Krakowskie:				
			1. Raty roczne za realność Młockich we Lwowie (47 i 48 rata)		1.400		1.400
			2. Raty roczne za budynek teatralny w Krakowie (23 i 24 rata)		550		550
			Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 2)		1.950	4.700	6.650
		10	Wydatki na spis ludności			30.000	30.000
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—10)	16,595.255	752.387	2,137.050	19,484.692
		8	VIII. Ministerstwo obrony krajowej.				
		1	Kierownictwo naczelne	340.200			340.200
		2	Obrona krajowa (5.580 zł. w złocie)	7,960.381	3,443.578		11,403.959
			Strata na powyższem złocie (20% ażyo)		1.116		1.116
			Zniesienie	8,300.581	3,444.694		11,745.275

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	8,300.581	3,444.694	11,745.275
8	3		Koszta poboru do wojska, tudzież koszta komisyj w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, koszta podróży z powodu wymiaru taks wojskowych i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taks wojskowych, nakoniec koszta przymusowego przystawienia nieposłusznych urlopników i rezerwistów	70.940	70.940
	4		Fundacye wojskowe	32.700	32.700
	5		Straż policyjna wojskowa	87.310	87.310
	6		Żandarmerya	5,005.535	5,005.535
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .	13,497.066	3,444.694	16,941.760
			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.				
			A. Kierownictwo naczelné.				
	1		Kierownictwo naczelné	274.900	43.900	318.800
	2		Nadzór nad szkołami	660.300	660.300
	3		Akademie umiejętności	80.000	7.000	87.000
	4		Muzeum sztuki i przemysłu	75.500	300	75.800
			Restauracya budynku (2 rata)	2.500	2.500
	5		Zapomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolnoaustriackiego na muzeum przemysłowe technologiczne w Wiedniu	40.000	40.000
	6		Komisya statystyczna główna	79.000	6.675	85.675
	7		Instytut geologiczny państwa	59.500	59.500
			Odbudowanie dachu na budynku	4.600	4.600
			Druk mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych (1 rata)	5.000	5.000
	8		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	30.100	30.100
			Suma (Tytuły 1—8) .	1,259.300	97.875	12.100	1,369.275
	9		Wydatki na cele sztuki i archeologii:				
			<i>a) Na cele sztuk:</i>				
	1		Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	115.500	700	116.200
	2		Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	19.900	19.900
			Strata na monecie	10	10
			Zniesienie .	135.400	710	136.110

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	135.400	710	136.110
9	9	3	Akademia malarska w Pradze		5.000	5.000
		4	Na poparcie uprawiania muzyki	1.020	29.444	30.464
		5	Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	34.000		34.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—5)	170.420	35.154	205.574
			<i>b) Na cele archeologiczne:</i>				
		6	Komisya naczelną do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	11.630		11.630
		7	Restauracya dawnych zabytków budownictwa	3.500		3.500
			Odnowienie i odświeżenie mozaik w katedrze po- reckiej (1 rata)			5.000	5.000
			Restauracya i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau			5.000	5.000
			Restauracya dzwonicy w Spljeicie (5 rata)			5.000	5.000
			Odbudowanie katedry praskiej			15.000	15.000
		8	Wykopaliska, zapomogi dla przedsięwzięć archeolo- gicznych i inne wydatki	7.550		3.000	10.550
			Suma (Tytuł 9, §§. 6—8)	22.680		33.000	55.680
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—8)	193.100	35.154	33.000	261.254
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—9)	1.452.400	133.029	45.100	1.630.529
			B. Wyznania.				
10			Potrzeby funduszów religijnych:				
			<i>a) Wydatki funduszów:</i>				
		1	Austria poniżej Anizy	528.000		528.000
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			5.465	5.465
			Dodatki na budowę			10.000	10.000
		2	Austria powyżej Anizy	185.900		185.900
		3	Salzburg	105.900		105.900
		4	Tyrol	388.200	1.000	389.200
			Roboty budownicze			3.060	3.060
		5	Vorarlberg	38.800		38.800
		6	Styrya	386.400		386.400
		7	Karyntya	160.300		160.300
		8	Kraina	175.900		175.900
		9	Tryest	59.000		59.000
		10	Gorycya	82.600		82.600
			Dodatki na budowę			800	800
		11	Istrya	99.900		99.900
			Zniesienie	2.210.900	1.000	19.325	2.231.225

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	2,210.900	1.000	19.325	2,231.225
9	10	12	Dalmacya	310.100	4.000		314.100
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			23.000	23.000
			Dodatki na budowle			1.000	1.000
		13	Czechy	1,137.500			1,137.500
			Nowe budynki i większe restauracje			11.025	11.025
			Dodatki na budowle			6.000	6.000
		14	Morawia	563.200			563.200
		15	Śląsk	120.400			120.400
		16	Galicja	1,314.500			1,314.500
		17	Kraków	107.000			107.000
		18	Bukowina	48.600			48.600
			Dodatki na budowle			1.000	1.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—18)	5,812.200	5.000	61.350	5,878.550
		19	b) Wydatki lasów i dóbr funduszowych	629.700			629.700
			Nowe budynki i kupno realności			38.280	38.280
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki		9.200		9.200
			Wykup i uregulowanie służebnictw		4.120		4.120
			Wszystkie inne wydatki nadzwyczajne		4.730		4.730
			Suma (Tytuł 10, §. 19)	629.700	18.050	38.280	686.030
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—19)	6,441.900	23.050	99.630	6,564.580
		11	Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
		1	Fundacje	31.300			31.300
		2	Dodatki	121.500			121.500
			Na dalszą restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu (3 rata)			5.000	5.000
			Na dalszą reparację posadzki marmurowej w katedrze salzburskiej (4 rata)			3.000	3.000
			Na restaurację klasztoru kapucyńskiego i kościoła klasztornego w Radstadt			450	450
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)	152.800		8.450	161.250
		12	Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
		1	Wyzsza rada kościelna ewangelicka	34.500	300		34.800
		2	Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania augsburskiego i helweckiego	80.000			80.000
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	114.500	300		114.800

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
9	13		Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
			Dalmacya	83.900		83.900	
			Nowe budynki, dobudowania i przebudowania		8.400	8.400	
			Suma (Tytuł 13)	83.900	8.400	92.300	
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—13)	6,793.100	23.350	116.480	
						6,932.930	
			C. O ś w i e c e n i e .				
			Szkoły główne.				
			a) Uniwersytety:				
	1		Uniwersytet w Wiedniu	895.300		895.300	
			Wyposażenie naukowe pracowni dentystycznej		3.000	3.000	
			Wyposażenie naukowe instytutu histologicznego (1 rata)		1.500	1.500	
	2		Uniwersytet w Innsbruku	236.900		236.900	
			Przyrządzenie i urządzenie wewnętrzne dawnych lo- kali katedry anatomii do celów instytutu fizycz- nego		12.700	12.700	
			Przyrządzenie i naprawy w instytucie patologiczno- anatomicznym i w lokalach katedr medycyny sądo- wej i higieny, tudzież patologii doświadczalnej		7.000	7.000	
			Uzupełnienie pierwszego wyposażenia naukowego instytutu patologii ogólnej i doświadczalnej (2 i ostatnia rata)		600	600	
			Wyposażenie naukowe instytutu anatomii patolo- gicznej (2 rata)		1.000	1.000	
	3		Uniwersytet w Gracu	305.400		305.400	
			Kupno narzędzi i przyborów dla instytutu patologii ogólnej i doświadczalnej (1 rata)		1.500	1.500	
			Kupno narzędzi dla instytutu patologiczno-anato- micznego (1 rata)		600	600	
			Zniesienie	1,437.600	27.900	1,465.500	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	1,437.600	27.900	1,465.500	
9	14	3	Kupno narzędzia optycznego z przyborami dla instytutu mineralogicznego		600	600	
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla katedry geografii (1 rata)		500	500	
			Przyrządzenia w klinice ocznej znajdującej się w szpitalu krajowym		2.500	2.500	
		4	Uniwersytety w Pradze	766.472		766.472	
			Uniwersytet niemiecki:				
			Uzupełnienie zbioru odlewów gipsowych w instytucie archeologicznym (2 i ostatnia rata)		600	600	
			Raty roczne		1.448	1.448	
			Uniwersytet czeski:				
			Budowa pawilonu przenośnego dla obserwatorium astronomicznego		2.700	2.700	
			Wyposażenie naukowe i urządzenie obserwatorium astronomicznego (1 rata)		5.000	5.000	
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu farmakologicznego (1 rata)		1.000	1.000	
			Umorzenie i oprocentowanie ceny kupna gruntu pod budowę domu na instytuty medyczne (8 rata)		20.000	20.000	
		5	Uniwersytet we Lwowie	158.300		158.300	
			Budowa nowej cieplarni w ogrodzie botanicznym		8.000	8.000	
			Budowa instytutu chemicznego (2 rata)		35.000	35.000	
			Kupienie realności Głowińskiego z 5% odsetkami od reszty ceny kupna (9 rata)		23.100	23.100	
		6	Uniwersytet w Krakowie	280.400		280.400	
			Ogrodzenie ogrodu botanicznego		750	750	
			Zniesienie	2,642.772	44.548	2,771.870	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	2,642.772	44.548	84.550	2,771.870
9	14	6	Kupno białyny i rozmaitych przyborów dla klinik medycznej, chirurgicznej, okulistycznej i ginekologicznej (1 rata)			1.000	1.000
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla katedry historii sztuki (1 rata)			1.000	1.000
			Kupno dzieł dla biblioteki seminarium historycznego (1 rata)			400	400
			Zaprowadzenie nauki rolnictwa na wydziale filozoficznym			25.000	25.000
			Kupno szaf na książki do czterech nowych sal biblioteki uniwersyteckiej			1.100	1.100
			Uzupełnienie zbiorów naukowych instytutu farmakologicznego (2 i ostatnia rata)			500	500
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	110.300			110.300
			Naprawy w budynku uniwersyteckim			900	900
			Kupno sprzętów dla biblioteki uniwersyteckiej			800	800
			Uzupełnienie środków naukowych do geografii (2 i ostatnia rata)			500	500
		8	Wszystkie uniwersytety (2.025 zł. w złocie)	13.300			13.300
			Strata na monecie do powyższego złota (20% aży)		405		405
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—8)	2,766.372	44.953	115.750	2,927.075
			b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:				
		9	Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	14.650			14.650
		10	" " " w Ołomuńcu	14.500			14.500
		11	" " ewangelicki w Wiedniu	27.300			27.300
			Kupno nowych szaf na książki			730	730
			Suma (Tytuł 14, §§. 9—11)	56.450		730	57.180
			c) Szkoły główne techniczne:				
		12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	265.300			265.300
		13	Szkoła główna techniczna w Gracu	105.200			105.200
			Urządzenie i potrzeby naukowe			2.750	2.750
			Wypłata raty amortyzacyjnej i odsetek od kapitału pożyczonego z funduszu konwiktowego styryjskiego na kupienie gruntów pod budowę (10 i ostatnia rata)		2.700		2.700
			Zniesienie	370.500	2.700	2.750	375.950

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	370.500	2.700	2.750	375.950
9	14	14	Szkoły główne techniczne w Pradze	235.700			235.700
			Szkoła główna techniczna niemiecka:				
			Naprawy w laboratorium dla uczniów technologii chemicznej			6.000	6.000
	15		Szkoła główna techniczna w Bernie	90.600			90.600
			Wstawienie ścian szklanych i okien podwójnych w budynku szkoły głównej technicznej (1 rata)			470	470
	16		Szkoła główna techniczna we Lwowie	92.700			92.700
	17		Wszystkie szkoły główne techniczne	1.050			1.050
			Na rozszerzenie wykładu nauk elektro-technicznych			8.000	8.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 12—17) .	790.550	2.700	17.220	810.470
	18		d) Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	121.200			121.200
			Dokończenie założenia ogrodu do doświadczeń i demon- stracyj na górze Wolfersberg			500	500
			Wynagrodzenia za wykłady profesorom i docentom innych szkół głównych		2.200		2.200
	19		e) Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych		20.000		20.000
	20		f) Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych .	3.000			3.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—20) .	3,737.572	69.853	134.200	3,941.625
			Szkoły średnie.				
15	1		Gimnazya i gimnazya realne	3,607.490			3,607.490
			Austria poniżej Anizy:				
			Budowa nowego domu dla gimnazyum w Dolnym Meidlingu (1 rata)			50.000	50.000
			Przyrządzenia i przeróbki w domu gimnazyum akade- mickiego w Wiedniu (dzielnica I)			1.500	1.500
			Roboty budownicze w sali gimnastycznej i w garderobie gimnazyum w Wiedniu (dzielnica III)			350	350
			Zapomoga dla gimnazyum w Górnym Döblingu		1.250		1.250
			Zniesienie .	3,607.490	1.250	51.850	3,660.590

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	3,607.490	1.250	51.580	3,660.590
9	15	1	Tyrol:				
			Subwencya dla zakonu OO. Benedyktynów w Marienbergu na utrzymanie gimnazjum klasztorowego w Meranie		1.500		1.500
			Subwencya dla zakonu kanoniczego OO. Augustynów w Neustift na utrzymanie gimnazjum wyższego klasztorowego w Brixen		3.000		3.000
			Styrya:				
			Przyrządzenie napowrót lokali szkolnych w Grazu, które dotąd były tam najęte dla I. gimnazjum wyższego rządowego			1.600	1.600
			Kupno sprzętów dla I. gimnazjum wyższego rządowego w Grazu			2.600	2.600
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domów dla gimnazjów w Grazu (1 i 2 rata)		14.431		14.431
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Marburgu (2 rata)			10.000	10.000
			Karyntya:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Celowcu (2 rata)			30.000	30.000
			Tryest:				
			Naprawy w zabudowaniu szkolnem rządowym przy placu lipskim w Tryeście			2.500	2.500
			Istrya:				
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Polju (2 rata)			42.500	42.500
			Urządzenie wewnętrzne tegoż			3.100	3.100
			Przewiezienie przedmiotów inwentarskich gimnazjum niższego rządowego w Mitterburgu do Polja		1.100		1.100
			Czechy:				
			Subwencye:				
			Dla gimnazjów wyższych gminnych:				
			W Szlanach (czeskie)		6.500		6.500
			W Domażlicach (czeskie)		2.000		2.000
			Dla gimnazjum realnego gminnego z wyższemi klasami gimnazjalnemi w Rudniku (czeskie)		5.000		5.000
			Dla gimnazjum realnego gminnego w Pilźni (czeskie)		3.000		3.000
			Raty roczne i należności poboczne za gimnazjum wyższe na Nowem Mieście w Pradze (czeskie)		13.124		13.124
			Zniesienie .	3,607.490	50.905	144.150	3,802.545

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	3,607.490	50.905	144.150	3,802.545
9	15	1	Morawia:				
			Przyrządzenie domu dla gimnazjum w Bernie (I. niemieckie)			700	700
			Budowa nowego domu dla gimnazjum w Iglawie (3 i ostatnia rata)			13.000	13.000
			Subwencya dla gimnazjum prywatnego z językiem wykładowym czeskim w Węgierskiem Hradyszczu utrzymanego przez stowarzyszenie Ustředni Matice školska		4.000		4.000
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domu na gimnazjum (II niemieckie) w Bernie		8.900		8.900
			Raty roczne i należności poboczne za budowę domu na gimnazjum (czeskie) w Bernie		11.000		11.000
			Śląsk:				
			Roboty konserwacyjne, budowa gazociągu i kupno sprzętów dla gimnazjum wyższego rządowego w Opawie			2.400	2.400
			Galicja:				
			Budowa i urządzenie sali gimnastycznej i boiska gimnastycznego w gimnazjum stanisławowskiem			4.600	4.600
			Pokrycie dachu na domu gimnazjalnym w Drohobyczu			3.300	3.300
			Pomnożenie zbioru środków naukowych w gimnazjum wyższem rządowym w Bochni			1.000	1.000
			Budowa nowego domu na pomieszczenie IV. gimnazjum wyższego rządowego we Lwowie (2 rata)			60.000	60.000
			Urządzenie wewnętrzne tegoż (1 rata)			2.500	2.500
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		4.000		4.000
2			Szkoły realne	1,275.890			1,275.890
			Austria poniżej Anizy:				
			Poprawienie urządzeń do ogrzewania wodą gorącą i postawienie dwu pieców w domu szkoły realnej wyższej rządowej w Wiedniu (dzielnica VII)			5.700	5.700
			Tryest:				
			Naprawy w budynku szkolnym rządowym przy placu lipskim w Tryeście			700	700
			Czechy:				
			Subwencya dla gminnej szkoły realnej wyższej w Rakowniku (czeska)		6.000		6.000
			Rata roczna na umorzenie ceny domu kupionego w Pradze w celu pomieszczenia I. niemieckiej rządowej szkoły realnej wyższej		735		735
			Zniesienie	4.883.380	85.540	238.050	5,206.970

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	4,883.380	85.540	238.050	5,206.970
9	15	2	Morawia:				
			Naprawy w domu szkoły realnej wyższej czeskiej rządowej w Bernie			1.300	1.300
			Subwencya morawskiemu funduszowi krajowemu na utrzymanie szkoły realnej czeskiej w Prossnicy		4.000		4.000
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych		1.000		1.000
		3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	30.000			30.000
		4	Komisye egzaminacyjne	5.000			5.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	1.000			1.000
		6	Dodatki za zasługi dla profesorów	7.000			7.000
		7	Wsparcia i stypendya dla kandydatów na nauczycieli, remuneracye za kierowanie ćwiczeniami praktycznymi kandydatów		11.700		11.700
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—7)	4,926.380	102.240	239.350	5,267.970
	16		Biblioteki naukowe	26.300			26.300
	17		Szkoły przemysłowe.				
		1	Szkoły przemysłowe:				
			a) Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłu (przemysł budowniczy machinowy, tkacki, chemiczny i artystyczny)	834.578			834.578
			Szkoła i zakład do prób w zakresie fotografii i reprodukcji w Wiedniu:				
			Urządzenia i potrzeby naukowe (3 i ostatnia rata)			2.000	2.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (w X. dzielnicy):				
			Uzupełnienie urządzenia szkolnego i wyposażenie warsztatu szkolnego (2 rata)			4.000	4.000
			Potrzeby naukowe (2 rata)			2.000	2.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Tryeście:				
			Potrzeby naukowe (4 rata)			4.000	4.000
			Szkoła artystyczno-przemysłowa w Pradze:				
			Potrzeby naukowe (3 i ostatnia rata)			5.000	5.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Libercu:				
			Roboty dodatkowe w domu na warsztat mechaniczno-techniczny			1.400	1.400
			Zniesienie	834.578		18.400	852.978

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	834.578		18.400	852.978
9	17	1	Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Bernie:				
			Rata roczna na budowę nowego domu dla szkoły przemysłowej rządowej (1 i 2 rata półroczna)			9.662	9.662
			Zakupienie modeli machin (3 i ostatnia rata)			600	600
			Szkoła przemysłowa rządowa czeska w Bernie:				
			Kupno sprzętów (1 rata)			400	400
			Raty roczne za dom kupiony dla szkoły przemy- słowej rządowej (5 i 6 rata półroczna)		5.200		5.200
			Szkoła przemysłowa rządowa w Bielsku:				
			Wynagrodzenie gminie bielskiej za lokale szkol- ne, odstąpione szkole przemysłowej rządowej (3 rata)		5.000		5.000
			Kupno machin dla warsztatu szkolnego mecha- niczno-technicznego (2 rata)			1.000	1.000
			Suma (a)	834.578	19.862	20.400	874.840
			b) Szkoły zawodowe dla szczególnych ga- łęzi przemysłu	629.300			629.300
			Szkoła zawodowa haftu machinowego w Dornbirn:				
			Pierwsze urządzenie			1.300	1.300
			Szkoła zawodowa haftu artystycznego i koronkow- stwa w Lublanie:				
			Dalsze urządzenie			300	300
			Szkoła tkacka w Bruntalu:				
			Kupno motoru parowego (1 rata)			1.000	1.000
			Szkoła tkacka w Szumperku:				
			Dalsze urządzenie tkactwa mechanicznego			2.300	2.300
			Szkoła tkacka w Nachodzie:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)			1.100	1.100
			Szkoła tkacka w Nowym Jiczynie:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego			3.500	3.500
			Zniesienie	629.300		9.500	638.800

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zl. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	629.300	9.500	638.800	
9	17	1	Szkoła tkacka w Libercu:				
			Krosna, motory i inne przedmioty do nauki (5 rata)		2.000	2.000	
			Szkoła tkacka w Jilemnicach:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)		1.100	1.100	
			Szkoła tkacka w Sternbergu:				
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (4 rata)		2.800	2.800	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Chrudimie:				
			Kupno motoru i rozmaitych machin roboczych (2 rata)		1.200	1.200	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Cortina d'Ampezzo:				
			Urządzenie wewnętrzne		900	900	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Lublanie:				
			Dalsze urządzenie		600	600	
			Szkoła zawodowa filialna rysunku i modelowania w St. Ulrich w Gröden:				
			Pierwsze urządzenie		700	700	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Mezericzu wołoskim:				
			Budowa domu na warsztaty szkolne (2 rata)		3.000	3.000	
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu:				
			Urządzenie wewnętrzne		1.000	1.000	
			Kupno motoru parowego (ostatnia rata)		1.500	1.500	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa w Mikulaszowicach:				
			Pierwsze urządzenie		2.000	2.000	
			Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie:				
			Urządzenie wewnętrzne, kupno machin i narzędzi (2 rata)		2.700	2.700	
			Zniesienie .	629.300	29.000	658.300	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	629.300	29.000	658.300	
9	17	1	Szkoła zawodowa przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr:				
			Urządzenie wewnętrzne		500	500	
			Zakład do prób dla przemysłu żelaznego i stalo- wego w Steyr:				
			Urządzenie wewnętrzne		800	800	
			Suma (b)	629.300	30.300	659.600	
			c) Szkoły rysunku i modelowania	9.800		9.800	
			d) Ogólne szkoły rzemieślnicze i inne za- kłady	67.600		67.600	
			Ogólna szkoła rzemieślnicza w Linzu:				
			Urządzenie lokalów i warsztatów		2.500	2.500	
			Suma (d)	67.600	2.500	70.100	
			e) Szkoły do uzupełnienia nauki i pokrewne zakłady	126.900		126.900	
			Suma (§. 1 a—e)	1,668.178	19.862	1,741.240	
	2		Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach prze- mysłowych	81.400		81.400	
	3		Szkoły handlowe	32.750		32.750	
			Suma (Tytuł 17, §§. 1—3)	1,782.328	19.862	1,855.390	
	18		Zakłady naukowe wyłączne.				
	1		Szkoły dla akuszerok	22.600		22.600	
	2		Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	27.400		27.400	
	3		Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	3.600		3.600	
	4		Szkoły marynarki	84.300		84.300	
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—4)	137.900		137.900	
	19		Szkoły początkowe.				
	1		Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,282.500		1,282.500	
			Austria poniżej Anizy:				
			Roboty budownicze w sali gimnastycznej i w gardero- bie tudzież naprawy w domu seminarjum męskiego w Wiedniu		1.850	1.850	
			Zniesienie	1,282.500	1.850	1,284.350	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,282.500		1.850	1,284.350
9	19	1	Austria powyżej Anizy:				
			Roboty lakiernicze w domu seminarium męskiego w Linzu			400	400
			Tyrol:				
			Kupno ławek szkolnych dla seminarium żeńskiego w Trydencie			650	650
			Styrya:				
			Nowy trotoar wzdłuż ściany frontowej seminarium męskiego w Grazu			800	800
			Gorycja:				
			Na wybudowanie nowego domu dla seminarium na- uczycielskiego żeńskiego w Gorycyi (3 rata)			15.000	15.000
			Dalmacya:				
			Kupno 24 łózek żelaznych dla internatu seminarium męskiego w Borgo-Erizzo		520		520
			Czechy:				
			Założenie wodociągu w domu seminarium żeńskiego niemieckiego w Pradze			1.500	1.500
			Morawia:				
			Naprawy w domu seminarium męskiego niemieckiego w Bernie			1.250	1.250
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa re- prezentowane:				
			Kursa oddzielne w seminarjach nauczycielskich dla abiturjentów szkół średnich		1.086		1.086
		2	Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastęp- ców w seminarjach męskich i żeńskich	1.500			1.500
		3	Stypendya dla seminarzystów		80.000		80.000
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach mę- skich i żeńskich	2.000			2.000
		5	Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	16.000			16.000
		6	Dodatki rządowe do funduszów szkół normalnych	151.112			151.112
		7	Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu			38.000	38.000
		8	Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000			1.000
		9	Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami początkowymi i ogrodów szkolnych	7.000			7.000
		10	Dodatki na rzecz szkół początkowych i wydziałowych	94.544			94.544
			Tyrol:				
			Na poparcie szkół początkowych niemieckich w po- łudniowym Tyrolu		15.000		15.000
			Zniesienie .	1,555.656	96.606	59.450	1,711.712

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	1.555.656	96.606	59.450	1.711.712
9	19	10	Tryest: Poprawki w budynku szkolnym rządowym przy placu lipskim w Tryeście			800	800
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—10)	1.555.656	96.606	60.250	1.712.512
			Fundacye i dopłaty.				
		1	Fundacye	38.216			38.216
		2	Dopłaty	93.476			93.476
			Raty roczne za dom szkolny przy ulicy Schwarzen- bergstrasse w Wiedniu (10 i 11 rata)		50.000		50.000
			Pomiar stopnia europejskiego			8.000	8.000
			Suma (Tytuł 20, §§. 1 i 2)	131.692	50.000	8.000	189.692
			Administracya funduszów naukowych.				
		1	Wydatki funduszów	54.900			54.900
			Austria poniżej Anizy: Urządzenie dziedzica kościelnego między szkołą początkową miejską a kościołem św. Anny w Wiedniu celem założenia ogrodu			450	450
			Salzburg: Odnowienie fasady budynku funduszowego w Salzburgu			1.000	1.000
			Czechy: Roboty konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze (1 rata)			12.000	12.000
		2	Wydatki lasów funduszowych i dóbr	29.320			29.320
			Suma (Tytuł 21, §§. 1 i 2)	84.220		13.450	97.670
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 14—21)	12.382.048	338.561	508.450	13.229.059
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—21)	20.627.548	494.940	670.030	21.792.518

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1891	1892		
zł. w walucie austriackiej						
20			X. Ministerstwo skarbu.			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
10			Zarząd finansów.			
1			Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych, tudzież katastrzem podatku gruntowego)	1,038.800	10.400	1,049.200
			Odnowienie budynku urzędowego przy ulicy Himmelportgasse (2 rata)		50.000	50.000
2			Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wymiaru należności	2,791.540	3.790	2,795.330
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego w Bruck n. Murem		6.200	6.200
			Koszta budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym domu pocztowym i telegraficznym w Tryeście (1 rata)		76.252	76.252
3			Administracye podatkowe, służba podatkowa przy starostwach i lokalne komisye podatkowe	1,118.575	3.670	1,122.245
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego w Bruck n. Murem		1.640	1.640
			Koszta budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (1 rata)		15.364	15.364
4			Ogólna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	400.735	560	401.295
			Koszta budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (1 rata)		11.996	11.996
5			Straż skarbowa (54.250 zł. w złocie)	6,333.730		6,333.730
			Strata na monecie do tego złota (20% azy)		10.850	10.850
			Kupno budynku urzędowego w Gurahumorze (1 rata)		2.190	2.190
6			Urzędy podatkowe	4,117.570	19.500	4,137.070
			Kupno realności w Pergine (3 rata)		390	390
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego w Bruck n. Murem		4.650	4.650
			Kupno budynku urzędowego w Gurahumorze (1 rata)		1.310	1.310
			Zniesienie .	15,800.950	49.160 169.602	16,019.712

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	15,800.950	49.160	169.602	16,019.712
10	7		Prokuratorye skarbowe	384.710			384.710
			Koszta budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (1 rata)			14.604	14.604
	8		Zarząd ceł (87.350 zł. w złocie)	1,546.330	4.980		1,551.310
			Strata na monecie do tego złota (20% aży)		17.470		17.470
			Budowa komory w Guranegri			4.400	4.400
	9		Utrzymanie w ewidencji katastru podatku gruntowego	789.490	38.593		828.083
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego w Bruck n. Murem			270	270
			Koszta budowy skrzydła dla skarbowości przy nowym budynku pocztowym i telegraficznym w Tryeście (1 rata)			11.137	11.137
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9) .	18.521.480	110.203	200.013	18,831.696
11			Ogólna administracya kasowa.				
	1		Strata na monecie		1,001.000		1,001.000
	2		Wynagrodzenia stronom	10.000			10.000
	3		Zaliczka na pokrycie kosztów uregulowania rzeki Drawy w Karyntyi; wydatek ogólny 333.333 zł. z tegoż (7 rata)		33.333		33.333
	4		Fundusz taksy wojskowej	1,171.465			1,171.465
	5		Wybicie monety zdawkowej miedzianej		16.800		16.800
	6		Wydatki rozmaite	34.100	200		34.300
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—6) .	1,215.565	1,051.333		2,266.898
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.				
			Podatki stałe.				
12	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym, tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	90.700			90.700
			Zniesienie .	90.700			90.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	90.700			90.700
12	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku grun- towego	2.300			2.300
	3		Koszta egzekucyi podatków		557.000		557.000
	4		Dochodzenia przygotowawcze w celu reformy podat- kowej		10.000		10.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)	93.000	567.000		660.000
13			Cło.				
	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	562.000			562.000
	2		Zwroty opłat	172.000			172.000
	3		Ryczałtowe koszta zarządu	1.400.000			1.400.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3)	2.134.000			2.134.000
14			Podatki niestałe.				
			Podatek konsumcyjny:				
	1		Wydatki zarządu	1.202.840			1.202.840
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	3.740.000			3.740.000
		2	Zwroty podatków od gorzałki i piwa z doliczeniem dyskonta	472.500			472.500
		3	Inne zwroty podatkowe	272.530			272.530
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego	420.650			420.650
	4		Bonifikacje za podatek konsumcyjny	8.129.900			8.129.900
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacji w Ga- licyi i na Bukowinie	1.100.000			1.100.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—5)	15.338.330			15.338.330
15			Sól:				
	1		Koszta produkcji i zakupna	2.737.400			2.737.400
	2		Strata na monecie (okrągło)		100		100
			Nowe budynki i inne wydatki nadzwyczajne			79.500	79.500
			Wydatki przy sprzedaży	230.000			230.000
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	2.967.400	100	79.500	3.047.000
16			Tytoń:				
	1		Wydatki administracyjne	700.000			700.000
	2		Koszta produkcji i kupna (10,249.600 złotych w zło- cie)	24.928.600			24.928.600
			Strata na powyższem złocie (20% ażo)		2.049.900		2.049.900
			Nowe budynki			300.000	300.000
	3		Wydatki przy sprzedaży	1.280.039	550		1.280.589
			Budowa magazynu sprzedaży tytoniu w Grazu			54.000	54.000
			Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (1 rata)			33.011	33.011
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	26.908.639	2.050.450	387.011	29.346.100

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydanki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
17			Stępel	394.000			394.000
			Koszta budowy magazynu sprzedaży w Grazu			8.400	8.400
18			Taksy i opłaty od czynności prawnych	800.000			800.000
19			Loterya	13,486.725			13,486.725
			Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (1 rata)			13.275	13.275
20			Myta	30.800			30.800
21			Cechowanie	86.579	1.010		87.589
			Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (1 rata)			3.731	3.731
22			Podatek osobny od napojów wyskokowych pędzonych	13.000			13.000
			Suma (Rozdziały 14—22)	60,025.473	2,051.560	491.917	62,568.950
			Własność państwa.				
23			Gmachy dykasteryalne	148.787	1.700		150.487
			a) Należyłość roczna na kupno domu Nr. 755 w Ottakringu		418		418
			b) Należyłość roczna na kupno domu kasy oszczędności w Lublanie		8.533		8.533
			c) Dodatek rządowy na restauracyą zamku Karlsteinu w Czechach (5 rata)			15.000	15.000
			d) Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (1 rata)			21.900	21.900
			Suma (Rozdział 23)	148.787	10.651	36.900	196.338
24			Fiskalności i bezdziedziczności	4.800			4.800
25			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,784.472			1,784.472
			Nowy budynek (3 rata)			500.000	500.000
26			Mennictwo	208.301	19.368		227.669
			Koszta budowy domu urzędowego w Tryeście (1 rata)			3.731	3.731
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	84,135.878	3,810.115	1,232.561	89,178.554
27			XI. Ministerstwo handlu.				
			A. Właściwe wydatki państwa.				
1	1		Kierownictwo naczelne	385.240	40.300		425.540
			Strata na monecie za 4.900 zł. w złocie, 20% ażyo		980		980
2			Zaliczka zwrotna dla mieszanej komisji prutowej, suma ogólna 58.000 zł. w złocie (1 rata)			16.080	16.080
			Strata na monecie za to złoto (20% ażyo) okrągło			3.220	3.220
			Zniesienie	385.240	41.280	19.300	445.820

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	385.240	41.280	19.300	445.820
27	1	3	Na wystawy wyłączne i miejscowe tutejszokrajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznacza się osobnej dotacji		7.000		7.000
		4	Subwencya dla c. k. muzeum handlowego austriackiego		20.000		20.000
		5	Wygotowanie statystyki kotłów parowych i machin parowych		1.000		1.000
		6	Dodatek na kosztą sporządzenia mapy głębokości jeziora bodeńskiego		480		480
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—6) .	385.240	69.760	19.300	474.300
	2		Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	18.930	4.000		22.930
	3		Nadzór nad przemysłem	117.080			117.080
	4		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	2.000	30.200		32.200
	5	1	Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych	265.340	1.700		267.040
		2	Dla pomocników inspekcji głównej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		26.000		26.000
			Suma (Tytuł 4, §§. 1 i 2) .	265.340	27.700		293.040
	6	1	Służba miar i wag	397.120			397.120
		2	Kupno szafy żelaznej od włamania zabezpieczonej na zachowywanie prototypów metra i kilograma			200	200
		3	Koszta sprawienia miarowzorów tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych i koszta sprawdzenia tychże			2.200	2.200
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—3) .	397.120		2.400	399.520
	7	1	Służba portowa i zdrowotna morska	667.850			667.850
		2	Wydatki nadzwyczajne		5.760		5.760
		3	Nowe budowle w Przymorzu:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Natissa. Przekop pod Panigai dla ułatwienia żeglugi rzecznej (1 rata)			5.000	5.000
			Val Pidocchio w kanale Arsa. Urządzenie pomostu do ładowania (1 rata)			10.000	10.000
			Silo na wyspie Kerku. Budowa grobli z obmurowaniem brzegu (1 rata)			1.000	1.000
			Isola. Budowa grobli do ładowania (2 rata)			3.000	3.000
			Natissa. Wybieranie namuliska dla uczynienia rzeki spławną (reszta i naddatek)			10.500	10.500
			Aquileja. Budowa mostu żelaznego (reszta)			4.000	4.000
			Kopar. Przedłużenie grobli delle Galere (3 rata)			5.000	5.000
			Zniesienie			38.500	38.500
				667.850	5.760		673.610

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	667.850	5.760	673.610
						38.500	38.500
27	7	3	Porecz. Rozszerzenie grobli (reszta i naddatek)			6.000	6.000
			Volovsko. Przedłużenie tamy ochronnej (reszta)			12.000	12.000
			Verbnik na wyspie Kerku. Budowa tamy ochronnej (5 rata)			6.000	6.000
			Bescanuova. Budowa tamy ochronnej (8 rata)			14.000	14.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			4.000	4.000
			b) Nadzwyczajne i nowe oświetlenie morskie i portowe.				
			Tryest. Zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w nowym porcie (5 rata)			9.710	9.710
			Secca Cabula. Budowa latarni portowej (reszta)			1.000	1.000
			Suma (Tytuł 7, §. 3)			92.210	92.210
4			Nowe budowle w Dalmacji:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Comisa. Położenie znaków kotwicznych			2.500	2.500
			Cyrtwice na półwyspie Sabioncello. Budowa tamy ochronnej (1 rata)			1.000	1.000
			Dubrownik. Przedłużenie grobli Pescheria w porcie Cassone			4.750	4.750
			S. Ciriaco di Premuda. Budowa portu dla łodzi (reszta)			1.000	1.000
			Szebenik. Budowa tamy do lądowania i muru przybrzeżnego (1 rata)			5.000	5.000
			Splet. Dalsze wzmocnienie nasypu kamiennego u tamy ochronnej (5 rata)			3.000	3.000
			Splet. Budowa muru przybrzeżnego przed koleją żelazną i wybieranie namuliska (6 rata)			20.000	20.000
			Splet. Budowa grobli przed koleją żelazną (3 rata)			30.000	30.000
			Bol na wyspie Braczu. Budowa grobli do ochrony i lądowania (5 rata)			5.000	5.000
			Gruz. Budowa grobli i murów przybrzeżnych (6 rata na budowę południowej grobli)			5.000	5.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			2.400	2.400
			Zniesienie			80.650	80.650
				667.850	5.760	92.210	765.820

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	667.850	5.760	92.210	765.820
			80.650	80.650
27	7	4	<i>b) Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.</i>				
			Skrda. Urządzenie oświetlenia morskiego według systemu Arzbergera	6.800	6.800
			Catene turche i S. Domenica. Uzupełnienie oświetlenia portowego (reszta)	1.400	1.400
			<i>c) Nadzwyczajne i nowe budynki.</i>				
			Splet. Budowa domu dla kapitanatu portowego (1 rata)	15.000	15.000
			Peterzane. Założenie szpitalu dla cholerycznych i urządzenie lokali do desinfekcyi tudzież na pomieszczenia dla dozorców i służby (2 rata)	2.000	2.000
			Suma (Tytuł 7, §. 4)	105.850	105.850
			5 Budowa pływającego zórawia parowego dla portu tryeńskiego (3 rata)	40.000	40.000
			6 Budowa i koszty utrzymania torów portowych w Tryeście (10 rata)	25.000	25.000
			7 Rozszerzenie zakładów portowych w Tryeście (4 rata)	976.000	976.000
			8 Pierwsza rata ceny kupna gruntów w S. Sabba nabytych w celu rozszerzenia tamtejszego portu dla nafty	30.000	30.000
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—8)	667.850	5.760	1,269.060	1,942.670
			Suma (Tytuły 1—7)	1,853.560	137.420	1,290.760	3,281.740
			B. Zakład poczt i telegrafów.				
			Służba w Austrii.				
			1 Place osobiste	13,893.050	13,893.050
			2 Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu	10,238.610	10,238.610
			3 Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi	769.440	769.440
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			4 Rozszerzenie domu pocztowo-telegraficznego w Pradze	20.000	20.000
			5 Budowa własnego domu pocztowego na dworcze kolei północno-zachodniej w Wiedniu	20.000	20.000
			Zniesienie	24,901.100	40.000	24,941.100

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	24,901.100		40.000	24,941.100
27	8	6	Strata na monecie za 74.100 zł. w złocie, 20% ażo (okrągło)		14.810		14.810
		7	Na założenie nowych linii telegraficznych i przewodów telefonicznych i pneumatycznych; na zaciąganie drutów itd.			340.000	340.000
		8	Na nowe wozy pocztowe		125.500		125.500
		9	Wydatki na pomnożenie inwentarza		206.000		206.000
		10	Na urządzenie nowych urzędów i rozszerzenie istniejących		84.500		84.500
		11	Zapomoga dla stowarzyszenia emerytalnego służby pocztowej na prowincyi		25.000		25.000
		12	Raty roczne za domy pocztowo-telegraficzne w Wiedniu, Ołomuńcu, Opawie, Grazu, Roveredo, Krakowie, Lwowie, Czerniowcach, Trydencie i Bozenie		117.350		117.350
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—12)	24,901.100	573.160	380.000	25,854.260
		13	Urzędy pocztowe austriackie w Turcyi	71.740			71.740
		14	Strata na monecie za 70.000 zł. w złocie (20% ażo)		14.000		14.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—14)	24,972.840	587.160	380.000	25,940.000
	9		C. Urząd pocztowych kas oszczędności				
		1	Wydatki administracyjne	755.430	8.000		763.430
		2	Uposażenie funduszów rezerwowych		503.820		503.820
			Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 2)	755.430	511.820		1,267.250
	10		D. Budowa kolei żelaznych państwa.				
		1	Budowa kolei transwersalnej czesko-morawskiej			2,708.240	2,708.240
		2	Budowa kolei żelaznej jasielsko-rzeszowskiej			2,700.000	2,700.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)			5,408.240	5,408.240
	11		E. Udział w dostarczeniu kapitału na budowę kolei żelaznych prywatnych.				
		1	Budowa kolei miejscowej ze Lwowa do Rawy ruskiej (kolej miejscowa lwowsko-bełzecka [do Tomaszowa]) (3 rata sumy 900.000 zł.)			180.000	180.000
		2	Budowa kolei miejscowych: a) od stacyi w Hatnej na kolei lwowsko-czerniowiecko jasskiej do Kimpolungy; b) od stacyi w Hliboce na tejsze kolei głównej do Berhometu z odnogą na Karapczin do Czudyna (koleje miejscowe bukowińskie) (3 rata sumy 1,100.000 zł.)			220.000	220.000
		3	Budowa kolei miejscowej linzko-urfahrskiej przez Neufelden do Aigen (Mühlkreisbahn); (3 i ostatnia rata sumy 900.000 zł.)			300.000	300.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)			700.000	700.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
27	12		F. Ruch kolei rządowych wydzierżawionych.				
			Szlak podmokielski:				
			Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	90		90	
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Roboty rozmaite na linii od Podmokła do granicy państwa, w złocie		2.750	2.750	
			Strata na powyższem złocie 20% ażo		550	550	
			Suma (Tytuł 12)	90	3.300	3.390	
	13		G. Ruch kolei utrzymywany przez Rząd.				
			<i>Koleje będące własnością państwa.</i>				
	1		Koleje zachodnie rządowe:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	286.940		286.940	
			Wydatki na potrzeby ruchu	114.760		114.760	
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	2,782.770		2,782.770	
			Wydatki na potrzeby ruchu	2,925.730		2,925.730	
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	6,431.990		6,431.990	
			Wydatki na potrzeby ruchu	1,355.710		1,355.710	
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	2,199.770		2,199.770	
			Wydatki na potrzeby ruchu	4,423.130		4,423.130	
			e) Wydatki na przewóz poczty	692.600		692.600	
			f) „ „ utrzymanie ruchu miejscowego	611.400		611.400	
			g) „ „ obrót soli	909.200		909.200	
			h) „ „ hotel w Zell nad jeziorem	6.500		6.500	
			i) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	343.860		343.860	
			Wydatki na potrzeby ruchu	3,497.540		3,497.540	
			k) Wypłaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
			Pożyczka w zakładzie kredytowym:				
			Odsetki i spłata kapitału	819.000		819.000	
			Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:				
			Odsetki i spłata kapitału w złocie <i>al pari</i>	24.080		24.080	
			Zniesienie	27,424.980		27,424.980	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	27,424.980			27,424.980
27	13	1	l) Renta roczna z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej, a mia- nowicie:				
			Szósta część kolei północnej Cesarza Ferdynanda (4 rata)	32.320			32.320
			Szósta część uprzyw. austriackiej kolei północno- zachodniej i szósta część austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa (2 rata)	67.000			67.000
			Szósta część uprzyw. Spółki kolei południowej (1 rata)	33.000			33.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 672.490 zł. w złocie (20% ażyo)		134.500		134.500
			Położenie szyn ze stali lanej		322.000		322.000
			Położenie zwrotnic żelaznych		45.000		45.000
			Położenie podkładów napawanych		94.000		94.000
			Rozszerzenie stacji w Wyszegradzie i budowa drugiego toru od Wyszegradu do Nusle; suma ogólna kosztów 65.000 zł.; (1 rata)			33.000	33.000
			Dodatek na pokrycie kosztów regulacji Dunaju koło placu do przeładowania w Linzu			25.000	25.000
			Kupno 26 maszyn do wypożyczenia			124.810	124.810
			Kupno 480 wozów towarowych krytych			944.000	944.000
			Przyrządy do ładowania			13.700	13.700
			Powiększenie zakładów warsztatowych w Linzu (5 rata)			370.000	370.000
			Przebudowanie budynku zajazdowego na stacji w St. Pölten (5 rata)			234.000	234.000
			Kupno wybrzeża poniżej mostu kolei północno- zachodniej na Dunaju (5 rata)			34.600	34.600
			Budowa domu zajazdowego z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pölten-Leobersdorf-Gu- tenstein (6 rata)			15.000	15.000
			Warsztat okrętowy w Bregencyi i rozszerzenie istniejących zakładów portowych, tudzież prze- kształcenie grobli tymczasowej tamże			25.000	25.000
			Budowa drugiego toru na szlaku wiedeńsko-tul- neńskim kolei Cesarza Franciszka Józefa i roz- szerzenia w związku z tem będące (4 rata)			500.000	500.000
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg- Lengau aż do Schneegattern dla c. k. dyrekcji generalnej Najw. funduszów prywatnych i fami- lijnych (3 rata)			7.400	7.400
			Zniesienie .	27,557.300	595.500	2,326.510	30,479.310

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
			Przeniesienie .	27,557.300	595.500	2,326.510	30,479.310
27	13	1	Budowle w celu ubezpieczenia podpór i stoków jakoteż zasłonięcia kolei od spadających lawin			110.000	110.000
			Urządzenie wag pomostowych na rozmaitych stacyach			13.600	13.600
			Scentralizowanie zwrotnic wjazdowych i urządze- nia zabezpieczające obrót pociągów na rozma- itych stacyach			40.000	40.000
			Położenie torów na rozmaitych stacyach			71.000	71.000
			Rozmaite budynki na niektórych stacyach			48.000	48.000
			Rozmaite urządzenia w domkach strażniczych, budkach sygnałowych itp.			7.000	7.000
			Rozszerzenie stacyj			76.000	76.000
			Wzmocnienie mostów			40.000	40.000
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			78.000	78.000
			Udział w nabyciu:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (2 rata)				
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobowemi (2 rata)			611.810	611.810
			Pomnożenie parku wozowego (6 rata)			633.540	633.540
			Rozmaite urządzenia i przekształcenia w wozach			59.900	59.900
			Urządzenia warsztatów			2.800	2.800
			Suma (Tytuł 13, §. 1) .	27,557.300	595.500	4,118.160	32,270.960
		2	Kolej rządowa tryestyńsko-herpelsko-istryjska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	5.620			5.620
			Wydatki na potrzeby ruchu	2.280			2.280
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	80.040			80.040
			Wydatki na potrzeby ruchu	50.560			50.560
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	131.250			131.250
			Wydatki na potrzeby ruchu	28.650			28.650
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	41.750			41.750
			Wydatki na potrzeby ruchu	75.850			75.850
			Zniesienie .	416.000			416.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	416.000			416.000
27	13	2	e) Wydatki na przewóz poczty	15.200			15.200
			f) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	6.730			6.730
			Wydatki na potrzeby ruchu	60.570			60.570
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 26.500 zł. w złocie, 20% ażo		5.300		5.300
			Położenie szyn ze stali lanej		3.200		3.200
			Położenie podkładów napawanych		1.600		1.600
			Różne budynki na niektórych stacjach			3.300	3.300
			Kupno 26 maszyn do wypożyczenia			30.410	30.410
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			3.000	3.000
			Udział w nabyciu:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (2 rata) i				
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobo- wymi (2 rata)			51.390	51.390
			Pomnożenie parku wozowego (6 rata)			1.460	1.460
			Suma (Tytuł 13, §. 2) .	498.500	10.100	89.560	598.160
		3	Kolej rządowa dalmatyńska:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	1.320			1.320
			Wydatki na potrzeby ruchu	780			780
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	36.810			36.810
			Wydatki na potrzeby ruchu	20.790			20.790
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	33.920			33.920
			Wydatki na potrzeby ruchu	5.880			5.880
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	17.140			17.140
			Wydatki na potrzeby ruchu	22.560			22.560
			e) Wydatki na przewóz poczty	3.000			3.000
			Zniesienie .	142.200			142.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	142.200			142.200
27	13	3	f) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	1.600			1.600
			Wydatki na potrzeby ruchu	4.200			4.200
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie do 260 zł. w złocie, 20% aż do		50		50
			Położenie podkładów twardych i napawanych na miejsce miękkich		600		600
			Tor portowy w Splecie			9.200	9.200
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			1.000	1.000
			Suma (Tytuł 13, §. 3)	148.000	650	10.200	158.850
		4	Koleje rządowe w Galicyi:				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	56.280			56.280
			Wydatki na potrzeby ruchu	22.520			22.520
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	563.940			563.990
			Wydatki na potrzeby ruchu	525.760			525.760
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	1,044.870			1,044.870
			Wydatki na potrzeby ruchu	220.030			220.030
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	387.660			387.660
			Wydatki na potrzeby ruchu	764.640			764.640
			e) Wydatki na przewóz poczty	83.200			83.200
			f) Wydatki na utrzymanie ruchu miejscowego	320.700			320.700
			g) Wydatki na obrót soli	14.400			14.400
			h) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	67.440			67.440
			Wydatki na potrzeby ruchu	803.260			803.260
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie do 41.440 zł. w złocie, 25% aż do			8.290	8.290
			Zniesienie	4,874.700	8.290		4,882.990

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	4,874.700	8.290	4,882.990
27	13	4	Położenie szyn ze stali lanej		44.200	44.200
			Położenie zwrotnic żelaznych		4.080	4.080
			Położenie podkładów napawanych		35.000	35.000
			Ubezpieczenie stoków, regulacja rzek, ubezpiecze- nie brzegów			20.000	20.000
			Rozszerzenie stacji w Żywcu			64.000	64.000
			Kupno 26 maszyn do wypożyczania			81.260	81.260
			Kupno lokomotywy do pociągu ciężarowego z re- zerwą			30.310	30.310
			Kupno 20 wozów cysternowych z rezerwami			56.000	56.000
			Rozszerzenie warsztatu w Nowym Sączu (3 rata)			87.000	87.000
			Różne budynki na niektórych stacjach			15.000	15.000
			Wydatki nieprzewidziane budownicze i położenie torów do zakładów przemysłowych			11.000	11.000
			Udział w nabyciu:				
			a) 98 lokomotyw z tendrami i przyrządami (2 rata);				
			b) 1.000 wozów towarowych z kołami zasobo- wymi (2 rata)			194.780	194.780
			Pomnożenie parku wozowego (6 rata)			593.640	593.640
			Różne urządzenia w wozach i przekształcenia			5.100	5.100
			Urządzenie warsztatów			1.500	1.500
			Suma (Tytuł 13, §. 4)	4,874.700	91.570	1,159.590	6,125.860
	5		Wszelkie inne rozszerzenia budowy dla administracji kolei rządowych			150.000	150.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—5)	33,078.500	697.820	5,527.510	39,303.830

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na własny rachunek.</i>				
27	13	6	Kolej zachodnia węgierska (linia styryjska):				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	3.900			3.900
			Wydatki na potrzeby ruchu	1.600			1.600
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	53.400			53.400
			Wydatki na potrzeby ruchu	79.300			79.300
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	98.420			98.420
			Wydatki na potrzeby ruchu	16.980			16.980
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	31.210			31.210
			Wydatki na potrzeby ruchu	56.990			56.990
			e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	4.680			4.680
			Wydatki na potrzeby ruchu	42.620			42.620
			f) Wyплаты kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych	394.640			394.640
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 5.140 zł. w złocie, 20% ażo		1.030		1.030
			Suma (Tytuł 13, §. 6)	783.740	1.030		784.770
		7	Pierwsza węgiersko-galicyska kolej żelazna (linia galicyjska):				
			a) Zarząd ogólny:				
			Wydatki osobowe	5.790			5.790
			Wydatki na potrzeby ruchu	2.410			2.410
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei:				
			Wydatki osobowe	108.190			108.190
			Wydatki na potrzeby ruchu	125.610			125.610
			c) Służba ruchu i handlowa:				
			Wydatki osobowe	142.770			142.770
			Wydatki na potrzeby ruchu	40.930			40.930
			d) Służba pociągowa i warsztatowa:				
			Wydatki osobowe	54.570			54.570
			Wydatki na potrzeby ruchu	110.730			110.730
			Zniesienie	591.000			591.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	591.000			591.000
27	13	7	e) Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	6.950			6.950
			Wydatki na potrzeby ruchu	78.450			78.450
			f) Wyплаты kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych	1,449.860			1,449.860
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie od 10.260 zł. w złocie, 20% ażyo	2.050			2.050
			Suma (Tytuł 13, §. 7)	2,126.260	2.050		2,128.310
			Suma (Tytuł 13, §§. 6 i 7)	2,910.000	3.080		2,913.080
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—7)	35,988.500	700.900	5,527.510	42,216.910
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1—13)	63,570.420	1,937.300	13,309.810	78,817.530
			XII. Ministerstwo rolnictwa.				
28			A. Właściwe wydatki państwa.				
	1		Kierownictwo naczelne	277.250	1.400		278.650
	2		Zakłady naukowe i do prób	94.230	5.200		99.430
			Strata na monecie (okrągło)		300		300
	3		Kultura krajowa:				
	1		Zapomogi	206.000	339.800		545.800
			Strata na monecie (okrągło)		100		100
	2		Konserwacja budowli regulacyjnych rzeki Gail (8 rata)			6.000	6.000
	3		Dodatek rządowy na regulacją Adygi (5 rata)			625.000	625.000
	4		Dodatek rządowy na budowle nad rzekami Drawą, Rienzem, Eisakiem itd. w celu ulżenia niedostatkw (8 rata)		54.918		54.918
	5		Dodatek rządowy na regulacją rzeki Glan (6 rata)			5.850	5.850
	6		a) Dopłata rządowa do funduszu melioracyjnego (6 rata)		500.000		500.000
			b) Wydatki z funduszu melioracyjnego na podsta- wie preliminarza			531.335	531.335
	7		Na wytępienie <i>Phylloxera vastatrix</i>		36.000		36.000
	8		Wydatki na wykonanie i konserwacją robót w celu osuszenia bagien pod Aquileją	3.480			3.480
	4		Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	380.743			380.743
			Zniesienie	961.703	937.718	1,168.185	3,067.606

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	961.703	937.718	1,168.185	3,067.606
28	5		Władze górnicze	193.690	14.730		208.420
	6		Zakłady naukowe górnicze	83.391	9.350		92.741
			Strata na monecie (okrągło)		150		150
	7		Zakłady rządowe hodowli koni	1,630.000	42.625		1,672.625
			Strata na monecie do 40.000 zł. w złocie (20% azy)		8.000		8.000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—7)	2,868.784	1,012.573	1,168.185	5,049.542
29			<i>B. Lasy, dobra i kopalnie.</i>				
	1		Lasy i dobra rządowe:				
	1		Dyrekcje lasów i dóbr	330.240	1.700		331.940
	2		Lasy i dobra rządowe	3,156.205			3,156.205
	3		Nowe budowle i kupno realności			85.050	85.050
	4		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urządzenia gospo- darki		37.120		37.120
	5		Wykupno służebnictw i uregulowanie		13.440		13.440
	6		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne		25.280		25.280
	7		Szkoły dla leśniczych	10.460			10.460
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—7)	3,496.905	77.540	85.050	3,659.495
	2		Kopalnie:				
	1		Wydatki zarządu	61.190	8.000		69.190
	2		Zarząd górniczy w Kirchbichlu	117.067			117.067
			Nowe budowle i wydatki korzystne			1.000	1.000
	3		Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	200.987			200.987
			Kupno realności			400	400
	4		Zarząd hutniczy w Cilli	368.421			368.421
			Nowe budowle i wydatki korzystne			11.800	11.800
			Kupno realności			1.000	1.000
	5		Dyrekcya górnicza w Idryi	690.647			690.647
			Nowe budowle i zakłady korzystne			35.000	35.000
			Kupno realności			2.000	2.000
	6		Dyrekcya górnicza w Brūx	496.635			496.635
			Nowe budowle i zakłady korzystne			94.665	94.665
			Kupno realności			23.500	23.500
	7		Dyrekcya górnicza w Przybramie	3,171.309			3,171.309
			Nowe budowle i zakłady korzystne			54.800	54.800
			Kupno realności			8.000	8.000
	8		Inne c. k. kopalnie	587.013			587.013
			Nowe budowle i wydatki korzystne			7.224	7.224
			Kupno realności			1.510	1.510
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—8)	5,693.269	8.000	240.899	5,942.168
			Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2)	9,190.174	85.540	325.949	9,601.663
			Ogółem (Rozdziały 28 i 29)	12,058.958	1,098.113	1,494.134	14,651.205

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywаниа аѣ до конца марта		
		1891	1892			
zł. w walucie austriackiej						
30	XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.					
1	Kierownictwo naczelne		199.400	7.700		207.100
2	Najwyższy trybunał		458.000	58.100		516.100
3	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych		17,291.000	1.400		17,292.400
	Strata na monecie (okrągło)			190		190
	Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg grun- towych			185.000		185.000
	Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów i zmiany w poczcie urzędników			10.000		10.000
4	Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:					
	Austria poniżej Anizy:					
1	Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (na pomie- szczenie sądu powiatowego i urzędu podatkowego, z 25 rat rocznych, 14 rata)			777		777
2	Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (z 28 rat rocznych, 20 rata)			570		570
3	Na wybudowanie domu sądowego i więzienia w Wie- ner-Neustadt (3 rata)				40.000	40.000
4	Na kupno domu Nr. 10 przy Keppelergasse w dziel- nicy X w Wiedniu na pomieszczenie Sądu powia- towego dla Favoriten (1 rata)			7.000		7.000
	Tyrol:					
5	Kupno domu w Pergine na pomieszczenie sądu po- wiatowego (3 rata z odsetkami)			1.600		1.600
	Styrya:					
6	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu, wynagrodzenie dla gminy za koszta budowy (z 20 rat 5 rata)			2.314		2.314
7	Wybudowanie na wybrzeżu Muru w Gracu domu dla sądów cywilnych (3 rata)				50.000	50.000
8	Przysposobienie budynku urzędowego w Bruck n. M. (reszta)				6.500	6.500
9	Budowa drugiego piętra w domu sądowym w Leo- ben				7.500	7.500
	Czechy:					
10	Kupno domu Nr. 8 przy ulicy Spalonej w Pradze na rozszerzenie domu sądu karnego, rata roczna od kapitału kasy oszczędności			600		600
	Zniesienie		17,948.400	275.251	104.000	18,327.651

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
					1891	1892	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	17,948.400	275.251	104.000	18,327.651
30	4	11	Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (z 30 rat, 15 rata)		1.610		1.610
		12	Budowa domu dla sądu i na areszty w Nowym Bydzwowie (2 rata)			10.000	10.000
		13	Kupno domu Nr. 6 przy ulicy Spalonej w Pradze na rozszerzenie domu sądu karnego (1 rata)			25.000	25.000
			Galicya wschodnia:				
		14	Budowa domu sprawiedliwości we Lwowie (2 rata)			30.000	30.000
		15	Budowa nowego domu na więzienie w Tarnopolu (2 rata)			8.000	8.000
		16	Budowa domu na areszty w Tlumaczu (1 rata)			4.500	4.500
			Galicya zachodnia:				
		17	Na kupno domu dla sądu i na więzienia w Jasle (3 rata)			30.000	30.000
		18	Kupno realności Nr. 54 w Nowym Sączu (z 5 rat rocznych 2 rata)		6.720		6.720
		19	Na kupno domu dla sądu w Wadowicach, spłata re- szty ceny kupna		8.726		8.726
		20	Budowa w południowym skrzydle domu sądu ob- wodowego w Rzeszowie			5.500	5.500
			Bukowina:				
		21	Rozszerzenie domu sądu karnego w Czerniowcach (4 rata)			40.000	40.000
	5		Zakłady karne	2,389.500	1.180		2,390.680
			Strata na monecie (okrągło)		600		600
	6		Nowe budynki dla zakładów karnych:				
			Austria powyżej Anizy:				
		1	Kupno gruntu, wzniesienie muru obwodowego i tru- piarni na cmentarzu zakładu karnego w Garsten		2.000		2.000
			Styrya:				
		2	Kupno gruntów przylegających do zakładu karnego w Karlaui (reszta należności)		7.208		7.208
		3	Urządzenie wewnętrzne domu karnego w Marburgu (reszta)			30.000	30.000
			Czechy:				
		4	Na budowę zakładu karnego w Pankrac-Nusle pod Pragą odsetki 4½%, tudzież rata roczna i ¾% na wynagrodzenie ryczałtu podatkowego z powodu zebrania funduszu na budowę			40.000	40.000
		5	Na urządzenie wewnętrzne tego zakładu karnego (reszta)			10.000	10.000
			Morawia:				
		6	Na wybudowanie mieszkań dla dozorców w zakła- dzie karnym w Mirowie (5 rata)			15.000	15.000
			Ogółem (Rozdział 30, Tytuły 1—6)	20,337.900	303.295	352.000	20,993.195

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уżywania aż до końca marca		
		1891	1892			
zł. w walucie austriackiej						
31			XIV. Najwyższa Izba obrachunkowa . . .	167.700	700	168.400
32			XV. Etat emerytalny.			
	1		Ogólny etat emerytalny administracji cywilnej	17,308.000	17,308.000
			Strata na monecie 6.400 zł. w złocie, 20% ażo		1.280	1.280
	2		Wspólne emerytury cywilne	200.000	200.000
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje ko- rony węgierskiej, t. j. 23%	46.000	46.000
			Zostaje	154.000	154.000
			Suma (Rozdział 32, Tytuły 1 i 2)	17,462.000	1.280	17,463.280
			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
33			A. Dla funduszków krajowych i gminnych.			
	1		Funduszowi krajowemu dolno-austriackiemu	50.000	50.000
	2		" " karyntyjskiemu	10.000	10.000
	3		Krajowi Krainie	63.400	63.400
	4		Gminie wiedeńskiej	182.000	182.000
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—4)	305.400	305.400
34			B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym.			
	1		Subwencye:			
			Lloyd austriacko-węgierski za kursa do Indyj wscho- dnich i do Ameryki południowej:			
		a)	Milowe mon. pap.	552.630	552.630
		b)	Zwrot opłat na kanale suezkim w złocie	288.000	288.000
	2		Kolei żytańsko-libereckiej w złocie	55.100	55.100
	3		Jako 4% zaliczki:			
			A. Gwarantowane koleje żelazne we własnym zarządzie:			
		a)	Kolei galicyjskiej Karola Ludwika . . . w srebrze	1,279.400	1,279.400
		b)	Kolei północno-zachodniej austriackiej " "	400.000	400.000
		c)	Kolei łączącej połud. półn. niem. . . } w srebrze	559.000	559.000
		 } w mon. pap.	564.600	564.600
		d)	Austr.-węgierskiej Spółce kolei państwa: Sieć uzupełniająca w mon. pap.	582.000	582.000
			Zniesienie	895.730	3,385.000	4,280.730

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем używania aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	895.730	3,385.000	4,280.730	
34	3		B. Gwarantowane koleje żelazne w administracji rządowej:				
			e) Kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej: Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . w srebrze	1,986.400	1,986.400	
			f) Kolei Arcyksięcia Albrechta: Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . " "	836.140	836.140	
			g) Kolei granicznej morawskiej: Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . " "	317.700	317.700	
			Suma .	895.730	6,525.240	7,420.970	
	4		Strata na monecie od 343.100 zł. w złocie po 20% ażyto	68.620	68.620	
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—4) .	895.730	6,593.860	7,489.590	
35			C. Niektórym funduszom indemnizacyjnym.				
	1		Dla Galicyi zaliczka bezprocentowa	2,625.000	2,625.000	
	2		Dla Bukowiny zaliczka bezprocentowa	378.455	378.455	
	3		Dla Karyntyi " "	130.000	130.000	
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—3) .	130.000	3,003.455	3,133.455	
			Ogółem (Rozdziały 33—35) .	1,331.130	9,597.315	10,928.445	
36			XVII. Dług państwa.				
			A. Ogólny dług państwa:				
	1	1	a) Odsetki	115,952.127	115,952.127	
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,162.336	30,162.336	
			Zostaje .	85,789.791	85,789.791	
	2		Strata na monecie	464.235	464.235	
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—2) .	85,789.791	464.235	86,254.026	
	2	1	b) Umorzenie długu	10,447.035	10,447.035	
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebrze	150.000	150.000	
			Zostaje .	10,297.035	10,297.035	
	2		Strata na monecie	204.573	204.573	
			Suma (Tytuł 2, §§. 1 i 2) .	10,297.035	204.573	10,501.608	
			Suma (Tytuł 1 i 2) .	96,086.826	668.808	96,755.634	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z дозволеніем уžívания а́з до конца марта		Suma
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
36			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:				
	3	1	a) Odsetki	45,859.929	45,859.929
		2	Strata na monecie	3,977.295	3,977.925
			Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2) .	45,859.929	3,977.295	49,837.224
	4	1	b) Umorzenie długu	1,850.380	1,850.380
		2	Strata na monecie	180.200	180.200
			Suma (Tytuł 4, §§. 1 i 2) .	1,850.380	180.200	2,030.580
			Suma (Tytuły 3 i 4) .	47,710.309	4,157.495	51,867.804
			Ogółem (Rozdział 36, Tytuły 1—4) .	143,797.135	4,826.303	148,623.438
37			XVIII. Zarząd długu państwa.				
	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	503.370	503.370
	2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	11.350	11.350
	3		Wydatki na zarząd długu ustalonego	382.040	47.100	429.140
			Strata na monecie do 19.000 zł. w zlocie 20% ażyo	3.800	3.800
			Suma (Rozdział 37, Tytuły 1—3) .	896.760	50.900	947.660

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydutki państwa	zwyczajne	nadzwyczajne z dozwole- niami aż do końca marca		S u m a
					1891	1892	
zł. w walucie austriackiej							
Zestawienie.							
1			I. Dwór cesarski	4,650.000			4,650.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	74.978			74.978
3			III. Rada państwa	722.439	3.915	25.000	751.354
4			IV. Trybunał państwa	22.600			22.600
5			V. Rada Ministrów	1,042.487	3.400		1,045.887
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych .	96,769.719	2,997.820		99,767.539
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych . . .	16,595.255	752.387	2,137.050	19,484.692
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	13,497.066	3,444.694		16,941.760
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	20,627.548	494.940	670.030	21,792.518
10 do 26			X. Ministerstwo skarbu	84,135.878	3,810.115	1,232.561	89,178.554
27			XI. Ministerstwo handlu	63,570.420	1,937.300	13,309.810	78,817.530
28 i 29			XII. Ministerstwo rolnictwa	12,058.958	1,098.113	1,494.134	14,651.205
30			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	20,337.900	303.295	352.000	20,993.195
31			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa	167.700	700		168.400
32			XV. Etat emerytalny	17,462.000	1.280		17,463.280
33 do 35			XVI. Zapomogi i uposażenia	1,331.130	9,597.315		10,928.445
36			XVII. Dług państwa	143,797.135	4,826.303		148,623.438
37			XVIII. Zarząd długu państwa	896.760	50.900		947.660
			Ogólna suma potrzeb .	497,759.973	29,322.477	19,220.585	546,303.035

Preliminarz państwa

na rok 1890 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	D o c h o d y		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				zł. w walucie austriackiej		
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa			
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada Ministrów.			
1			Przychód gazet urzędowych	629.800		629.800
2			Biuro korespondencyj telegraficznych	89.000		89.000
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)	718.800		718.800
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
1			Dochód z Dziennika ustaw państwa	63.000		63.000
2			Administracya poszczególnych krajów	169.413		169.413
3			Bezpieczeństwo publiczne	860.457		860.457
4			Budowa dróg	30.559		30.559
5			Budownictwo wodne	35.772		35.772
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5)	1,159.201		1,159.201
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.			
1			Obrona krajowa	43.400		43.400
2			Straż policyjna wojskowa	38.882		38.882
3			Żandarmerya	183.874		183.874
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)	266.156		266.156
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.			
			A. Zarząd naczelny.			
1			Zarząd naczelny	200		200
2			Nadzór szkolny	25		25
3			Muzeum sztuki i przemysłu	10.100		10.100
4			Komisya główna statystyczna	3.600	400	4.000
5			Instytut geologiczny państwa	2.200		2.200
6			Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	2.600		2.600
			Zniesienie	18.725	400	19.125

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	18.725	400	19.125
9	7		Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
		1	a) Przychody w zakresie sztuk:			
		2	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5.180		5.180
		3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	350		350
		3	b) Przychody w zakresie archeologii:			
			Dodatki		2.200	2.200
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7) .	24.255	2.600	26.855
			B. Wyznania.			
8			Wpływy funduszków religijnych:			
			a) Wpływy funduszków:			
		1	Austria poniżej Anizy	666.600		666.600
		2	Austria powyżej Anizy	105.200		105.200
		3	Salzburg	10.800		10.800
		4	Tyrol	100.900	183	101.083
		5	Vorarlberg	700		700
		6	Styrya	173.200		173.200
		7	Karyntya	80.500		80.500
		8	Kraina	83.400		83.400
		9	Tryest	11.200		11.200
		10	Gorycja	24.200		24.200
		11	Istrya	10.000		10.000
		12	Dalmacya	22.900		22.900
		13	Czechy	854.600	1.774	856.374
		14	Morawia i Śląsk	599.700		599.700
		15	Galicya	429.300		429.300
		16	Kraków	22.400		22.400
		17	Bukowina	226		226
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—17) .	3,195.826	1.957	3,197.783
		18	b) Wpływy lasów i dóbr funduszu religijnego	879.730	3.900	883.630
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—18) .	4,075.556	5.857	4,081.413
9			Fundacje i dodatki na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
			Dodatki	13.300	160	13.460
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 8 i 9) .	4,088.856	6.017	4,094.873
			C. Oświecenie.			
10			Szkoły główne.			
		1	Uniwersytety	123.100		123.100
			Uniwersytet w Krakowie:			
			Dopłata na zaprowadzenie osobnego oddziału nauki rolnictwa		15.000	15.000
		2	Wydziały teologiczne	11.200		11.200
		3	Szkoły główne techniczne	69.900		69.900
		4	Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	8.300		8.300
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—4) .	212.500	15.000	227.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
9	11		Szkoły średnie.			
		1	Gimnazya i gimnazya realne	182.051		182.051
			Dodatki na rzecz gimnazyum wyższego rządowego w Dolnym Meidlingu, a mianowicie:			
		a)	Na budowę nowego domu dla gimnazyum:			
			Od gminy Dolnego Meidlingu (1 rata)		1.000	1.000
			„ „ Sechshaus (1 rata)		500	500
		b)	Z powodu wzięcia gimnazyum gminnego w administracyą rządową:			
			Od gminy Fünfhaus (2 rata)		500	500
			„ „ Rudolfsheim (2 rata)		400	400
			„ „ Gaudenzdorf (2 rata)		500	500
		c)	Na utrzymanie gimnazyum wyższego rządowego:			
			Od gminy Hietzing, dodatek roczny		300	300
			Dodatki na rzecz gimnazyum rządowego w Radowcach, a mianowicie:			
			od funduszu krajowego		3.000	3.000
			od gminy miejskiej		2.500	2.500
		2	Szkoły realne	55.251		55.251
			Dodatek gminy Dolnego Meidlingu na założenie szkoły realnej rządowej w Sechshaus (14 i ostatnia rata)			
					642	642
		3	Wszystkie szkoły średnie:			
			Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	1,035.000		1,035.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—3)	1,272.302	9.342	1,281.644
	12		Szkoły przemysłowe.			
		1	Szkoły przemysłowe:			
		a)	Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłowych	55.700		55.700
		b)	Szkoły zawodowe poszczególnych gałęzi przemysłowych	30.600		30.600
			Dodatek krajowy na rzecz szkoły zawodowej filialnej rysunku i modelowania w St. Ulrich w Gröden			
					350	350
		c)	Szkoły rysunku i modelowania	1.450		1.450
		d)	Szkoły rzemieślnicze powszechne i zakłady pokrewne	17.700		17.700
			Szkoła rzemieślnicza ogólna w Linzu:			
			Dodatek na urządzenie lokali i warsztatów, a mianowicie:			
			od kraju (2 rata)		1.250	1.250
			od gminy (2 rata)		1.250	1.250
		e)	Wszystkie szkoły przemysłowe	200		200
			Suma (§. 1)	105.650	2.850	108.500
		2	Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	500		500
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	106.150	2.850	109.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			Dochody		
						zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
						zł. w walucie austriackiej		
9	13		Zakłady naukowe wyłączne.					
	1		Szkoły dla akuserek	252		252		
	2		Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	3.875		3.875		
	3		Szkoły marynarki	11.080		11.080		
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—3)	15.207		15.207		
	14		Szkoły początkowe.					
	1		Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	83.500		83.500		
	2		Zwroty zaliczek na podniesienie szkół początkowych		845	845		
	3		Szkołki początkowe rządowe	5.130		5.130		
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—3)	88.630	845	89.475		
	15		Fundacye i dopłaty.					
	1		Dopłaty	6.424		6.424		
			Suma (Tytuł 15)	6.424		6.424		
	16		Fundusze naukowe.					
	1		Wpływy funduszów	60.100		60.100		
			Salzburg:					
			Ażo od udziału płatnego złotem w wyrobkach gwarectwa żelaznego w Achthalu i Hammerau w Bawaryi od 600 zł. po 20%		120	120		
			Czechy:					
			Zaległe wykupna robocizny i czynsze gruntowe (12 rata)		1.466	1.466		
			Galicja:					
			Cena kupna budynku Nr. 151 w Jarosławiu nabytego dla funduszu naukowego od gminy miasta Jarosławia (2 rata)		1.000	1.000		
	2		Dochody z lasów i dóbr funduszowych	25.780		25.780		
			Suma (Tytuł 16, §§. 1 i 2)	85.880	2.586	88.466		
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—16)	1.787.093	30.623	1.817.716		
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—16)	5.900.204	39.240	5.939.444		
10			X. Ministerstwo skarbu.					
			Zarząd finansów.					
	1		Kierownictwo naczelné (z departamentami rachunkowemi i ra- chunków specjalnych, tudzież katastem podatku grunto- wego)	3.500		3.500		
	2		Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy wy- miaru należytości	9.700		9.700		
	3		Administracye podatkowe, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i komisye podatkowe lokalne	1.800		1.800		
	4		Kasy krajowe	400		400		
	5		Straż skarbowa (350 zł. w złocie)	141.030		141.030		
			Zysk na monecie za powyższe złoto (20% ażo)		70	70		
	6		Urzędy podatkowe	22.800		22.800		
	7		Prokuratorye skarbowe	20.000		20.000		
	8		Zarząd ceł (700 zł. w złocie)	1.432.900		1.432.900		
			Zysk na monecie za powyższe złoto 20% (okrągło)		140	140		
	9		Utrzymanie w ewidencji katastru podatku gruntowego	190.000		190.000		
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	1.822.150	210	1.822.360		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
11			Ogólna administracya kasowa.		
	1		107.660		107.660
	2			238.000	238.000
	3		1.200.000		1.200.000
	4			48.000	48.000
	5	1	30.100	273.200	303.300
				3.200	3.200
		2		753.000	753.000
			1.337.760	1.315.400	2.653.160
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5) .		
			Podatki stałe.		
12			35.310.000		35.310.000
13			29.797.000		29.797.000
14			1.675.000		1.675.000
15			11.103.000		11.103.000
16			25.334.000		25.334.000
17				593.000	593.000
18				310.000	310.000
			103.219.000	903.000	104.122.000
			Suma (Rozdziały 12—18) .		
			Cł o.		
19	1		37.291.000		37.291.000
	2			2.136.822	2.136.822
	3			160.000	160.000
				32.000	32.000
			37.291.000	2.328.822	39.619.822
			Suma (Rozdział 19, Tytuły 1—3) .		
			Podatki niestałe.		
20			Podatek konsumcyjny:		
	1		32.375.000		32.375.000
	2		430.000		430.000
	3		120.000		120.000
	4		4.613.420		4.613.420
	5		24.664.500		24.664.500
	6		5.774.500		5.774.500
	7		20.368.800		20.368.800
	8		4.300.000		4.300.000
	9		2.200.000		2.200.000
	10		3.747.300		3.747.300
	11		36.080		36.080
	12		3.740.000		3.740.000
			102.369.600		102.369.600
			Suma (Rozdział 20, Tytuły 1—12) .		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
21			Sól:			
	1		Dochody urzędów produkcyi	69.800		69.800
	2		Dochody urzędów sprzedaży	20,610.000		20,610.000
			Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2)	20,679.800		20,679.800
22			Tytoń:			
	1		Dochody z sprzedaży w kraju	81,780.000		81,780.000
	2		Dochody dyrekcji naczelnej (360.000 zł. w złocie)	611.300		611.300
			Zysk na powyższym złocie (20% aży)		72.000	72.000
			Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2)	82,391.300	72.000	82,463.300
23			Stęple	18,800.000		18,800.000
24			Taksy i opłaty od czynności prawnych	33,770.000		33,770.000
25			Loterya	21,500.000		21,500.000
26			Myta	2,397.000		2,397.000
27			Cechowanie	236.320		236.320
28			Podatek osobny od handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i sprzedaży drobnej	1,167.000		1,167.000
			Suma (Rozdziały 20—28)	283,311.020	72.000	283,383.020
			Dochody z własności państwa.			
29			Gmachy dykasteryalne	116.534		116.534
30			Fiskalności i bezdziedziczności	200.000		200.000
31			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,935.349		1,935.349
32			Mennictwo	253.700	16.800	270.500
			Ogółem (Rozdziały 10—32)	429,486.513	4,636.232	434,122.745
33			XI. Ministerstwo handlu.			
	1		Kierownictwo naczelne	4.000		4.000
	2		Przychody zarządu budynku wystawy powszechnej	16.020		16.020
	3		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	15.840		15.840
	4		Nadzór nad przemysłem	300		300
	5		Służba miar i wag	312.300		312.300
	6	1	Służba portowa i zdrowotna morską	480.670		480.670
		2	Dodatki na nowe budowle nadzwyczajne		9.200	9.200
			Suma (Tytuł 6, §. 1 i 2)	480.670	9.200	489.870
			Suma (Tytuły 1—6)	829.130	9.200	838.330
	7		Zakład poczt i telegrafów:			
		1	Obrót w Austrii	29,012.000		29,012.000
		2	Zakłady pocztowe austriackie w Turcyi	98.000		98.000
			Suma (Tytuł 7, §§. 1 i 2)	29,110.000		29,110.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
33	8		Urząd pocztowych kas oszczędności	1,267.250		1,267.250
	9		Budowa kolei rządowych: Dodatki stron interesowanych na budowę kolei transwersalnej czesko-morawskiej		27.000	27.000
			Suma (Tytuł 9, §. 1)		27.000	27.000
10			Odsetki i zwrot zaliczek udzielonych na budowę kolejom miejscowym:			
	1		Kolej miejscowa z Hanuszowic do Ziegenhalsu: Zwrot kapitału (2 rata)		10.000	10.000
	2		Kolej miejscowa z Bozenu do Meranu: Odsetki za rok 1889 Zwrot kapitału		48.310 20.690	48.310 20.690
			Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)		79.000	79.000
11			Ruch kolei żelaznych rządowych wydzierżawionych: Czynsz dzierżawny za szlak podmokielski w złocie Zysk na powyższem złocie, 20% ażyo	107.450	21.490	107.450 21.490
			Suma (Tytuł 11)	107.450	21.490	128.940
12			Ruch kolei żelaznych utrzymywanych przez Rząd: <i>Koleje będące własnością państwa.</i>			
	1		Koleje żelazne zachodnie:			
			a) Przychody z transportu	38,207.900		38,207.900
			b) Wynagrodzenie za przewóz poczty	346.300		346.300
			c) Wynagrodzenie z ruchu miejscowego	640.800		640.800
			d) Przychody z obrotu soli	1,301.700		1,301.700
			e) Przychody z wydzierżawienia hotelu w Zell nad jeziorem	12.000		12.000
			f) Przychód z sześciu szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej	294.000		294.000
			g) Wszelkie inne przychody	370.700		370.700
			Zysk na 6,914.600 zł. w złocie, 20% ażyo		1,382.920	1,382.920
			Kwota amortyzacji za tory przemysłowe		2.500	2.500
			Dodatek spółki górniczej alpejskiej tytułem odsetek za położenie toru w Eisenerz		20	20
			Kwota amortyzacyjna za wodociąg G. Rütgersa		20	20
			Dodatki stron interesowanych		170	170
			Suma (Tytuł 12, §. 1)	41,173.400	1,385.630	42,559.030
	2		Kolej tryestyńsko-herpelsko-istryjska:			
			a) Przychody z transportu	415.000		415.000
			b) Wynagrodzenie za przewóz poczt	7.600		7.600
			c) Wszelkie inne przychody		2.500	2.500
			Zysk na 20.600 zł. w złocie, 20% ażyo		4.120	4.120
			Suma (Tytuł 12, §. 2)	425.100	4.120	429.220

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
				zł. w walucie austriackiej		
33	12	3	Kolej rządowa dalmatyńska:			
		a)	Przychody z transportu	97.900		97.900
		b)	Wynagrodzenie za przewóz poczt	1.500		1.500
		c)	Wszelkie inne przychody	2.200		2.200
			Zysk na 50 zł. w złocie, 20% ażo		10	10
			Suma (Tytuł 12, §. 3)	101.600	10	101.610
		4	Koleje rządowe w Galicji:			
		a)	Przychody z transportu	4,917.800		4,917.800
		b)	Wynagrodzenie za przewóz poczt	41.600		41.600
		c)	Wynagrodzenie z ruchu miejscowego	291.300		291.300
		d)	Przychody z obrotu soli	20.000		20.000
		e)	Wszelkie inne przychody	121.400		121.400
			Zysk na 550.000 zł. w złocie, 20% ażo		110.000	110.000
			Kwota amortyzacji za tor przemysłowy		100	100
			Suma (Tytuł 12, §. 4)	5,392.100	110.100	5,502.200
			Suma (Tytuł 12, §§. 1—4)	47.092.200	1,499.860	48,592.060
			<i>Koleje prywatne, na których Rząd utrzymuje ruch na własny rachunek:</i>			
		5	Kolej zachodnia węgierska (linia styryjska):			
		a)	Przychody z transportu	500.000		500.000
		b)	Wszelkie inne przychody	1.900		1.900
			Zysk na 15.050 zł. w złocie, 20% ażo		3.010	3.010
			Suma (Tytuł 12, §. 5)	501.900	3.010	504.910
		6	Pierwsza węgiersko-galiczyjska kolej żelazna (linia galicyjska):			
		a)	Przychody z transportu	658.700		658.700
		b)	Wszelkie inne przychody	190.400		190.400
			Zysk na 5.100 zł. w złocie, 20% ażo		1.020	1.020
			Suma (Tytuł 12, §. 6)	849.100	1.020	850.120
			Suma (Tytuł 12, §§. 5 i 6)	1,351.000	4.030	1,355.030
			Suma (Tytuł 12, §§. 1—6)	48,443.200	1,503.890	49,947.090
		13	Udział Rządu w czystym zysku kolei północnej Cesarza Ferdynanda		353.096	353.096
			Ogółem (Rozdział 33, Tytuły 1—13)	79,757.030	1,993.676	81,750.706

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
34			XII. Ministerstwo rolnictwa.		
	1		500		500
	2		28.200		28.200
	3	1	4.900		4.900
		2		531.335	531.335
	4		3.405	6.855	10.260
	5		1.810		1.810
	6		206.280		206.280
	7		4.320		4.320
	8		429.240		429.240
			Suma (Rozdział 34, Tytuł 1—8) .		
			678.655	538.190	1.216.845
35	1		Lasy i dobra rządowe:		
	1		3.620		3.620
	2		4.004.847	1.920	4.006.767
	3		260		260
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—3) .		
			4.008.727	1.920	4.010.647
	2		Kopalnie:		
	1		27.911		27.911
	2		155.846		155.846
	3		232.610		232.610
	4		423.390		423.390
	5		1.195.614		1.195.614
	6		642.905		642.905
	7		3.973.500		3.973.500
	8		472.774		472.774
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—8) .		
			7.124.550		7.124.550
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2) .		
			11.133.277	1.920	11.135.197
			Ogółem (Rozdziały 34 i 35) .		
			11.811.932	540.110	12.352.042
36			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.		
	1		17.700		17.700
	2		884.000		884.000
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2) .		
			901.700		901.700
37			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa		
38			XV: Ełat emerytalny		
			90.849		90.849

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
zł. w walucie austriackiej					
39	XVI. Zapomogi i uposażenia.				
	Przedsiębiorstwa komunikacyjne.				
1	1	6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych		4.000	4.000
	2	Od kolei zachodniej węgierskiej, zwrot wydatków na wkłady pokrywanych aż do końca 1888 na karb rachunku ruchu		371.484	371.484
	3	Uplata z nadwyżki czystego dochodu na dług 4procentowy za zaliczkę z tytułu gwarancji daną przez Rząd kolei prasko- duchcowskiej i duchcowsko-podmokielskiej		4.475	4.475
	4	Uplata z nadwyżki czystego dochodu na zaliczki z tytułu gwa- rancji dane przez Rząd kolei prasko-duchcowskiej i duch- cowsko-podmokielskiej		103.083	103.083
		Suma (Rozdział 39. Tytuł 1, §§. 1—4)		483.042	483.042
40	XVII. Dług państwa.				
1		Dochód z obligacyj renty wydać się mających na amortyzacją powszechnego długu państwa		10,245.611	10,245.611
	2	Wniezione kaucyje i depozyta		115.000	115.000
		Suma (Rozdział 40. Tytuły 1 i 2)		10,360.611	10,360.611
41	XVIII. Zarząd długu państwa.				
1		Dochody na rzecz wspólnego nieustalonego długu z zysku od- niesionego przez nieściągnięcie biletów państwa I. emisji po 5 zł., 1 zł. i 50 zł. (70%)	503.370		503.370
	2	Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacyj długu państwa	11.500		11.500
	3	Dochód z formularzy do kwitów na procenta	700		700
		Suma (Rozdział 41. Tytuły 1—3)	515.570		515.570
42	XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.				
1		Ceny kupna, raty, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych		71.220	71.220
	2	Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedzic- zne i odkupienie uprawnień		15.000	15.000
	3	Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie arty- kułu VII. ustawy skarbowej na rok 1890		72.920	72.920
		Suma (Rozdział 42. Tytuły 1—3)		159.140	159.140

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
zł. w walucie austriackiej						
Zestawienie.						
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa			
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada Ministrów	718.800	718.800	
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,159.201	1,159.201	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	266.156	266.156	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	5,900.204	39.240	5,939.444
10 do 32			X. Ministerstwo skarbu	429,486.513	4,636.232	434,122.745
33			XI. Ministerstwo handlu	79,757.030	1,993.676	81,750.706
34			XII. Ministerstwo rolnictwa	11,811.932	540.110	12,352.042
35			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	901.700		901.700
36			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
37			XV. Etat emerytalny	90.849		90.849
38			XVI. Zapomogi i uposażenia		483.042	483.042
39			XVII. Dług państwa		10,360.611	10,360.611
40			XVIII. Zarząd długu państwa	515.570		515.570
41			XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		159.140	159.140
42			Ogólna suma pokrycia	530,607.955	18,212.051	548.820.006

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 25. maja 1890.

84.

Patent cesarski z dnia 23. maja 1890,

tyczący się rozwiązania sejmów krajowych górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego i vorarlberskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, łodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę tokański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krainiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacenci i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książecony hrabia na Habsburgu i Tyrolu,

Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe gorno-austriacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, bukowiński, morawski, śląski i vorarlberski są rozwiązane i zarządzić należy rozpisanie nowych wyborów do tychże sejmów krajowych.

Dan w naszym stołecznem i rezydencyonainem mieście Wiedniu dnia dwudziestego trzeciego maja tysiąc osmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

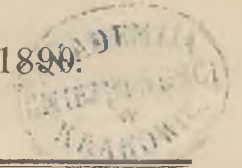
Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. maja 1890.

85.

Dokument koncesyjny z dnia 14. kwietnia 1890,

na kolej miejscową od Radgony do Lutomerza.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy reprezentacya powiatowa i graina miasteczka Lutomerza podały prośbę o udzielenie im koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Radgony do Lutomerza, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238),

jakoteż ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei południowej w Radgonie na Radence i Krzewce do Lutomerza.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które to przedsięwzięcie kolei miejscowej zawrze, od poddań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, jakoteż od kwitów tymczasowych, od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi dla kolei żelaznych lub na innych nieruchomościach, mających służyć do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat dwadzieścia pięt, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei w §. 1ym wymienionej natychmiast, skończyć ją najpóźniej aż do 15. października 1890, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze na żądanie Administracyi państwa odpowiednią kaucyą w gotówce lub w takich papierach, w których wolno lokować pieniądze sierocze.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacji pierwszorzędnych, które opiekować mają tylko na walutę austryacką, jest na tak długo i o tyle wzbronione, dopóki i o ile wykazami, które Rządowi przedstawić należy do zbadania, nie będzie udowodnione, że ich oprocentowanie i umorzenie jest trwale zapewnione.

Natomiast nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda, należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej, która nie może przenosić dziesięciu od sta kapitału rzeczywistego, przez emisją akcyj pierwszorzędných uzyskanego, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyj pierwszorzędných, akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędných, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na liniach uprz. Spółki kolei południowej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do

umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesjonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze obowiązują się przy obsadzeniu posad mieć względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesją nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Koncesjonaryusze nie mają prawa odstąpić trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to pozwolił.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa

będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejną współ użytą lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

Jednakże współ używanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współ używanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby zaś odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała sumie rocznej potrzebnej do oprocentowania i umorzenia obligacyj pierwszorządnych za zezwoleniem Rządu emitowanych, z doliczeniem sumy rocznej na odsetki pięcioprocentowe od kapitału akcyjnego przez c. k. Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas suma roczna, wyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyonaryuszom sumy potrzebne na oprocentowanie i umorzenie według planu obligacyj pierwszorządnych aż do zupełnego ich spłacenia, w terminach płatności planem ustanowionych; pozostającą zaś po strąceniu tychże sum część dochodu średniego obliczonego w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2gim przewidzianych, pozostającą część sumy rocznej tamże wzmiankowanej, płacić się będzie za kapitał akcyjny w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównujący sumie obligacyj pierwszorządnych w chwili odkupienia nieumorzonych jeszcze według zatwierdzonego planu umorzenia z doliczeniem wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc także park wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11. l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów kolei miejscowej i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale. tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesjonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, koncesjonaryusze nie są aż do dalszego zarządzenia obowiązani płacić skarbowi państwa osobnego wynagrodzenia.

Uwalnia się koncesjonaryuszów od przepisanego w § 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie uczynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesjonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i re-

zydencyonalnem mieście Wiedniu dnia czternastego miesiąca kwietnia roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

86.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1890,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi pomostowej opatrzonej dwoma urządzeniami do ciężarka ruchomego a przeznaczonej głównie do ważenia wózków zwanych psami w kopalniach.

Na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) e. k. komisya główna miar i wag pozwoliła przyjmować do sprawdzania i cechowania wagę pomostową wyrobu firmy Szember i Synowie w Wiedniu, która opatrzona jest dwoma urządzeniami do ciężarka ruchomego i ma być używana głównie do ważenia wózków zwanych psami w kopalniach.

Szczegółowy opis wagi tej zamieszczony będzie razem z przepisami. tyczącemi się jej sprawdzania w Dzienniku rozporządzeń komisji miar i wag.

Bacquehem r. w.

87.

Ustawa z dnia 7. maja 1890,

o uzyskaniu funduszów na wystawienie budynku głównego dla uniwersytetu w Grazu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wystawienia w Grazu na gruncie skarbowym przy ulicy Halbärthstrasse budynku na pomieszczenie tamtejszego uniwersytetu.

§. 2.

Fundusze potrzebne do pokrycia wydatku na budowę, urządzenie wewnętrzne i zaopatrzenie, tudzież na odsetki tymczasowe od pojedynczych rat pożyczki, w sumie aż do 800.000 zł. uzyskać należy przez zaciągnięcie pożyczki u kraju Styryi w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej 3½ od sta i żeby termin umorzony był w najwięcej 45 ratach rocznych, płatnych półrocznie od roku skończenia budowy.

§. 3.

Kraj Styryą, ze względu na korzystne warunki, pod któremi dostarcza Rządowi funduszków na budowę, uwalnia się od 1. stycznia roku, który nastąpi po skończeniu nowego budynku, od ciążącego na nim obowiązku dopłacania sumy 3 000 zł. rocznie do kosztów tamtejszego wydziału medycznego; nadto, przychód kraju z odsetek od tej pożyczki uwalnia się od wszelkiego podatku dochodowego i od wszelkiego podatku, który w przyszłości zajmie jego miejsce a potwierdzenia odbioru odsetek i rat kapitałowych, które kraj wygotowywać będzie z powodu czynności prawnej w mowie będącej, uwalnia się od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

§§.

Ustawa z dnia 16. maja 1890,

o udzieleniu zapomóg z funduszków państwa okolicom królestwa czeskiego, księstwa kraińskiego i uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyskiego zagrożonym niedostatkami.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do wydania sumy 125.000 zł. z funduszków państwa na wsparcia dla

potrzebującej zasiłku ludności tych okolic Mojego królestwa czeskiego, Mojego księstwa kraińskiego i Mojego uksiążęconego hrabstwa gradyskiego i goryckiego, które w skutek wypadków żywiołowych i nieurodzaju są niedostatkami zagrożone a to w miarę rzeczywistej potrzeby i pod warunkiem złożenia rachunku.

§. 2.

Suma ta przeznaczona jest na zapomogi niezwrotne dla poszkodowanych zasiłku potrzebujących tudzież na subwencye do wykonania robót publicznych powszechnej użyteczności, może zaś Rząd wydać z rzeczoney sumy ogólnej 125.000 zł. część w kwocie 90.000 zł. dla Czech, część w kwocie 25.000 zł. dla Krainy a część w kwocie 10.000 zł. dla Gorycyi i Gradyski.

§. 3.

Zapomogi te rozdawane być mają przez Władze państwa.

§. 4.

Dokumenty, podania i protokoły, dotyczące się tych zapomóg, są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 16. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

§§.

Ustawa z dnia 25. maja 1890,

zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 15. lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych do przewozu osób kolejami żelaznymi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ze zmianą przeciwnych postanowień ustawy z dnia 15. lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64) o taryfach maksymalnych do przewozu osób kolejami żelaznymi.

mi, udziela się Rządowi co do ustanowienia taryfy osobowej, polegającej na zniżonych taksach jednostkowych i podziale strefowym (taryfa centowostrefowa), która na kolejach rządowych ma być zaprowadzona, upoważnień następujących:

1. dla tych poszczególnych, na początku kilku stref istniejących relacyj, na których nowe taksy taryfowe są wyższe od taks taryfy maksymalnej, ustanowionych w artykule I, ustęp 2 ustawy powyższej, przekroczyć odpowiednio te ostatnie taksy;

2. dodatek, który stosownie do artykułu I, ustęp 3 i 4 ustawy powyższej pobierany być ma na pociągach pospiesznych, podwyższyć z 20 najwięcej na 50 od sta nowych cen pociągu osobowego;

3. uchylić zniżenie taryfowe dla pociągów mieszanych w artykule I, ustępie 5 ustawy powyższej przepisane;

4. znieść bezpłatną wagę pakunku podróznego, w artykule II, ustęp 2 ustawy powyższej ustanowioną i do przewozu pakunku podróznego zaprowadzić taksę jednostkową najwięcej po 0.2 c. w. a. od każdych 10 *kg* i 1 *km*.

Artykuł II.

Również upoważnia się Rząd, żeby tym przedsięwzięciom kolei żelaznych prywatnych, które opłaty taryfowe od przewozu osób na swoich liniach głównych zniżą przynajmniej w przybliżeniu do wymiaru wzmiankowanych w artykule I taryf kolei rządowych, udzielił na czas poboru tych zniżonych cen jazdy pozwolenie do wzmiankowanych w artykule I odstąpięń od przepisów ustawy z dnia 15. lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 64).

W przypadku tym taryfy i warunki przewozu pakunku podróznego, jakoteż przewozu powozów i zwierząt żywych w związku z przewozem osób, tudzież wszelkie postanowienia podrzędne co do przewozu osób, ustanawiać będzie Minister handlu według tych samych zasad na podstawie postanowień zaprowadzonych na kolejach rządowych.

Artykuł III.

Te przedsiębiorstwa prywatne kolei żelaznych, które stosownie do postanowień koncesyjnych obowiązane są poddawać się ustawowemu uregulowaniu taryf, winny na liniach swoich, o ile ruch na nich utrzymywany jest jak na kolejach głównych, zaprowadzić wzmiankowane w artykule II postanowienia przewozowe i zniżone taryfy a to od terminu, który wyznaczy Minister handlu.

Z innemi prywatnemi przedsiębiorstwami kolei żelaznych, ruch na kolejach głównych utrzymują-

ceni, winien Minister handlu wejść w rokowania celem zgodnego z postanowieniami powyższemi uregulowania cen przewozu osób i przewozu pakunku podróznego.

Artykuł IV.

Co się tyczy kolei miejscowych, podlegających ustawowemu uregulowaniu taryf, decyzją co do zaprowadzenia na nich taryf powyższych, zastrzega się Ministrowi handlu.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nie narusza postanowień dotyczących się przewozu wojskowych.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi handlu.

Lainz, dnia 25. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu ministerstwa rolnictwa z dnia 11. lutego 1889 „o egzaminach rządowych dla leśników jakoteż dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej“, ogłoszonym w VI. Części Dziennika ustaw państwa z roku 1889 pod Nr. 23, poczynić należy następujące sprostowania: w tytule rozporządzenia i rozdziału Igo str. 37 wiersz 4 i 8 od góry,

tudzież w dołączonych do rozporządzenia wzorach świadectw wykazów i protokołów, jakoto:

strona 45 wiersz 3 i 5

„ 46 „ 4

„ 47 „ 3 i 6

„ 49 „ 3

„ 52 „ 2

„ 53 „ 3

zamiast: dla leśników, powinno być: dla gospodarzy leśnych.

Nadto w ustępie pierwszym §u 17go tego rozporządzenia, str. 40, wiersz 3 od góry, zamiast: którzy pierwszy egzamin zdali, powinno być: którzy egzamin zdali.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. maja 1890.

90.

Dokument koncesyjny z dnia 16. kwietnia 1890,

na koleje miejscowe od Suchdolu do Budiszowa,
od Suchdolu do Fulneku i od Oppawy do Bennischu.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Krocacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Spółka akcyjna kolei północnej Cesarza
Ferdynanda podała prośbę o udzielenie jej koncesyi
na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei
miejscowych od Suchdolu do Budiszowa, od Such-
dolu do Fulneku i od Oppawy do Bennischu, przeto
ze względu na powszechną użyteczność tego przed-
sięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rze-
czonej Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie usta-

wy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. wrze-
śnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia
17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) w sposób na-
stępujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce akcyjnej kolei północnej Ce-
sarza Ferdynanda prawo wybudowania i utrzymy-
wania w ruchu następujących kolei żelaznych paro-
wych, które wybudowane być mają jako miejscowe
ze szlakiem normalnym, a mianowicie:

1. od Suchdolu na Odry i Witków do Budi-
szowa,
2. od Suchdolu do Fulneku i
3. od Oppawy do Bennischu.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy doku-
ment koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszel-
kich umów, które Spółka zawrze, od podań,
które wniesie i od wszelkich dokumentów,
które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów
hipotecznych, które na zasadzie tych umów
i dokumentów będą skutecznie, nakoniec
od wszelkich czynności urzędowych i urzędo-
wych wygotowań do celów poniżej wyrażonych,
a mianowicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyj jakoteż od kwitów tymczasowych, od zahipoteczkowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi dla kolei żelaznych lub na innych nieruchomościach przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolej północna Cesarza Ferdynanda obowiązana jest najpóźniej w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, przedstawić ministerstwu handlu do zatwierdzenia projekty szczegółowe kolei miejscowych w §. 1 wymienionych i skończyć budowę kolei miejscowych w przeciągu półtora roku od dnia otrzymania odnośnego pozwolenia na budowę, gotowe koleje oddać w przereczonym terminie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać ma Spółka na żądanie administracyi państwa stosowną kaucyą w gotówce albo w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa, przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego kolei w §. 1ym wzmiankowanej podlega zatwierdzeniu Rządu. W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzanie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i stratą na kursie rzeczywiście poniesioną przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Celem zebrania potrzebnego kapitału zakładowego, który w obrębie okresu koncesyjnego, podług planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu ma być umorzony, nadaje się Spółce prawo wypuszczenia na koleje, w §. 1 wzmiankowane, obligacji pierwszorzędnych, cztery od stawalutą austryacką papierami nicś mających, których suma ogólna podlega zatwierdzeniu Rządu.

Wzór obligacji pierwszorzędnych podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

§. 7.

Co się tyczy transportów wojskowych i wszelkich innych świadczeń dla administracji wojskowej, postanowienia, które kiedykolwiek na innych liniach uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda obowiązywać będą, stosowane być mają także na kolei niniejszem koncesyonowanej, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami, a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby niniejsza kolej miejscowa przechodziła po poziomie dróg skarbowych, krajowych lub powiatowych, lub jeżeliby szlaku takiej drogi użyto do jej poprowadzenia, Spółka obowiązana jest na wezwanie Władzy wojskowej, gdyby względy wojskowe tego wymagały, wstrzymać ruch na odnośnej kolei miejscowej bez pretensyi do wynagrodzenia.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na czas od dnia dzisiejszego aż do dnia 31. grudnia 1975 a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3ciu zobowiązania pod względem skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Spółka obowiązana jest dozwolnić Administracji państwa na jej żądanie każdego czaśu współużywania kolei niniejszem koncesyonowanych do

obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracja państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dz. u. p. z roku 1886, strona 63.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei miejscowej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu, gdyby odkupienie nastąpiło przed upływem roku 1903, policzony będzie czysty dochód tej kolei miejscowej w najpomyślniejszym z ostatnich lat pięciu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte.

2. Gdyby odkupienie następowało po upływie roku 1903, policzone będą dla oznaczenia ceny odkupu czyste dochody roczne odkupowanej kolei miejscowej w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu, z których rachunki zostały zamknięte a z nich stracone będą czyste dochody dwu lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

3. Gdyby jednak dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1 lub 2 obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, która jest potrzebna do oprocentowania po cztery od sta i umorzenia w ciągu okresu koncesyjnego kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego (§. 6) odkupowanej kolei miejscowej, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

4. Czysty dochód, w razie odkupienia przed upływem 1903 roku, według liczby 1 a względnie według liczby 3 obliczony, powiększa się przyczynkiem, który, jeżeli odkupienie następuje przed upływem roku 1903, wynosi 15 od sta, jeżeli odkupienie następuje w latach 1894 aż do 1898 włącznie, 10 od sta, a jeżeli odkupienie następuje w latach 1899 aż do 1903 włącznie, 5 od sta.

5. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie stanowiło rentę, która w razie odkupienia przed upływem roku 1903 równać się ma obliczonemu według liczby 1 i 3 dochodowi, z przyczynieniem pod liczbą 4 ustanowionym, w razie odkupienia po upływie roku 1903, obliczonemu według liczby 2 a względnie 3 dochodowi średniemu a względnie najniższemu bez rzeczowego przy czynku.

Renta będzie Spółce wypłacana w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, o ile były sprawione z kapitału zakładowego (§. 6) jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub w części użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, o ile były sprawione z kapitału zakładowego (§. 6), jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ile te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub w części użyte stosownie do swego przeznaczenia.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów kolei miejscowej i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku Spółki wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale,

tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania przez komisarza przy Spółce ustanowionego w jej zarząd, o ile tenże tyczy się kolei niniejszem koncesyjonowanych.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

Również uwalnia się Spółkę od przepisane go w §fie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia szesnastego miesiąca kwietnia, w roku zlawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym, Naszego panowania czterdziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

91.**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 4. maja 1890,**

tyczące się postępowania ze względu na cło z lepem gąsienicznym Mützela i innymi podobnymi środkami do tępienia gąsienic.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi postanawia się, że z tak zwanym lepem gąsienicznym Mützela (olejem gąsienicznym) z Szczecina, będącym mieszaniną oleju żywicznego z wapnem, postępować należy jak z tłuszczami i mieszaninami tłuszczów, szczegółowo nie wymienionymi, według Numeru 71 *bis* taryfy.

Takiemu samemu ze względu na cło postępowaniu podlegają także inne środki podobnej jakości do tępienia gąsienic.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

92.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890,**

tyczące się zaprowadzenia znaczków stęplowych gazetowych 25 centowych, tudzież zmiany znaczków stęplowych gazetowych 1no i 2u centowych.

Począwszy od dnia 1. czerwca 1890 sprzedawane będą znaczki stęplowe gazetowe 25 centowe, tudzież zmienione znaczki stęplowe gazetowe 1no i 2u centowe.

Rzeczony znaczki 25 centowe mają 28 mm wysokości a 22 mm szerokości i mają brzeg podziurkowany.

Sama rycina znaczka ma 26 mm wysokości a 22 mm szerokości i składa się z trzech części obwódką otoczonych, których środkowa przedstawia

tarczę obłą z c. k. orłem w pełnym rysunku na tle białym, mającą po obu stronach figury fantazyjne i ozdoby liściowe na dół spadające. Górna część obwódki tworzy pole zwijającymi się ornamentami skórowatemi otoczone, na którym wypisana jest pismem gockiem wartość znaczka: „Kreuzer 25 Kreuzer“. Dolna część przedstawia pole w kształcie muszli, zawierające napis: „Kais. Kön. Zeitungsstempel“ również gockiem pismem. Przestrzenie między rysunkiem znaczka a jego prostokątną obwódką wypełnia tło ciemne, białopunktowane. Barwa ryciny znaczka jest czerwona.

Znaczki stęplowe gazetowe 1no i 2u centowe mają 25 mm wysokości a 22 mm szerokości. Wysokość ryciny znaczka wynosi 23 mm a szerokość 20 mm. Rycina znaczka składa się z dwóch części a mianowicie część dolna, służąca za podstawę, przedstawia białą tablicę lekko zgiętą na tle ciemnym białopunktowanym z napisem: „1 Kreuzer“ a względnie: „2 Kreuzer“ pismem średnim antiqua zwykłemi (małemi) głoskami. W środku górnej części przedstawiony jest c. k. orzeł pełno odrysowany. Naokoło orła idzie najprzód podwójna (cienka i gruba) linia kolistą, tworząca z drugą współśrodkową linią kolistą także podwójną (cienką i grubą) otok, na którym znajduje się napis: „Kais. Königl. Zeitungsstempel“ również pismem średnim antiqua, ale wersalikami (wielkimi literami). Cała rycina znaczka obwiedziona jest cienką linią tworzącą prostokąt, część górna nadto jeszcze drugą linią równoległą.

Kliny między linią kolistą i obwodową ozdobione są ornamentami nielowemi. Znaczki stęplowe gazetowe 1no centowe drukowane są barwą brunatną, znaczki 2u centowe barwą zieloną.

Znaczków stęplowych gazetowych 1no i 2u centowych dotychczas sprzedawanych można używać aż do wyczerpania zapasów.

Zarazem pozwala się, żeby także c. k. urząd stęplowy główny w Wiedniu używał cechy 2u centowej do stęplowania czasopism zagranicznych, rozporządzeniem z dnia 13. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 61) zaprowadzonej i tamże opisanej.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozestana dnia 7. czerwca 1890.

93.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z d. 26. maja 1890,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53) o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach spadkowych i bezpośrednich.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Paragrafy 1, 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 nie stosują się do czynności prawnych dokonanych przed dniem 1. lipca 1890 ani do spadków i legatów, które przypadły przed dniem 1. lipca 1890.

§. 2.

Postanowienie §. 4go ustawy z dnia 31. marca 1890 zawiera w sobie przepis, że gdy do spadku nieruchomego stosuje się dobrodziejstwo §. 1go, l. 1 tej ustawy, Sąd spadkowy powołany jest wymierzyć opłatę od przeniesienia majątku i że tę opłatę złożyć należy w terminie w §. 26 ustawy o opłatach z dnia

9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) ustanowionym przez przyklepnięcie znaczków spadkowych na wykazie spadku lub na protokole spadkowym.

Do wymierzenia opłaty od spadków, w ustępie powyższym wzmiankowanych, Sąd jest właściwym także wtedy, gdy w spadku znajdują się także ruchomości.

Natomiast ustaje właściwość Sądu do wymierzenia opłaty, gdy dobrodziejstwo §. 1, l. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890 stosuje się nie do całego spadku nieruchomego, lecz tylko do pewnej części tegoż.

§. 3.

Warunki, które w myśl §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 są potrzebne do uzyskania dobrodziejstw pod liczbami 1, 2 i 3 wzmiankowanych, według których przenoszona nieruchomością powinien być budynek, przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą sam właściciel lub jego rodzina przy pomocy lub bez pomocy sług lub wyrobników uprawiała, odnoszą się do dotychczasowego właściciela nieruchomości i przeto uważać je należy za dopełnione, jeżeli oddawca a względnie spadkodawca ową nieruchomość aż do dnia zawarcia kontraktu albo aż do dnia przypadnięcia spadku zamieszkiwał, używał lub uprawiał w sposób w §. 1ym ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiankowany.

§. 4.

Przez wyrażenie „budynek przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany“, mieszczące się w §. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890, rozumieć należy zwyczajnie trwałe, chociażby tylko częściowe zamieszkiwanie lub używanie.

Przeto dobrodziejstwa §. 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie mogą być przyznane w tych przypadkach, w których właściciel budynku będącego przedmiotem przeniesienia z powodów osobistych, jak się to dzieje np. z willami, zamieszkuje go lub używa tylko przemijająco lub czasowo.

Natomiast gdy się przenosi własność budynków, które z powodów ekonomicznych tylko czasowo są zamieszkiwane lub używane, jak np. chaty pasterzy alpejskich, wyciskarnie, stosowanie dobrodziejstw §u 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie jest wykluczone.

§. 5.

Okoliczność, że przemijająco właściciel nie może w sposób w ustawie z dnia 31. marca 1890 przepisany, zamieszkiwać, używać lub uprawiać przenieszonej nieruchomości tylko z powodu pociągnięcia onejże do egzekucyi, z powodu nieletności, kurateli lub innych niewolących stosunków (np. służby wojskowej, choroby itp.), nie wyklucza stosowania dobrodziejstw rzeczzonego §u 1go.

§. 6.

Jeżeli zachodzą wątpliwości co do istnienia warunków w §. 1 ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisanych, urząd właściwy do wymierzenia opłaty a względnie Sąd spadkowy (§. 2 niniejszego rozporządzenia), niezawisłe od obowiązku strony do udowodnienia okoliczności, mniejszy wymiar opłat uzasadniających, winien w ogólności zasięgnąć zdania przełożonego gminy, w której owa nieruchomość leży, co do istotnych okoliczności, mających wpływ na przyznanie dobrodziejstw.

Jeżeli przełożony gminy nie wyda żądanej opinii, albo, jeżeli powstaną przeciw tej opinii wątpliwości, albo, jeżeli urząd z szczególnych powodów uzna za stosowne odstąpić od zasięgania opinii urzędu gminnego, owe istotne okoliczności można zbadać w inny sposób, np. przez wysłuchanie doradców poufnych, albo przez wezwanie innych korporacyj na zaufanie zasługujących, np. reprezentacyj powiatowych, towarzystw rolniczych powiatowych itp. lub Władz administracyjnych, do wydania opinii.

§. 7.

Dobrodziejstwa §u 1go, liczby 1, 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 stosują się tylko wtedy, gdy wartość wszystkich nieruchomości, będących przedmiotem jednego przeniesienia nie przekracza granic wartości w tym §. 1 ustanowionych, to jest 500 zł. a względnie 4000 lub 8000 zł. i nadto w przypadkach liczby 1, wartość całego czystego majątku nie przewyższa 500 zł. a mianowicie zawsze tylko tych nieruchomości, przedmiotem jednego przeniesienia będących, które oddający a względnie spadkodawca zamieszkiwał, używał lub uprawiał w sposób w tym §. 1 wzmiankowany.

§. 8.

Gdy przenoszone są idealne udziały nieruchomości, dobrodziejstwa §u 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 przyznane być mogą tylko w tym razie, jeżeli wartość owych nieruchomości, których udziały idealne są przenoszone, nie przekracza granic wartości w §. 1 ustanowionych, t. j. 500 zł. a względnie 4000 zł. lub 8000 zł.

§. 9.

Dwie lub więcej osób, które niepodzielnie nieruchomość nabywają, uważać należy w myśl ustępu 6go, lit. b Uwag wstępnych do taryfy ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) za jedną osobę. Te kilka osób mogą więc ubiegać się o dobrodziejstwo §u 1go ustawy z dnia 31. marca 1890 tylko wtedy, gdy nie tylko owe idealne udziały lecz także nieruchomość, którą wspólnie nabyli, nie przekracza wartości pod liczbami 1, 2 i 3 przerzeczonego §u 1go wzmiankowanych.

§. 10.

Według §u 5go ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisy ogólne ustaw o opłatach stęplowych i bezpośrednich stosują się także do przeniesień w §§. 1—3 ustawy powyższej wzmiankowanych o tyle, o ile ustawa ta nie przepisuje wyraźnie odstąpienia od tych postanowień ogólnych.

Przeto we względzie przeniesień tych zachowywać należy mianowicie:

Przepisy, tyżące się oznaczania wartości nieruchomości (§. 50 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, artykuł III ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, rozporządzenie z dnia 25. stycznia 1884, Dz. u. p. Nr. 18 i §. 13 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17);

rozporządzenie cesarskie z dnia 19. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 53), jednakże, gdy chodzi o przeniesienie w §. 1 wzmiankowane, z wyłączeniem punktu 5go §u 2go;

gdy chodzi o przeniesienia w §. 1, liczby 2 i 3, tudzież w §§. 2 i 3 ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiankowanych, przepisy dotyczące się darowania opłat od nieruchomości.

§. 11.

Przepisy o stałych opłatach stęplowych od dokumentów, dotyczących się czynności prawnych, mających na celu przeniesienie własności lub służebności użytkowania lub używania nieruchomości, stosują się także do przeniesień wzmiankowanych w §§. 1—3 ustawy z dnia 31. marca 1890.

§. 12.

Przedsiębiorstwom (totalisateur), które na wyścigach, regatach itp. pośredniczą w zakładach, w §. 7 ustawy z dnia 31. marca 1890 wzmiankowanych, poleca się na zasadzie §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), żeby utrzymywały według wzoru *A* dziennik każdego wyścigów, każdej regaty itp., który powinien być ściśle zgodny z zapiskami, jakie przedsiębiorstwa czynią dla własnych celów i ma zawierać:

1. Gry, które odbyły się w owym dniu według kolei programowej;
2. jednostki stawek zakładowych według planu gry dozwolone;
3. ilość stawek odnoszących się do każdej jednostki stawkowej;
4. sumę pieniężną stawek odnoszących się do każdej z osobna jednostki stawkowej i razem;
5. kwotę opłaty należącej się według §. 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 od ogólnej sumy stawek.

Dziennik ten oddać należy w przeciągu dni ośmiu po wyścigach lub po regacie, której się tyczy, jako kontrakwit, w kasie dochodów niestałych (w Wiedniu w kasie taks) razem z opłatą, którą składa się bezpośrednio.

Postanowienia §u 7go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 stosują się także przy wymierzaniu opłaty 5cio procentowej, przepisanej w §. 7 ustawy z dnia 31. marca 1890.

§. 13.

Opłatę przepisaną w §. 8, lit. *a* ustawy z dnia 31. marca 1890 dla loteryj, których przedmiotem

są towary, kosztowności i efekta a która ma być składana według skali II przed nadaniem prawa do gry a względnie przed wydaniem losów, wymierzać należy nie od pojedynczych stawek lecz od ich sumy ogólnej.

Pozwolenie do loteryj, podlegających opłacie, nie może być wydane przed złożeniem tej opłaty.

Postanowienia przerzeczonego §u 8, lit. *a* nie uchylają taksy 10procentowej, która według §u 27 patentu loteryjnego z dnia 13. marca 1813 ma być opłacana za pozwolenia do loteryj.

Do loteryj urządzanych publicznie, na które przed dniem 1. lipca 1890 dano pozwolenie, nie stosują się postanowienia przerzeczonego §u 8go, lit. *a*, lecz postanowienia pozycyi 57, *B* 1, tudzież uwag 1 i 2 pod tą pozycyą Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 14.

Opłatę w §. 8, lit. *b* ustawy z dnia 31. marca 1890 ustanowioną wymierzać należy od wygran pieniężnych podług kwoty pieniężnej po strąceniu wkładki, od wygran w papierach publicznych w monetach krajowych lub zagranicznych złotych lub zagranicznych srebrnych ze względem na postanowienia §u 51go ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i §u 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) z potrąceniem wkładki do gry.

Przepis ustępu trzeciego rzeczzonego §u 8go, lit. *b*, dotyczący się wymiaru opłaty od wygran, podług stopni wartości wzrastających co 5 zł. nie stosuje się do wygran, które po strąceniu wkładki nie przewyższają kwoty 5 zł., opłatę od tych wygran wymierzyć należy podług kwoty wygranej bez zaokrąglenia.

Do wygran na zapisy dłużne, połączone z premiami i na pożyczki loteryjne, których ciągnięcie odbyło się zanim ustawa z dnia 31. marca 1890 weszła w wykonanie, nie stosuje się postanowienia §u 8go, lit. *b* rzeczzonej ustawy, lecz postanowienia pozycyi 57 *B* Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) a względnie do ustawy z dnia 20. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 67).

§. 15.

Kasy i osoby, którym poruczona jest wypłata wygran osiągniętych na loteryach rządowych, do których zaliczają się także loterie rządowe dobroczynne, jakoteż wypłata wygran na loteryi liczbowej,

winni potrącać z wygran opłaty w §. 8, lit. *b i c* ustawy z dnia 31. marca 1890 przepisane.

Przedsiębiorcy i gwaranci innych losowań w rzeczonym §. 8, lit. *b* wzmiankowanych, winni w okresie płatności wygran złożyć w kasie dochodów niestałych opłatę od wygran, według planu gry przypadających, opłacie podlegających, z obliczeniem za kontrakwit służącym i z dołączeniem wykazu (konsygnacyi) wylosowanych wygran.

§. 16.

Postanowienia §u 11go ustawy z dnia 31. marca 1890 nie stosują się do donosicieli o wykroczeniach przeciwko ustawom o opłatach stęplowych i bezpośrednich i do imaczy przedmiotów tych przekroczeń lub przestępcy, którzy prawa do wynagrodzenia ustawowego nabyli przed dniem 1. lipca 1890.

Schönborn r. w.

Dunajewski r. w.

Wzór A.

(Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa obowiązane do składania opłaty.)

(Oznaczenie gier i data ich odbycia się.)

W y k a z o p ł a t

przypadających w myśl §u 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 53) od zakładów, które na wyścigach, regatach itp. były poczynione za pośrednictwem osobnych przedsiębiorstw (totalisateur).

Oznaczenie gier, które odbyły się dnia	Jednostki stawek według planu gry dozwolone	Ilość	Suma pieniężna		Oplata według §. 7go ustawy z dnia 31. marca 1890 (5% ogólnej sumy stawek)		U w a g a
			stawek, odnoszących się do każdej jednostki stawkowej		zł.	c.	
				zł.			
np. Numer 1 programu	np. 100 zł. na plac	11	1.100	—			
	50 zł. „ „						
	25 zł. „ „						
	itd.						
	100 zł. na zwycięstwo						
	50 zł. „ „						
	10 zł. „ „						
	5 zł. „ „						
	itd.						
	Ogólna suma wkładkowa .		17.500	—	875	—	
Numer 2 programu	100 zł. na plac	10	1.000				
	itd.						
		Ogólna suma wkładkowa .					
	Ogólna suma wkładkowa .						
				Zniesienie opłat .			

94.

Ustawa z dnia 27. maja 1890,

o ulgach i warunkach do wybudowania kolei miejscowej od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do Neudau.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu zapewnienia budowy kolei miejscowej od Fürstenfeldu przez dolinę Safenthal do Hartbergu z odnogą do Neudau, mającej stanowić przedłużenie kolei miejscowej fehringsko-fürstenfeldzkiej, która jest przedmiotem ustawy z dnia 8. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 54), objął al pari za sumę 750.000 zł. w. a. w monecie papierowej pokryte całkowicie akcje pierwszorzędne lit. B spółki akcyjnej, która dla tej kolei miejscowej ma być utworzona.

Przyczynienie się to skarbu państwa zawisa od dopełnienia następujących warunków:

1. że reszta kapitału na budowę uzyskana będzie przez emisję akcji zakładowych za sumę 438.000 zł., której część w kwocie 250.000 zł. obejmie al pari kraj Styrya, resztę zaś strony interesowane i przez emisję akcji pierwszorzędnych lit. A w sumie 658.000 zł., którą zabezpieczą strony interesowane bez obciążenia skarbu państwa,

2. że dopóki akcje pierwszorzędne lit. B i akcje zakładowe nie nabędą prawa do pobierania dywidendy, dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych lit. A wymierzana będzie w kwocie nie większej nad pięć od sta i

3. że akcyom pierwszorzędnym lit. B, które Rząd ma objąć, przez koncesjonaryszów lub przedsiębiorców budowy całkowicie pokrytym, co do których prawo głosowania nie może być w statucie ścieśnione ani przez ograniczenie go do maksymalnej ilości głosów, ani też względnie do posiadaczy obu innych kategorii akcji, przyznana będzie dywidenda pięcioprocentowa z pierwszeństwem przed akcyami zakładowymi.

Artykuł II.

Cenę kupna akcji pierwszorzędnych lit. B, które Rząd ma objąć, zapłacić należy w pięciu ratach rocznych po 150.000 zł.

Jednakże pierwszą z tych rat rocznych zapłacić należy w każdym razie nie przed upływem 1891

roku i dopiero wtedy, gdy według zdania Rządu i według wykazów, które on ma zbadać, można będzie uważać to za zapewnione, że koncesyjny termin dokończenia budowy (artykuł III) będzie dotrzymany i że preeliminowany kapitał na budowę (artykuł I) będzie dostatecznym.

Rząd płacić ma za niestępowaniami potwierdzeniami odbioru i winien czuwać nad tem, żeby zapłacone sumy użyte były tylko na cele budowy i urządzenie szlaku kolejowego w artykule I wzmiankowanego.

Artykuł III.

Kolej miejscową, w artykule I wzmiankowaną, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym, skończyć należy i oddać na użytek publiczny w przeciągu lat dwóch, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł IV.

Gdy Rząd obejmie ruch na kolei miejscowej w artykule I wzmiankowanej, suma ryczałtowa kosztów ruchu oznaczona być może w ten sposób, że dyrekcyja generalna kolei austriackich ruch utrzymująca wymierzy na nią 50 od sta przychodów brutto, oprócz wynagrodzenia, które osobno za dostarczenie środków do ruchu ma być zapłacone.

Artykuł V.

Upoważnia się Rząd do zezwolenia, żeby w razie połączenia się przedsiębiorstwa kolei miejscowej, w artykule I wzmiankowanej, z przedsiębiorstwem kolei miejscowej fehringsko-fürstenfeldzkiej, akcje pierwszorzędne tej ostatniej Spółki akcyjnej w sumie imiennej 602.000 zł. spłacone zostały przez emisją obligacji pierwszorzędnych czteroprocentowych za tę samą sumę, które mają być spłacone w okresie koncesyjnym i winny opiewać na walutę austriacką w monecie papierowej.

W przypadku tym akcje zakładowe, które w myśl artykułu I wypuszczone być mają w sumie imiennej 438.000 zł. na wybudowanie kolei z Fürstenfeldu do Hartbergu, mogą być pod względem prawnym zrównane z akcyami zakładowymi, które przerzeczona Spółka akcyjna wypuściła już w obieg za sumę imienną 450.000 zł.

Obligacje pierwszorzędne, które w myśl powyższego mają być w obieg wypuszczone i będą na zjednoczonych kolejach hipotecznie zabezpieczone, uwalnia się od stępli i opłat za emisją i za zahipotecowanie prawa zastawu na ciałach hipotecznych i wszelkich innych nieruchomościach do ich zabezpieczenia przeznaczonych, jakoteż od podatku do-

chodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby mocą przyszłych ustaw miał być zaprowadzony a to na lat najwięcej trzydzieści, licząc od dnia emisji.

Artykuł VI.

Gdyby chodziło o rozszerzenie budowli, zakupu i inne wkłady nie objęte pierwotnem założeniem i urządzeniem kolei, suma akcyj pierwszorzędných lit. A i akcyj zakładowych, które w myśl artykułu I. mają być emitowane, tudzież suma obligacyj pierwszorzędných zjednoczonego przedsiębiorstwa, które w myśl artykułu V. w danym razie mają być pozbyte, może być za zezwoleniem Rządu według potrzeby powiększona.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń. dnia 27. maja 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

95.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 29. maja 1890,

tyczące się sprawowania nadzoru rządowego nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych.

We względzie nadzoru rządowego nad zakładem ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych, podlegającego w myśl §u 59go ustawy z dnia 28. grudnia 1887 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1888) o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody takiemu nadzorowi, stanowi się niniejszem co do sprawowania nadzoru przez ministerstwo spraw wewnętrznych i ministerstwo handlu, że ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie nadzór rządowy pod względem techniczno-asekuracyjnym, tudzież służący

(Pólniach.)

mu w myśl §u 16 przerzeczony ustawy wpływ na ustanawianie opłaty taryfowej, podczas gdy nadzór nad tem, żeby statut dla rzeczzonego zakładu obowiązujący i wszelkie inne tej ustawy przepisy, które mają być stosowane, były przestrzegane przez rzeczony zakład ubezpieczenia dla stowarzyszenia zawodowego a względnie przez zarządy kolei żelaznych, które do niego przystąpiły, sprawować będzie bezpośrednio c. k. inspekcyja generalna austriackich kolei żelaznych.

Rekursa i zażalenia przeciwko odnośnym orzeczeniom inspekcyi generalnej podawać należy do tejsze Władzy w przeciagu dni 14 od doręczenia orzeczenia, będącego przedmiotem zażalenia, decyzyą zaś względem nich wydawać będzie ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Władz administracyjnych w sprawach, które w §§. 18, 19, 20, 23 i 25 rzeczony ustawy są przewidziane, przeto toki instancyi w tych postanowieniach ustawowych przepisanego trzymać się ma także zakład ubezpieczenia na wypadek przygody dla stowarzyszenia zawodowego austriackich kolei żelaznych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

96.

Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,

o uwolnieniu od stępli i opłat fundacyj i nadań na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne poczynionych z powodu zaślubin Jej cesarskiej i królewskiej Wysokości najoświeceńszej Arcyksiężny Maryi Waleryi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Fundacye i akty nadawcze na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne, które z powodu zaślubin Jej cesarskiej i królewskiej Wysokości najoświeceńszej Arcyksiężny Maryi Waleryi już poczynione zostały, lub aż do końca 1890 roku będą jeszcze poczynione, uwalnia się od opłat stęplowych i bezpośrednich, którym podlegają według pozycyi 96 a i b taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dziennik ustaw państwa Nr. 89.

50

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taafe r. w.

Dunajewski r. w.

97.

Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,

zmieniająca ustawę z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się §. 5 ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) i tenże opiewać ma jak następuje:

Podatek czynszowy nakładany być ma na wszystkie stosownie do §. 1go pociągnięte do niego osady i budynki, według ustaw dotyczących się nakładania podatku czynszowego i przepisów wykonawczych z ustawami zgodnych.

Atoli od budynków według §. 1go, lit. b podatki czynszowemu podlegających, których część jest puszczone w najem, opłacać należy jako podatek czynszowy:

- a) kwotę podatku klasowego, która według Taryfy B (§. 8) odpada na części nie puszczone w najem i
- b) kwotę podatku czynszowego, która według wymiaru w §. 6 ustanowionego przypada od czynszu za części składowe w najem puszczone.

Artykuł II.

W załączce B do ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) zamieścić należy następujący nowy ustęp:

„Od chat alpejskich i domów winnicznych, o ile tylko czasowo służą za mieszkanie dla służby ekonomicznej właściciela ziemskiego, nie opłaca się podatku klasowego.”

Artykuł III.

Podatek klasowy od budynków onemuż podlegających, które nie więcej jak dziewięć części

składowych mieszkalnych zawierają i przez rok jeden bez przerwy całkiem były nieużywane, pozwala się odpisać a to według następujących postanowień:

§. 1.

Podatek ma być odpisywany po upływie roku nieużywania, licząc go zwyczajnie od tego terminu płatności podatku, który nastąpił po rozpoczęciu się nieużywania.

§. 2.

O nieużywaniu takiego budynku, jakoteż o rozpoczęciu się używania go napowrót, uwiadomić należy w przeciągu dni trzydziestu Władzę I. instancyj wymiaru podatku.

§. 3.

Jeżeli uwiadomienie o nieużywaniu nadesłano Władzy podatkowej dopiero po upływie dni 30, licząc od rozpoczęcia się nieużywania, za rozpoczęcie się nieużywania uważać należy ten dzień, w którym złożono uwiadomienie.

§. 4.

Gdy cały budynek lub jego części zaczną być znowu używane, opłacać należy podatek klasowy od ostatniego przed używaniem napowrót terminu płatności podatku.

W przypadku tym można dopiero wtedy zgłosić się znowu z żądaniem odpisania podatku, gdy nieużywanie po przerwie trwało najmniej przez cały rok (artykuł III, ustęp 1).

§. 5.

Przełożeni gmin obowiązani są współdziałać na żądanie Władzy podatkowej w potrzebnych w takich razach stwierdzeniach i badaniach na miejscu i samodzielnie te czynności wykonywać.

§. 6.

Kto za pomocą fałszywego uwiadomienia o nieużywaniu budynku podatki klasowemu podlegającego usiłuje wyłudzić odpisanie podatku (§. 1); tudzież kto zaniedba uczynić w czasie właściwym uwiadomienie o używaniu napowrót w §. 2 przepisane, zniewolony być ma w myśl Najwyższych postanowień z dnia 29. maja 1835 i z dnia 24. lutego 1846 do zapłacenia podwójnie kwoty niezapłaconego lub zagrożonego podatku.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

98.**Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,**

o uwolnieniu od opłat kontraktów i wszelkich innych dokumentów, które będą spisane na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12 o zalesieniu Karstu w Krainie i na zasadzie ustawy krajowej z dnia 7. maja 1866, Dz. u. kr.

Nr. 32 z r. 1877 o zalesieniu Karstu w Istrii.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Uwalnia się od stępli i opłat umowy, które na zasadzie ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885, Dz. u. kr. Nr. 12 o zalesieniu Karstu w księstwie kraińskim, tudzież na zasadzie ustawy krajowej z dnia 7. maja 1886, Dz. u. kr. Nr. 32 z r. 1887 o zalesieniu Karstu w margrabstwie istryjskim, komisya do zalesienia zawrze z właścicielami gruntów i z uprawnionymi do użytkowania w przedmiocie sposobu zalesienia i zasiłków do tego celu, tudzież kontrakty i ugody, które będą zawarte w przedmiocie nabycia gruntów i wykupu praw użytkowania na rzecz funduszu zalesienia (§. 5 ustawy krajowej z dnia 9. marca 1885 i §. 4 ustawy krajowej z dnia 7. maja 1886).

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

99.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3. czerwca 1890,**

o przeistoczeniu c. k. komory pomocniczej II. klasy w Martinsbruck na komorę pomocniczą I. klasy.

C. k. komora pomocnicza II. klasy w Martinsbruck, wyposażona upoważnieniami komory pomocniczej I. klasy przeistoczona została stosownie do przyrzeczenia uczynionego w dodatkowym artykule II Traktatu handlowego z Szwajcaryą z dnia 23. listopada 1888 (Dz. u. p. Nr. 194) na komorę pomocniczą I. klasy wyposażoną upoważnieniami komory głównej II. klasy i rozpoczęła urzędowanie swoje w tym przymocie dnia 25. września 1889.

Dunajewski r. w.

100.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. czerwca 1890,**

tyczące się przyłączenia gminy Magdalówki do okręgu Sądu powiatowego skałackiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Magdalówkę z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego mikulinieckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego skałackiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a formal document or letter.

Second section of faint, illegible text, continuing from the top section. The text is arranged in several lines and appears to be a formal document or letter.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1890.

101.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890,

tyczące się wyjawienia majątku, podlegającego równoważnikowi należyci, tudzież wymiaru i opłaty tego podatku za V dziesięciolecie (1891 do 1900).

Celem uregulowania postępowania przy składaniu wyjawów majątku, który w myśl ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50), Najwyższego postanowienia z dnia 1. maja 1850 (Dz. u. p. Nr. 181), jakoteż ustaw z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 89), z dnia 27. grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1881) i z dnia 15. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 51) podlega równoważnikowi należyci, tudzież w przedmiocie wymiaru i opłaty tego podatku za V dziesięciolecie (1891—1900) podają się do wiadomości następujące postanowienia:

I. Układanie wyjawów.

Postanowienia ogólne.

1. Przedmiot wyjawu.

§. 1.

Wyjawy obejmować mają:

a) cały, łącznie z prawem użytkowania majątek nieruchomy osoby, do płacenia równoważnika

obowiązanej, bądź w krajach tutejszych, bądź za granicą mieszkającej, leżący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, bez względu na prawną własność posiadania i bez względu na to, czy posiadłość jest w księgach publicznych zapisana czy nie, i czy obowiązek opłacania równoważnika należyci nastanie już od początku piątego dziesięciolecia, czy dopiero w późniejszym czasie.

Okoliczność, że obowiązany do płacenia należyci przekazał trzeciej osobie używanie lub użytkowanie przedmiotu, lub jest czasowo uwolniony od podatku gruntowego lub budynkowego, nie uwalnia go od obowiązku wyjawienia majątku i płacenia równoważnika należyci.

Wyjawić więc trzeba w zupełności i dokładnie także beneficjara do gminy wcielone i nieruchomości oddane trzecim osobom w używanie, tudzież wszelkie prawa, połączone z nieruchomością w taki sposób, że służą każdemu posiadaczowi z tytułu posiadania nieruchomości.

Wyjawy mają nadto zawierać:

b) wyszczególnienie całego, gdziekolwiek znajdującego się majątku ruchomego osób, do płacenia równoważnika obowiązanych a mieszkających stale w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje;

wyszczególnienie majątku ruchomego osób prawniczych, mających siedzibę w krajach korony węgierskiej, jeżeli tenże przeznaczony jest na taki cel określony, w skutku

którego zostaje w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych pod zarządkiem lub dozorem publicznym;

wyszczególnienie majątku ruchomego znajdującego się na obszarze, w którym niniejsze rozporządzenie obowiązuje, takich osób prawniczych, które mają siedzibę za granicą.

§. 2.

Pod względem przedmiotu, podlegającego równoważnikowi należności, ustawa nie czyni różnicy między majątkiem a iścizną majątku.

Przez udziały w iściznie majątku gminy lub w iściznie głównej wspólnego majątku, o których jest mowa w pozycji 106 *B e* taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, rozumie się tylko takie udziały, które uczestnik pojedynczy w ciągu istnienia wspólności może dowolnie przenieść na trzecią osobę.

Majątek wyjawić należy podług stanu na początku dziesięciolecia.

Majątek nieruchomości podlega równoważnikowi należności podług wartości surowej a przeto bez potrącenia długów hipotecznych.

Równoważnik należności od majątku ruchomego wymierza się od wartości czystej.

2. Osoby obowiązane do składania wyjawów.

§. 3.

Obowiązek wyjawiania majątku równoważnikowi należności podlegającego, ciąży:

co do fundacyj kościelnych i świeckich, bez względu na ich cel, na administratorach;

co do beneficjów nie wcielonych, co do majątku arcybiskupstw i biskupstw, na użytkujących, w razie zaś opróżnienia, na administratorach, prowizorach (zawiadowcach przychodów interkalarnych);

co do kościołów na zawadowcach majątku kościelnego; co do kapituł katedralnych i kolegialnych, probostw, zakonów, klasztorów i innych korporacji kościelnych (konwentów) na ich przełożonych;

co do majątku krajowego (funduszu krajowego, funduszu krajowo-stanowego) i co do innego majątku z określonym celem, na wydziale krajowym;

co do gmin (gmin miejscowych, częściowych, gmin powiatowych konkurencyjnych itp.) na przełożonych tychże gmin, co do stowarzyszeń i zakładów, przedsiębiorstw akcyjnych, co do gwarectw i przedsiębiorstw górniczych, na zasadzie §§. 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854 (Dz. u. p.

Nr. 146) utworzonych i co do innych spółek zarobkowych itp. na dyrektorach, zwierzchnikach lub innych pełnomocnikach i ustawowych reprezentantach.

3. Forma wyjawu.

§. 4.

Majątek nieruchomości wyjawić trzeba podług dołączonego wzoru *A/1* i *A/2*, ruchomy podług wzoru *B* a prawa użytkowania, równoważnikowi należności podlegające (jak prawo polowania, rybołówstwa, mlewa, wyszynku, targu, przewozu itp.), podług wzoru *C* oddzielnie i według stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891.

Władze skarbowe krajowe każą natychmiast wydrukować te wzory wraz z arkuszami dodatkowymi i wydawać je będąc stronom za zwrotem kosztów wyrobu, które na wyjawie będą wyrażone.

Majątek beneficjów, kościołów i fundacyj wyjawiać trzeba nie łącznie lecz oddzielnie.

Spółki, stowarzyszenia i zakłady obowiązane do składania rachunków publicznie, winny dołączyć do wyjawu także bilans a względnie zamknięcie rachunków za rok 1890.

§. 5.

Jeżeli strona obowiązana do płacenia równoważnika należności, posiada nieruchomości leżące w rozmaitych okręgach podatkowych, winna złożyć oddzielny wyjaw co do nieruchomości leżących w każdym z osobna okręgu podatkowym.

Każdy z tych wyjawów zamknąć należy oddzielnie.

Wyjawy te oddzielne opatrzyć należy na kartach tytułowych liczbami bieżącymi w porządku arytmetycznym.

Zamknięcia oddzielne zestawień należy w tym samym porządku na osobnej tablicy, zastosowanej do blankietu wyjawów i dopisać wynik ogólny.

Tablica ta, którą opatrzyć należy napisem: „Zestawienie“, stanowić ma zarazem okładkę do oddzielnych wyjawów w porządku arytmetycznym poukładanych.

Obowiązany do płacenia należności podpisać powinien z dołożeniem miejsca i daty tak każdy wyjaw jak i osobne zestawienie zamknąć.

Jeżeli obowiązany do płacenia należności z przyczyny miejsca zamieszkania nie może dostarczyć ustnie potrzebnych wyjaśnień co do wyjawu, wskazać ma do tego celu osobę w powiecie zamieszkałą, ze stosunkami obznajmioną i upoważnić ją nadto do zawarcia w razie potrzeby z wykonawcami administracji podatków obowiązującej umowy co do podstaw wymierzenia podatku.

A/1.
A/2.
B.
C.

Postanowienia szczególne.

1. Wyszczególnienie pojedynczych części składowych majątku nieruchomego.

§. 6.

Grunta jednakowej uprawy przytoczyć trzeba wprawdzie z liczbami parcel, ale dość jest podać tylko sumarycznie ich powierzchnią, czysty dochód i podatek. (Wzór A/1).

Budynki należy wymienić i opisać jak to wskazują rubryki we wzorze A/2.

Budynek wystawiony na gruncie, który już dłużej niż lat dziesięć znajduje się w posiadaniu osoby obowiązanej do płacenia równoważnika, wymienić należy w wyjawie, chociażby nie istniał już lat dziesięć, ponieważ o nastaniu obowiązku do płacenia równoważnika stanowi nie czas wystawienia budynku lecz czas nabycia gruntu, na którym jest wystawiony.

§. 7.

W wyjawie A/1 i A/2, mianowicie zaś na końcu tegoż, spisać trzeba także te nieruchomości, co do których osoba składająca wyjaw, rości sobie prawo do uwolnienia od opłat i podać powód do uwolnienia.

§. 8.

Realności należące do gwarectw i przedsiębiorstw górniczych uorganizowanych według §§ 137 i n. ustawy górniczej z dnia 23. maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146), o ile nie podlegają podatkowi gruntowemu i budynkowemu, są także uwolnione od ekwiwalentu należyci.

§. 9.

Tych nieruchomości, co do których obowiązek opłacania równoważnika należyci według postanowień §. 16go i pozycyi 106 *B e* uwaga 3 Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862, tudzież według rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 102) nastaje dopiero po dniu 1. stycznia 1891, nie trzeba formalnie wyjawiać, lecz wymienić je należy w osobnym wykazie (podług dołączonego wzoru A/3), podając tu przedmiot, tytuł prawny i czas nabycia (co do budynków, czas nabycia gruntu pod budowę), tudzież urząd, w którym opłata od nabycia była wzięta na przepis, z przytoczeniem odnośnego nakazu płatniczego.

Przeto także te osoby prawnicze, które dnia 1. stycznia 1891 nie istnieją jeszcze lat 10, winny tymczasowo złożyć co do nieruchomości, które posiadają tylko wykaz rzeczonoego rodzaju.

Formalne wyjawy co do majątku wzmiankowanego w obu powyższych ustępach niniejszego

paragrafu, złożyć należy dopiero po nastaniu obowiązku do opłacania równoważnika należyci, w terminie poniżej (§. 21) ustanowionym.

§. 10.

Majątek wyjawić trzeba podług przepisu §. 50 ustawy z dnia 9. lutego 1850 o opłatach, podając wartość pospolitą.

Wartość gruntów podawać trzeba w ogólności ze względu na ceny kupna, które w ostatnim czasie były w miejscu gdzie leżą, wartość budynków i inwentarza gruntowego podług terażniejszych cen budowy a względnie cen kupna.

§. 11.

Jeżeli obowiązany do płacenia należyci oświadczy, że dla braku punktów oparcia do dokładnego oznaczenia wartości nieruchomości, gotów jest przyjąć wartość realności, podlegającej podatkowi gruntowemu, w sumie równej podatkowi gruntowemu bez opustu, wziętemu 108 razy, wartość budynków podlegających podatkowi klasowemu, w sumie stokrotnej wartości budynków podlegających podatkowi czynszowemu, w sumie 60krotnej tego podatku, **może** nastąpić wzięcie na przepis na podstawie tej wartości.

Jeżeli przedsiębiorstwa kolejowe nie wykazały kapitału, wyłożonego na grunt, roboty ziemne i sztuczne, budowę dolną i górną, i na wszystkie przynależyci nieruchomości, jakoto na dworce, zajazdy do ładowania i wyładowania, na budynki do ruchu kolei potrzebne w miejscach odjazdu i przyjazdu, na domy dla stróżów i dozorców, z wszystkimi urządzeniami przy machinach stałych za nieruchomości uważać się mającemi i z wszystkimi nieruchomościami, lecz oświadczać, że uznają przyjęcie wartości według podatku czynszowego 300 razy, gruntowego bez opustu 500 razy i klasowego 500 razy wziętego, wartość tę przyjąć **można** za podstawę do wymiaru równoważnika należyci drogą ugody.

Oddzielną posiadłość nieruchomą, której propozycja ryczałtowa nie obejmuje, wyjawić trzeba okręgami podatkowymi podług przepisu §. 5.

Też same skale służyć mają za podstawę do tymczasowego wynierzenia opłat, pod warunkiem sprostowania później, jeżeli wyjaw złożono nie we właściwym czasie lub nie w zupełności, albo jeżeli wyjaw wymaga dochodzeń, dłuższy czas trwających.

2. Wyszczególnienie praw użytkowania.

§. 12.

W formularzu C zapisać trzeba najprzód te prawa, które zaliczają się do nieruchomości, jak

zazwyczaj: prawo polowania, rybołówstwa, mlewa i wyszynku itd. Po nich następować powinny te prawa, które zaliczają się do ruchomości, jak zazwyczaj: prawo targu, myta, przewozu itd. Każdy z tych dwóch rodzajów zamknąć trzeba osobno.

We względzie prawa polowania gmina ma podać, czy prawo to służy jej na własnej posiadłości gruntowej (do czego potrzebna jest posiadłość zakrąglona o 200 morgach = 115 hektarów), lub (jeżeli jej posiadłość gruntowa jest mniejsza), jaka kwota dochodu z prawa polowania przypada stosunkowo na jej posiadłość gruntową, tudzież czy i jaką kwotę dochodu z polowania właściciele gruntów gminie jako taką formalnie i stale odstąpili.

Oplaty targowe, straganowe itp. są tylko wtedy przedmiotem równoważnika należitości, gdy jest udowodnione, że władza pozwoliła na ich pobieranie i wymierzyła je tylko na zasadzie §§. 69 i 70 ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859 jako wynagrodzenie za wydatki, jakie gmina z przyczyny odbywania się targu musi ponosić,

Jeżeli dowodu tego niema, dochód z opłat targowych i straganowych uważać należy przy wymierzaniu równoważnika należitości za część składową majątku ruchomego.

Gdy w celu wymierzenia równoważnika należitości oznaczona być ma wartość prawa poboru myta gminie służącego, pozwolić można na potrącenie tylko kosztów utrzymania drogi w ogóle i wydatków administracji myta, szczególnych zaś wydatków, które gmina ponosi na brukowanie i oświetlenie drogi, nie należy potrącać.

3. Wyszczególnienie majątku ruchomego. (podług wzoru B).

§. 13.

Wyjaw majątku ruchomego uczynić trzeba podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891, do którego to czasu odnosić się ma także oznaczenie wartości, dzieląc go na wzór inwentarza spadkowego i w taki sposób, aby można było ocenić właściwość wartości, które podać trzeba stosownie do §§. 51 i 52 ustawy z dnia 9. lutego 1850 i §. 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862.

Obligacye i papiery obiegowe publiczne. podlegające kursowi giełdowemu, wykazać trzeba, wymieniając rodzaj, czas wystawienia, kwotę imienną, na którą opiewają, seryą i numer, stopę procentową jeżeli jest i wartość obiegową, a jeżeli papierów takich jest większa ilość, dołączyć do wyjawu, wzór B, wyszczególnienie.

W wyjawie zamieścić trzeba także gotówkę będącą w kasie dnia 1. stycznia 1891 bez względu na jej przeznaczenie.

Odsetki wykazywać trzeba w ogóle tylko wtedy, gdy zalegają z czasu przed 1. stycznia 1891.

§. 14.

Przybory do gaszenia ognia będące własnością gminy, nie są przedmiotem równoważnika należitości, gdy na podstawie umowy oddane są w używanie stowarzyszeniu straży pożarnej ochotniczej.

§. 15.

Do ruchomości, które nabyte zostały nie przez darowiznę lub przeniesienie majątku z przyczyny śmierci, nie odnosi się uwaga 3 do p. T. 106 B e ustawy z dnia 13. grudnia 1862.

Przeto bez względu na to, jak długo trwa posiadanie, podlegają one od dnia 1. stycznia 1891 równoważnikowi należitości, chociażby nie zostały jeszcze lat 10 w posiadaniu osoby, obowiązanej do opłaty należitości a względnie chociażby osoba prawna w dniu 1. stycznia 1891 nie istniała jeszcze 10 lat.

§. 16.

Do wyjawu całego majątku ruchomego przydać trzeba wykaz stanu biernego, jaki w czasie, do którego wyjaw ma się odnosić, ciężył na ruchomym i na leżącym w krajach tutejszych nieruchomym majątku i w końcu wykazać resztę majątku, podlegającą równoważnikowi należitości.

Jeżeli jednak stan bierny cięży także na nieruchomym majątku obowiązanego do płacenia równoważnika, leżącym za granicą lub w krajach korony węgierskiej, natenczas z majątku ruchomego odciągnąć trzeba tylko tę kwotę stanu biernego, która stosunkowo podług przepisu §. 57go ustawy z dnia 9. lutego 1850 o opłatach, przypada na majątek nieruchomy tutejszy.

Przeto stan bierny, ciężący tylko na tym majątku nieruchomym obowiązanego do płacenia równoważnika, który leży za granicą lub w krajach korony węgierskiej, nie może być odciągany od majątku ruchomego.

§. 17.

Kapitały tak czynne jak i bierne podać trzeba w wartości imiennej i rzeczywistej. Umorzenie stanu biernego w ciągu okresu wzięcia na przepis, nie zmienia wymiaru należitości.

Ze względu na §. 105 patentu cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 208), potrącać można z majątku czynnego w celu wykazania

czystego majątku ruchomego, tylko długi, to jest te kwoty, do których w chwili określonej służyło trzecim osobom prawo żądania a więc kwoty, w skutek których zmniejsza się iścizna majątku.

Wydatki, które osoba obowiązana do płacenia równoważnika ma z przychodów bieżących ponosić na mocy zobowiązania ciężącego na niej w skutek szczególnej ustawy, rozporządzenia lub szczególnego tytułu nie mogą być uważane za długi i przedstawiają tylko zmniejszenie się wartości przychodu, nie zaś iścizny majątku.

§. 18.

Gdy się oznacza wartość fundacyj (mianowicie fundacyj mszalnych) nie trzeba potrącać zobowiązań na fundacyi ciężących.

Zobowiązania te wykazać trzeba tylko wtedy, gdy się ma żądać uwolnienia fundacyi od należitości.

§. 19.

Jeżeli ustawa pozwala na uwolnienie, trzeba się o nie starać i wyjednać sobie u władz przyznanie.

Majątek ruchomy seminarj duchownych i seminarj chłopców podlega również równoważnikowi należitości, o ile nie jest przeznaczonym na cele naukowe.

Atoli utrzymanie nowicyuszów nie może być uważane za cel naukowy.

Kapitały funduszów szkolnych i szpitalnych, o ile nie będzie dokumentami udowodnione, że ich odsetki zabezpieczone zostały na cele naukowe, szkolne lub szpitalne, to jest przeznaczone są na wieczne czasy; dalej biblioteki zakładowe, jeżeli stanowią własność korporacyi a nie majątek samodzielny, który korporacya stale na cele naukowe przeznaczyła i który od własności korporacyi jest oddzielony, podlegają równoważnikowi należitości; natomiast nie podlegają mu opłaty stolowe, dochody ze skarbowy i inne tego rodzaju, które pleban pobiera jako wzajemne świadczenie lub dary dobrowolne, ponieważ nie pochodzą z majątku duchownego, nadto uwolnione jest od niego to, co beneficjariatowi przypada z osobnych fundacyj, od których równoważnik należitości wymierzony został oddzielnie.

Okoliczność, że część majątku osoby prawniczej (ustęp 1 106 *B e* pozycyi Taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862) ulokowana jest w papierach publicznych, które na zasadzie ustawy o podatku dochodowym są całkowicie uwolnione od podatku, nie uzasadnia dla tej części składowej majątku uwolnienia od równoważnika należitości, jeżeli uwolnienie to nie służy osobie prawniczej już na zasadzie ustawy.

Majątkowi ruchomemu stowarzyszeń i zakładów na cele naukowe, dobroczynne i humanitarne, służy uwolnienie od należitości w myśl 106, *B e* pozycyi uwaga 2 *d* Taryfy tylko wtedy, gdy majątek ten według statutów owych stowarzyszeń i zakładów nie może być używany na inne cele prócz wzmiankowanych.

Stowarzyszenia straży pożarnej ochotniczej są co do swoich kas zapomogowych, tudzież co do swoich przyborów do gaszenia pożaru i co do innego majątku ruchomego, uwolnione w myśl uwagi 2 *d* do 106, *B e* pozycyi Taryfy, dołączonej do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 od równoważnika należitości, jeżeli statutami owego stowarzyszenia jest udowodnione trwałe przeznaczenie na cele humanitarne i dobroczynne.

Także posiadacze beneficj, którzy na zasadzie ustawy z dnia 15. lutego 1877 (Dz. u. p. Nr. 98) domagają się osobistego uwolnienia od równoważnika należitości, wyjawić mają ruchomy i nieruchomy majątek beneficjum i wyjednać sobie u władzy przyznanie osobistego uwolnienia.

Gdy się ma oceniać to ostatnie żądanie, brać trzeba na uwagę tylko przychód płynący z dzierżenia beneficjum, bez względu na jakikolwiek inny przychód osobisty, który nie pochodzi z beneficjum.

Nie można przeto liczyć za przychód beneficjum ani uzupełnienia kongruy ani też dodatku osobistego lub wsparcia płaconego czasowo dzierżycielowi beneficjum z funduszu religijnego.

O ile zaś chodzi o to, aby zbadać, czy beneficjariatowi zostaje czysty przychód z beneficjum, wziąć trzeba w rachubę wydatki następujące:

- a) dla każdego kooperatora, którego beneficjariat obowiązany jest utrzymywać;
- b) wszelkie wydatki, które podług ustawy fundacyjnej na korzyść osób trzecich płacone być mają z majątku beneficjum, np. na kościół, na szkołę, szpital itp.;
- c) wszystkie podatki i daniny publiczne z dodatkami, odsetkami od należitości ujemnych itd., które beneficjariat obowiązany jest pokrywać.

II. Termin do składania wyjawów i wykazów majątku.

§. 20.

Wyjawy tyczące się majątku, który już 1. stycznia 1891 podlega równoważnikowi należitości, tudzież wzmiankowane w §. 9 wykazy majątku, który dopiero po dniu 1. stycznia 1891 zacznie równoważnikowi należitości podlegać, wnieść trzeba najpóźniej aż do końca kwietnia 1891.

§. 21.

Tych nieruchomości i ruchomości, co do których w myśl przepisów §. 16 i pozycji Taryfy 106. *B e*, uwaga 3 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, tudzież w myśl ustępu 10go przepisu z dnia 20. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 102), obowiązek płacenia równoważnika należności zaczyna się dopiero po dniu 1. stycznia 1891, wyjawić trzeba należycie z użyciem przepisanych blankietów w przeciągu ośmiu dni od chwili, jak się zacznie obowiązek płacenia od nich równoważnika należności, podając wartość podług stosunków dnia, w którym obowiązek się zaczyna.

Osoby prawnicze, których majątek ruchomy tworzy się wyłącznie z kwot przeważnie małych, darowanych lub legowanych, uwolnione być mogą od obowiązku wyjawiania w każdym z osobna przypadku pod warunkiem, że z końcem każdego roku wniosą ogólny wykaz wszystkich tych części majątku, które w ciągu tegoż roku zaczęły podlegać równoważnikowi.

§. 22.

Spółki zarobkowe, których czas istnienia pierwotnie na 15 lub mniej lat ustanowiony a następnie dopiero w ten sposób przedłużony został lub zostanie, że ogółem wynosić będzie więcej niż lat 15, wnieść winny wyjawy w przeciągu 8 dni od dnia ustanowionego lub dozwolonego przedłużenia, a względnie w przeciągu terminów ustanowionych w §§. 20 i 21, ustęp 1.

III. Władze, do których wnosić należy wyjawy.

§. 23.

W Wiedniu, Pradze i Lwowie, w Górnej Austrii, Salzburgu, Karyntyi, Krainie, Śląsku, w Przytomorzu i na Bukowinie, obowiązani do płacenia równoważnika, podawać mają wyjawy swoje do urzędów wymiaru opłat, które w miastach tych i krajach są ustanowione, wszyscy zaś inni w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych do opłacenia obowiązani, wnosić mają wyjawy swoje do dyrekcji skarbowych powiatowych, do których przynależą ze względu na miejsce zamieszkania.

Osoby, mieszkające po za obrębem obszaru, w którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, podawać mają wyjawy co do nieruchomości swoich, leżących w obrębie tego obszaru, do urzędu centralnego wymiaru taks i opłat w Wiedniu.

Toż samo uczynić winny co do majątku ruchomego osoby prawnicze, mające siedzibę w kra-

jach korony węgierskiej, jeżeli tenże przeznaczony jest na taki cel określony, w skutku którego zostają w drugiej połowie monarchii pod zarządem lub dozorem publicznym, tudzież osoby prawnicze, mające siedzibę za granicą, co do majątku ruchomego, znajdującego się w obszarze, na którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje.

IV. Skutki zaniedbania złożenia wyjawu w czasie właściwym.

§. 24.

W razie nieuczynienia w czasie właściwym wyjawu a względnie oznajmienia, stosowany będzie §. 80 ustawy o opłatach z dnia 9. lutego 1850 w ten sposób, że przez cały dziesięcioletni okres, na który równoważnik należności ma być wymierzony, pobierana będzie kwota podwójna, chyba obowiązuje do płacenia wyszedł z używania rzeczy, którą zaniedbał wyjawić.

Zatajenie lub mylne podanie przedmiotów, które mają być wykazane, podlega stosownie do §. 84, l. 3 ustawy z dnia 9. lutego 1850, postępowaniu według ustawy karnej o przekroczeniach defraudacyjnych (ustęp 7 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 30. marca 1852, Dz. u. p. Nr. 85).

V. Wymiar i zapłata równoważnika należności.

1. Wzięcie na przepis.

§. 25.

Wyjawy, gdy nadejdą, porównane będą z zapiskami dotychczasowymi a następnie przesłane właściwym urzędowi podatkowym, które mają je porównać z zapiskami katastralnymi a co do wyniku, jakoteż zupełności i dokładności podanych szczegółów i miejscowych cen kupna, wydać zdanie i poczynić wnioski jak co do innych aktów, tyczących się wymiaru opłat.

§. 26.

Dyrekcya skarbowa powiatowa a względnie urząd do wymiaru opłat wymierza należność, decyduje co do uwolnienia pojedynczych przedmiotów od opłaty, uwiadamia obowiązanego do płacenia jaką wartość przyjęto i jaką kwotę należności obliczono podług dołączonego wzoru *D*, tudzież które przedmioty nie zostały uwolnione od należności.

/. D.

§. 27.

Z równoważnikiem należności trzeba oraz wziąć na przepis dodatek 25procentowy na całe dziesięciolecie z zastrzeżeniem możebnych zmian.

2. Termin do zapłacenia równoważnika należności.

§. 28.

Kwotę roczną równoważnika należności od majątku ruchomego i nieruchomego na to dziesięciolecie wymierzoną, płacić trzeba z góry w ratach éwierórocznych równych, przypadających 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku. (Ustawa z dnia 18. marca 1872, §. 1, Dz. u. p. Nr. 33).

3. Opłata równoważnika należności od prebend opróznionych.

§. 29.

Równoważnik należności od prebend duchownych opróznionych płacić należy bez przerwy, chociaż przychody interkalarne dostawać się mają osobie (funduszowi) uwolnionej w myśl 73 pozycji Taryfy dołączonej do ustawy z dnia 9. lutego 1850.

Równoważnik należności za okres interkalarny zapłacony być ma na raz z funduszu interkalarnego (z funduszu religijnego) dopiero po upływie tego okresu.

4. Skutki opóźnienia się z zapłaceniem.

§. 30.

W razie opóźnienia się z zapłaceniem, liczone będą odsetki 6procentowe za zwłokę od dnia, który nastąpi po wyznaczonym na pobór terminie, aż do zapłacenia przypadającej należności i razem z nią będą ściągane (ustawa z dnia 18. marca 1872, §. 2, Dz. u. p. Nr. 33).

5. Tymczasowy pobór równoważnika należności.

§. 31.

Ażeby jednak pobór równoważnika należności nie doznał zwłoki z powodu przeszkód, wymiarowi na zawadzie stojących, pobierać go należy, dopóki nie nastąpi wymiar na piąte dziesięciolecie, tymczasowo podług wymiaru czwartego dziesięciolecia, pod warunkiem sprostowania później a odbiór jego potwierdzany będzie w dotychczasowych arkuszach płatniczych.

Dopiero gdy cała należność, którą każdy z obowiązanych do płacenia równoważnika płacić ma w piątym dziesięcioleciu od swego majątku nieruchomego, będzie ustanowiona, odebrać trzeba od niego arkusz płatniczy i doręczyć mu nowy nakaz płatniczy z potrzebnem obliczeniem.

Dunajewski r. w.

Wzór A/1.

(1 strona.)

Kraj koronny: _____

Powiat podatkowy: _____

Powiat skarbowy: _____

W y j a w $\frac{A}{1}$

do wymierzenia równoważnika należitości od wartości posiadłości gruntowej z inwentarzem gruntowym za czas od 1. stycznia 1891 aż do końca grudnia 1900.

U w a g a. Rubryki: „Średnia cena kupna lub wartość sprostowana“ i „Strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

(3 strona.)

Strona arkusza katastralnego:

Inwentarz gruntowy podług §§. 296 i 297 p. k. ust. cyw.					Wyjawiona		Uznana lub sprostowana		Ubytek i przybytek w ciągu IV. dziesięciolecia stosownie do do kontraktów itp.	Uwaga		
Rodzaj i ilość bydła, zapasy, wozy itd.					wartość ogólna							
Rodzaj, liczba, ilość	wyjawiona		uznana lub sprostowana		gruntów i przynależności							
	wartość				zł.		c.				zł.	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.				

Wzór A/2.

(1 strona.)

Kraj koronny:

Powiat podatkowy:

Powiat skarbowy:

W y j a w $\frac{A}{2}$

**do wymierzenia równoważnika należitości od wartości budynków z inwentarzem
gruntowym za czas od 1. stycznia 1891 aż do końca grudnia 1900.**

U w a g a. Rubryki: „(wartość) uznana lub sprostowana“ i „(kwota ogólna) uznana lub sprostowana“, tudzież „strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

Wzór A/3.**W y k a z**

**tych nieruchomości, co do których obowiązek płacenia równoważnika należyłości
zacznie się dopiero po dniu 1. stycznia 1891.**

Liczba bieżąca	Przedmiot, grunta, budynek (przestrzeń budowlana)	Tytuł prawny i termin nabycia	Urząd, w którym opłata wzięta jest na przepis	Nakaz płatniczy dnia w z . . . liczba	Uwaga

Wzór B.

(1 strona.)

Wyjaw majątku ruchomego podług stanu majątku z dnia 1. stycznia 1891.

P r z e d m i o t	W a r t o ś ć				Kwota sprostowana		Uwaga
	według obliczenia, podania osoby obowiązanej, sądowego oszacowania, kursu giełdowego	pojedynczo		razem			
		zł.	c.	zł.	c.	zł.	
I. Stan czynny.							
1. Gotówka, a w szczególności:							
złoto							
monety srebrne zagraniczne							
pieniądze papierowe zagraniczne							
zaległe odsetki od kapitałów z czasu przed 1 stycznia 1891 i wszelkie inne pieniądze							
2. Kapitały, ulokowane: według wyszczególnienia							
a) u osób prywatnych a to oddzielnie:							
w złocie							
w monety srebrnej zagranicznej							
w pieniądzach papierowych zagranicznych							
w pieniądzach innego rodzaju							
za spłacone już daniny w naturze na rzecz beneficj duchownych lub kościołów							
b) w funduszach publicznych							
c) w innych papierach publicznych							
3. Wyroby złote i srebrne							
4. Kosztowności							
5. Zapasy, których nie można uważać za inwentarz gruntowy nieruchomości, należących do składającego wyjaw							
6. Bydło, nie należące do inwentarza gruntowego nieruchomości							
7. Sprzęty i narzędzia							
8. Obrazy i inne przedmioty sztuki							
9. Książki i inne przedmioty naukowe							
10. Wota nie przeznaczone do służby bożej							
11. Klęczniki kościelne							
12. Wszelkie inne ruchomości nie należące do inwentarza gruntowego							
13. Daniny w naturze i pieniądzach na rzecz beneficj kościelnych rocznie zł.							
. . . c. wartość podług wyjawu							
14. Przedmioty, od których na zasadzie ustawy żądane być ma uwolnienie od równoważnika opłat, albo które pominięte zostały jako inwentarz gruntowy nieruchomości							
15. Przedmioty, co do których obowiązek płacenia należytości dopiero później ma nastąpić, stosownie do wyszczególnienia							
II. Stan bierny według wyszczególnienia.							
Zahipotekowany							
Nie zahipotekowany							
III. Czysty stan majątku.							
Odciągniętszy od stanu czynnego pozycya 1 do 15 wynoszącego							
stan bierny wynoszący							
pozostaje czynny stan majątku podległy opłacie							

(3 strona.)

Wyszczególnienie

przedmiotów, od których należytość dopiero później ma być płacona *).

Liczba bieżąca	Tytuł nabycia i czas nabycia	Rodzaj m a j ą t k u ruchomego	Data	Serya lub numer	Wartość imienna		Uwaga
					zł.	c.	

*) U w a g a. Tutaj wymienić trzeba tylko te ruchomości, które nabyto w skutek darowizny, fundacji lub przeniesienia majątku z przyczyny śmierci.

(4 strona.)

Wyszczególnienie

stanu biernego, ciężącego na majątku ruchomym, jakoteż na nieruchomościach leżących
w krajach tutejszych.

Liczba bieżąca	Nazwisko wierzyciela	Rodzaj dokumentu długu	Data	Wartość imienna		Uwaga (czy zabezpieczo- wany czy nie)
				zł.	c.	

Wzór C.

(1 strona.)

Kraj koronny:

Powiat podatkowy:

Powiat skarbowy:

Wyjaw przychodu

do wymierzenia równoważnika należytości od wartości prawa polowania, rybołówstwa, mlewa i wyszynku, należącego zwyczajnie do majątku nieruchomego, tudzież prawa targu, myta i przewozu, należącego zwyczajnie do majątku ruchomego za czas od 1. stycznia 1891 do końca grudnia 1900.

U w a g a. Rubryki: „Wartość uznana lub sprostowana“ i „Strona arkusza katastralnego“ wypełniać będzie urząd.

(2 i 3 strona.)

Z a p ł a c o n o										
Arty- kul dzien- nika	C z a s		K w o t a z a p ł a c o n a						Podpis urzędnika kasowego	U w a g a
	w którym	za który	od		Odsetki za zwłokę		Ogółem			
			nierucho- mego	ruchomego						
	zapłacono		majątku		zł.		c.			
zł.			c.	zł.					c.	

(4 strona.)

A. Licz. rejestru.

C. k. urzędowi podatkowemu w
do wzięcia na przepis i doręczenia stronie.

Nakaz płatniczy

dla

Na zasadzie ustawy z dnia 13. grudnia 1862, poz. Taryfy 106 *B e* i rozporządzenia wysokiego ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 101) zapłacić trzeba tytułem równoważnika należitości na V dziesięciolecie, a mianowicie :

a) Od majątku nieruchomego.

Należytość	
zł.	c.
Razem .	

Wyraźnie!, z których kwotę roczną płacić trzeba z góry w ratach ćwierćrocznych równych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października.

W razie opóźnienia się z zapłaceniem, liczone będą odsetki 6procentowe za zwłokę od dnia, który nastąpi po wyznaczonym na pobór terminie aż do zapłacenja przypadającej należitości.

Przeciw temu wymiarowi można złożyć rekurs w przeciągu 30 dni od dnia, który nastąpi po doręczeniu, tylko do tej (tego) c. k. Dyrekcyi skarbowej powiatowej (c. k. urzędu wymiaru opłat).

C. k. Dyrekcyja skarbowa powiatowa (C. k. urząd wymiaru opłat).

. dnia 18 . . .

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXX. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1890.

102.

Umowa między monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckiem z dnia 10. listopada 1889,

w przedmiocie wzajemnego wspierania żeglarzy pomocy potrzebujących.

W celu wydania postanowień co do udzielania w pewnych przypadkach wsparcia żeglarzom monarchii austriacko-węgierskiej i państwa niemieckiego pomocy potrzebującym, podpisani, a mianowicie:

Jego Ekscelencya c. i k. Minister cesarskiego domu i spraw zewnętrznych,

tudzież

Jaśnie Oświecony ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego i Króla pruskiego,

opatrzeni potrzebnem do tego celu upoważnieniem, zawarli następującą umowę:

Gdyby żeglarz jednej ze Stron rokujących, który służył na okręcie drugiej ze Stron rokujących, pozostawszy w skutek rozbicia się okrętu lub z innych przyczyn w trzeciem państwie a względnie w jego koloniach, albo też na obszarze lub w koloniach tej ze Stron rokujących, którego bandery okręt używa i potrzebował pomocy, natenczas ta ze Stron roku-

jących, której bandery okręt używa, ma być obowiązana dawać wsparcie temu żeglarzowi, dopóki tenże nie znajdzie służby na okręcie lub innego zatrudnienia, albo póki nie wróci do swego państwa rodzinnego lub nie umrze.

Kładzie się tu za warunek, żeby ów żeglarz korzystał z pierwszej jaka się nadarzy sposobności dla udowodnienia przed właściwym urzędnikiem tej ze Stron rokujących, która obowiązana jest dać mu wsparcie, że potrzebuje pomocy i wykazania co było tego przyczyną, jakoteż że potrzeba pomocy jest naturalnem następstwem wyjścia ze stosunku służbowego na pokładzie okrętu, w przeciwnym razie obowiązek dania pomocy nie ma miejsca.

Obowiązek ten nie ma miejsca także i wtedy, gdy żeglarz zbiegnie albo zostanie oddalony z okrętu z przyczyny popełnionej zbrodni lub występku albo, gdy opuści okręt w skutek niezdatności do służby nabawiwszy się z własnej winy choroby lub kalectwa.

Danie pomocy obejmuje utrzymanie, odzienie, pomoc lekarską, lekarstwa i koszta podróży; w razie śmierci ponieść należy także koszta pogrzebu.

Umowa niniejsza, gdy ją ciała reprezentacyjne austriackie i węgierskie zatwierdzą a Jego c. i k. Apostolska Mość sankcyą swoją opatry, nabędzie mocy obowiązującej jednocześnie w monarchii austriacko-węgierskiej i w państwie niemieckiem i obowiązywać będzie dopóty, dopóki jedna ze Stron rokujących nie wypowie jej na rok wprzód z objawieniem życzenia, żeby została unieważniona.

W dowód czego podpisani podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Działo się w Wiedniu dnia 10. listopada 1889.

(L. S.) **Kálnoky** r. w.

(L. S.) **H. VII. ks. Reuss** r. w.

Umowę powyższą, którą obie Izby Rady państwa zatwierdziły, ogłasza się niniejszem z tą uwagą, że nabywa ona mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1890.

Wiedeń, dnia 16. czerwca 1890.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

103.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 20. maja 1890,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Chrudim do siódmej a gminy Statinau do ósmej klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 168 z roku 1885).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 168) zalicza się w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny gminę Chrudim w Czechach do siódmej a gminę Statinau w Czechach do ósmej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska, obowiązującej do końca 1890 roku.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

104.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1890,

o upoważnieniu komory głównej II. klasy w Rovnem do ekspedywania bez poboru cła rzeczy podróжных naprzód lub później wysłanych.

Na zasadzie artykułu IX, 1. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882, upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Rovnem do ekspedywania bez poboru cła rzeczy podróжных naprzód lub później wysłanych.

Dunajewski r. w.

105.

Ustawa z dnia 1. czerwca 1890,

o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej od Schrambachu do Kernhofu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby celem przedłużenia kolei rządowej Scheibmühl-Schrambach wybudował na koszt państwa kolej żelazną parową od Schrambachu do Kernhofu, która wykonana być ma jako drugorzędna o szlaku normalnym, a to nakładem preliminowanym w sumie ogólnej 1,400.000 zł., która uważana być ma za nieprzekraczalną.

Artykuł II.

Wykonanie budowy kolei w artykule I wzmiankowanej zawisa od dopełnienia warunku, że wartość świadczeń, które strony interesowane mają w sposób obowiązujący zapewnić a do których w szczególności zalicza się odstąpienie gruntu bezpłatnie lub po cenach niższych stałych, dostawę materiałów i wszelkie inne świadczenia na rzecz przedsiębiorstwa budowy, będzie wynosiła podług wykazów przez Rząd sprawdzonych najmniej 100.000 zł.

Artykuł III.

Na rozpoczęcie robót budowniczych pozwala się użyć dotacji osobnej wyznaczonej ustawą z dnia 30. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 109).

Sumę potrzebną na dalszą budowę, jakoteż na koszt wygotowania projektu, powyższą dotacją osobną jeszcze nie pokryte, umieścić należy w preliminarzu państwa na rok 1891.

Kwotę w myśl powyższego z dotacji osobnej na roboty przygotowawcze i budowę kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, wydaną, wliczyć należy w nieprzekraczalną sumę kosztów tamże oznaczoną.

Artykuł IV.

Na rzecz szlaku kolejowego, który stosownie do artykułu I. ma być wybudowany, uwalnia się wszelkie kontrakty, podania i dokumenty, tyjące się wykupna gruntów, budowy i urządzenia kolei od stępli i opłat, tudzież przeniesienie własności wykupionych gruntów od przypadającej opłaty.

Artykuł V.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd na własny rachunek

a osobie prywatnej lub spółce może to utrzymywanie ruchu poruczyć tylko na zasadzie ustawy, gdyby w tym względzie była wydana.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 1. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

106.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3. czerwca 1890,

o ustanowieniu barwy do cech tożsamości, któremi w obrocie hafciarskim tkaniny mają być opatrywane i o zmianie w ustanowieniu pierwszego peryodu obliczenia.

Oдноśnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56) o postępowaniu ze względu na cło w obrocie hafciarskim, postanawia się, że w czasie od dnia 1. lipca aż do końca grudnia 1890 tkaniny wprowadzane w obrocie hafciarskim opatrywane być mają cechami tożsamości barwy czarnej, tak samo jak to rozporządzeniem z dnia 11. kwietnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 64) było przepisane na czas od wejścia w wykonanie rozporządzenia aż do końca czerwca 1890.

Zarazem postanawia się, że za pierwszy peryod obliczenia uważany być ma okres od wejścia w wykonanie przerzeczonego rozporządzenia aż do końca grudnia 1890.

Dunajewski r. w.

107.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 4. czerwca 1890,

tyczące się przyłączenia gminy Milczyce do okręgu Sądu powiatowego rudeckiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26. kwietnia 1873

(Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Milczyce razem z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego sądowno-wiszeńskiego a obwodowego przemyskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego rudeckiego a obwodowego samborskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

108.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4. czerwca 1890,

którem zmienia się a po części uzupełnia postanowienia, tyczące się opatrywania znaczkami urzędowymi wyrobów cukrowych opodatkowanych.

Oдноśnie do §. 15 IV przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888) postanawia się w porozumieniu z król. węgierskim ministerstwem skarbu co następuje:

1. Do opatrywania urzędowymi znaczkami zamknięcia przyjmowana będzie mączka cukrowa także w skrzyneckach, w wadze po 5 kilogramów netto.

2. Cukier piaskowy może być przyjmowany do opatrywania urzędowymi znaczkami zamknięcia w kartonach owiniętych lub nieowiniętych papierem, lub w samem owinięciu papierowem, jakoteż w skrzyneckach, w wadze po 5 kilogramów netto.

Dunajewski r. w.

109.

Ustawa z dnia 5. czerwca 1890,

o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobnostkowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

W sprawach hipotecznych drobnostkowych przepisane za warunek wpisania do ksiąg gruntowych sądowe lub notaryalne uwierzytelnienie podpisu dokumentu prywatnego zastąpione być może odpowiedniemi przepisami ustawy niniejszej przydatniemi podpisu dwóch mężów wiarogodnych w przymocie świadków, jeżeli wpisanie ma nastąpić w tym

samym pewnego Trybunału pierwszej instancji okręgu, w którym dokument został spisany. Świadkowie mają przydać podpis swego imienia i nazwiska z wyrażeniem swego przemysłu lub zatrudnienia, miejsca zamieszkania i wieku, jakoteż oświadczenie, własnoręcznie napisane, że ten, którego podpis jako prawdziwy potwierdzają, jest im osobiście znany.

Postanowienia powyższe nie stosują się:

1. do dokumentów hipotecznych krajowych,
2. do pełnomocnictw,
3. do dokumentów, w których kwota wierzytelności, cena lub wartość ruchomości lub prawa w ogóle nie jest oznaczona, albo w których wymieniona suma bez odsetek i należitości pobocznych przenosi kwotę 100 zł.

W obrębie granic powyższych oznaczy ustawodawstwo krajowe, które sprawy hipoteczne uważać należy za drobnostkowe w duchu ustawy niniejszej.

§. 2.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie w poszczególnych krajach jednocześnie z tą ustawą krajową, w której dla odnośnego kraju wydane będzie postanowienie w §. 1 zastrzeżone.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 5. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

110.

Ustawa z dnia 5. czerwca 1890,

tycząca się zawarcia umowy z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego celem uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego umowy do niniejszego dołączonej.

Artykuł II.

Kwota 2,625.000 zł. rocznie, którą Rząd na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 13. października 1857 dopłacał w latach 1883 aż do 1889 włącznie na rzecz funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, ma być w myśl postanowienia pod 2 umowy w taki sposób zaciągnięta do rachunku, że 2,100.000 zł. tej dopłaty rocznej uważać się będzie za subwencją niezwrrotną, część w kwocie 325.000 zł. rocznie za zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową a resztę w kwocie 200.000 zł. za nadpłatę.

Zaliczka rządowa zwrotna bezprocentowa, w rzezonym okresie (1883 aż do 1889) w kwocie 325.000 zł. rocznie płacona, ma być zwrócona w myśl postanowienia pod 4 umowy i w terminie tamże wyznaczonym, co się zaś tyczy szczegółów zwrotu nadpłat, w przerzeczonym okresie ze skarbu państwa w sumie łącznej milion czterysta tysięcy (1,400.000) złotych wydanych, zawarty będzie w tej mierze osobny układ między Rządem a reprezentacją krajową i upoważnia się Rząd do zawarcia tego układu.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 5. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

U m o w a

zawarta między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w imieniu reprezentacji kraju, w przedmiocie uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej.

1. Zaliczki, które Rząd dał funduszom indemnizacyjnym galicyjskim w sumie 9,547.560 zł. 54¹/₂ c. tudzież dopłaty bezprocentowe złożone aż do 31. grudnia 1882 z zastrzeżeniem żądania zwrotu wynoszące 65,625.000 „ — „
ogółem w sumie 75,172.560 zł. 54¹/₂ c.
wyrażnie siedmdziesiąt pięć milionów sto siedmdzie-

siąg dwa tysiące, pięćset sześćdziesiąt złotych $54\frac{1}{2}$ c. zostaną odpisane.

2. Na lata 1883 aż do 1897 włącznie wyznacza się w miejsce dopłaty rządowej bezprocentowej w sumie 2,625.000 zł. w. a. Najwyższem postanowieniem z dnia 13. października 1857 przeznaczonej, subwencyą rządową niezwrótną w sumie 2,100.000 zł., dwa miliony sto tysięcy zł. w. a. rocznie i zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową w sumie 325.000 zł. trzy sta dwadzieścia pięć tysięcy złotych w. a. rocznie. Subwencya ta i ta zaliczka wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

3. Resztę potrzeb indemnizacji, pozostałą po odliczeniu subwencji i zaliczki bezprocentowej, będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich. Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływ z nich, z subwencji i z zaliczki rządowej bezprocentowej wystarczyły na wszystkie potrzeby indemnizacji i wykupu ciężarów gruntowych, tudzież na spłacenie zaliczek rządowych oprocentowanych pod 5 wzmiankowanych.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków indemnizacyjnych nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru dodatków indemnizacyjnych.

4. Kraj zobowiązuje się zwrócić zaliczki rządowe bezprocentowe pod 2 wzmiankowane po umorzeniu obligacji indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej w przeciągu lat trzech, począwszy od roku 1899 w ratach ćwierćrocznych równych, płatnych z dołu.

5. O ileby fundusze w skutek ubytku w dochodach z dodatków do podatków nie mogły uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w takim razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków, dopłata kraju, subwencya rządowa stała i zaliczka rządowa bezprocentowa nie wystarczały na pokrycie każdorazowej potrzeby rocznej, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych 5cio procentowych.

Zaliczki te, jak tylko obrót roczny funduszków wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejeż zwrócone a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie 1898 roku pozostały jeszcze zaległości z tych zaliczek, pobierać także i w latach następnych dodatki w ustępie 3 wzmiankowane, aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

6. Nadto zobowiązuje się kraj jeszcze przez dalsze trzy lata po umorzeniu obligacji indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej ustanawiać i pobierać dodatki do podatków potrzebne do dopełnienia zobowiązań swoich pod względem spłacenia zaliczek rządowych bezprocentowych w ratach pod 4 przepisanych.

Również, gdyby fundusz indemnizacyjny Galicyi zachodniej jeszcze w roku 1898 był obciążony spłatami rocznymi lub gdyby zachodziły inne potrzeby indemnizacji, winien kraj postarać się o pokrycie tych potrzeb dostatecznymi dodatkami do podatków.

7. Po zatwierdzeniu umowy niniejszej porządkiem konstytucyjnym reprezentacja krajowa galicyjska obejmie zarząd funduszków indemnizacyjnych pod temi samemi warunkami, pod któremi objęty został w innych królestwach i krajach.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmu.

8. Umowa niniejsza spisana będzie w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu tudzież marszałka krajowego i dwóch członków wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Wiedeń, dnia . . . Lwów, dnia . . .

111.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 10. czerwca 1890,

którem dobrodziejstwo służby jednorocznej pod chorągwią przyznane uczniom dwu oddziałów c. k. Akademii sztuk pięknych w Wiedniu rozciąga się na wszystkich uczniów rzeczonyj Akademii.

Na zasadzie §u 25go ustęp drugi ustawy o służbie wojskowej, dobrodziejstwo służby jednorocznej pod chorągwią, które według załączki II a do §. 64 części I przepisów o służbie wojskowej przyznane było dotychczas tylko uczniom dwóch oddziałów ogólnych (szkoły malarskiej i rzeźbiarskiej) c. k.

Akademii sztuk pięknych w Wiedniu, rozciąga się w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami na wszystkich uczniów rzeczonoj Akademii, którzy w niej trzechlecie z odpowiednim skutkiem skończyli.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II *a* I. części do przepisów o służbie wojskowej rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 45) ogłoszonej.

Welsersheimb r. w.

112.

Ustawa z dnia 12. czerwca 1890,

o upoważnieniu banku austriacko-węgierskiego do eskomptowania ceduł zastawnych składowych (warrantów) przez publiczne domy składowe wystawionych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Prócz do czynności w artykule 56 statutu bankowego wyszczególnionych, upoważnia się bank austriacko-węgierski także do eskomptowania ceduł zastawnych składowych (warrantów) przez publiczne domy składowe wystawionych, które opiewają na walutę austriacką, opatrzone są podpisem dwóch obowiązyanych, z wypłacalności znanych i są płatne najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy w obrębie monarchii austriacko-węgierskiej.

Przez które domy składowe warrantów powinny być wystawione, jakich rodzajów towarów mają się dotyczyć i aż do jakiej kwoty wartości szacunkowej tychże a względnie ceny targowej, tudzież pod jakimi zresztą warunkami mogą być eskomptowane, postanawia Rada ogólna.

Bank nie jest obowiązany podać przyczyny odmówienia eskomptu.

§. 2.

Postanowienia, dotyczące się cenzurowania weksli i ich wliczania w bankowe pokrycie banknotów, zawarte w artykułach 62, 63 i 84 statutu banku austriacko-węgierskiego (ustawa z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 66 i ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51) stosują się odpowiednio także do ceduł zastawnych składowych (warrantów) przedstawionych do eskomptowania a względnie eskomptowanych.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam

Moim Ministrom skarbu, handlu i sprawiedliwości.

Budapeszt, dnia 12. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

113.

Ustawa z dnia 12. czerwca 1890,

upoważniająca Rząd do uregulowania tymczasowo na czas najdalej aż do 31. grudnia 1890 stosunków handlowych z temi krajami, w których Traktat handlowy i żeglarski austriacko-turecki z dnia 22. maja 1862 w dniu wyjścia onegoż będzie obowiązywał.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby istniejący Traktat handlowy i żeglarski z Turcyą z dnia 22. maja 1862 (Dz. u. p. Nr. 42), który dnia 5. lipca 1890 upływa, całkiem lub po części przedłużyć a względnie żeby na jego miejsce zawarł i wprowadził w wykonanie nowe układy z Portą, tudzież z temi krajami pod zwierzchnictwem Porty zostającymi, które na zasadzie traktatów lub firmanów mają do tego prawo, jednakże z tem zastrzeżeniem, że o ileby przedłużenie to a względnie nowy układ obowiązywać miał dłużej jak do 31. grudnia 1890, ma być w każdym razie poddany wprzód rozpatrzeniu porządkiem konstytucyjnym.

Gdyby i o ileby przedłużenie takie lub inny układ nie przyszedł do skutku, upoważnia się Rząd do odpowiedniego uregulowania odnośnych stosunków obrotowych drogą rozporządzenia na czas aż do 31. grudnia 1890.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam całemu Memu ministerstwu.

Budapeszt, dnia 12. czerwca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1890.

114.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 20. czerwca 1890,

urządzające tymczasowo postępowanie w obrocie z tych krajów, których tyczy się Traktat handlowy i żeglarski z Turcyą z dnia 22. maja 1862 (Dz. u. p. Nr. 42).

Na zasadzie ustawy z dnia 12. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 113) rozporządza się w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami królewsko węgierskiemi, co następuje:

Ponieważ w tych krajach, w których Traktat handlowy i żeglarski z Turcyą z dnia 22. maja

1862 obecnie obowiązuje, obywatele, handel i żegluga monarchii austriacko-węgierskiej doznawać mają nawet po dniu 5. lipca 1890, w którym Traktat ten upływa, względów znamionujących największą przychylność, przeto postępowanie w obrocie z tamtych krajów nie ulega w monarchii austriacko-węgierskiej żadnej zmianie i aż do dalszego zarządzenia postępować się będzie w obrocie tym pod każdym względem w dotychczasowy sposób.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1890.

115.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. czerwca 1890,

tyczące się umundurowania c. k. urzędników leśnych i górniczych.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 3. czerwca 1890 i z odwołaniem się do §. 10go rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176), rozporządza się w przedmiocie umundurowania c. k. urzędników leśnych i górniczych, z uchyleniem wszystkich przepisów, które w tej mierze dotychczas istniały, co następuje:

I. Urzędnicy leśni.

§. 1.

Urzędnicy leśni, to jest urzędnicy techniczni w zarządzie lasów rządowych jakoteż ci, którzy podlegają Władzom administracyjnym lub ministerstwu rolnictwa, mają nosić mundur przepisany rozporządzeniem całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176), jednak z następującymi zmianami:

1. Do §§. 16 i 17.

Wzór 1. Za broń przyboczną służy kordelas (wzór 1, a, b, c, d).

Tenże składa się z głowni, rękojeści i pochwy. Głownia jest stalowa, prosta, 63 centymetry długa, u rękojeści 3 centymetry szeroka, od końca wzdłuż 25 centymetrów obosieczna, odtąd zaś aż na odległość 2·5 centymetrów od trzonka jednosieczna i po obu stronach ku tyłowi wklęsto szlifowana.

Grubość największa tylca wynosi 0·7 centymetra.

Rękojeść, mająca 14 centymetrów długości, składa się z trzonka z kości słoniowej, po obu stronach trzema pozłaczanymi nitami wzmocnionego; z pierścienia lanego wyrzynanego i z krzyża z kabłąkiem idącym w górę aż do górnego końca trzonka; następnie z jelec, zrobionych z muszli, na której wyrzeźbiony jest wypukło orzeł cesarski otoczony wieńcem z liści, z tarczą na piersiach zawierającą cyfry Jego c. i k. Apostolskiej Mości.

Pochwa do wymiarów i kształtu głowni zastosowana, zrobiona jest z miękkiego drzewa, powleczona zewnątrz skórą końską, czarno lakierowaną i ma u góry skówkę z osadą w kształcie żołędzi listkiem do połowy nakrytej, służącą do przytwierdzenia pendentu a u dołu drugą skówkę. Górna i dolna skówka ozdobiona jest godłami myśliwskimi. Wszystkie ozdoby zrobione są z metalu pozłoczonego cyzelowanego.

Kordelas nosi się na pendencie złotym z podszwką skórzaną zieloną a mianowicie w służbie pod mundurem, do galii na mundurze.

Pendent składa się z pasa i tajstry. Pas urządzony jest do przesuwania podług grubości ciała i opatrzone sprzączką metalową pozłaczaną, którą przytwierdza się z przodu.

Tajstra składa się z części przedniej i tylnej, które po bokach są spojone, od góry zaś i od dołu otwarte.

Część przednia jest szersza niż tylna i od góry aż do środka łukowato wycięta: w łuku przytwierdza się pochwę za pomocą czopka.

Część tylna ma kształt widełek o dwóch rogach w górę zwróconych, po 8·5 centymetrów długości mających, które na górnych końcach za pomocą owalnego pierścienia połączone są każdy z obłukiem 10 centymetrów długim i przyszyte mocno do części pasa leżącej na lewym boku w odległości 25 centymetrów od jego końca a 6·5 centymetra od siebie.

2. Do §. 18.

Plaszcz mundurowy jest z sukna ciemno-brunatnego i tak długi, żeby całkiem osłaniał ciało aż do 15 centymetrów powyżej kostek; zapinka jest wełniana ciemno-brunatna. Zresztą plaszcz zrobiony być ma całkiem tak, jak to w §. 18 rzeczono rozporządzenia całego ministerstwa jest przepisane.

II. Urzędnicy górniczy.

§. 2.

Urzędnicy górniczy, to jest urzędnicy przy kopalniach, pod zwierzchnictwem ministerstwa rolnictwa jak Władz górniczych zostający, niemniej ci, którzy służą przy akademiach górniczych, w urzędach górniczych skarbowych, jakoteż w urzędach górniczych funduszu religijnego grecko-wschodniego nosić mają mundur według następującego przepisu:

A. Mundur galowy.

1. Surdut górniczy.

Wzór 2
13. Surdut górniczy (wzór 2, 3 a i b) jest czarny sukieny, ściśle przylegający, ze stojącym kołnierzem i wyłogami u rękawów ciemno-brunatnymi, aksamitnymi.

Kołnierz stojący powinien być równo na 4 centymetry wysoki a wyłogi u rękawów także równo na 7 centymetrów szerokie.

Końce kołnierza stojącego są z lekka zaokrąglone o przekątni 1·3 centymetra.

Wzór 4. Część górna surduta dochodzi aż do bioder i zapina się na 9 guzików połączonych w jednym rzędzie umieszczonych (wzór 4), na których wybity jest c. k. orzeł.

Poły mają przednie końce zaokrąglone w przekątni o 5·2 centymetra, długość ich stosownie do wzrostu osoby wynosi 26 aż do 32 centymetrów i są mało sfałdowane. W obu tylnych fałdach umieszczone są kieszenie pionowo skrojone, nakryte klapami trójkończystymi, opatrzonymi trzema guzikami połączanymi.

Na wysokości ramion, od kołnierza aż do opuszki barkowej idą paski z czarnego aksamitu 33 milimetry szerokości mające, ułożone w fałdy 9 milimetrów szerokie, które od góry ku dołowi z lekka na siebie zachodzą i są do surduta przy-mocowane.

Obiedwie opuszki barkowe są także z czarnego aksamitu a średnica ich największej grubości wynosi 20 milimetrów; sięgają od jednego szwu boczego rękawów do drugiego i zwężają się kończy-sto ku obu szwom bocznym.

Na stronach zewnętrznych ramion znajdują się między tylnym a przednim szwem rękawów po dwie bufy lekko wywatowane, jedna nad drugą, utworzone przez pionowe, od tyłu ku przodowi zachodzące na siebie fałdy, 13 milimetrów nienakrytej szerokości mające i które sięgają od opuszki barkowej aż do 40 milimetrów powyżej stawu łokciowego, gdzie ograniczone są sznurem czarno-złotym (jak u czapek mundurowych); podobny sznur oddziela także od siebie dwie bufy, które powinny być jednaki wielkości.

Rękawy są na przydłoniu rozcięte i opatrzone guziczkiem z orłem.

Podszywka surduta jest czarna a wzdłuż wszystkich brzegów biegnie wypustka sukienna ciemno-brunatna.

Urzędnicy V, VI, VII i VIII klasy stopnia służbowego noszą na kołnierzu i na wyłogach galony złote jednakiego wzoru lecz rozmaitej szerokości i tak: szerokość ich w V klasie stopnia wynosi na kołnierzu 33 milimetry (wzór 6) a na wyłogach 53 milimetry (wzór 7), w VI, VII i VIII klasie stopnia służbowego na kołnierzu i na wyłogach jednako- Wzór 6.
Wzór 7.

Stopnie oznaczają się rozetami mającymi 1·7 centymetra średnicy (wzór 8), które są haftowane srebrem lub zrobione ze srebra wygniatanego i u- Wzór 8.
mieszczane na przednich częściach kołnierza.

Klasy V, VIII i XI stopnia służbowego używają jednej rozety.

Klasy VII i X dwóch rozet.

Klasy VI i IX trzech rozet.

2. Spodnie galowe

są z tego samego sukna czarnego co surdut, bez wypustki, mają z przodu rozpór, u dołu nie rozcięte, na strzemiączkach i mają po obu bokach kieszenie zapinane na guziczki.

Klasa V, VI, VII i VIII stopnia służbowego ma spodnie opatrzone na szwach zewnętrznych bocznych galonami złotymi a mianowicie dla V klasy dwoma galonami złotymi po 26 milimetrów szerokości mającymi a oddzielonemi paskiem aksamitnym ciemno-brunatnym 3 milimetry szerokim, dla VI, VII i VIII klasy pojedynczym galonem złotym 26 milimetrów szerokim (wzór 10). Wzór 10.

3. Kapelusz górniczy (czako)

jest z pilśni czarnej strzyżonej lub z sukna czarnego sztywnego, 14 centymetrów wysoki, od góry i od

Wzór 11.

dołu równego rozmiaru (wzór 11 *a, b*).
Z przodu na górnym brzegu kapelusza górniczego znajduje się róża ze złotego bulionu w pośrodku z czarną aksamitną tarczą, na której wyhaftowany jest złotem cesarski orzeł dwugłowy (w taki sposób i takiej wielkości jak róża na obu rogach u kapeluszy mundurowych urzędników cywilnych).

Pod różą, mniej więcej w środku kapelusza, umieszczone jest godło górnicze (perlik i młotek związane wstążką) srebrne, nad niem korona cesarska metalowa połączana a pod niem gałązki dębowe i wawrzynowe podobnie metalowe połączone.

Nad różą znajduje się pióropusz czarny stojący, 15 centymetrów wysoki z piór kogucich, otoczony u dołu wieńcem z piór strusich.

Kapelusz górniczy otoczony jest poziomo na około górnego brzegu galonem złotym dla urzędników IX, X i XI klasy stopnia służbowego, 4 centymetry szerokim, dla urzędników VI, VII i VIII klasy 4·6 centymetra szerokim, z czarnym paskiem w pośrodku, a dla urzędników V klasy 6·6 centymetra szerokim z dwoma czarnymi paskami w pośrodku. Galony złote są pod względem rysunku całkiem takie same jak przepisane do surduta galowego i do spodni galowych dla urzędników VIII klasy i wyższych klas.

4. Natylnik górniczy

jest ze skóry czarnej zamszowej (nie z aksamitu lub sukna), eliptycznie skrojony; rogi prawie prostokątne, z przedniej strony widzialne, oddalone są od siebie o 10 centymetrów a od pendentu o 8 centymetrów; z tyłu przechodzi natylnik poza połę surduta górniczego i kończy się w odległości 13 aż do 21 centymetrów od stawu kolanowego (wzór 12, 13).

Wzór 12,
13.

Natylnik ma czarną podszewkę i obwiedziony jest po brzegach wstążką czarną jedwabną 7 milimetrów szeroką.

Natylnik przymocowany jest do pendentu ze skóry safianowej czerwonej, który obszyty jest galonem złotym, 26 milimetrów szerokim i zamyka się z przodu na zapinkę metalową połączaną (wzór 14), na której wyobrażone jest godło górnicze pod koroną cesarską w wieńcu gałązek wawrzynowych i dębowych.

Wzór 14.

Na wewnętrznej stronie pendentu powyżej lewego biodra przyszyte są dwa guziki do utwierdzenia pendentu pałasza górniczego.

Natylnik nosić należy zawsze tak do munduru galowego jak i do służbowego a mianowicie na surducie górniczym lub na kitli górniczej.

5. Pałasz górniczy

ma głównie prostą, obosieczną, przy trzonku 25 milimetrów szeroką a 55 aż do 65 centymetrów długą; trzonek czarny, drutem połączanym obwinięty (wzór 15, 16, 17) składa się z guzika i kabłąka i opatrzone jest pomiędzy prętami ochronnymi, jelcami, na których wyobrażony jest orzeł cesarski z koroną a pod nim godło górnicze w wieńcu wawrzynowym i dębowym; guzik, kabłąk, pręty ochronne i jelca są metalowe, połączone. Cała długość trzonka od wierzchołka guzika aż do główki wynosi 15 centymetrów.

Wzór 15,
16, 17.

Pochwa jest drewniana, powleczone skórą czarną; skówka dolna 14 centymetrów długa (wzór 18) jest metalowa, połączana z ornamentami, górna zaś jest metalowa, połączana gładka.

Wzór 18.

Pałasz górniczy nosi się na pendencie złotym (wzór 13), który przytwierdza się do wewnętrznej strony pendentu natylnika zapomocą dwóch guzików.

Wzór 13.

6. Kostur (posoch) górniczy

składa się z rączki i drzewca (wzór 19 *a i b*).

Wzór 19.

Rączka (wzór 20 *a i b*) na dołączonej rycinie wyobrażona, jest metalowa, połączana o poziomej długości 11 centymetrów.

Wzór 20.

Drzewiec stanowi laska czarna politurowana, 75 do 95 centymetrów długa, której przekrój przy rączce ma 24·20, na końcu 15·15 milimetra; obie powierzchnie boczne są zaokrąglone, tylna ma w odległości 17 centymetrów od rączki wyskok 4-milimetrowy; na powierzchni przedniej może się znajdować podziałka metryczna.

Skówka ma 4 centymetry długości, jest metalowa, połączana gładka i zakończona zębem stalowym nieco wystającym.

Kostura górniczego używa się zawsze do munduru galowego, lecz można także nosić go przy mundurze służbowym.

7. Krawat

zrobiony jest z czarnej gładkiej materii jedwabnej, opatrzone jest wypustką szyjną ze sznurka wpuszczonego a ponad górny brzeg krawatu wystającego na 3 milimetry grubego.

8. Rękawiczki

są z białej skóry pralnej.

9. Płaszcz mundurowy

(wzór 21, 22) jest z sukna czarno-popielatego i tak długi, żeby jego dolny obrąbek dochodził aż do

Wzór 21,
22.

16 centymetrów powyżej kostek; zapina się z przodu na dwa rzędy guzików połączanych z orłami po 6 w każdym rzędzie.

Kołnier jest z czarnego aksamitu do stawiania i wykładania, z podszewką z tego samego sukna co płaszcz, po obu rogach zaokrąglony.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza w środku brzegu przodkowego znajduje się obszewka aksamitna ciemno-brunatna z połączanym guziczkiem z orłem na górnym końcu tejże obszewki.

Z przodu na szwie kołnierza przytwierdzającym jest zapinka ciemno-brunatna wełniana a mianowicie z prawej strony barylka, z lewej pętlica a osady ich osłonięte są rozetami z tego samego materiału.

W tyle na wysokości bioder znajduje się zapona mająca 6 centymetrów szerokości, 37 centymetrów długości, opatrzona 2ma wielkimi guzikami połączanymi z orłami i 2ma dziurkami (wzór 23).

W wysokości zapyony są zewnątrz po obu bokach kieszenie klapami nakryte a po lewej stronie piersi od wewnątrz kieszeń otwarta.

Płaszcz mundurowy podczas zimna lub niepogody jakoteż i podróży, nosi się na mundurze (galowym lub służbowym).

B. Mundur służbowy.

10. Kitel górniczy

jest kształtem i krojem podobny do sukni zwanej „koszulą górniczą“, mianowicie jest to bluza do piersi przylegająca, z tyłu fałdzista, z czarnego sukna, która zapina się z przodu na 9 w jednym rzędzie przszytych małych guzików połączanych z orłami (wzór 5) a z tyłu powyżej bioder opatrzona jest od wewnątrz ściągadłem służącym do układania fałdów (wzór 24, 25, 26).

Kołnier stojący, 35 milimetrów wysoki i wyłogi na rękawach 60 milimetrów szerokie są czarne aksamitne; od kołnierza spada aż nieco poza barki peleryna czarna sukienna po obu przednich końcach 17 centymetrów, z tyłu w środku 18 centymetrów szeroka, z 9 zębami na dolnym brzegu z lekka wyciętymi i w środku pleców przytwierdzona.

Na każdym rękawie w środku między barkiem a łokciem przszyty jest w poprzek pasek czarny aksamitny 12 centymetrów długi a 35 milimetrów szeroki, którego brzeg dolny jest po obu końcach zaokrąglony i obłożony czarnym bramowaniem 5 milimetrów szerokim. Od tego paska zwieszają się frędzle jedwabne czarne, kręcone 8 centymetrów długie; w górę aż pod pelerynę idą dwie wstążki czarne jedwabne w środku obramowane, mające

po 1 centymetrze szerokości a o 5 centymetrów od siebie oddalone; pomiędzy temi wstążkami aksamitnymi znajduje się czarna aksamitna tarcza herbowa, na której wyhaftowane jest złotem godło górnicze.

Na wyłogach obu rękawów przechodzi ku górze pasek czarny aksamitny, 3 centymetry szeroki, 8 centymetrów długi, na którym znajduje się pięć małych guzików połączanych z orłami (wzór 5).

Po obu stronach piersi znajduje się czarna aksamitna klapa trójzębna, 2 do 3 centymetrów szeroka, 14 centymetrów długa, z zębami w górę, w kierunku od barku do najniższego guzika kitla górniczego, z pięcioma małymi guzikami połączanymi z orłami.

Pod każdą z tych klap jest wewnątrz kieszeń napierśna z otworem poziomym.

Na przednich końcach kołnierza stojącego umieszczone są obszewki ciemno-brunatne aksamitne, 8·5 centymetra długie; urzędnicy górniczy VIII klasy stopnia służbowego i wyższych noszą na tych obszewkach galony złote 8 centymetrów długie a 33 milimetry szerokie.

Stopnie oznaczają się rozetami, które są haftowane srebrem lub zrobione ze srebra wygniatanego a mianowicie urzędnicy V klasy używają rozety o średnicy 2·5 centymetra (wzór 9), urzędnicy VIII i XI klasy jednej, urzędnicy VII i X klasy dwóch a urzędnicy VI i IX klasy trzech rozet o średnicy 1·7 centymetra.

W lecie można nosić kitle z lekkich czarnych materij do sukna podobnych, które jednak zrobione być winny według powyższego opisu.

11. Spodnie

urzędników górniczych wszystkich klas są jednakie z sukna tak zwanego nowo-popielatego z przodu opatrzone rozporem, u dołu nie rozcięte i mają po bokach kieszenie zapinające się na guziczki.

W lecie można nosić spodnie z lekkiej materii koloru drap zwanego, białych jednak używać nie wolno.

12. Czapka służbowa

jest czarna sukienna, zresztą taka sama jak czapka służbowa przepisana do munduru służbowego c. k. urzędników rządowych (wzór 27, 28).

C. k. urzędnikom górniczym wolno też zamiast tej czapki nosić używaną popolicie (wzór 29, 30) z czarnej pilśni, z godłem górniczym wyhaftowanym złotem po prawej stronie a opatrzoną z przodu rozetą z orłem i pętlicą z małym guziczkiem z orłem.

Wzór 5.

Wzór 9.

Wzór 5.

Wzór 24,
25, 26.Wzór 27,
28.Wzór 29,
30.

13. Kamizelka

jest z takiego samego czarnego sukna jak kitel górniczy, część tylna z czarnego kanawasu; z przodu od szyi ku pierśom kamizelka jest na 10 centymetrów głęboko wycięta i zapina się na 7 połączonych guziczków z orłami przyszytych na przednim brzegu prawej części piersiowej.

Przednie dolne rogi obu części piersiowych są na ukos ścięte, z poziomymi kieszeniami zewnątrz, po jednej na każdej stronie, z otworami opatrzone listewką 2 centymetry szeroką.

Część tylna kamizelki jest w środku na 7 centymetrów rozcięta i opatrzona spinkiem do ściągania na sprzączkę.

W lecie wolno nosić białą kamizelkę powyższego kroju opatrzoną przepisaniem guziczkami z orłami.

14. Pałasz górniczy

nosić należy w służbie w czasie wszelkich czynności urzędowych, o ile ze względu na rodzaj czynności lub miejscowości nie byłby zawadą.

15. Krawat mundurowy

jest czarny, jedwabny lub atlasowy, 2 do 3 centymetrów szeroki w formie kokardy.

16. Pod względem natylnika i rękawiczek obowiązują przepisy podane pod 4 i 8.

17. Do munduru nosić należy wyłącznie białą bieliznę.

§. 3.

Za oznaki żałoby pierwszego stopnia przepisane w §. 32 rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176) używać mają urzędnicy leśni oprócz krey 8 centymetrów szerokiej, w pośrodku lewego ramienia obwiniętej i zasłony krepowej na obłódze kapelusza, także powłoki krepowej na rękojeści kordelasa a urzędnicy górniczy, oprócz wzmiankowanej krey na ramieniu, także powłoki krepowej na godle górniczem z koroną cesarską, gałązkami dębowemi i wawrzynowemi, u kapelusza górniczego umieszczeniem, jakoteż na rękojeści pałasza.

§. 4.

Zresztą przepisy rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176) obowiązywać mają także urzędników leśnych i górniczych.

Falkenhayn r. w.

Wzór 1 a.

Wzór 1 b.

Wzór 1 c.

Wzór 1 *a.*

Wzór 2.
(Widok z przodu.)

Wzór 3 *a.*
(Widok z tyłu.)

Wzór 3 b.
(Widok z boku.)

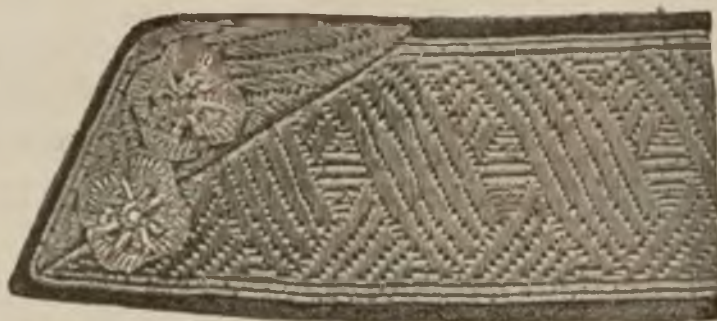
Wzór 4.

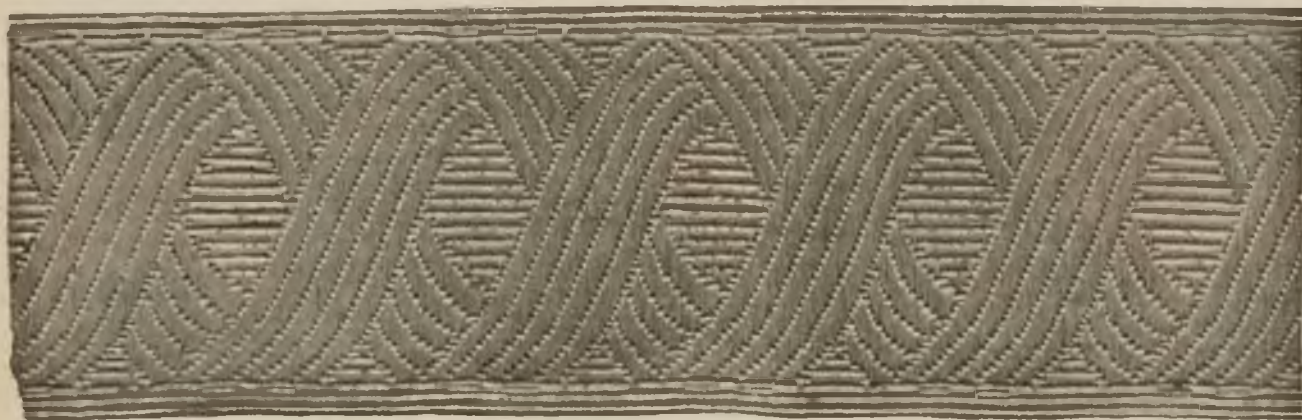
Wzór 5.

Wzór 6.

Wzór 7.

Wzór 8.

Wzór 9.

Wzór 10.

Wzór 11 a.
(Widok z przodu.)

Wzór 11 b.
(Widok z boku.)

Wzór 12.

Wzór 13.

Wzór 14.

Wzór 15.

Wzór 16.

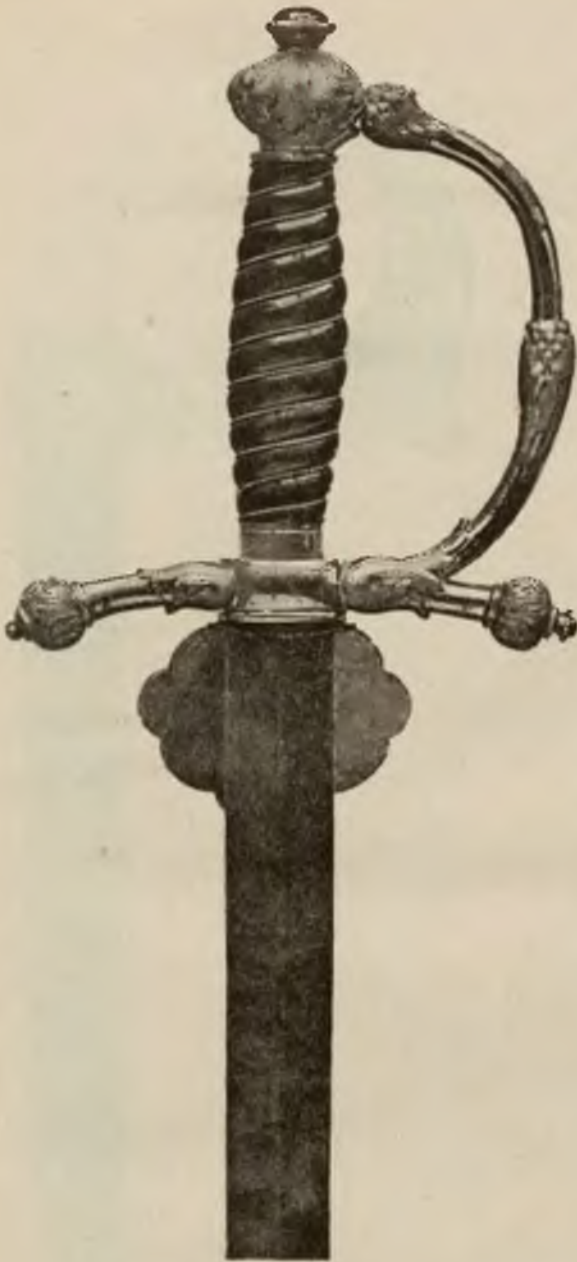

Wzór 18.

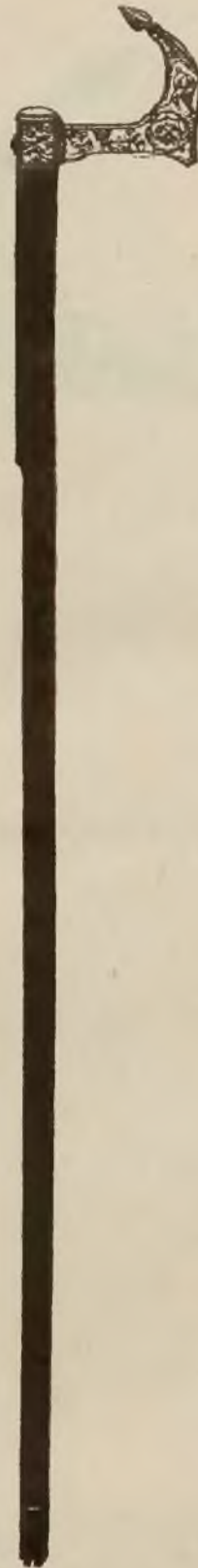

Wzór 17.

Wzór 19 a.

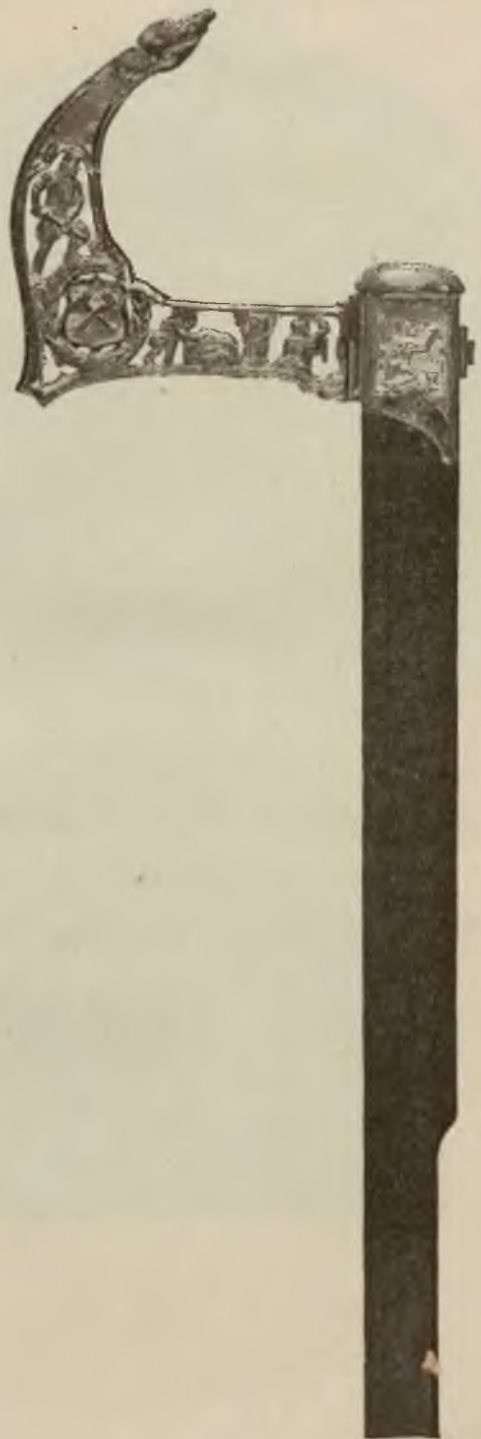
Wzór 19 b.

Wzór 20^a.

Wzór 20^b.

Wzór 21.
(Widok z przodu.)

Wzór 22.
(Widok z tyłu.)

Wzór 23.

Wzór 24.
(Widok z przodu.)

Wzór 25.
(Widok z tyłu.)

Wzór 26.
(Widok z boku.)

Wzór 27.
(Widok z przodu.)

Wzór 28.
(Widok z boku.)

Wzór 29.
(Widok z przodu.)

Wzór 30.
(Widok z boku.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 2. sierpnia 1890.

156.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. lipca 1890,

tyczące się umundurowania urzędników przy c. k. żupach solnych rządowych.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 3. czerwca 1890 i z odwołaniem się do §. 10go rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176), rozporządza się w przedmiocie umundurowania urzędników przy c. k. żupach solnych rządowych, z uchYLENIEM WSZYSTKICH przepisów, które w tej mierze dotychczas istniały, co następuje:

§. 1.

Dla urzędników i elewów górniczych przy żupach rządowych przepisuje się mundur poniżej opisany, z poleceniem używania go we wszystkich tych przypadkach, w których według ogólnych przepisów o umundurowaniu obowiązani są ukazywać się w mundurze.

Urzędnikom górniczym na posadach w ministerstwie skarbu i w dyrekcji skarbowej we Lwowie zostawia się do woli używanie albo tego munduru albo też powszechnego munduru rządowego.

A. Mundur galowy.

1. Surdut górniczy.

Surdut górniczy (wzór 1, 2 a i b) jest czarny sukieny, ściśle przylegający, ze stojącym kołnierzem i wyłogami u rękawów jasno-zielonemi, aksamitnemi.

kościem i wyłogami u rękawów jasno-zielonemi, aksamitnemi.

Kołnierz stojący powinien być równo na 4 centymetry wysoki a wyłogi u rękawów także równo na 7 centymetrów szerokie.

Końce kołnierza stojącego są z lekka zaokrąglone o przekątni 1·3 centymetra.

Część górna surduta dochodzi aż do bioder i zapina się na 9 guzików połączanych w jednym rzędzie umieszczonych (wzór 3), na których wybity jest c. k. orzeł.

Wzór 3.

Poły mają przednie końce zaokrąglone w przekątni o 5·2 centymetra, długość ich stosownie do wzrostu osoby wynosi 26 aż do 32 centymetrów i są mało sfałdowane. W obu tylnych fałdach umieszczone są kieszenie pionowo skrojone, nakryte klapami trójkończystemi, opatrzonymi trzema guzikami połączanymi.

Na wysokości ramion, od kołnierza aż do opuszki barkowej idą paski z czarnego aksamitu 33 milimetry szerokości mające, ułożone w fałdy 9 milimetrów szerokie, które od góry ku dołowi z lekka na siebie zachodzą i są do surduta przymocowane.

Obiedwie opuszki barkowe są także z czarnego aksamitu a średnica ich największej grubości wynosi 20 milimetrów; sięgają od jednego szwu boczego rękawów do drugiego i zwężają się kończyście ku obu szwom bocznym.

Na stronach zewnętrznych ramion znajdują się między tylnym a przednim szwem rękawów po dwie bufy lekko wywatowane, jedna nad drugą, utworzone przez pionowe, od szwu ku przodowi zachodzące na siebie fałdy, 13 milimetrów nienakrytej szerokości mające i które sięgają od opuszki barkowej aż do 40 milimetrów powyżej stawu łokciowego, gdzie ograniczone są sznurem czarno-złotym (jak u czapek mundurowych); podobny sznur oddziela

Wzór 1
12.

także od siebie dwie bufy, które powinny być jednakiej wielkości.

Rękawy są na przydłóŃku rozcięte i opatrzone guziczkiem z orłem.

Podszewka surduta jest czarna a wzdłuż wszystkich brzegów biegnie wypustka sukienna jasno-zielona.

Urzednicy V, VI, VII i VIII klasy stopnia służbowego noszą na kołnierzu i na wyłogach galony złote jednakiego wzoru lecz rozmaitej szerokości i tak: szerokość ich w V klasie stopnia wynosi na kołnierzu 33 milimetry (wzór 5) a na wyłogach 53 milimetry (wzór 6), w VI, VII i VIII klasie stopnia służbowego na kołnierzu i na wyłogach jednako 33 milimetry.

Wzór 5.

Wzór 6.

Wzór 7.

Stopnie oznaczają się rozetami mającemi 1-7 centymetra średnicy (wzór 7), które są haftowane srebrem lub zrobione ze srebra wygniatanego i umieszczone na przednich częściach kołnierza.

Klasy V, VIII i XI stopnia służbowego używają jednej rozety.

Klasy VII i X dwóch rozet.

Klasy VI i IX trzech rozet.

2. Spodnie galowe

są z tego samego sukna czarnego co surdut, bez wypustki, mają z przodu rozpór, u dołu nie rozcięte, na strzemiączkach i mają po obu bokach kieszenie zapinane na guziczki.

Klasa V, VI, VII i VIII stopnia służbowego ma spodnie opatrzone na szwach zewnętrznych bocznych galonami złotymi a mianowicie dla V klasy dwoma galonami złotymi po 26 milimetrów szerokości mającemi a oddzielonemi paskiem aksamitnym ciemno-brunatnym 3 milimetry szerokim, dla VI, VII i VIII klasy pojedynczym galonem złotym 26 milimetrów szerokim (wzór 9).

Wzór 9.

3. Kapelusz górniczy (czako)

jest z pilśni czarnej strzyżonej lub z sukna czarnego sztywnego, 14 centymetrów wysoki, od góry i od dołu równego rozmiaru (wzór 10 a, b).

Wzór 10.

Z przodu na górnym brzegu kapelusza górniczego znajduje się róża ze złotego bulionu w pośrodku z czarną aksamitną tarczą, na której wyhaftowany jest złotem cesarski orzeł dwugłowy (w taki sposób i takiej wielkości jak róża na obu rogach u kapeluszy mundurowych urzedników cywilnych).

Pod różą, mniej więcej w środku kapelusza, umieszczone jest godło górnicze (perlik i młotek związane wstążką) srebrne, nad niem korona cesarska metalowa pozłacana a pod niem gałązki dębowe i wawrzynowe podobnie metalowe pozłacane.

Nad różą znajduje się pióropusz czarny stojący, 15 centymetrów wysoki z piór kogucich, otoczony u dołu wieńcem z piór strusich.

Kapelusz górniczy otoczony jest poziomo na około górnego brzegu galonem złotym dla urzedników IX, X i XI klasy stopnia służbowego, 4 centymetry szerokim, dla urzedników VI, VII i VIII klasy 4-6 centymetra szerokim, z czarnym paskiem w pośrodku, a dla urzedników V klasy 6-6 centymetra szerokim z dwoma czarnymi paskami w pośrodku. Galony złote są pod względem rysunku całkiem takie same jak przepisane do surduta galowego i do spodni galowych dla urzedników VIII klasy i wyższych klas.

4. Pałasz górniczy

Podług wzoru 11. Tenże jest nieco zakrzywiony i krótszy od zwykłej szabli powłoczystej, ma pochwę żelazną polerowaną i żółte przybory.

Wzór 11.

Na rękojeści, którą wzór 12 przedstawia w wizerunku płaskim, umieszczony jest orzeł cesarski dwugłowy jak na jelicach szabli dla urzedników a poniżej godło górnicze, to jest perlik i młotek.

Wzór 12

Podbienież na górnych żółtych przyborach pochwy wyobrażone są: korona cesarska, perlik i młotek a poniżej gałązki dębowe i wawrzynowe. Pałasz nosi się na takim pendencie, jaki przepisany jest w ogólności do szabli urzedników, pod surdudem górniczym.

5. Krawat

zrobiony jest z czarnej gładkiej materii jedwabnej, opatrzone jest wypustką sztywną ze sznurka wpuszczonego a ponad górny brzeg krawatu wystającego na 3 milimetry grubego.

6. Rękawiczki

są z białej skóry pralnej.

7. Płaszcz mundurowy

(wzór 13, 14) jest z sukna czarno-popielatego i tak długi, żeby jego dolny obrąbek dochodził aż do 16 centymetrów powyżej kostek; zapina się z przodu na dwa rzędy guzików pozłacanych z orłami po 6 w każdym rzędzie.

Wzór 13
14.

Kołnierz jest z czarnego aksamitu do stawiania i wykładania, z podszewką z tego samego sukna co płaszcz, po obu rogach zaokrąglony.

Na zewnętrznej stronie wyłożonej części kołnierza w środku brzegu przodkowego znajduje się obszewka aksamitna ciemno-brunatna z pozłacanym guziczkiem z orłem na górnym końcu tejże obszewki.

Z przodu na szwie kołnierz przytwierdzającym jest zapinka ciemno-brunatna wełniana a mianowicie z prawej strony baryłka, z lewej pętlica a osady ich osłonięte są rozetami z tego samego materiału.

Wzór 15. W tyle na wysokości bioder znajduje się zapona mająca 6 centymetrów szerokości, 37 centymetrów długości, opatrzona 2ma wielkimi guzikami połączeniami z orłami i 2ma dziurkami (wzór 15).

W wysokości zapyony są zewnątrz po obu bokach kieszenie klapami nakryte a po lewej stronie piersi od wewnątrz kieszeń otwarta.

Plaszcz mundurowy podczas zimna lub niepogody jakoteż i podróży, nosi się na mundurze (galowym lub służbowym)

B. Mundur służbowy.

8. Kitel górniczy

Wzór 4. jest kształtem i krojem podobny do sukni zwanej „koszulą górniczą“, mianowicie jest to bluza do piersi przylegająca, z tyłu fałdzista, z czarnego sukna, która zapina się z przodu na 9 w jednym rzędzie przyszytych małych guzików połączonych z orłami (wzór 4) a z tyłu powyżej bioder opatrzona jest od wewnątrz ściągadłem służącym do układania fałdów (wzór 16, 17, 18).

Wzór 16,
17, 18.

Kołnierz stojący, 35 milimetrów wysoki i wyłogi na rękawach 60 milimetrów szerokie są czarne aksamitne; od kołnierza spada aż nieco poza barki peleryna czarna sukienna po obu przednich końcach 17 centymetrów, z tyłu w środku 18 centymetrów szeroka, z 9 zębami na dolnym brzegu z lekka wyciętymi i w środku pleców przytwierdzona.

Na każdym rękawie w środku między barkiem a łokciem przszyty jest w poprzek pasek czarny aksamitny 12 centymetrów długi a 35 milimetrów szeroki, którego brzeg dolny jest po obu końcach zaokrąglony i obłożony czarnem bramowaniem 5 milimetrów szeroki. Od tego paska zwieszają się frędzle jedwabne czarne, kręcone 8 centymetrów długie; w górę aż pod pelerynę idą dwie wstążki czarne jedwabne w środku obramowane, mające po 1 centymetrze szerokości a o 5 centymetrów od siebie oddalone; pomiędzy temi wstążkami aksamitnymi znajduje się czarna aksamitna tarcza herbowa, na której wyhaftowane jest złotem godło górnicze.

Wzór 4. Na wyłogach obu rękawów przechodzi ku górze pasek czarny aksamitny, 3 centymetry szeroki, 8 centymetrów długi, na którym znajduje się pięć małych guzików połączonych z orłami (wzór 4).

Po obu stronach piersi znajduje się czarna aksamitna klapa trójzębna, 2 do 3 centymetrów szeroka, 14 centymetrów długa, z zębami w górę,

w kierunku od barku do najniższego guzika kitla górniczego, z pięcioma małymi guzikami połączanymi z orłami.

Pod każdą z tych klap jest wewnątrz kieszeń napierśna z otworem poziomym.

Na przednich końcach kołnierza stojącego umieszczone są obszewki jasno-zielone aksamitne, 8·5 centymetra długie; urzędnicy górniczy VIII klasy stopnia służbowego i wyższych noszą na tych obszewkach galony złote 8 centymetrów długie a 33 milimetry szerokie.

Stopnie oznaczają się rozetami, które są haftowane srebrem lub zrobione ze srebra wygniatanego a mianowicie urzędnicy V klasy używają rozety o średnicy 2·5 centymetra (wzór 8), urzędnicy VIII i XI klasy jednej, urzędnicy VII i X klasy dwóch a urzędnicy VI i IX klasy trzech rozet o średnicy 1·7 centymetra.

Wzór 8.

W lecie można nosić kitle z lekkich czarnych materyj do sukna podobnych, które jednak zrobione być winny według powyższego opisu.

9. Spodnie

urzędników górniczych wszystkich klas są jednakie z sukna tak zwanego nowo-popielatego z przodu opatrzone rozporem, u dołu nie rozcięte i mają po bokach kieszenie zapinające się na guziczki.

W lecie można nosić spodnie z lekkiej materyi koloru drap zwanego, białych jednak używać nie wolno.

10. Czapka służbowa

jest czarna sukienna, zresztą taka sama jak czapka służbowa przepisana do munduru służbowego c. k. urzędników rządowych (wzór 19, 20).

Wzór 19,
20.

Wolno też zamiast tej czapki nosić używaną pospolicie (wzór 21, 22) z czarnej pilśni, z godłem górniczym wyhaftowanym złotem po prawej stronie a opatrzoną z przodu rozetą z orłem i pętlicą z małym guziczkiem z orłem.

Wzór 21,
22.

11. Kamizelka

jest z takiego samego czarnego sukna jak kitel górniczy, część tylna z czarnego kanawasu; z przodu od szyi ku piersiom kamizelka jest na 10 centymetrów głęboko wycięta i zapina się na 7 połączonych guziczków z orłami przyszytych na przednim brzegu prawej części piersiowej.

Przednie dolne rogi obu części piersiowych są na ukos ścięte, z poziomymi kieszeniami zewnątrz, po jednej na każdej stronie, z otworami opatrzoneymi listewką 2 centymetry szeroką.

Część tylna kamizelki jest w środku na 7 centymetrów rozcięta i opatrzona spinkiem do ściągania na sprzączkę.

W lecie wolno nosić białą kamizelkę powyższego kroju opatrzoną przepisaniem guziczkami z orłami.

12. Pałasz górniczy

nosić należy w służbie w czasie wszelkich czynności urzędowych, o ile ze względu na rodzaj czynności lub miejscowości nie byłby zawadą.

13. Krawat mundurowy

jest czarny, jedwabny lub atlasowy, 2 do 3 centymetrów szeroki w formie kokardy.

14. Pod względem rękawiczek obowiązują przepisy podane pod 6.

15. Do munduru nosić należy wyłącznie białą bieliznę.

§. 2.

Za oznaki żałoby pierwszego stopnia przepisane w §. 32 rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176) używać należy oprócz krepy 8 centymetrów szerokiej, w pośrodku lewego ramienia obwiniętej, także powłoki krepowej na godle górniczem z koroną cesarską, gałkami dębowymi i wawrzynowemi, u kapelusza górniczego umieszczonem, jakoteż na rękoejści pałasza.

§. 3.

Zresztą przepisy rozporządzenia całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176) obowiązywać mają także urzędników przy żupach solnych rządowych.

Dunajewski r. w.

Wzór 1.
(Widok z przodu.)

Wzór 2 a.
(Widok z tyłu.)

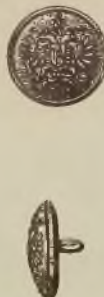
Wzór 2 b.
(Widok z hoku.)

Wzór 3.

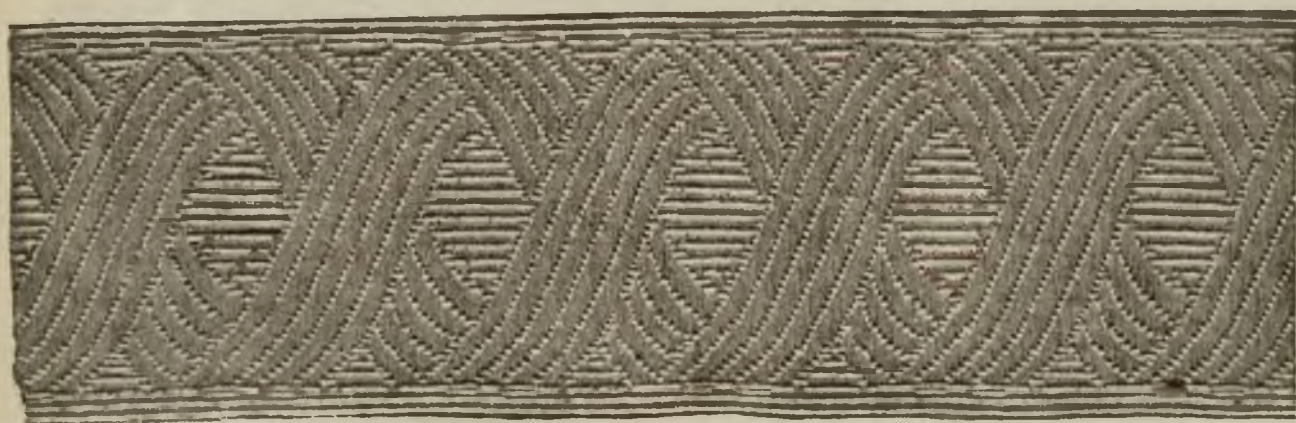
Wzór 4.

Wzór 5.

Wzór 6.

Wzór 7.

Wzór 8.

Wzór 9.

Wzór 10 a.
(Widok z przodu.)

Wzór 10 b.
(Widok z boku.)

Wzór 11.

Wzór 12.

Wzór 13.
(Widok z przodu.)

Wzór 14.
(Widok z tyłu.)

Wzór 15.

Wzór 16.
(Widok z przodu.)

Wzór 17.
(Widok z tyłu.)

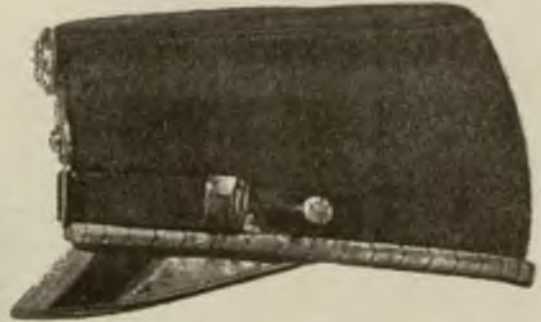
Wzór 18.
(Widok z boku.)

Wzór 19.
(Widok z przodu.)

Wzór 20.
(Widok z boku.)

Wzór 21.
(Widok z przodu.)

Wzór 22.
(Widok z boku.)

Myo parveneru. 28

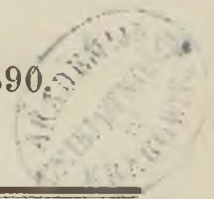
Rok 1890.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1890.

161.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 20. sierpnia 1890,

którem uzupełniają się i zmieniają niektóre postanowienia Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) a względnie dodatków do niego, ogłoszonych rozporządzeniami z dnia 20. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 51) i z dnia 1. listopada 1889 (Dz. u. p. Nr. 174).

W Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonym rozporządzeniem z dnia 10. czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75), zmienia się, względnie uzupełnia §. 35, ustęp 2, tudzież numer XXXI załączki D w sposób następujący:

§. 35.

W ustępie 2 wykreślają się słowa „i pociągami dla posylek pospiesznych“.

Załączka D.

Numer XXXI.

Za postanowieniem pod numerem XXXI dodać należy następujące postanowienie:

„XXXI a. Papier napuszczoney tłuszczem lub oliwą, tudzież tutki z takiego papieru przewożone będą pod warunkami, powyżej pod XXXI ustęp 1 ustanowionymi.“

Powyzsza zmiana i uzupełnienie wchodzi w wykonanie z dniem 1. września 1890.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Bacquehem r. w.

Rok 1890.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1890.

162.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. sierpnia 1890,

tyczące się wykonania spisu ludności
w roku 1891.

Oдноśnie do ustawy z dnia 29. marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 67) i do ustępu końcowego §. 14go przepisu do tejże ustawy dołączonego, postanawia się, że do wykonania spisu ludności, który odbyć się ma w roku 1891 podług stanu z dnia 31. grudnia 1890, użyć należy formularzy poniżej zamieszczonych i oraz, że w tym względzie trzymać się należy instrukcyj do nich dołączonych.

Aby otrzymać wykazy, których za pomocą formularzy koncentracyjnych albo wcale sporządzić nie można, albo które wprawdzie sporządzone być mogą ale nie ze ścisłością wymaganą dla celów tak

administracyi jak i nauki, nastąpi — po przeprowadzeniu spisu ludności i po wygotowaniu wykazów w instrukcyi o spisie ludności przepisanych — w c. k. centralnej komisji statystycznej przepisanie do kart liczebnych wszystkich tych szczegółów, które będą zawarte w kartach oznajmienia i w arkuszach spisowych.

W tym celu rozporządza się niniejszem, że wszystkie karty oznajmienia i arkusze spisowe, arkusze okładkowe do kart oznajmienia i arkusze zbiorowe, tudzież przeglądy miejscowe i gminne, po zamknięciu spisu i po sporządzeniu wykazów przepisanych w instrukcyi o spisie ludności, odesłane być mają do c. k. centralnej komisji statystycznej.

Termin do tego, tudzież bliższe postanowienia co do sposobu przesłania wzmiankowanych aktów spisowych zarządzi ministerstwo spraw wewnętrznych w stosownym czasie.

Taaffe r. w.

Zwierzęta użytkowe domowe i ich posiadacze.

(Obacz ustęp 28 instrukcyi.)

A. Ilość zwierząt

<p>I. Koni, a mianowicie:</p> <p>1. Żrebców: <i>a)</i> niżej 1 roku</p> <p><i>b)</i> wyżej 1 roku ale jeszcze nie pracujących</p> <p>2. Klaczy: <i>a)</i> stanowionych lub ze źrebcami ssącymi</p> <p><i>b)</i> innych klaczy</p> <p>3. Ogierów</p> <p>4. Wałachów bez względu na wiek</p> <p style="text-align: right;">Razem koni:</p> <p>II. Rogaczny:</p> <p>1. Jałownika niżej 1 roku</p> <p>2. Byków wyżej 1 roku</p> <p>3. Jałowic wyżej 1 roku: <i>a)</i> jeszcze nie cielnych</p> <p><i>b)</i> cielnych</p> <p>4. Krów</p> <p>5. Wołów wyżej 1 roku: <i>a)</i> jeszcze nieużywanych do pociągu albo na wypas</p> <p><i>b)</i> już używanych do pociągu albo na wypas</p> <p style="text-align: right;">Razem rogaczny:</p>	<p>III. Mułosłów, mułów i osłów:</p> <p>1. Mułosłów</p> <p>2. Mułów</p> <p>3. Osłów</p> <p>IV. Kóz bez względu na wiek i płeć:</p> <p>V. Owiec, a mianowicie:</p> <p>1. Matek</p> <p>2. Jagniąt, baranów i skopów niżej 2 lat</p> <p>3. Tryków i skopów wyżej 2 lat</p> <p style="text-align: right;">Razem owiec:</p> <p>VI. Świń, a mianowicie:</p> <p>1. Prosiąt</p> <p>2. Warchlaków niżej 1 roku</p> <p>3. Innych świń</p> <p style="text-align: right;">Razem świń:</p> <p>VII. Ilość uli</p>
---	--

B. Nazwisko posiadacza	I l o ś ć						
	Koni	Rogaczny	Mułosłów, mułów i osłów	Kóz	Owiec	Świń	Uli
Razem:							

Potwierdzam niniejszem, że wszystko co obowiązany byłem umieścić na tej karcie oznajmienia, jest zgodne z prawdą.

.....dnia stycznia 1891.

.....
(Miejsce na podpis.)

Liczba bieżąca osób, obacz ustęp 11 instrukcji	Nazwisko, to jest nazwisko rodzinne, imię (imię chrzestne), przydomek szlachecki i stopień szlachectwa stosownie do ustępu 12 instrukcji	Stosunek pokrewień- stwa lub inny sto- sunek do utrzymują- cego mieszkanie, bliższe szczegóły podane są w ustępie 13 instrukcji	Płeć		Rok, miesiąc i dzień urodze- nia	Miejsce urodze- nia, powiat polityczny, kraj	Prawo swoj- szczyzny (przyna- leżność), gmina miejscowa, powiat polityczny, kraj, przyna- leżność pań- stwowa	Religia	Stan ro- dzinny, czy wolny, zonały względnie zameżna, owdowia- ły, sądo- wnie se- parowany, lub czy śluby przez rozwód prawnie rozwiąza- ne zostały, ostatni szczegół tylko co do nie- katolików	Język towa- rzyski	Zawód myśl, Zawód na który wylączy ważnie społecz- nie a Dokładn ozna- czenie gałęzi zawodu głównego							
			męska	żeńska								obacz ustęp 14 instrukcji	obacz ustęp 15 instrukcji	obacz ustęp 16 instrukcji	obacz ustęp 17 instrukcji	obacz ustęp 18 instrukcji	obacz ustęp 19 instrukcji	obacz ustęp 20 instrukcji
			1	2								3	4	5	6	7	8	9
11																		
12																		
13																		
14																		

Zwierzęta użytkowe domowe i ich posiadanie

A. Ilość zwierząt

I. Koni, a mianowicie:	II. Rogacizny:	III. Muł
1. Żrebców:	1. Jałownika niżej 1 roku	1.
a) niżej 1 roku	2. Byków wyżej 1 roku	2.
b) wyżej 1 roku ale jeszcze nie pracujących	3. Jałowic wyżej 1 roku:	3.
2. Klaczy:	a) jeszcze nie cielnych	IV. Kóz
a) stanowiących lub ze źrebcami ssącymi	b) cielnych	V. Ow
b) innych klaczy	4. Krów	1.
3. Ogierów	5. Wołów wyżej 1 roku:	2.
4. Wałachów bez względu na wiek	a) jeszcze nie używanych do pociągu albo na wypas	3.
	b) już używanych do pociągu albo na wypas	VI. Św
Razem koni:	Razem rogacizny:	1.
		2.
		3.
		VII. Ho

Potwierdzam niniejszem, że wszystko co obowiązywać było umieszczone

.....dnia.....stycznia 1891.

Język powa- żyski	Zawód, zatrudnienie, zarobek, prze- mysł, interes, sposób do życia, utrzy- manie				Znajo- mość czytania i pisanja	Umności cielesne albo umysłowe				Dnia 31. gru- dnia 1890				Miejsce pobytu nie- obecnego, osada, gmina miejscowa, powiat polityczny, kraj	Uwaga				
	Zawód główny, na którym opiera się wyłącznie albo prze- ważnie stanowisko społeczne, utrzyma- nie albo dochód		Zarobek uboczny, t. j. czynności za- robkowe wykonywane ubocznie ale regular- nie obok zawodu głównego albo przez osoby nie mające zawodu głównego			Posiadać domu	Posiadać gruntu	umie czytać i pisać	umie tylko czytać	ślepy na oba oczy	głuchoniemy	obłąkany, głupekowaty	kretyn			obecny		nie- obecny	
	Dokładne ozna- czenie gałęzi zawodu głównego	Stanowi- sko w za- wodzie głównym (stosunek posiada- nia, służbowy lub ro- botniczy)	Dokładne ozna- czenie rodzaju zarobku uboczne- go	Stanowi- sko w za- robku ubocznym (stosunek posiada- nia, służbowy lub ro- botniczy)												czasowo	stale	czasowo	stale
obacz ustęp 19 instrukcyi	obacz ustęp 20 instrukcyi	obacz ustęp 21 instrukcyi	obacz ustępy 22 i 20 instrukcyi	obacz ustępy 22 i 21 instrukcyi	obacz ustęp 23 instrukcyi	obacz ustęp 24 instrukcyi	obacz ustęp 25 instrukcyi	obacz ustęp 26 instrukcyi	obacz ustęp 27 instrukcyi										
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

Razem:

Ogólna liczba obecnych

ich posiadacze. (Obacz ustęp 28 instrukcyi.)

		B. Posiadacze						
		I l o ś ć						
Nazwisko posiadacza	Koni	Rogacizny	Mułosłów, mułów i osłów	Kóz	Owiec	Świń	Uli	
								III. Mułosłów, mułów i osłów: 1. Mułosłów 2. Mułów 3. Osłów IV. Kóz bez względu na wiek i płć V. Owiec, a mianowicie: 1. Matek 2. Jagniąt, baranów i skopów niżej 2 lat 3. Tryków i skopów wyżej 2 lat Razem owiec: VI. Świń, a mianowicie: 1. Prosiąt 2. Warchlaków niżej 1 roku 3. Innych świń Razem świń: VII. Ilość uli
Razem:								

być umieszczone na tej karcie oznajmienia, jest zgodne z prawdą.

(Miejsce na podpis.)

II.

Instrukcja

o wypełnianiu kart oznajmienia.

(Każdej partyi utrzymującej mieszkanie, dać należy po jednym egzemplarzu tej instrukcyi.)

Zapomocą kart oznajmienia uzyskane być mają owe wszystkie, tak dla dobrze urządzonej administracyi państwa, kraju i gminy, jakoteż dla umiejętności, nadzwyczajne znaczenie mające daty statystyczne, które są oznaczone w karcie oznajmienia w napisach każdej kolumny. Dostarczenie tych podstaw spisu ludności zapomocą odpowiedniego wypełnienia pojedynczych kolumn karty oznajmienia porucza się w większych gminach samym mieszkańcom. a to ze względu na rozszerzone już wszechstronnie pojęcie wielkiego znaczenia spisu ludności i w nadziei, że mieszkańcy spełnią chętnie ten obowiązek obywatelski.

Każda partya utrzymująca mieszkanie jest obowiązana wypełnić jedną kartę oznajmienia. Osoby żyjące samotnie, jeżeli zajmują osobne mieszkanie, uważane będą także za osobną partyę. Partye wszakże, które w pewnym domu utrzymują tylko lokal do wykonania swego zawodu lub przemysłu, ale tamże nie mieszkają, z tego właśnie powodu za partye utrzymujące mieszkanie uważane nie będą.

Jeżeli partya utrzymująca mieszkanie składa się z tak wielu osób, że na ich spisanie w jednej karcie oznajmienia nie wystarczają rubryki przeczone policzbowane, natenczas użyć należy dwóch, a według potrzeby także i więcej kart oznajmienia, które właściciel domu lub jego pełnomocnik ma wydać.

Ponieważ według przepisu o spisie ludności czynne wojsko spisać mają władze wojskowe, przeto dołączona karta oznajmienia nie jest przeznaczona do spisania wojska czynnego.

Takie osoby należące do czynnego wojska, które do karty oznajmienia zapisać trzeba jako utrzymujących mieszkanie, jako członków rodziny albo jako współuczestników mieszkania, wymienić należy przez zapisanie ich nazwiska i stopnia tylko w kolumnie 2, w innych kolumnach zaś co do nich żadnych wpisów czynić nie wolno.

Do czynnego wojska zaliczają się wszystkie w wojskowej czynnej służbie zostające lub czasowo urlopowane, albo do stanu władz i zakładów wojskowych należące osoby armii, marynarki wojennej i obrony krajowej (licząc tu także duchownych wojskowych, audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych, urzędników wojskowych i weterynarzy wojskowych, tudzież osoby pobierające płacę miesięczną, lecz do żadnej klasy rangi nie wcielone), niemniej rezerwy uzupełniającej. W podobny sposób postąpić należy co do oficerów, lekarzy i weterynarzy wojskowych, tudzież żołnierzy pełniących służbę w zakładach hodowli koni, co do oficerów i żołnierzy korpusu wojskowej straży dla c. k. wiedeńskich sądów cywilnych i korpusów policji wojskowej we Lwowie i Krakowie, tudzież co do tych oficerów i żołnierzy królewsko węgierskiej obrony krajowej, którzy znajdują się w czynnej służbie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Natomiast nie zalicza się do wojska czynnego wszystkich innych przynależnych do wojska, marynarki wojennej (licząc tu także obronę

Ustęp 1.

Współdziałanie mieszkańców większych gmin przy spisie ludności.

Ustęp 2.

Jacy mieszkańcy wypełnić mają kartę oznajmienia.

Ustęp 3.

Użycie więcej jak jednej karty oznajmienia.

Ustęp 4.

Spis czynnego wojska przez władze wojskowe i przepis na wypadek, gdyby było potrzeba zapisać czynnych wojskowych do karty oznajmienia.

morską) i do obrony krajowej, mianowicie także stale urlopowanych (licząc tu także oficerów z płacą odstawki lub bez płacy urlopowanych), nie pełniących służby czynnej oficerów i żołnierzy w rezerwie, obronie krajowej nieczynnej i w rezerwie uzupełniającej, emerytów wojskowych, inwalidów wojskowych mieszkających poza obrębem domów dla inwalidów, wreszcie oficerów i żołnierzy żandarmeryi. Wszystkie te osoby postąpić mają we względzie wypełnienia karty oznajmienia tak samo jak osoby stanu cywilnego.

Ustęp 5.

Kto ma wypełnić i potwierdzić kartę oznajmienia.

Utrzymujący mieszkanie obowiązany jest kartę oznajmienia co do siebie samego, członków rodziny, sług, podnajemców, nocujących itp. albo sam wypełnić, albo polecić to komu innemu; w każdym jednak razie winien sam podpisem własnoręcznym potwierdzić dokładne i całkowite wypełnienie. Jeżeli utrzymujący mieszkanie nie umie pisać, albo, jeżeli z powodu ciężkiej choroby lub innych przyczyn nie może położyć swego podpisu, obowiązek potwierdzenia przechodzi na właściciela domu lub jego pełnomocnika. W razie, jeżeli utrzymujący mieszkanie nie umie pisać lub dla innych szczególnych przyczyn nie może wypełnić karty oznajmienia i nie może także użyć do tego kogoś umiejącego pisać, właściciel domu lub jego pełnomocnik obowiązani są wypełnić całą kartę oznajmienia. Obowiązek ten ciąży na właścicielu domu lub jego pełnomocniku także co do wszystkich utrzymujących mieszkanie ale nieobecnych partyi. Jeżeli co do utrzymujących mieszkanie a nieobecnych partyi nie można prócz ich nazwisk podać innych szczegółów, trzeba o tem nadmienić w karcie oznajmienia.

Ustęp 6.

Spisanie osób mających mieszkania w rozmaitych miejscach.

Takie partye utrzymujące mieszkanie, które mają mieszkania w rozmaitych miejscach, np. latem mieszkają na wsi a zimą w mieście, spisać trzeba tylko w tem mieszkaniu, w którym znajdowały się dnia 31. grudnia 1890.

Ustęp 7.

Przepis na wypadek, gdyby właściciel domu lub jego pełnomocnik mieszkał w domu sam jeden.

Gdyby właściciel domu lub jego pełnomocnik mieszkał w domu sam jeden, okoliczność tę potwierdzić powinien przy końcu swojej własnej karty oznajmienia.

Ustęp 8.

Trzymanie potrzebnych dokumentów w pogotowiu i dołączenie metryk krajowców płci męskiej urodzonych w latach 1871 do 1881.

Dokumenty potrzebne do wypełnienia karty oznajmienia (metryki urodzin i zaślubin, świadectwa swojszczyzny, książeczki służbowe, paszporty itd.) mieć należy w pogotowiu nawet po oddaniu karty oznajmienia, aby przełożony gminy lub urzędnik pełniący rewizję spisu mógł je przejrzeć.

Co do krajowców płci męskiej urodzonych w latach 1871 aż do roku 1881 włącznie, dołączyć należy do każdej karty oznajmienia, w której taki tutejszy krajowiec przy spisie ludności miejscowej po raz pierwszy zapisany został, wyciąg z księgi urodzonych, albo uwierzytelniony odpis metryki urodzenia odnoszący się do niego.

Za krajowców uważa się owe osoby, które mają prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.*)

Ustęp 9.

Wypełnić trzeba kartę oznajmienia ściśle podług stanu z dnia 31. grudnia 1890.

Ponieważ dla uniknienia, aby kogo nie zapisano dwa razy i dla zapobieżenia innym niedokładnościom, szczegóły, zapisać się mające w karcie oznajmienia, odnosić się muszą do terminu ściśle oznaczonego i w tym celu zarządzony został spis ludności podług stanu z dnia 31. grudnia 1890, przeto, wypełniając kolumny karty oznajmienia ciągle ten dzień trzeba mieć na

*) Uwaga: Czechy, Galicya i Lodomerya z Krakowem, Dalmacya, Austrya poniżej Anizy, Austrya powyżej Anizy, Salzburg, Morawia, Szląsk, Bukowina, Styrya, Karyntya, Kraina, Tyrol, Vorarlberg, Tryest z okragiem, Gorycyja i Gradyska, Istyrya.

względnie; dlatego naprzykład dziecka, które urodziło się po tymże dniu a przed wygotowaniem karty oznajmienia, nie trzeba wciągać do karty oznajmienia; człowieka zaś, który zmarł po 31. grudnia 1890 a przed wypełnieniem karty oznajmienia, trzeba w karcie oznajmienia zapisać ze wszystkimi szczegółami; tego, który dnia 31. grudnia 1890 używał mieszkania, ale w dniu wypełniania karty oznajmienia był już nieobecny, zapisać trzeba nie jako nieobecnego, lecz jako obecnego.

Po dokonaniem zapisaniu i opisaniu w karcie oznajmienia wszystkich osób, które liczone być mają, winien utrzymujący mieszkanie zesumować zapisy znajdujące się w kolumnach 24 i 25 karty oznajmienia, a z tych obu sum wynikającą ogólną sumę pod tymi kolumnami (jako ogólną liczbę obecnych) zapisać. Jeżeli jedna partya utrzymująca mieszkanie użyć musiała kilku kart oznajmienia (ustęp 3), natenczas sumowanie przeprowadzić należy na ostatniej karcie oznajmienia.

W tych większych miejscowościach, w których ze spisem ludności połączony jest opis stosunków mieszkania i w których używać się będzie formularza I a podać należy na pierwszej stronie karty oznajmienia także szczegóły co do składu osobowego partyi mieszkającej i ogólnej liczby osób obecnych; następnie szczegóły co do położenia, części składowych i użycia mieszkania, a to stosownie do treści pytań tamże wydrukowanych. Także i te szczegóły wpisać należy dopiero po wypełnieniu wewnętrznych stron karty oznajmienia I a.

W owych miejscowościach zaś, w których używać się będzie karty oznajmienia I b, tych dopiero co wzmiankowanych szczegółów (alinea 2 tego ustępu) podawać nie trzeba.

Wypełniając pojedyncze kolumny karty oznajmienia mieć trzeba na względzie ściśle co następuje:

Przy kolumnie 1. W tej kolumnie są wydrukowane liczby bieżące odnoszące się do osób, które w myśl następujących uwag w kolumnie 2 wpisane być mają. Dla wpisania szczegółów odnoszących się do każdej osoby z osobna, przeznaczona jest rubryka poprzeczna należąca do odnośnej liczby bieżącej.

Przy kolumnie 2. W kolumnie tej wpisani być mają w następującym porządku:

1. utrzymujący mieszkanie;
2. jego małżonka;
3. wszyscy synowie i córki, będący uczestnikami mieszkania;
4. ci synowie i te córki jeszcze stanu wolnego, nie będący uczestnikami mieszkania, którzy nie są jeszcze własnowolni (pełnoletni lub uznani za pełnoletnich), chociażby przez czas dłuższy (stałe) byli nieobecni, np. z powodu nauki, służby, wędrowności, czynnej służby wojskowej itp.;
5. wszyscy inni razem mieszkający krewni, powinowaci lub inni członkowie rodziny;
6. goście czasowo obecni, a mianowicie tak członkowie rodziny jak i inne osoby;
7. osoby, które od utrzymującego mieszkanie pobierają płacę lub zarobek, a zarazem są uczestnikami mieszkania, jak np. wychowawcy i wychowawczynie, rezydenci, słudzy i pomocnicy (czeladnicy, komisanci, uczniowie itd.);
8. podnajemcy mieszkania, nocujący (mający legowisko) itp. ze swymi krewnymi i wszelką służbą w tym samym porządku i z zachowaniem tych samych przepisów, co główni mieszkańcy.

Ustęp 10.

Obliczenie i podanie ogólnej liczby obecnych mieszkańców; opis stosunków mieszkania w większych miejscowościach.

Ustęp 11.

Bieżąca liczba osób.

Ustęp 12.

Nazwisko i porządek wpisywania.

Za podnajemców (partię podnajmującą) uważać należy takie osoby, które mają w podnajmie u utrzymującego mieszkanie, pewną miejscowo odgraniczoną część mieszkania (pokój, gabinet itp.), za nocujących zaś uważać należy te osoby, którym daje się za opłatą tylko miejsce na łóżko (legowisko).

Jeżeli w kolumnie 2 zapisać wypadnie osoby, należące do wojska czynnego, trzymać się należy tego, co powiedziano w ustępie 4 (alinea 2) tej instrukcji.

Jeżeli małżonkowie rozwiedzeni są sądownie, małżonka, który nie używa mieszkania, nie należy zapisywać w karcie oznajmienia, ani też dzieci, które mu sąd oddał.

Osoby, używające zwykle mieszkania partii głównej lub podnajmującej zapisać należy w karcie oznajmienia nawet wtedy, gdy są czasowo nieobecne, np. gdy są w podróży, w szpitalu itp.

Ustęp 13.

Stosunek do utrzymującego mieszkanie.

Przy kolumnie 3. Tu podać należy dokładnie stosunek pokrewieństwa, lub inny stosunek każdej pojedynczej w kolumnie 2 zapisanej osoby do utrzymującego mieszkanie. Tego ostatniego oznacza się jako „utrzymującego mieszkanie“ Co do każdej innej osoby podać należy, czy jest jego żoną, synem, córką, ojcem, matką, bratem, siostrą itp.; czy jest jego gościem, czy zostaje na utrzymaniu lub wikcie, czy znajduje się u niego w stosunku odpłatnym lub służbowym, np. jako wychowawca, pomocnik, sługa itp., czy wreszcie jest partią podnajmującą. W tym ostatnim wypadku wykazać należy stosunek do podnajemcy w taki sam sposób, jak to polecono co do partii głównej. Mieszkańców zakładu do wspólnego pobytu oznaczyć należy stosownie do rodzaju zakładu jako uczniów, zakonników, chorych, więźniów gości itp.

Ustęp 14.

Płeć.

Przy kolumnie 4 i 5. Przy każdej w kolumnie 2 zapisanej osobie płci męskiej należy w kolumnie 4, zaś przy każdej tamże zapisanej osobie płci żeńskiej w kolumnie 5, wpisać liczbę 1.

Ustęp 15.

Data urodzenia.

Przy kolumnie 6. Jeżeliby zapisanie dnia i roku urodzenia było niemożliwym, natenczas podać należy przynajmniej najbardziej zbliżony dzień względnie rok urodzenia.

Ustęp 16.

Miejsce urodzenia.

Przy kolumnie 7. Co do osób urodzonych w obszarze krajów reprezentowanych w Radzie państwa, podać trzeba nietylko ich miejsce urodzenia, lecz także powiat polityczny i kraj. Jeżeli osoba wpisana urodzona jest w krajach korony węgierskiej, wykazać należy z przytoczeniem komitatu, czy urodzoną została w Węgrzech, w Kroacyi-Slawonii lub Rjece z okręgiem. Co do osób urodzonych w Bośni i Hercegowinie, podać należy te kraje, a zarazem właściwy obwód. Przy osobach urodzonych za granicą wykazać należy odnośne państwo np. Bawarya, Francya itp., a zarazem właściwy okrąg administracyjny (okrąg rządowy, departament itp.).

Ustęp 17.

Swojszczyzna i przynależność państwowa.

Przy kolumnie 8. Na zasadzie §. 14 przepisu o wykonaniu spisu ludności, zapisać trzeba jako tubylców gminy miejscowej, do której osada należy, nietylko posiadających prawo swojszczyzny, lecz także tych obywateli austriackich, tamże obecnych, o których niewiadomo, w której gminie uważani być mają na zasadzie ustawy o swojszczyźnie za posiadających prawo swojszczyzny. Gdy nie wiadomo, gdzie osoba ma prawo swojszczyzny, w kolumnie 8 zapisać trzeba miejscową gminę pobytu, przydając po nazwie

tej gminy wyrazi: „na zasadzie §. 14 przepisu o konskrypcyi“. Jeżeli osoba, która ma być wpisana, posiada prawo swojszczyzny w innej gminie krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wymienić trzeba nietylko gminę przynależną, lecz także powiat polityczny i kraj.

Jeżeli zaś owa osoba przynależy do krajów korony węgierskiej, wyrazić trzeba z przytoczeniem komitatu, czy ma prawo przynależności w Węgrzech, Krocacy-Sławonii, lub w Rjece z okręgiem. Jeżeli owa osoba przynależy do Bośni lub Hercegowiny, te kraje, a zarazem właściwy obwód trzeba wymienić. Co do cudzoziemców wymienić trzeba państwo zagraniczne, np.: Bawaryę, Francję itp., a zarazem także właściwy okrąg administracyjny (okrąg rządowy, departament itp.).

Przy kolumnie 9. Tutaj wyrazić trzeba, że osoba jest obrządku rzymsko-katolickiego, grecko-unickiego, ormiańsko-unickiego, starokatolickiego, grecko-wschodniego, ormiańsko-wschodniego, wyznania ewangelicko-augsburskiego (luterskiego), ewangelicko-helweckiego (reformowanego), herrnhuckiego, anglikańskiego, mennonickiego, unitarskiego, lipowańskiego, religii izraelskiej, mahomedańskiej itd., lub że nie ma żadnego wyznania.

Ustęp 18.
Wyznanie.

Przy kolumnie 11. Kolumnę tę wypełnić trzeba tylko wtedy, gdy się zapisuje osoby, przynależące do krajów w Radzie państwa reprezentowanych. Zapisać tu trzeba język, którego każda z tych osób używa w zwykłym obcowaniu, lecz tylko jeden z następujących: niemiecki, czeski-morawski-słowacki, polski, ruski, słoweński, serbski-kroacki, włoski-ladyński, rumuński, węgierski (ten ostatni tylko na Bukowinie).

Ustęp 19.
Język towarzyski.

Co do osób, które z powodu niemowlęstwa, wad cielesnych lub dla braku rozwoju umysłowego, nie używają właściwie żadnego języka, zapisać trzeba ten z powyższych języków towarzyskich, który, ze względu na stosunki, przyjętą wypada za język towarzyski tychże osób i który ich rodzice lub zastępcy tychże podadzą.

Przy kolumnie 12. Tutaj wykazać należy jak najdokładniej gałęź zawodu głównego co do wszystkich osób, które rok 14. życia ukończyły, a co do osób niżej lat 14 wówczas, jeżeli zostają w służbie lub są zatrudnione w jakim oznaczonym zawodzie lub sposobie zarobkowania.

Ustęp 20.
Gałęź zawodu głównego.

Tak na przykład podać należy:

co do osób, które jako właściciele, urzędnicy, dzierżawcy, służba, robotnicy lub na jakimkolwiek innym stanowisku, przeważnie zajmują się rolnictwem: rolnictwo;

co do przemysłowców, fabrykantów, rzemieślników, kupców tudzież ich personalu, pomocników, robotników, uczniów i zarobników szczególną gałęź (rodzaj i gatunek) rzemiosła, fabrykacyi, handlu lub innego przemysłu;

co do urzędników publicznych lub innych funkcjonaryuszów publicznych, szczególną gałęź ich służbowego zajęcia;

co do osób wykonywających tak zwane wolne zawody, np. lekarzy, adwokatów, malarzy, rzeźbiarzy, autorów ich szczególny zawód, przy czem artyści zajmujący się malarstwem i rzeźbiarstwem, nadto artystami nazwać się mają;

co do sług, których się używa wyłącznie w gospodarstwie domowym i do posług osobistych rodzaj ich zajęcia;

itd.

Wyrobnicy z zarobkiem dziennym i zmieniającym się zajęciem podać mają tylko ten zawód, w którym przeważnie bywali zatrudniani.

tej gminy wyrazi: „na zasadzie §. 14 przepisu o konskrypcyi“. Jeżeli osoba, która ma być wpisana, posiada prawo swojszczyzny w innej gminie krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wymienić trzeba nie tylko gminę przynależną, lecz także powiat polityczny i kraj.

Jeżeli zaś owa osoba przynależy do krajów korony węgierskiej, wyrazić trzeba z przytoczeniem komitatu, czy ma prawo przynależności w Węgrzech, Kroacyi-Sławonii, lub w Rjece z okręgiem. Jeżeli owa osoba przynależy do Bośni lub Hercegowiny, te kraje, a zarazem właściwy obwód trzeba wymienić. Co do cudzoziemców wymienić trzeba państwo zagraniczne, np.: Bawaryę, Francję itp., a zarazem także właściwy okrąg administracyjny (okrąg rządowy, departament itp.).

Przy kolumnie 9. Tutaj wyrazić trzeba, że osoba jest obrządku rzymsko-katolickiego, grecko-unickiego, ormiańsko-unickiego, starokatolickiego, grecko-wschodniego, ormiańsko-wschodniego, wyznania ewangelicko-augsburskiego (tuterskiego), ewangelicko-helweckiego (reformowanego), herrnhuckiego, anglikańskiego, mennonickiego, unitarskiego, lipowańskiego, religii izraelskiej, mahomedańskiej itd., lub że nie ma żadnego wyznania.

Ustęp 18.
Wyznanie.

Przy kolumnie 11. Kolumnę tę wypełnić trzeba tylko wtedy, gdy się zapisuje osoby, przynależące do krajów w Radzie państwa reprezentowanych. Zapisać tu trzeba język, którego każda z tych osób używa w zwykłym obcowaniu, lecz tylko jeden z następujących: niemiecki, czeski-morawski-słowacki, polski, ruski, słoweński, serbski-króacki, włoski-ladyński, rumuński, węgierski (ten ostatni tylko na Bukowinie).

Ustęp 19.
Język towarzyski.

Co do osób, które z powodu niemowlęstwa, wad cielesnych lub dla braku rozwoju umysłowego, nie używają właściwie żadnego języka, zapisać trzeba ten z powyższych języków towarzyskich, który, ze względu na stosunki, przyjętą wypada za język towarzyski tychże osób i który ich rodzice lub zastępcy tychże podadzą.

Przy kolumnie 12. Tutaj wykazać należy jak najdokładniej gałęź zawodu głównego co do wszystkich osób, które rok 14. życia ukończyły, a co do osób niżej lat 14 wówczas, jeżeli zostają w służbie lub są zatrudnione w jakim oznaczonym zawodzie lub sposobie zarobkowania.

Ustęp 20.
Gałęź zawodu głównego.

Tak **na przykład** podać należy:

co do osób, które jako właściciele, urzędnicy, dzierżawcy, służba, robotnicy lub na jakimkolwiek innym stanowisku, przeważnie zajmują się rolnictwem: rolnictwo;

co do przemysłowców, fabrykantów, rzemieślników, kupców tudzież ich personalu, pomocników, robotników, uczniów i zarobników szczególną gałęź (rodzaj i gatunek) rzemiosła, fabrykacyi, handlu lub innego przemysłu;

co do urzędników publicznych lub innych funkcyjaryuszów publicznych, szczególną gałęź ich służbowego zajęcia;

co do osób wykonywujących tak zwane wolne zawody, np. lekarzy, adwokatów, malarzy, rzeźbiarzy, autorów ich szczególny zawód, przy czem artyści zajmujący się malarstwem i rzeźbiarstwem, nadto artystami nazwać się mają;

co do sług, których się używa wyłącznie w gospodarstwie domowym i do posług osobistych rodzaj ich zajęcia;

itd.

Wyrobnicy z zarobkiem dziennym i zmieniającym się zajęciem podać mają tylko ten zawód, w którym przeważnie bywali zatrudniani.

jest właścicielem gdziekolwiek bądź położonej realności podlegającej podatkowi gruntowemu, natenczas wpisuje się w kolumnie 17, liczbę 1. — Jeżeli osoba taka jest tylko współwłaścicielem, natenczas dokonuje się wpisu w taki sam sposób, ale uwidocznia się zarazem wzmiankowany stosunek przez umieszczenie pod liczbą 1 znaku X.

Przy kolumnie 18 i 19. Znajomość czytania i pisania oznacza się w ten sposób, że co do osób umiejących i czytać i pisać w kolumnie 18, zaś co do osób, które wprawdzie pisać nie umieją, ale umieją czytać w kolumnie 19 wpisuje się liczbę 1. Jeżeli liczona osoba nie umie ani czytać ani pisać, kładzie się w obu kolumnach kreskę poprzeczną.

Przy kolumnie 20 do 23. Tu podaje się przez wpisanie liczby 1 do właściwej kolumny, czy osoba liczona jest ciemną na oba oczy, głuchoniemą, obłąkaną lub głupkowatą, lub czy jest kretynem. Innych ułomności prócz wzmiankowanych wykazywać nie trzeba.

Przy kolumnie 24 do 27. Jako czasowo obecne oznacza się przez wpisanie cyfry 1 w kolumnie 24 te osoby, które dnia 31. grudnia 1890 tylko dla powodów przemijających przez czas krótki są obecne w mieszkaniu, w którym je liczono;

jako stale obecnych w kolumnie 25 tych, którzy w czasie spisu ludności znajdują się w swoich zwykłych mieszkaniach.

Jako czasowo nieobecne oznacza się w kolumnie 26 te osoby, które dnia 31. grudnia 1890 tylko dla przemijających powodów przez czas krótki są nieobecne w swoich zwykłych mieszkaniach;

jako stale nieobecnych w kolumnie 27, tych, którzy dnia 31. grudnia 1890 są nieobecni w swoich zwykłych mieszkaniach, a to na czas dłuższy np. z powodu nauki, wykształcenia zawodowego, służby, terminowania itp.

Liczba 1 musi być zatem przy każdej zapisanej osobie raz wstawioną w jednej z czterech kolumn 24—27.

Przy kolumnie 28. Jeżeli osoba nieobecna bawi w innej osadzie, atoli do gminy miejsca spisu należącej, wciągnąć trzeba tylko nazwę tego miejsca (osady), jeżeli zaś osoba nieobecna przebywa w innej gminie, należącej do jednego z krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podać trzeba kraj, powiat polityczny i gminę miejscową. Jeżeli osoba nieobecna przebywa w krajach korony węgierskiej, wykazać trzeba, czy bawi w Węgrzech, w Krocacji-Slawonii, lub w Rjece z jej okręgiem. Jeżeli osoba nieobecna o którą chodzi, pozostaje w Bośni lub Hercegowinie, te kraje trzeba wymienić. Jeżeli nieobecny przebywa za granicą, wymienić trzeba tylko państwo zagraniczne, np. Bawaryę, Francję, itd.

We względzie wykazania zwierząt użytkowych domowych trzymać się należy ściśle tego prawidła, że szczegóły te odnoszą się wyłącznie tylko do zwierząt znajdujących się w domu, tudzież w budynkach i stajniach do domu należących. Jeżeli zatem zwierzęta są umieszczone w domu, (względnie w budynkach i stajniach do niego należących), w którym właściciel zwierząt także mieszka, natenczas on sam wpisać ma do swojej karty oznajmienia szczegóły o zwierzętach użytkowych. W innym wypadku obowiązany jest ów, komu zwierzęta użytkowe są powierzone, poczynić odpowiednie wpisy w swojej karcie oznajmienia. Po wpisaniu szczegółów o stanie bydła, podać należy

Ustęp 24.
Znajomość czytania
i pisania:

Ustęp 25.
Ułomności cielesne lub
umysłowe.

Ustęp 26.
Obecni.
Nieobecni.

Ustęp 27.
Pobyt nieobecnych.

Ustęp 28.
Instrukcja co do szczegółów
o użytkowych zwierzętach
domowych i o ich posiadaczach.

pod *B* ile sztuk z każdego gatunku bydła posiada w tym domu każdy z osobna imiennie oznaczony właściciel.

Konie zakładów hodowli koni wykazać należy w karcie oznajmienia.

Również wykazać należy w karcie oznajmienia owe konie, które ze strony korpusów wojskowych armii lub obrony krajowej oddane zostały osobom prywatnym do używania.

Inne konie należące do skarbu wojskowego, tudzież konie i zwierzęta juczne, służące na własny użytek oficerów, liczone będą przez władze wojskowe, nie należy ich zatem zapisywać do karty oznajmienia.

III.

Do spisu ludności: wolne od stępli i opłat.

..... syn

i urodził się

(dnia, miesiąca, roku)

Wydano w dnia 18

(Pieczęć.)

Podpis utrzymującego metryki

.....

Kraj:	Osada:
Powiat polityczny:	Ulica lub plac:
Gmina miejscowa:	Nr. domu:
	Nazwisko właściciela domu:

IV. a.

Arkusze okładkowy

(Wykaz zebranych kart oznajmienia)

dla miejscowości, w których bada się stosunki mieszkań.

(Sporządzić ma właściciel domu lub jego pełnomocnik.)

Instrukcja.

- a) Właściciel domu lub jego pełnomocnik wpisać ma na doręczonych mu kartach oznajmienia, zanim je rozda między partie u niego mieszkające, ulicę (plac), przy której dom jest położony, numer domu, i numer mieszkania. Zatrzymać tu trzeba numer mieszkania podane w wyjawie do podatku czynszowego. Jeżeli w gminie nie opłaca się podatku czynszowego, podać należy numer mieszkań w domu używane; a gdyby pomieszkania nie były ponumerowane, należy je dla celów spisu ludności ponumerować liczbami bieżącymi zaczynającymi się w parterze, a w domach, w których znajdują się mieszkania piwniczne w piwnicach, a kończącymi się na ostatniem piętrze.
- b) Właściciel domu lub jego pełnomocnik rozdać ma wszystkim partiom u niego mieszkającym karty oznajmienia w celu ich wypełnienia i instrukcją (formularz II) dnia 29. grudnia 1890.
- c) Jeżeli właściciel mieszka w domu, wypełnić ma także dla siebie kartę oznajmienia, a jeżeli sam zamieszkuje dom cały, winien tą okoliczność potwierdzić na końcu swojej karty oznajmienia (Obacz: Ustęp 7 instrukcji o wypełnianiu kart oznajmienia, formularz II).
- d) Jeżeli jedna z party mieszkających ma tak wielu domowników do spisania, że na to jedna karta oznajmienia nie wystarczy, użyć należy dwóch, a w razie potrzeby więcej kart oznajmienia, które właściciel domu lub jego pełnomocnik ma wydać. Na ten wypadek zanotować trzeba w kolumnie 26 poniższej tabeli, ile kart oznajmienia wypełnił każdy utrzymujący mieszkanie.
- e) Zbierając karty oznajmienia, co odbyć się ma 3. stycznia 1891, właściciel domu lub jego pełnomocnik przekonać się winien, czy wszyscy utrzymujący mieszkania, wypełnili całkiem, i opatrzili podpisem karty oznajmienia; potrzebne uzupełnienia przedsięwziąć należy bezzwłocznie.
- f) Zbierając karty oznajmienia, właściciel domu lub jego pełnomocnik ma się także przekonać, czy przyszyto do karty oznajmienia wyciągi z metryk osób płci męskiej urodzonych w latach 1871 aż do 1881 włącznie, lub wierzytelne odpisy ich metryk, które trzeba dołączyć na zasadzie §. 19 przepisu, dotyczącego się wykonania spisu ludności.
- g) Zebrane karty oznajmienia uporządkować należy następnie wedle numerów bieżących mieszkań, numerów zaś mieszkań w liczbowym porządku zapisać w kolumnie pierwszej poniższej tabeli; to uczynić trzeba nawet i w tym przypadku, gdyby pomieszkane — czy to z powodu niewynajęcia czy też z powodu użycia do celów przemysłowych — było niezamieszkałe i gdyby wskutek tego dla niego nie wystawiono osobnej karty oznajmienia. Następnie należy wypełnić pojedyncze kolumny poniższej tabeli szczegółami co do składu party mieszkającej i co do ogólnej ilości osób obecnych, tudzież co do opisu stosunków mieszkania, odpowiednio do pytań zawartych na stronie zewnętrznej kart oznajmienia, przyczem szczegóły kolumn 9 do 18, tudzież 23 i 24 przez wpisanie liczby 1 w odpowiednich kolumnach uwidocznione być mają.

Uwaga: Formularz IV a składa się z 4 stronicy, na pierwszej stronicy znajduje się napis, instrukcja i początek tabeli (str. 368 i 369 Dz. u. p.); na dalszych trzech stronicach znajduje się dalszy ciąg tabeli.

h) Gdyby mieszkanie jedno lub mieszkań kilka były dnia 31. grudnia 1890 niezamieszkane — czy to z powodu niewynajęcia czy też z powodu użycia ich do celów przemysłowych, — albo gdyby były zajęte tylko przez wojskowych czynnych, których spisem nie zajmują się urzędy cywilne, trzeba to podać wyraźnie w kolumnie 26 poniższej tabeli, opisanie stosunków mieszkania wszakże i w tym wypadku zaniechanem być nie może. Gdyby jakiego mieszkania używano wyłącznie tylko do celów przemysłowych, uwidocznić to należy przez wpisanie liczby 1 w kolumnie 25.

i) Po dokładnem wypełnieniu tabeli umieścić należy na końcu sumy dla całego domu.

k) Jeżeliby którykolwiek z utrzymujących mieszkanie odmówił przyjęcia karty oznajmienia, lub nie oddał wypełnionej karty oznajmienia we właściwym czasie, również i o tem uczynić należy wzmiankę w kolumnie 26 poniższej tabeli. Tamże i w taki sam sposób nadmienić trzeba, gdyby spostrzeżono niedokładności w pojedynczych kartach oznajmienia.

l) Wszelkie karty oznajmienia wraz z przyszytymi do nich metrykami urodzeń należy w końcu razem zeszyć i włożyć do tego arkusza okładkowego; u spodu arkusza zaś umieścić należy z przydaniem daty i podpisu potwierdzenie, że żadna z party mieszkających pominięta nie została. Karty oznajmienia i arkusze okładkowe oddać należy dnia 5. stycznia 1891 naczelnikowi gminy lub urzędnikowi ustanowionemu do ich odbioru.

Numer mieszkania	Nazwisko utrzymującego mieszkanie	Ilość obecnych mieszkańców						Mieszkania znajdują się										Mieszkanie składa się				Mieszkanie służy			Uwaga
		członków rodziny utrzymującego mieszkańca	podnajmców	nowożyjących	ślug wszelkiego rodzaju	gości i innych osób	ilość ogólna	w piwnicy (podziemiu)	w parterze (nadziemiu)	w wysokim parterze	na pięterku (Mezzanin)	1.	2.	3.	4.	5.	na poddaszu	z pokoi	z gabinetów (komor)	z przedpokoi	z kuchni	tylko do mieszkania	także do wykonywania przemysłu	tylko do wykonywania przemysłu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

Kraj:	Osada:
Powiat polityczny:	Ulica lub plac:
Gmina miejscowa:	Nr. domu:
	Nazwisko właściciela domu:

IV. b.

Arkusz okładkowy

(Wykaz zebranych kart oznajmienia)

dla miejscowości, w których nie bada się stosunków mieszkań.

(Sporządzić ma właściciel domu lub jego pełnomocnik.)

Instrukcja.

- a) Właściciel domu lub jego pełnomocnik wpisać ma na doręczonych mu kartach oznajmienia, zanim je rozda między partie u niego mieszkające, ulicę (plac), przy której dom jest położony, numer domu i numer mieszkania. Zatrzymać tu trzeba numer mieszkania podane w wyjawie do podatku czynszowego. Jeżeli w gminie nie opłaca się podatku czynszowego, podać należy numer mieszkania w domu używane; a gdyby pomieszkania nie były ponumerowane, należy je dla celów spisu ludności ponumerować liczbami bieżącymi zaczynającymi się w parterze, a w domach, w których znajdują się mieszkania piwniczne w piwnicach, a kończącymi się na ostatniem piętrze.
- b) Właściciel domu lub jego pełnomocnik rozdać ma wszystkim partyom u niego mieszkającym karty oznajmienia w celu ich wypełnienia i instrukcję (formularz II) dnia 29. grudnia 1890.
- c) Jeżeli właściciel mieszka w domu, wypełnić ma także dla siebie kartę oznajmienia, a jeżeli sam zamieszkuje dom cały, winien tą okoliczność potwierdzić na końcu swojej karty oznajmienia. (Obacz: Ustęp 7 instrukcji o wypełnianiu kart oznajmienia, formularz II).
- d) Jeżeli jedna z party mieszkających ma tak wielu domowników do spisania, że na to jedna karta oznajmienia nie wystarczy, użyć należy 2 a w razie potrzeby więcej kart oznajmienia, które właściciel domu lub jego pełnomocnik ma wydać. Na ten wypadek zanotować trzeba w kolumnie „uwaga“ poniższej tabeli, ile kart oznajmienia wypełnił każdy utrzymujący mieszkanie.
- e) Zbierając karty oznajmienia, co odbyć się ma 3. stycznia 1891, właściciel domu lub jego pełnomocnik przekonać się winien, czy wszyscy utrzymujący mieszkania, wypełnili je całkiem i opatrzyli podpisem karty oznajmienia; potrzebne uzupełnienia przedsięwziąć należy bezzwłocznie.
- f) Zbierając karty oznajmienia, właściciel domu lub jego pełnomocnik ma się także przekonać, czy przyszyto do nich wyciągi z metryk osób płci męskiej urodzonych w latach 1871 aż do 1881 włącznie, lub wierzytelne opisy ich metryk, które trzeba dołączyć na zasadzie §. 19go przepisu, tyczącego się wykonania spisu ludności.
- g) Zebrane karty oznajmienia uporządkować należy następnie wedle numerów bieżących mieszkań, numeru zaś mieszkań w liczbowym porządku zapisać w kolumnie pierwszej poniższej tabeli; to uczynić trzeba nawet i w tym przypadku, gdyby pomieszkane — czy to z powodu niewynajęcia czy też z powodu użycia do celów przemysłowych — było niezamieszkałe i gdyby w skutek tego dla niego nie wystawiono osobnej karty oznajmienia. Następnie należy wypełnić kolumny tabeli poniżej umieszczonej. U spodu kolumny należy przy słowach ogólna liczba obecnych umieścić odnośną sumę dla całego domu.
- h) Gdyby mieszkanie jedno lub mieszkań kilka były dnia 31. grudnia 1890 niezamieszkałe — czy to z powodu niewynajęcia czy też z powodu użycia do celów przemysłowych, — albo gdyby były zajęte tylko przez wojskowych czynnych, których spisem nie zajmują się urzędy cywilne, trzeba to podać wyraźnie w poniższej tabeli w kolumnie uwaga.

Uwaga: Formularz IV b składa się z 4 stronic, na pierwszej stronicy znajduje się napis, instrukcja i początek tabeli (str. 370 i 371 Dz. u. p.); na dalszych trzech stronicach znajduje się dalszy ciąg tabeli.

V.

Arkusz spisowy

do obliczenia ludności i najważniejszych zwierząt użytkowych domowych podług stanu z dnia 31. grudnia 1890.

[Arkusz spisowy, którego wypełnienie nie jest rzeczą osób prywatnych, lecz urzędnika spisowego, zawiera te same kolumny co karta oznajmienia I b, różni się zaś od niej tem, że kolumna 1 podzieloną jest w arkuszu spisowym na kolumny 1 a i 1 b, kolumna 1 a ma napis „numer mieszkania“, zaś kolumna 1 b opatrzona jest napisem „bieżąca liczba osób należących do każdej partii utrzymującej mieszkanie“. Oprócz tego różni się arkusz spisowy od karty oznajmienia I b innym tytułem i tem, że w niej niema trzech na czele tabeli karty oznajmienia I b umieszczonych uwag ani umieszczonej na końcu karty oznajmienia klauzuli potwierdzającej, — tudzież że w arkuszu spisowym niema oznaczeń „ulica lub plac“ i „Nr. mieszkania“ znajdujących się w napisie karty oznajmienia I b, i że przy oznaczeniu: „gmina miejscowa“ przydać należy wyraz: „(obszar dworski)“.]

VI.

Instrukcja

o wypełnianiu arkusza spisowego.

Ustęp 1.

Których mieszkańców zamieścić trzeba w arkuszu spisowym i w jakim porządku.

W arkuszu spisowym zamieścić trzeba wszystkie osoby w domu mieszające, w liczbowym porządku, w którym partje utrzymujące mieszkania po sobie następują i w myśl postanowień zawartych w ustępie 12 tej instrukcji. Partje utrzymujące mieszkania następują po sobie w porządku numerów, jakimi są oznaczone ich mieszkania. Jeżeli mieszkania nie są ponumerowane, natenczas przedsięwziąć trzeba dla celów konskrypcji ich ponumerowanie poczynając w parterze, a jeśli istnieją mieszkania piwniczne w piwnicach, a kończąc na ostatniem piętrze.

Ludzie, żyjący pojedynczo, jeżeli zajmują osobne mieszkania, uważani będą za partję utrzymującą mieszkanie. Najemcy, którzy zajmują tylko lokal na zakład lub pracownię, ale tam nie mieszkają, nie będą właśnie dla tego uważani za utrzymujących mieszkanie.

Ustęp 2.

Użycie więcej jak jednego arkusza spisowego.

Jeżeli partja utrzymująca mieszkanie składa się z tak wielu osób, że na ich spisanie nie wystarczają rubryki poprzeczne policzbowane, natenczas użyć należy dwóch, a według potrzeby także i więcej arkuszy spisowych.

Ustęp 3.

Mieszkania niezajęte.

Gdyby dnia 31. grudnia 1890 było gdzie mieszkanie niezajęte, trzeba je przecież zapisać pod właściwym numerem w arkuszu spisowym, i okoliczność tę uwidocznić wyraźnie w kolumnie 2 przez dodanie uwagi: „niezamieszkałe“.

Ustęp 4.

Przepis na wypadek, gdyby się znalazł dom bez numeru.

Gdyby nad spodziewanie znalazł się dom bez numeru, komisarz spisowy uwiadomić powinien niezwłocznie przełożonego gminy, który zarządzić ma natychmiast opatrzenie domu liczbą i donieść o tem komisarzowi spisowemu.

Ponieważ według przepisu o spisie ludności czynne wojsko spisać mają władze wojskowe, przeto arkusz spisowy nie jest przeznaczony do spisania wojska czynnego.

Takie osoby należące do czynnego wojska, które do arkusza spisowego zapisać trzeba jako utrzymujących mieszkanie, jako członków rodziny albo jako współuczestników mieszkania, wymienić należy przez zapisanie ich nazwiska i stopnia tylko w kolumnie 2, w kolumnach zaś 3—28 co do nich żadnych wpisów czynić nie wolno.

Do czynnego wojska zaliczają się wszystkie w wojskowej czynnej służbie zostające lub czasowo urlopowane albo do stanu władz i zakładów wojskowych należące osoby armii, marynarki wojennej i obrony krajowej (licząc tu także duchownych wojskowych, audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych, urzędników wojskowych i weterynarzy wojskowych, tudzież osoby pobierające płacę miesięczną, lecz do żadnej klasy rangi nie wcielone), niemniej rezerwy uzupełniającej. W podobny sposób postąpić należy co do oficerów, lekarzy i weterynarzy wojskowych, tudzież żołnierzy pełniących służbę w zakładach hodowli koni, co do oficerów i żołnierzy korpusu wojskowej straży dla c. k. wiedeńskich sądów cywilnych i korpusów policji wojskowej we Lwowie i Krakowie, tudzież co do tych oficerów i żołnierzy królewsko węgierskiej obrony krajowej, którzy znajdują się w czynnej służbie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Natomiast nie zalicza się do wojska czynnego wszystkich innych przynależnych do wojska, marynarki wojennej (licząc tu także obronę morską) i do obrony krajowej, mianowicie także stale urlopowanych (licząc tu także oficerów z płacą odstawki, lub bez płacy urlopowanych), nie pełniących służby czynnej oficerów i żołnierzy w rezerwie, obronie krajowej nieczynnej i w rezerwie uzupełniającej, emerytów wojskowych, inwalidów wojskowych mieszkających poza obrębem domów dla inwalidów, wreszcie oficerów i żołnierzy żandarmeryi. Przy wypełnianiu arkusza spisowego postąpić należy z temi wszystkimi osobami tak samo jak z osobami stanu cywilnego.

Co do partyi utrzymujących mieszkanie, które są nieobecne, zażądać należy potrzebnych wyjaśnień od właściciela domu lub jego pełnomocnika. Jeżeli co do tych osób nie można prócz ich nazwisk otrzymać dalszych wyjaśnień, trzeba nadmienić o tem w arkuszu spisowym.

Takie partye utrzymujące mieszkanie, które mają mieszkania w rozmaitych miejscach, które np. latem mieszkają na wsi a zimą w mieście, zapisać trzeba tylko w tem mieszkaniu, w którym znajdowały się dnia 31. grudnia 1890.

Komisarz spisowy ma prawo przeglądać dokumenty potrzebne do wypełnienia arkusza spisowego (metryki urodzenia, metryki ślubne, świadectwa swojszczyzny, książki służbowe, paszporty itd., na jego żądanie zatem należy mu je okazać.

Co do krajowców płci męskiej urodzonych w latach 1871 aż do roku 1881 włącznie, dołączyć należy do każdego arkusza spisowego, w którym taki tutejszy krajowiec przy spisie ludności miejscowej po raz pierwszy zapisany został, wyciąg z księgi urodzonych, albo uwierzytelniony odpis metryki urodzenia odnoszący się do niego.

Za krajowców uważa się owe osoby, które mają prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.*)

Ustęp 5.

Spis czynnego wojska przez władze wojskowe i przepis na wypadek, gdyby było potrzeba zapisać czynnych wojskowych do arkusza spisowego.

Ustęp 6.

Gdy utrzymujący mieszkania są nieobecni.

Ustęp 7.

Spisanie osób mających mieszkania w rozmaitych miejscach.

Ustęp 8.

Okazanie potrzebnych dokumentów i dołączenie metryk krajowców płci męskiej urodzonych w latach 1871—1881.

*) Uwaga: Czechi, Galicya i Lodomerya z Krakowem, Dalmacya, Austrya poniżej Anizy, Austrya powyżej Anizy, Salzburg, Morawia, Szląsk, Bukowina, Styrya, Karyntya, Kraina, Tyrol, Vorarlberg, Tryest z okragiem, Gorycyja i Gradyska, Istrya.

Ustęp 9.

Wypełnić trzeba arkusz spisowy ściśle podług stanu z dnia 31. grudnia 1890.

Ponieważ dla uniknięcia, aby kogo nie zapisano dwa razy i dla zapobieżenia innym niedokładnościom, szczegóły, zapisać się mające w arkuszu spisowym, odnosić się muszą do terminu ściśle oznaczonego i w tym celu zarządzony został spis ludności podług stanu z dnia 31. grudnia 1890, przeto, wypełniając kolumny arkusza spisowego ciągle ten dzień trzeba mieć na względzie; dlatego np. dziecka, które urodziło się po tymże dniu a przed wygotowaniem arkusza spisowego, nie trzeba wciągać do arkusza spisowego; człowieka, który umarł po 31. grudniu 1890 a przed wypełnieniem arkusza spisowego, trzeba w arkuszu spisowym zapisać ze wszystkimi szczegółami; tego, który dnia 31. grudnia 1890 używał mieszkania, ale w dniu wypełniania arkusza spisowego był już nieobecny, zapisać trzeba nie jako nieobecnego, lecz jako obecnego.

Ustęp 10.

Obliczenie i podanie ogólnej liczby obecnych mieszkańców.

Po dokonaniem zapisaniu i opisaniu w arkuszu spisowym wszystkich osób, które liczone być mają. winien komisarz spisowy zesumować zapisy znajdujące się w kolumnach 24 i 25 arkusza spisowego, a z tych obu sum wynikającą ogólną sumę pod tymi kolumnami (jako ogólną liczbę obecnych) zapisać. Jeżeli dla jednego domu użyć musiano kilku arkuszy spisowych (ustęp 2), natenczas sumowanie przeprowadzić należy na ostatnim arkuszu spisowym.

Wypełniając pojedyncze kolumny arkusza spisowego mieć trzeba na względzie ściśle co następuje:

Ustęp 11.

Numer mieszkania i bieżąca liczba osób znajdujących się w każdym mieszkaniu.

Przy kolumnie 1 (podzielonej na 1 a i 1 b). W kolumnie 1 a zapisać należy w porządku liczbowym numeru wszystkich mieszkań w domu się znajdujących; w kolumnie 1 b zaś oznaczyć należy wszystkie osoby należące do jednej partii mieszkającej numerami w porządku liczbowym w taki sposób, by przy każdej partii mieszkającej liczbowanie poczynało się na nowo od liczby 1. Dla opisanja każdej osoby z osobna przeznaczona jest rubryka poprzeczna należąca do odnośnej liczby bieżącej.

Ustęp 12.

Nazwisko i porządek wpisywania.

Przy kolumnie 2. W kolumnie tej wpisani być mają w następującym porządku:

1. utrzymujący mieszkanie;
2. jego małżonka;
3. wszyscy synowie i córki, będący uczestnikami mieszkania;
4. ci synowie i te córki jeszcze stanu wolnego, nie będący uczestnikami mieszkania, którzy nie są jeszcze własnowolni (pełnoletni lub uznani za pełnoletnich), chociażby przez czas dłuższy (stałe) byli nieobecni, np. z powodu nauki, służby, wędrowności, czynnej służby wojskowej itp.;
5. wszyscy inni razem mieszkający krewni, powinowaci lub inni członkowie rodziny;
6. goście czasowo obecni, a mianowicie tak członkowie rodziny, jak i inne osoby;
7. osoby, które od utrzymującego mieszkanie pobierają płacę lub zarobek, a zarazem są uczestnikami mieszkania, jak np. wychowawcy i wychowawczynie, rezydenci, słudzy i pomocnicy (czeladnicy, komisanci, uczniowie itd.);
8. podnajemcy mieszkania, nocujący (mający legowisko) itp. ze swymi krewnymi i wszelką służbą w tym samym porządku i z zachowaniem tych samych przepisów, co główni mieszkańcy. Za podnajemców uważać należy takie osoby, które mają w podnajmie u utrzymującego mieszkanie, pewną miejscowo odgraniczoną część mieszkania (pokój, gabinet itp.), za nocujących zaś uważać należy te osoby, którym daje się za opłatą tylko miejsce na łóżko (legowisko).

Jeżeli w kolumnie 2 zapisać wypadnie osoby, należące do wojska czynnego, trzymać się należy tego, co powiedziano w ustępie 4 (alinea 2) tej instrukcyi.

Jeżeli małżonkowie rozwiedzeni są sądownie, małżonka, który nie używa mieszkania, nie należy zapisywać w arkuszu spisowym, ani też dzieci, które mu sąd oddał.

Osoby, używające zwykle mieszkania partyi głównej lub podnajemującej zapisać należy nawet wtedy, gdy są czasowo nieobecne, np. gdy są w podróży, w szpitalu itp.

Przy kolumnie 3. Tu podać należy dokładnie stosunek pokrewieństwa, lub inny stosunek każdej pojedynczej w kolumnie 2 zapisanej osoby do utrzymującego mieszkanie. Tego ostatniego oznacza się jako „utrzymującego mieszkanie“. Co do każdej innej osoby podać należy, czy jest jego żoną, synem, córką, ojcem, matką, bratem, siostrą itp.; czy jest jego gościem, czy zostaje na utrzymaniu lub wikcie, czy znajduje się u niego w stosunku odpłatnym lub służbowym, np. jako wychowawca, pomocnik, sługa itp., czy wreszcie jest partyą podnajmującą. W tym ostatnim wypadku wykazać należy stosunek do podnajemcy w taki sam sposób, jak to polecono co do partyi głównej.

Mieszkańców zakładu do wspólnego pobytu oznaczyć należy stosownie do rodzaju zakładu jako uczniów, zakonników, chorych, więźniów, gości itd.

Przy kolumnie 4 i 5. Przy każdej w kolumnie 2 zapisanej osobie płci męskiej należy w kolumnie 4, zaś przy każdej tamże zapisanej osobie płci żeńskiej w kolumnie 5, wpisać liczbę 1.

Przy kolumnie 6. Jeżeliby zapisanie dnia i roku urodzenia było niemożliwem, natenczas podać należy przynajmniej najbardziej zbliżony dzień względnie rok urodzenia.

Przy kolumnie 7. Co do osób urodzonych w obszarze krajów reprezentowanych w Radzie państwa, podać trzeba nietylko ich miejsce urodzenia, lecz także powiat polityczny i kraj. Jeżeli osoba wpisana urodzona jest w krajach korony węgierskiej, wykazać należy z przytoczeniem komitatu, czy urodzoną została w Węgrzech, Krocacy-Slawonii lub Rjece z okręgiem. Co do osób urodzonych w Bośni i Hercegowinie, podać należy te kraje, a zarazem właściwy obwód. Przy osobach urodzonych za granicą wykazać należy odnośne państwo, np. Bawarya, Francya itp. a zarazem właściwy okrąg administracyjny (okrąg rządowy, departament itp.).

Przy kolumnie 8. Na zasadzie §. 14 przepisu o wykonaniu spisu ludności, zapisać trzeba jako tubylców gminy miejscowej, do której osada należy, nietylko posiadających prawo swojszczyzny, lecz także tych obywateli austriackich, tamże obecnych, o których niewiadomo, w której gminie uważani być mają na zasadzie ustawy o swojszczyźnie za posiadających prawo swojszczyzny. Gdy nie wiadomo, gdzie osoba ma prawo swojszczyzny, w kolumnie 8 zapisać trzeba miejscową gminę pobytu, przydając po nazwie tej gminy wyrazy: „na zasadzie §. 14 przepisu o konskrypcyi“. Jeżeli osoba, która ma być zapisaną, posiada prawo swojszczyzny w innej gminie krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wymienić trzeba nietylko gminę przy należną, lecz także powiat polityczny i kraj.

Jeżeli zaś owa osoba przynależy do krajów korony węgierskiej, wyrazić trzeba z przytoczeniem komitatu, czy ma prawo przynależności w Węgrzech, Krocacy-Slawanii, lub w Rjece z okręgiem. Jeżeli owa osoba przynależy do Bośni lub Hercegowiny, te kraje, a zarazem właściwy obwód trzeba wymie-

Ustęp 13.

Stosunek do utrzymującego mieszkanie.

Ustęp 14.

Płeć.

Ustęp 15.

Data urodzenia.

Ustęp 16.

Miejsce urodzenia.

Ustęp 17.

Swojszczyzna i przynależność państwowa.

nić. Co do cudzoziemców wymienić trzeba państwo zagraniczne, np.: Bawaryę, Francję, a zarazem także właściwy okrąg administracyjny (okrąg rządowy, departament itp.).

Ustęp 18.
Wyznanie.

Przy kolumnie 9. Tutaj wyrazić trzeba, że osoba jest obrządku rzymsko-katolickiego, grecko-unickiego, ormiańsko-unickiego, starokatolickiego, grecko-wschodniego, ormiańsko-wschodniego, wyznania ewangelicko-augsburskiego (lutereckiego), ewangelicko-helweckiego (reformowanego), herrnhuckiego, anglikańskiego, mennonickiego, unitarskiego, lipowańskiego, religii izraelskiej, mahomedańskiej itd., lub że nie ma żadnego wyznania.

Ustęp 19.
Język towarzyski.

Przy kolumnie 11. Kolumnę tę wypełnić trzeba tylko wtedy, gdy się zapisuje osoby, przynależące do krajów w Radzie państwa reprezentowanych. Zapisać tu trzeba język, którego każda z tych osób używa w zwykłym obcowaniu, lecz tylko jeden z następujących: niemiecki, czeski-morawski-słowacki, polski, ruski, słoweński, serbski-kroacki, włoski-ladyński, rumuński, węgierski (ten ostatni tylko na Bukowinie). W celu wybadania, który z tych języków ma być wpisany jako język towarzyski, winien komisarz spisowy w tym względzie zapytać się głowy rodziny, przyczem unikać powinien tak możliwości wprowadzenia w błąd przez sposób postawienia pytania, jakoteż wpływania na rodzaj odpowiedzi.

Co do osób, które z powodu niemowlęstwa, wad cielesnych lub dla braku rozwoju umysłowego, nie używają właściwie żadnego języka, zapisać trzeba ten z powyższych języków towarzyskich, który ze względu na stosunki przyjąć wypada za język towarzyski tychże osób i który ich rodzice lub zastępcy tychże podadzą

Ustęp 20.
Gałęź zawodu głównego.

Przy kolumnie 12. Tutaj wykazać należy jak najdokładniej gałęź zawodu głównego co do wszystkich osób, które rok 14 życia ukończyły, a co do osób niżej lat 14 wówczas, jeżeli zostają w służbie lub są zatrudnione w jakim oznaczonym zawodzie lub sposobie zarobkowania.

Tak na przykład podać należy:

co do osób, które jako właściciele, urzędnicy, dzierżawcy, służba, robotnicy lub na jakimkolwiek innym stanowisku, przeważnie zajmują się rolnictwem: rolnictwo;

co do przemysłowców, fabrykantów, rzemieślników, kupców tudzież ich personalu, pomocników, robotników, uczniów i zarobników, szczególną gałęź (rodzaj i gatunek) rzemiosła, fabrykacji, handlu lub innego przemysłu;

co do urzędników publicznych lub innych funkcjonaryuszów publicznych, szczególną gałęź ich służbowego zajęcia;

co do osób wykonywających tak zwane wolne zawody, np.: lekarzy, adwokatów, malarzy, rzeźbiarzy, autorów ich szczególny zawód, przyczem artyści zajmujący się malarstwem i rzeźbiarstwem, nadto jako artyści oznaczeni być mają;

co do sług, których się używa wyłącznie w gospodarstwie domowym i do posług osobistych rodzaj ich zajęcia;

itd.

Wyrobnicy z zarobkiem dziennym i zmieniającym się zajęciem podać mają tylko ten zawód, w którym przeważnie bywali zatrudniani.

Także kobiety, dzieci i innych współuczestników mieszkania uważać należy za mających zawód, jeżeli mają własny oznaczony sposób zarobkowania lub pomagają stale głowie rodziny w jego zatrudnieniu.

Co do osób, nie mających oznaczonego zawodu, wymienić trzeba albo sposób, w jaki się utrzymują, np. że są rentierami, właścicielami domu, ubogimi otrzymującymi zasiłki itd., albo prowadzenie gospodarstwa domowego, pomoc w tymże, uczęszczanie do zakładów naukowych i wychowawczych itp.

Tylko co do osób, co do których nawet wzmianka w duchu powyższych uwag zrobioną być nie może, wolno kolumnę 12 wypełnić kreską poprzeczną.

Osoby znajdujące się w szpitalach, klinikach położniczych, domach pod-rzutek, w domach obłąkanych, jakoteż w więzieniach i aresztach i w wszelkich innych zakładach więziennych, zapisać trzeba w kolumnie 12 a według okoliczności w 13 podług rodzaju ich zarobkowości, tylko czasowo prze-rwanej, która jest zapisana w listach tychże zakładów jako ich stan lub zatrudnienie.

Przy kolumnie 13. Tu podać należy co do każdej osoby, względem której w kolumnie 12 wykazano zawód główny, stanowisko jakie ona zajmuje w tym zawodzie głównym, mianowicie podać należy stosunek posiadania, słuźbowy lub robotniczy w taki sposób, by się z tego okazywało, czy ona wykonuje zawód samoistnie lub niesamoistnie.

Tak na przykład podać należy:

czy osoba liczona jest właścicielem gruntu, dzierżawcą, urzędnikiem go-spodarskim, kolonem, lub jest zatrudniona w gospodarstwie wiejskiem za wy-nadgrózeniem rocznem, miesięcznem lub dziennem;

czy jest przedsiębiorcą, samoistnym kierownikiem, zarządcą lub zawi-adowcą, robotnikiem lub wyrobnikiem itp. fabryki;

czy jest majstrem, pomocnikiem lub czeladnikiem, robotnikiem, uczniem, wyrobnikiem itp. rzemiosła;

czy jest właścicielem, buchalterem, komisantem, uczniem lub innym słu-gą itp. handlu;

czy pełni słuźbę w gospodarstwie domowem, czy też używaną bywa do posług osobistych;

itp.

Jeżeli oprócz wymienionych i podobnych wypadków krewni, słuźdy lub inni współuczestnicy mieszkania pomagają głowie rodziny stale w jego zatrudnieniu zawodowem, i jeżeli wskutek tego w kolumnie 12 policzone zo-stały do jego zawodu głównego, natenczas oznaczyć należy w kolumnie 13 ich stanowisko w zawodzie uwagą: „pomagają w handlu,“ „pomagają w gospodarstwie wiejskiem“ itp.

Przy kolumnie 14 i 15. Kolumny te wypełnia się tylko względem takich osób, które obok zawodu głównego, albo nie mając zawodu głównego, wprawdzie tylko ubocznie ale regularnie wykonują czynności zarob-kowe. Co do osób, które nie będąc osobiście czynnymi, wyłącznie tylko ze swej własności dochody pobierają, nie czyni się w tem miejscu wpisu, a uwi-docznia się tylko w kolumnach 16 i 17 posiadanie domu lub gruntu, jeżeli jest. Pod względem dokładnego oznaczenia zarobku ubocznego w kolumnie 14, tudzież w kolumnie 15 stanowiska w nim, to jest stosunku posiadania, słuźbo-wego lub robotniczego trzymać się należy postanowień, jakie wydano co do wpisów przy zawodzie głównym (ustęp 20 i 21).

Przy kolumnie 16 i 17. Jeżeli osoba liczona jest właścicielem domu gdziekolwiek położonego, natenczas wpisuje się w kolumnie 16, jeżeli zaś

Ustęp 21.

Stanowisko w zawodzie głównym.

Ustęp 22.

Zarobek uboczny.

Ustęp 23.

Posiadanie domu i gruntu.

jest właścicielem gdziekolwiek bądź położonej realności podlegającej podatkowi gruntowemu, natenczas wpisuje się w kolumnie 17, liczbę 1. Jeżeli osoba taka jest tylko współwłaścicielem, natenczas dokonuje się wpisu w taki sam sposób, ale uwidocznia się zarazem wzmiankowany stosunek przez umieszczenie pod liczbą 1 znaku \times .

Ustęp 24.
Znajomość czytania
i pisania.

Przy kolumnie 18 i 19. Znajomość czytania i pisania oznacza się w ten sposób, że co do osób umiejących czytać i pisać w kolumnie 18, zaś co do osób, które wprawdzie pisać nie umieją, ale umieją czytać w kolumnie 19 wpisuje się liczbę 1. Jeżeli liczona osoba nie umie ani czytać ani pisać, kładzie się w obu kolumnach kreskę poprzeczną.

Ustęp 25.
Ułomności cieleśne lub
umysłowe.

Przy kolumnie 20 do 23. Tu podaje się przez wpisanie liczby 1 do właściwej kolumny, czy osoba liczona jest ciemną na oba oczy, głuchoniemą, obłąkaną lub głupkowaną, lub czy jest kretynem. Innych ułomności prócz wzmiankowanych wykazywać nie trzeba.

Ustęp 26.
Obecni.
Nieobecni.

Przy kolumnie 24 do 27. Jako czasowo obecne oznacza się przez wpisanie cyfry 1 w kolumnie 24 te osoby, które dnia 31. grudnia 1890 tylko dla powodów przemijających przez czas krótki są obecne w mieszkaniu, w którym je liczone;

jako stale obecnych w kolumnie 25 tych, którzy w czasie spisu ludności znajdują się w swoich zwykłych mieszkaniach.

Jako czasowo nieobecne oznacza się w kolumnie 26 te osoby, które dnia 31. grudnia 1890 tylko dla przemijających powodów przez czas krótki są nieobecne w swoich zwykłych mieszkaniach;

jako stale nieobecnych w kolumnie 27 tych, którzy dnia 31. grudnia 1890 są nieobecni w swoich zwykłych mieszkaniach, a to na czas dłuższy np. z powodu nauki, wykształcenia zawodowego, służby, terminowania itp.

Liczba 1 musi być zatem przy każdej zapisanej osobie raz wstawioną w jednej z czterech kolumn 24—27.

Ustęp 27.
Pobyt nieobecnych.

Przy kolumnie 28. Jeżeli osoba nieobecna bawi w innej osadzie, atoli do gminy miejsca spisu należącej, wciągnąć trzeba tylko nazwę tego miejsca (osady), jeżeli zaś osoba nieobecna przebywa w innej gminie, należącej do jednego z krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podać trzeba kraj, powiat polityczny i gminę miejscową. Jeżeli osoba nieobecna przebywa w krajach korony węgierskiej, wykazać trzeba, czy bawi w Węgrzech, w Krocacy-Sławonii, lub w Rjece z okręgiem. Jeżeli osoba nieobecna o którą chodzi, pozostaje w Bośni lub Hercegowinie, te kraje trzeba wymienić. Jeżeli nieobecny przebywa za granicą, wymienić trzeba tylko państwo zagraniczne, np. Bawaryę, Francję itd.

Ustęp 28.
Instrukcja co do szczegółów
o zwierzętach użytkowych
domowych i o ich posiadaczach.

We względzie wykazania zwierząt użytkowych domowych trzymać się należy ściśle tego pravidła, że szczegóły te odnoszą się wyłącznie tylko do zwierząt znajdujących się w domu, tudzież w budynkach i stajniach do niego należących. Jeżeli zatem zwierzęta są umieszczone w domu, (względnie w budynkach i stajniach do niego należących), w którym właściciel zwierząt także mieszka, natenczas on sam obowiązany jest udzielić potrzebnych wyjaśnień. W innym wypadku, obowiązek ten ciąży na tym, komu zwierzęta użytkowe są powierzone. Po wpisaniu szczegółów o stanie bydła, podać należy pod B, ile sztuk z każdego gatunku bydła posiada w tym domu każdy z osobna imiennie oznaczony właściciel.

Konie zakładów hodowli koni wykazać należy w arkuszu spisowym.

Również wykazać należy w arkuszu spisowym owe konie, które ze strony korpusów wojskowych armii lub obrony krajowej oddane zostały osobom prywatnym do używania.

Inne konie należące do skarbu wojskowego, tudzież konie i zwierzęta juczne, służące na własny użytek oficerów, liczone będą przez władze wojskowe, nie należy ich zatem zapisywać do arkusza spisowego.

Kraj:

Gmina miejscowa (obszar dworski):

Powiat polityczny:

Osada:

VIII.

Przeгляд miejscowy

ludności podług płci, pobytu, wieku, religii, stanu rodzinnego, języka towarzyskiego,
prawa swojszczyzny i przynależności państwowej,

jakoteż

przeгляд zwierząt użytkowych domowych.

Uwaga: Wzór VIII ma 5 stronic, z których I odpowiada stronicy 381 Dz. u. p., II i III odpowiadają stronicom 382 i 383 Dz. u. p., IV odpowiada stronicy 384 Dz. u. p. a V odpowiada stronicom 385 i 386 Dz. u. p.

Ludność obecna (krajowa i obca) podług wieku

Płci męskiej						Płci żeńskiej					
Rok		Razem	Rok		Razem	Rok		Razem	Rok		Razem
uro- dzenia	wieku		uro- dzenia	wieku		uro- dzenia	wieku		uro- dzenia	wieku	
1890	1		Przeniesienie:			1890	1		Przeniesienie:		
1889	2		1888	53		1889	2		1888	53	
1888	3		1887	54		1888	3		1887	54	
1887	4		1886	55		1887	4		1886	55	
1886	5		1885	56		1886	5		1885	56	
1885	6		1884	57		1885	6		1884	57	
1884	7		1883	58		1884	7		1883	58	
1883	8		1882	59		1883	8		1882	59	
1882	9		1881	60		1882	9		1881	60	
1881	10		1880	61		1881	10		1880	61	
1880	11		1879	62		1880	11		1879	62	
1879	12		1878	63		1879	12		1878	63	
1878	13		1877	64		1878	13		1877	64	
1877	14		1876	65		1877	14		1876	65	
1876	15		1875	66		1876	15		1875	66	
1875	16		1874	67		1875	16		1874	67	
1874	17		1873	68		1874	17		1873	68	
1873	18		1872	69		1873	18		1872	69	
1872	19		1871	70		1872	19		1871	70	
1871	20		1870	71		1871	20		1870	71	
1870	21		1869	72		1870	21		1869	72	
1869	22		1868	73		1869	22		1868	73	
1868	23		1867	74		1868	23		1867	74	
1867	24		1866	75		1867	24		1866	75	
1866	25		1865	76		1866	25		1865	76	
1865	26		1864	77		1865	26		1864	77	
1864	27		1863	78		1864	27		1863	78	
1863	28		1862	79		1863	28		1862	79	
1862	29		1861	80		1862	29		1861	80	
1861	30		1860	81		1861	30		1860	81	
1860	31		1859	82		1860	31		1859	82	
1859	32		1858	83		1859	32		1858	83	
1858	33		1857	84		1858	33		1857	84	
1857	34		1856	85		1857	34		1856	85	
1856	35		1855	86		1856	35		1855	86	
1855	36		1854	87		1855	36		1854	87	
1854	37		1853	88		1854	37		1853	88	
1853	38		1852	89		1853	38		1852	89	
1852	39		1851	90		1852	39		1851	90	
1851	40		1850	91		1851	40		1850	91	
1850	41		1799	92		1850	41		1799	92	
1849	42		1798	93		1849	42		1798	93	
1848	43		1797	94		1848	43		1797	94	
1847	44		1796	95		1847	44		1796	95	
1846	45		1795	96		1846	45		1795	96	
1845	46		1794	97		1845	46		1794	97	
1844	47		1793	98		1844	47		1793	98	
1843	48		1792	99		1843	48		1792	99	
1842	49		1791	100		1842	49		1791	100	
1841	50		1790	101		1841	50		1790	101	
1840	51					1840	51				
1839	52					1839	52				
Zniesienie:			Wyżej:			Zniesienie:			Wyżej:		
			Ogółem:						Ogółem:		

Ludność obcena (krajowa i obca) podług religii

rzymsko-katolicy	grecko-ortodoksyjscy	ormiańsko-ortodoksyjscy	staro-katolicy		grecko-ortodoksyjscy (nie unicy)	ormiańsko-ortodoksyjscy (nie unicy)	Ewangeliści		Herrnhuteri	anglikanie	mennonici	unitaryanie	lipowanie	izraelici	mahometanie	imno-wyznaniowcy	bezwyznaniowcy	Ogółem
			ormiańsko	unicy			wyznania anglikańskiego (luterańscy)	wyznania helweckiego (reformowani)										

Ludność obcena podług stanu rodzinnego

Wolnych	zamężnych względnie żonatych				Owdowiałych				Sądownie separowanych albo rozwiedzionych				Razem					
	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej	pleci męskiej	pleci żeńskiej		

Razem:

Ludność obcena podług stopnia wykształcenia

Umieją czytać i pisać		Umieją tylko czytać		Nie umieją ani czytać ani pisać		Ogółem	
m.	ż.	m.	ż.	m.	ż.	m.	ż.

Razem:

Ułomni

Na oba oczy ślepi		Głuchoniemi		Oblakani ślub głupkowaci		Kretyny	
m.	ż.	m.	ż.	m.	ż.	m.	ż.

Ludność obcena przynależąca do krajów reprezentowanych w Radzie państwa podług języka towarzyskiego							
niemiecki	czeski- morawski- słowacki	polski	ruski	słowenski	serbski- kroacki	włoski- ladzynski	R a z e m

Zwierzęta użytkowe domowe.

I. Koni, a mianowicie:	II. Bogacizny:	III. Mułosłów, mułów i osłów:	IV. Kóz bez względu na wiek i płeć	V. Owiec, a mianowicie:	VI. Świn, a mianowicie:	VII. Piosć all
<p>1. Żrebców:</p> <p>a) niżej 1 roku</p> <p>b) wyżej 1 roku a do użycia do pracy</p> <p>2. Klaczy:</p> <p>a) stanowiących lub ze żrebcami ssącymi</p> <p>b) innych klaczy</p> <p>3. Ogierów</p> <p>4. Walachów bez względu na wiek</p> <p>Razem:</p>	<p>1. Jaloownika niżej 1 roku</p> <p>2. Byków wyżej 1 roku</p> <p>3. Jaloowie wyżej 1 roku</p> <p>a) jeszcze nie cielnych</p> <p>b) już cielnych</p> <p>4. Krow</p> <p>5. Wołów wyżej 1 roku:</p> <p>a) jeszcze nie używanych do zaprzęgu lub na wypas</p> <p>b) już używanych do zaprzęgu lub na wypas</p> <p>Razem:</p>	<p>1. Mułosłów</p> <p>2. Mułów</p> <p>3. Osłów</p>	<p>1. Matek</p> <p>2. Jagniąt, baranów i skopów niżej 9 lat</p> <p>3. Tryków i skopów wyżej 9 lat</p> <p>Razem:</p>	<p>1. Prosiąt</p> <p>2. Warcblaków aż do 1 roku mających</p> <p>3. Innych świn</p> <p>Razem:</p>	<p>Razem:</p>	

IX.

Instrukcja do wygotowania przeglądu miejscowego.

Wygotowanie przeglądu jest jednym z najważniejszych zadań w toku czynności konskrypcyjnych, stanowi bowiem przejście od dochodzeń, w wielu poprzednich działach, słowami wyrażonych, do dokładnego przedstawienia stosunków za pomocą cyfr. Osoby, którym zestawienie to jest poruczone, winny przeto te zapiski w kartach oznajmienia lub arkuszów spisowych zawarte, które przeznaczone są do przeglądu miejscowego, przynieść do niego z jak największą dokładnością i obliczyć sumy tychże dla każdej osady. Pracę tę wykonać trzeba tem sumienniej, ile że dodatkowe sprostowania i uzupełnienia naraziłyby gminy, do sporządzania przeglądów miejscowych obowiązane, na większe wydatki i nie można by dotrzymać terminu wyznaczonego do złożenia przeglądów.

Aczkolwiek w myśl §. 21 przepisu do ustawy z dnia 29. marca 1869, Nr. 67 Dz. u. p. kart oznajmienia lub arkusze spisowe powinny być dokładnie sprawdzone zanim się przystąpi do układania przeglądu miejscowego, układający przegląd pomimo tego starać się ma sam o potrzebne wyjaśnienia i w tym celu wywiadywać się, pytać, dochodzić we wszystkich takich przypadkach, gdy podane szczegóły okażą się mu wątpliwymi. Nadto, sporządzając przegląd miejscowy zwracać trzeba uwagę na to, aby wszystkie zapiski kart oznajmienia lub arkuszy spisowych wciągnięte zostały do właściwych kolumn przeglądu miejscowego.

Zanim się przystąpi do sporządzenia przeglądu miejscowego, poczynić trzeba w samychże kartach oznajmienia i arkuszach spisowych pewne roboty przygotowawcze, które przy poprzednich konskrypcjach okazały się odpowiedniami, ponieważ ułatwiają one przenoszenie do przeglądu miejscowego. Takimi przygotowawczymi robotami są:

1. Osoby nieobecne oznaczyć w kartach oznajmienia i arkuszach spisowych odróżniającą je barwą (ołówkiem czerwonym lub niebieskim), ponieważ daty co do tych osób przenosić trzeba do przeglądu miejscowego oddzielnie od dat o obecnych.

2. W podobny sposób oznaczyć trzeba w kolumnie 2 kart oznajmienia i arkuszy spisowych, osoby należące do wojska czynnego, ponieważ osób tych nie przenosi się wcale z kart oznajmienia i arkuszy spisowych do przeglądu miejscowego. (Obacz ostatni ustęp tej instrukcji.)

3. Zsumować cyfry 1 w następujących kolumnach kart oznajmienia lub arkuszy spisowych, a mianowicie 4, 5, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26 i 27. W kolumnach 24 i 25 kart oznajmienia względnie arkuszy spisowych, zesumowanych już przez utrzymujących mieszkanie, względnie przez komisarzy konskrypcyjnych, zapisaną sumę należy skontrolować a według okoliczności sprostować.

Przegląd miejscowy dzieli się na dwie części: 1. zawiera wykazy podług porządku numerów domów (stronica II—III i w razie potrzeby arkusze dodatkowe); 2. podaje wykazy tylko sumarycznie dla całej osady (stronica IV i V).

Dla opracowania tych obu działów uważa się za wskazane, opracowania dokonać na osobnym egzemplarzu (egzemplarzu roboczym) wzoru przeznaczonego na przegląd miejscowy, i na tymże egzemplarzu zapiski dotyczące się każdej osoby (czy to podług domów, czy też dla osady ogółem), znaczyć we właściwej rubryce kreseczkami pionowymi, a następnie zliczyć te kreski na II i III stronicy dla każdego domu, na następnych stronicach dla całej osady, a dopiero tak uzyskane sumy wpisać atramentem w drugim egzemplarzu przeglądu miejscowego. Wszakże można układać w takich przypadkach osobne wykazy pomocnicze, które jednak powinny być jak najprostsze i takie, aby można użyć ich do sprawdzenia, czy zapisy są prawdziwe.

Aby cyfry powciągać należyście do odpowiednich rubryk, postępować trzeba według następujących wskazań:

W kolumnie 1 wpisać trzeba domy w porządku arytmetycznym numerów domów.

Jeżeli dom jaki podany jest jako niezamieszkały, numer jego trzeba i tak wpisać; atoli w takim razie resztę kolumn przekreślić należy linią poprzeczną.

Gdyby się zdarzyło, co jest rzeczą prawie niemożliwą przy ścisłym zachowywaniu przepisów ustawowych, iżby w skutek nieprzewidywanej przeszkody nie zdołano dojść, który numer ma jakiś budynek zamieszkały, dać trzeba temu budynkowi numer, następujący po numerze ostatniego domu, a że wszystkie rubryki przeglądu miejscowego, odnoszące się do tego budynku, trzeba wypełnić odpowiednimi cyframi, to się samo przez się rozumie.

Okoliczność, czy domy są zamieszkałe, czy nie zamieszkałe, zaznaczyć należy wpisaniem cyfry 1 w kolumnach 2 lub 3.

Ilość partyi utrzymujących mieszkania do kolumny 4 podaje trzecia kolumna arkusza zbiorowego VII. Do wszystkich innych rubryk przeglądu miejscowego brać trzeba zapiski podane w kartach oznajmienia lub arkuszach spisowych.

Kolumny 4 do 27 stronicy II przeznaczone są do wykazania ludności obecnej (krajowej i obcej) podług pojedynczych domów.

Krajowców nieobecnych bierze się z kolumn 26, 27 i 28 kart oznajmienia lub arkuszy spisowych i zapisuje cyframi w rubrykach 29 do 50 (stronica III) przeglądu miejscowego, poczem oblicza się do kolumny 28 sumę nieobecnych obu płci dla każdego domu.

Atoli w rubrykach poprzedniej stronicy II nie powinny być wcale liczeni, ponieważ tu policzona być ma tylko ludność rzeczywiście obecna. Jeżeli osoba zapisana jako nieobecna, znajduje się w innym domu tej samej osady, albo w innej osadzie tej samej gminy, tedy, aby jej nie policzyć dwa razy przy zestawieniu przeglądu miejscowego, nie trzeba jej liczyć w domu, w którym jest nieobecna, ponieważ domyślać się należy, że już policzono ją za obecną w tym domu, w którym się istotnie znajduje.

Ponieważ według §. 14 przepisu o wykonaniu spisu ludności, policzyć trzeba z ludności nieobecnej tylko krajowców, przeto cudzoziemców zapisanych w kartach oznajmienia lub arkuszach spisowych, czasowo nieobecnych, ale w osadzie stale mieszkających (licząc z pochodzących z krajów korony węgierskiej, tudzież z Bośni i Hercegowiny), nie trzeba przenosić do przeglądu miejscowego.

Gdy wszystkie osoby każdego z osobna domu, przeniesione zostaną do przeglądu miejscowego, dobrze jest zrobić próbę rachunkową z każdego domu na wszystkich tych cyfrach, które się zgadzają powinny, ponieważ błędy rachunkowe daleko jest łatwiej znaleźć tym sposobem, niż po zamknięciu przeglądu miejscowego.

Skończywszy wciąganie, sumuje się cyfry osady. Najprzód zsumować trzeba kolumnę 5 na stronicy II i kolumnę 28 na stronicy III, ponieważ stanowią one liczby zasadnicze, z którymi sumy innych kolumn zgadzać się muszą. Mianowicie zaś z sumą kolumny 5 „Suma ogólna ludności obecnej“ zgadzać się powinny:

Na stronicy II przeglądu miejscowego:

sumy kolumn 6 + 7, (Ludność obecna podług płci.)

„ „ 10 + 13, („ „ „ czasu pobytu.)

„ „ 14 do 27, („ „ „ przynależności państwowej.)

Dalej na stronicy V przeglądu miejscowego

suma „ludności obecnej podług religii,“

„ „ „ „ stanu rodzinnego,“

„ „ „ „ stopnia wykształcenia.“

Z sumą kolumn 6, stronica II przeglądu miejscowego „ludność obecna płci męskiej“ zgadzać się powinna suma ogólna na stronicy IV „ludność męska obecna podług wieku“, jak niemniej z sumą kolumny 7 stronica II przeglądu miejscowego „ludność obecna płci żeńskiej“, suma ogólna na stronicy V „ludność żeńska obecna podług wieku.“

Z sumą kolumny „razem“ w tablicy „ludność podług języka towarzyskiego na stronicy V, zgadzać się powinna suma kolumn 14 do 21 na stronicy II, ponieważ wykazany być ma tylko język towarzyski ludności obecnej krajowej.

Co się tyczy „ludności krajowej nieobecnej“ (stronica III przeglądu miejscowego), z jej sumą ogólną w kolumnie 28 zgadzać się powinny:

- sumy kolumn 29 + 30 (Ludność krajowa nieobecna podług płci),
- sumy kolumn 33 + 36 (Ludność krajowa nieobecna podług trwania nieobecności),
- sumy kolumn 37 do 50 (Ludność krajowa nieobecna podług miejsca pobytu).

Tablicę „zwierząt użytkowych domowych“ w przeglądzie miejscowym stronica V zestawia się z cyfr podanych na tylnej stronie kart oznajmienia lub arkuszy spisowych.

Wykazy osób, należących do wojska czynnego, których dostarczy Władza wojskowa, wpisać trzeba w przeglądzie miejscowym na stronicy II i III przy końcu w jednym wierszu: na stronicach IV i V przeglądu miejscowego zaś wciągnąć trzeba wykazy uzyskane od Władz wojskowych do odpowiednich rubryk i tytułów ludności cywilnej.

X.**Przeгляд gminny.**

[Przeгляд gminny różni się od wzoru VIII (Przeгляд miejscowy) tylko zmianami, których wymaga istota rzeczy.]

XI.**Przeгляд powiatowy.**

[Przeгляд powiatowy różni się od wzoru VIII (Przeгляд miejscowy) tylko zmianami, których wymaga istota rzeczy.]

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 30. sierpnia 1890.

163.

Dokument koncesyjny z dnia 22. lipca 1890,

na kolej miejscową od Fürstenfeldu do Hartbergu
z odnogą do Neudau.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dal-
macki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodo-
meryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki,
Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński,
Salzburski, Styryjski, Karentyjski, Kraiński,
Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki
Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski;
uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy Józef Ressavar, burmistrz w Hartbergu,
Józef Sutter, prezes powiatowy w Fürstenfeldzie
i Dr. Leopold Link, adwokat sądowy i dworski
w Grazu podali prośbę o udzielenie im koncesyi na
wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miej-
scowej od Fürstenfeldu do Hartbergu z odnogą do
Neudau, przeto ze względu na powszechną użytecz-
ność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodo-

wani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom konce-
syą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na
koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p.
Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 17. czerwca 1887
(Dz. u. p. Nr. 81), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybu-
dowania i utrzymywania w ruchu kolei, która wy-
budowana być ma jako miejscowa ze szlakiem nor-
malnym od stacy Fürstenfeldu na kolei miejscowej
z Fehringu do Fürstenfeldu na Safenthal do Hart-
bergu z odnogą od pewnego punktu wzmiankowanej
kolei w pobliżu Bierbaumu na Burgau do Neudau.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument
koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszel-
kich umów, które to przedsięwzięcie kolei
miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i
od wszelkich dokumentów, które wystawi,
tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych,
które na zasadzie tych umów i dokumentów
będą uskuteczniane, nakoniec od wszelkich
czynności urzędowych i urzędowych wygo-
towań do celów poniżej wyrażonych, a mian-
owicie:

1. tyczących się zebrania kapitału, zabez-
pieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia
ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi, i odkwitów tymczasowych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupnie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom lub innym korporacyom autonomicznym;
- e) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku rządowego, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat dwadzieścia, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei w §. 1ym wymienionej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, dać mają koncesjonaryusze kaucyą w sumie pięciu tysięcy złotych w papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podja-

zdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesjonowanych użyte być miały inne drogi publiczne, koncesjonaryusze winni postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, nadaje się koncesjonaryuszom prawo albo utworzenia Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów, albo przeniesienia niniejszej koncesyi na już istniejące towarzystwo akcyjne kolei miejscowej z Fehringu do Fürsteufeldu.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszorzędných pierwszej i drugiej kategorii za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda pierwszeństwa, należąca się akcyom pierwszorzędným pierwszej kategorii przed akcyami pierwszorzędnými drugiej kategorii i akcyami zakładowými, tudzież akcyom pierwszorzędným drugiej kategorii przed akcyami zakładowými nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć

od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnymi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

W statutach utworzyć się mającej Spółki akcyjnej zamieszczone być musi postanowienie, że wszyscy członkowie dyrekcji (rady nadzorczej, dyrekcji) muszą mieć prawo obywatelstwa w jednym z obszarów monarchii austriacko-węgierskiej, i muszą tamże mieć swoją siedzibę.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmerji, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy

względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami.

Koncesjonaryusze obowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesjonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolejach koncesyonowanych bez pretensji do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na jednej z dróg publicznych, którychby kolej używała.

§. 9.

Koncesją nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesji przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 10.

Ruch na kolei stanowiącej przedmiot niniejszej koncesyi utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesyonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 11.

Koncesyonaryusze obowiązani są dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywanej.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, któraby wyrównywała racie rocznej potrzebnej do oprocentowania po pięć od sta całego kapitału akcyjnego przez c. k. Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas kwota roczna, wyżej oznaczona, uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie koncesyona-

ryuszom dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków w ustępie 2 przewidzianych, sumę roczną tamże wzmiankowaną, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów kolei miejscowej i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale,

tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem urzędników na koszt koncesjonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadomej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, obowiązani są koncesjonaryusze ze względem na ciężary z tem połączone, płacić skarbowi państwa wynagrodzenie, którego wysokość ustanowi Administracya państwa z uwzględnieniem rozmiaru przedsiębiorstwa.

Uwalnia się koncesjonaryuszów od przepisane go w §1ie 89tym Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie uczynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesjonaryuszom prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie uodwodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

(Polskisch.)

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia dwudziestego drugiego miesiąca lipca roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

164.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 21. sierpnia 1890,

tyczące się zakazu przywozu i przewozu z całej Azji szmat, starzyny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli.

Z powodu zwiększającego się niebezpieczeństwa przyniesienia chorób zaraźliwych, rozszerza się w porozumieniu z królewsko węgierskim Rządem, wydany rozporządzeniem z dnia 2. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 139) zakaz przywozu i przewozu z Hiszpanii i Azji mniejszej szmat, starzyny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli, na całą Azję.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od tego dnia, w którym właściwe komory i władze zdrowotne morskie otrzymają o niem uwiadomienie.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dunajewski r. w.

165.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 22. sierpnia 1890,

tyczące się upoważnienia król. węgierskiej komory głównej II. klasy w Panczowie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu została królewsko węgierska komora główna w Panczowie upoważniona do ekspedycyowania

dyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Dunajewski r. w.

166.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 23. sierpnia 1890,

tyczące się sprostowania nazwy lackiego sądu powiatowego w Krainie.

Sąd powiatowy znajdujący się w mieście Bischoflack (Szkofia-Loka) w Krainie, w okręgu sądu krajowego lublańskiego ma w przyszłości w miejsce używanej dotąd nazwy „Lackiego“, używać właściwej nazwy „Bischoflackiego“.

Schönborn r. w.

167.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 23. sierpnia 1890,

zakazujące przywozu i przewozu z Egiptu szmat i łachmanów, starzyny, starych lin, używanej bieleziny i używanej pościeli.

Z powodu, że w pobliżu Mekki cholera już wybuchła, zakazuje się w porozumieniu z królewsko węgierskim Rządem przywozu i przewozu z Egiptu szmat i łachmanów, starzyny, starych lin, używanej bieleziny i używanej pościeli.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie w miejsce rozporządzenia z dnia 2. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 139) od tego dnia, w którym o niem otrzymają wiadomienie właściwe komory i władze zdrowotne morskie.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dunajewski r. w.

168.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25. sierpnia 1890,

tyczące się uzupełnienia postanowień co do wywozu gorzałki, na której ciąży podatek konsumcyjny.

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu rozporządza się, że postanowie-

nie rozdziału A, liczba 1, ustęp 2 Dodatku A do rozporządzenia wykonawczego, tyczącego się opodatkowania gorzałki, (Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888), którem upoważniono komory cłowe główne w głębi obszaru cłowego istniejące, do postępowania wywozowego z gorzałką, na której ciąży podatek konsumcyjny, odnosi się także do obrotu na stawkach parowych pod zamknięciem miejsca ładunku.

Dunajewski r. w.

169.

Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 30. sierpnia 1890,

tyczące się zachowania się publiczności w obec rogatek kolejowych zaopatrzonych w sygnały dzwonekowe i w obec przejazdów opatrzonych tablicą z przestrożą „Baczość na pociąg“ kolei miejscowych.

§. 1.

Przy odezwaniu się dzwonka u takich rogatek kolejowych, które są zaopatrzone w aparaty dzwonekowe, zatrzymać się trzeba przed rogatkami, a ci, którzyby się znajdowali wewnątrz rogatek, opuścić mają jak najszybciej drogę kolejową.

Przejście przez koleje miejscowe w miejscach przejazdów drogowych opatrzonych tablicą z przestrożą „Baczość na pociąg“ zakazuje się przy zbliżaniu się pociągu.

§. 2.

Przekroczenia postanowień §. 1go, — o ile do nich postanowienia powszechnej ustawy karnej zastosować nie można, — karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 9. września 1890.

170.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. sierpnia 1890,

tyczące się przyłączenia gminy Łabacz do okręgu Sądu powiatowego brodzkiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę i obszar dworski Łabacz od okręgu Sądu powiatowego oleckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego brodzkiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Schönborn r. w.

171.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1. września 1890,

tyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników zakładu pocztowo - telegraficznego przeznaczonych do służby obrotowej.

Za Najwyższem zezwoleniem zaprowadza się dla urzędników zakładu pocztowo-telegraficznego, do służby obrotowej przeznaczonych, począwszy od IX. klasy stopnia służbowego, z wyjątkiem przełożonych urzędów, noszenie w służbie bluzy mundurowej.

(Polniach.)

Bluzę tę, która ma być z sukna ciemno-zielonego z parolisami aksamitnymi pomarańczowo-żółtymi i przytwierdzonemi do nich rozetami złotemi, wolno nosić tylko w obrębie lokali urzędowych.

Urzędnicy, dla których w myśl powyższego zaprowadza się noszenie bluzy w służbie, nie są obowiązani sprawić sobie munduru przepisanego rozporządzeniem całego ministerstwa z dnia 20. października 1889 (Dz. u. p. Nr. 176), z wyjątkiem spodni, które do bluzy mają być noszone, to jest sukiennych nowo-popielatych a w lecie z lekkiej materji koloru drap.

Bacquehem r. w.

172.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 6. września 1890,

tyczące się pokrycia wydatków potrzebnych z przyczyny najświeższych powodzi w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu.

Na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd, żeby na pokrycie wydatków potrzebnych z przyczyny najświeższych powodzi w Mojem królestwie czeskiem, w Mojem arcyksięstwie austryackiem poniżej Anizy, w Mojem arcyksięstwie austryackiem powyżej Anizy, w Mojem

księstwie Górno- i Dolno-śląskiem i w Moim kraju Vorarlbergu wyłożył z funduszów państwa w miarę najagłębszej potrzeby i pod warunkiem złożenia rachunków sumę 2,000.000 zł.

§. 2.

W szczególności suma ta przeznaczona jest na rozdanie zapomóg niezwrotnych, na zakupno żywności, tudzież w okolicznościach na szczególne względy zasługujących na restauracją budowli zniszczonych lub uszkodzonych.

§. 3.

Zapomogi rozdawać mają Władze rządowe.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły dotyczące się tych zapomóg, są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 6. września 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. września 1890.

173.

Patent cesarski z d. 15. września 1880,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowinańskiego, morawskiego, śląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, goryckiego i gradyjskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krański i bukowinański; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piaceniński i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Goryoyi i Gradysoe; książę na Try-

dencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirohu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marohii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe dalmacki, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowski, dolno- i górno-austriacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, krański, bukowinański, morawski, śląski, tyrolski, vorarlberski, istryjski, gorycki i gradyjski, tudzież sejm krajowy miasta Tryestu i jego okręgu zwołane są na nową kadencją na dzień 14. października 1890 do miejsc na ich zebrania ustawą wyznaczonych.

Również i sejm czeski, na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 27. maja 1890 odroczone, zwołany jest na ten sam dzień do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego, w celu podjęcia na nowo swoich czynności.

Dan w Székelyhid dnia 15. września tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego drugiego roku.

 Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 19. września 1890.

174.

Dokument koncesyjny z dnia 21. czerwca 1890,

na koleje miejscowe a) od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i b) od Brandyżu nad Łabą do Neratowic.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukwiński, Górno- i Dolno-Śląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. austriacko-węgierska Spółka kolei państwa podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu projektowanych przez nią kolei żelaznych od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu nad Łabą do Neratowic, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą

na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 15. marca 1887 (Dz. u. p. Nr. 43) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. austriacko-węgierskiej Spółce kolei państwa prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei żelaznych parowych o szlaku normalnym:

- a) od pewnego punktu jej linii północnej w pobliżu stacyi Porzyczany pod Horzanami do Mochowa z uściem do kolei miejscowej brandysko-czelakowicko-mochowskiej i
- b) od stacyi Brandyż nad Łabem przerzeczonej kolei miejscowej na Kostelec n. Ł. do Neratowic, z użyciem kolei podjazdowej kosteleckoneratowickiej już istniejącej, którą Spółka zamierza nabyć i do obrotu publicznego zastosować.

Spółka jest nadto obowiązana przedłużyć na żądanie administracyi państwa wzmiankowaną wyżej pod b) kolej brandysko-neratowicką dla połączenia jej z linią północną kolei państwa w stosownym punkcie między Jenzowicami a Berkowicami.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należytości od wszelkich umów, które Spółka jako koncesyonaryuszka kolei w §. 1 wzmiankowanych zawrze,

od podań, które wniesie i od wszelkich dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą skutecznie, a na koniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsetek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji i obligacji pierwszorzędnych wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od kwitów tymczasowych, od zahipotekowania prawa zastawu na ciałach hipotecznych księgi dla kolei żelaznych lub na innych nieruchomościach przeznaczonych do zabezpieczenia obligacji pierwszorzędnych, tudzież od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacjom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na przeciąg czasu aż do 7. listopada 1911.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1 pod a) i b) wymienionych natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, ustanowiony aż do dnia 31. grudnia 1965.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać ma Spółka na żądanie administracji państwa stosowną kaucyą w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

Termin do skończenia szlaku przedłużenia w §. 1 wzmiankowanego od Neratowic aż do północnej linii kolei państwa wyznaczy Rząd w swoim czasie, gdy w tej mierze wyda Spółce polecenie.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, na kosztą sprawienia parku kolejowego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnymi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconymi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek obowiązywać będą na linii północnej uprzywilejowanej austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić także co do kolei w §fie 1szym wzmiankowanych do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami, a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podofice-

rów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na przeciąg czasu aż do 31. grudnia 1965, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Spółka obowiązana jest dozwolić Administracyi państwa na jej żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Administracya państwa będzie mogła z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia. Jednakże współużywanie to o tyle tylko będzie miało miejsce, o ile przez to nie będzie doznawał przeszkody własny regularny obrót na kolei współużywaney.

Wynagrodzenie, które za to ma być płacone, ustanowione będzie według przepisów dołączonych jako załączka C do dokumentu koncesyjnego z dnia 1. stycznia 1886 dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda ogłoszonych w Dzienniku ustaw państwa z roku 1886, strona 63.

Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolejach koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 10.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich

stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem roku 1894, natenczas za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu, uważana będzie kwota roczna potrzebna do oprocentowania po pięć od sta kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego i do umorzenia go w ciągu całego okresu koncesyjnego.

3. Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce dochód średni w myśl ustępu 1go a względnie, o ileby zachodził przypadek w ustępie 2gim przewidziany, sumę roczną tamże wzmiankowaną na oprocentowanie i umorzenie kapitału zakładowego a to w rachach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych zapłacić kapitał wyrównywający sumie zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu 3go mają być półrocznie płacone.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczka bezpośrednio poprzedzającego.

5. Postanowienia powyższe nie naruszają w żadnym względzie prawa nadanego Rządowi w §. 6 umowy z dnia 12. listopada 1882, odkupienia kiedykolwiek po dniu 1. stycznia 1895 razem z linią węgierską Spółki, także jej linii austriackich, do których zaliczają się oraz koleje obecnie koncesjonowane, a to za opłatą renty rocznej wymierzonej na podstawie czystych dochodów tych kolei.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanych ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 11.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i uży-

wanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc także park wozowy i zapasy materyałów (§. 10, l. 6).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 10), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów kolei miejscowej i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku Spółki wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 12.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania przez komisarza przy Spółce ustanowionego w jej zarząd, o ile tenże tyczy się kolei niniejszem koncesjonowanych.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowem, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić skarbowi państwa wynagrodzenia.

§. 13.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą przed upływem okresu, na który została nadana.

§. 14.

Postanowienia niniejszego dokumentu koncesyjnego i warunki koncesyjne do niego przez ministerstwo handlu wydane, stosują się do kolei miejscowej brandysko-czelakowicko-mochowskiej, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 7. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 134) a przez uprzyw. Spółkę austriacko-węgierską kolei państwa nabytej, w taki sposób, że ten ostatni dokument koncesyjny i warunki techniczne do niego, przez ministerstwo handlu wydane, o ile zawierają postanowienia niezgodne z koncesyą niniejszą i nie wykonane już przy budowie lub urządzeniu kolei, tracą od dnia dzisiejszego moc swoją, linia zaś brandysko-czelakowicko-

mochowska, tudzież linie, będące przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, uważane być mają od tego dnia pod względem administracyjnym i technicznym za jedną linią.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównym i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia dwudziestego miesiąca czerwca, w roku zbawienia tysiąc osmset dziewięćdziesiątym, Naszego panowania czterdziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

175.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1890,

o nabyciu przez uprzyw. austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa kolei miejscowej od Brandyżu nad Łabem na Czelakowice do Mochowa, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 7. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 134).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zatwierdzone zostało postanowieniami §. 14go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 174) przeniesienie praw i obowiązków, łączących się z własnością kolei miejscowej od Brandyżu nad Łabem na Czelakowice do Mochowa, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 7. listopada 1881 (Dz. u. p. Nr. 134), z austriackiej Spółki kolei miejscowych, jako pierwotnej koncesyonaryuszki tej kolei miejscowej, na

Spółkę akcyjną c. k. uprzyw. czeskich kolei miejscowych a następnie nabycie rzeczonyj kolei miejscowej przez uprzyw. austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa.

Bacquehem r. w.

176.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1890,

o przeniesieniu Najwyższej koncesyi, tyczącej się kolei miejscowej z Nusla do Modrzan na austriacką Spółkę kolei miejscowej.

Ponieważ kolej miejscowa od stacyi Nusla na kolei Cesarza Franciszka Józefa do Modrzan, będąca przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48), przeszła z posiadania Spółki akcyjnej c. k. uprzyw. kolei czeskich handlowych w posiadanie austriackiej Spółki kolei miejscowej, przeto na zasadzie Najwyższego upoważnienia z jednoczesnem zatwierdzeniem tego przeniesienia własności, przenosi się oraz prawa i obowiązki koncesyjne, łączące się z powyższą koleją miejscową, od dotychczasowej na przyszłą posiadaczkę koncesyi a to z następującymi postanowieniami:

I.

Prawa służące austriackiej Spółce kolei miejscowych jako koncesyonaryuszce kolei miejscowej od Nusla do Modrzan i ciążące na niej obowiązki ocenianją się podług osnowy Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48) i następujących postanowień, które go po części zmieniają a po części uzupełniają.

1. Na miejsce postanowień zawartych w §. 6 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48), wydają się co do kolei miejscowej od Nusla do Modrzan następujące:

„Cyfra kapitału zakładowego kolei miejscowej od Nusle do Modrzan, składającego się jedynie z akcji austriackiej Spółki kolei miejscowej, podlega zatwierdzeniu c. k. Rządu.

Cały kapitał zakładowy rzeczonyj kolei miejscowej umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby w przyszłości jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone

być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

2. Ruch na tej kolei miejscowej utrzymywać będzie aż do końca okresu koncesyjnego Rząd na rachunek Spółki austriackiej kolei miejscowej na podstawie kontraktu zawartego w tym względzie między nim a Spółką kolei miejscowej.

3. Transporty wojskowe przewożone być muszą na kolei miejscowej od Nusla do Modrzan po cenach taryfowych znizowanych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Austriacka Spółka kolei miejscowej zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny, które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami.

Spółka obowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

4. Na miejsce postanowień, dotyczących się prawa odkupienia na rzecz Rządu kolei miejscowej od Nusla do Modrzan a zawartych w §. 8 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48), wydają się następujące:

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei miejscowej od Nusla do Modrzan pod następującymi warunkami:

- a) Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupienia, a względnie w takim razie, gdyby Rząd miał kolej odkupić przed dniem 1. lipca 1892, czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat przed chwilą odkupienia, licząc od dnia 1. lipca 1885 a z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu a względnie tylu lat, ile ich według powyższego będzie.
- b) Wynagrodzenie, które ma być zapłacone, będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce przychód średni w myśl ustępu a) obliczony a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku.
- c) Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, zapłacić kapitał wyrównujący sumie wartości kapitałowej rat, które według postanowień ustępu b) mają być półrocznie płacone, zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie średnim, jaki obligacje rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędnie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

- d) Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie rzeczonych kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub w części użyte stosownie do swego przeznaczenia.

II.

Warunki koncesyjne z dnia 27. maja 1881 (ogłoszone w numerze 67 Dz. c. dla kolei żelaznych i żeglugi parowej rocznik 1881), przepisane w Dodatku do Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9. maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 48), o ile tyczą się kolei miejscowej od Nusla do Modrzan, stosowane być mają na rzeczonyj kolei także na przyszłość z następującymi zmianami:

1. Co się tyczy zasad ustanowionych dla taryf osobowych i towarowych (Cz. II ust. 1 warunków koncesyjnych z dnia 27. maja 1881) przepisuje się, że Część I Taryfy austriackich kolei żelaznych, zawierająca wspólne postanowienia co do transportu posyłek pospiesznych i zwyczajnych, jakoteż zwierząt żywych, powozów i zwłok, stosowana być ma także na kolei miejscowej od Nusla do Modrzan.

Nadto ministerstwo handlu zastrzega sobie wydanie w stosownej chwili zarządzeń co do poboru opłat taryfowych od zboża i mąki, jakie ze względu na austriacki przemyśl młynarski uzna za stosowne.

2. We względzie zobowiązań dla zakładu telegrafów rządowych (Cz. II, ust. 4 warunków koncesyjnych z dnia 27. maja 1881) postanawia się, że przewody telegraficzne, któreby jeszcze były potrzebne dla ruchu kolei i do sygnalizacji, mają być poprowadzone, urządzone i utrzymywane na koszt Spółki albo według zarządzenia, albo za pośrednictwem zakładu telegrafów rządowych, tudzież, że Spółka poddać się ma co do kolei w mowie będącej także zamierzonej regulacji stosunków zakładu telegrafów rządowych do kolei miejscowych, która skuteczniejsza być ma drogą rozporządzenia.

3. Miejsce postanowień na rzecz skarbu wojkowego (Cz. II, ust. 5 warunków koncesyjnych z dnia 27. maja 1881) zajmą zobowiązania pod I, ustęp 3 niniejszego obwieszczenia zawarte.

4. Odmienne od przepisów, tyczących się przewozu wydaleńców i skazańców (Cz. II, ust. 7 warunków koncesyjnych z dnia 27. maja 1881) postanawia się, że wydaleńcy i skazańcy i wszelkie inne osoby, które przymusowo kosztem publicznym mają być transportowane, tudzież ich dozorczy a ci ostatni także za powrotem, przewożeni będą po cenach niższych, zaprowadzonych do tego celu na c. k. kolejach rządowych.

5. Wreszcie Spółka przyjmuje także co do kolei miejscowej od Nusla do Modrzan zobowiązanie, że gdyby nastąpiła ustawowa regulacja świadczeń na cele publiczne (Cz. II, ust. 3, 4, 6 aż do 8 warunków koncesyjnych z dnia 27. maja 1881) podda się jej postanowieniom.

Bacquehem r. w.

177.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1890,

o przeniesieniu Najwyższej koncesyi z dnia 28. sierpnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 128), tyczącej się kolei miejscowej ze Smidar do Wysokiego Wesela na Spółkę akcyjną uprzyw. kolei czeskich handlowych.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia dozwolonym zostało, żeby prawa i obowiązki koncesyjne, oparte na Najwyższym dokumencie koncesyi z dnia 28. sierpnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 128), co do kolei miejscowej, prowadzącej od stacyi w Smidarach na c. k. uprzyw. austriackiej kolei północno-zachodniej pomiędzy wsiami Hrobiczary, Zbierz i Weleżyce do Wysokiego Wesela, przeniesione były z austriackiej Spółki kolei miejscowej, jako dotychczasowej koncesyonaryuszki, na Spółkę akcyjną c. k. uprzyw. kolei czeskich handlowych, pod następującymi warunkami:

I.

Na miejsce zarządzeń, tyczących się taryf osobowych i towarowych, jakoteż taryf na wypadek niedostatku a zawartych w ostatnim ustępie §. 9go, tudzież w §§. 10 i 11 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. sierpnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 128), wydają się następujące postanowienia:

1. Opłaty za przewóz w obrocie osobowym, taryfy przewozu towarów, klasyfikacja towarów i wszelkie postanowienia podrzędne, tyczące się przewozu posyłek, podlegają zatwierdzeniu ministerstwa handlu, przyczem zważać się będzie zarówno na interes publiczny, jak i na to, żeby przedsiębiorstwo kolejowe przynosiło odpowiednie zyski, jakoteż na zawarte co do przewozu kontrakty.

2. Część I taryfy austriacko-węgierskich kolei żelaznych, zawierająca postanowienia wspólne w przedmiocie przewozu towarów pospiesznych i zwyczajnych, jakoteż zwierząt żywych, powozów i zwłok, ma być stosowana także na kolei miejscowej ze Smidar do Wysokiego Wesela. Spółka winna także poddać się co do tej kolei zarządzeniom w przedmiocie przystąpienia do części I taryfy dla obrotu osobowego, gdy według okoliczności będzie wydana.

3. Ceny przewozu osób i towarów, jakoteż wszelkie inne opłaty obliczać wolno tylko w walucie ustawowej krajowej bez dodawania aży.

4. Jak tylko kolej w jednym roku ruchu przyniesie czystego dochodu najmniej siedm (7) od sta kapitału zakładowego, ministerstwo handlu zarządzić może stosunkowe niżenie opłat taryfowych, które aż do tego czasu obowiązywały.

5. Ministerstwo handlu zastrzega sobie wydanie w stosownej chwili co do pobierania opłat taryfowych od mąki i zboża, zarządzeń, jakie w interesie austriackiego przemysłu młynarskiego uzna za odpowiednie.

6. Taryfy na wypadek niedostatku.

W przypadkach niedostatku i nadzwyczajnej drożyzny żywności i paszy w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, Minister handlu ma prawo zniżyć według potrzeby ceny przewozu tych przedmiotów.

II.

Uregulowanie kiedykolwiek postanowień taryfowych dla obrotu osobowego i towarowego zastrzeżone jest ustawodawstwu; Spółka obowiązana jest poddać się takiej ogólnej regulacji.

III.

W uzupełnieniu przepisów §. 12go Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. sierpnia 1880 postanawia się, że c. k. uprzyw. koleje czeskie handlowe są nadto obowiązane także co do kolei ze Smidar do Wysokiego Wesela przystąpić do zawartej przez Spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu przedmiotów do przewozu transportów wojskowych i poddać się przepisom, dotyczącym się stosunków kolejowych w czasie wojny, jakie kiedykolwiek będą obowiązującymi.

IV.

Spółka obowiązana jest dostarczyć dla kolei miejscowej ze Smidar do Wysokiego Wesela środków do ruchu w ilości dostatecznej do utrzymania ruchu regularnego, najmniej zaś w ilości minimalnej przepisanej w warunkach technicznych dla rzeczonoj kolei żelaznej, to jest jednej lokomotywy, jednego wozu osobowego i jednego krytego wozu towarowego z hamulcem, który to park w razie odkupienia kolei, lub gdy Najwyższa koncesya (§§. 18 i 19 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. sierpnia 1880, Dz. u. p. Nr. 128) moc swoją straci, ma również pod warunkami w koncesyi przewidzianymi przejść na własność państwa.

Bacquehem r. w.

178.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 3. września 1890,

tyczące się uzupełnienia wyrazu „sprężyny“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów do powszechnej Taryfy cłowej dla obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełniają się postanowienia, tyczące się wyrazu „sprężyny“ w urzędowym abecadłowym spisie towarów do zmienionej ustawą z dnia 21. maja 1887 Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 i dodatku do niego w sposób następujący:

Po dotychczasowej Uwadze, którą teraz oznaczyć należy liczbą 1, przydaje się następującą uwagę:

2. Tak samo jak ze sprężynami sprzętowymi, postępować należy według Nr. 270 także z innymi grubymi sprężynami spiralnymi. W przypadkach wątpliwych te sprężyny spiralne uważać należy za grube, których drut ma więcej niż 3 milimetry grubości.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 23. sierpnia 1890, zabraniającem przywozu i przewozu szmat, gałganów, starzyzny, starych lin, używanej bielizny i używanej pościeli z Egiptu, ogłoszony w XLVI Części Dziennika ustaw państwa z r. 1890 (wydanej i rozesłanej dnia 30. sierpnia 1890) pod Nr. 167, strona 396, przytoczone zostało w ustępie końcowym mylnie rozporządzenie ministeryalne z dnia 2. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 139) zamiast rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 145), co się niniejszem prostuje.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1890.

179.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1890,

tyczące się ustawienia w Salzburgu maszyny do stęplowania rachunków.

W dalszem wykonaniu rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 175), którem dozwolone zostało wyciskanie znaczka stęplowego 1no i 5cio centowego na blankietach rachunkowych, podaje się do wiadomości, że do tego celu ustawiono także maszynę w c. k. urzędzie podatkowym głównym w Salzburgu i że w urzędzie tym, począwszy od dnia 1. października 1890, na blankietach rachunkowych niezapisanych, tamże do ostęplowania przedstawionych, znaczki stęplowe 1no i 5cio centowe mogą być wyciskane za złożeniem przypadającej opłaty.

Dunajewski r. w.

180.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. września 1890,

tyczące się podwyższenia powszechnej ceny sprzedaży warzonki w c. k. Zarządzie warzelnii soli w Hallein.

W porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu i odnośnie do ustępu 3 §. 2go ustawy z dnia 7. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 70) powszechną cenę sprzedaży warzonki w c. k. Zarządzie warzelnii soli w Hallein, rozporządzeniem c. k. ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 155) ustanowioną, podwyższa się z 9 zł. 40 c. na 9 zł. 55 c. za 100 kilogramów.

Rzeczony podwyższenie ceny nabywa mocy obowiązującej od dnia 23. września 1890.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1890.

181.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 11. września 1890,

tyczące się uzupełnienia postanowień abecedowego spisu towarów do Taryfy cłowej w przedmiocie postępowania ze względu na cło z Wzorami książkowemi.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełniają się postanowienia abecedowego spisu towarów do Taryfy cłowej ustawą z dnia 21. maja 1887 zmienionej i dodatku do tego spisu w sposób następujący:

Na stronie 226 spisu towarów wpisać należy (pomiędzy wyrazami Wzory arkuszone i Wzory kartowe) nowy wyraz:

„Wzory książkowe z rycinami przedstawiającymi wyroby przemysłowe fabryk (wykonane zapomocą światłodruku lub innym sposobem), z przydaniem numerów cennika, podziałki itp. do pokazywania kupującym . . . Nr. T. 349, bez opłaty.“

Do wyrazu „książki“ na stronie 44 spisu towarów przydać należy po ustępie 4 (dzieła obrazkowe oprawne) odsyłacz:

„Obacz także Wzory książkowe.“

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

(Polniseh.)

182.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z d. 27. września 1890,

którem wydają się przepisy weterynaryjno-policyjne z powodu dozwolonego wprowadzania świń rzeźnych z monarchii austriacko-węgierskiej pochodzących do rozmaitych targowisk i rzeźni w państwie niemieckiem.

W skutek zarządzeń, przez niektóre Rządy w państwie niemieckiem wydanych, mocą których wprowadzanie świń rzeźnych z monarchii austriacko-węgierskiej pochodzących do rozmaitych targowisk i rzeźni w państwie niemieckiem bez poprzedniego ograniczenia miejsca pobytu zostało czasowo i aż do odwołania dozwolone, c. k. ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa uznaje za stosowne wydać na zasadzie §u 3go ustęp ostatni powszechnej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35), następujące przepisy weterynaryjno-policyjne.

§. 1.

Z częściową zmianą postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 188), pozwala się świnie rzeźne galicyjskie — bez poprzedniego ograniczenia miejsca pobytu, jednakże tylko celem przewiezienia ich przez stacyą

kolejową w Szczakowie do rzeźni publicznych w Śląsku pruskim, które Rząd królewsko pruski wyznaczy kiedykolwiek do przyjmowania świń rzeźnych austriacko-węgierskich — ładować w stacjach galicyjskich przez namiestnictwo we Lwowie od ładowania zwierząt racicowych w danym czasie nie wyłączonych, jeżeli transport pokryty jest przepisami i w porządku znalezionymi przepustkami z gmin wolnych od zarazy i przy oględzinach przed ładowaniem okaże się całkiem „niepodejrzany“.

§. 2.

Nadto pozwala się ładować i odsyłać świnie rzeźne galicyjskie w stacji kolejowej w Białej, z tamtejszego tymczasowego zakładu konfinacyjnego, do rzeźni publicznych w Śląsku pruskim, które Rząd królewsko pruski do przyjmowania świń austriacko-węgierskich kiedykolwiek wyznaczy, jakoteż do zakładu rzeźnego w Berlinie, jednakże dopiero po stwierdzeniu, iż nie są o zarazę podejrzane i tylko po upływie pięciodniowego ograniczenia pobytu przepisane dla targu trzody chlewnej w Białej.

§. 3.

Z księstwa bukowińskiego wolno świnie rzeźne wysyłać jak dotychczas do wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych pod warunkiem ścisłego przestrzegania zwykłych przepisów weterynaryjno-policyjnych. Natomiast rozporządza się, że te transporty świń rzeźnych bukowińskich, które przeznaczone są za granicę, mają być ładowane i wywożone tylko do tych rzeźni publicznych w Śląsku pruskim, które Rząd królewsko pruski przeznaczy kiedykolwiek do przyjmowania świń rzeźnych austriacko-węgierskich i to tylko przez stacją kolejową w Szczakowie.

§. 4.

Dla transportów świń rzeźnych z wszystkich innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, jakoteż z krajów korony węgierskiej, do którychkolwiek miejsc w państwie niemieckiem byłyby przeznaczone, stacja kolejowa w Szczakowie jest do przejścia zamknięta.

§. 5.

Te transporty świń rzeźnych z Galicji i Bukowiny, których Władze królewsko pruskie nie pozwolą przez Szczakowę wyprowadzić za granicę, odesłać należy bezwarunkowo najbliższym pociągiem towarowym, żadnych innych transportów zwierząt racicowych nie wiozącym, do dworca kolejowego w Bielsku, celem wyładowania ich i poddania dalszemu przepisaniu postępowaniu w zakładzie konfinacyjnym w Białej.

Toż samo stać się ma z transportami świń rzeźnych galicyjskich, które stosownie do §u 2go rozporządzenia niniejszego ze stacji kolejowej w Białej będą wysłane, gdyby Władze królewsko pruskie nie dozwoliły im przejścia do Prus.

§. 6.

O ile wywóz świń rzeźnych z innych królestw i krajów tutejszej połowy monarchii do państwa niemieckiego jest lub będzie w przyszłości przez Rządu tego państwa dozwolony, rozporządza się, że gdyby transportów tych Władza zagraniczna nie przepuściła przez granicę, odesłać je należy bezwarunkowo najbliższym pociągiem towarowym, nie wiozącym żadnych innych transportów zwierząt racicowych, do tej stacji tutejszo-krajowej, w której były na kolej przyjęte, a to na koszt i niebezpieczeństwo posyłającego.

§. 7.

Także transporty świń węgierskiego pochodzenia, do państwa niemieckiego wyprawione, gdy Władza zagraniczna nie przepuści ich przez granicę, odsyłać należy bezwarunkowo najbliższym pociągiem towarowym, żadnych innych transportów zwierząt racicowych nie wiozącym, do tej stacji węgierskiej, w której były na kolej przyjęte, a to na koszt i niebezpieczeństwo posyłającego.

§. 8.

W przypadkach §§. 5, 6 i 7 koszta karmienia i pojenia świń na tych stacjach kolejowych, z których transporty świń zostają napowrót odesłane, koszta telegrafowania itp. jakoteż koszta jednorazowego w każdym dniu karmienia i pojenia podczas odwozu napowrót lub w drodze do Bielska-Białej, jeżeliby kosztów tych nie poniósł dozorca, transportowi świń towarzyszący, wciągnie zarząd kolejowy szczegółowo do rachunku wszystkich innych należności, które ma do żądania.

§. 9.

Gdy Władza pograniczna obcego państwa nie przepuści transportu świń, uwiadomić należy o tem i o odesłaniu transportu napowrót w przypadkach §u 5go natychmiast telegraficznie c. k. starostwo w Białej, w przypadkach §§. 6 i 7 natychmiast właściwe c. k. starostwa pograniczne, a te winny donieść o tem niezwłocznie telegrafem w przypadku §u 6go starostwu, w którego okręgu leży stacja kolejowa, do której się transport napowrót odsyła a w przypadku §u 7go królewsko węgierskiemu ministerstwu rolnictwa w Budapeszcie.

§. 10.

Świnie, w przypadku §u 6go odesłane napowrót ze stacji pogranicznej do stacji, w której były na kolej przyjęte, poddać należy zaraz po ich przybyciu postępowaniu weterynaryjno-policyjnemu.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 6. października 1890.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Schönborn r. w.

Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 16. października 1890.

183.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. września 1890,

tyczące się postępowania ze względu na cło ze starami zużytemi prętami fiszbinowemi z parasoli.

W porozumieniu z interesowanemi ministerstwami królewsko węgierskiemi uzupełniają się postanowienia urzędowego abecadłowego spisu towarów Taryfy cłowej i dodatku do tego spisu pod wyrazem „fiszbin“ w sposób następujący:

Pierwszy ustęp uwagi, dodatkiem objęty, uzupełnia się jak następuje:

„Takiemu samemu postępowaniu według Nr. 230 a podlegają nadto stare użyte pręty fiszbinowe z parasoli, niezdatne już do pierwotnego użycia a wprowadzane do spotrzebowania jak materiał surowy; w przypadkach wątpliwych komory mają prawo żądać, żeby wprzód odcięto okucia, jeżeli są lub główki toczone.“

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

184.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 3. października 1890,

o nadaniu Najwyższej koncesyi na wybudowanie od kolei miejscowej, prowadzącej do hodonińskiej fabryki wyrobów tytoniowych odnogi aż do granicy krajowej w kierunku Holicza.

Stosownie do Najwyższego postanowienia z dnia 20. września 1890 udzielona została c. k. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda koncesya na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu odnogi istniejącej kolei miejscowej między stacją w Hodoninie a tamtejszą skarbową fabryką wyrobów tytoniowych aż do granicy krajowej morawsko-węgierskiej w kierunku Holicza.

Do tej odnogi stosują się odpowiednio postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 19. marca 1888 (Dz. u. p. Nr. 47), tyczącego się rzeczonyj kolei miejscowej, jakoteż postanowienia warunków koncesyjnych dla tej kolei miejscowej przepisanych, w ten sposób, że budowa koncesyonowanej odnogi skończona być ma jednocześnie z budową linii zbiegowej, która na terytorium węgierskiem będzie wybudowana, że na całym szlaku od stacji w Hodoninie aż do granicy krajowej obowiązkowy obrót osobowy winien być zaprowadzony, tudzież że na rzece March i w jej obszarze zalewowym można postawić tymczasowo mosty drewniane.

Bacquehem r. w.

185.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1890,**

tyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników administracji skarbu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 26. września 1890 pozwala się, żeby wszyscy ci urzędnicy administracji skarbu, którzy obowiązani są nosić mundur służbowy, używali w służbie wewnętrznej, t. j. w biurach, jakoteż przy wykonywaniu służby w miejscach urzędowych, w magazynach i w zakładach przemysłowych podlegających kontroli władz skarbowych, zamiast surduta mundurowego służbowego, bluzy mundurowej z sukna ciemno-zielonego, z obszewkami aksamitnymi jasnozielonemi na kołnierzu stojącym.

Urzędnicy XI aż do IX włącznie klasy stopnia służbowego powinni mieć na obszewkach rozety złote w ilości 1—3. Urzędnicy VIII i wyższych klas stopnia służbowego używać mają odznak dystynkcyj przepisanych do munduru galowego, umieszczonych tylko na obszewkach.

Rozporządzenie niniejsze nie stosuje się do urzędników komor pogranicznych.

Dunajewski r. w.

186.**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 5. października 1890,**

tyczące się postępowania celniczego z naczyniami i opakowaniami z towarów, oczeniu według wagi brutto podlegających, które w obszarze cłowym austriacko-węgierskim przepakowano.

W skutek czynionych zapytań, oświadczą się w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami

królewsko węgierskiemi, że naczynia i opakowania, w których towary zagraniczne, podlegające oczeniu według wagi brutto są wprowadzone, podlegają cłu przywozowemu podług swojej jakości w taryfie określonej (jako worki, paki, beczki, kosze itp.) wtedy, gdy towary w nich zapakowane będą wyjęte i albo bez opakowania albo w innem opakowaniu dalej powiezione a następnie do oczenia wchodowego przystawione lub napowrót za granicę wywiezione, same zaś opakowania pierwotne pozostają w obszarze cłowym austriacko-węgierskim.

W przypadkach takich opakowania uwalniane być mogą od cła tylko wtedy, gdy istniejące przepisy pozwalają na to, bądź ze względu na jakość opakowania (np. worki podarte i widocznie nie dające już użyć się do tego samego celu, abecadłowy spis towarów str. 286), bądź z innych przyczyn (np. jeżeli wprowadzone beczki stare są ocechowane urzędownie w Austrii lub w Węgrzech, albo w razie zezwolenia na porąbanie pak, beczek itp.).

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

187.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 5. października 1890,**

o upoważnieniu komory pomocniczej w Aquabona do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych.

W myśl artykułu IX, l. 1 ustawy cłowej z dnia 25. maja 1882 upoważnia się c. k. komorę pomocniczą w Aquabonie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych w ciągu miesięcy czerwca aż do października włącznie każdego roku.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 23. października 1890.

188.

Dokument koncesyjny z dnia 21. września 1890,

na kolej miejscową od Steyru a względnie Pergernu do zdrojowiska Hall.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Krcacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka kolei w dolinie Steyru podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Steyru a względnie Pergernu do zdrojowiska Hall, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 17.

czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81) w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce kolei w dolinie Steyru prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa wąsko-torowa od Steyru a względnie Pergernu do zdrojowiska Hall.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) Uwolnienie od stępli i należności od wszelkich umów, które przedsiębiorstwo kolei miejscowej zawrze, od podań, które wniesie i od dokumentów, które wystawi, tudzież od wszelkich wpisów hipotecznych, które na zasadzie tych umów i dokumentów będą uskuteczniane, na koniec od wszelkich czynności urzędowych i urzędowych wygotowań do celów poniżej wyrażonych, a mianowicie:

1. dotyczących się zebrania kapitału, zabezpieczenia odsctek od kapitału i zabezpieczenia ruchu, aż do chwili otwarcia ruchu;

2. dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urzędzenia kolei, aż do końca pierwszego roku ruchu.

Ulgi te nie mają być stosowane do postępowania sądowego w sprawach spornych;

- b) uwolnienie od stępli i należności od emisji akcji wypuszczonych w celu zebrania kapitału na pierwsze założenie kolei i jej zaopatrzenie według koncesyi jakoteż od kwitów tymczasowych i od opłat za przeniesienie własności, jakie powstaną przy wykupie gruntów po upływie pierwszego roku ruchu (lit. a, l. 2), z wyjątkiem należności, które według istniejących ustaw mają być z tego powodu płacone gminom i innym korporacyom autonomicznym;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, na przeciąg lat dwudziestu (20), licząc od dnia dzisiejszego.

Uwolnienie od podatku dochodowego i od należności stęplowych, którym podlegają kupony, stosowane będzie po upływie okresu, na który dawnemu szlakowi kolei w dolinie Steyru zostało przyznane, w ten sposób, że rzeczony podatek i należności stęplowe opłacane będą w stosunku długości kilometrowej nowych do dawnych szlaków.

§ 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1 wymienionej natychmiast, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy dać ma Spółka na żądanie administracyi państwa stosowną kaucyą w gotówce albo w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce, lub też w książeczkach wkładkowych kasy oszczędności.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymy-

wania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń do używania drogi.

§ 5.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia nadania koncesyi na linią od Steyru (Garsten) do Dolnego Grünburga (18. lutego 1888) a po upływie tego czasu utraci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 6.

Zresztą kolej w §. 1 wzmiankowana ma być uważana za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei miejscowej od Steyru (Garsten) przez dolinę Steyru do Dolnego Grünburga a według okoliczności do Klaus, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888 (Dz. u. p. Nr. 30) i postanowienia §§. 5 aż do 8 włącznie, tudzież 10 aż do 14 włącznie przerzeczonego dokumentu koncesyjnego mają być do niej odpowiednio stosowane.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego pierwszego września w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym, Naszego panowania czterdziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

189.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. października 1890,**

tyczące się przestrzegania wzajemności w przedmiocie doręczenia skarg, podanych do Sądu królewsko saskiego przeciwko obywatelom austriackim lub przeciwko cudzoziemcom w krajach tutejszych przebywającym.

Według oznajmiania Rządu królewsko saskiego pomocy prawnej do doręczenia zarządzeń sprawy wprowadzających (pozwów, rezolucyj tyczących się skarg, nakazów płatniczych itp.), wydanych przez Sądy austriackie, udziela się w królestwie saskim bezwarunkowo tylko wtedy, gdy zarządzenia te przeznaczone są dla obywateli austriackich w Saksonii przebywających. Gdy zaś zarządzenia tego rodzaju przeznaczone są dla obywateli saskich lub dla obywateli innych krajów państwa niemieckiego lub dla cudzoziemców (z wyjątkiem obywateli austriackich) w Saksonii przebywających, doręczane są tylko wtedy, gdy adresat nie odmawia przyjęcia zarządzenia.

Poleca się więc c. k. Sądom, żeby postępowały według zasad wzajemności a przeto, żeby pomocy prawnej do doręczania w krajach tutejszych zarządzeń sprawy wprowadzających, przez Sądy królewsko saskie wydanych, udzielały bezwarunkowo tylko co do obywateli saskich, do których zarządzenia te są wystosowane, co do wszystkich zaś innych osób, nie będących obywatelami saskimi, tylko wtedy, gdy adresat nie odmówi przyjęcia zarządzenia.

Schönborn r. w.

190.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 15. października 1890,**

tyczące się wykonania ustawy z dnia 1. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 97), zmieniającej ustawę z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) o podatku budynkowym.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 97), wydają się następujące postanowienia:

Do Artykułu I.

Postanowienia zawarte w artykule I ustawy z dnia 1. czerwca 1890 nie naruszają istniejących

przepisów co do postępowania ze względu na podatek czynszowy z budynkami w myśl §. 1, lit. *a* ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) temu podatkowi podlegającymi i, o ile dotyczą budynków, które w myśl §. 1, lit. *b* ustawy z dnia 9. lutego 1882 podatkowi czynszowemu podlegają, nie stosują się do wzięcia na przepis podatku czynszowego za okres przed dniem 1. czerwca 1891.

O ile więc od budynków, w myśl §. 1, lit. *b* podatkowi czynszowemu podlegających, podatek czynszowy za okres wwyż wzmiankowany ma być jeszcze dodatkowo wzięty na przepis, postąpić należy w tym względzie według przepisów, które dotychczas obowiązywały.

W skutek zmiany, którą artykuł I ustawy z dnia 1. czerwca 1890 uczynił w §. 5 ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) a mianowicie w skutek uwydatnionego tamże opuszczenia ostatniego ustępu wzmiankowanego §. 5go, zmienia się znacznie sposób dotychczasowy nakładania podatku czynszowego, gdyż według tego podatek czynszowy od takich budynków za okres, liczący się od 1. stycznia 1891, może być także przepisany i pobierany w mniejszej kwocie niż ta, która przypadła od nich według taryfy podatku klasowego.

Według nowej osnowy §. 5go podatek czynszowy za okres, poczynający się dnia 1. stycznia 1891, od budynków w myśl §. 1, lit. *b* podatkowi czynszowemu podlegających, jeżeli są całe w najem puszczone, obliczyć należy i wziąć na przepis w tej kwocie, która według wymiaru podatku czynszowego w §. 6 ustanowionego przypada od czynszów urzędownie sprostowanych a co do budynków w Tyrolu i Vorarlbergu ze względem na postanowienia §. 15 i tabeli *C*.

Jeżeli budynki takie są tylko częściowo w najem puszczone, podatek czynszowy od nich obliczać należy w sposób następujący:

- a*) do kwoty podatku klasowego, według Taryfy *B* (§. 8) od części składowych mieszkalnych w najem puszczonech przypadającej,
- b*) dolicza się kwotę, która według wymiaru podatku czynszowego w §. 6ym ustanowionego przypada za części składowe w najem puszczone od czynszu urzędownie sprostowanego i sumę ogólną, która z tego wypadnie, bierze się na przepis i ściąga jako podatek czynszowy.

Przy tem obliczaniu stosować należy w myśl §. 5go, gdy się wymierza podatek czynszowy od budynków w Tyrolu i Vorarlbergu a względnie w Salzburgu i w Dalmacyi, według §. 1, lit. *b* podatkowi czynszowemu podlegających, §§. 8, 11 i 15, tudzież tabelę *C* już przy oznaczaniu kwoty *ad a*, do budynków zaś w Tyrolu i Vorarlbergu §§. 6 i 15 tudzież tabelę *C*, już przy oznaczaniu kwoty *ad b*.

Do Artykułu II.

Te chaty alpejskie i domy winniczne, które są opodatkowane, uwalniać należy od podatku na prośbę ich właścicieli po przekonaniu się, że istotnie tylko czasowo służą za mieszkanie dla służby ekonomicznej właściciela ziemskiego, a mianowicie w tych przypadkach, gdy prośby o to nadejdą do władzy I. instancyi wymiaru podatku w ciągu I. kwartału 1891, począwszy od roku 1891, w innych przypadkach, w myśl istniejących przepisów ewidencyjnych, począwszy od roku, który nastąpi bezpośrednio po dacie podania.

Do Artykułu III.

Postanowienia artykułu III., według których podatek klasowy od budynków onemuż podlegających, nie więcej jak dziewięć części składowych mieszkalnych posiadających, ma być odpisywany z tytułu, iż nie są używane, nabywają mocy obowiązującej począwszy dopiero od dnia 1. stycznia 1891.

Warunkowi, pod którym według artykułu III. odpisanie podatku klasowego od budynków onemuż podlegających nie więcej jak dziewięć części składowych mieszkalnych posiadających, może być dozwolone, to jest, żeby przez rok bez przerwy nie były wcale używane, czyni się zadosyć, jeżeli budynki te przez rok bez przerwy nie były używane ani na mieszkanie, ani w żaden inny sposób.

Zachowywanie w tych budynkach sprzętów i innych rzeczy przeznaczonych do ich urządzenia nie ma być samo przez się uważane za używanie budynku w myśl artykułu III. ustawy.

Uwiedomienia o nieużywaniu, jakoteż o rozpoczęciu się na nowo używania takiego budynku, podatkowi klasowemu podlegającego, które w przeciągu dni trzydziestu podawać należy do władzy I. instancyi wymiaru podatku (artykuł III, §. 2), są uwolnione od stępla, wymienić zaś w nich należy dokładnie numer konskrypcyjny budynku o który chodzi, gminę podatkową i dzień rozpoczęcia się nieużywania lub używania napowrót.

Władza I. instancyi wymiaru podatku, winna nadchodzące do niej uwiedomienia o nieużywaniu, które utrzymywać ma w dokładnej ewidencji, posyłać zazwyczaj niezwłocznie właściwemu przełożonemu gminy, jego zaś obowiązkiem jest stwierdzić przez dokładne zbadanie na miejscu, czy i od kiedy budynki mieszkalne o które chodzi, są rzeczywiście w duchu powyższego objaśnienia całkiem nieużywane. Wywód oględzin napisać należy na samemże uwiedomieniu. Przełożonych gminy zobowiązać na-

leży, żeby uwiedomienia, z napisanemi na nich wywodami oględzin, odsyłali Władzy I. instancyi wymiaru podatku, natychmiast po skutecznionem zbadaniu.

W pierwszym roku oznajmionego nieużywania ponowić należy wzmiankowane stwierdzenie najmniej dwa razy, w dalszym ciągu czasu, jeżeli budynek ciągle nie jest używany, zwyczajnie tylko raz w każdym kwartale.

Władzy I. instancyi wymiaru podatku zastrzeżone jest przekonywanie się o rzeczywistości oznajmionego nieużywania za pośrednictwem własnych funkcjonaryuszów podczas odbywania innych czynności urzędowych w tej samej gminie a według okoliczności umyślne wysyłanie ich w tym celu.

Pod względem odpisywania podatku klasowego w razie stwierdzonego nieużywania budynku podatkowi klasowemu podlegającego i opłacania napowrót podatku klasowego, gdy budynek znowu zacznie być używany, tudzież karania tych, którzy przez fałszywe uwiedomienie o nieużywaniu budynku podatkowi klasowemu podlegającego, usiłovali wyłudzić odpisanie podatku, albo którzy zaniedbali uczynić w czasie właściwym przepisane uwiedomienie o używaniu napowrót, postępować należy według postanowień artykułu III, §§. 1 do 6.

Kara w podwójnej kwocie niezapłaconego lub zagrożonego podatku, mająca wymierzać się w myśl artykułu III, §. 6, temu, który za pomocą fałszywego uwiedomienia o nieużywaniu budynku podatkowi klasowemu podlegającego, usiłuje wyłudzić odpisanie podatku (§. 1), tudzież temu, który zaniedba uczynić w czasie właściwym uwiedomienie w §. 2 przepisane o używaniu napowrót, przedawnia się po pięciu latach.

Przedawnienie zaczyna się liczyć co do każdej z osobna niezapłaconej lub zagrożonej raty podatku od terminu, w którym ta rata byłaby płatna i przerywa się przez pierwszą cytacyą lub wezwanie obwinionego do stawienia się w celu urzędowego przesłuchania.

Za podstawę do wymierzenia kary brać przeto należy zawsze tylko te niezapłacone lub zagrożone raty podatku, których terminy płatności przypadają w pięcioleciu liczonem w tył od daty pierwszej cytacyi lub wezwania obwinionego do stawienia się w celu urzędowego przesłuchania.

Sam przypadający podatek ściągnąć należy za cały okres, w ciągu którego nie był płacony lub był wystawiony na niebezpieczeństwo uszczerbku.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 31. października 1890.

191.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. października 1890,

o zaprowadzeniu w dworcu austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa w Pradze zupełnej delegacji c. k. komory głównej praskiej.

W dworcu uprzywilejowanej austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa w Pradze zaprowadza się na miejsce dotychczasowej delegacji komory do ekspedycyowania posyłek pospiesznych, zupełną delegacją c. k. komory głównej praskiej.

Delegacja ta otrzymała odpowiednie swojej kategorii upoważnienia celnicze i rozpocznie urzędowanie dnia 1. listopada 1890.

Dunajewski r. w.

192.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. października 1890,

tyczące się zaprowadzenia drugiego Sądu delegowanego miejsko-powiatowego dla dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 19. października 1890 zaprowadza się z odstąpie-

niem od przepisów punktu X. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 25. listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 249) dla obszaru dzielnicy Leopoldstadt w Wiedniu drugi Sąd delegowany miejsko-powiatowy do orzekania w sprawach cywilnych. Sąd delegowany miejsko-powiatowy obecnie tam istniejący, zwać się będzie I. Sądem delegowanym miejsko-powiatowym leopoldstadzkim, ten zaś, który ma być nowo zaprowadzony, II. Sądem delegowanym miejsko-powiatowym leopoldstadzkim.

Linia graniczna między okręgami tych dwóch Sądów powiatowych ciągnie się od kanału Dunaju (most Ferdynanda) wzdłuż środka drogi jezdnej w ulicach Taborstrasse i Nordbahnstrasse, następnie wzdłuż środka drogi jezdnej w ulicach Dresdnerstrasse i Innstrasse aż do Dunaju, i część dzielnicy po prawej stronie tej linii granicznej leżąca, łącznie z obszarem Kaisermühlen po tamtej stronie Dunaju, tworzyć ma okrąg II. Sądu powiatowego leopoldstadzkiego a część leżąca po lewej stronie, okrąg I. Sądu powiatowego leopoldstadzkiego.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza jurysdykcji sądowo-karnej, która w dzielnicy Leopoldstadt należy w skutek rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 155) do istniejącego Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego (na przyszłość I. Sądu leopoldstadzkiego).

Termin wejścia w wykonanie niniejszego rozporządzenia będzie później postanowiony i ogłoszony.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 8. listopada 1890.

193.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa z dnia 30. października 1890,

którem zmienia się postanowienie zawarte w §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 128), tyjące się przybywania świń rzeźnych z Galicyi na stacyą kolejową w St. Marx.

Ze względu, iż co do świń rzeźnych galicyjskich, nadchodzących na główne wiedeńskie targowisko bydłce w St. Marx, gdzie pozwolone jest odprawiać co piątek każdego tygodnia osobny targ na te świny, okazało się potrzebnem urządzić przybywanie transportów świń o takiej porze dnia, żeby poddanie ich rewizji policyjno-weterynaryjnej było możebne, przeto ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami sprawiedliwości, handlu i rolnictwa uznaje za stosowne zmienić §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 128) jak następuje:

§. 2. Świny rzeźne galicyjskie, z dopełnieniem tego warunku w bezpośrednim obrocie kolejowym na stacyą kolejową Wiedeń (St. Marx) nadchodzące, przeznaczone są dla głównego wiedeńskiego targowiska bydłcego w St. Marx, mogą nadchodzić na dworzec w St. Marx tylko we czwartek każdego tygodnia a to najpóźniej aż do godziny 2 popołudniu, wolno je wyladowywać tylko w przeznaczonej

na to części istniejącej tamże rampy i z niej przeprowadzić je należy tylko bezpośrednio do przeznaczonej na to i zamkniętej części targowiska. Na dzień targowy dla świń rzeźnych galicyjskich przeznaczona się piątek każdego tygodnia. Sprzedane świny rzeźne galicyjskie wywieść należy z targowiska drogą do tego przeznaczoną w każdym razie w ciągu piątku, najpóźniej zaś przedpołudniem w sobotę, która bezpośrednio po dniu targowym nastąpi.

Postanowienie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

194.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 30. października 1890,

tyjące się nazwy Sądu powiatowego kappel-skiego w Karyntyi.

Ponieważ ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi ministerstwami pozwoliło zmienić nazwę gminy miejscowej Kappel w okręgu Sądu krajowego celowieckiego. na Eisenkappel, przeto Sąd powiatowy w Kappelu istniejący będzie odtąd nazywał się „eisenkappelskim“.

Schönborn r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu z dnia 9. sierpnia 1890, tyczącem się wykonania spisu ludności, w XLV Części Dziennika ustaw państwa pod l. 162 ogłoszonym, zaszyły następujące omyłki:

We wzorze karty oznajmienia 1 a, str. 353, wiersz 16 od góry, zamiast: „dnia 3. stycznia 1890“, powinno być: „**dnia 3. stycznia 1891.**“

W instrukcyi (II) o wypełnianiu kart oznajmienia i zarazem w instrukcyi (VI) o wypełnianiu arkusza spisowego:

Ustęp 13, str. 362, wiersz 21 od góry i str. 375, wiersz 17 od góry, zamiast: „czy wreszcie jest partya podnajmująca“, powinno być: „**czy wreszcie jest partya podnajmująca, nocująca itp. u utrzymującego mieszkanie, lub czy należy do partyi podnajmującej.**“

Ustęp 20, str. 364, wiersz 5 od góry i str. 377, wiersz 2 od góry, zamiast: „właścicielami domu, ubogimi“, powinno być: „**właścicielami domu, emerytami, najemnikami, ubogimi.**“

Ustęp 23, str. 365, wiersz 2 od góry i str. 378, wiersz 2 od góry, pomiędzy wyrazami: „liczbę 1.“ a „Jeżeli“, dodać należy: „**Jeżeli jest właścicielem domu a zarazem i gruntu, wpisać należy liczbę 1 w kolumnie 16 i w kolumnie 17.**“

W instrukcyi (IX) do wygotowania przeglądu miejscowego, str. 388, wiersz 4 i 5 od dołu, zamiast: „na stronicy V.“, powinno być: „**na stronicy IV.**“

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. listopada 1890.

195.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 28. października 1890,

którem w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Ried wprowadza się w wykonanie począwszy od dnia 1. marca 1891, ustawę z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §. 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonania kar, ministerstwo sprawiedliwości uznaje za stosowne rozporządzić, żeby postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Ried, począwszy od dnia 1. marca 1891.

Schönborn r. w.

196.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 7. listopada 1890,

o zaprowadzeniu w Giurgevacu delegacji królewskiej komory seńskiej a w Cerkvenicy komory pomocniczej II. klasy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu królewska komora pomocnicza

II. klasy w Giurgevacu została dnia 31. października 1890 zwinięta a czynności tej komory poruczono oddziałowi straży skarbowej w Giurgevacu urzędującemu jako delgacya cłowa królewskiej komory głównej seńskiej i nadano mu upoważnienia komory pomocniczej II. klasy; nadto w Cerkvenicy na miejsce delegacyi, która tam istniała, zaprowadzono samoistną komorę pomocniczą II. klasy.

Dunajewski r. w.

197.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 8. listopada 1890,

tyczące się zakazania roztworem szelaku gorzałki przeznaczonej do wykończania tkanin gumowych.

W uzupełnieniu oddziału III. lit. B, l. 3 a, części 2 regulaminu, tyczącego się gorzałki przeznaczonej do użycia uwolnionego od podatku (Dodatek D do przepisu w przedmiocie wykonania ustawy o opodatkowaniu gorzałki Dz. u. p. Nr. 133 z r. 1888) pozwala się w porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu, żeby gorzałka, przeznaczona do wykończania tkanin gumowych, zakazana była tak samo jak ta, która jest przeznaczona do wyrobu glazury browarnicznej (Brauglasur) roztworem 1 części wagi szellaku i 2 części wagi alkoholu 95-stopniowego, dodając roztwór ten do gorzałki w stosunku 20 od sta.

Roztwór szellakowy użyty za środek do zakazania, powinien czynić zadość wymaganiom oddziału IV Dodatku g do powyższego regulaminu.

Dunajewski r. w.

198.**Rozporządzenie cesarskie z dnia
10. listopada 1890,**

tyczące się udzielenia okolicom margrabstwa morawskiego dotkniętym niedostatkami zapomóg z funduszków państwa.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd do wyłożenia z funduszków państwa w miarę rzeczywistej potrzeby i pod warunkiem złożenia rachunku sum aż do 200.000 zł. na wsparcia dla potrzebującej zasilku ludności w okolicach Mojego margrabstwa morawskiego niedostatkami dotkniętych.

§. 2.

Suma ta przeznaczona jest na zapomogi niezwrótne dla poszkodowanych, wsparcia potrzebujących, w szczególności zaś na zakupno żywności i

zboża na zasiew, tudzież na zasilki do wykonania robót publicznych powszechnej użyteczności.

§. 3.

Zapomogi rozdawać mają Władze rządowe.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, tyjące się tych zapomóg, wolne są od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Gödöllö, dnia 10. listopada 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVII. — Wydana i rozesłana dnia 25. listopada 1890.

199.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 8. listopada 1890,

tyczące się kontroli nad świniami w powiatach pogranicznych Bukowiny.

W duchu §. 337go ustawy o cłach i monopoliach postanawia się, że w okręgach pogranicznych Bukowiny świnie mają podlegać kontroli.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. grudnia 1890.

Dunajewski r. w. Bacquehem r. w.

200.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16. listopada 1890,

którem uchyla się rozporządzenie ministeryalne z dnia 18. sierpnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 140).

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 18. sierpnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 140), tyczące się postępowania w przypadkach §u 13go ustawy z dnia 23. czerwca

1881 (Dz. u. p. Nr. 62) o handlu napojami wysokowemi pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży zostaje uchylone.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w. Dunajewski r. w.
Bacquehem r. w.

201.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1890,

tyczące się zaprowadzenia sprzedaży osobnych blankietów stęplowanych do przekazów kupieckich na sumy, których termin płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu.

Od dnia 1. stycznia 1891 zaprowadzona będzie sprzedaż osobnych blankietów przekazowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym pięciocentowym do przekazów kupieckich na wypłaty pieniężne według §. 12go ustęp 2 ustawy z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) powszechnemu stęplowi 5ciocentowemu bez względu na wielkość sumy przekazanej podlegające, jeżeli termin ich płatności ograniczony jest wyraźnie do dni najwięcej ośmiu, licząc od dnia wystawienia przekazu.

Blankiety te mają 320 mm szerokości a 120 mm wysokości.

Wydrukowane są na białym papierze i mają tło misterne bładoróżowe, na którym osnowa i znak stęplowy są czarną barwą wydrukowane. Tło ma 278 mm szerokości a 103 mm wysokości i obwiedzione jest od zewnątrz wstęgą prostokątną utworzoną z ornamentów powtarzających się jednostajnie pomiędzy liniami.

Takież same wstęgi poprzeczne dzielą wewnętrzną powierzchnią tła odpowiednio odciskowi osnowy i znaku stęplowego na trzy pola nierówne.

W czterech rogach wstęgi obwodowej i w miejscach, gdzie wstęgi poprzeczne schodzą się z obwodową, umieszczone są rozety. Tło dwóch pierwszych, mniejszych pól stanowi tylko misterny rysunek, w trzecim zaś największym polu znajduje się w środku tarcza podłużna giloszą otoczona, na której wielkimi białymi głoskami na tle misternie poliniowanym znajduje się napis „Przekaz“. W każdym z czterech rogów tego pola wyobrażona jest na giloszy cyfra „5“ oznaczająca kwotę z napisem w otoku „centów wal. aust.“ białem rozstrzelonem pismem.

Na pierwszym polu tła wydrukowana jest następująca osnowa: „Służy tylko do przekazów (bez względu na wielkość kwoty przekazanej) wysta-

wionych przez kupców lub na kupców, z ograniczeniem terminu płatności w myśl §. 12 ustawy z dnia 29. lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) do dni najwięcej 8, licząc od dnia wystawienia.“ Obok tej osnowy na drugim polu umieszczony jest znak stęplowy. Przedstawia on rycinę trzydzielną w stylu Ludwika XIV, której brzegi zewnętrzne są otwarte i rysunek wykonany jest bez osobnego obramowania.

Górna część ryciny zawiera tarczę z orłem cesarskim uwieńczonym koroną cesarską mającą po bokach liście dębowe i gałązki wawrzynowe. Poniżej tej tarczy wyobrażone są wisiory wawrzynowe, mające po końcach owoce, które po obu stronach spoczywają na zwojach obwódki. Ztąd idą ku dołowi kroje otoczone liściem i zamykające największe pole środkowe.

W polu tem znajduje się napis: „Stępel przekazowy“ wielkimi głoskami. Dolna część ryciny tworzy trzecie pole, które od góry opatrzone jest krajnikiem lekko zgiętym po końcach zwiniętym, po obu stronach opadającym i ozdobionym ślimacznicami a zamkniętym od dołu w kształt prawie półkola. Pole to zawiera oznaczenie wartości „5 centów“ wielkimi głoskami, obwódkę zaś jego tworzy liścianka z krojami.

Z prawej strony znaku stęplowego, ponad wielkim polem tła znajduje się właściwa osnowa blankietu przekazowego, która jest następująca:

_____ dnia _____ 18 _____ Na _____

_____ zapłaci _____ za ten przekaz

na zlecenie _____ sumę _____

wartość _____ którą wstawi _____ w rachunek _____ zawiadomienia

w _____

W środku dolnej części blankietu przekazowego, poniżej giloszy tarczy środkowej tła wy-

ciśnięta jest wypukło pieczęć wyobrażająca c. k. orła.

Dunajewski r. w.

202.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1890,

o zaprowadzeniu w miasteczkach Belzie, Janowie, Kopyczyńcach, Tyśmienicy, Obertynie, Żurawnie, Kalwaryi, Dębicy, Tyczynie, Dukli i Mielnicy w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 28. lipca 1890 i z dnia 10. października 1890 zaprowadza się po jednym urzędzie podatkowym i depozytowo-sądowym w miasteczkach Belzie, Janowie, Kopyczyńcach, Tyśmienicy, Obertynie, Żurawnie, Kalwaryi, Dębicy, Tyczynie i Dukli, jakoteż w Mielnicy dla gmin leżących w okręgach sądowych tychże miasteczek.

Każdy z tych nowych urzędów załatwiać ma oprócz spraw należących do urzędów podatkowych w tym ich przymocie także sprawy zbiorowego urzędu depozytowego sierocego i sądowego dla Sądu w jego siedzibie istniejącego.

Nowe te urzędy podatkowe i sądowo depozytowe rozpoczną urzędowanie od dnia 1. grudnia 1890.

Od rzonego dnia, z powodu zaprowadzenia wzmiankowanych urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych:

1. gminy leżące w okręgu sądowym bełskim Bełz, Bezejów, Budynin, Cebłów, Chłopiatyn, Dłużniów z Winnikami, Głuchów, Góra, Horodyszcze Warężskie, Hulecze i Chochłów, Kościaszyn, Kuliczków, Leszczków, Liski, Liwce, Machnowek, Myców z Wyżłowem, Oserdów, Ostrów Sokalski, Prusinów, Przemysłów, Przewodów, Rusin, Siebieczów z Piwowszczyzną, Sulimów, Tusków, Waniów, Waręż wieś, Waręż miasteczko, Wierzbiał, Witków, Worochta, Żabcze murowane, Żniatyn, Żużel oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego sokalskiego i przyłączają do urzędu podatkowego bełskiego;

2. gminy leżące w okręgu sądowym janowskim Dąbrowica, Domażyń, Jamelna, Janów, Jaśńska, Karaczynów i Schönthal, Lelechówka, Łozina, Malczyce, Mszana, Porzece Janowskie i Rottenhau, Rokitno, Stawki, Stradez, Suchowola, Wereszyca i Majdan, Wielkopole i Ottenhausen, Wiszenka z Waldorfem, Wroców, Zalesie, Załuże, Zielów, Żorniska oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego grodeckiego i przyłączają do urzędu podatkowego janowskiego;

3. gminy leżące w okręgu sądowym kopyczyńskim Celejów, Chłopówka, Chorostków, Handynkówce, Howilów mały, Howilów wielki, Jabłonów, Karaszyńce, Kluwińce, Kociubińce, Kopyczyńce, Kotówka, Krogulec, Majdan, Mszaniec, Myszkowce, Niżborg nowy, Niżborg stary, Oryszkowce, Pere-

miłów, Postołówka, Rakówką, Suchostaw, Tudorów, Uwista, Wierzchowce, Żabińce oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego husiatyńskiego i przyłączają do urzędu podatkowego kopyczyńskiego;

4. gminy leżące w okręgu sądowym tyśmienickim Babianka, Chomiakówka, Czarnołożce, Dołhe, Grabicz, Klubowce, Krzywotuly nowe i Krzywotuly stare ad Krasikówka, Ładzkie szlacheckie, Markowce, Miłowanie, Olszanica, Ottynia i Uhorniki, Podpieczary, Pohonia, Przeniczniki, Roszniów i Jurkówka, Słobódka i Odaje, Strychańce, Tyśmienica, Winograd, Worona, Zakrzewce oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego tłumackiego i przyłączają do urzędu podatkowego tyśmienickiego;

5. gminy leżące w okręgu sądowym obertyńskim Bałachorówka, Chocimierz, Czortowice, Dzurków, Hańczarów, Harasymów, Hawrylak, Jakubówka, Issaków, Łuka i Manaster, Niezwiska i Woronów, Obertyn, Piotrów, Podwerbce, Rakowice, Semenówka, Siekierzyn, Uniż, Żabokruki, Żuków, Żywaczów oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego horodynieckiego i przyłączają do urzędu podatkowego obertyńskiego;

6. gminy leżące w okręgu sądowym żurawieńskim Balicze podróżne, Balicze podgórne vel zarzeżne, Bujanów, Czerteż, Dubrawka, Holeszów i Łapszyn, Izydorówka, Jajkowiec, Korczówka, Korotyń i Huta, Krechów, Lachowice podróżne, Lachowice zarzeżne, Lubsza, Lutynka, Łysków, Machliniec, Manasterzec, Mazurówka, Mielnicz, Młyniska, Nowesioło i Kornelówka, Oblażnica, Protesy, Smuchów, Sulatycze, Tarnawka, Włodzimirec, Żyrawa, Żurawno z Adamówką i Pobereże oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego żydaczowskiego i przyłączają do urzędu podatkowego żurawieńskiego;

7. gminy leżące w okręgu sądowym kalwaryjskim Baczyn, Barwałd górny, Benczyn z Benczynkiem, Borek szlachecki, Brody i Solec, Brzezinka ad Kopytówka, Brzeźnica, Bugaj, Dąbrówka, Facimiech, Gołuchowice, Harbutowice, Jaśkowiec, Jastrzębia, Izdebnik, Kalwarya, Kopytówka, Krzęcin, Lanckorona, Lencze górne i dolne, Leśnica, Marcyporęba, Nowe dwory, Ochodza, Paleza, Paszkówka i Pobiedr, Podchybie, Podolany, Polanka-Haller, Pozowice, Przytkowice, Skawinki, Sosnowice, Stanisław dolny i Stanisław górny, Stronie, Stryszów, Wielkie drogi, Wysoka, Zachetnina, Zakrzów, Zarzyce małe, Zarzyce wielkie, Zebrzydowice, Zelczyna oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego wadowickiego i przyłączają do urzędu podatkowego kalwaryjskiego;

8. gminy leżące w okręgu sądowym dębickim Bobrowa, Braciejowa z Południkiem, Brzeźnica z Wołą Brzeźnicką, Brzezówka z Słustową, Dębica, Gawrzyłowa, Góra moteczna, Grabiny, Gumniska, Fox, Kawęczyn, Korzeniów, Łataszyn, Łubzina, Męciszów, Nagawczyzna, Nagoszyn, Paszczyna z Kochanówką, Podgrodzie z Grabówką, Pustków z Wołą

Pustowską, Budy, Krownice, Rudki i Zastawie, Pustynia z Kędzierzem i Kozłowem, Sepnica, Stasiówka, Stobierna, Straszecin, Wola wielka z Wolą małą i Zawierzbem, Wola żyrakowska, Wolica z Błyszczówką, Zawada z Borkiem i Szembergim, Żyraków oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego ropczyckiego i przyłączają do urzędu podatkowego dębickiego;

9. gminy leżące w okręgu sądowym tyczyńskim Biała, Białka, Błazowa, Błędowa tyczyńska, Borek nowy, Borek stary, Brzezówka, Budziwój, Chmleńnik, Dylęgówka, Fułoma, Grzegorzówka, Hądle szklarskie, Hermanowa, Hucisko jawornickie, Hyżne, Jawornik polski, Kąkolówka, Kielnarowa, Łęcka, Lubenia, Matysówka, Piątkowa, Siedliska, Sołonka, Straszędzie, Szklary, Tyczyn, Widaczów, Wola rafałowska, Zabratówka, Zalesie oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego rzeszowskiego i przyłączają do urzędu podatkowego tyczyńskiego;

10. gminy leżące w okręgu sądowym duklańskim Barwinek, Cergowa, Ciechania, Draganowa, Dukla, Głojsce, Hyrowa vel Chyrowa, Iwla, Jasionka, Kobylany, Łęki, Lipowica, Lubatowa, Lubatówka, Mszana, Myscowa, Nadole, Olchowice, Polany, Rogi, Ropianka, Równe, Smereczne, Sulistrowa, Teodorówka, Trzciana, Tylawa, Wietrzno, Wilsznia, Zboiska, Żyndra nowa oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego krośnieńskiego i przyłączają do urzędu podatkowego duklańskiego;

11. gminy leżące w okręgu sądowym mielnickim Babińce pod Dźwinogrodem, Babińce pod Krzywczem, Bielowce z Wygodą, Boryszkowce, Chudykowce, Dźwiniaczka, Dźwinogród, Filipkowce, Germakówka, Horoszowa, Iwanie puste, Krzywce dolne i Krzywce górne, Kudryńce, Łatkowce, Michałków, Michałówka, Mielnica, Niwra, Nowosiółka biskupia z Młynówką, Okopy i Kozaczówka, Olchowiec, Paniowce zielone, Sapoków, Trubczyn, Uście biskupie, Wołkowce pod Dźwinogrodem, Zalesie, Zawale oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego borszczowskiego i przyłączają do urzędu podatkowego mielnickiego.

Dunajewski r. w.

Sprostowanie.

W obwieszczeniu ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1889 o zaprowadzeniu nowych urzędów podatkowych w Galicyi, zamieszczonem w XLII Części Dziennika ustaw państwa z roku 1889 pod L. 181 i już w IX Części Dziennika ustaw państwa z roku 1890 sprostowanem, zaszła nadto ta omyłka, że opuszczono w niem gminę Cecory, która z dniem 1. grudnia 1889 także od okręgu urzędu podatkowego brzeżańskiego została oddzielona i do nowego urzędu podatkowego w Kozowie przyłączona.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozestana dnia 2. grudnia 1890.

203.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1890,

o zaprowadzeniu na stacyi a względnie w dworcu kolejowym „Budapeszt-Lipótváros“ delegacyi komory.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu zaprowadzona została na stacyi a względnie w dworcu „Budapeszt-Lipótváros“ królewsko węgierskich kolei państwa, delegacya królewsko węgierskiej komory budapeszteńskiej, do ekspedycyowania celniczego w postępowaniu awizacyjnem towarów wiezionych kolejami żelaznymi, jakoteż towarów z zagranicy nadchodzących, które do wywozu i przewozu mają być ekspedycyowane, otrzymała zaś upoważnienia komory głównej II. klasy.

Rzeczona delegacya rozpoczęła czynności urzędowe dnia 15. listopada 1890.

Dunajewski r. w.

204.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 26. listopada 1890,

zawierające dalsze postanowienia co do utrzymania rachunku i podatku konsumcyjnego.

W uzupełnieniu postanowień §u 25go, l. 8, ustęp 2 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 10. sierpnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 133), rozporządza się w porozumieniu z kr. węgierskim ministerstwem skarbu, że z wolnego składu gorzałki a względnie z rafinerji gorzałki za skład wolny uznanej, nie wolno wyprowadzić większej ilości alkoholu ani w niższą ani w wyższą stopę podatku konsumcyjnego wliczonej, niż ta ilość z uwzględnieniem zaniku, która według jednej lub drugiej stopy do wolnego składu albo do rafinerji gorzałki za skład wolny uznanej została wprowadzona, albo która z uwzględnieniem wydatków i zaniku, rzeczywiście istniała w chwili wyprowadzenia.

Rozumie się samo przez się, że gdyby w takim wolnym składzie, przy badaniu zapasów, stwierdzona została nadwyżka, zapisywać ją należy zawsze w myśl §. 26go, l. 5 powyższego rozporządzenia na rachunek ilości alkoholu podlegającej wyższej stopie podatku.

Dunajewski r. w.

205.**Rozporządzenie ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
28. listopada 1890,**

którem tak zwane „obrazki do przyklejania“, pyłem szklanym posypane, jakich dzieci do zabawy używają, zostają zakazane.

Z uwagi, że w handlu pojawiają się tak zwane „obrazki do przyklejania“ pyłem szklanym posypane, dla dzieci do zabawy przeznaczone, z których ów pył szklany, ścierający się łatwo, może dostawać się do ocz, do ust i do narządów oddechania dzieci i działać wielce szkodliwie na ich zdrowie, ministerstwo spraw wewnętrznych na zasadzie opinii wydanej przez c. k. najwyższą radę zdrowia, uznaje za stosowne ze względu na zdrowie publiczne zakazać wyrobu, obrotu i zbytu takichże obrazków, na którychby pył szklany nie był powłoką z laki w ten sposób przytwierdzony, iżby jego ścieranie się było niemożliwe.

Taaffe r. w.

206.**Obwieszczenie całego minister-
stwa z dnia 2. grudnia 1890,**

o zamieszczeniu Bulgaryi w spisie tych krajów, których towary doznawać mają w postępowaniu cłowym największego uwzględnienia.

Ponieważ towary austriackie i węgierskie doznają w Bulgaryi największego uwzględnienia, przeto na zasadzie ustawy z dnia 12. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 113) rozporządza się, że w spisie krajów najbardziej uwzględnianych, podanym w uwadze do §u 1go przepisu wykonawczego z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49) do Taryfy cłowej, zamieszczona być ma także Bulgaryja.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1890.

207.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 28. listopada 1890,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 11. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 41) o zaprowadzeniu nowej ustawy o służbie wojskowej.

Z III części przepisów o służbie wojskowej, wydanych w porozumieniu z c. i k. wspólnem ministerstwem wojny w przedmiocie wykonania ustawy o służbie wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 41), ogłasza się poniżej wyciąg, zawierający te postanowienia, których znajomość jest najpotrzebniejsza, mianowicie dla osób należących do stanu żołnierzy wojska i marynarki wojennej, tudzież dla gmin.

Welsersheimb r. w.

Przepisy o służbie wojskowej. Część III.

Przepis o utrzymywaniu w ewidencji osób należących do stanu żołnierzy wojska i marynarki wojennej.

Rozdział I.

Osoby nieczynne należące do stanu żołnierzy.

§. 1.

W ogólności.

1. Do osób nieczynnych w stanie żołnierzy (żołnierze nieczynni) zaliczają się:

- a) będący na stałym urlopie,
- b) rezerwiści nieczynni,
- c) rezerwiści zasobowi nieczynni i
- d) żołnierze nieczynni obrony morskiej.

Przez „żołnierzy“ rozumie się tu także osoby należące do wojska i marynarki wojennej, które pobierają płacę miesięczną a nie są zaliczone do żadnej klasy stopniowej.

2. Będących na stałym urlopie odróżniać należy od puszczonech na czasowy urlop, którzy są wojskowymi czynnymi i podlegają osobnemu przepisowi o puszczeniu na urlop czasowy osób należących do stanu żołnierzy.

3. Wszystkie urlopy, nieprzewidziane ani w „Przepisie o puszczeniu na urlop czasowy osób do stanu żołnierzy należących“, ani w niniejszej części przepisów o służbie wojskowej, są czasowemi, jeżeli udzielone zostały z przyznaniem prawa do dalszego poboru płacy, albo wprawdzie bez płacy, ale na czas nieprzekraczający trzech miesięcy. Wszystkie inne urlopy są stałe.

Gdyby pod tym względem zachodziły wątpliwości, rostrzygają je ostatecznie komendy terytorjalne wojskowe.

Rozdział II.

Stosunki wojskowe służbowe i osobiste żołnierzy nieczynnych; ich jurysdykcya i podległość władzy wojskowej porządkowo-karnej.

§. 6.

W ogólności.

1. Żołnierze nieczynni podlegają z przyczyny swojej powinności służenia wojskowo tylko tym ograniczeniom, które opierają się na ustawie o służbie wojskowej i są potrzebne do utrzymania ewidencji.

Ograniczenia te, do utrzymania ewidencji potrzebne, określa niniejsza część przepisów o służbie wojskowej.

Żołnierze nieczynni podlegają w dopełnieniu powinności wynikających z tych ograniczeń, właściwym Władzom ewidencyjnym (§. 11), w toku instancyi komendzie terytorjalnej wojskowej i wspólnemu ministerstwu wojny a według okoliczności Władzy administracyjnej krajowej i ministerstwu obrony krajowej.

2. Wszelkie podania (prośby, zażalenia*) żołnierzy nieczynnych w sprawach dotyczących się służby wojskowej, o ile nie należą do zgromadzenia kontrolnego, wnosić należy do Władzy powiatowej przynależności, która ma posyłać je do komendy okręgu uzupełnienia przynależności. Ta ostatnia winna załatwić rzecz we własnym zakresie działania i podług obowiązujących przepisów służbowych.

Podania tego rodzaju można także wnosić do Władzy administracyjnej powiatowej miejsca pobytu.

Korpusy, zakłady i Władze wojskowe doręczać mają i wydawać rezolucye i rozkazy również za pośrednictwem Władz ewidencyjnych.

3. Żołnierzowi nieczynnemu nie wolno nosić munduru wojskowego, ani nawet pojedynczych części umundurowania (jak np. czapki polowej). Jeżeli przechodząc w stosunek nieczynny otrzymał mundur wojskowy, wolno mu nosić go tylko dopóty, dopóki nie przybędzie do miejsca swego pobytu, tudzież wtedy, gdy się udaje do szeregu.

4. Żołnierzowi nieczynnemu nie wolno wstąpić do służby w wojsku obcego Państwa.

*) Podania wnoszone na zasadzie niniejszego przepisu do celów ewidencyjnych a dotyczące się przybycia, zmian pobytu lub podróży są uwolnione od należytości.

Ulga ta nie służy samym podaniom, dotyczącym się własnych interesów podającego, np. prośbom o pozwole nie do zawarcia małżeństwa lub o wyłączenie od zeb rania kont. olęgo itp.

Te podania żołnierza nieczynnego do Władz administracyjnych wystosowane, które służą do celów ewidencyjnych a nie dotyczą się własnych interesów wnoszącego, są uwolnione od opłaty pocztowej.

Uwolnienie od opłaty pocztowej ograniczone jest tylko do korespondencji oddawanych na pocztę i odbieranych w obrębie monarchii austriacko-węgierskiej, tudzież w Bośni i Hercegowinie a nie stosuje się do obrotu lokalnego, jakoteż do doniesień przesyłanych piśmiennie przełożonemu gminy.

Podania, uwolnione od opłaty pocztowej, przesyłane są bezpłatnie tylko w takim razie, jeżeli na adresie stoi napis: „Na wezwanie urzędowe“.

§. 7.

Przepis meldunkowy.

1. Żołnierz nieczynny winien najpóźniej w dni 14 po wystąpieniu z czynnej służby, otrzymaniu wykształcenia wojskowego lub odbyciu ćwiczenia wojskowego — zostający zaś w stosunku nieczynnym rekrut lub rezerwista zasobowy, najpóźniej w dni 14 po dniu wcielenia — zameldować się u przełożonego gminy miejsca pobytu.

Żołnierz na czasowym urlopie będący, który przechodzi w stosunek nieczynny, winien zameldować się najpóźniej w dni 14 po otrzymaniu paszportu wojskowego.

2. Żołnierz nieczynny winien za każdą zmianą miejsca pobytu zameldować się przed odejściem u przełożonego gminy a po przybyciu do nowego miejsca pobytu uwiadomić o tem w przeciągu dni 8 przełożonego gminy tego ostatniego miejsca.

Również po każdej zmianie mieszkania w miejscu pobytu zameldować się winien najpóźniej w dni 8 po przeprowadzeniu się u przełożonego gminy.

3. Wybierając się w podróż po kraju lub za granicę, jeżeli ta wymaga dłuższej niż 14dniowej nieobecności, uwiadomić należy przełożonego gminy o wybraniu się w podróż jakoteż o powrocie.

Jeżeli wybierający się w podróż nie mógł przewidzieć, że ta będzie trwała dłużej niż dni 14, winien donieść o tem później, najpóźniej zaś w dni 14 po odjeździe.

Żołnierz nieczynny, który przyjęty został za kontraktem na c. i k. okręt wojenny, winien, gdy wsiada na okręt i z niego wysiada, zameldować o tem przełożonemu gminy miejsca portowego.

4. Każdy, który wybiera się w podróż za granicę lub ma tam obrać pobyt, meldując o tem, winien za każdym razem wymienić trzecią osobę, przez którą w czasie jego nieobecności mogłyby mu być posyłane rozkazy gdyby nadeszły.

Na niego jednak spadają szkodliwe skutki zawodu, gdyby go pośrednik uczynił.

5. Jeżeli podróżujący żołnierz nieczynny zatrzyma się w pewnym miejscu dni 14 lub dłużej, winien o swoim przybyciu i oddaleniu się uwiadomić przełożonego gminy tego miejsca.

6. Osoby Władzy powiatowej dokładnie znane, które w interesach swoich podejmować muszą częstsze lub niespodziewane podróże, uzyskać mogą od Władzy powiatowej przynależności uwolnienie od takich meldunków (ustępy 3 i 5), jeżeli się postarają, żeby wszelkie rozkazy były im nieochybnie doręczane.

7. Powołani do czynnej służby, do wykształcenia wojskowego lub na ćwiczenia wojskowe winni przed odejściem zameldować się u przełożonego gminy miejsca pobytu.

8. Żołnierz nieczynny, który podróżuje w Bośni i Hercegowinie lub się tam zatrzymuje, winien meldować się w powyższych przypadkach u tej Władzy powiatowej*) tamtejszych krajów, w której okręgu urzędowym leży miejsce jego pobytu. Przebywający w okręgu Limu meldować się winien u komendy stacyi wojskowej znajdującej się w miejscu jego pobytu, lub najbliższej tego miejsca. Jeżeli nie można zameldować się u komendy stacyi wojskowej, postąpić trzeba według ustępu 9.

9. Żołnierz nieczynny, gdy przebywa lub podróżuje za granicą, winien meldować się w myśl powyższych przepisów u c. i k. Władzy reprezentacyjnej, jeżeli jest w miejscu pobytu, w razie zaś przeciwnym uwiadamiac ma o każdej zmianie pobytu bezpośrednio lub przez pośrednika w ojczyźnie zostawionego Władzę powiatową przynależności, iżby rozkazy mogły mu być posyłane.

Żołnierz nieczynny, który nie należy do związku żadnej gminy krajowej, przesyła te uwiadomienia komendzie okręgu uzupełnienia przynależności.

10. Wszelkie doniesienia o przybyciu i pobycie lub odjeździe czynić należy ustnie z okazaniem dokumentu legitymacyjnego; tylko gdy to jest niemożliwe, uczynić należy doniesienie piśmiennie.

Na dowód, że doniesienie zostało uczynione, powinno być przez Władzę właściwą zapisane w dokumencie legitymacyjnym. W tych przypadkach, w których żołnierz nie może złożyć dokumentu legitymacyjnego, uczynienie doniesienia potwierdzić ma Władza w inny sposób.

11. Żołnierz nieczynny, zaniedbujący powyższych meldunków, popełnia przekroczenie i podpada karze pieniężnej w kwocie od 2 aż do 100 zł.

Postępowanie karne należy do Władz powiatowych miejsca pobytu, stosują się zaś do niego postanowienia §. 84 I. części przepisów o służbie wojskowej.

Ukaranie ma nastąpić także wtedy, gdy przekroczenie popełnione zostało poza granicami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

*) Zaliczają się do nich urzędy powiatowe, delegacje powiatowe i magistrat miasta Sarajewa.

W przypadkach tych postępowanie i orzekanie należy do Władzy administracyjnej gminy przynależności.

Podobnemu ukaraniu a to przez Władzę administracyjną miejsca pobytu podlegają także obywatele węgierscy, przebywający w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, bez względu, czy popełnili wykroczenie w tutejszym obszarze państwa czy poza jego granicami.

Ponieważ ze względu na cele przepisów meldunkowych tylko chwila rozpoczęcia się powinności meldunkowej jest ustanowiona, powinność zaś trwa ciągle, przeto też zaniedbanie meldowania się nie przedawnia się dopóty, dopóki powinność meldowania się istnieje, czyli, dopóki przekroczenie trwa.

Pod względem sposobu użycia wpływów z kar pieniężnych i zamiany kar pieniężnych, nie dających się ściągnąć, na kary uwięzienia, stosują się przepisy §. 85 części I.

12. Osoby nieczynne, do stanu żołnierzy należące, które odchodząc do czynnej służby (do służby pod chorągwią), zaniedbały wymeldować się, karane być mają według przepisów porządkowych wojskowych.

Postępowanie i wydawanie wyroku karnego należy do komend okręgu uzupełnienia przynależności.

13. Gdy żołnierze nieczynni

- a) zmieniają prawo swojszczyzny,
 - b) zgłaszają się o koncesyą przemysłową lub o kartę przemysłową,
 - c) żądają dokumentu legitymacyjnego do podróży po krajach tutejszych lub za granicą, księżeczki robotniczej lub służbowej itp.,
- Władza, której służy prawo orzekania lub wygotowywania winna przez przejrzanie dokumentu legitymacyjnego przekonać się, czy podający prośbę uczynił zadość powinności meldunkowej.

Jeżeli spotrzeże, iż podający prośbę nie uczynił zadość swojej powinności meldunkowej, znievolić go winna do natychmiastowego uczynienia zaniedbanego meldunku a według okoliczności zarządzić jego ukaranie.

§. 8.

Podróże.

1. Do podróży żołnierzy nieczynnych stosują się przepisy dotyczące się osób cywilnych; do udzielania więc onymże pozwoleń do podróży upoważnione są tylko właściwe Władze cywilne.

W dokumentach podróжных zapisać należy charakter wojskowy żołnierza.

2. Podróże po krajach tutejszych, do Bośni i do Hercegowiny nie podlegają pod względem ich trwania i celu żadnym ograniczeniom z przyczyny powinności służenia wojskowo, podróże za granicę i podróże morskie podlegają ograniczeniom zamieszczonym tutaj w dalszych ustępach.

3. Paszporty za granicę i pozwolenia do podróży morskiej (książeczki żeglarskie) udzielać wolno:

- a) będącym na stałym urlopie najdłużej na sześć miesięcy, — jednakże pozwolenia do podróży morskich tylko na okręty austriacko-węgierskie żeglugi wybrzeżnej małej i wielkiej;
- b) ochotnikom jednorocznym puszczonego na urlop aż do rozpoczęcia służby pod chorągwią, aż do tego czasu;
- c) rezerwistom zasobowym tak niewcielonym jak i wcielonym, którzy nie otrzymali jeszcze ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego, aż do najbliższego okresu wykształcenia;
- d) rezerwistom i rezerwistom zasobowym obowiązanych do odbywania ćwiczeń wojskowych, którzy rzemiosło żeglarskie wykonywają na statku handlowym lub przyjęci zostali za kontraktem na c. i k. okręty wojenne, pozwolenia do podróży morskiej dalekiej lub paszporty aż do najbliższego ćwiczenia wojskowego ich równowieśnictwa, zatem najdłużej na dwa lata, — innym udającym się za granicę paszporty tylko aż do najbliższego zebrania kontrolnego lub ćwiczenia wojskowego, a przeto najdłużej na rok, na dłuższy zaś czas, aż do dwóch lat tylko w takim razie, jeżeli proszący o paszport został wyłączony od rzeczonych czynności służbowych;
- e) rezerwistom i rezerwistom zasobowym, którzy ćwiczenia wojskowe już odbyli albo nie byli wcale do nich obowiązani, a mianowicie żeglarzom wykonywającym swoje rzemiosło na statkach handlowych, pozwolenia do dalekiej żeglugi, innym paszporty aż do dwóch lat;
- f) należącym do obrony morskiej na cały czas trwania tego stosunku powinności służbowej;
- g) odslugującym ostatni rok swojej powinności służbowej, którzy rzemiosło żeglarskie wykonywają na statkach handlowych lub przyjęci zostali za kontraktem na c. i k. okręty wojenne, a mianowicie pozwolenie do dalekiej żeglugi morskiej i paszporty na dłużej niż na dwa lata.

4. Otrzymujący pozwolenia do podróży morskiej lub paszporty nie przestają nawet podczas trwania podróży być obowiązani do uczynienia niezwłocznie zadosyć rozkazom powołującym jednakże w czasie pokoju należy mieć na nich wzgląd przy powoływaniu, o ile interes wojskowy na to pozwoli.

5. Żołnierz nieczynny udający się za granicę nie może być wymieniony w paszporcie innej osoby jako jej towarzysz, lecz zaopatrzyć się powinien we własny dokument podróży, na jego osobę opiekujący.

6. Gdy jest zarządzone powszechne lub częściowe uruchomienie, nie wolno wydawać żołnierzom nieczynnym ani paszportów, ani pozwoleń do podróży morskich, żołnierza zaś opatrzonego już takim dokumentem trzeba od granicy monarchii wrócić a względnie należy mu wzbronić, żeby wsiadł na okręt.

7. Wszystkie osoby należące do wojska (marynarki wojennej), przebywające za granicą, jak tylko dowiedzą się o tem z ogłoszeń publicznych, że monarchia zagrożona jest bliską wojną i rezerwa została powołana, obowiązane są powrócić bezzwłocznie do ojczyzny, nie czekając na powołanie.

§. 9.

Zawarcie związków małżeńskich.

1. Będący na stałym urlopie nie mogą ożenić się bez pozwolenia komendanta swego korpusu (zakładu itp.), który według przepisu o zawieraniu związków małżeńskich upoważniony jest do udzielania w tym celu pozwoleń.

Wyjęci są ci, na stałym urlopie będący, którzy odslugują ostatnie trzy miesiące swojej powinności służenia w linii i ci, którzy jako wychowawcy seminarij nauczycielskiego lub ze względów rodzinnych puszczeni zostali na urlop. (U. o s. w. §. 61, ustęp pierwszy, c.)

Prośby o pozwolenie do ożenienia się należy zaopatrzyć w dokumenty w myśl §. 138 : 1 Części I i wnieść według §. 6 : 2 teje części. Otrzymawszy pozwolenie do zawarcia związków małżeńskich trzeba po ożenieniu się donieść o tem i metrykę ślubu złożyć.

2. Wzmiankowani pod l. 1, ustęp drugi żołnierze na stałym urlopie będący, rezerwiści nieczynni, rezerwiści zasobowi i żołnierze obrony morskiej nie potrzebują do zaślubienia się pozwolenia Władzy wojskowej; ożeniwszy się, nie są obowiązani uwiadamiać o tem komendy okręgu uzupełnienia swojej przynależności.

3. Do wykroczeń przeciwko zakazowi pod l. 1, ustęp pierwszy wyrażonemu stosują się postanowienia §. 19, części I.

§. 10.

Jurysdykcya; władza porządkowo-karna wojskowa.

1. Żołnierze nieczynni podlegają we wszystkich swoich stosunkach cywilnych, jakoteż w sprawach karnych i policyjnych Sądom i Władzom cywilnym.

Żołnierze ci przechodzą pod jurysdykcyą wojskową i władzę porządkowo-karną wojskową od dnia doręczenia rozkazu powołującego lub od dnia prawnego ogłoszenia tego rozkazu, albo jeżeli powołanie opiewa na dzień oznaczony, od dnia, na który powołanie opiewa — jeżeli zaś pierwszej nastąpiło zgłoszenie się do szeregu, od dnia ich zgłoszenia się do szeregu.

Ci, którzy ze stosunku nieczynnego wstępują dobrowolnie do służby pod chorągwią, przechodzą pod jurysdykcyą wojskową i władzę porządkowo-karną wojskową od dnia stawienia się do szeregu.

Stawiający się na zebraniu kontrolnem (do kontroli dodatkowej), karani być mają za wykroczenia wojskowe podczas tego zebrania popełnione według przepisów wojskowych karnych i porządkowych (§. 38 : 16).

Nadto żołnierze nieczynni mają być karani według przepisów wojskowych porządkowych :

- a) gdy udając się do czynnej służby (do służby pod chorągwią) zaniedbają się wymeldować (§. 7 : 12) i
- b) w przypadkach nieusprawiedliwionego niestawienia się na zebraniu kontrolnem lub do kontroli dodatkowej (§. 39 : 7).

2. Właściwość Sądów i Władz cywilnych dla żołnierzy występujących ze stosunku służby zaczyna się od dnia, w którym przestają być utrzymywani kosztem skarbu.

3. Sądy cywilne uwiadamiać będą Władzę administracyjną powiatową, w której okręgu urzędowym Sąd ma siedzibę, o każdym śledztwie wytoczonym żołnierzowi nieczynnemu, bez względu, czy odbywa się z pozostawieniem na wolnej stopie czy z przyaresztowaniem, jakoteż o wyroku prawomocnym i — w razie skazania na karę uwięzienia — o miejscu kary skazanemu naznaczonym i o dniu, w którym kara się zaczęła.

Władza administracyjna powiatowa przesyła następnie to uwiadomienie właściwej Władzy powiatowej a ta właściwej komendzie uzupełnienia w celu doniesienia korpusowi, do którego skazany należy.

W Bośni i Hercegowinie Sądy cywilne przesyłać będą rzeczne uwiadomienia tej Władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym żołnierz nieczynny skazany przebywa lub przebywał; ta ostatnia Władza komunikować będzie otrzymane uwiadomienia właściwej Władzy administracyjnej powiatowej celem doniesienia właściwej komendzie okręgu uzupełnienia i korpusowi, do którego skazany należał.

Sądy cywilne będą nadto przesyłały Władzom wojskowym na ich żądanie po zamknięciu śledztwa także akta do przejrzania.

Gdyby później czas kary został skrócony w podobny sposób wiadomość o tem przesyłać należy.

4. Władze administracyjne powiatowe i dyrekcje policyi, gdy żołnierzy nieczynnych skazają na kary, winny uwiadomić o tem ich korpusy za pośrednictwem Władz ewidencyjnych.

O skazaniu na kary żołnierzy nieczynnych przez Władze administracyjne w Bośni i Hercegowinie donosić będą Władze orzekające właściwej Władzy administracyjnej powiatowej, która uwiadamiać ma właściwą komendę okręgu uzupełnienia celem udzielenia wiadomości korpusowi, do którego skazany należał.

Dyrekcje zakładów pracy przymusowej (poprawczych) winny o oddaniu każdego do służby w wojsku (marynarce wojennej) obowiązanego, do zakładu pracy przymusowej (poprawczego) i o wypuszczeniu każdej takiej osoby donosić Władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu znajduje się zakład pracy przymusowej (poprawczy). Władza powiatowa przesyła to doniesienie właściwej Władzy powiatowej a ta ostatnia właściwe komendzie okręgu uzupełnienia, celem uwiadomienia korpusu do którego oddany należał.

5. Każde ukaranie, o którym Sądy i Władze cywilne donoszą korpusom wojskowym (zakładom) zapisać należy w protokole kar.

6. O ile w skutek takich czynności urzędowych lub ukarania (l. 3 i 4) obowiązany do służenia wojskowo nie mógłby być użytym do czynnej służby przez czas 4 tygodnie przekraczający, należy zanotować to w protokołach ewidencyjnych.

Rozdział III.

Utrzymywanie ewidencji.

§. 15.

Współdziałanie gmin w utrzymywaniu ewidencji.

1. Przełożeni gmin obowiązani są zapisywać żołnierzy nieczynnych w gminie przebywających, bez względu na ich przynależność.

Do tego służy:

- Wzór 8. a) książka meldunkowa według wzoru 8, jeżeli to jest potrzebne z rejestrem imiennym alfabetycznym według wzoru 9 i
- Wzór 9. b) wykaz zmian pobytu (§. 17).

2. W książce meldunkowej zapisywać należy meldunki po kolei w obecności meldującego się, lub bezwzględnie po nadejściu meldunku piśmiennego i okazany dokument legitymacyjny, po zapisaniu w nim uczynionego meldunku, należy meldującemu się zwrócić natychmiast.

W rubryce 15 książki meldunkowej zanotować należy przy każdym zameldowaniu pobytu mieszkanie żołnierza nieczynnego, jakoteż charakter, nazwisko i mieszkanie tej osoby, która w razie jego nieobecności pośredniczyć ma w przesyłaniu mu rozkazów, gdyby nadeszły.

3. Gminy własny statut posiadające i sprawujące czynności Władzy administracyjnej powiatowej, zapisywać winny w książce meldunkowej jedynie tych, którzy do niej nie przynależą, meldunki zaś przynależnych zapisywać należy niezwłocznie w protokole ewidencyjnym, który według §. 13 ma być utrzymywany.

4. U przełożonych gmin znajdować się ma nadto wykaz ewidencyjny żołnierzy nieczynnych mających w gminie prawo swojszczyzny, ułożony według wzoru 10, który odda im Władza powiatowa, obowiązana prostować go — gdyby gminy same nie mogły tego uczynić — przynajmniej raz na rok w czasie zebrania kontrolnego, lub gdyby to było potrzebne. ułożyć nowy.

§. 17.

Wykazy zmian pobytu.

1. Do zapisywania meldunków, które żołnierze nieczynni podają w myśl §. 7, utrzymują przełożeni gmin miesięczne wykazy zmian pobytu według

Wzór 13. wzoru 13.

2. Wykazy te otwierać należy na nowo dnia 1go każdego miesiąca i zapisywać w nich trzeba każde zameldowanie pobytu, z wyjątkiem zmian mieszkania w miejscu pobytu bez względu na przynależność tego, który się melduje, w takiej formie, jak to podaje wzór.

3. Zapisywać należy jednocześnie z zapisywaniem w dokumencie legitymacyjnym i w książce meldunkowej.

4. W ostatnim dniu każdego miesiąca zamyka się te wykazy i oddaje Władzy administracyjnej powiatowej.

Meldunki piśmienne dołączać należy do wykazu zmian pobytu. Wykazy te mają gminy posyłać nawet w takim razie, gdyby się nie zdarzyły żadne meldunki.

5. Władze powiatowe przenoszą meldunki przynależnych do protokołu ewidencyjnego, przyjmują we własną ewidencją zameldowanych, których, dotąd nie utrzymywały w ewidencji i wszystkie wykazy zmian pobytu od gmin otrzymane, zebrawszy je razem, posyłają, najpóźniej aż do dnia 5. następnego miesiąca, komendzie okręgu uzupełnienia.

9. Przełożeni gminy są odpowiedzialni za dokładne utrzymywanie książki meldunkowej i wykazów zmian pobytu. Gdyby napominanie z powodu nieprawidłowości było bezskuteczne, może być w myśl istniejących ordynacji i statutów gminnych zarządzone utrzymywanie tych aktów ewidencyjnych na koszt gminy.

§. 21.

Postępowanie w razie zmiany prawa swojszczyzny.

1. O zmianie prawa swojszczyzny i nabyciu onegoż winien żołnierz nieczynny uwiadomić Władzę powiatową nowej przynależności.

§. 22.

Wyjście z ewidencji w ogólności.

1. Gdy żołnierz wychodzi ze stosunku nieczynnego, należy go wykreślić z rejestrów ewidencyjnych z podaniem przyczyny.

7. Gdy żołnierz nieczynny umrze, przełożony gminy, w której umarł, winien akt zejścia onegoż i jego dokument legitymacyjny złożyć u Władzy administracyjnej powiatowej, która dokumenty te, według okoliczności za pośrednictwem właściwej Władzy powiatowej przesyła właściwej komendzie okręgu uzupełnienia. Ta ostatnia przesyła akt zejścia korpusu, do którego zmarły należał.

Rozdział IV.

Powoływanie żołnierzy nieczynnych, ich stawanie i zgłaszanie się do szeregu.

§. 25.

W ogólności.

1. Żołnierze nieczynni mogą być powołani:

- a) do służby pod chorągwią (Rozdział I i II. Części II);
- b) do odebrania wykształcenia wojskowego (Rozdział IV Części II);
- c) na ćwiczenia wojskowe (Rozdział V Części II);
- d) celem uzupełnienia wojska (marnarki wojennej) do stopy wojennej (§. 45 Części II); i
- e) do wyjątkowej czynności służbowej w czasie pokoju (§. 46 Części II).

§. 26.

Powoływanie i stawanie do służby pod chorągwią.

1. Żołnierzy nieczynnych powołują do służby pod chorągwią na wezwanie korpusów i zakładów, komendy okręgu uzupełnienia przynależności za pośrednictwem Władz powiatowych przynależności.

Tych obowiązanych do służby pod chorągwią, którzy są już przedstawieni do ukarania za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu (§. 33 : 6), o ile nie zostali zarazem uznani za zbiegów i o ile z nimi nie postąpiono jak ze zbiegami, powoływać należy do wszystkich następnych terminów powołania, 1. października i 1. kwietnia.

3. Władza administracyjna powiatowa sprawdza, czy szczegóły podane w kartach powołujących zgadzają się ze szczegółami jej własnego protokołu ewidencyjnego, notuje w nim powołanie i karty, z dołożeniem na nich swego podpisu i z uwzględnieniem wykazów zmian pobytu, gdyby tymczasem od gmin nadeszły, posyła w przeciągu 48 godzin przełożonemu gminy stałego miejsca pobytu do doręczenia powołanemu.

Jeżeli powołany przebywa stale poza obrębem powiatu swojej przynależności, kartę powołującą posyłać się ma za pośrednictwem Władzy administracyjnej powiatowej miejsca pobytu. To ostatnie postanowienie ściąga się także do tych, którzy przebywają w Bośni i Hercegowinie.

Tamtejsze Władze powiatowe starać się o to będą, żeby karty powołujące były niezwłocznie i nieochybnie doręczone.

Tym, którzy przebywają stale za granicą, Władze powiatowe posyłać będą karty powołujące przez pośrednika (§. 7 : 4) a jeżeli nie został ustanowiony, bezpośrednio za rewersem pocztowym na koszt powołanego.

4. Żołnierzom na stałym urlopie będącym, do związku żadnej gminy w krajach tutejszych nie należącym, za granicą przebywającym, posyłać będą komendy okręgu uzupełnienia karty powołujące bezpośrednio za rewersem pocztowym, innym zaś takimiż żołnierzom za pośrednictwem Władzy administracyjnej miejsca pobytu.

5. Przełożeni gminy obowiązani są otrzymane karty powołujące doręczać jak najspieszniej powołanym, lub gdy to jest niemożliwe ponieważ powołani opuścili chwilowo miejsca stałego pobytu — ustanowionym ich pośrednikom.

6. Gdy się powołuje żołnierzy nieczynnych, którzy mają posady w straży skarbowej, w rządowej straży bezpieczeństwa lub posady dozorców więzień i sług w zakładach karnych i sądach, Władze powiatowe przynależności winny posyłać karty powołujące do przełożonej Władzy służbowej powołanych, która obowiązana jest doręczać je niezwłocznie.

O takimże powołaniu sług kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglugi parowej winny Władze powiatowe przynależności uwiadamiać interesowane przedsiębiorstwa.

Do tego celu rzeczzone Władze cywilne i przedsiębiorstwa mają polecenie utrzymywać registr żołnierzy cywilnych mających u nich posady i o przyjęciu każdego żołnierza nieczynnego do służby jakoteż o oddaleni z niej każdego takiego żołnierza donosić w każdym z osobna przypadku Władzy powiatowej przynależności.

Władza powiatowa winna przyjęcie do służby i oddalenie owych żołnierzy notować w rubryce „Uwaga“ swego protokołu ewidencyjnego.

7. W przypadkach szczególnych komendy okręgu uzupełnienia mogą karty powołujące, dotyczące się niektórych osób, posyłać bezpośrednio przełożonemu gminy do wydania powołanym lub ich pośrednikom, winny jednak uwiadomić o tem Władzę powiatową przynależności, iżby mogła dotożyć w tym celu odpowiedniego starania.

8. Na karcie powołującej nie wolno dopisywać żadnych uwag ubocznych; gdyby potrzebne były uwagi, dotyczące się wyszukania powołanego, zamieścić

je należy w odezwie dołączanej do karty powołującej.

9. Karta powołująca wkłada na powołanego obowiązek stawienia się natychmiast lub przybycia w pewnym oznaczonym dniu.

Gdy powołanemu nakazuje się, żeby się stawił natychmiast, dozwolona mu jest zwłoka 48-godzinna do uporządkowania stosunków domowych i wymeldowania się u przełożonego gminy.

10. Każdy powołany obowiązany jest stawić się bezpośrednio w miejscu, które w karcie powołującej jest wyznaczone jako miejsce stawienia się i w korpusie wojska w niej wymienionym.

Gdyby jednak korpus wojska, do którego żołnierz nieczynny został powołany, stał poza granicami okręgu uzupełnienia, w którym leży miejsce jego pobytu i od tego ostatniego miejsca dalej, aniżeli komenda okręgu uzupełnienia miejsca jego pobytu, może zgłosić się do szeregu u teje komendy okręgu uzupełnienia.

W przerzeczonych okolicznościach można stawić się także u komend okręgowych uzupełnienia w Bośni i Hercegowinie, przebywający zaś w południowej Dalmacji i w graniczącej z nią części Hercegowiny mogą stawić się u komendy placu w Dubrowniku lub w Kotorze.

11. Postanowienia dotyczące się stawiania ochotników jednorocznych, zawarte są w rozdziale II Części II niniejszego przepisu.

12. Powołany stawić się musi bezwarunkowo wyjąwszy, gdyby świadectwem lekarskim, zawierającym dokładne oznaczenie stanu choroby było udowodnione, że nie może być odesłany. Jeżeli powołany przebywa w miejscu, gdzie jest garnizon wojska (marynarki wojennej, obrony krajowej), świadectwo to wydać ma lub przynajmniej potwierdzić lekarz wojskowy (obrony krajowej), w przeciwnym razie potwierdzić ma świadectwo przełożony gminy.

13. Powołany obowiązany jest przybyć aż do miejsca, w którym otrzyma ubiór wojskowy i rynsztunki, w swojej własnej odzieży i przynieść z sobą kartę powołującą, dokument legitymacyjny, jakoteż rzeczy skarbowe, jeżeli takowe już otrzymał.

§. 28.

Powolywanie, stawianie się i zgłaszanie się do szeregu celem odebrania wykształcenia wojskowego.

1. Obowiązani do służby liniowej, którzy otrzymują tylko wykształcenie wojskowe i rezerwiści zasobowi, mający odebrać takie wykształcenie, powo-

ływani będą do tego w taki sam sposób jak żołnierze nieczynni do służby pod chorągwią (§. 26).

Te osoby do odebrania wykształcenia wojskowego obowiązane, które są już przedstawione do ukarania za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu (§. 33 : 6) — o ile nie zostały zarazem uznane za zbiegów i o ile z nimi nie postąpiono jak ze zbiegami — powołać należy na termin powołania następnego roku a względnie lat następnych.

2. Powoływać należy żołnierzy do tej komendy okręgu uzupełnienia, w której okręgu mają odebrać wykształcenie.

3. Ażeby powołani mieli dość czasu do uregulowania stosunków osobistych, powoływać należy ile możliwości na cztery tygodnie przed rozpoczęciem się okresu kształcenia.

4. Powołany obowiązany jest stawić się bezpośrednio u komendy okręgu uzupełnienia wymienionej w karcie powołującej.

Gdyby jednak miejsce pobytu powołanego nie leżało w obrębie komendy okręgu uzupełnienia u której ma się stawić i od teje dalej niż od komendy okręgu uzupełnienia miejsca jego pobytu, może zgłosić się do szeregu u teje komendy.

Pod względem stawiania się obowiązują tutaj także postanowienia §. 26 : 12 i 13.

5. Zgłaszać się należy do szeregu w taki sam sposób jak do służby pod chorągwią (§. 27).

6. Pasporty wojskowe żołnierzy, odbierających wykształcenie wojskowe, przesłać należy tym podziałom, w których je odbierają.

§. 29.

Powolywanie, stawianie się i zgłaszanie się do szeregu na ćwiczenia wojskowe.

1. Rezerwiści i rezerwiści zasobowi powoływani będą na ćwiczenia wojskowe w taki sam sposób jak żołnierze nieczynni do służby pod chorągwią (§. 26).

Karty powołujące wygotowywać należy podług wzoru 17.

Ci, którzy są już przedstawieni do ukarania za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu (§. 33 : 6), o ile nie zostali zarazem uznani za zbiegów i o ile z nimi nie postąpiono jak ze zbiegami, powołać należy do jednego z ćwiczeń wojskowych, które odbyć się mają w przyszłym roku i w następnych latach.

2. Będących na stałym urlopie, jeżeli mają być przyzwani do ćwiczeń wojskowych, powołuje się zapomocą tych samych kart powołujących, atoli z wyrażeniem: „do służby pod chorągwią na czas ćwiczeń wojskowych.“

3. Powołany obowiązany jest stawić się bezpośrednio w miejscu, które w karcie powołującej jest wyrażone jako miejsce stawienia się i w korpusie wojska w niej wymienionym.

Gdyby jednak korpus wojska, do którego został powołany, stał poza obrębem okręgu uzupełnienia, w którym leży miejsce jego pobytu i od tego ostatniego miejsca dalej, aniżeli komenda okręgu uzupełnienia jego miejsca pobytu, może zgłosić się do szeregu u tejsze komendy okręgu uzupełnienia. Z odejściem z miejsca pobytu urządzić się winien w ten sposób, żeby pomimo zgłaszania się do szeregu u komendy okręgu uzupełnienia miejsca swego pobytu, zdążył w czasie właściwym do miejsca przeznaczenia.

Ten, którego miejsce pobytu oddalone jest o więcej niż 150 km. od oddziału wojska do którego został powołany na ćwiczenia odbyć, je ma — jeżeli co innego nie będzie osobno zarządzone — w najbliższym oddziale wojska swojej broni, w okresie ćwiczeń wojskowych dla tegoż ustanowionym, i ma stawić się u komendy okręgu uzupełnienia miejsca swego pobytu.

Pod względem stawienia się obowiązują tutaj także postanowienia §. 26 : 12 i 13.

4. Zgłaszać się należy do szeregu w taki sam sposób, jak do służby pod chorągwią (§. 27).

5. Pasporty wojskowe żołnierzy biorących rzeczywiście udział w ćwiczeniach wojskowych przesłać należy tym poddziałom, w których żołnierze odbywają ćwiczenia wojskowe.

§. 30.

Powoływanie i stawianie się celem uzupełnienia wojska (marynarki wojennej) do stopy wojennej.

1. W razie powszechnego uruchomienia powołują żołnierzy nieruchomych na wezwanie komend okręgów uzupełnienia. Władze administracyjne powiatowe obwieszczeniami publicznymi według istniejących w tej mierze szczególnych przepisów.

2. W razie częściowego uruchomienia, jakoteż, gdy chodzi o uzupełnienie wojska do stopy

wojennej bez zarządzenia uruchomienia, powołuje się według postanowień §. 26 kartami powołującymi, wzór 18, które niezwłocznie po otrzymaniu list powołanych należy wygotować i natychmiast rozesłać.

Powołuje się do stacyi rynsztunkowej. Na kartach powołujących tam, gdzie ma być podpis komendanta okręgu uzupełnienia, wyciska się tylko pieczęć służbową tejsze komendy.

Jeżeli potrzebna jest tylko pewna oznaczona ilość żołnierzy nieczynnych powoływać należy na wypadek niedomiaru więcej ludzi niż rzeczywiście potrzeba. Nadwyżka jednak, którą oznaczyć należy na podstawie doświadczenia, nie powinna przerosnąć 10 od sta.

3. Gdy się powołuje z powodu uruchomienia, żołnierze nieczynni, z wyjątkiem tych, którzy czasowo lub stale mają być pozostawieni na swoich posadach cywilnych, stawić się mają do czynnej służby najpóźniej po upływie zwłoki 24-godzinnej dozwolonej im do uporządkowania stosunków domowych i wymeldowania się u przełożonego gminy.

Termin ten liczy się w razie powszechnego uruchomienia od chwili ogłoszenia w gminie pobytu obwieszczenia o uruchomieniu, w razie częściowego uruchomienia, od chwili doręczenia karty powołującej.

Żołnierze pozostawieni tylko czasowo na swoich posadach cywilnych, stawić się mają w dniu do tego celu oznaczonym, nie czekając osobnego powołania.

4. Czy żołnierz w razie powszechnego uruchomienia stawić się ma wprost w stacyi rynsztunkowej wymienionej na pierwszej stronie paszportu wojskowego, czy u komendy okręgu uzupełnienia miejsca swego pobytu, o tem dowie się z obwieszczenia plakatami ogłoszonego.

Miejsce stawienia się tych, którzy przeznaczeni są do szczególnej czynności wojennej i otrzymali kartę wcielenia (§. 24), jest w tejsze karcie wyrażone.

W razie częściowego uruchomienia, żołnierz stawić się ma wprost w stacyi wymienionej w karcie powołującej. Jeżeli zaś nie może stawić się wprost w tej stacyi ponieważ nie zna kierunku drogi lub dla jakichkolwiek innych przyczyn, winien zgłosić się do szeregu u komendy okręgu uzupełnienia miejsca swego pobytu

5. Gdy żołnierze mają stawiać się celem uzupełnienia wojska (marynarki wojennej) do stopy wojennej bez zarządzenia uruchomienia, stosują się

postanowienia, dotyczące się częściowego uruchomienia.

6. Każdy powołany ma prawo odbywać podróże kolejami żelaznymi i statkami parowemi z miejsca swego pobytu aż do stacji okręgu uzupełnienia lub rynsztunkowej na rachunek skarbu państwa.

Wzór 15. Za legitymacją do odbycia kolejami żelaznymi podróży, której kosztą wynagrodzi później administracja wojskowa, służy dokument legitymacyjny wojskowy (paszport wojskowy, świadectwo wojskowe, karta wcielenia itp.) albo karta powołująca. Gdyby żołnierz nie posiadał takiego dokumentu legitymacyjnego, otrzyma od przełożonego gminy miejsca pobytu kartę uwierzytelniającą podług wzoru 19go, która również służy za legitymacją do podróży.

Legitymacją podrózną okazać należy, gdy się odjeżdża, portyerowi, lub na każde żądanie konduktorowi i służbie rewizyjnej.

W celu odbycia statkiem parowym podróży, której kosztą wynagrodzi później administracja wojskowa, każdy stawiający się, który ją statkiem parowym odbyć może, otrzyma od przełożonego gminy przy wymeldowaniu asygnację do podróży podług wzoru 20go a gdyby nie posiadał dokumentu legitymacyjnego wojskowego albo karty powołującej, nadto kartę uwierzytelniającą podług wzoru 19. Asygnacje do podróży wydrukowane są dla wojska na żółtym, dla marynarki wojennej na błękitnym papierze.

Stawiający się winien dokumenty te a jeżeli został powołany kartą legitymacyjną, także tę kartę pokazać urzędnikowi kasowemu właściwej stacji statku parowego i urzędnik ten wyda mu bilet podróźny, asygnację zaś odbierze, przyczem także na dokumencie legitymacyjnym, karcie uwierzytelniającej lub karcie powołującej wyciśnięta być może pieczęć statku parowego.

Na ostatniej stacji odbiorą od stawiającego się ten bilet podróźny.

Postanowienia te nie stosują się wtedy, gdy żołnierze mogą do stawienia się użyć osobnych parowców przez skarb najętych.

7. Przebywający w obszarze zajęтым stawić się mają w podobny sposób u najbliższej komendy okręgu uzupełnienia krajów tutejszych, gdzie postąpią z nimi według przepisów ogólnych w tej mierze obowiązujących.

Ci, którzy udają się na Metkowice, zgłosić się mają do szeregu u komendy tamtejszej stacji wojskowej (etapowej).

Przebywający w południowej Dalmacji i w pogranicznej części Hercegowiny, mogą także stawiać się u komendy placu w Dubrowniku lub Kotorze gdzie też następuje zgłoszenie się do szeregu.

8. Żołnierze przebywający za granicą jak tylko dowiedzą się o tem z ogłoszeń publicznych, że monarchia zagrożona jest bliską wojną i rezerwa została powołana, obowiązani są powrócić bezzwłocznie do ojczyzny, nie czekając na osobne powołanie (u. o s. w. §. 63).

C. i k. Władze reprezentacyjne za granicą winny czuwać nad dopełnieniem tego zarządzenia, zalecać opieszalym, z wskazaniem skutków zaniedbania, żeby niezwłocznie wracali do ojczyzny, tam zaś, gdzie istnieje do tego traktat międzynarodowy, zniewalać ich, żeby to uczynili. W wykazie zmian pobytu notować należy udzielanie uwiadomień.

Zresztą żołnierz za granicą przebywający winien postarać się o to, żeby ustanowiony pośrednik doniósł mu niezwłocznie w sposób niezawodny o zarządzeniu powszechnego uruchomienia.

9. Zresztą stosują się także postanowienia §. 26 : 12 i 13.

§. 32.

Powolywanie, stawianie się i zgłaszanie się do szeregu w celu wyjątkowej czynności służbowej.

Rezerwiści i rezerwiści zasobowi do wyjątkowej czynności służbowej powolywani, mają stawiać się i zgłaszać do szeregu w taki sam sposób, jak żołnierze nieczynni, do służby pod chorągwią powolywani, stawiają i zgłaszają się do szeregu.

§. 34.

Karanie za nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu i za uwodzenie do niego.

1. Gdy żołnierz nieczynny, który był w stosunku nieczynnym lub nie był wcielony do szeregu, stawi się do jakiegokolwiek czynności służbowej wojskowej, w korpusie wojsk (zakładzie), do którego się stawił, przekonać się należy, czy spełnił ściśle rozkaz powołujący.

Jeżeli go nie spełnił ściśle, zbadać należy, czy wina spada na owego żołnierza. Gdyby się okazał winnym, wytoczyć należy przeciw niemu postępowanie karne.

2. Komendy okręgów uzupełnienia mają o każdym żołnierzu, który zgłosił się do szeregu i okazał się winnym nieposłuszeństwa rozkazowi powołującemu, donieść korpusowi wojsk (zakładowi), w którym wstępuje do służby, celem przeprowadzenia czynności urzędowej.

3. Jeżeli żołnierz lub ktoś pobierający płacę miesięczną, do żadnej klasy stopniowej nie zaliczony, stał się w myśl §. 1 lub §. 3 ustawy z dnia 28. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 137) winnym zbrodni, lub jeżeli żołnierz został jako zbieg wykreslony, wytoczyć mu należy postępowanie karne. Toż samo stać się ma, jeżeli nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu, które według ustawy powyższej ma być jako występuk ukarane, albo uwiedzenie do tego popełnione zostało w okolicznościach, które zdaniem komendanta do karania uprawnionego wymagają, żeby zawinienie poddane było ocenieniu sądowo-karnemu.

Postępowanie sądowo-karne należy do właściwego sądu wojskowego.

4. Występek nieposłuszeństwa rozkazowi powołującemu lub uwiedzenia do niego, jeżeli się nie wytacza postępowania sądowo-karnego, ma być karany porządkiem dyscyplinarnym. Postępowanie i wydanie wyroku należy w takim przypadku do komendanta (zwierzchnika), według przepisów porządkowo-karnych wojskowych do tego powołanemu i posiadającemu władzę karcenia, jaka służy dowódcy oddziału (korpusu majtków).

Ci, którzy przez nieposłuszeństwo rozkazowi powołującemu ich do czynnej służby zaniedbali więcej niż trzy miesiące z czasu służby pod chorągwią, jeżeli nie nastąpi skazanie za zbiegostwo i jego skutki, winni dopełnić czasu zaniedbanego aż do miary całkowitego czasu służby.

5. We wszystkich przypadkach, w których z powodu nieposłuszeństwa rozkazowi powołującemu wytacza się postępowanie w sądzie wojskowym, okres zaniedbania, które może być za winę poczytane, wykazany być ma piśmiennie.

W tym celu do doniesienia sądowo-karnego, które według §. 33 : 6 i 7 ma być wygotowane i odpowiednio uzupełnione lub dopiero na podstawie aktów śledczych sporządzone, dołączyć należy wyciąg z protokołów zgłaszania się do szeregu.

Czas zaniedbany poczyna się, o ile powołanie zwywało do stawienia się natychmiast:

a) jeżeli kartę powołującą wydano powołanemu lub jego pośrednikowi, od dnia, w którym powołany — po upływie zwłoki dozwolonej do uporządkowania stosunków domowych i do wymeldowania się u przełożonego gminy powinien był przybyć do korpusu wojska, w którym miał się stawić, jeżeli wprzód nie zgłaszał się gdzieindziej do szeregu;

b) jeżeli powołanie było ogłoszone plakatami, od dnia, w którym plakaty rozlepione zostały.

Jeżeli w razie powszechnego uruchomienia powołanie ogłoszone było obwieszczeniami publicznymi, stwierdzić należy w szczególności, kiedy obwieszczenie zostało ogłoszone w owej gminie. w której podpadający karze zameldował się lub powinien był zameldować się do pobytu. Co do przebywających za granicą winny c. i k. Władze reprezentacyjne stwierdzić kiedy stało się powszechnie wiadomem, że monarchia zagrożona jest bliską wojną i że żołnierze nieczynni wojska (marynarki wojennej) zostali powołani (§. 63 u. o s. w.). Następnie oznaczyć należy początek czasu zaniedbanego według postanowień podanych w ustępie poprzedzającym pod a).

Żołnierze w razie uruchomienia pozostawieni czasowo na posadach cywilnych winni stawić się do czynnej służby po upływie dozwolonej zwłoki. Żołnierzom tej kategorii, którzyby się nie stawili, liczyć należy czas zaniedbany od tego dnia, w którym po upływie zwłoki powinni byli przybyć do owego korpusu wojska, w którym stawić się mieli.

6. Jeżeli żołnierz, przeciw któremu z powodu nieposłuszeństwa rozkazowi powołującemu wytoczono postępowanie karne, uznany został winnym zbrodni zbiegostwa, korpus do którego należał winien następnie zarządzić i uskutecznić jego wykreslenie z rejestrów i zapisanie jako zbiega.

Rozdział V.

Zebrania kontrolne.

§. 35.

W ogólności.

1. Zebrania kontrolne w §. 55 ustawy o służbie wojskowej przepisane, są czynnościami urzędowymi wojskowymi w celu uzyskania dokładnej ewidencji pobytu żołnierzy nieczynnych.

Współdziałanie Władz powiatowych i gmin ogranicza się pod tym względem do pośrednictwa w powoływaniu, przyprowadzaniu podlegających kontroli i do prostowania własnych wykazów ewidencyjnych.

2. Zebrania kontrolne odbywają się zwyczajnie w siedzibach Władz administracyjnych powiatowych. Jeżeli stosownie do okoliczności jest to pożądanem, mogą odbywać się także w siedzibach sądów powiatowych.

Decydują w tym względzie komendy terytorjalne wojskowe w porozumieniu z Władzami administracyjnymi krajowemi.

3. Zebraniem kontrolnym kierować będzie w stacyach komend okręgowych uzupełnienia wojska kapitan przeznaczony do kadru batalionu zasobowego pułku piechoty (strzelców tyrolskich) uzupełniającego się tamże lub, gdyby go zaskoczyła przeszkoda, jakoteż w stacyach komend okręgowych uzupełnienia marynarki wojennej, oficer okręgu uzupełnienia. Do powiatów administracyjnych poza obrębem każdego okręgu uzupełnienia wysyłać się będzie najwięcej cztery ruchome oddziały kontrolne, z których każdy składać się ma z oficera (kapitana lub starszego w randze porucznika) posiadającego język krajowy, podoficera i trębacza.

Tych oficerów, podoficerów i trębaczy dostarczyć ma pułk piechoty (strzelców tyrolskich) uzupełniający się w tym samym okręgu a według okoliczności marynarka wojenna. Oficerowie i podoficerowie powinni być obznajomieni z utrzymywaniem ewidencji.

Ze strony Władz administracyjnych powinien być obecny na zebraniu kontrolnem delegat Władzy powiatowej, z tych zaś gmin, z których żołnierze są przyprowadzani, znajdować się powinni przełożeni tychże gmin lub ich zastępcy.

4. Zebrania kontrolne odbywać się mają corocznie w czasie od 1. października aż do 15. listopada.

Przy postanowieniu kiedy zebrania kontrolne mają się rozpocząć, trzeba mieć na względzie stosunki zarobkowe i miejscowe

Zebrania kontrolne mogą odbywać się także w niedzielę i święto, jednakże w miastach, w których jest więcej kościołów, rozpoczynać się winny dopiero po 10 godzinie, w innych osadach dopiero wtedy, gdy się skończy główne nabożeństwo. Bezwarunkowo unikać należy zakłócania publicznego nabożeństwa.

5. Na każdy dzień kontroli wyznaczyć należy 100 aż do 150 ludzi w taki sposób, żeby żołnierze

nieczynni w tem samym miejscu kontroli stawić się mający, do tej samej gminy należący nie byli dzieleni.

Jeżeli w pewnym powiecie odbywa się w skutek tego kilka zebrań kontrolnych, odbywać się powinny bezpośrednio jedno po drugim.

6. Miejsca i dni kontroli w każdym powiecie wyznaczać mają komendy okręgów uzupełnienia w porozumieniu z Władzami administracyjnymi powiatowemi.

W tym względzie starać się należy, żeby osoby kontrolujące mogły odbyć podróż okólną najkrótszemi drogami.

Projekty mające służyć za podstawę do tych umów, powinny wygotować komendy okręgów uzupełnienia.

Gdyby umowa nie przysłała do skutku, postarać się należy o decyzją komendy terytorjalnej wojskowej, która wydać ją ma w porozumieniu z Władzą administracyjną krajową i której też komendy okręgów uzupełnienia przedstawiać mają plany podróży i czynności ostatecznie przyjęte.

7. Ażeby obowiązani do służenia wojskowo wpoili sobie w pamięć termin kontroli i ażeby im przeto ułatwić dopełnienie powinności poddania się kontroli, ustanowić należy w obrębie każdego okręgu uzupełnienia „stałe,“ corocznie obowiązujące dni kontroli tak do zebrań kontrolnych jak i do kontroli dodatkowej (§. 39).

8. Zebrania kontrolne odbywać się powinny ile możliwości na większych placach, otwartych lecz nie dla każdego dostępnych lub też dających się odpowiednio zamknąć, mianowicie w dziedzińcach koszar, zabudowaniach urzędowych itp.

§. 36.

Powoływanie na zebrania kontrolne.

1. Na zebrania kontrolne powoływać należy w ogólności w każdej gminie miejscowej plakatami publicznymi i wszelkimi innemi sposobami do ogłoszeń publicznych w miejscu używanemi.

W rozległych gminach miejscowych podać należy ogłoszenie do wiadomości w każdej osadzie, w leżących na ustroniu grupach domów i budynkach mieszkalnych w sposób najodpowiedniejszy, w miejscu używany.

2. Wygotowanie tych obwieszczeń, które najmniej na dni 14 przed rozpoczęciem się zebrań kontrolnych mają być ogłoszone, uależy do Władz administracyjnych powiatowych.

§. 37.

Obowiązek obecności na zebraniu kontrolnym.

1. Każdy żołnierz nieczynny obowiązany jest być obecnym na zebraniu kontrolnym.

Wyjęci są:

- a) kandydaci stanu duchownego;
- b) ci, którzy w ciągu bieżącego roku zostawali w czynnej służbie, odbierali wykształcenie wojskowe lub odbywali ćwiczenia wojskowe;
- c) ci, którzy w roku bieżącym stawiali się do czynnej służby, do wykształcenia wojskowego lub do ćwiczeń wojskowych i z powodu choroby lub celem postępowania rozpoznawczego przeniesieni zostali napowrót w stosunek nieczynny;
- d) podoficerowie na stałym urlopie będący, certyfikatami opatrzeni, umieszczeni stale lub tymczasowo na posadach publicznych;
- e) znajdujący się w areszcie śledczym i odsiadujący karę, tudzież oddani do zakładu pracy przymusowej (poprawczego);
- f) ci, którzy otrzymali pozwolenie do podróży morskiej lub paszport do podróży za granicę, jeżeli istotnie wsiedli na okręt, lub znajdują się za granicą;
- g) ci, którzy w czasie zebrania kontrolnego służą w żandarmeryi;
- h) będący na stałym urlopie i rezerwiści zasobowi w tym roku, w którym zostali wzięci do wojska.

2. Od obecności na zebraniu kontrolnym mogą być wyłączeni:

- a) osiadli stale za granicą;
- b) chorzy, na podstawie świadectwa potwierdzonego przez przełożonego gminy;
- c) podlegający kontroli, z przyczyny niezmiernie nagłych i niecierpiących zwłoki stosunków rodzinnych lub osobistych, np. z przyczyny ciężkiej choroby lub śmierci w kole domowym (rodzina w ścisłym znaczeniu) itp.;
- d) podlegający kontroli w razie podróży za interesami, które dowodnie nie cierpią zwłoki;
- e) trudniący się żegluga, podczas wykonywania tego przemysłu i

f) osoby w §. 56 ustawy o służbie wojskowej wzmiankowane, o ile są niezbędnymi do wykonywania czynności urzędowych, na prośbę ich Władz przełożonych.

Pozwolenie daje komenda okręgu uzupełnienia przynależności.

Prośby o to, odpowiednimi dokumentami opatrzone, podawać należy wcześniej drogą przepisaną w §. 6 : 2; prawdziwość podanych powodów do wyłączenia powinna być potwierdzona przez gminę i Władzę administracyjną powiatową.

Do każdej prośby o wyłączenie załączyć należy paszport wojskowy.

3. Jeżeli w przypadkach wzmiankowanych w ustępie 2 pod b, c i d z powodu krótkości czasu nie można było prosić wcześniej o wyłączenie, przełożony gminy winien dostawić na plac kontroli świadectwo urzędownie potwierdzone, udowadniające przyczyny nieobecności a zarazem paszport wojskowy.

4. Wyłączeni na zasadzie ustępu 2 b, c, d i e od obecności na zebraniu kontrolnym, jakoteż wzmiankowani w ustępie 3 obowiązani są stawić się do kontroli dodatkowej (§. 39), podczas gdy wyłączenie tych, którzy wzmiankowani są w ustępie 2 a i f jest całkowite.

§. 38.

Postępowanie na zebraniu kontrolnym.

1. Każdy kontroli podlegający winien uczestniczyć w zebraniu kontrolnym w tem miejscu kontroli, do którego według obwieszczenia urzędowego przyłączona została owa gmina, gdzie jest lub powinien być do pobytu zameldowany.

Tylko tym kontroli podlegającym, którzy zostali wymeldowani do podróży, pozwala się uczestniczyć w zebraniu kontrolnym żołnierzowi swego czasowego pobytu.

8. Na zebranie kontrolne delegaci Władzy powiatowej winni wziąć z sobą protokół ewidencyjny, przełożeni gmin wykaz ewidencyjny, książkę meldunkową i wykaz zmian pobytu.

11. Podlegający kontroli winni stanąć na placu kontroli w czasie oznaczonym, pod przewo-

dnictwem i dozorem przełożonych gmin. Przychodzą w odzieży cywilnej i każdy ma przynieść z sobą paszport wojskowy; broń, laski itp. złożyć należy gdzieindziej przed rozpoczęciem się czynności urzędowej; palenie tytoniu podczas zebrania jest wzbronione.

Utrzymanie spokoju i porządku na placu kontroli przed zebraniem i po zebraniu jest obowiązkiem delegata Władzy administracyjnej powiatowej.

§. 39.

Kontrola dodatkowa.

1. Ci żołnierze nieczynni, kontroli podlegający, którzy nie uczestniczyli w zebraniu kontrolnym miejsca w §. 38:1 wzmiankowanego — a nie byli całkowicie wyłączeni (§. 37:4) od obecności na zebraniu kontrolnym -- obowiązani są stawić się do kontroli dodatkowej

Wzór 8

do §. 15.

Powiat administracyjny.

Gmina miejscowa.

Książka meldunkowa

żołnierzy nieczynnych wojska i marynarki wojennej.

Liczba bieżąca	Data meldunku	Korpus wojsk (zakład)	Rok wzięcia do wojska	Nr. arkusza księgi głównej	Stopień	Nazwisko	Gmina swojszczyzny
1	2	3	4	5	6	7	8
od 1—44							
45	15/9 1885	Pułk piechoty Nr. 27	1882	136	Kapral	Józef Tauber	Fiber
							it.
216	14/7 1887	Pułk piechoty Nr. 27	1882	136	Kapral	Józef Tauber	Fiber
							it.
243	8/9 1887	Pułk piechoty Nr. 27	1882	136	Kapral	Józef Tauber	Fiber
							it.
290	18..	Pułk piechoty Nr. 27	1882	136	Kapral	Józef Tauber	Fiber
							it.

Uwaga. 1. Każda strona ma 15 rubryk poziomych.

2. Szczegóły potrzebne do wypełnienia rubryk 3 aż do 10 wyciągać należy z paszportu wojskowego

3. Format papieru: B.

Przynależność		Meldunek				U w a g a
powiat administracyjny	okrąg uzupełnienia Nr.	pobytu	podróży do		na jak długo	
			miejsca	powiaty administracyjne		
9	10	11	12	13	14	15
Graz (okolica)	27	1	.	.	stale Ulica, Nr. domu . . .
d.						
Graz (okolica)	27	.	Oedenburg		4 tygodnie	Pośrednik: N. N., stolarz, Ulica, Nr. domu . . .
d.						
Graz (okolica)	27	1	.	.	stale Ulica, Nr. domu . . .
d.						
Graz (okolica)	27	.	do czynnej służby			
d.						

strona 1 i 3, albo ze świadectwa wojskowego strona 1.

Wzór 13

do §. 17.

Powiat administracyjny.

Gmina miejscowa.

Wykaz zmian pobytu

żołnierzy nieczynnych wojska i marynarki wojennej

z miesiąca września 18 . .

Liczba bieżąca	Data meldunku	Korpus wojsk (zakład)	Rok wzięcia do wojska	Nr. arkusza księgi głównej	Stopień	Nazwisko	Gmina swojszczyzny
1	2	3	4	5	6	7	8
.	15	Pułk piechoty Nr. 27	1882	136	Kapral	Tauber Józef	Piber
.	17	Pułk piechoty Nr. 76	1881	408	Szeregowiec	Nagy Józef	Oedenburg
.	20	Pułk dragonów Nr. 5	1883	46	Dragon	Veit Jerzy	Knittelfeld
.	29	Pułk Nr. 3 korpusu artylerji	1880	117	Kanonier	Zach Piotr	Vorau
.	30	Pułk piechoty Nr. 27	1888	301	Szeregowiec	Resch Karol	Strass
			i	t.	.		

Uwaga. 1. Każda strona ma 15 rubryk poziomych.

2. Szczegóły potrzebne do wypełnienia rubryk 3 aż do 10 wyciągnąć należy z paszportu wojskowego strona 1 i 3 lub ze świadectwa wojskowego strona 1.

3. Komendy okręgów uzupełnienia winny w wyciągach, które mają wygotowywać, zapisywać w rubryce 1 gminę a względnie Władzę, u której się zameldowano.

Przynależność		M e l d u n e k				U w a g a
powiat administracyjny	okrąg uzupełnienia Nr.	pobytu	podróży do		na jak długo	
			miejsca	powiaty administracyjne		
9	10	11	12	13	14	15
Graz (okolica)	27	1	.	.	stale Ulica, Nr. domu
miasto	76	1	.	.	3 miesiące Ulica, Nr. domu
Leibnitz	27	1	.	.	stale Ulica, Nr. domu
Hartberg	27	1	.	.	4 miesiące Ulica, Nr. domu
Judenburg	27	.	do wykształcenia wojskowego			
		i	t.	d.		

4. Komendom okręgów uzupełnienia dostarczać będą potrzebnych druków komendy terytorjalne wojskowe i admirałat portowy w Polju.

5. Format papieru: *B*.

Karta uwierzytelniająca ¹⁾

dla ²⁾

.

.

celem stawienia się w korpusie wojsk w

N., dnia 18 . . .

Pieczęć gminna.

Podpis
przełożonego gminy.

- Uwaga.** 1. Karta uwierzytelniająca wydrukowana jest w języku w miejscu używanym.
2. Przełożony gminy winien wpisać stopień, nazwisko i korpus wojsk żołnierza, tudzież stacyą, w której ma się stawić.
3. Format papieru: *B* (ćwiartka).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LX. — Wydana i rozesłana dnia 11. grudnia 1890.

208.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 24. listopada 1890,

tyczące się zaliczenia c. k. komory pogranicznej w St. Margarethen do komor wchodowych, w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) wymienionych i wykreślenia t. k. komory głównej w Feldkirchu z listy tychże komor.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), dotyczącego się środków, które w obrocie zagranicznym mają być używane celem zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), postanawia się, że do komor, w Dodatku do powyższego rozporządzenia, Uwaga lit. a) wymienionych, zaliczona być ma także c. k. komora główna w St. Margarethen, podczas gdy c. k. komora główna w Feldkirchu, na zasadzie owego rozporządzenia do ekspedycyowania przywozu i przewozu roślin itd. dotychczas upoważniona, ma być z listy tych komor wykreślona.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

(Polskich.)

209.

Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. listopada 1890,

o decyzjach najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw w zwierzynie i szkodnictw myśliwskich, jakoteż co do rozcząstkowania gruntów, które w pewnej części Tyrolu podlega przyzwoleniu Władzy administracyjnej.

Stosownie do Najwyższego postanowienia z dnia 19. listopada 1890 zmienia się obwieszczenie z dnia 14. lutego 1869 (Dz. u. p. Nr. 22) i wydawanie decyzji najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw w zwierzynie, przenosi się z ministerstwa spraw wewnętrznych na ministerstwo rolnictwa.

Do zakresu działania tego ostatniego ministerstwa przekazuje się także na zasadzie tegoż samego Najwyższego postanowienia wydawanie decyzji najwyższej Władzy administracyjnej co do szkodnictw myśliwskich, o ile według ustaw orzekać się ma co do takowych porządkiem administracyjnym, tudzież — odnośnie do obwieszczenia z dnia 27. sierpnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 144) — wydawanie decyzji co do rozcząstkowania gruntów, które w pewnej części Tyrolu podlega przyzwoleniu Władzy administracyjnej.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

210.**Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z dnia 1. grudnia 1890,****tyczące się obrotu w Tyrolu winorośli z korzeniami.**

W porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu zmienia się po części §§. 1 i 2 rozporządzenia ministerstwa rolnictwa z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34) i rozporządza się we względzie obrotu w Tyrolu winorośli z korzeniami, co następuje:

§. 1.

Zabrania się przywożenia do Tyrolu z innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych winorośli z korzeniami.

W obrębie Tyrolu obrót winorośli z korzeniami, pochodzących z Tyrolu, dozwolony jest tylko z zachowaniem postanowień §. 2go niniejszego rozporządzenia.

§. 2.

C. k. namiestnictwo może za pośrednictwem właściwego c. k. starostwa po zasięgnięciu opinii właściwego towarzystwa rolniczego powiatowego, dać niektórym hodowcom winorośli, uznanym za godnych zaufania, pozwolenie do sprzedawania winorośli z korzeniami. Pozwolenie do sprzedawania udzielane będzie piśmiennie najwięcej na trzy lata i jest ważne tylko w obszarze ograniczonym, w pozwoleniu wymienionym a który w każdym razie nie ma być większy niż obręb towarzystwa rolniczego powiatowego.

Ogród przeznaczony do produkowania winorośli z korzeniami, zostaje pod ciągłym nadzorem właściwej komisji mszycowej i raz na rok ma być zbadany przez delegata zakładu rolniczego krajowego i stacyi doświadczalnej w St. Michele.

Utrzymywać należy wykaz pozbywanych winorośli z korzeniami, wymieniając w nim dokładnie odbiorców i tenże pokazywany być ma osobom do sprawowania nadzoru przeznaczonym na każde żądanie.

§. 3.

Wykroczenia przeciwko postanowieniom §§. 1. i 2. podlegają karom ustanowionym w §. 17 ustawy z dnia 3. kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 61).

§. 4.

Do przywozu winorośli z korzeniami z Tyrolu do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych stosuje się i nadal §. 2 rozporządzenia z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34).

Co się tyczy przywozu winorośli z korzeniami z zagranicy do Tyrolu, jakoteż, co się tyczy wywozu winorośli tego rodzaju z Tyrolu za granicę i przewozu tychże przez Tyrol, zachowują moc swoje przepisy podane w §. 3im rozporządzenia z dnia 1. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 34).

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Falkenhayn r. w.**211.****Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 3. grudnia 1890,****tyczące się zaprowadzenia bluzy mundurowej dla urzędników sprawiedliwości.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zaprowadza się dla urzędników zarządu sprawiedliwości noszenie bluzy mundurowej.

Ubiór ten mundurowy nosić mogą wszyscy urzędnicy zarządu sprawiedliwości w służbie wewnętrznej, to jest w biurach, urzędnicy zakładów karnych i więzień przy Trybunałach także podczas sprawowania służby we wszystkich lokalach należących do ich zakładu więziennego.

Natomiast zabrania się noszenia tego ubioru mundurowego podczas wszystkich czynności urzędowych zamiejscowych, tudzież urzędnikom sądownictwa i prokuratorowi także podczas wszelkich rozpraw głównych sądowo-karnych, licząc do nich odbywające się przed Sądami powiatowymi i podczas rozpraw ustnych w postępowaniu porządkowo-karnem.

Bluza mundurowa ma być z sukna ciemnozielonego z obszewkami aksamitnymi błękitno-fioletowymi i umieszczonemi na nich odznakami dystynkcyi. Na obszewkach umieszczone być mają dla urzędników XI—IX klasy stopnia 1—3 rozety złote, urzędnicy VIII klasy i wyższych używać mają odznak dystynkcyi przepisanych do munduru galowego jedynie na obszewkach.

Schönborn r. w.

212.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. grudnia 1890,

tyczące się stosowania środka leczniczego przeciw gruźlicy odkrytego przez profesora Dra Kocha w Berlinie.

Ponieważ środek leczniczy przeciw gruźlicy odkryty przez profesora Dra Kocha w Berlinie jest według opinii technicznej najwyższej Rady zdrowia cenną pomocą do dyagnozy i leczenia chorób gruźlicowych, dotąd jednak jest jeszcze środkiem sekretnym a stosowanie onegoż do leczenia wywoływać może w organizmie ludzkim skutki w pewnych okolicznościach nader gwałtowne a nawet życiu niebezpieczeństwem zagrażające, przeto ministerstwo spraw wewnętrznych, pragnąc dla dobra chorych gruźlicą dotkniętych umożliwić i poprzeć badanie działania jakoteż racjonalne stosowanie tego środka a zarazem zapobiedz niebezpieczeństwom, które używanie tego środka mogłoby spowodować, uznaje za stosowne wydać tymczasowo następujące zarządzenia:

1. Rzeczony środek leczniczy pozwala się sprowadzać tylko z zakładu, który z upoważnienia Rządu królewsko pruskiego wyrabia go i rozsyła, i aż do odwołania tylko dyrektorom szpitali i instytutów naukowych medycznych, jakoteż lekarzom uprawnionym do praktykowania w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

W razie udowodnionego nadużycia upoważnienia do sprowadzania i stosowania tego środka, Władza administracyjna krajowa może odebrać upoważnienie, zostawiając wolność odwołania się do ministerstwa spraw wewnętrznych.

2. Rzeczony środek wolno używać dla ludzi tylko pod warunkiem, że jego pochodzenie jest niewątpliwe i że nawet w stanie potrzebnego rozcień-

czenia nie jest zepsuty, tudzież z zachowaniem wszelkich ostrożności jakie doświadczenie naukowe nakazuje.

Używanie środka tego dla chorych przeprowadzanych i pozbawionych stałej opieki lekarza, którzy w razie potrzeby udzielili pomocy w okresie oddziaływania po wprowadzeniu środka do ciała, jest zakazane.

3. Wszyscy lekarze obowiązani są utrzymywać dokładne zapiski co do używania dla chorych tego środka leczniczego i na żądanie Władzy administracyjnej udzielać jej wyjaśnień rzeczowych i udowadniać pochodzenie stosowanego środka.

4. Ci lekarze, którzy nie są mianowani klinicznymi dyrektorami zakładów leczniczych na wydziałach medycznych lub dyrektorami oddziałowymi szpitali, podlegających bezpośrednio administracji państwa lub krajowej, obowiązani są uwiadomić właściwą Władzę administracyjną o rozpoczęciu stosowania tego środka do leczenia chorych.

5. O każdym wypadku śmierci, który nastąpi po zastosowaniu tego środka w okresie oddziaływania lub w następstwie onegoż, winien odpowiedzialny lekarz przesłać niezwłocznie do Władzy administracyjnej osobne uwiadomienie — w zakładach leczniczych za pośrednictwem ich dyrekcji — z dokładnem wyluszczeniem wszystkich okoliczności na uwagę zasługujących.

6. Władza administracyjna obowiązana jest usuwać dostrzeżone nadużycia i niewłaściwości w postępowaniu z rzeczonym środkiem leczniczym, czuwać nad zachowywaniem postanowień powyższych a w przypadkach wykroczeń postępować według odnośnych postanowień ustawowych lub stosownie do okoliczności według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

7. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " " 1879 " 1888 " . . . 20 " "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1863 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1877 za . . . 1 zł. — c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1879 " . . . 2 " 30 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1890 " . . . 3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania **niemieckiego** i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 14. grudnia 1890.

213.

Rozporządzenie Ministrów handlu i skarbu z dnia 10. grudnia 1890,

którem wydają się przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1891 wszelkie towary i przedmioty, które w obrocie handlowym z krajami za linią cłową leżącemi do przywozu, wywozu lub przewozu na c. k. komorze lub w urzędzie pocztowym sposobem cłowym są deklarowane a następnie ekspedycyowane, oznajmiać należy do celów statystyki handlowej urzędowej według rodzaju, ilości, pochodzenia i krajów przeznaczenia (§. 1 ustawy).

Oznajmienie czyni się na komorach, co do obrotu drogami pobocznemi, u straży skarbowej a co do wywozu pocztowego, w urzędach pocztowych podawczych; ten zaś winien je uczynić, kto na c. k. komorze lub w urzędzie pocztowym a według okoliczności u straży skarbowej składa deklaracją cłową lub żąda ekspedycyi (§§. 3 i 4 ustawy).

§. 2.

Od obowiązku oznajmienia do celów statystycznych są uwolnione:

- a) posyłki pocztowe przywozowe i wywozowe, które nie ważą więcej jak 250 gramów i są uwolnione od cła, tudzież wszelkie posyłki pocztowe przewozowe;
- b) przedmioty przeznaczone do użytku Jego Cesarskiej Mości lub posyłane na rozkaz Cesarski;
- c) przedmioty przeznaczone do użytku samychże dyplomatów przy c. i k. Dworze uwierzytelnionych i które oni wysyłają za granicę;
- d) przedmioty monopolistów, które osoby zamieszkałe w okolicach okręgów wyłączonych zakupią w magazynach sprzedaży znajdujących się w owych okręgach;
- e) wyroby kopalni rządowych z c. k. faktoryi sprzedaży w Tryeście;
- f) rzeczy wojskowe i konie w obrocie między korpusami wojskowemi i zakładami marynarki, tudzież środki rozsadzające i wybuchające do doświadczeń technicznych wojskowych;
- g) rzeczy potrzebne dla Władz rządowych posyłane z okręgów wyłączonych do obszaru cłowego i odwrotnie;
- h) rzeczy osób podróżujących i przesiedlających się, tudzież należące do wyprawy małżeńskiej i spadkowe, rzeczy przybyszów i wychodźców, które przy wprowadzeniu uzyskały uwolnienie od cła;
- i) zwłoki;
- h) przedmioty potrzebne do rozpraw sądowych;
- l) nadane ordery i medale wystawowe;

- m) wozy i stalki rzeczywiście do przewiezienia rzeczy służące, prócz tych statków, których rozłożenie dostarcza drzewa do wyrobów i budulecu;
- n) zapasy okrętów zawijających i odpływających;
- o) tablice wzorów i wzory w odcinkach lub próbki nie zdolne do żadnego innego użytku, jednakże z wyłączeniem wszelkich próbek tytoniu i rzeczy śniednych;
- p) rzeczy stare, widocznie używane, które osoby ubogie dostaną z zagranicy w podarunku i które przy wprowadzeniu są od cła uwalniane;
- q) na rzecz obrotu rolniczego tych posiadłości gruntowych, które przecina granica cłowa: bydło do gospodarstwa należące i sprzęty rolnicze, tudzież zasiew do uprawy pól, zebrane płody rolnicze i bydło do chowu z przychowkiem;
- r) bydło w obrocie pogranicznym na paszę lub do roboty przez granicę wprowadzane i wyprowadzane, razem z nabiąłem w czasie pobytu bydła na paszy uzyskanem;
- s) towary przewoźne tutejszo-krajowe (posyłki idące z obszaru cłowego, przez kraje za linią cłową leżące, do obszaru cłowego);
- t) płody rybołóstwa rybaków krajowych na wodach pogranicznych.

§. 3.

Oznajmienie statystyczne czynić należy (§. 2 ustawy):

1. zazwyczaj piśmiennie, przez wypełnienie jednej lub kilku ceduł do oznajmień statystycznych z dołożeniem miejsca i daty oznajmienia i podpisu osoby czyniącej oznajmienie;

2. co do przywozu i wywozu pocztą, przez wypełnienie lub uzupełnienie duplikatu deklaracji cłowej piśmiennej;

3. ustnie w tych przypadkach, w których oznajmienie takie według §. 13. niniejszego rozporządzenia jest dozwolone.

§. 4.

Przywóz i wywóz (jakoteż przywóz i wywóz napowrót) w obrocie zapiskowym, t. j. w obrocie do uszlachetnienia, do naprawy i w obrocie na niepewną sprzedaż, w obrocie wagonów pożyczonych, próbek, które rozwożą komisanci, przedmiotów wystawowych itd. podlega oznajmieniu statystycznemu piśmiennemu, o ile nie stosują się do niego postanowienia §. 13. niniejszego rozporządzenia, lub o ile go nie uskutecznia zakład pocztowy.

§. 5.

Do oznajmień statystycznych używa się ceduł w pięciu barwach jakoto: do przywozu białych, do wywozu jasno-zielonych a do przewozu jasno-czerwonych; ceduły do przywozu w obrocie zapiskowym są fioletowe a ceduły do wywozu w tymże obrocie jasno-błękitne.

§. 6.

Ceduły do oznajmień statystycznych zawierają

I. W nagłówku:

- a) napis „Przywóz“, „Wywóz“ lub „Przewóz“;
- b) napis „Oznajmienie statystyczne“;
- c) nazwę granicy wchodowej lub wychodowej a do przewozu nazwę granicy wchodowej i wychodowej;
- d) nazwę c. k. komory, do przewozu komory wchodowej i wychodowej.

II. Rubryki:

1. numer statystycznego spisu towarów do przywozu, wywozu i przewozu;

2. nazwę towarów i przedmiotów podług objaśnienia podanego w statystycznym spisie towarów;

3. jednostkę ilości;

4. ilość;

5. kraj pochodzenia a względnie prcznaczenia, do przewozu oba kraje;

6. do przywozu, miejsce zamieszkania odbiorcy;

7. do przywozu, stopę cła;

8. do przywozu i wywozu rodzaj rejestru;

9. do przywozu i wywozu numer ekspedycji;

10. do przywozu: wyprowadzono stosownie do

a) rodzaju rejestru,

b) numeru ekspedycji.

III. Na odwrotnej stronie objaśnienie jak strony mają rubryki wypełniać.

(Wzory w załączkach Nr. 1 — 3).

§. 7.

Ceduły oznajmień statystycznych do przywozu _____ i _____ wywozu _____ w obrocie przywozu napowrót i wywozu napowrót _____ cie zapiskowym mają te same rubryki, co ceduły do zwyczajnego przywozu i wywozu; tylko że w ce-

dule do oznajmienia do przywozu przywozu napowrót w tym obrocie niema rubryki „stopa cła“ a natomiast znajdują się w obu cedułach jeszcze rubryki „rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towary mają być poddane“ i „inny powód postępowania zapiskowego“, tudzież dodatek „Uwagi c. k. komory“ (wzory w załączce 4 i 5).

§. 8.

Rubryki ceduł do oznajmień (załączka 1—5) wypełniać należy w sposób następujący:

a) strony (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) winny podać:

1. przywozu a według okoliczności do wywozu lub przewozu numer statystycznego spisu towarów;

2. do przywozu a względnie wywozu i przewozu nazwę towarów i przedmiotów podług objaśnienia podanego w statystycznym spisie towarów;

3. jednostkę ilości;

4. ilość;

5. kraj pochodzenia, a według okoliczności przeznaczenia lub oba kraje;

6. miejsce zamieszkania odbiorcy;

7. w obrocie zapiskowym rodzaj uszlachetnienia lub naprawy, której towary mają być poddane, a według okoliczności inny powód postępowania zapiskowego (przyczem towary i przedmioty wymienić należy w zwykły sposób handlowy).

b) Komory uzupełniają te szczegóły dopisując:

1. nazwę granicy wchodowej lub wychodowej;

2. stopę cła, która ma być zastosowana;

3. rodzaj rejestru i numer ekspedycji;

4. wyciskają cechę urzędową zawierającą nazwę komory i

5. w cedułach oznajmień do obrotu zapiskowego notują odnośne szczegóły mianowicie co do ilości i rodzaju przyprawy potrzebnej do uszlachetnienia lub reparacyi.

§. 9.

Cedule do oznajmienia przywozu i wywozu (także w obrocie zapiskowym) w §§. 6 i 7 wzmiankowane, z których zasadniczo użyć należy po jednej do każdej beli lub nieopakowanej, luźnej sztuki (także do każdego zresztą luźnie ładowanego towaru), są dla ułatwienia obrotu podzielone liniami

poprzecznymi na pięć części do przepisanego oznajmiania towarów podług gatunków z odróżnieniem towarów i przedmiotów jednorodnych (to jest należących do tego samego numeru statystycznego spisu towarów) od niejednorodnych.

§. 10.

Do większej części bel z towarami lub przedmiotami między sobą jednorodnymi, jakoteż do większej części sztuk jednorodnych nieopakowanych (luźnych), która stanowi osnowę jednej deklaracji cłowej (deklaracji podstawowej) i gdy chodzi o przywóz, przeznaczona jest tylko dla jednego odbiorcy, a gdy chodzi o wywóz, pochodzi od jednego wysyłacza, można użyć tej samej cedule (a według okoliczności jednej przedziałki poprzecznej) do zapisania objętości ładunku okrętowego, wozowego lub wagonowego.

Również można wyjątkowo użyć pod powyższymi warunkami i z obowiązkiem opłacenia krotnej należitości, pięciu przedziałek poprzecznych tej samej cedule do pięciu ładunków okrętowych, wozowych lub wagonowych wiozących bele towarów lub przedmiotów jednorodnych lub jednorodne sztuki nieopakowane luźne.

W jednej poprzecznej przedziałce cedule można podać ogólną ilość więcej towarów lub przedmiotów zawartych w jednej beli, jakoteż więcej sztuk nieopakowanych (luźnych) składających jeden ładunek okrętowy, wozowy lub wagonowy, jeżeli należą do tego samego numeru statystycznego spisu towarów i podlegają tej samej stopie cła.

§. 11.

Jeżeli jedna bela mieści w sobie towary lub przedmioty niejednorodne, natenczas, o ile chodzi o przywóz towarów dla jednego tylko odbiorcy przeznaczonych lub o ile chodzi o wywóz towarów pochodzących od jednego wysyłacza, można zapisać w tej samej cedule pięć gatunków towarów w beli zawartych.

Gdy w beli znajduje się więcej niż pięć gatunków towarów, w skutek czego do ich oznajmienia potrzeba więcej niż pięciu przedziałek poprzecznych, użyć należy więcej ceduł, po jednej do każdego pięciorga towarów lub przedmiotów.

Wyjątkowo pozwala się także pod warunkiem opłacenia krotnej należitości użyć tylko jednej cedule oznajmienia, aż do pięciu bel z niejednorodnymi towarami lub przedmiotami, jakoteż aż do pięciu ładunków okrętowych, wozowych lub wagonowych z niejednorodnymi, nieopakowanymi (luźnymi) sztukami, o ile bele te składają jedną posyłkę,

przyczem zastrzega się, żeby w belach tych, jakoteż w ładunkach znajdowało się nie więcej jak pięć niejednorodnych towarów lub przedmiotów.

§. 12.

W obrocie przewozowym używa się ceduły oznajmienia w §. 6 wzmiankowanej bez ograniczenia do oznaczonej ilości przedziałek i bel, ale ze względu na rozmaite numera statystycznego spisu towarów, do których należą przedmioty zapisać się mające a to dla jednej granicy wchodowej i wychodowej.

§. 13.

Oznajmienie statystyczne czynić można ustnie (§. 2, lit. c ustawy):

1. w drobnym obrocie pogranicznym, t. j. w obrocie tych towarów i przedmiotów, które osoby, mające stałą siedzibę w okręgu pogranicznym, w ilościach odpowiednich przepisom cłowym, bądź sprowadzają z zagranicy lub z okręgów wyłączonych na potrzeby życia, do osobistego użytku lub do wykonywania czyto przemysłu domowego, czy rzemiosła, bądź tamże wyprowadzają;

2. w innym obrocie pogranicznym miejscowego znaczenia, według przepisów cłowych dozwoleń, o ile tenże jest większym od drobnego obrotu pogranicznego a okazuje się potrzebnym dla rolnictwa lub przemysłu okręgu pogranicznego.

3. w obrocie targowym okręgu pogranicznego, zaliczając do niego płody ogrodnictwa, rolnictwa, hodowli bydła, rybołówstwa, opału i tym podobne przedmioty targowe;

4. w obrocie do uszlachetnienia i naprawy na potrzeby przemysłu domowego i rzemiosł;

5. w obrocie podróźnych, o ile tenże według §. 2, lit. h niniejszego rozporządzenia nie jest uwolniony od obowiązku czynienia oznajmień statystycznych.

O ile według przepisów cłowych obrót drogami pobocznymi jest dozwoleń, oznajmienie statystyczne ustne czynić można także u straży skarbowej.

§. 14.

Co się tyczy posyłek pocztowych przywzozowych i wywzozowych, cedułę oznajmienia statystycznego zastępuje dla nich duplikat deklaracji cłowej piśmiennej (§. 2, lit. b ustawy).

W tym celu do posyłek pocztowych, podlegających obowiązkowi statystycznego oznajmienia, do-

łączać mają posyłający oprócz deklaracji cłowych, do manipulacji cłowej potrzebnych, jeszcze jedną deklarację cłową.

W tej ostatniej podać ma strona do oznajmienia obowiązana (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) kraj pochodzenia i przeznaczenia, co posyłka zawiera a to ściśle podług oznaczeń statystycznego spisu towarów, a w obrocie zapiskowym wpisać lub uzupełnić szczegóły przepisane do oznajmienia piśmiennego i oprócz wagi wymienić co do tych towarów, które na zasadzie taryfy cłowej podług sztuk mają być deklarowane, ilość sztuk.

§. 15.

Jako granice, przez które przechodzi przywóz, wywóz i przewóz wymienić należy w oznajmieniach statystycznych:

- I. Tryest,
- II. Rjeke,
- III. inne porty austriackie i węgierskie,
- IV. Niemcy południowe,
- V. Saksonią,
- VI. Prusy,
- VII. Rosyą,
- VIII. Rumunią,
- IX. Serbią,
- X. Turcyą,
- XI. Czarnogórze,
- XII. Włochy,
- XIII. Szwajcaryą.

§. 16.

Jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi; jeżeli stronie oznajmującej nie jest to wiadomem, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeli i tego dojść nie można ów kraj, z którego towar został wysłany w celu wprowadzenia go do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

Jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumcyą towar lub przedmiot ma służyć; jeżeli oznajmującemu nie jest to wiadomem, podać należy kraj, w którym znajduje się ostatni oddawcy znany cel posyłki.

§. 17.

Jako kraje pochodzenia i przeznaczenia oznajmiać należy bądź co bądź następujące państwa i obszary:

1. Okrąg wyłączony (wolny) tryestyński,
2. Okrąg wyłączony (wolny) rjejski,

3. Państwo niemieckie (z Luksemburgiem, jednak bez okręgów wolnych hamburskiego i bremeńskiego),

4. Okrąg wolny hamburski,
5. Okrąg wolny bremeński,
6. Wielka Brytania i Irlandya,
7. Posiadłości angielskie nad morzem i na morzu Śródziemnem (Gibraltar, Malta, Cypr),
8. Francya (z księstwem Monaco i Andorrą),
9. Włochy (z San Marino),
10. Rossya (europejska i azjatycka — z Finlandyą).
11. Szwecya,
12. Norwegia,
13. Dania (z Islandyą i Grönlandyą),
14. Holandya,
15. Belgia,
16. Szwajcarya,
17. Hiszpania (z wyspami kanaryjskimi),
18. Portugalia (z Azorami i Madera),
19. Grecya,
20. Turcya (europejska, azjatycka i afrykańska),
21. Bułgarya (z Rumelią wschodnią),
22. Rumunia,
23. Serbia,
24. Czarnogórze,
25. Chiny,
26. Japonia,
27. Indye angielskie,
28. Indye holenderskie,
29. Indochiny francuskie,
30. Persya,
31. Egipt,
32. Algier,
33. Tunis,
34. Marokko,
35. Obszary pod opieką niemiecką w Afryce,
36. Kongo,
37. Kapska ziemia (z Natalem),
38. Stany zjednoczone Ameryki,
39. Kanada z Nową Fundlandyą,
40. Meksyk,
41. Indye zachodnie angielskie,
42. Kuba (z Puerto-Rico),
43. Kolumbia,
44. Brazylia,
45. Rzeczpospolita argentyńska,
46. Chili,
47. Peru,
48. Australia angielska.

Gdy chodzi o państwa i obszary tutaj nie wymienione, podać należy odpowiednią część świata; jednakże stronie obowiązanej do złożenia oznajmienia (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) wolno zamiast tego ogólnego oznaczenia podać nazwę państw lub obszarów.

§. 18.

Nazwy towarów i przedmiotów podawać należy według statystycznego spisu towarów osobnem rozporządzeniem ogłoszonego.

Ilość towarów i przedmiotów ma być oznajmiana w kilogramach, w sztukach lub w tonach, waga brutto lub netto według przepisów taryfy cłowej.

Strony mogą na wszystkich c. k. komorach i w urzędach pocztowych przeglądać statystyczny wykaz towarów, który nadto można nabyć w c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu.

§. 19.

Strony oddawać mają statystyczne oznajmienia (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) komorom, które kontrolują zgodność ich z wywodem komory i z statystycznym spisem towarów. Komory winny szczególnie tyżące się kraju pochodzenia i przeznaczenia porównać z listami przewozowemi i wszelkimi jakie są dowodami i w razie potrzeby sprostować.

Pomniejsze niedokładności mają same komory sprostować; w razie znaczniejszych wad materialnych lub formalnych wezwać winny stronę, żeby podana cedułę oznajmienia statystycznego uzupełniła lub żeby złożyła nową.

§. 20.

Do przewozu tak z listami przewodniemi jak i w postępowaniu opowiedniem złożyć ma strona (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) statystyczną cedułę oznajmienia na komorze pogranicznej lub na tej środkowej, na której deklaruje się do przewozu. Właściwa komora graniczna lub środkowa uzupełni tę cedułę oznajmienia szczegółami co do rzeczywistego wyprowadzenia lub zmienionego przeznaczenia, albo, w razie uczynienia zarzutów, szczegółami tyżącemi się treści posyłki, które tej komorze udzieli w swoim czasie komora wywozowa.

§. 21.

Statystyczne ceduły oznajmienia, według liczb bieżących odpowiednich rejestrów uporządkowane, posyłać ma każda komora dnia 8., 16., 24. i ostatniego każdego miesiąca do c. k. ministerstwa handlu, które układać z nich będzie statystykę handlu zagranicznego.

§. 22.

Gdy strony (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) składają ustnie oznajmienie statystyczne, komory lub osoby od straży skarbowej odbierają od nich oznaj-

mienia dotyczące się pochodzenia i przeznaczenia towarów i przedmiotów, jeżeli mają być wprowadzane, także co do miejsca zamieszkania odbiorcy, przekonywają się o prawdziwości oznajmienia, według okoliczności przez dalsze wypytywanie i szczegóły te uzupełniają przez zbadanie z urzędu rodzaju i ilości towaru lub przedmiotu, jakoteż w obrocie mającym na celu uszlachetnienie i naprawę (§. 13, l. 4), rodzaju zamierzonego lub dokonanego uszlachetnienia lub naprawy.

Na podstawie tego oznajmienia i badania komory wygotowywać będą arkusze wyciągowe w sposób dotychczas używany i wykazy miesięczne z nich ułożone składać aż do 12. następnego miesiąca c. k. ministerstwu handlu.

O ile straż skarbową może na zasadzie §. 3 ustawy i w myśl §. 13 niniejszego rozporządzenia odbierać ustne oznajmienia statystyczne, szczegółów w tych oznajmieniach podane, zapisywać ma w regestrach zapiskowych, które następnie winna złożyć najbliższej komorze celem użycia do odpowiednich arkuszy wyciągowych.

§. 23.

W przywozie pocztowym, jakoteż w obrocie zapiskowym odbywającym się za pośrednictwem zakładu pocztowego, komory winny obowiązek kontroli i nadzoru, w §. 19 przepisany, wykonywać także co do duplikatów deklaracji cłowych zastępujących statystyczne ceduły oznajmienia.

Gdyby strona, nie zajmująca się z zawodu przewozem towarów, nie mogła podać szczegółów w §. 14 rozporządzenia niniejszego wzmiankowanych, wpisać je powinna komora.

Szczegóły zawarte w rzeczonych duplikatach i uzyskane przez rewizję cłową zestawiać będą komory w osobnych arkuszach wyciągowych i ułożone z nich wykazy miesięczne składać aż do 12. następnego miesiąca c. k. ministerstwu handlu.

§. 24.

W obrocie pocztowym urzędy pocztowe przyjmujące winny przekonać się, czy duplikaty deklaracji cłowych składane zamiast statystycznych ceduły oznajmienia, są dokładne pod względem formalnym i czy czynią zadość wymaganiom przepisanych w §. 14 i polecić stronie, żeby dostrzeżone błędy usunęła przez sprostowanie lub uzupełnienie podanej deklaracji lub żeby w razie potrzeby wystawiła inną deklarację.

Następnie duplikaty te posłać należy zarazem z posyłkami do urzędów pocztowych pogranicznych, które winny zbierać je i dnia 8., 16., 24. i ostatniego każdego miesiąca odsyłać do c. k. ministerstwa handlu.

§. 25.

Gdy strony (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) i komory różnią się ze sobą w zdaniu co do wysokości stopy cła, statystyczną cedułę oznajmienia należy sprostowaną posłać dopiero po ostatecznym wyeksportowaniu towarów.

§. 26.

Od każdego oznajmienia statystycznego pobierać należy zwyczajnie opłatę statystyczną (§. 8 ustawy):

Od opłaty tej uwolnione są (§. 11 ustawy):

1. wszelkie towary i przedmioty nie podlegające obowiązkowi statystycznego oznajmienia;
2. towary i przedmioty nadchodzące do przewozu;
3. towary i przedmioty wprowadzane bezpośrednio do krajów korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny, lub ztamtąd bezpośrednio wyprawiane, chociażby na c. k. komorze były sposobem cłowym deklarowane a względnie eksportowane;
4. drobny obrót pograniczny (§. 13, ustęp 1 rozporządzenia);
5. obrót mający na celu uszlachetnienie i naprawę do eksploatacji przemysłu domowego lub rzemiosł (§. 13, ustęp 4 rozporządzenia);
6. posyłki pocztowe (§. 2, lit b i §. 9 ustawy).

Przywóz i wywóz bezpośredni, pod 3 wzmiankowany, udowadnia się okazaniem pierwowpisu listu przewozowego, wystawionego za granicą a względnie w krajach korony węgierskiej, wystawionego w Bośni i Hercegowinie.

§. 27.

Opłatę statystyczną uiszcza się osobnym znaczkiem urzędowym, wynosi zaś takowa od oznajmień piśmiennych (§. 2, lit. a ustawy) pięć centów za każdą wypełnioną przedziałkę poprzeczną ceduły oznajmienia użytej według przepisu §. 9 niniejszego rozporządzenia.

Do towarów i przedmiotów różnorodnych w jednej beli można użyć jednej ceduły oznajmienia, opatrzonej jednym znaczkiem statystycznym do wpisania każdego pięciorga takich towarów lub przedmiotów (§. 11, ustęp 1 rozporządzenia).

Również pojedynczą opłatę statystyczną uiszczyć należy od towarów lub przedmiotów, które w statystycznym spisie towarów wymienione są pod tą samą liczbą i podlegają tej samej stopie cłowej, jednakże oznajmione być mają oddzielnie w kilku przedziałkach poprzecznych.

Gdy oznajmienie czyni się ustnie (§. 2, lit. c ustawy), opłata statystyczna wynosi dwa centy od każdego wygotowania urzędowego bez względu na treść oznajmienia.

§. 28.

Sprzedaż cedułów urzędowych do oznajmień statystycznych, jakoteż znaczków do uiszczenia opłaty statystycznej poruczy c. k. ministerstwo handlu wszystkim c. k. komorom. Wrazie udowodnionej potrzeby, znaczki te złożone będą na sprzedaż także w innych magazynach.

Znacek pojedynczej opłaty statystycznej (wkwoicie pięć centów) jest na cedułach urzędowych do przywozu i wywozu (także do obrotu zapiskowego) wydrukowany; gdy przypada większa opłata, znaczki potrzebne do jej uzupełnienia przyklepa się na cedule oznajmienia w miejscu oznaczonym.

Na tych cedułach oznajmienia, które tyczą się towarów i przedmiotów nadchodzących do przewozu jakoteż posyłek idących bezpośrednio z krajów i do krajów korony węgierskiej, z Bośni-Hercegowiny, i do Bośni-Hercegowiny, ale na c. k. komorze sposobem cłowym deklarowanych a względnie ekspedowanych, i są uwolnione od opłaty (§. 26 rozporządzenia), wydrukowane są wyrazy „bez opłaty“ w tem miejscu, gdzie na innych znajduje się znaczek opłaty. C. k. komory będą cedule te wydawały bezpłatnie stronom proszącym o nie po jednej lub w związku z postępowaniem cłowym. Większe ilości takich cedułów oznajmienia, gdy się ich żąda nie w związku z postępowaniem cłowym, dostać można za zapłatą w c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu.

Stronom obowiązanych do podawania oznajmień statystycznych, wolno używać do tego celu także innych blankietów, które jednak pod względem formy, tekstu, szerokości, długości, barwy i gatunku papieru powinny być ściśle takie same jak wydane nakładem rządowym, opłatę zaś uiszcza się w tym razie przez przyklepienie odpowiednich znaczków. Do oznajmienia przewozu wolno używać blankietów różniących się od cedułów oznajmienia wydanych nakładem urzędowym, atoli jedynie pod względem długości, powinny jednak być także porubrykowane i tylko na przedniej stronie wypełnione.

Gdy oznajmienie czynione jest ustnie, komora lub osoba od straży skarbowej przyklepa znaczki opłaty dwucentowej w rejestrze do tego przeznaczonym.

§. 29.

Znaczki urzędowe są czterokątne z brzegami czarnymi, wyzębkanymi, płasko wydrukowane i przedstawiają orla dwugłowego cesarskiego czarnej barwy na tle pomarańczowem z napisem „c. k. opłata statystyczna“ i oznaczeniem kwoty wartości 2, 5 i 10 centów waluty austriackiej.

Na przyklepieniu znaczków opłaty statystycznej winna komora wycisnąć pieczęć znamionującą ich użycie do uiszczenia opłaty.

Ceduły oznajmienia, opatrzoną wydrukowanym znaczkiem opłaty, można w razie jej zepsucia, atoli tylko w takim razie, jeżeli nie jest jeszcze podpisana, wymienić za nową na którejkolwiek komorze, za opłatą jednego centa.

Natomiast znaczki służące do uzupełnienia należytości nie będą w razie zepsucia wymienione.

§. 30.

Przypadki podlegające karze porządkowej (§. 13 ustawy) stwierdzać winna ta komora lub ten urząd pocztowy, w którym oznajmienie statystyczne ma być uczynione, jeżeli zaś oznajmienie statystyczne wolno uczynić u funkcjonariusza straży skarbowej, komora znajdująca się najbliższej siedziby tego funkcjonariusza.

§. 31.

Co do każdego stwierdzonego przypadku, karze porządkowej podlegającego, spisywać ma właściwy urząd wywód istoty rzeczy z wyluszczeniem okoliczności winę uzasadniających. Jeżeli strona (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) gotowa jest zapłacić karę porządkową przez urząd wymierzoną (§. 13 ustawy) z przyznaniem słuszności stwierdzonej istoty czynu i przeczaniem się wszelkiego dalszego uwiadomienia jakoteż wszelkiego dalszego postępowania i środków prawnych, winna przydać odpowiednią formułę w wywodzie istoty rzeczy, podpisać ją i wymierzoną karę natychmiast złożyć.

Jeżeli zaś strona uważa się za uciążoną, urząd winien doręczyć jej za potwierdzeniem odbioru piśmienny nakaz zapłacenia kary, z dozwoleciem rekursu.

Gdy oprócz wykroczenia porządkowego zachodził także uszczerbek opłaty statystycznej, natenczas razem z karą porządkową złożyć należy a względnie podać w nakazie płatniczym również i kwotę tego uszczerbku w opłacie.

W razie odmówienia zapłaty, wymierzone kary porządkowe jakoteż nie uiszczone opłaty statystyczne ściągają się porządkiem administracyjnym.

Na kwoty, zapłacone w duchu niniejszego paragrafu wydać należy stronie kwit, który wygotowany być ma na przepisany blankiecie.

§. 32.

Przeciw wymierzonej karze porządkowej może strona (§. 1, ustęp 2 rozporządzenia) odwołać się w przeciągu dni ośmiu, licząc od dnia następującego po doręczeniu nakazu płatniczego, za pośrednictwem urzędu, który karę porządkową wymierzył, do c. k. ministerstwa handlu, mającego władzę orzekania w drugiej i ostatniej instancji.

§. 33.

W tych przypadkach, w których stosuje się ustawę karną powszechną lub ustawę o przestępstwach skarbowych, łączne wykroczenia przeciwko przepisom o statystyce handlu zagranicznego karane będą bez względu na postępowanie karne innego rodzaju.

§. 34.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym ustawa z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132, Dz. r. s. Nr. 36) o statystyce handlu zagranicznego nabędzie mocy obowiązującej.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Załączka 1.

(Miejsce do przyklejania znaczków opłaty statystycznej.)

Przywóz.

Znaczek wydrukowany lub bez opłaty.

Oznajmienie statystyczne.

Nazwa granicy wchodowej:

Nazwa c. k. komory:

Numer	Nazwa przedmiotów i towarów podług objaśnienia	Jednostka ilości	Ilość	K r a j przeznaczenia	Miejsce zamieszkania odbiorey	Stopa cia	Rodzaj rege- stru	Numer ekspe- dycyi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
statystycznego spisu towarów do przywozu								

Miejsce i data:

Podpis:

Załączka 2.

(Miejsce do przyklejania znaczków opłaty statystycznej.)

Wywóz.

Znaczek wydrukowany lub bez opłaty.

Oznajmienie statystyczne.

Nazwa granicy wychodowej:

Nazwa c. k. komory:

Numer	Nazwa przedmiotów i towarów podług objaśnienia	Jedno- stka ilości	Ilość	K r a j przeznaczema	Rodzaj registru	Numer ekspe- dycyi
	statystycznego spisu towarów do wywozu					
1	2	3	4	5	6	7

Miejsce i data:

Podpis:

U w a g i

na odwrotnej stronie wszystkich 5 załączek.

Na załączce 1.

1. W niniejszej statystycznej cedule oznajmienia strony wypełnić mają rubryki 1 aż do 6 pismem wyraźnem.
2. W rubryce 3 podać należy jako jednostki ilości kilogramy, sztuki lub tonny, wagę brutto lub netto według postanowień taryfy cłowej.
3. W rubryce 5 jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi; jeżeli stronie oznajmiającej nie jest to wiadomem, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł, a jeżeli i tego dojść nie można, ów kraj, z którego towar został wysłany w celu wprowadzenia go do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.
4. Strona winna cedułę oznajmienia datować, wyrażając miejsce i dzień oznajmienia i opatrzyć ją swoim podpisem.

Na załączce 2.

1. W niniejszej statystycznej cedule oznajmienia strony wypełnić mają rubryki 1 aż do 5 pismem wyraźnem.
2. W rubryce 3 podać należy jako jednostki ilości kilogramy, sztuki lub tonny, wagę brutto lub netto według postanowień taryfy cłowej.
3. W rubryce 5 jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot ma służyć; jeżeli oznajmującemu nie jest to wiadomem, podać należy kraj, w którym znajduje się ostatni oddawcy znany cel posylki.
4. Strona winna cedułę oznajmienia datować wyrażając miejsce i dzień oznajmienia i opatrzyć ją swoim podpisem.

Na załączce 3.

1. W niniejszej statystycznej cedule oznajmienia strony wypełnić mają rubryki 1 aż do 6 pismem wyraźnem.
2. W rubryce 3 podać należy jako jednostki ilości kilogramy, sztuki lub tonny, wagę brutto lub netto według postanowień taryfy cłowej.
3. W rubryce 5 jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi; jeżeli stronie oznajmującej nie jest to wiadomem, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeli i tego dojść nie można, ów kraj, z którego towar został wysłany w celu wprowadzenia go do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.
4. W rubryce 6 jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot ma służyć; jeżeli oznajmującemu nie jest to wiadomem, podać należy kraj, w którym znajduje się ostatni oddawcy znany cel posylki.
5. Strona winna cedułę oznajmienia datować, wyrażając miejsce i dzień oznajmienia i opatrzyć ją swoim podpisem.

Na załączce 4.

1. W niniejszej statystycznej cedule oznajmienia strony wypełnić mają rubryki 1 aż do 8 pismem wyraźnem.
2. W rubryce 3 podać należy jako jednostki ilości kilogramy, sztuki lub tonny, wagę brutto lub netto według postanowień taryfy cłowej.
3. W rubryce 5 jako kraj pochodzenia podać należy ten kraj, z którego towar lub przedmiot pierwotnie pochodzi; jeżeli stronie oznajmującej nie jest to wiadomem, wymienić należy kraj, z którego handlu towar lub przedmiot wyszedł a jeżeli i tego dojść nie można, ów kraj, z którego towar został wysłany w celu wprowadzenia go do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.
4. W rubryce 7 wymienić należy przedmioty sposobem w handlu używanym.
5. W rubryce 8 podać należy rodzaj obrotu i te okoliczności, które uzasadniają postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonami pożyczonemi, wzorkami komisantów podróżujących, przedmiotami wystawowemi itd.).
6. Gdy chodzi o przywóz w obrocie zapiskowym, strona przekreślić winna w nagłówku wyrazy „przywóz napowrót“ a w rubryce 7 wyraz „zostały“, gdy zaś chodzi o wprowadzenie napowrót w tymże obrocie, winna przekreślić w nagłówku wyraz „przywóz“ a w rubryce 7 wyrazy „mają być“.
7. Strona winna cedułę oznajmienia datować wyrażając miejsce i dzień oznajmienia i opatrzyć ją swoim podpisem.

Na załączce 5.

1. W niniejszej statystycznej cedule oznajmienia strony wypełnić mają rubryki 1 aż do 7 pismem wyraźnem.
2. W rubryce 3 podać należy jako jednostki ilości kilogramy, sztuki lub tonny, wagę brutto lub netto według taryfy cłowej.
3. W rubryce 5 jako kraj przeznaczenia oznajmić należy ten kraj, na którego konsumpcją towar lub przedmiot ma służyć; jeżeli oznajmującemu nie jest to wiadomem, podać należy kraj, w którym znajduje się ostatni oddawcy znany cel posylki.
4. W rubryce 6 wymienić należy przedmioty sposobem w handlu używanym.
5. W rubryce 7 podać należy rodzaj obrotu i te okoliczności, które uzasadniają postępowanie zapiskowe (np. obrót na niepewną sprzedaż, obrót wagonami pożyczonemi, wzorkami komisantów podróżujących, przedmiotami wystawowemi itd.).
6. Gdy chodzi o wywóz w obrocie zapiskowym, strona przekreślić winna w nagłówku wyrazy „wywóz napowrót“ a w rubryce 6 wyraz „zostały“, gdy zaś chodzi o wywóz napowrót w tymże obrocie, winna przekreślić w nagłówku wyraz „wywóz“ a w rubryce 6 wyrazy „mają być“.
7. Strona winna cedułę oznajmienia datować wyrażając miejsce i dzień oznajmienia i opatrzyć ją swoim podpisem.

214.**Obwieszczenie Ministrów handlu i skarbu z dnia 12. grudnia 1890,****o wydaniu statystycznego spisu towarów dla handlu zagranicznego.**

W porozumieniu z królewsko węgierskimi ministerstwami handlu i skarbu ułożony został i wydany na zasadzie §. 1, ustępu 3go ustawy z dnia 26. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 132) o statystyce handlu zagranicznego nowy statystyczny spis towa-

rów dla handlu zagranicznego austriacko-węgierskiego obszaru cłowego, mający służyć za podstawę do oznajmień statystycznych, jakoteż do urzędowego wykazywania przywozu, wywozu i przewozu towarów i przedmiotów.

Osnowa tego spisu towarów, który nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891, nie będzie z przyczyny jej obszerności ogłoszona w Dzienniku ustaw państwa a to na zasadzie ustępu 4, §. 1 przerzeczonej ustawy.

Dunajewski r. w.**Bacquehem r. w.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " | " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1863 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik	1877 za . . .	1 zł. — c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1865 " . . .	2 " — "	"	1879 " . . .	2 " 30 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1880 " . . .	2 " 20 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1881 " . . .	2 " 20 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1890 " . . .	3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub **doszły niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXII. — Wydana i rozestana dnia 18. grudnia 1890.

215.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. grudnia 1890,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1891.

Od dnia 1. stycznia 1891 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1891 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1891 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw zatrzymuje moc obowiązującą z wyjątkiem postanowienia §. 13, które ma opiewać:

Za aqua communis aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć jeden cent, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

Taaffe r. w.

216.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1890,

tyczące się zmiany §. 1go przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 9. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888).

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu postanawia się, że §. 1 przepisu wykonawczego o podatku od cukru z dnia 9. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888), określający pojęcie syropu uwolnionego od podatku, opiewać ma na przyszłość jak następuje:

Za syrup niezdatny na spożycie dla ludzi a przeto w myśl §. 1, l. 1 ustawy wyjęty od opodatkowania, uważać się ma w razie, gdy go biegli badają, ten syrup, który przy gęstości sprowadzonej do 75° Ballinga, zawiera nie więcej jak 56⁰/₁₀₀ cukru wszelkiego rodzaju i najmniej 7⁰/₁₀₀ popiołu.

Atoli, ze względu na błędy obserwacyjne, syrup, w którym badanie (przy gęstości 75° Ballinga) okaże tylko o 0·5⁰/₁₀₀ więcej niż 56⁰/₁₀₀ cukru a tylko o 0·2⁰/₁₀₀ mniej niż 7⁰/₁₀₀ popiołu, niema być z tej przyczyny uważany za syrup opłatny.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Dunajewski r. w.

217.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 11. grudnia 1890,**

tyczące się przedłużenia okresu ważności znaczków pocztowych i wszelkich innych blankietów pocztowych ze znaczkami emisji 1883 roku.

Z częściową zmianą rozporządzenia z dnia 27. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 133) przedłuża się okres ważności znaczków pocztowych emisji 1883 roku, jakoteż wszystkich innych blankietów pocztowych z wyciśniętymi znaczkami tej emisji aż do 30. czerwca 1891 włącznie, termin zaś do wymiany znaczków pocztowych i wszelkich innych blankietów pocztowych ze znaczkami 1883 roku, jakieby w owym czasie znajdowały się jeszcze u osób prywatnych, za nowe znaczki i blankiety pocztowe ze znaczkami odlicza się aż do 30. września 1891.

Bacquehem r. w.

218.**Ustawa z dnia 16. grudnia 1890,
o jurysdykcji Sądów konsulowskich w Egipcie.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Ograniczenie i częściowe przeniesienie jurysdykcji austriacko-węgierskich Sądów konsulowskich w Egipcie, ustawą z dnia 11. lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 10) aż do lat dziesięciu dozwolone, może być po upływie dziesięcioletniego okresu rozporządzeniem cesarskiem także nadal zarządzone.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 16. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1890.

219.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1890,

o umowach zawartych z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w przedmiocie funduszów indemnizacyjnych.

Podaje się niniejszem do wiadomości umowy zawarte na zasadzie ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) przez c. k. Ministra skarbu z reprezentacją krajową królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego.

U m o w a

zawarta między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w imieniu reprezentacji kraju, w przedmiocie uregulowania stosunków państwa do funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej.

1. Zaliczki, które Rząd dał funduszom indemnizacyjnym galicyjskim w su-

mie 9,547.560 zł. 54¹/₂ e.
 tudzież dopłaty bezprocentowe poczynione aż do 31. grudnia 1882 z zastrzeżeniem żądania zwrotu wynoszące 65,625.000 „ — „
 ogółem w sumie 75,172.560 zł. 54¹/₂ c.
 wyraźnie siedmdziesiąt pięć milionów sto siedmdziesiąt dwa tysiące, pięćset sześćdziesiąt złotych 54¹/₂ c. zostaną odpisane.

2. Na lata 1883 aż do 1897 włącznie wyznacza się w miejsce dopłaty rządowej bezprocentowej w sumie 2,625.000 zł. w. a. Najwyższem postanowieniem z dnia 13. października 1857 przeznaczonej, subwencyą rządową niezwrótną w sumie 2,100.000 zł., dwa miliony sto tysięcy zł. w. a. rocznie i zaliczkę rządową zwrotną bezprocentową w sumie 325.000 zł. trzysta dwadzieścia pięć tysięcy złotych w. a. rocznie. Subwencya ta i ta zaliczka wypłacane będą w ratach ćwierćrocznych z góry.

3. Resztę potrzeb indemnizacji, pozostałą po odliczeniu subwencji i zaliczki bezprocentowej, będzie pokrywał kraj dodatkami do podatków bezpośrednich. Dodatki te ustanawiać należy w takiej wysokości, jaka będzie potrzebna, aby wpływy z nich, z subwencji i z zaliczki rządowej bezprocentowej wystarczyły na wszystkie potrzeby indemnizacji i wykupu ciężarów gruntowych, tudzież na spłacenie zaliczek rządowych oprocentowanych pod 5 wzmiankowanych.

Całkowite lub częściowe odpisanie, odroczenie terminów płatności lub zwrot dodatków indemnizacyjnych nastąpić może tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. Rząd pozwoli na to co do podatków rządowych, służących za podstawę do wymiaru dodatków indemnizacyjnych.

4. Kraj zobowiązuje się zwrócić zaliczki rządowe bezprocentowe pod 2 wzmiankowane po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej w przeciągu lat trzech, począwszy od roku 1899 w ratach ćwierćrocznych równych, płatnych z dołu.

5. O ileby fundusze w skutek ubytku w dochodach z dodatków do podatków nie mogły uczynić zadość swoim zobowiązaniom, jakoteż w takim razie, gdyby pomimo regularnego wpływu rzeczonych dodatków, dopłata kraju, subwencya rządowa stała i zaliczka rządowa bezprocentowa nie wystarczały na pokrycie każdorazowej potrzeby rocznej, Rząd udzielać będzie w miarę potrzeby należycie udowodnionej zaliczek zwrotnych 5cio procentowych.

Zaliczki te, jak tylko obrót roczny funduszów wykaże znowu nadwyżkę, mają być w miarę tejże zwrócone a kraj zobowiązuje się w takim razie, gdyby po upływie 1898 roku pozostały jeszcze zapległości z tych zaliczek, pobierać także i w latach następnych dodatki w ustępie 3 wzmiankowane, aż do zupełnego umorzenia tych zaliczek.

6. Nadto zobowiązuje się kraj jeszcze przez dalsze trzy lata po umorzeniu obligacyj indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej ustanawiać i pobierać dodatki do podatków potrzebne do dopełnienia zobowiązań swoich pod względem spłacenia zaliczek rządowych bezprocentowych w ratach pod 4 przepisanych.

Również, gdyby fundusz indemnizacyjny Galicyi zachodniej jeszcze w roku 1898 był obciążony spłatami rocznymi lub gdyby zachodziły inne potrzeby indemnizacji, winien kraj postarać się o pokrycie tych potrzeb dostatecznymi dodatkami do podatków.

7. Po zatwierdzeniu umowy niniejszej porządkiem konstytucyjnym reprezentacja krajowa galicyjska obejmie zarząd funduszów indemnizacyjnych pod temi samymi warunkami, pod którymi objęty został w innych królestwach i krajach.

Preliminarze i zamknięcia rachunków funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej przysyłać należy także na przyszłość corocznie c. k. ministerstwu skarbu jeszcze przed wniesieniem do sejmku.

8. Umowa niniejsza spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu tudzież marszałka krajowego i dwóch członków wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Wiedeń, dnia 5. listopada 1890.

C. k. Minister skarbu:

(L. S.) **Dunajewski** r. w.

Lwów, dnia 12. listopada 1890.

Marszałek krajowy:

(L. S.) **Eustachy Sanguszko** r. w.

Członek Wydziału krajowego:

(L. S.) **Oktaw z Siemuszowy Pietruski** r. w.

Członek Wydziału krajowego:

(L. S.) **Tadeusz Romanowicz** r. w.

U m o w a

zawarta między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego w imieniu reprezentacji kraju w przedmiocie zwrotu nadpłat, ze skarbu państwa funduszom indemnizacyjnym Galicyi wschodniej i zachodniej wydanych.

1. Nadpłaty w latach 1883 aż do 1889 włącznie ze skarbu państwa funduszom indemnizacyjnym Galicyi wschodniej i zachodniej wydane, po 200.000 zł. rocznie a przeto ogółem 1,400.000 zł. wynoszące, które kraj na zasadzie artykułu II. ustawy z dnia 5. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 110) winien jest

zwrócić, zobowiązuje się kraj spłacić w przeciągu lat trzech, począwszy od roku 1902 i 1903 po 500.000 zł., w roku zaś 1904 pozostałą kwotę 400.000 zł.

2. Celem dopełnienia zobowiązania swego do spłaty kwot powyższych w przereczonych latach winien kraj w razie potrzeby ustanowić i pobierać dodatki do podatków.

3. Umowa niniejsza spisana została w dwóch jednobrzmiących nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami Ministra skarbu. tudzież Marszałka krajowego i dwóch członków Wydziału krajowego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej galicyjskiej.

Wiedeń, dnia 5. listopada 1890.

C. k. Minister skarbu:
(L. S.) **Dunajewski** r. w.

Lwów, dnia 12. listopada 1890.

Marszałek krajowy:
(L. S.) **Eustachy Sanguszko** r. w.
Członek Wydziału krajowego:
(L. S.) **Oktaw z Siemuszowy Pietruski** r. w.

Członek Wydziału krajowego:
(L. S.) **Tadeusz Romanowicz** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1891, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 2 zł. 50 c., począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na 3 zł.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1891:

Bocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1863 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik	1877 za . . .	1 zł. — c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1865 " . . .	2 " — "	"	1879 " . . .	2 " 30 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1866 " . . .	2 " 20 "	"	1880 " . . .	2 " 30 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1881 " . . .	2 " 20 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1883 " . . .	2 " 50 "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1890 " . . .	3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za opłatą należytości handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełnienia zdefektowanych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1890.

220.

Ustawa z dnia 20. grudnia 1890,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca kwietnia 1891.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca kwietnia 1891 istniejących podatków stałych i niestałych z dodatkami, stosownie do ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatku zarobkowego i do podatku przychodowego w wysokości ustanowionej ustawą skarbową z dnia 19. maja 1890 (Dz. u. p. Nr. 83).

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywane być mają w czasie od dnia 1. stycznia aż do końca kwietnia 1891 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione być mają w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustawy skarbowej na rok 1891.

§. 3.

Następujące dotacje, które ustają z dniem 31. marca 1891, mogą być używane aż do końca kwietnia 1891; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1890

roku w myśl artykułu VI, ustępu 4go ustawy skarbowej na rok 1890.

4. W etacie ministerstwa wyznań i oświecenia:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6 wyznaczona na restauracyą i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 5.000 zł.
2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 9, §. 6, wyznaczona na restauracyą dzwonicy w Splecie, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 5.000 „
3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 10, §. 12, wyznaczona jako dodatki na budowle w Dalmacyi, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 1.500 „
4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1888 w tytule 13, §. 1, wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież kupna w Dalmacyi, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 10.000 „
5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 9, §. 7, wyznaczona na restauracyą i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau w sumie 5.000 „

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 9, §. 7 wyznaczona na restaurację dzwonicy w Splecie w sumie 5.000 zł.

7. Dotacje ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 12 wyznaczone na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież na dodatki na budowle w Dalmacyi w sumie 32.200
a względnie w sumie 2.000

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 13, wyznaczona na nowe budowle i większe restauracje, tudzież na zaliczki zwrotne dla Czech w sumie 51.100
a względnie w sumie 5.300

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 10, §. 18, wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania w Bukowinie w sumie 3.958

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 13 wyznaczona na nowe budowle, dobudowania i przebudowania w Dalmacyi w sumie 10.600

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 15, §. 1, wyznaczona na budowę nowego domu dla gimnazjum w Marburgu w sumie 30.000

B. W etacie ministerstwa handlu:

Dotacja ustawą z dnia 30. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 109), wyznaczona na sporządzenie projektu kolei łączącej od Schrambachu do Neubergu z odnogą do Gusswerku a według okoliczności do Wegscheidu, ustawą skarbową na rok 1890 przedłużona aż do końca marca 1891 w sumie 70.000 zł.

C. W etacie ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 4, §. 14, wyznaczona na budowę nowego domu dla Sądu i na więzienie w Węgierskiem Hradyszczu w sumie 10.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1889 w tytule 4, §. 18, wyznaczona na budowę gmachu sprawiedliwości we Lwowie w sumie 30.000

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia 1. stycznia 1891, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 20. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Falkenhayn r. w.
Pražák r. w. Welsersheimb r. w.
Dunajewski r. w. Gautsch r. w.
Bacquehem r. w. Schönborn r. w.
Zaleski r. w.

221.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20. grudnia 1890,

o zaprowadzeniu komory głównej II. klasy w Predealu i o przeistoczeniu komory głównej II. klasy w Tömös na komorę pomocniczą I. klasy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego ministerstwa skarbu zaprowadzona została w Predealu na miejsce dotychczasowej delegacji królewskiej komory głównej II. klasy z pozostawieniem jej dotychczasowych upoważnień a jednocześnie komora główna II. klasy w Tömös przeistoczona została na komorę pomocniczą I. klasy.

Obie komory te rozpoczynają urzędowanie dnia 1. stycznia 1891.

Dunajewski r. w.

222.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1890,

o ustanowieniu barwy dla cech tożsamości, które wyciskane być mają na tkaninach w obrocie hafciarskim.

Oдноśnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 56), tyczącego się postępowania celniczego w obrocie hafciarskim, postanawia się, że w czasie od 1. stycznia aż do końca czerwca 1891 wyciskane być mają na tkaninach, które w obrocie hafciarskim będą wprowadzane, cechy tożsamości barwy błękitnej.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1890.

223.

Patent cesarski z dnia 22. grudnia 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego czeskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę tokański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycy i Gradysce; książę na Try-

dencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy czeski, na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 18. listopada 1890 odroczony, zwołuje się do podjęcia na nowo czynności na dzień 3. stycznia 1891 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 22. grudnia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumcracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " 12 " | " " 1879 " 1888 " " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik 1849 za 2 zł. 10 c.	Rocznik 1863 za 1 zł. 40 c.	Rocznik 1877 za 1 zł. — c.
" 1850 " 5 " 25 "	" 1864 " 1 " 40 "	" 1878 " 2 " 30 "
" 1851 " 1 " 30 "	" 1865 " 2 " — "	" 1879 " 2 " 30 "
" 1852 " 2 " 60 "	" 1866 " 2 " 20 "	" 1880 " 2 " 20 "
" 1853 " 3 " 15 "	" 1867 " 2 " — "	" 1881 " 2 " 20 "
" 1854 " 4 " 20 "	" 1868 " 2 " — "	" 1882 " 3 " — "
" 1855 " 2 " 35 "	" 1869 " 3 " — "	" 1883 " 2 " 50 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1870 " 1 " 40 "	" 1884 " 2 " 50 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1871 " 2 " — "	" 1885 " 1 " 80 "
" 1858 " 2 " 40 "	" 1872 " 3 " 20 "	" 1886 " 2 " 30 "
" 1859 " 2 " — "	" 1873 " 3 " 30 "	" 1887 " 2 " 50 "
" 1860 " 1 " 70 "	" 1874 " 2 " 30 "	" 1888 " 4 " 20 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1875 " 2 " — "	" 1889 " 3 " — "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 50 "	" 1890 " 3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w **innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie** wydania **niemieckiego** i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** są **całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie materij** jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1890.

224.

Patent cesarski z dnia 25. grudnia 1890,

tyczący się zwołania sejmu krajowego tyrolskiego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę tokański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, krański i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno- i dolno-śląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski; książęceony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Try-

dencie i Bryksenie; margrabia górno- i dolno-łużycki i istryjski; hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; pan na Tryeście, Kottorze i windyjskiej marchii; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy tyrolski, na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 23. listopada 1890 odroczony, zwołuje się do podjęcia na nowo czynności na dzień 8. stycznia 1891 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 25. grudnia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego, Naszego panowania czterdziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Schönborn r. w.

Zaleski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena primumcacyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płać:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1863 za . . .	1 zł. 40 c.	Rocznik 1877 za . . .	1 zł. — c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1865 " . . .	2 " — "	" 1879 " . . .	2 " 30 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1866 " . . .	2 " 20 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1881 " . . .	2 " 20 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1883 " . . .	2 " 50 "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1890 " . . .	3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupelne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie materij jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.**

Rok 1890.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1890.

225.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 14. grudnia 1890,

którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na czas od 1. stycznia 1891 aż do końca 1895 roku na zasadzie §. 30go ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tejże taryfy.

Na zasadzie przepisów, zawartych w §. 30ym ustawy kwaterunkowej z dnia 11. czerwca 1879

(Dz. u. p. Nr. 93), podaje się do wiadomości zamieszczoną poniżej taryfę czynszów, ustanowioną w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny na podstawie średniej kwoty czynszów z lat 1885, 1886, 1887, 1888 i 1889, tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tej taryfy, w podobny sposób uskutecznione z tą wzmianką, że nowa taryfa czynszów jakoteż nowa klasyfikacja gmin nabyć ma mocy od dnia 1. stycznia 1891 i obowiązywać będzie aż do końca 1895 roku.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

Pozycja taryfy	Lokale, za które się płaci	Czynsz roczny w											
		Wiedniu	stacyach										
			1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	
			klasy czynszu										
złotych w walucie austriackiej													
B.													
Przynależności:													
15	pokój o jednym oknie	172	132	116	108	96	84	72	60	44	32	24	
16	pokój o dwóch oknach	204	156	140	128	116	100	84	72	52	36	28	
17	pokój o trzech oknach	240	184	160	152	132	116	100	84	60	44	32	
18	odwach mający 15—24	204	156	140	128	116	100	84	72	52	36	28	
19	odwach mający 24—50	284	216	196	180	160	140	116	100	72	48	40	
20	odwach mający 50—80	368	280	252	228	208	180	152	128	92	64	48	
21	pokój na szkołę mający 25—30	204	156	140	128	116	100	84	72	52	36	28	
22	pokój na szkołę mający 30—40	240	184	160	152	132	116	100	84	60	44	32	
23	pokój na szkołę mający 40—64	320	244	216	204	176	156	132	112	80	56	44	
24	pokój na szkołę mający 64—80	400	304	272	256	220	196	164	140	100	68	56	
25	pokój na szkołę mający przeszło 80	480	364	328	308	264	236	196	168	120	80	68	
26	sala do gimnastyki i szermierki mająca 55—70	320	244	216	204	176	156	132	112	80	56	44	
27	sala do gimnastyki i szermierki mająca 70—100	428	324	288	272	236	208	176	148	108	76	60	
28	sala do gimnastyki i szermierki mająca 100—200	532	408	360	340	292	260	220	188	132	92	72	
29	magazyn na piętrze mający 15—20	188	124	88	88	80	72	64	56	38	36	20	
30	magazyn na piętrze mający 20—30	252	164	116	116	108	96	84	76	64	48	28	
31	magazyn na piętrze mający 30—40	316	204	144	144	136	120	104	96	80	60	36	
32	magazyn na piętrze mający 40—60	380	244	172	172	164	144	124	116	96	72	44	
33	stajnię na konia oficerskiego	160	108	84	72	68	60	52	44	36	28	20	
34	za wozownią a to na jeden powóz generalów lub pułkowników-brygadyerów	76	76	72	68	64	56	44	36	28	24	20	
35	za wozownią na działa i wozy wojskowe, tudzież na przybory do gaszenia ognia 30—50 metrów kwadratowych powierzchni	112	112	108	100	96	84	64	52	40	36	28	
C.													
36	Lokale poboczne lazaretów i szpitali wojskowych	Wynagrodzenie płacić się będzie podług przepisów ustępu XV. Uwag do taryfy czynszów.											

Uwagi do taryfy czynszów.

Do A i B.

I.

Rozmieszczenie gmin pojedynczych między 10 klas taryfy czynszów wojskowych podaje dołączony wykaz.

II.

Wynagrodzenie za biura, pokoje inspekcyjne oficerów, lokale kasowe i pokoje na bibliotekę, płacić się będzie podług ilości okien w kwotach ustanowionych za pokoje w taryfie czynszów wojskowych pod l. 15, 16 i 17 — za pokoje służbowe dla lekarzy w koszarach i koszarach tymczasowych, w kwotach ustanowionych pod l. 15 za pokoje.

Pokój o jednym oknie powinien mieć 15—24 metrów \square powierzchni; w pokojach o dwóch lub o trzech oknach na każde okno przypadać powinno najmniej 12·5 metrów \square powierzchni.

Za przedpokoje nie płaci się wynagrodzenia.

III.

Odwach pod pozycją taryfy l. 18 przeznaczony jest dla 1 lub 2 posterunków, pod l. 19 dla 3 aż do 5 posterunków a pod l. 20 dla 6 aż do 8 posterunków.

Za odwachy, potrzebne dla więcej niż 8 posterunków, płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając za każde następne dwa posterunki połowę czynszu ustanowionego za odwach l. 18, do czynszu przypadającego za odwach l. 20.

IV.

Wynagrodzenie za areszty płacić się będzie następującym sposobem:

- a) za areszty oficerskie, tudzież
- b) za areszty dla kadetów zastępców oficerów i sierżantów, jak za pokoje o jednym oknie podług pozycji taryfy l. 15;
- c) za wspólne areszty, a mianowicie:
 1. podoficerskie,
 2. wspólne porządkowo-karne, podług żądanej i dostarczonej pomieszczalności (15—16 metrów sześciennych na głowę) po 3·5 centa za głowę dziennie;
- d) za areszty celkowe i ciemne, jeżeli odpowiadają przepisanywym wymaganiom, za każdy $\frac{\text{dwie}}{\text{trzęcie}}$, w przeciwnym razie $\frac{\text{jednę}}{\text{trzęcie}}$ czynszu ustanowionego za pokój o jednym oknie pod pozycją taryfy l. 15.

V.

Wynagrodzenie za kryte lokale na szkoły jazdy, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

VI.

Wynagrodzenie za lokale na spadówki i pralnie tudzież przynależności, płacić się będzie w sposób następujący:

- a) za lokale na spadówki jak za pokój o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15;
- b) za pokoje do rozbierania się i ubierania podług ich powierzchni, jak za pokój o jednym lub dwóch oknach, pozycya taryfy l. 15 a względnie pozycya taryfy l. 16;
- c) za pralnie, jak za pokoje o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
- d) za suszarnie opalane, jak za pokoje o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15.

Za magłownie należące się do pralni (ustęp c) i za strychy do suszenia nie płaci się wynagrodzenia.

VII.

Za markietaństwa płaci się jak następuje:

- a) za pokój gościnny dla oficerów i podoficerów podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokoje wymienione pod pozycją taryfy l. 15 a względnie 16 i 17;

b) za szynk dla żołnierzy, a mianowicie jeżeli ma:

1. od 18 aż do 24 metrów □ powierzchni, jak za pokój o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15;
2. od 24 aż do 40 metrów □ powierzchni, jak za pokój o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
3. od 40 aż do 70 metrów □ powierzchni, jak za pokój o trzech oknach, pozycya taryfy l. 17.

Za lokal na szynk dla żołnierzy, mający przeszło 70 metrów □ powierzchni, płacić się będzie doliczając za każdą nadwyżkę w ilości 50 metrów □ powierzchni do czynszu. pod pozycyę taryfy l. 17 za pokój o trzech oknach ustanowionego, $\frac{\text{jedną}}{\text{trzecią}}$ część tego czynszu.

Za mieszkanie markietana płacić się będzie czynsz taryfowy w stosunku do wielkości mieszkania i części składowych do niego należących.

VIII.

Wynagrodzenie za kuźnie do podkuwania i lokale do tego, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

IX.

Za pracownie płacić się będzie następujące wynagrodzenia:

- a) za pracownią krawców, szewców i siodlarzy (rymarzy) podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokój pod pozycyą taryfy l. 15 a względnie l. 16 i 17;
- b) za pracownią rusznikarzy, jak za pokój o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
- c) za pracownią kołodziej, ślusarzy, kowali itd. ustanawiane będzie wynagrodzenie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

X.

Za magazyny na piętrach (pozycya taryfy l. 20—32), mające przeszło 60 metrów □ powierzchni, płacić się będzie wynagrodzenie doliczając za każde 50 metrów □ powierzchni ponad ową miarę, do czynszu ustanowionego pod pozycyą taryfy l. 32 połowę tegoż czynszu. Przyrost wynoszący mniej niż 15 metrów □ nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Za magazyny na poddaszu płacić się będzie podług ich wielkości czwartą część czynszów ustanowionych pod pozycyą taryfy l. 29—32.

Za magazyny w szopach, mające aż do 30 metrów □ powierzchni, płacić się będzie połowę czynszu ustanowionego pod l. 35 taryfy, za większe magazyny tego rodzaju $\frac{\text{dwie}}{\text{trzecie}}$ czynszu taryfowego, przypadającego za wozownie tej samej wielkości.

XI.

Za wozownie nie na więcej niż 36 dział i wszelkich wozów wojskowych, tudzież na przybory do gaszenia ognia, jeżeli potrzebna powierzchnia wynosi więcej niż 50 metrów □ (pozycya taryfy l. 35), płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając za każdy przyrost w ilości aż do 25 metrów □ powierzchni $\frac{\text{jedną}}{\text{czwartą}}$ część czynszu ustanowionego pod pozycyą taryfy l. 35 do tegoż czynszu.

Przyrost wynoszący mniej niż 10 metrów □ nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Wynagrodzenie za wozownie na więcej niż 36 dział i wozów wojskowych, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

Za szopy, dostarczone zamiast wozowni, płacić się będzie takie samo wynagrodzenie jak za magazyny w szopach (ustęp X).

Wynagrodzenie za dachy na słupkach płacić się będzie podług umowy w każdym z osobna przypadku.

XII.

Wyjątki jednak, wzmiankowane w uwagach pod X i XI, rozciągają się tylko do żadanego wymiaru powierzchni. Za to, coby ponad żądanie dostarczono, nie płaci się wynagrodzenia.

XIII.

Wynagrodzenie roczne za urządzenie przynależności, pozycye taryfy l. 15—32, płacić się będzie w kwocie równej 10tej części ceny kupna, oznaczonej w odnośnej gminie w czasie pierwszego dostarczenia (nabycia).

XIV.

Wynagrodzenie za stajnie na konie oficerskie (stanowiska dla koni oficerskich), ustanowione pod 33 pozycją taryfy, obejmuje w sobie wynagrodzenie za sprzęty stajenne, które mają być dostarczone i za oświetlenie stajni. Za komory na siodła i owies, tudzież za lokale na magazyny siana (słomy) nie będzie płacone osobne wynagrodzenie.

Do C.

XV.

Za lokale poboczne do lazaretów i do szpitali wojskowych płać się będzie wynagrodzenie, a mianowicie za:

- a) pokój służbowy lekarski,
- b) pokój lekarski do przyjmowania,
- c) biuro do przyjmowania,
- d) pokój na łaźnię,
- e) aptekę,
- f) laboratorium,
- g) pokój do przyrządzeń (kuchnią),
- h) pomywalnię (obok kuchni),
- i) pokój do desinfekcyi,
- k) trupiarnię,
- l) pokój do naprawiania bielizny,
jak za pokoje o jednym oknie podług pozycyi taryfy l. 15;
- m) pokój inspekcyjny lekarski,
- n) biuro dla oficera ekonomicznego,
- o) pokój dla chorych oficerów,
w miarę wielkości jak za pokój o jednym lub dwóch oknach, podług pozycyi taryfy l. 15 a względnie pozycyi taryfy l. 16;
- p) pokój do operacyi lub sekcyi,
w miarę wielkości jak za pokój o dwóch lub trzech oknach, podług pozycyi taryfy l. 16 a względnie pozycyi taryfy l. 17;
- q) cele dla szalonych $1\frac{1}{4}$ czynszu taryfowego za pokój o jednym oknie (pozycya taryfy l. 15),
- r) odwach,
- s) magazyny (z wyjątkiem magazynu ładu, żywności i opału),
podług pozycyi taryfy za także przynależności wzmiankowane w taryfie pod B,
- t) za magazyn ładu wynagrodzenie ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

XVI.

Wynagrodzenie za urządzenie lazaretów i ich lokali pobocznych (taryfa czynszów lit. C), płać się będzie w kwocie równej 10tej części ceny kupna, oznaczonej w odnośnej gminie w czasie pierwszego dostarczenia (nabycia).

Wykaz gmin rozmieyszczonych między 10 klas taryfy czynszów.

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Bukowina.					
Czerniowce	3	Nowa Zuczka	8	Sadagóra	8
Bojan	6	Radowce	6		
Czechy.					
Praga	1	Horszów Tyń	8	Pardubice	6
Beneszów	6	Hnievin	6	Pilzeń	4
Berun	7	Hradec Jendrychów	8	Pisek	8
Bilina z Chuderzycami	9	Hradec Królowy	5	Posztolcputy	9
Bohdanecz	8	Jiczyn	7	Prachatice	8
Bolesławów młody	7	Jozefów	5	Przelouc	7
Bolesławów stary	7			Przestice	9
Brandys na Ł.	6	Kadań	6	Rokiczany	7
Budziejowice	6	Karlin	3	Rudolfów (Bergstadt)	9
		Klatowy	7		
Cheb	5	Kostelec nad Łabą	8	Stod	8
Chlumec	9	Kutna Hora	7	Slatinan	8
Chomutow	6				
Chrudim	7	Liberec	4	Terezin	5
Czasław	7	Louny	8	Trzeboń	8
		Lysa	8	Turnów	7
Dobrzany	8	Myto Wysokie	7	Tynec nad Łabą	10
Domażlice	6	Nimburg	7	Želenicez	10
Drenice	9				
Dalmacya.					
Zadar	4	Kotor	5	Perast	7
		Lissa	9	Pierceń	7
Budwa	6			Rizan	6
		Metkowice	8	Sebenico	7
Dubrownik z Gravosą	6	Mula (Muo)	9	Spljet	7
Kastel-Lastua	5	Nowygrad	6	Suttomore	6

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Dolna Austria.					
Baden	4	Korneuburg	5	Stockerau	6
Bruck nad Litawą	7	Krems	6	St. Pölten	5
Fischau	8	Laxenburg	8	Traiskirchen	9
Gross-Enzersdorf	7	Mauer	6	Tulln	8
Hainburg	9	Möllersdorf	9	Wiener-Neustadt z Wöllersdorfem	5
Kaiser-Ebersdorf	5	Neunkirchen	7		
Klosterneuburg	6	Ober-Meidling	7		
Górna Austria.					
Linz	4	Enns	8	Steyr	6
Bramau	8	Lambach z Stadlem	9	Wels	6
Galicja.					
Lwów	1	Kolbuszowa	9	Sądowa Wisznia	7
Bochnia	6	Kołomyja	6	Sambor	6
Brody	7	Kraków	3	Sanok	7
Brzeżany	7	Krakowiec	9	Sędziszów	8
Chrzanów	8	Krechów	7	Stanisławów	5
Czortków	7	Łańcut	8	Struszków	8
Dębica	7	Monasterzyska	8	Stryj	5
Dolny Żuków	7	Mosty wielkie	9	Tarnopol z Zagrobłą	4
Głogów	8	Niepołomice	8	Tarnów	5
Gródek	7	Nowy Sącz	5	Tłumacz	8
Hruszów	8	Podgórze	6	Trembowła	7
Jarosław	3	Przemysł	2	Trzęsówka	8
Jaworów	7	Przeworsk	8	Wadowice	7
Kęty	8	Radymno	7	Zagrzówek	8
Kobierzyn	8	Rohatyn	8	Złoczów	6
		Ropczyce	8	Zwierzyniec	6
		Rzeszów	5	Żółkiew	7
				Żołynia	9

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Karyntya.					
Celowiec z św. Piotrem	5	Malboret	6	Trebiż	6
Bielak z Jeziernicą	6	St. Wit	8	Wileza Hora	7
Kraina.					
Lublana	5	Kaminek	9		
Morawia.					
Berno	3	Iglawa	5	Przerów	8
Bzenec	7	Królowe Pole	4	Szumbersk	5
Hodonin	5	Kromierzyż	5	Znojmo	5
Hradyszcze węgierskie	6	Ołomuniec	2		
Hranice	5				
Przymorze.					
Tryest	1	Gorycya	5	Pola	2
Bret	5	Gradiska	9		
Diniau	8	Kopr	8		
Salzburg.					
Salzburg	4				
Śląsk.					
Opawa	4	Gieszyn	5	Karniów	6
Bielsk	4				

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Styrya.					
Gratz z Liebenauem, Wal- tendorfem i Kaldorfem .	4	Marybork	5	Słowieńska Bystrzyca . .	8
		Most nad Murą	8	St. Marein	9
				Strass	8
Celje	6	Ptujja	8		
Judenburg	8	Radgona	7		
Tyrol i Vorarlberg.					
Innsbruck	4	Cles	10	Riva	5
		Creto	10	Roveredo	5
Borgo	6	Hall	9	Sillian	10
Bozen	7				
Bregencya	7	Niederdorf	8	Trydent	4
Brixen	7				
		Pergine	7	Vahru i Franzensfeste . .	7
Cavalese	7	Predazzo	6		

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1890.

226.

Umowa handlowa i żeglarska pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Egiptem z dnia 16. sierpnia 1890,

(Zawarta w Kairze dnia 16. sierpnia 1890.)

(Pierwopis.)

Les Soussignés, Monsieur Sigismund de Rosty, Chambellan de Sa Majesté Imperiale et Royale Apostolique, Agent Diplomatique et Consul-Général d'Autriche-Hongrie en Egypte et Son Excellence Zoulfikar Pacha, Ministre des affaires étrangères du Gouvernement de Son Altesse le Khédivé d'Egypte, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, et, en ce qui concerne l'Egypte, dans les limites des pouvoirs conférés par les Firmans Impériaux, sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre l'Autriche-Hongrie et l'Egypte.

Les sujets autrichien et hongrois en Egypte et les Egyptiens en Autriche-Hongrie pourront librement entrer avec leurs navires et leurs cargaisons dans tous les lieux et ports dont l'entrée est ou serait permis aux nationaux, et ils jouiront réciproquement, en ce qui concerne le commerce et la navigation, des mêmes droits, privilèges, libertés, faveurs, immunités et franchises dont jouissent ou pourraient jouir les nationaux, sans qu'ils aient à payer de taxes ou droits plus élevés que ceux auxquels ces derniers son assujettis.

(Przekład.)

Podpisani, pan Zygmunt Rosty, szambelan Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości, agent dyplomatyczny i konsul generalny austriacko-węgierski w Egipcie i Jego Ekscellencya Zoulfikar basza, minister spraw zewnętrznych rządu Jego Wysokości Khedywa egipskiego, przez rządy swoje w sposób należyty umocowani, co się tyczy Egiptu w granicach upoważnień firmanem cesarskim ustanowionych, zawarli umowę następującą:

Artykuł 1.

Pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Egiptem będzie panowała wzajemna wolność handlowa i żeglarska.

Obywatele austriacy i węgierscy w Egipcie tudzież Egipcyanie w monarchii austriacko-węgierskiej będą mogli przybywać swobodnie ze swymi okrętami i ich ładunkami do wszystkich miejsc i portów, do których wejście jest lub będzie dozwolone krajowcom i we wszystkim, co się tyczy handlu i żeglugi, będą używali tych samych praw, przywilejów, swobód, uwzględnień, nietykalności i uwolnień, których używają lub używać będą krajowcy, a to nie płacąc większych taks lub należności niż ci ostatni.

Article 2.

Les importations en Autriche-Hongrie d'un article quelconque, produit du sol ou de l'industrie de l'Égypte, de quelque provenance que ce soit, et, réciproquement, les importations en Égypte d'un article quelconque, produit du sol ou de l'industrie de l'Autriche-Hongrie, de quelque provenance que ce soit, ne seront pas frappées d'autres droits ou de droits plus élevés que ceux dont sont frappées les importations d'articles similaires, produits du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger; de même, il ne sera maintenu ou édicté contre l'importation d'un article quelconque, produit du sol ou de l'industrie de l'une ou de l'autre des Parties contractantes, de quelque provenance que ce soit, aucune prohibition qui ne s'appliquerait pas également à l'importation du même article, produit du sol ou de l'industrie de tout autre pays étranger.

Cette dernière disposition n'est pas applicable aux mesures sanitaires et autres interdictions résultant de la nécessité de protéger la santé publique, la santé des bestiaux et les plantes utiles à l'agriculture.

Le tabac de toutes espèces, le tombac, le sel, le salpêtre, le natron et le hachich, les armes de toute nature, les munitions, la poudre et les matières explosibles sont exclus de stipulations de la présente Convention.

Article 3.

Les articles destinés à être exportés de l'Égypte en Autriche-Hongrie ou de l'Autriche-Hongrie en Égypte, ne pourront être frappés en Égypte, et respectivement en Autriche-Hongrie, de droits ou charges autres ou plus élevés que ceux qui sont ou pourraient être acquittés lors de l'exportation du même article à destination de tout autre pays étranger; il ne pourra non plus être établi par l'une des Parties contractantes, à l'égard de l'autre, aucune prohibition d'exportation qui ne soit applicable dans les mêmes conditions à l'exportation du même article à destination de tout autre pays étranger.

Article 4.

Les Parties contractantes conviennent que, pour tout ce qui concerne le commerce, la navigation, le montant, la garantie et la perception des droits d'importation et d'exportation, ainsi que le transit, tout les privilèges, faveurs ou immunités quelconques que l'une des Parties contractantes a déjà accordés ou pourrait ultérieurement accorder à tout autre pays, seront, sur le demande de l'autre Partie contractante, étendus immédiatement, et sans com-

Artykuł 2.

Przywóz do monarchii austriacko-węgierskiej płodów ziemnych lub wyrobów przemysłowych egipskich jakiegokolwiek rodzaju, którąkolwiek drogą i nawzajem przywóz do Egiptu płodów ziemnych lub wyrobów przemysłowych austriacko-węgierskich jakiegokolwiek rodzaju, którąkolwiek drogą, nie będzie podlegał żadnym innym ani wyższym opłatom jak przywóz płodów ziemnych lub wyrobów przemysłowych tego samego rodzaju z któregośkolwiek innego obcego kraju; podobnie przywóz płodów ziemnych lub wyrobów przemysłowych jakiegokolwiek rodzaju jednej lub drugiej ze Stron rokujących z jakiegokolwiekby pochodziły, nie może i nie będzie mógł podlegać zakazowi, któryby jednocześnie nie był rozciągnięty na przywóz takiego samego płodu ziemnego lub wyrobu przemysłowego każdego innego państwa.

To ostatnie postanowienie nie stosuje się do środków zdrowotnych i do innych zakazów, jakichby wymagała potrzeba pieczy o zdrowie publiczne, o zdrowie zwierząt i o rośliny rolnicze.

Tytoń wszelkiego rodzaju, tombak, sól, saletra, sól i hassysz, broń wszelkiego rodzaju, amunicya, próch i środki wybuchowe są od postanowień umowy niniejszej wyłączone.

Artykuł 3.

Przedmioty przeznaczone na wywóz z Egiptu do monarchii austriacko-węgierskiej lub z monarchii austriacko-węgierskiej do Egiptu nie mogą być obciążone w Egipcie i w monarchii austriacko-węgierskiej żadnymi innymi ani wyższymi cłami lub opłatami jak te, które opłacane być muszą przy wywozie tego samego przedmiotu do któregośkolwiek innego obcego kraju; również żadna ze Stron rokujących nie może wydać ośnośnie do drugiej Strony zakazu wywozu, któryby pod temi samymi warunkami nie miał być stosowany w razie wywozu tego samego przedmiotu do któregośkolwiek innego obcego kraju.

Artykuł 4.

Strony rokujące umawiają się, że we wszystkim co się tyczy handlu, żeglugi, wysokości, zabezpieczenia i poboru ceł przywozowych i wywozowych, jakoteż przewozu, wszelkie przywileje, uwzględnienia lub uwolnienia, które jedna ze Stron rokujących już przyznała lub w przyszłości przyzna któremuśkolwiek innemu krajowi, będą na żądanie drugiej Strony niezwłocznie i bez odpłaty zastosowane do obywateli, do handlu i do żeglugi drugiej Strony,

pensation aux sujets, au commerce et à la navigation de celle-ci, qui par le seul fait de cette demande, assumera, pour ce qui concerne le règlements administratifs des douanes, des gardes-côtes et de la police, toutes les obligations incombant à la Puissance à laquelle elle demande d'être assimilée.

La disposition qui précède ne s'applique pas:

1° Aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à des Etats limitrophes pour faciliter les rapports de frontière, ni aux réductions ou franchises de droits de douane qui ne s'appliquent qu'à certaines frontières déterminées ou aux habitants de certaines parties du territoire.

2° Aux obligations imposées à l'une des Parties contractantes par des engagements d'une union douanière contractée déjà ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

Article 5.

Quel que soit le port de départ des navires et, quel que soit le lieu d'origine ou de destination de leur cargaison, les navires autrichiens ou hongrois en Egypte, et, réciproquement, les navires égyptiens en Autriche-Hongrie, jouiront, sous tous les rapports, du même traitement que les navires nationaux.

Cette stipulation s'applique aux règlements locaux, aux taxes et aux autres charges dans les ports, bassins, docks, rades et havres des pays contractants, au pilotage, et en général, à tout ce qui concerne la navigation.

Tous les navires, qui, d'après les lois autrichiennes ou hongroises, doivent être considérés comme navires de nationalité autrichienne ou hongroise, de même que tous les navires qui, d'après les lois égyptiennes, doivent être considérés comme navires égyptiens, seront, pour tout ce qui concerne le présente Convention, reconnus respectivement comme navires autrichiens ou hongrois ou égyptiens.

Le cabotage, ainsi que la navigation intérieure, sont exclus des stipulations précédentes et restent, soumis aux lois respectives de pays contractants.

Les articles, quelle qu'en soit la provenance ou le lieu d'origine, importés ou exportés par les navires de l'une des Parties contractantes, ne pourront être soumis, dans les territoires de l'autre Partie, à des restrictions autres ou à des droits plus

i takowa przez sam fakt zażądania tego weźmie na siebie wszystkie te zobowiązania, jakie pod względem przepisów administracyjnych, władz cłowych, strzeżenia wybrzeży i policyi, włożone zostały na mocarstwo, z którym chce być zrównana.

Postanowienie powyższe nie stosuje się:

1. do wszystkich tych ulg, które są lub w przyszłości będą używane państwom sąsiednim dla ułatwienia obrotu pogranicznego, ani też do tych zniżek cła lub uwolnień od cła, które stosują się tylko do pewnych oznaczonych granic lub do mieszkańców pewnych części obszaru państwa;

2. do zobowiązań ciążących na jednej ze Stron rokujących na zasadzie unii cłowej, która już istnieje lub będzie w przyszłości zawarta.

Artykuł 5.

Okręty austriackie lub węgierskie w Egipcie i nawzajem okręty egipskie w monarchii austriacko-węgierskiej, z którego bykolwiek portu wypłynęły, z jakdokolwiekby pochodził i dokądkolwiek byłby przeznaczony ich ładunek, będą podlegały pod każdym względem tym samym przepisom co okręty krajowe.

Postanowienie to odnosi się do przepisów miejscowych, taks i innych opłat w portach, bassinach, dokach, zatokach i miejscach do zarzucania kotwicy u obu Stron rokujących, do opłaty rotmańskiej i w ogóle do wszystkiego co tylko tyczy się żeglugi.

Wszystkie okręty, które według ustaw austriackich lub węgierskich muszą być uważane za okręty krajowości austriackiej lub węgierskiej, równie jak wszelkie okręty, które według ustaw egipskich muszą być uważane za okręty egipskie, będą uznawane odnośnie do całej osnowy umowy niniejszej za okręty austriackie lub węgierskie a względnie egipskie.

Żegluga przybrzeżna jakoteż żegluga na wodach śródkrajowych wyłączona jest od układów powyższych i podlega odnośnym ustawom państw rokujących.

Bez względu na miejsce wysłania lub pochodzenia, przedmioty przywożone lub wywożone okrętami jednej ze Stron rokujących nie będą podlegały w obszarach drugiej Strony żadnym innym ograniczeniom ani wyższym opłatom od tych, którymi

élavés que ceux auxquels seraient assujettis ces mêmes articles s'ils étaient importés ou exportés par les navires nationaux ou par des navires de tout autre Etat.

Article 6.

Les articles ci-après mentionnés, produits du sol ou de l'industrie de l'Autriche-Hongrie, paieront, à leur importation en Egypte, un droit qui ne pourra dépasser 10% *ad valorem*, savoir:

1° Métaux bruts, partiellement ou totalement ouverts, y compris machines et engins mécaniques, et pièces de machines et engins mécaniques, machines et outils agricoles, locomotives et voitures de chemins de fer ou tramways, quincaillerie et tous articles fabriqués, principalement en métal, à l'exception de l'or et de l'argent;

2° Coutellerie ordinaire, c'est-à-dire avec manches ou poignées de matière quelconque, à l'exception de l'or, l'argent, la nacre ou l'écaille;

3° Fils et filés, cordages et câbles, tulles, velours et tous autres tissus unis, ouverts à jour ou de fantaisie, blanchis ou non blanchis, imprimés ou teints, fabriqués avec des fibres végétales quelconques, telles que coton, jute, lin, chanvre, ramie, palmier, aloès ou similaires;

4° Fillés et tissus comme ceux énumérés au paragraphe 3, mais fabriqués en laine ou filés de laine, poils de chèvre, de vigogne, de chameau, ou en fibre provenant de tout autre animal, excepté la soie;

5° Tissus mélangés, fabriqués soit avec les matières énumérées aux paragraphes 3 et 4, soit avec adjonction de soie ou de déchets de soie n'ex cédant pas 20% du poids total du tissu;

6° Houille;

7° Indigo;

8° Riz;

9° Graine oléagineuses;

10° Chaussures diverses, sellerie et autres travaux en peau;

11° Sucre raffiné;

12° Eaux minérales ou artificielles et eaux gazeuses;

Bières;

13° Papier pour écrire et pour imprimerie;

Papier à cigarettes;

Papier buvard, papier pour paquets, cartons ordinaires;

Rouleaux de papiers peint pour tapisserie;

Imprimés divers;

14° Bois pour ébénistes;

Bois de construction et pour autres travaux;

Meubles en bois commun et en bois pour ébénistes (revêtus d'étoffes ou non);

te same przedmioty podlegały, gdyby przewiezione były okrętami krajowemi lub okrętami któregośkolwiek innego państwa.

Artykuł 6.

Cło od wymienionych poniżej płodów ziemnych i wyrobów przemysłowych austriacko-węgierskich, gdy będą wprowadzane do Egiptu, nie może przeznosić 10% ich wartości; takowe są:

1. metale surowe, po części lub całkiem obrabiane, licząc tu maszyny i narzędzia, części maszyn i narzędzi, maszyny i sprzęty rolnicze, lokomotywy, wozy dla kolei żelaznych parowych i konnych, towary galanteryjne i wszelkie przedmioty wyrobione głównie z metalu, z wyjątkiem złota i srebra;

2. towary nożownicze, pospolite, t. j. z okładzinami lub rękojeściami z jakiegokolwiek materiału, z wyjątkiem złota, srebra, perłowej macicy lub szylkretu;

3. przędza i przędziwo, sznury i liny, tiule, aksamity i wszelkie inne tkaniny gładkie, ażurowe lub fantazyjne, bielone lub niebielone, drukowane lub barwione wyrobione z przędziw roślinnych jakiegokolwiek rodzaju, np. z bawełny, juty, lnu, konopi, ramii, włókien palmowych, aloesowych itp.;

4. przędziwa i tkaniny pod 3 wymienione, lecz zrobione z wełny, przędz wełnianych, włosu koziego, wigoni, sierci wielbłądziej i z innych przędz zwierzęcych z wyjątkiem jedwabiu;

5. tkaniny mieszane, albo z materiałów w §§. 3 i 4 wymienionych albo w połączeniu z jedwabiem lub odpadkami jedwabiu w stosunku nie więcej jak 20% całkowitej wagi tkaniny;

6. węgle kamienne;

7. indygo;

8. ryż;

9. nasiona olejne;

10. towary szewskie wszelkiego rodzaju, towary siodlarskie i inne skórzane;

11. cukier rafinowany;

12. wody mineralne naturalne lub sztuczne i wody musujące;

piwo;

13. papier do pisania i drukowy,

papier cygaretkowy,

biuła, papier pakowy, tektura ordynarna;

obicia papierowe w zwojach;

druki wszelkiego rodzaju;

14. drzewo stolarskie;

drzewo budulcowe i drzewo do innych wyrobów;

sprzęty z drzewa pospolitego lub stolarskiego (powleczone materiałem lub nie powleczone);

Ustensiles et travaux en bois;
 Charettes et voitures;
 Travaux en pailles, cannes, joncs, osiers, etc.
 etc.;
 15° Porcelaines;
 Travaux en verre de tout genre, sauf les
 carreaux de vitre;
 16° Allumettes de tout genre (y compris l'amadou);
 17° Lingerie confectionnée;
 Habillements de confection;
 18° Lampes de tout genre ou parties de lampes;

Tarbouches;
 Chapeaux pour hommes et pour femmes.

La nomenclature ci-dessus employée comprend tous les articles qui figurent sous ces termes dans le tableau de détail du commerce extérieur de l'Égypte (importation) pendant l'année 1889.

Le Gouvernement égyptien conserve un droit absolu de taxation sur tous autres articles; les réglemens concernent ces autres articles, ainsi que leur tarification, seront applicables aux sujets autrichiens et hongrois dans les mêmes conditions qu'aux nationaux égyptiens ou aux sujets étrangers les plus favorisés à cet égard.

Les droits *ad valorem* perçus en Égypte sur les produits du sol ou de l'industrie de l'Autriche-Hongrie, seront calculés sur la valeur que l'article importé a dans le lieu de chargement ou d'achat, avec majoration de frais de transport et d'assurance jusqu'au port de déchargement en Égypte.

Il est obligatoire pour le négociant d'indiquer dans sa déclaration la valeur des marchandises. Si la Douane n'accepte pas comme base de la perception des droits la valeur déclarée par le négociant, elle peut réclamer la présentation de tous les documents qui doivent accompagner l'envoi d'une marchandise, tels que factures, police d'assurance, correspondances, etc.

Si le négociant ne produit pas ces documents, ou si ces pièces paraissent insuffisantes, la Douane peut, soit prendre pour son compte la marchandise en versant au négociant le montant de la valeur déclarée, augmentée de 10% soit percevoir les droits en nature.

Lorsque la Douane fait usage du droit de préemption, le paiement du prix de la marchandise, déclaré par l'importateur, majoré de 10% ainsi que le remboursement des droits quelconques qui auraient été perçus sur les dites marchandises, seront effectués dans les quinze jours qui suivront la déclaration.

sprzęty drewniane i wyroby drewniane;
 wozy i powozy;
 wyroby ze słomy, trzciny, łożyny, wikliny itp.
 itp.;
 15. towary porcelanowe;
 towary szklane wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem
 szyb do okien;
 16. zapałki wszelkiego rodzaju (także hubka);

17. bielizna gotowa;
 odzież;
 18. lampy wszelkiego rodzaju lub części składowe lamp;
 tarbusze (fezy);
 kapelusze męskie i kobiece.

Powyższy spis towarów obejmuje w sobie wszystkie te przedmioty, które pod temi nazwami wykazane są w tabeli szczegółowej handlu zagranicznego egipskiego (przywóz) z roku 1889.

Co do innych przedmiotów Rząd egipski zastrzega sobie zupełne prawo ustanawiania cel od takowych; przepisy, dotyczące się tych innych przedmiotów, jakoteż odnośne taryfy cłowe stosowane będą do obywateli austriackich i węgierskich pod temi samemi warunkami co do obywateli egipskich lub obywateli innych państw pod tym względem najbardziej uwzględnianych.

Cła od wartości, które w Egipcie mają być pobierane od płodów ziemnych lub wyrobów przemysłowych austriacko-węgierskich, obliczane będą podług tej wartości, którą przedmiot wprowadzany miał w miejscu wysłania lub zakupna z doliczeniem kosztów ubezpieczenia i przewozu aż do portu egipskiego, w którym następuje wyładowanie.

Kupiec obowiązany jest podać w deklaracji (cłowej) wartość towarów. Jeżeli komora nie przyjmuje wartości przez kupca deklarowanej za podstawę ocenia, wolno teźże komorze żądać okazania wszystkich papierów, które do posyłki towarów powinny być dołączane, jakoto: faktur, policy asekuracyjnej, korespondencyj itp.

Jeżeli kupiec nie złoży tych dokumentów, lub jeżeli takowe okażą się niedostatecznymi, komora może albo objąć towar na własny rachunek, płacąc kupcowi kwotę wartości deklarowanej z doliczeniem 10procentowego dodatku, lub odebrać cło w naturze.

Gdy Władza cłowa czyni użytek z prawa odkupu, cena deklarowana towaru z dziesięcioprocentowym dodatkiem ma być zapłacona i należności od towarów rzeczonych już uiszczone, winny być zwrócone w przeciągu dni czterdziestu od złożenia deklaracji.

Dans le cas de perception en nature, si les marchandises sont toutes de la même espèce, la perception des droits s'opère proportionnellement aux quantités; dans le cas où les marchandises comprennent des objets d'espèces variées, la perception des droits en nature ne s'opère que sur les articles contestés, en se basant sur les prix indiqués par le négociant.

Article 7.

Afin de fixer, pour une période déterminée, la valeur dans les ports d'entrée des principaux articles taxés *ad valorem* l'administration des Douanes égyptiennes invitera les principaux commerçants intéressés dans le commerce des dits articles, à procéder en commun avec elle à l'établissement d'un tarif pour une période n'excédant pas douze mois.

Le tarif ainsi fixé sera communiqué par les Douanes égyptiennes au Consulat austro-hongrois à Alexandrie et sera considéré comme officiellement reconnu en ce qui concerne les produits et les sujets autrichiens et hongrois, en tant que le Consulat n'y fait pas une formelle opposition pendant la quinzaine qui suivra cette communication.

Article 8.

Les droits d'exportation seront perçus en Egypte à un taux qui n'excédera pas 1% *ad valorem*.

La valeur des articles exportés sera fixée par la Douane qui, autant que possible, procédera à l'établissement de tarifs périodiques.

Le Gouvernement égyptien se réserve le droit d'exiger de l'exportateur la production des preuves de l'acquiescement des taxes spéciales intérieures auxquelles les articles destinés à l'exportation pour raient être assujettis; à défaut de cette preuve, l'exportation des dits articles pourra être interdite.

Les marchandises destinées au transbordement, soit directement, soit après avoir été transportées par la voie ferrée sur le territoire égyptien, ou celles destinées à être placées dans les entrepôts réels, seront libres de tout droit d'importation ou d'exportation.

Mais les articles destinés à l'usage des navires sur lesquels ils sont chargés seront soumis à un droit équivalent au droit d'exportation, c'est-à-dire 1% *ad valorem*.

Article 9.

Si l'une des Parties contractantes établit dans ses territoires ou dans une partie de ses territoires un droit d'accise, c'est-à-dire une taxe intérieure

W razie wybierania cła w naturze, jeżeli wszystkie towary są tego samego rodzaju, wybierać je należy w stosunku ilości towarów; jeżeli zaś towary te obejmują przedmioty rozmaitych rodzajów, cło w naturze wybiera się tylko od przedmiotów spornych, biorąc za podstawę ceny przez kupca podane.

Artykuł 7.

Celem ustanowienia dla portów wchodowych na okres oznaczony wartości głównych przedmiotów, podlegających cłu od wartości, zarząd cłowy egipski wezwie znaczniejszych kupców, interesowanych w handlu rzeczonymi przedmiotami, ażeby wspólnie z nią ułożyli taryfę na okres wynoszący najwięcej dwanaście miesięcy.

Taryfę w ten sposób ułożoną pošlę Władze cłowe egipskie konsulatowi austriacko-węgierskiemu w Aleksandryi a jeżeli tenże w przeciągu dni czterech po jej otrzymaniu nie będzie formalnie opowiadał, taryfa uważana będzie za urzędową dla płodów i dla obywateli austriacko-węgierskich.

Artykuł 8.

Cła wywozowe pobierane będą w Egipcie według stopy nie przenoszącej 1% wartości.

Wartość przedmiotów wywożonych ustanawiać będzie komora, wygotowując ile możliwości taryfy perodyczne.

Rząd egipski zastrzega sobie prawo żądania od kupca wywożącego, żeby pokazał kwity na opłacone podatki wewnętrzne od przedmiotów wywozu, które im podlegają i jeżeli owych kwitów niema, wywóz przedmiotów rzeczonych może być wzbroniony.

Towary przeznaczone do wzięcia na okręt bądź bezpośrednio, bądź po przewiezieniu ich koleją żelazną przez terytorium egipskie, jakoteż przeznaczone do umieszczenia w rzeczywistych domach skladowych, uwolnione będą od wszelkiego cła przewozowego i wywozowego.

Atoli przedmioty przeznaczone na użytek tych okrętów, na które są naładowane, podlegać będą cłu od wartości 1% wynoszącemu a więc równemu cłu wywozowemu.

Artykuł 9.

Jeżeli jedna ze Stron rokujących zaprowadzi w swoich obszarach lub w pewnej części tychże opłaty akcyzowe, to jest podatek wewnętrzny od

sur un produit quelconque du sol ou de l'industrie nationale, les articles de même nature importés des territoires de l'autre Partie contractante pourront être frappés, dans le rayon où cette accise est établie, d'un droit compensateur équivalent, pourvu que les articles de même nature importés de tout autre pays étranger soient soumis au même traitement.

Dans le cas de réduction ou de suppression des droits d'accise, c'est-à-dire des taxes intérieures, le droit compensateur équivalent perçu sur l'importation de produits du sol ou de l'industrie de l'autre Partie contractante sera, en même temps, supprimé ou réduit dans une mesure correspondante à la réduction opérée sur les dits droits d'accise.

Les dispositions qui précèdent n'affectent en rien le droit des municipalités et de communes de frapper, à leur profit, des taxes d'octroi ou d'accise les boissons et les liquides, les comestibles, les fourrages, les combustibles et les matériaux de construction, à leur entrée dans la municipalité ou la commune, pour y être consommés, quand bien même les articles similaires n'y seraient pas produits.

Toutefois, et en ce qui concerne le produit des industries seulement, si ces articles sont fabriqués dans la municipalité ou commune dans laquelle est perçue cette taxe d'octroi ou d'accise, ils seront frappés d'un impôt équivalent. Il est bien entendu que les produits du sol ou de l'industrie de l'une des Parties contractantes ne pourront être assujettis, dans le territoire de l'autre Partie, aux taxes d'octroi ou d'accise qu'à condition que les produits similaires indigènes ainsi que les provenances de tout autre pays, importés dans la municipalité ou commune, y soient grevés des mêmes taxes.

Les règlements concernant les taxes spéciales et les droits accessoires en douane, tels que droit de factage, d'entrepôt, de dépôt, droit de quai, de grues, d'écluses, de tamkin, de plombage, de laissez-passer, de déclaration, de pesage, de mesurage et tous autres droits, seront appliqués par les Douanes de chacune de Parties contractantes aux sujets et aux marchandises de l'autre pays, comme aux indigènes et aux marchandises nationales.

Article 10.

Les articles passibles de droits et servant soit de modèles soit d'échantillons, qui seront introduits en Autriche-Hongrie par des voyageurs de commerce égyptiens, ou en Egypte par des voyageurs de commerce autrichiens ou hongrois, seront admis

któregokolwiek płodu ziemnego lub wyrobu przemysłowego krajowego, przedmioty tego samego rodzaju, wprowadzane z obszarów drugiej Strony rokującej, mogą być obciążone w obrębie, w którym ta akcyza będzie ustanowiona, odpowiednim, onejże wyrównującym podatkiem, z zastrzeżeniem, że przedmioty tego samego rodzaju, z któregokolwiek innego kraju wprowadzane, będą podlegały temu samemu podatkowi.

W razie znizienia lub zniesienia opłat akcyzowych, to jest podatków wewnętrzyńch, podatek onymże wyrównujący, pobierany od płodów ziemnych i wyrobów przemysłowych przez drugą Stronę rokującą wprowadzanych, będzie jednocześnie znizony lub zniesiony w stosunku odpowiadającym znizieniu opłat akcyzowych.

Postanowienia powyższe nie naruszają w żadnym względzie prawa municypalności i gmin pobierania na własną korzyść opłat konsumcyjnych lub akcyzowych od napojów i płynów, żywności, paszy, materiałów opałowch i budowlanych, przy wprowadzaniu tychże do municypalności lub do gminy na konsumcyą miejscową, chociażby przedmioty podobne nie były tam wyrabiane.

W szczególności co się tyczy płodów przemysłowych, jeżeli przedmioty te są wyrabiane w municypalności lub gminie, w której ta opłata konsumcyjna lub akcyzowa jest pobierana, będą one obciążone podatkiem równie wysokim. Rozumie się samo przez się, że płody ziemne lub wyroby przemysłowe jednej ze Stron rokujących mogą być obciążone na obszarze drugiej Strony opłatą konsumcyjną lub akcyzową tylko pod tym warunkiem, że podobne płody krajowe jakoteż wprowadzane z któregokolwiek innego kraju do municypalności lub gminy, będą tamże obciążone takimi samymi opłatami.

Regulaminy, tyczące się opłat szczególnych i dodatków cłowych jako to: opłaty tragarskiej, składowej, magazynowej, wybrzeżnej, zórawiowej i szluzowej, tyczące się tamkinu, opłat od plomb, od przepustek, deklaracyj cłowych, opłat od wagi i miary i wszelkie inne opłaty stosowane będą na komorach każdej ze Stron rokujących do poddanych i kupców drugiego kraju w taki sam sposób jak do obywateli i towarów własnego kraju.

Artykuł 10.

Przedmioty podlegające cłu a służące bądź za modele, bądź za próbki, wprowadzane do monarchii austriacko-węgierskiej przez komisantów podróżujących egipskich a do Egiptu przez komisantów podróżujących austriacko-węgierskich, prze

en franchise à condition qu'il soit satisfait aux formalités suivantes, requises pour assurer leur réexportation ou leur mise en entrepôt:

1° Les préposés des Douanes de tout port ou lieu dans lequel les modèles ou échantillons seront importés, constateront le montant du droit applicable aux dits articles. Le voyageur de commerce devra déposer, en espèces, le montant des dits droits au bureau de Douane, ou fournir une caution suffisante.

2° Pour assurer son identité, chaque modèle ou échantillon séparé sera, autant que possible, marqué au moyen d'une estampille ou d'un cachet y apposé.

3° Il sera délivré à l'importateur un permis ou certificat qui contiendra:

- a) Une liste des modèles ou échantillons importés spécifiant la nature des articles, ainsi que les marques particulières qui peuvent servir à la constatation de leur identité;
- b) un état indiquant le montant du droit dont les modèles ou échantillons sont passibles, et spécifiant si ce montant a été déposé en espèces ou garanti par caution;
- c) un état indiquant la façon dont les modèles ou échantillons ont été marqués;
- d) l'indication de la limite de temps qui, en aucun cas, ne pourra dépasser douze mois et à l'expiration de laquelle, s'il n'est pas prouvé que les modèles ou échantillons ont été antérieurement réexportés ou mis en entrepôt, le montant du droit déposé sera versé au trésor ou recouvré s'il en a été donné caution. Il ne sera exigé de l'importateur de frais ni pour la délivrance du certificat ou permis, ni pour l'estampille destinée à la constatation de l'identité.

4° Les modèles ou échantillons pourront être réexportés par le bureau de Douane d'entrée ou par tout autre bureau.

5° Si avant l'expiration de la limite de temps fixée (paragraphe 3, d) les modèles ou échantillons étaient présentés à la Douane d'un port ou lieu quelconque pour être réexportés ou entreposés, les préposés de la Douane de ce port ou de ce lieu devront s'assurer, par une vérification, si les articles qui leur sont présentés sont bien ceux pour lesquels a été délivré le permis d'entrée. S'ils en reconnaissent l'identité, les préposés de la Douane certifieront la réexportation ou la mise en entrepôt et rembourseront le montant des droits déposés ou prendront les mesures nécessaires pour la décharge de la caution.

puszczane będą bez opłaty cła pod warunkiem dopełnienia następujących formalności, mających na celu zabezpieczenie wywozu napowrót lub umieszczenia w domu składowym:

1. Przełożeni komor w każdym porcie lub miejscu, do którego modele lub próbki będą wprowadzone, oznaczą cło od tych przedmiotów przypadające. Komisant podróżujący winien kwotę cła złożyć na komorze w gotówce lub dać odpowiednią rękojmię.

2. W celu zabezpieczenia tożsamości każdy model i każda próbka, o ile to będzie możebne, zostanie opatrzona cechą lub pieczęcią.

3. Wprowadzającemu wydane będzie pozwolenie piśmienne, zawierające:

- a) spis wprowadzonych modeli lub próbek, z wyszczególnieniem rodzaju przedmiotów, jakoteż znaki szczególne służące do stwierdzenia ich tożsamości;
- b) wykaz ceł, które od tych modeli lub próbek mają być opłacone z wyjaśnieniem, czy kwota cła została złożona w gotówce, czy zabezpieczona rękojmią;
- c) opis sposobu zabezpieczenia tożsamości modeli lub próbek;
- d) oznaczenie okresu, który w żadnym razie nie może wynosić więcej jak dwanaście miesięcy a po upływie którego, jeżeli nie będzie udowodnione, że modele lub próbki zostały pierwiej na powrót wywiezione lub w domu składowym umieszczone, cło złożone w gotówce będzie stanowczo wzięte lub rękojnia zostanie zrealizowana. Od wprowadzającego nie będą wymagane żadne opłaty ani za wydanie certyfikatu lub pozwolenia ani za cechy tożsamość zabezpieczające.

4. Modele lub próbki mogą być wywiezione napowrót albo przez komorę wchodową, albo przez którąkolwiek inną.

5. Jeżeli przed upływem ustanowionego okresu (paragraf 3, d) modele lub próbki okazane były na komorze w którymkolwiek porcie lub miejscu celem wywiezienia ich napowrót lub złożenia w domu składowym, przełożeni komory tego portu lub miejsca winni przez obejrzenie ich sprawdzić, czy okazane przedmioty są rzeczywiście temi samymi, do których wprowadzenia dane było pozwolenie. Przekonawszy się o tożsamości, przełożeni komory winni potwierdzić wywiezienie na powrót lub umieszczenie w domu składowym i zwrócić złożoną kwotę cła lub zarządzić wyzwolenie danego zabezpieczenia.

Article 11.

Sont exemptés de toute vérification dans les Douanes égyptiennes, aussi bien que du paiement des droits, à l'entrée et à la sortie, les objets et effets personnels appartenant aux Consuls-Généraux et Consuls de carrière (missi) qui n'exercent aucune autre profession, ne s'occupent ni de commerce ni d'industrie et ne possèdent ni n'exploitent de biens fonds en Egypte.

Article 12.

Le Gouvernement égyptien a le droit de mettre en vigueur tous réglemens quelconques destinés à assurer le bon fonctionnement de ses services, à réprimer la fraude, aussi bien que d'appliquer toutes mesures intéressant l'hygiène publique ou la sécurité du pays: ces réglemens sont applicables de plein droit aux navires et aux sujets autrichiens et hongrois, à condition qu'ils soient également applicables aux navires et aux sujets de toutes les autres nations.

Le dits réglemens, y compris la surveillance des navires, la recherche ou la poursuite de marchandises de contrebande, aussi bien que les amendes et autres pénalités applicables en vertu de ces réglemens, en cas de fausse déclaration, de contrebande, ou tentative de contrebande, de fraude ou tentative de fraude, ou d'infractions quelconques aux réglemens, seront, ainsi que les mesures qui pourraient être prises relativement à l'hygiène et à la sécurité publique, applicables aux sujets autrichiens et hongrois, dans les mêmes conditions qu'aux nationaux du pays même.

Si les Autorités égyptiennes désirent opérer une perquisition dans l'habitation d'un sujet autrichien ou hongrois ou à bord d'un navire autrichien ou hongrois ancré dans un dort égyptien, un double du mandat, qui indiquera le jour et l'heure de la perquisition, devra être envoyé, en temps utile, à l'autorité consulaire austro-hongroise, qui pourra se faire représenter, si elle le juge à propos. Toutefois, la perquisition ne pourra être, en aucun cas, ni retardée ni entravée par l'abstention de l'autorité consulaire, pourvu que celle-ci en ait été dûment avisée. De telles perquisitions ne pourront être opérées qu'à partir du lever jusqu'au coucher du soleil.

Il est entendu, néanmoins, que la stipulation précédente ne sera pas applicable dans le cas où la perquisition doit être faite dans un entrepôt, ou un dépôt, ou à bord d'un navire qui aurait séjourné, pour une raison quelconque, dans un port égyptien

Artykuł 11.

Przedmioty przeznaczone na konsumpcję lub do osobistego użytku konsulów generalnych i rzeczywistych konsulów (missi) nie mających innego zawodu, nie trudniących się ani handlem, ani przemysłem a nie posiadających w Egipcie gruntów i nie ciągnących z nich pożytków, są uwolnione od oględzin na komorach egipskich, jakoteż od ceł przywzowych i wywzowych.

Artykuł 12.

Rząd egipski ma prawo zaprowadzenia wszelkich regulaminów mających na celu zabezpieczenie regularnego biegu służby administracyjnej, zapobieżenie przemysłnictwu, jakoteż stosowania wszelkich środków potrzebnych ze względu na zdrowie publiczne lub bezpieczeństwo kraju; regulaminy te mogą być w całej rozciągłości stosowane do okrętów jakoteż do obywateli austriackich i węgierskich, o ile w tej samej mierze stosowane będą do okrętów i do obywateli wszystkich innych narodów.

Rzeczony regulaminy obejmujące także dozór nad okrętami, śledzenie lub ściganie towarów przemysłowych, jakoteż grzywny i inne kary, które na zasadzie tych regulaminów mają być wymierzane za fałszywą deklaracją, przemysłnictwo rzeczywiste lub usiłowane, za defraudacją rzeczywistą lub usiłowaną i za wszelkie inne wykroczenie przeciw regulaminom, równie jak wszelkie środki potrzebne ze względu na zdrowie publiczne i na bezpieczeństwo kraju mogą być stosowane do obywateli austriackich i węgierskich pod temi samemi warunkami co do własnych obywateli.

Gdy Władze egipskie zechcą wykonać rewizyą w pomieszkaniu obywatela austriackiego lub węgierskiego albo na pokładzie okrętu austriackiego lub węgierskiego stojącego na kotwicy w porcie egipskim, zakomunikować należy w odpowiednim czasie Władzy konsulowskiej austriacko-węgierskiej duplikat odnośnego polecenia, w którym dzień i godzina rewizyi ma być wymieniona. Władza ta może przysłać swego reprezentanta, jeżeli uzna to za potrzebne. Jednakowoż nieobecność Władzy konsulowskiej, o ile takowa była należycie uwiadomiona, nie może w żadnym razie ani opóźnić ani przeszkodzić rewizyi. Rewizye takie odbywać się mogą tylko w czasie od wschodu aż do zachodu słońca.

Rozumie się samo przez się, że postanowienie powyższe nie stosuje się do tych przypadków, w których rewizya odbyć się ma w domu składowym lub w magazynie albo na pokładzie okrętu, który z jakiegokolwiek przyczyny przebywał w porcie egipskim

pendant plus de vingt et un jour; en pareil cas, il ne sera pas nécessaire de notifier la perquisition à l'autorité consulaire austro-hongroise.

En outre, il est entendu que le Gouvernement égyptien pourra, sans notification aux autorités consulaires austro-hongroises, placer des gardes à bord de tout navire autrichien ou hongrois dans un port égyptien, ou transitant par le Canal de Suez.

En cas de soupçons de contrebande, les agents des Douanes égyptiennes pourront aborder et saisir tout navire autrichien ou hongrois d'un tonnage de moins de deux cents tonneaux, en dehors des eaux d'un port égyptien ou naviguant dans un rayon de dix kilomètres du rivage; de plus, tout navire autrichien ou hongrois de moins de deux cents tonneaux pourra être abordé et saisi au-delà de cette distance, si la poursuite a été commencée dans un rayon de dix kilomètres du littoral.

Excepté dans les cas prévus dans les paragraphes 3 et 4 du présent article, aucun navire autrichien ou hongrois de plus de deux cents tonneaux ne pourra être abordé ou saisi par les agents des Douanes égyptiennes.

Toute facilité que le Gouvernement égyptien pourrait accorder dans l'avenir, par rapport au règlement douanier, aux sujets, aux bâtimens, à la navigation et au commerce de toute autre Puissance étrangère, est acquise aux sujets, aux bâtimens, à la navigation et au commerce autrichiens et hongrois qui en auront, de droit, la jouissance.

Article 13.

Les stipulations des articles précédents ne s'appliquent pas:

1° Aux arrangements spéciaux existant actuellement ou qui pourraient intervenir ultérieurement, soit entre l'Égypte et les autres parties de l'Empire ottoman, placées sous l'administration directe de la Sublime Porte, soit entre l'Égypte et la Perse;

2° Aux dispositions que pourrait prendre le Gouvernement égyptien pour l'échange des marchandises indigènes ou étrangères avec le Soudan.

Article 14.

L'effet des modifications du présent tarif de droits prévues à l'article 6 demeure suspendu jusqu'à ce que les dites modifications deviennent également applicables aux autres Puissances intéressées.

dłużej niż dni 21; w przypadkach tych nie trzeba Władzy konsulowskiej austriacko-węgierskiej uwiadamiać o rewizji.

Nadto zgodzono się, że Rząd egipski będzie mógł bez uwiadomienia Władz konsulowskich austriacko-węgierskich postawić wartę na pokładzie każdego okrętu austriackiego lub węgierskiego w porcie egipskim stojącego lub kanał sueski przepływającego.

W razie podejrzenia o przemytnictwo, funkcjonariusze komor egipskich mogą wejść na okręt austriacki lub węgierski i przyaresztować go, jeżeli tenże ma mniej jak 200 ton pojemności i znajduje się poza obrębem wód portu egipskiego lub w odległości aż do 10 kilometrów od brzegu; owszem nawet z większej odległości można wejść na pokład okrętu austriackiego lub węgierskiego mniej jak 200 ton pojemności mającego i takowy przyaresztować, jeżeli ściganie rozpoczęło się w promieniu dziesięciokilometrowym od brzegu.

Wyjąwszy przypadki w paragrafach 3 i 4 niniejszego artykułu przewidziane, funkcjonariusze komor egipskich nie mogą wchodzić na pokład żadnego okrętu austriackiego lub węgierskiego o więcej niż 200 tonach pojemności i takowego areztować.

Wszelkie ułatwienie jakiego Rząd egipski użyczy w przyszłości co do regulaminu cłowego obywatelom, okrętom, żegludze i handlowi któregośkolwiek innego obcego mocarstwa, służyć będzie także obywatelom, okrętom, żegludze i handlowi monarchii austriacko-węgierskiej i używanie go należy im z mocy prawa.

Artykuł 13.

Postanowienia poprzedzającego artykułu nie stosują się:

1. do umów szczególnych już istniejących lub które w przyszłości będą zawarte bądź między Egiptem a innymi częściami państwa otomańskiego pod bezpośrednim zarządem Wysokiej Porty zostającymi, bądź między Egiptem a Persją;

2. do postanowień, które Rząd egipski wyda celem ułatwienia wymiany towarów krajowych lub zagranicznych z Sudanem.

Artykuł 14.

Zmiany teraźniejszej taryfy cłowej, w artykule 6 przewidziane staną się obowiązującymi dopiero wtedy, gdy zastosowanie tych zmian także do innych mocarstw stanie się możliwym.

Il est entendu que dans cet intervalle les marchandises autrichiennes et hongroises seront traitées, à leur entrée en Egypte, sur le pied de la nation la plus favorisée et que les marchandises énumérées à l'article 6 ne seront, dans aucun cas, assujetties à des droits supérieurs à ceux qui sont fixés par le dit article.

Article 15.

Les stipulations de la présente Convention s'appliquent à la monarchie austro-hongroise ainsi qu'à tout le territoire qui est ou qui sera compris dans l'union douanière austro-hongroise.

Article 16.

La présente Convention entrera en vigueur le 1er janvier 1891 et sera valable pour une période de dix années à partir de cette date; dans le cas où aucune de Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la date de l'expiration de la dite période de dix années, son intention de mettre fin à la présente Convention, celle-ci demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncée.

Toutefois, l'Autriche-Hongrie se réserve le droit de renoncer à la présente Convention avant le 1er janvier 1891 dans le cas où celle-ci n'obtiendrait pas l'approbation des corps législatifs autrichiens et hongrois.

En foi de quoi, les Soussignés ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double, au Caire, le 16 août 1890.

(L. S.) **Rosty** m. p.

(L. S.) **Zoulfikar** m. p.

Dopóki to nie nastąpi, postępować się będzie z towarami austriackimi i węgierskimi do Egiptu wprowadzanymi jak z towarami narodu najbardziej uwzględnianego a towary w artykule 6 wymienione, nie będą w żadnym razie obciążone cłami wyższymi od tych, które w owym artykule są ustanowione.

Artykuł 15.

Postanowienia umowy niniejszej odnoszą się do monarchii austriacko-węgierskiej, jakoteż do wszystkich obszarów, które obecnie należą lub w przyszłości będą należały do związku cłowego austriacko-węgierskiego.

Artykuł 16.

Umowa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891 i będzie ją miała przez lat dziesięć od tejże daty; jeżeli na dwanaście miesięcy przed upływem tego dziesięcioletniego okresu żadna ze Stron rokujących nie objawi zamiaru uchYLENIA umowy niniejszej, takowa zatrzyma moc swoją aż do upływu roku licząc od dnia, w którym ją jedna lub druga Strona rokująca wypowie.

Monarchia austriacko-węgierska zastrzega sobie jednak prawo zrzeczenia się umowy niniejszej przed dniem 1. stycznia 1891, jeżeliby zgromadzenia ustawodawcze austriackie i węgierskie onejże nie zatwierdziły.

W dowód czego Podpisani podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w dwu egzemplarzach w Kairze, dnia 16. sierpnia 1890.

(L. S.) **Rosty** r. w.

(L. S.) **Zoulfikar** r. w.

Umowę powyższą handlową i żeglarską, zatwierdzoną przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem z tym dodatkiem, że takowa nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1891.

Wiedeń, dnia 29. grudnia 1890.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

227.**Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 30. grudnia 1890,**

o zamieszczeniu Egiptu w spisie krajów, których towary doznawać mają największego uwzględnienia.

Na zasadzie artykułu 2go umowy handlowej i żeglarskiej między monarchią austriacko-węgierską a Egiptem z dnia 16. sierpnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 226) rozporządza się, że począwszy od dnia 1. stycznia 1891, Egipt zamieszczony być ma w spisie krajów najbardziej uwzględnianych, ogłoszonym w Uwadze do §. 1. przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej wydanego dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49).

Dunajewski r. w. Bacquehem r. w.

228.**Ustawa z dnia 28. grudnia 1890,**

o objęciu przez Rząd ruchu na kolei portowej tryestyńskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Zmienia się ustawę z dnia 8. kwietnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 32) i upoważnia Rząd, żeby Spółce kolei południowej oprócz przewidzianej tamże stopniowej amortyzacji kosztów budowy i utrzymania wypłacał za urządzenia ruchu (tor, drogi, żorawie itp.) w porcie tryestyńskim procenta od reszty kapitału jaka będzie kiedykolwiek do umorzenia pozostawała, za co użytkowanie wybudowanych urządzeń kolejowych objąć ma odtąd administracja państwa na własny rachunek.

Procenta, które wynosić mają najwięcej cztery od sta na rok, wypłacane będą z dołu, począwszy od tej chwili, w której zarząd kolei państwa obejmie rzeczzone zakłady.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczam Mojemu Mistrzowi handlu i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Dunajewski r. w.
Bacquehem r. w.

229.**Ustawa z dnia 28. grudnia 1890,**

o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei miejscowych i utrzymywania na nich ruchu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Odmienne od przeciwnego rozporządzenia zawartego w artykule XI. ustawy z dnia 17. czerwca 1887 (Dz. u. p. Nr. 81), którą wydane zostały postanowienia w przedmiocie budowy kolei miejscowych i ruchu na nich, przedłuża się moc obowiązującą rzeczonyj ustawy aż do dnia 31. grudnia 1893.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi handlu, Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. Dunajewski r. w.
Bacquehem r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1890.

230.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. października 1890,

tyczące się zmiany uwagi w abecedowym spisie towarów do Taryfy cłowej pod wyrazem „kwas karbolowy“.

W porozumieniu z interesowanymi ministerstwami królewsko węgierskimi zmienia się w abecedowym spisie towarów do Taryfy cłowej, zmienionej ustawą z dnia 21. maja 1887, postanowienia podane pod wyrazem „kwas karbolowy“ strona 48 w sposób następujący:

Dotychczasową osnowę uwagi należy wykreślić; nowa osnowa onejże opiewa następnie: „Uwaga. Kwas karbolowy pojawia się w handlu głównie w trojakiej postaci: kwas karbolowy surowy, czysty i oczyszczony.

Kwas karbolowy surowy jest płynem ciemno-brunatnym woni mocnej przyswędkowej jak smoła węgli kamiennych; otrzymuje się go przy destylacji smoły węgli kamiennych z części przechodzącej między 150 a 200° Celsiusa i wprowadzany bywa zwyczajnie w beczkach drewnianych.

Kwas karbolowy czysty przedstawia masę stałą krystaliczną, białą lub czerwonawo zabarwioną albo też płyn przezroczysty, bezbarwny, także czerwonawy właściwej woni; otrzymuje się go przez rektyfikacją z kwasu karbolowego surowego, wpro-

wadzany zaś bywa zwyczajnie w blaszankach, fiaskach i tym podobnych naczyniach. Kwas karbolowy czysty, stały (krystaliczny) staje się przy ciepłocie 35 aż do 44° Celsiusa kroplisto płynnym i zamienia się przytem w płyn przezroczysty, silnie opalizujący. Czysty, płynny kwas karbolowy (otrzymany ze stałego przez przydanie około 10 od sta wody lub alkoholu) krzepnie oziębiony aż do 5—6° Celsiusa w stałą krystaliczną masę, która znowu topi się przy 17 aż do 18° Celsiusa.

Kwas karbolowy oczyszczony świeżo zrobiony, jest płynem bezbarwnym, przezroczystym, później żółtawo-brunatnym, podobnej woni jak kwas karbolowy czysty; otrzymuje się go również przez rektyfikacją z surowego kwasu karbolowego, wprowadzany zaś bywa jak ten ostatni najczęściej w beczkach drewnianych.

Z kwasem karbolowym oczyszczonym postępować należy jak z czystym kwasem karbolowym.

Kwas karbolowy stopiony albo już płynny czysty i oczyszczony wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn przezroczysty albo przynajmniej słabo opalizujący, który nawet po dłuższym spoczynku nie oddziela się, podczas gdy kwas karbolowy surowy wstrząsany z równą objętością gliceryny, tworzy płyn mocno mętny (mieszanie mleczną, ciemno zabarwioną), który po spoczynku dzieli się na dwie warstwy, ponieważ węglowodory (olejki smoły węgli kamiennych) znajdujące się zawsze w kwasie karbolowym surowym, oddzielają się na powierzchni płynu.“

Bacquehem r. w.

Dunajewski r. w.

231.**Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 21. grudnia 1890,**

o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 6. września 1890 (Dz. u. p. Nr. 172), dotyczącego się pokrycia wydatków potrzebnych z przyczyny powodzi w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła porządkiem konstytucyjnym rozporządzenie cesarskie z dnia 6. września 1890 (Dz. u. p. Nr. 172), dotyczące się pokrycia wydatków potrzebnych z przyczyny powodzi w Czechach, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Śląsku i Vorarlbergu, wydane na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141).

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Prażák r. w.	Welsersheimb r. w.
Dunajewski r. w.	Gautsch r. w.
Bacquehem r. w.	Schönborn r. w.
Zaleski r. w.	

232.**Obwieszczenie całego ministerstwa z dnia 21. grudnia 1890,**

o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 198), dotyczącego się udzielenia okolicom margrabstwa morawskiego, dotkniętym niedostatkami, zapomóg z funduszków państwa.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła porządkiem konstytucyjnym rozporządzenie cesarskie z dnia 10. listopada 1890 (Dz. u. p. Nr. 198), dotyczące się udzielenia okolicom margrabstwa morawskiego, dotkniętym niedostatkami, zapomóg z funduszków państwa, wydane na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141).

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Prażák r. w.	Welsersheimb r. w.
Dunajewski r. w.	Gautsch r. w.
Bacquehem r. w.	Schönborn r. w.
Zaleski r. w.	

233.**Ustawa z dnia 28. grudnia 1890,**

upoważniająca Rząd do dalszego tymczasowego uregulowania stosunków handlowych z Turcją i Bułgarią.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd:

1. postępowanie celnicze, które z powodu, iż towary austriackie i węgierskie doznają w Bułgarii największych uwzględnień, zostało na zasadzie ustawy z dnia 12. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 113) stosownie do obwieszczenia z dnia 2. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 206) towarom bułgarskim przyznane, stosować nadal także po dniu 31. grudnia 1890 aż do przyjścia do skutku umowy;

2. obrót z Turcją także po dniu 31. grudnia 1890 bądź w sposób rozporządzeniem całego ministerstwa z dnia 20. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 114) na zasadzie przerzeczonej ustawy zarządzony, bądź w inny celowi odpowiedni uregulować lub zawrzeć z Portą umowy i wprowadzić w wykonanie,

z tem jednak zastrzeżeniem, że gdyby i o ileby zarządzenia te lub umowy obowiązywać miały po dniu 31. grudnia 1891 podda takowe w każdym razie przed tymże dniem postępowaniu konstytucyjną przepisanejmu.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu całemu ministerstwu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.	Falkenhayn r. w.
Prażák r. w.	Welsersheimb r. w.
Dunajewski r. w.	Gautsch r. w.
Bacquehem r. w.	Schönborn r. w.
Zaleski r. w.	

234.**Ustawa z dnia 28. grudnia 1890,**

przedłużająca moc obowiązującą ustawy z dnia 31. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 52), o czasowem uwolnieniu od stępli i należności, tudzież o ulgach w postępowaniu z układami, mającemi na celu wykreślenie pomniejszych pozycyj hipotecznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 31. marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 52), o czasowem uwolnieniu

od stępli i należności, tudzież o ulgach w postępowaniu z układami mającemi na celu wykreślenie pomniejszych pozycyj hipotecznych, przedłuża się, począwszy od dnia 1. stycznia 1891.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 28. grudnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Schönborn r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1891 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w jednym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1891**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi aż do końca czerwca 1891 **2 zł. 50 c.**, począwszy zaś od 1. lipca 1891 będzie podwyższona na **3 zł.**

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecie 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1891:

Rocznik 1849 za	2 zł. 10 c.	Rocznik 1863 za	1 zł. 40 c.	Rocznik 1877 za	1 zł. — c.
" 1850 "	5 " 25 "	" 1864 "	1 " 40 "	" 1878 "	2 " 30 "
" 1851 "	1 " 30 "	" 1865 "	2 " — "	" 1879 "	2 " 30 "
" 1852 "	2 " 60 "	" 1866 "	2 " 20 "	" 1880 "	2 " 20 "
" 1853 "	3 " 15 "	" 1867 "	2 " — "	" 1881 "	2 " 20 "
" 1854 "	4 " 20 "	" 1868 "	2 " — "	" 1882 "	3 " — "
" 1855 "	2 " 35 "	" 1869 "	3 " — "	" 1883 "	2 " 50 "
" 1856 "	2 " 45 "	" 1870 "	1 " 40 "	" 1884 "	2 " 50 "
" 1857 "	2 " 85 "	" 1871 "	2 " — "	" 1885 "	1 " 80 "
" 1858 "	2 " 40 "	" 1872 "	3 " 20 "	" 1886 "	2 " 30 "
" 1859 "	2 " — "	" 1873 "	3 " 30 "	" 1887 "	2 " 50 "
" 1860 "	1 " 70 "	" 1874 "	2 " 30 "	" 1888 "	4 " 20 "
" 1861 "	1 " 50 "	" 1875 "	2 " — "	" 1889 "	3 " — "
" 1862 "	1 " 40 "	" 1876 "	1 " 50 "	" 1890 "	3 " — "

Rocznik 1890 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1890 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1890 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach są całkowicie uzupełnione**, przeto, począwszy od roku 1891 nabyć można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.**

